

Kinh Thánh

Thứ Ba

Kinh Thánh Thứ Ba

Tổng hợp các mặc khải thiêng liêng trích từ tác phẩm mặc khải 12 tập "Cuốn sách về Cuộc sống Thật"

Thông tin nhà xuất bản

Bản quyền theo Điều 2 của Luật Bản quyền (UrhG):

Năm: 2026

ISBN:

Thiết kế bìa:

Covergenerator Bookmundo

Cổng thông tin nhà xuất bản:

Bookmundo

Delftsestraat 33

NL – 3013AE Rotterdam

Hà Lan

infor@bookmundo.com

In tại Đức bởi

CPI Books GmbH

Tác phẩm 12 tập "Libro de la Vida Verdadera" (Sách Cuộc Sống Thật) là
một di sản dành cho toàn thể nhân loại

và đã được đăng ký tại

"Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación
Pública" tại Mexico D.F.

với các số 26002, 20111 và 83848.

Thông tin thêm về bản gốc tiếng Tây Ban Nha: Asociación de Estudios
Espirituales Vida Verdadera Apartado Postal 888, México, D.F., C.P. 06000

Dịch và biên soạn:

Traugott Göltenboth; Walter Maier;

Tính đến tháng 10 năm 2016

Chỉnh sửa (chính tả mới và bố cục):

Dịch vụ sách về cuộc sống

Manfred Bäse*

(*người đã qua đời)

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Điện thoại: +49 (0) 7371 929 66 42

Email: manfredbaese@gmx.de

Người chịu trách nhiệm biên tập và dịch thuật là **Anna Maria Hosta (tên thiêng liêng)** theo sự ủy thác của Chúa Giê-su Ki-tô, Thiên Chúa của chúng ta, Đấng sở hữu các tác phẩm này.

Tên dân sự: Anna-Elisabeth Hos

Nơi cư trú: Freiburg im Breisgau

Email: hoanna64@yahoo.com

Trang web: <https://www.anna-maria-hosta.de>

Lời của Chúa dành cho Anna Maria Hosta:

Hosta có nghĩa là, theo chỉ dẫn của Chúa Kitô:

Hos – họ – **t** – Bánh Thánh – **A** – Anna – được Chúa Kitô ban cho vào năm 2017.
25/3/2017

Chúa Giêsu nói với Anna: *“Thời đại của các con dấu”* ... và sau đó Ngài nói:

“Hãy tận dụng điều này. Hôm nay Ta đã chọn con để nhận lãnh những lời dạy của Ta và truyền lại cho mọi người.”

“Con vẫn còn phải học cách truyền bá danh Ta khắp thế giới.”

“Những cuốn sách này không được có bản quyền, vì chúng dành cho tất cả mọi người.”

Vì việc đăng ký tại *“Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública”* tại Thành phố Mexico với các số 26002, 20111 và 83848 đã hết hiệu lực sau khi tác giả bản gốc tiếng Tây Ban Nha, Anna Maria von Jesus, qua đời vào năm 1949, nên các tác phẩm này hiện đang được **Anna Maria Hosta** đăng ký tại Thư viện Quốc gia Đức.

Lời của Chúa Giê-su Ki-tô

... "Ta muốn các con, để ứng nghiệm những lời tiên tri của Ta, dùng những lời Ta đã ban cho các con để biên soạn thành những cuốn sách, sau đó trích dẫn và giải thích chúng, rồi truyền bá cho đồng loại của các con." (6, 52 *)

** Số trước dấu phẩy đề cập đến số thứ tự của lời dạy, và số sau dấu phẩy đề cập đến số câu trong 12 tập của cuốn sách "Sách Cuộc Sống Thật".*

... "Với cuốn sách này, mà nhân loại cuối cùng sẽ công nhận là "Kinh Thánh Thứ Ba", các con phải bảo vệ sự nghiệp của Ta. Nhân loại chỉ biết đến luật pháp của "Thời Kỳ Đầu Tiên" và những gì được ghi chép trong Kinh Thánh Thứ Nhất và Thứ Hai. Nhưng Kinh Thánh Thứ Ba sẽ thống nhất và sửa chữa những gì con người đã thay đổi do thiếu sự chuẩn bị và hiểu biết." (348, 26)

... "Tiếng nói đang kêu gọi các con chính là tiếng nói của Thầy Thần Thánh. Lời này đến từ Đấng đã tạo dựng vạn vật. Tinh hoa của tác phẩm này sẽ trở thành nền tảng mà trên đó mọi trật tự trong tương lai sẽ được xây dựng. Đấng có quyền năng làm mọi sự sẽ biến trái tim đá của các con thành một thánh đường của tình yêu và sự thẳng hoa, và sẽ thấp sáng ánh sáng nơi trước đây chỉ có bóng tối." (50, 2)

Lưu ý cho độc giả:

Con người không chỉ là cơ thể của mình. Con người là một thực thể tinh thần trong một cơ thể trần thế. Thực thể tinh thần này bao gồm Thần Khí và Linh Hồn. Thần Khí điều khiển cơ thể qua Linh Hồn.

Trong ngôn ngữ thông thường, "tinh thần" và "linh hồn" thường được sử dụng như những từ đồng nghĩa. Điều này đặc biệt được lý giải bởi các quy định của Giáo hội Công giáo.

Trong các văn bản tiếng Tây Ban Nha làm cơ sở cho bản dịch này, cả hai khái niệm đều được dịch là "espíritu", trừ những đoạn văn bản trong đó cả hai khái niệm được đề cập cùng nhau và mối quan hệ giữa chúng được làm rõ.

Trong những trường hợp này, để phân biệt rõ ràng, "tinh thần" được diễn đạt bằng từ tiếng Tây Ban Nha có nghĩa là "lương tâm" và "ý thức", cụ thể là "conciencia".

Vì việc dịch thống nhất chỉ dùng một thuật ngữ cho "espíritu" trong bản dịch tiếng Đức sẽ dẫn đến sự mơ hồ, các dịch giả đã cố gắng hết sức và theo lương tâm để dịch "espíritu" thành "Geist" (Thần), "Seele" (Linh hồn) hoặc "Geistseele" (Thần linh hồn) tùy theo các giải thích nêu trên.

Trong trường hợp có nghi ngờ, xin độc giả hiểu các văn bản của các mặt khác theo ý nghĩa của chúng.

Lời nói đầu

Cuốn sách này chứa một tuyển tập tóm tắt các đoạn văn từ 12 tập sách chứa các thông điệp thiêng liêng, được xuất bản tại Mexico dưới tiêu đề "Libro de la Vida Verdadera" từ năm 1956 đến năm 1962. Trong những lời mặc khải hay những bài giảng này, Đức Chúa Trời đã mặc khải chính Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng Phán Xét và Đấng Cha, còn Đấng Christ là "Lời" của Ngài và là Thầy Thần Thánh của sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời, trong sự hiệp nhất của Đức Thánh Linh với Ngài.

Không phải là một nhiệm vụ dễ dàng khi phải tìm kiếm và lựa chọn từ số lượng lớn các văn bản giảng dạy những đoạn phù hợp nhất về nội dung và ngôn ngữ cho một ấn bản trích dẫn được sắp xếp theo chủ đề, đồng thời là những đoạn không thể thiếu đối với các chủ đề tương ứng nhằm trình bày chúng một cách toàn diện nhất có thể. Ngoài ra, đôi khi cũng cần phải đưa vào tuyển tập tiếng Đức một số câu có ý nghĩa liên quan để làm rõ một ý kiến cụ thể trong một câu của bản gốc. Đối với những đoạn văn khác, cần phải chỉ đưa vào một phần của một câu gốc dài hơn có nội dung chủ đề khác nhau.

Khi dịch bản gốc tiếng Tây Ban Nha của Sách Khách sang tiếng Đức, nguyên tắc hàng đầu là phải truyền tải chính xác ý nghĩa, vì đó chính là bản chất của Lời Chúa. Mỗi khi có thể, nội dung tiếng Tây Ban Nha cũng được giữ nguyên theo từng từ, do đó thỉnh thoảng trong các văn bản này sẽ xuất hiện một số từ, khái niệm và cách diễn đạt có phần đặc biệt và lạ lẫm. Do đó, trong một số trường hợp, cần phải có chú thích để giải thích rõ hơn. Tuy nhiên, về cơ bản, chúng tôi cũng chú trọng đến việc sử dụng ngôn ngữ tiếng Đức dễ nghe và dễ hiểu, và do đó thường không dịch theo từng từ nếu việc đó làm cho văn bản trở nên không đẹp về mặt ngôn ngữ, và ý nghĩa của đoạn văn bản đó vẫn có thể được diễn đạt bằng tiếng Đức chuẩn mực mà không bị ảnh hưởng.

Mặc dù những người truyền đạt, trong trạng thái say mê, không tham gia một cách có ý thức vào việc soạn thảo các thông điệp và họ chỉ cung cấp khả năng ngôn ngữ và khái niệm của mình, dù đã phát triển ở mức độ nào, làm công cụ cho sự mặc khải thần thánh, và mặc dù sức mạnh ngôn từ của các thông điệp vượt xa khả năng diễn đạt bình thường của họ, nhưng sự rõ ràng về ngôn ngữ và khả năng diễn đạt của các thông điệp vẫn phụ thuộc vào sự chuẩn bị về tinh thần và tâm hồn cũng như vốn từ vựng của từng người truyền đạt.

Một vấn đề đặc biệt là việc dịch đúng ý nghĩa các khái niệm "Geist" và "Seele", vì trong các bản tiếng Tây Ban Nha, các khái niệm "alma" hoặc "anima" cho "Seele" hoàn toàn vắng mặt và thay vào đó, từ "espiritu" cũng được sử dụng cho "Geist". Do đó, trong một số trường hợp, việc quyết định liệu "espiritu" nên được dịch theo nghĩa gốc là "Thần" hay là "Linh hồn" là rất khó khăn và phải được thực hiện theo lương tâm và hiểu biết tốt nhất. Lý do cho việc sử dụng từ ngữ đôi khi bị nhầm lẫn này không phải do chính các thông điệp thiêng liêng, mà là do thói quen ngôn ngữ của những người truyền đạt và một quyết định sai lầm trong quá trình biên soạn sau này và lần xuất bản đầu tiên của "CUỐN SÁCH VỀ CUỘC SỐNG THẬT" tại Mexico.

Tập hợp các bài viết được sắp xếp theo chủ đề này nhằm giúp độc giả quan tâm và tất cả những ai khao khát sự hiểu biết và chân lý có được cái nhìn tổng quan về những gì Thánh Linh đã mặc khải qua nhiều lần truyền đạt tại Mexico trước cuối năm 1950, tức là trong khoảng thời gian từ năm 1884 đến năm 1950, khi Thánh Linh đã mặc khải thông điệp và sự dạy dỗ mới cho nhân loại. Tuy nhiên, trên hết, cuốn sách này có nhiệm vụ tạo điều kiện thuận lợi và khuyến khích việc nghiên cứu sâu sắc và thâm nhập vào giáo lý của Thánh Linh, tức là Lời Chúa mới.

Nhờ cấu trúc chủ đề rõ ràng, người đọc có thể nhanh chóng tìm thấy các chủ đề và đoạn văn mà họ đang quan tâm hoặc cần thiết để tranh luận với những người có quan điểm khác hoặc thảo luận với các anh chị em trong Thánh Linh thông qua mục lục.

Nhiệm vụ và quyền hạn để biên soạn cuốn sách này dưới hình thức và với tiêu đề này đã được chính Đấng Christ ban cho trong Lời mới của Ngài. Mỗi chương của cuốn sách đề cập đến một chủ đề (ngoại trừ các chương 61 đến 63) và những ai đặc biệt quan tâm đến chủ đề đó có thể hiểu được ngay cả khi chưa đọc các chương trước đó. Tuy nhiên, để nắm bắt đầy đủ giáo lý về Thần, việc nghiên cứu có hệ thống tác phẩm từ chương đầu tiên đến chương cuối cùng là điều được khuyến khích và cần thiết.

Các chương 9-11, 16-18, 20-22, 32-36, 43-45, 59-61, 63 và 65 đặc biệt thích hợp cho việc tra cứu và hướng dẫn hàng ngày, trong đó cần đặc biệt lưu ý đến các bài giảng đầy đủ trong các bản dịch tiếng Đức của "CUỐN SÁCH VỀ CUỘC SỐNG THẬT" »Libro de la Vida Verdadera«, có thể mua tại các hiệu sách qua trang web. Từ đó, độc giả hoặc tín hữu quan tâm có thể có được ấn tượng về cách các lời mặc khải thiêng liêng diễn ra như một tổng thể, và khi đọc chúng cũng như từ "Thánh Kinh Thứ Ba" này, họ có thể trải nghiệm niềm vui sướng và

sự khai sáng sâu sắc cho tâm hồn và trái tim. Cầu mong điều này được ban cho tất cả những người có thiện chí.

Người biên tập

Lời giới thiệu

Hầu hết các Kitô hữu, bất kể họ thuộc giáo phái hay nhóm tín ngưỡng nào, sẽ cảm thấy tiêu đề của cuốn sách này: “Tân Ước Thứ Ba” là một sự ngạo mạn, vì tác phẩm mặc khải mới này được đặt ngang hàng với Cựu Ước và Tân Ước trong Kinh Thánh mà họ đã biết, vốn được coi là Thánh Kinh và nền tảng của đức tin, đã hoàn tất và không cần tiếp tục hay mở rộng thêm.

Tuy nhiên, những người thực sự am hiểu Kinh Thánh sẽ biết rằng quan điểm truyền thống này không có cơ sở trong những giáo lý quan trọng của Chúa Giê-su, như được truyền lại cho chúng ta trong các sách Phúc Âm của Tân Ước. Hoàn toàn ngược lại! Trong các bài giảng chia tay, Chúa Giê-su đã nhiều lần nói về sự tái lâm của Ngài và liên quan đến điều đó, Ngài đã nói về “Thánh Linh của Sự Thật”, “Thánh Linh An Ủi”, “Thánh Linh”, Đấng sẽ “dẫn dắt mọi người vào sự thật trọn vẹn”.

Sứ đồ Phao-lô đã bày tỏ niềm tin của mình về một sự mặc khải vĩ đại của Đức Chúa Trời sẽ đến vào thời kỳ hoàn tất bằng những lời sau: “Bây giờ tôi nhận biết một cách mờ mịt, nhưng sau này tôi sẽ nhận biết rõ ràng, như tôi đã được nhận biết.” (1 Cô-rinh-tô 13:12)

Phần giới thiệu này nhằm truyền đạt cho các tín hữu Kitô giáo và hơn thế nữa, cho tất cả các độc giả quan tâm đến cuốn sách này, một sự hiểu biết trung thực về nguồn gốc của nó, cũng như cách thức và hoàn cảnh bên ngoài mà lời hứa của Chúa Giêsu về sự tái lâm của Ngài đã được ứng nghiệm, bởi vì mặc dù có những tuyên bố về điều này trong chính các lời mặc khải, nhưng vẫn còn một số câu hỏi chưa được giải đáp và có thể gây ra nghi ngờ và những quan niệm sai lầm. Phần giới thiệu này cũng nhằm giúp độc giả dễ hiểu hơn về những gì Thánh Linh đã để lại cho nhân loại trong sự mặc khải mới của Ngài, tức là “Giao Ước Thứ Ba”.

Như mọi độc giả của Lời Chúa mới này đều có thể tự mình nhận thấy, nó toát lên uy quyền, sự khôn ngoan và tình yêu thương cao cả nhất. Đó là sự ứng nghiệm lời hứa của Chúa Giê-su về sự tái lâm của Ngài “trong đám mây” (Lu-ca 21, 27), điều này — được diễn đạt một cách tượng trưng bằng ngôn ngữ của Thánh Linh — có nghĩa là: theo cách thức thuộc linh. Do đó, Kinh Thánh Thứ Ba của Đức Chúa Trời này, với tư cách là bản tóm tắt được sắp xếp theo chủ đề của các lời mặc khải thiêng liêng tại Mexico, là một chứng ngôn trung thực về sự tái lâm của Đấng Christ “trong Thánh Linh”, là thông điệp và giáo lý phù hợp với thời đại của Ngài dành cho nhân loại dưới hình thức cô đọng.

Lời này nhằm làm kim chỉ nam tinh thần cho con người ngày nay và dẫn dắt họ đến sự hiểu biết tốt hơn và sâu sắc hơn về Đức Chúa Trời, về chính bản thân họ, về ý nghĩa của sự hiện hữu trên đất này, cũng như về những sự kiện xảy ra trong cuộc sống cá nhân của họ, cùng với những biến cố và thay đổi tất yếu đi kèm với sự khởi đầu của "Thời đại Thánh Linh". Thời đại này đã được tu viện trưởng Joachim von Fiore thời Trung cổ và một số người khác sau ông đề cập đến. Đó là Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ sắp đến trên trần gian, đã được hứa hẹn cho nhân loại từ thời các Tiên tri.

Với sự tái lâm thiêng liêng của Đấng Christ trong Lời, thời đại của Thánh Thần và sự thiêng liêng hóa con người đã bắt đầu, và Đấng Christ đã chỉ đường đến đó bằng Lời yêu thương mới của Ngài.

Sự kiện trung tâm trong sự tái lâm của Đấng Christ, trái với mọi kỳ vọng của Kitô giáo, không phải là điều gì đó trong tương lai, mà đã là lịch sử: Nó đã diễn ra trong khoảng thời gian từ năm 1866 đến năm 1950 một cách lặng lẽ, không được "Thế giới lớn" và Kitô giáo chú ý hay để ý! Không phải ở trung tâm của Kitô giáo phương Tây, tại Rome, hay ở trung tâm của lòng sùng kính Chính thống giáo trên núi Athos, hay, như nhiều người mong đợi, tại Jerusalem cổ xưa của người Do Thái và Kitô giáo, hay trong môi trường thần học và triết học tôn giáo Tin Lành, mà là tại một quốc gia thuộc cái gọi là Thế giới Thứ ba, tại Mexico! Và ngay cả ở đó, không phải trong Giáo hội Công giáo thống trị với quyền lực và vinh quang, mà trong một môi trường nghèo khó và vô danh giữa những người dân đơn sơ, ít học ở các vùng ngoại ô hoặc vùng ven của Thành phố Mexico, và từ đó lan tỏa và phát triển khắp đất nước. Ai có thể ngờ được điều đó?

Sự tái lâm của Đấng Christ đã trở thành hiện thực dưới hình thức những thông điệp của Đấng Christ được nhận lãnh bằng tinh thần qua những người được Ngài chọn trong trạng thái hân hoan, trong các cộng đồng hoặc huynh đệ đoàn Kitô giáo-tâm linh mới được thành lập, đầy ân sủng.

Một phần lớn những lời mặc khải này đã được ghi chép bằng phương pháp tốc ký trong những năm cuối trước năm 1950, sau đó được biên soạn và xuất bản thành 12 tập với tựa đề "Libro de la Vida Verdadera", tiếng Đức là: "CUỐN SÁCH VỀ CUỘC SỐNG THẬT". Trong những năm gần đây, tất cả các giáo huấn trước đây đã được lập lại dưới hình thức mở rộng và sâu sắc hơn. Cuốn sách này chứa đựng một tuyển tập các văn bản được lựa chọn cẩn thận từ tác phẩm này về tất cả các chủ đề xuất hiện trong đó.

Bộ sưu tập các lời dạy của Đức Kitô cùng những trích đoạn được sắp xếp theo chủ đề này đã được Chúa định sẵn ngay từ đầu như là "Giao Ước Thứ Ba" của

Ngài dành cho nhân loại, đặc biệt là cho cộng đồng Kitô giáo. Sự thật đằng sau tuyên bố trọng đại này sẽ được làm rõ cho người đọc qua phần giới thiệu này.

Việc chọn Mexico làm đất nước được định sẵn trong Lời Chúa cho sự tái lâm của Ngài, theo Lời Chúa, là do tổ tiên người da đỏ của cư dân ngày nay đã bị các nhà chinh phục Tây Ban Nha hành hạ và "Kitô hóa" bằng bạo lực nhân danh Ngài. Mặt khác, qua hàng thế kỷ bị áp bức và nô lệ, các dân tộc này và con cháu của họ ngày nay đã phát triển tinh thần anh em, lòng nhân ái, sự khiêm nhường trong lòng và sự khoan dung hơn các dân tộc khác trên trái đất, đặc biệt là các dân tộc châu Âu. Do đó, nhiều linh hồn trưởng thành hơn từ "dân Israel" được chọn xưa kia đã được sinh ra trong dân tộc Mexico ngày nay và là những nhân chứng cho sự ứng nghiệm của những lời hứa ban cho "Israel thuộc linh".

Ngay cả sự ra đời của Chúa Giê-su, lần đầu tiên Đấng Christ đến thế gian, cũng không diễn ra tại các trung tâm quyền lực và văn minh của La Mã hay Hy Lạp, thậm chí không phải tại trung tâm văn hóa Do Thái là Giê-ru-sa-lem, mà là ở một nơi hẻo lánh, trong hoàn cảnh nghèo nàn, và quê hương cũng như khu vực hoạt động chính của Chúa Giê-su là Ga-li-lê, nơi bị người Do Thái ở Giê-ru-sa-lem khinh miệt. Về điều này, các kinh sư xưa kia đã nói với cảm giác tự cao tự đại: "Có gì tốt lành có thể đến từ Nazareth?" Các nhà thần học ngày nay không nên phạm phải cùng một sai lầm và lỗi lầm đó, và từ cảm giác tự cao tự đại về trí tuệ, bí mật nghĩ rằng: Có gì tốt lành và vĩ đại có thể đến từ Mexico?

Những lý do nào chứng minh rằng những biểu hiện tâm linh ở đó thực sự có nguồn gốc thiêng liêng? Trước hết chính là những thông điệp đó, vốn không thể nhầm lẫn khi được thấm đẫm bởi Thần Khí và tâm hồn của Đức Kitô, cùng tình yêu và lòng thương xót của Cha Trên Trời. Trái tim con người nào có thể không bị lay động bởi điều đó? Sự khôn ngoan và chiều sâu của những suy nghĩ, mạc khải, lời khuyên răn và giáo huấn cũng là một chứng cứ hùng hồn về Đấng Tác Giả của chúng. Tinh thần lừa dối nào có thể giả vờ tất cả những điều này với những ý định đen tối? Những ý định đó là gì, khi những giáo huấn này chỉ có thể phục vụ cho sự cải thiện, phát triển và hoàn thiện của loài người?

Một lý do khác chứng minh tính xác thực của những lời mạc khải này như Lời mới của Đức Chúa Trời là thực tế rằng chúng đã được truyền đạt trong một khoảng thời gian dài và qua nhiều người truyền đạt và địa điểm khác nhau, nhưng về tinh thần và bản chất, chúng mang một dấu ấn thống nhất và rõ ràng chỉ ra một nguồn mạc khải duy nhất. Lực lượng bóng tối nào có thể tổ chức một trò lừa đảo quyên rũ như vậy trên toàn quốc trong hàng thập kỷ — để chế nhạo Đức Chúa Trời? Điều đó đơn giản là không thể và Đức Chúa Trời, với tư cách là

Cha yêu thương của con cái loài người và Đấng lãnh đạo tối cao của vận mệnh trần gian, sẽ không bao giờ cho phép điều đó xảy ra.

Các lý do nghiêm trọng khác chứng minh tính chân thực của những lời mặc khải này như bằng chứng về sự tái lâm thiêng liêng của Đấng Christ trong Lời là sự trùng khớp giữa những lời hứa của Chúa Giê-su về sự tái lâm của Ngài và các "dấu hiệu" của nó với những sự kiện diễn ra tại Mexico trong một giai đoạn đầy biến động và thay đổi với hai cuộc chiến tranh thế giới. Về vấn đề này, xin tham khảo phần giới thiệu trong Tập I của "CUỐN SÁCH VỀ CUỘC SỐNG THẬT" với tiêu đề: "Sự tái lâm của Đấng Christ qua gương các lời hứa trong Kinh Thánh", cũng như nghiên cứu của Ernesto Enkerlin với tiêu đề "Công việc của Thánh Linh", cả hai đều được xuất bản bởi Nhà xuất bản Reichl.

Một chứng ngôn quan trọng cho khu vực thế giới và do đó cũng cho Mexico như là nơi của sự tái lâm thiêng liêng của Đấng Christ đã được ban cho Kitô giáo vào thế kỷ 19 bởi người được gọi là "Người viết thuê của Đức Chúa Trời", Jakob Lorber. Tại một đoạn trong tác phẩm Mặc Khải Mới vĩ đại của mình, Chúa Giê-su nói rằng sự tái lâm thiêng liêng của Ngài sẽ diễn ra tại một đất nước nằm bên kia đại dương, tức là Đại Tây Dương (Gr. Ev. Joh. 94, 14-15). Điều này chẳng phải là lý do để những người tin vào các mặc khải của Lorber và tất cả các Kitô hữu tỉnh thức về mặt tinh thần tự hỏi liệu lời tiên tri này có phải đã ứng nghiệm hay không, và tìm hiểu xem liệu có điều gì đã xảy ra ở một trong các quốc gia trên lục địa Mỹ để khẳng định điều này và xứng đáng với nó hay không? Tuy nhiên, tiêu chuẩn đánh giá cho điều này không chỉ là sự vĩ đại của kiến thức về sự sáng tạo được mặc khải, mà trên hết là tình yêu và sự khôn ngoan thiêng liêng được thể hiện qua đó.

Một sự kiện như vậy thực sự đã diễn ra và bắt đầu vào đầu những năm 1860 tại Mexico. Một người đàn ông bình thường trong dân chúng tên là Roque Rojas đã có trải nghiệm ơn gọi đầu tiên vào ngày 23 tháng 6 năm 1861, qua Tổng lãnh thiên thần Gabriel, cùng một thị kiến trong đó sứ mệnh của ông với tư cách là người dọn đường trần thế cho Chúa đã được công bố.* Sau khi được thuyết phục về tính chân thực của ơn gọi thiêng liêng của mình qua một thị kiến lớn khác, ông bắt đầu kể cho người khác nghe về những thông điệp và những thị kiến mà ông đã nhận được trong trạng thái say mê, và nhờ sức thuyết phục và sự đáng tin cậy của mình, ông dần dần tập hợp được một cộng đồng các tín hữu xung quanh mình. Nhờ ân tứ chữa lành tâm linh mà ông nhận được, ông đã trở nên nổi tiếng rộng rãi trong thời gian sau đó và được tất cả những ai tìm kiếm sự giúp đỡ và lời khuyên đánh giá cao. Ông thành lập một nơi tụ họp đầu tiên, nơi mà vào ngày 1 tháng 9 năm 1866, Elias lần đầu tiên nói qua ông và bảy người đàn ông và phụ nữ được tấn phong làm lãnh đạo của các cộng đồng mới được

thành lập, tượng trưng cho Bảy Con Dấu của các thời kỳ lịch sử cứu rỗi tương ứng.

** Thông tin chi tiết hơn về vấn đề này có trong phần giới thiệu cuốn sách "Die Dritte Zeit" (Thời kỳ thứ ba), Nhà xuất bản Reichl.*

Khi những người tham dự một cuộc họp trong Tuần Thánh năm 1869 không thể hiện sự kính trọng và lòng thành kính mà Roque Rojas mong đợi ở họ, ông đã bị cơn giận thánh thiêng bao trùm, và ông đã phá hủy những mặc khải thiêng liêng mà ông đã nhận được qua Elias cho đến lúc đó. Ông tuyên bố nơi tụ họp đã đóng cửa và như vậy đã kết thúc sớm công việc đầy phước lành của mình. Tuy nhiên, hạt giống tốt mà ông đã gieo đã nảy mầm và nở hoa ở những nơi khác, và tại một trong những cộng đồng Bảy Con Dấu, nhiều năm sau đó, vào năm 1884, chính Chúa Kitô đã lần đầu tiên phán qua một người truyền đạt vẫn trung thành với sứ mệnh của mình. Kể từ đó, những thông điệp thiêng liêng tiếp tục không ngừng, qua nhiều thế hệ, cho đến cuối năm 1950.

Số lượng các hội thánh và tín hữu ngày càng tăng trong thời gian này, đến nỗi phong trào Kitô giáo-tâm linh mà Đấng Christ gọi là công trình của Thánh Linh của Ngài cuối cùng đã bao gồm hàng trăm hội thánh với hàng ngàn tín đồ trên khắp đất nước.

Các tín hữu thường tụ họp vào sáng Chủ nhật tại các hội trường đơn sơ của giáo đoàn hoặc tại các không gian riêng tư, và ở bất cứ nơi nào có một hoặc nhiều người truyền đạt Lời, Thánh Linh đều đồng thời hiện diện, tùy theo nhu cầu và khả năng tiếp nhận của thánh giá.

Mỗi tuần một lần, các buổi lễ chữa lành được tổ chức, trong đó thế giới linh hồn của Đức Chúa Trời hiện diện một cách thiêng liêng để giảng dạy, tư vấn và chữa lành. Đã có nhiều trường hợp chữa lành về thể xác và tâm hồn, nhưng đáng tiếc là những điều này không được ghi chép lại và lưu truyền cho hậu thế. Rõ ràng người ta coi đó là những điều bình thường và không đáng để lưu truyền.

Với việc chấm dứt các sự mặc khải thiêng liêng và các sự mặc khải từ thế giới linh hồn của Đức Chúa Trời vào cuối năm 1950, như đã được Chúa báo trước và định sẵn từ lâu, một sự rạn nứt sâu sắc đã xảy ra trong công việc thiêng liêng, một sự chia rẽ giữa các hội thánh tuân theo mệnh lệnh này của Đấng Christ và từ bỏ các sự mặc khải thiêng liêng tiếp theo, và những hội thánh và các nhà lãnh đạo hội thánh không tuân theo, để những người truyền đạt của họ rơi vào trạng thái thôi miên, từ đó mở cửa cho thế giới linh hồn thấp kém và các linh hồn lừa dối, dẫn đến những thông điệp sai lầm về Đấng Christ và các linh hồn.

Thật không may, các hội thánh bất tuân này lại có sức hút lớn hơn nhiều đối với người dân bình thường so với những hội thánh vẫn trung thành, mà các thành viên của họ phần lớn đã tan rã thành các nhóm nhỏ hoặc chuyển sang phe đối lập, bởi vì ở đó có nhiều thứ “hấp dẫn” hơn cho sự ham muốn giải trí và cảm giác mạnh của con người so với những buổi cầu nguyện yên lặng với việc đọc một đoạn lời dạy và trao đổi ý kiến sau đó.

Bất chấp những hoàn cảnh bất lợi này, sau năm 1950, một nhóm nam nữ, phần lớn là những người từng được ủy thác truyền đạt, đã bắt đầu thu thập các thông điệp rải rác khắp đất nước để xuất bản thành sách và phổ biến cho nhân loại. Trong quá trình này, họ chủ yếu phải dựa vào các bản sao của các bản thảo đánh máy, được chính các thư ký thực hiện dựa trên các bản ghi chép tốc ký của các bài giảng lúc bấy giờ, và sau đó được chuyển giao dưới dạng bản sao theo yêu cầu. Một số lượng lớn các bản thảo thông điệp khác nhau đã được thu thập, trong đó cuối cùng 366 bản đã được chọn để đưa vào các tập hợp của "Libro de la Vida Verdadera", tiếng Đức: "CUỐN SÁCH VỀ CUỘC SỐNG THẬT".

Mặc dù những bản này chỉ đại diện cho một phần của tất cả các bài giảng, chủ yếu từ những năm cuối trước năm 1950 — điều này cũng được chứng minh bởi một gói lớn các bản thảo bài giảng dường như chưa từng được xuất bản, mới đây được "phát hiện" từ di sản của một cựu người truyền đạt — nhưng trước số lượng lớn các bài giảng này, có thể giả định rằng, khi xem xét tổng thể, chứa đựng tất cả các chủ đề và nội dung giáo lý mà Thánh Linh muốn truyền đạt cho nhân loại và muốn giải thích cho họ, để họ tìm được con đường dẫn đến một tương lai tươi sáng hơn.

Năm 1962, tại Đức, tập tuyển chọn đầu tiên bằng tiếng Đức của toàn bộ tác phẩm này đã được xuất bản với tựa đề: "Die Dritte Zeit" (Thời Đại Thứ Ba), lần đầu tiên giới thiệu Lời mặc khải của Chúa cho một nhóm người hạn chế trong khu vực nói tiếng Đức. Kể từ năm 1979, Nhà xuất bản Reichl cũng đã xuất bản các tập tiếng Đức của "CUỐN SÁCH CỦA CUỘC SỐNG THẬT" tại , từ đó người đọc có thể mua chúng qua các cửa hàng sách.

Vào những năm 1970, "Hiệp hội Nghiên cứu Tâm linh" đã được thành lập tại Thành phố Mexico, với nhiệm vụ quản lý và bảo quản các bản thảo Lời mặc khải, cũng như xuất bản các ấn bản mới của các tuyển tập và tài liệu liên quan. Cho đến ngày nay, Hiệp hội vẫn coi đây là nhiệm vụ chính của mình, chứ không phải là việc lãnh đạo trung ương một phong trào tôn giáo, vốn dựa trên trách nhiệm cá nhân của mỗi người dưới ánh sáng của lương tâm.

Bất cứ nơi nào chúng ta mở cuốn sách này ra, chúng ta đều đọc và trải nghiệm một cách tinh thần những lời nói và sự mặc khải thuyết phục, khôn ngoan và đầy tình yêu thương của Đấng Christ qua những công cụ con người đã được Ngài chuẩn bị sẵn — những con người mà một số hầu như không có trình độ học vấn thể tục và thường không thành thạo ngôn ngữ phát ra từ môi miệng họ, huống chi là nội dung, sự khôn ngoan và quyền năng thiêng liêng được thể hiện trong đó.

Lời Chúa mới này, một mặt, chứa đựng những xác nhận và giải thích về các sự kiện và sự mặc khải trong Dân Israel Cổ và trong cuộc đời và sứ vụ trần thế của Chúa Giê-su; mặt khác, nó mang lại một kho tàng những hiểu biết tinh thần mới, một phần trong đó là những điều chỉnh mang tính quyết định đối với thế giới quan Kitô giáo truyền thống. Điều này liên quan đến hình ảnh của Đức Chúa Trời, bản chất thiêng liêng của Chúa Giê-su và Đức Mẹ Ma-ri-a, bản chất của con người với tia lửa thiêng liêng bên trong và sự phát triển vĩnh cửu của linh hồn, những quan niệm về thiên đàng và địa ngục, Ngày Tận Thế hay Phán Xét Cuối Cùng, giáo lý về sự cứu rỗi và sự tha thứ tội lỗi, sự sống lại từ cõi chết và Cuộc Sống Vĩnh Cửu. Ngay cả trong việc thực hành đức tin Kitô giáo, các hình thức thờ phượng, một số tiêu chuẩn và mục tiêu mới cũng được đặt ra, và những điều quen thuộc từ xưa bị đặt câu hỏi hoặc bị loại bỏ, điều này chủ yếu liên quan đến các hình thức thờ phượng trong thánh lễ và các công trình kiến trúc thánh.

Thông điệp trung tâm tương ứng với thông điệp do Chúa Giê-su mang đến: thay vì thực hành tôn giáo bên ngoài, sự sùng đạo được phô trương — là đời sống cầu nguyện nội tâm và hành động cá nhân theo lương tâm của chính mình; thay vì sự từ thiện tính toán xuất phát từ động cơ ích kỷ — hành động tự phát, vô tư xuất phát từ tình yêu đối với Thiên Chúa, con người và thiên nhiên, công trình sáng tạo của Thiên Chúa, trong đó “tình yêu” có thể được thể hiện theo nhiều cách: quan tâm, chu đáo, tôn trọng, đồng cảm, tình cảm, an ủi, giúp đỡ và hỗ trợ; thay vì một đức tin thoải mái, mù quáng — đức tin sống động, sáng suốt xuất phát từ sự nhận thức và tri thức tâm linh.

Trong các lời tuyên bố của mình, Chúa trước hết hướng lời đến các tín hữu có mặt, những người mà Ngài thường gọi là "(Dân) của Ta", "môn đệ" hoặc "người làm việc", thỉnh thoảng cũng gọi là "(Israel yêu dấu)". Tuy nhiên, trong ý nghĩa rộng hơn, ngoại trừ một số trường hợp ngoại lệ, lời của Ngài hướng đến toàn thể Israel thuộc linh, toàn thể dân của Đức Chúa Trời trên khắp thế giới và đến mọi người thuộc mọi dân tộc, chủng tộc và tôn giáo. Nhưng liệu họ có vui mừng đón nhận và công nhận Lời mới của Đức Chúa Trời không?

Điều này không nên và không được là lý do để thành lập một cộng đồng tôn giáo, một Giáo hội hay một giáo phái mới. Đó là lời kêu gọi của Thiên Chúa về sự đổi mới và thiêng liêng hóa con người cùng tất cả các thể chế xã hội và tôn giáo của họ. Ai từ chối “Tân Ước Thứ Ba” của Ngài dành cho nhân loại, tức là từ chối chính Ngài và Thánh Thần của Ngài được mặc khải trong đó. Mọi người hãy suy ngẫm và ghi nhớ lời cảnh báo này từ chính Thông điệp Tình yêu mới của Đức Chúa Trời, cũng như những lời cảnh báo trong các dụ ngôn của Chúa Giê-su về “các trinh nữ khôn ngoan và dại dột” (Ma-thi-ơ 25:1-13) và về “tiệc cưới hoàng gia” (Ma-thi-ơ 22:2-14). Vì lời này là dầu thánh cho những ngọn đèn của Thánh Thần đang tàn lụi, là bánh và rượu từ bàn tiệc của Chúa, là thức ăn và sự sáng khoái vĩnh cửu cho linh hồn.

Mục lục

Nội dung

Thông tin nhà xuất bản	5
Lời nói đầu	10
Lời giới thiệu	13
Mục lục	21
I. Sự tái lâm của Đấng Christ - Thời kỳ mặc khải thứ ba	37
Chương 1 - Trong sự mong đợi sự tái lâm của Đấng Christ	37
Cái nhìn tổng quan về sự kiện cứu rỗi	37
Hy vọng và kỳ vọng	38
Những lời hứa trong Kinh Thánh	41
Những điềm báo đã ứng nghiệm	42
Chương 2 - Bình minh của Thời đại Thứ ba	44
Lời công bố đầu tiên	44
Thông điệp và chỉ dẫn trên khắp thế giới	45
Sứ mệnh của Ê-li-a với tư cách là người mở đường cho Chúa	47
Chương 3 – Mặt trời thiêng liêng của sự tái lâm của Đấng Christ	51
Sự tái lâm của Chúa	51
Mọi con mắt sẽ nhìn thấy Ta	53
Chương 4 – Sự dạy dỗ qua những lời mặc khải thiêng liêng	56
Nguồn gốc của các mặc khải	56
Các nơi mặc khải và những người nhận được các thông điệp	57
Việc truyền đạt những thông điệp thiêng liêng	60
Hình thức của những lời truyền đạt	65
Giới hạn thời gian của các lời mặc khải	66
Chương 5 – Lý do cho sự mặc khải mới của Đức Chúa Trời	67
Ý chí cứu rỗi của Đức Chúa Trời	67
Việc loại bỏ những sai lầm và các hình thức thờ cúng bên ngoài	68

Giải thích về cuộc sống thật	71
Sự phát triển, sự thánh hóa và sự cứu rỗi của con người.....	74
Chương 6 – Kinh Thánh Thứ Ba và Cuốn Sách Lớn của Cuộc Sống	75
Cuốn sách về Tình yêu, Sự thật và Trí tuệ của Đức Chúa Trời.....	75
Chương 7 – Tác động và ý nghĩa của giáo lý Thần Khí	82
Tác động của những lời mặc khải	82
Sự hiểu biết và hy vọng từ Lời mới.....	83
Chương 8 – Các cộng đoàn mới của Đấng Christ, các môn đệ, các tông đồ và những người được Thiên Chúa sai đi	90
Ánh sáng và bóng tối trong các Hội Thánh của Sự Khải Huyền	90
Sự làm môn đệ chân chính, các tông đồ mới	96
Các sứ giả của Thượng Đế trên khắp thế giới và trong mọi thời đại.....	97
II. Nhìn lại thời kỳ mặc khải thứ nhất và thứ hai.....	101
Chương 9 – Những câu chuyện và nhân vật của dân tộc Israel.....	101
Câu chuyện về sự sa ngã.....	101
Tự do ý chí và tội nguyên thủy	102
Trận Đại Hồng Thủy	103
Sự hy sinh của Áp-ra-ham.....	104
Hình ảnh trong giấc mơ của Gia-cốp về chiếc thang lên trời	104
Giô-sép và các anh em của ông	105
Cuộc hành trình qua sa mạc của dân Israel dưới sự dẫn dắt của Mô-sê ...	106
Cuộc chiến của Ê-li vì Đức Chúa Trời chân thật.....	107
Mười hai chi tộc Israel	108
Các nhà tiên tri và các vị vua đầu tiên của Israel	108
Chương 10 – Khi thời gian đã đến	109
Những lời tiên tri	109
Sự mong đợi Đấng Mê-si-a trong dân tộc Do Thái.....	110
Maria, mẹ đẻ của Chúa Giêsu.....	111
Sự thờ lạy Hai Nhi Giêsu	111

Sợi dây tình yêu giữa Chúa Giêsu và Đức Mẹ.....	111
Kiến thức và sự khôn ngoan của Chúa Giê-su	112
Sự thiếu hiểu biết của môi trường con người ở Nazareth	113
Chương 11 – Công việc của Chúa Giêsu trên đất.....	113
Lễ Rửa Tội ở sông Jordan; Thời gian chuẩn bị trong sa mạc	113
Sự hiệp nhất của Chúa Giê-su với Đức Chúa Trời.....	114
Sự không công nhận Chúa Giêsu là Đấng Mê-si-a được mong đợi	115
Chúa Giêsu là vị khách mang lại ơn cứu độ cho dân chúng bình dị	116
Chúa Giêsu, nhà thuyết giáo không mệt mỏi	116
Tình yêu của Chúa Giê-su dành cho trẻ em và thiên nhiên.....	117
Giáo lý của Chúa Giê-su	118
"Phép lạ" của Chúa Giê-su	119
Người phụ nữ ngoại tình	121
Maria Magdalena.....	121
Nicôđêmô và vấn đề luân hồi	122
Sự biến hình của Chúa Giê-su	122
Thiếu can đảm xưng nhận	123
Sự thù địch đối với Chúa Giê-su	124
Thông báo chia tay	125
Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem	125
Bữa Tiệc Ly.....	126
Chương 12 – Khổ nạn, cái chết và sự phục sinh	128
Những vất vả và đau khổ suốt đời của Chúa Giêsu	128
Sự phản bội của Giu-đa	129
Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu.....	129
Công cuộc cứu chuộc của Chúa Giê-su trong các thế giới bên kia	135
Sự hiện ra của Chúa Giê-su sau khi phục sinh	136
Chương 13 - Sự mệnh và ý nghĩa của Đức Giê-su và các Tông đồ	138

Sự điều chỉnh hình ảnh cũ về Đức Chúa Trời và các truyền thống của Ngài	138
Gương mẫu của Chúa Giêsu	139
Ý nghĩa của giáo lý của Chúa Giê-su.....	140
Sứ mệnh, thời gian học tập và những thử thách của các môn đệ Chúa Giê-su	140
Tông đồ Gioan	141
Các Tông đồ Phêrô và Phaolô	143
Sự gương mẫu của các Tông đồ	144
Sự lan rộng của Kitô giáo	145
III. Thời kỳ Kitô giáo Giáo hội	146
Chương 14 – Kitô giáo, các Giáo hội và các giáo phái	146
Sự phát triển của Kitô giáo	146
Các nghi lễ thờ phượng	147
Giáo sĩ	148
Bữa Tiệc Thánh và Thánh Lễ	150
Phép Rửa Tội.....	151
Tưởng niệm người chết.....	153
Các biểu tượng vật chất, thánh giá và thánh tích.....	154
Sự tôn kính các thánh	155
Các lễ hội của Giáo hội.....	156
Sự hiện diện của Thiên Chúa bất chấp những hình thức thờ phượng sai lầm	158
Chương 15 - Những người Kitô hữu giả, những giáo lý sai lầm và những bất cập trong Giáo hội	159
Những người Kitô hữu danh nghĩa	159
Những kẻ vô tín và những kẻ cuồng tín.....	160
Sự xuyên tạc giáo lý của Chúa Giê-su và hậu quả của nó	161
Những sai lầm và bất cập trong Kitô giáo.....	164
IV. Luật pháp – Tình yêu Thiên Chúa và tình yêu tha nhân	166

Chương 16 - Luật Thần Thánh.....	166
Sức mạnh của Luật Thần Thánh	166
Luật Tình Yêu của Đức Chúa Trời trong tác phẩm tinh thần “ ”	167
Sự coi thường các Luật Thần Thánh và hậu quả của nó.....	168
Sự thực hiện luật pháp tối cao	170
Chương 17 - Hình thức thờ phượng Đức Chúa Trời mới.....	172
Sự phát triển của các hình thức thờ phượng	172
Những lời cầu nguyện giả tạo thiếu sự tận tâm và đức tin.....	173
Lời cầu nguyện chân thật	174
Bốn khía cạnh của lời cầu nguyện hoàn hảo	176
Lời cầu nguyện từ trái tim một cách tự nhiên, không cần lời nói	178
Lời cầu nguyện hàng ngày	180
Ngày nghỉ ngơi là ngày tự suy ngẫm.....	181
Hãy cầu xin, thì các con sẽ được ban cho.....	182
Phước lành của sự cầu thay.....	184
Sự cần thiết của lời cầu nguyện.....	185
Những tác dụng cứu rỗi của đời sống cầu nguyện.....	185
Sức mạnh của lời cầu nguyện.....	187
Tình yêu đối với Đức Chúa Trời và người lân cận như sự tôn kính Đức Chúa Trời	189
Cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa và con người.....	190
Chương 18 - Các việc làm bác ái và ý nghĩa trung tâm của tình yêu.....	194
Phước lành từ những việc thiện làm trong quá khứ	194
Lòng nhân ái thật và giả.....	195
Hoạt động yêu thương về tinh thần và vật chất	196
Ý nghĩa toàn diện của tình yêu	198
Sức mạnh cao cả của tình yêu	200
V. Các hình thức mặc khải và hoạt động của Thiên Chúa	201
Chương 19 – Ba Ngôi Thiên Chúa	201

Sự hiệp nhất của Đức Chúa Trời với Đức Kitô và Đức Thánh Thần	201
Ba cách mặc khải của Đức Chúa Trời.....	202
Đức Chúa Trời là Thần Tạo Hóa và là Cha.....	206
Đức Kitô, Tình Yêu và Lời của Thiên Chúa	206
Thánh Thần — Sự Thật và Trí Tuệ của Thiên Chúa.....	208
Chương 20 - Đức Mẹ Maria, tình yêu mẫu tử của Thiên Chúa.....	209
Cuộc đời trần thế của Đức Mẹ trong sự khiêm nhường	209
Maria và Chúa Giêsu.....	210
Sự trinh khiết của Đức Mẹ.....	210
Hình mẫu của Đức Mẹ Maria cho người phụ nữ.....	211
Maria là Đấng Cầu Thay, Đấng An Ủi và Đấng Đồng Cứu Chuộc của loài người	213
Bản chất thiêng liêng của Đức Mẹ.....	215
Sức lan tỏa phổ quát của Đức Mẹ	216
Chương 21 – Quyền năng vô hạn, sự hiện diện khắp nơi của Thiên Chúa và công lý của Ngài.....	216
Quyền năng của Thiên Chúa	216
Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong mọi tạo vật	218
Những biến cố của số phận	220
Công lý của Đức Chúa Trời.....	221
Chương 22 – Tình yêu, sự chăm sóc và ân sủng của Thiên Chúa	225
Tình yêu của Cha Thiên Thượng	225
Sự chăm sóc và giúp đỡ của Thiên Chúa	226
Sự khiêm nhường của Đấng Tối Cao	228
Lòng trắc ẩn và sự đồng cảm của Đức Chúa Trời	229
Sự tha thứ, ân sủng và lòng thương xót của Thiên Chúa	230
Chương 23 – Những cảm hứng và mặc khải của Đức Chúa Trời	232
Những cảm hứng thiêng liêng	232

Việc điều chỉnh các mặc khải thiêng liêng cho phù hợp với sự hiểu biết của con người.....	234
Các hình thức mặc khải của Đức Chúa Trời.....	235
Sự cần thiết của những mặc khải thiêng liêng	236
Sự vô hạn của những mặc khải thiêng liêng.....	237
Sự hiện diện của Thiên Chúa được tỏ lộ trong con người	239
VI. Sự sáng tạo	240
Chương 24 – Sự sáng tạo thuộc linh và vật chất	240
Sự sáng tạo các thực thể tinh thần.....	240
Sự hoạt động của các linh hồn vĩ đại trong công trình sáng tạo	241
Những suy nghĩ về sự an bài của Đức Chúa Trời.....	241
Sự sáng tạo các thế giới vật chất cho các linh hồn.....	241
Sự sáng tạo con người.....	242
Ký ức về Thiên Đàng	243
Bản chất của con người	243
Sự hợp nhất của Đấng Tạo Hóa với Sáng Tạo.....	244
Chương 25 - Thiên nhiên.....	244
Các định luật tự nhiên	244
Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong thiên nhiên	245
Thiên nhiên, sự sáng tạo của Đức Chúa Trời và ẩn dụ cho thế giới tâm linh	245
Sức mạnh của các con cái Thiên Chúa đối với thiên nhiên	246
Con người và thiên nhiên	247
Chương 26 - Những thế giới khác.....	249
Ánh sáng phổ quát của Đấng Christ.....	249
Sự kết nối tâm linh giữa các thế giới	250
Khám phá những thế giới và hình thức sống khác	251
Sứ mệnh của các vì sao.....	252
Chương 27 - Thế giới bên kia	253

Kiến thức cần thiết về Cuộc sống Tâm linh	253
"Thiên đàng" và "Địa ngục"	253
Âm nhạc của Thiên đàng	257
Trong Nhà Cha Ta có nhiều "căn nhà"	258
VII Con đường phát triển hướng tới sự hoàn hảo	259
Chương 28 - Chết, cái chết và sự thức tỉnh ở thế giới bên kia	259
Sự bất tử của tinh thần.....	259
Chuẩn bị cho sự ra đi khỏi thế gian này	259
Sự chuyển tiếp sang thế giới bên kia.....	261
"Giấc ngủ của cái chết"	263
Cuộc hội ngộ ở thế giới bên kia	263
Sự phán xét của linh hồn qua lương tâm của chính mình.....	264
Sự hồi sinh của ý thức tâm linh	267
Chương 29 - Sự thanh tẩy và sự thăng hoa của các linh hồn ở thế giới bên kia	269
Cảm giác tội lỗi, hối hận và tự trách mình.....	269
Công lý cân bằng.....	270
Sự thăng hoa của các linh hồn vào Nước Trời.....	272
Chương 30 - Sự phát triển của linh hồn qua các kiếp luân hồi	275
Luật phát triển	275
"Sự phục sinh của xác thịt" — hiểu đúng	276
Các mức độ phát triển khác nhau của các linh hồn.....	277
Kiến thức về những kiếp sống trước đây trên Trái Đất và mức độ phát triển của bản thân	278
Tình yêu là điều cần thiết cho sự phát triển tâm linh và tâm hồn	279
Các lý do khác nhau cho sự tái sinh.....	279
Con đường dẫn đến sự hoàn hảo	280
Trường học phổ quát của cuộc đời	282
Sức thuyết phục của giáo lý luân hồi.....	284

Con đường luân hồi của một linh hồn	284
Chương 31 - Sự cứu rỗi, sự giải thoát và sự cứu rỗi vĩnh cửu	287
Sửa chữa những quan niệm sai lầm về sự cứu chuộc	287
"Thiên đàng" cần phải được chinh phục	291
Sức mạnh vĩ đại nhất để cứu rỗi.....	294
Sự cứu rỗi và giải thoát cho mọi linh hồn.....	296
Tương lai huy hoàng của các con cái Thiên Chúa	299
VIII. Con người	300
Chương 32 - Hóa thân, bản chất và sứ mệnh của con người	300
Sự hóa thân trên Trái Đất	300
Đánh giá đúng đắn về cơ thể và sự dẫn dắt của tinh thần.....	302
Ý nghĩa và nhiệm vụ của linh hồn, tinh thần và lương tâm trong con người	303
Đền thờ của Đức Chúa Trời trong con người	307
Chương 33 - Nam và nữ, cha mẹ và con cái, hôn nhân và gia đình.....	308
Mối quan hệ giữa nam và nữ	308
Bản chất và sứ mệnh của người đàn ông	310
Người phụ nữ, người vợ và người mẹ.....	312
Việc giáo dục trẻ em và thanh thiếu niên.....	314
Lời nhắn gửi đến các con và các trinh nữ.....	316
Hôn nhân và gia đình.....	317
Chương 34 - Tự do ý chí và lương tâm	319
Ý nghĩa của lương tâm và tự do ý chí	319
Sự lạm dụng tự do ý chí.....	322
Sự tuân theo cần thiết của những thúc thúc lương tâm.....	324
Cuộc đấu tranh giữa tự do ý chí và lương tâm.....	324
Sự trau dồi lương tâm qua Lời Chúa mới	326
Chương 35 - Sức mạnh của tư tưởng, cảm xúc và ý chí	327
Việc truyền và nhận những suy nghĩ và tác động của chúng	327

Sức mạnh của cảm xúc, mong muốn hoặc nỗi sợ hãi	330
Sự thiếu tự vượt qua bản thân.....	330
IX Những bài học về Trí tuệ Thần thánh	331
Chương 36 - Niềm tin, Sự thật và Tri thức.....	331
Niềm tin vượt qua mọi thứ.....	331
Nhận thức về sự thật của Đức Chúa Trời	332
Sự nhận thức về Thần linh và Thần thánh.....	334
Điều kiện để đạt được sự hiểu biết tâm linh.....	335
Sự mở rộng ý thức cần thiết của con người.....	336
Chương 37 - Sự hiểu biết đúng đắn về các văn bản Kinh Thánh	338
Việc giải thích các lời và lời hứa trong Kinh Thánh.....	338
Sự mặc khải của Chúa Giê-su qua Thánh Tông đồ Gio-an.....	342
Chương 38 - Ba thời kỳ mặc khải và bảy thời kỳ niêm phong.....	343
Sự phụ thuộc vào sự phát triển của các sự mặc khải của Đức Chúa Trời ..	343
Ba cuốn Kinh Thánh của Đức Chúa Trời	345
Thời kỳ thứ ba.....	347
Bảy thời kỳ trong lịch sử cứu rỗi.....	349
Chương 39 - Israel trần thế và Israel thiêng liêng.....	352
Sứ mệnh lịch sử của Israel, sự thất bại của nó	352
Sự chia rẽ của dân tộc Do Thái thành những người có tư tưởng trần tục và những người có tư tưởng thiêng liêng.....	354
Dân Israel thuộc linh.....	355
144.000 người được chọn và được đánh dấu.....	358
Chương 40 – Các thế lực của thiện và ác.....	361
Nguồn gốc của thiện và ác.....	361
Kiều ngạo và khiêm nhường.....	364
Điều thiện, con người có thiện chí	366
Sự ác, con người sa ngã vào sự ác.....	367
Cuộc chiến giữa Thiện và Ác.....	368

Cám dỗ và lôi kéo	369
Tội ác đạo đức	370
Sự bất lực và tính tạm thời của cái ác	371
Sức mạnh của sự tha thứ.....	371
Chương 41 - Sự kết nối giữa cõi này và cõi kia	372
Sự soi dẫn và trợ giúp từ Thế giới Tâm linh.....	372
Những linh hồn hoang mang và ác ý	375
Cuộc chiến của các linh hồn vì loài người.....	378
Sự kết nối với thế giới linh hồn của Đức Chúa Trời.....	379
Chương 42 - Tội lỗi và sự chuộc tội, những thử thách và đau khổ.....	382
Sự cần thiết của sự hối hận và đền tội	382
Luật đền tội.....	383
Nguyên nhân của những thử thách và đau khổ	384
Niềm tin, sự cam chịu và khiêm nhường trong những thử thách.....	386
Ý nghĩa của đau khổ và nỗi đau	387
Chương 43 - Bệnh tật, chữa lành và đổi mới.....	389
Nguồn gốc và ý nghĩa của bệnh tật	389
Chữa lành bằng chính sức mình	390
Sự đổi mới của con người.....	392
Chương 44 - Sống theo Ý nghĩa Thần thánh	392
Sự cân bằng cần thiết	392
Niềm vui tốt lành và niềm vui hư hỏng	393
Sự giàu có đầy phước lành và bất hạnh	394
Luật của sự cho đi.....	396
Việc hoàn thành các nghĩa vụ và nhiệm vụ	396
Chương 45 - Định mệnh, ý nghĩa và sự hoàn thành trong cuộc sống.....	398
Sự an bài và định mệnh của Đức Chúa Trời trong số phận con người.....	398
Trong trường học của cuộc đời	401
Ý nghĩa và giá trị của cuộc sống con người.....	402

X Chủ nghĩa vật chất và chủ nghĩa tâm linh	404
Chương 46 - Con người vật chất lạc lối.....	404
Sự trì trệ về tinh thần, sự thiếu hiểu biết và sự kiêu ngạo của con người .	404
Sự thiếu sẵn sàng từ bỏ, nỗ lực và trách nhiệm.....	407
Nỗi khổ tâm của con người	409
Những hành vi sai lầm trên trần gian và hậu quả của chúng	411
Chương 47 - Chủ nghĩa vật chất và chủ nghĩa tâm linh	413
Tác động của chủ nghĩa vật chất đang thống trị	413
Bản chất của chủ nghĩa tâm linh.....	414
Ai có thể xứng đáng được gọi là người theo chủ nghĩa tâm linh?	415
Chủ nghĩa tâm linh trong các tôn giáo và giáo phái	416
Chương 48 - Những ân tứ tâm linh và sự tâm linh hóa	418
Những khả năng tâm linh của con người	418
Điều kiện và đặc điểm của tâm linh chân chính	422
Tác động đầy phước lành của tâm linh	423
XI Nhân loại	424
Chương 49 - Tôn giáo và Tư pháp.....	424
Không có tôn giáo hay giáo phái nào là duy nhất đúng đắn	424
Sự thù địch với sự phát triển của các tôn giáo	426
Mối quan hệ giữa tôn giáo và khoa học	427
Sự khắc nghiệt và bất công của hệ thống tư pháp trần gian.....	428
Sự tự mãn cứng lòng của con người	429
Tư pháp trần gian như một điều ác cần thiết.....	430
Chương 50 - Giáo dục và Khoa học.....	430
Sự kiêu ngạo và tự hào về kiến thức	430
Hậu quả của lối suy nghĩ duy vật	432
Sự truyền cảm hứng cho những khám phá khoa học mới từ Thiên Chúa và Thế giới Tâm linh	436
Sự công nhận các nhà khoa học đang cống hiến vì lợi ích của nhân loại...	438

Chương 51 – Những người cầm quyền, lạm dụng quyền lực và chiến tranh	439
Sự ảo tưởng phù du về quyền lực và vinh quang trần thế	439
Việc lạm dụng bạo lực đối với con người và các dân tộc	440
Những suy ngẫm về Chiến tranh thế giới thứ hai	442
Sự đáng lên án và vô nghĩa của chiến tranh	444
Chương 52 - Bất công và sự suy tàn của nhân loại	446
Sự khuất phục và bóc lột những người yếu đuối bởi những người mạnh mẽ	446
Sự sa đọa của loài người.....	449
Thế giới đảo lộn của một nhân loại chưa trưởng thành	451
XII Sự phán xét và thanh tẩy loài người	453
Chương 53 - Thời điểm phán xét đã đến	453
Thu hoạch thành quả của hạt giống loài người.....	453
Sự thanh tẩy nhân loại trong ngày phán xét	454
Tình yêu của Đức Chúa Trời trong Ngày Phán Xét	456
Chương 54 - Cuộc chiến giữa các thế giới quan, các tôn giáo và các Giáo hội	457
Những cuộc chiến tinh thần trước Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ trên đất	457
Cuộc đấu tranh giành quyền thống trị tinh thần trên Trái Đất	458
Cuộc chiến chống lại giáo lý về linh hồn	460
Việc phớt lờ hoặc chống lại các thông điệp và sự chữa lành của các linh hồn	462
Chương 55 - Sự thanh tẩy trái đất và nhân loại trong ngày phán xét.....	462
Tiếng nói cảnh báo của Đức Chúa Trời và thiên nhiên trước ngày phán xét thanh tẩy.....	463
Sức mạnh và quyền lực của cái ác sẽ bị phá vỡ.....	465
Các cuộc chiến tranh tận thế, dịch bệnh, tai họa và sự hủy diệt	467
Thiên nhiên và thảm họa tự nhiên	468
Công lý của tình yêu và lòng thương xót của Đức Chúa Trời	471

Hiệu ứng của sự phán xét.....	471
XIII Sự biến đổi và hoàn thiện của thế giới và sự sáng tạo	473
Chương 56 - Chiến thắng và sự công nhận công trình tinh thần của Đấng Christ	473
Sự truyền bá giáo lý Thần linh qua các sứ giả của Đức Chúa Trời.....	473
Cuộc đấu tranh để được công nhận Lời mới.....	473
Sức mạnh của giáo lý Thánh Thần	474
Sự nhận thức về sự tái lâm của Đấng Christ trên toàn thế giới	476
Chương 57 - Sự hoán cải và thay đổi trên mọi lĩnh vực.....	477
Những nhận thức mới và sâu sắc hơn.....	477
Sự khai sáng qua những người được Thượng Đế sai đến	479
Sự biến đổi của con người.....	480
Những thay đổi và biến động trong mọi lĩnh vực của cuộc sống	483
Chương 58 - Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ và sự hoàn thiện của Sáng tạo.....	485
Sức mạnh quyết định trong Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ	485
Con người mới	486
Trái đất là Đất Hứa và là sự phản chiếu của Nước Trời.....	488
Sự hoàn thiện của sự sáng tạo	490
Bài ca ngợi khen sự hài hòa của tạo hóa được phục hồi.....	492
XIV Sứ mệnh truyền giáo	493
Chương 59 - Sứ mệnh truyền bá Lời Chúa mới	493
Hướng dẫn về việc xuất bản sách, các bản trích đoạn và bản dịch.....	493
Quyền được biết Lời Chúa mới	494
Hướng dẫn về việc truyền bá Giáo lý Thần linh.....	495
Chương 60 - Hoạt động trong Thần Khí của Đấng Christ.....	497
Những phẩm chất, đức tính và khả năng cần thiết của các môn đệ mới... ..	497
Cách cư xử đúng đắn khi truyền bá Lời	501
Cách rao giảng Lời đúng đắn	504

Nhiệm vụ an ủi và chữa lành những người đau khổ về thể xác và tâm hồn	507
Thời điểm khởi hành cho sứ mệnh toàn cầu.....	509
XV. Lời khuyên răn, lời cảnh báo, lời dạy dỗ	510
Chương 61 - Những lời khuyên răn và cảnh báo của Chúa.....	510
Các điều răn và nhiệm vụ	510
Đức tin, Hy vọng, Tình yêu, Khiêm nhường, Niềm tin	512
Cầu nguyện, học tập, tỉnh thức, đổi mới và thiêng liêng hóa	514
Những lời cảnh báo dành cho các hội thánh mặc khải	516
Cảnh báo về việc tiếp tục các thông điệp sau năm 1950 và các “thông điệp của Chúa Kitô” giả mạo.....	517
Những tội xấu, sự giả dối, sự đồi bại.....	518
Sự sám hối sai lầm và những kỳ vọng sai lầm.....	520
Cảnh báo dành cho các dân tộc và những người quyền lực trên trái đất..	522
Chương 62 – Lời dành cho những người nghe có mặt tại Mexico	523
Lời dành cho những người đang nghe tại Mexico.....	523
Chương 63 - Những lời dạy cho các hội thánh và tất cả các môn đệ của Đấng Christ.....	541
Công việc của Thánh Linh của Đấng Christ	541
Israel thuộc linh và dân tộc Do Thái	551
Sự làm môn đệ và tâm linh.....	554
Sự phát triển.....	565
Sự thanh tẩy và sự hoàn thiện.....	570
Thế giới trần gian và thế giới bên kia	573
Những mặc khải của Thần Thánh	578
Con người và sứ mệnh của mình.....	581
Những tội xấu, sai lầm, lạc lối	587
Sự thanh tẩy và thánh hóa loài người	590
XVI. Những lời tiên tri và những câu chuyện ngụ ngôn, sự an ủi và lời hứa ..	592

Chương 64 – Những lời tiên tri	592
Sự ứng nghiệm của những lời tiên tri cũ và mới	592
Lời tiên tri vĩ đại dành cho các dân tộc ngày 10 tháng 1 năm 1945, vào cuối Chiến tranh thế giới thứ hai	593
Chiến tranh và thiên tai — Dấu hiệu trên trời.....	595
Lời tiên tri về sự chia rẽ trong các cộng đoàn Mexico.....	597
Chương 65 – Những dụ ngôn, sự an ủi và lời hứa	597
Dụ ngôn về những người quản gia xấu	597
Dụ ngôn về cuộc hành trình băng qua sa mạc đến Thành phố Lớn	599
Dụ ngôn về lòng khoan dung của một vị vua	602
Các lời chúc phúc và phước lành	604
Những lời khích lệ để phát triển lên cao	605
Lời kêu gọi của Đức Chúa Trời.....	606
Lời kêu gọi dành cho con người thời đại này:	606
Lời kêu gọi dành cho các trí thức:	606
Lời kêu gọi dành cho những người mệt mỏi và gánh nặng:.....	607
Lời kêu gọi dành cho Israel thuộc linh:.....	607
Những lời dạy thiêng liêng tại Mexico 1866-1950	609

Kinh Thánh Thứ Ba

I. Sự tái lâm của Đấng Christ - Thời kỳ mặc khải thứ ba

Chương 1 - Trong sự mong đợi sự tái lâm của Đấng Christ

Cái nhìn tổng quan về sự kiện cứu rỗi

1. Vào thuở ban đầu, thế giới thiếu vắng tình yêu. Những con người đầu tiên còn rất xa vời với việc cảm nhận và hiểu được sức mạnh thiêng liêng đó — bản chất của Thần Khí, nguồn gốc của vạn vật.

2. Họ tin vào Đức Chúa Trời, nhưng họ chỉ gán cho Ngài quyền năng và công lý. Con người tin rằng họ có thể hiểu ngôn ngữ thần thánh qua các yếu tố của thiên nhiên; do đó, khi thấy thiên nhiên hiền hòa và bình yên, họ nghĩ rằng Chúa hài lòng với những việc làm của con người; nhưng khi các lực lượng thiên nhiên được giải phóng, họ cho rằng đó là cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, được thể hiện dưới hình thức này.

3. Trong lòng con người đã hình thành hình ảnh về một vị Chúa tể đáng sợ, mang trong mình cơn giận dữ và cảm giác báo thù. Vì vậy, khi họ tin rằng mình đã xúc phạm Chúa, họ dâng lên Ngài những lễ vật thiêu và lễ vật hy sinh với hy vọng làm nguôi cơn giận của Ngài.

4. Ta nói với các con rằng những lễ vật đó không được truyền cảm hứng từ tình yêu đối với Đức Chúa Trời: chính là sự sợ hãi trước Công lý Thần thánh, nỗi sợ bị trừng phạt, đã thúc đẩy các dân tộc đầu tiên dâng lễ vật lên Chúa của họ. 5. Họ chỉ gọi Thần Thánh là Đức Chúa Trời, nhưng không bao giờ gọi là Cha hay Thầy. 6. Chính các tổ phụ và các vị tiên tri đầu tiên đã bắt đầu giúp con người hiểu rằng, mặc dù Đức Chúa Trời là Công lý — đúng vậy, nhưng là Công lý hoàn hảo; rằng Ngài trước hết là Cha và với tư cách là Cha, Ngài yêu thương tất cả các tạo vật của Ngài. 7. Từng bước một, nhân loại chậm rãi tiến bước trên con đường phát triển tinh thần và tiếp tục cuộc hành hương của mình, chuyển từ thời đại này sang thời đại khác, và thông qua những mặc khải mà Đức Chúa Trời ban cho con cái Ngài trong mọi thời đại, họ đã hiểu thêm một chút về bí mật thiêng liêng.

8. Tuy nhiên, con người vẫn chưa đạt được sự hiểu biết trọn vẹn về tình yêu thiêng liêng; vì họ không thực sự yêu mến Đức Chúa Trời như một người Cha, cũng không thể cảm nhận trong lòng tình yêu mà Chúa của họ luôn dành cho họ.

9. Điều cần thiết là Tình Yêu Hoàn Hảo phải trở thành con người, là “Lời” phải nhập thể và mang lấy một thân xác mà con người có thể chạm vào và nhìn thấy, để họ cuối cùng có thể trải nghiệm được Chúa yêu thương họ đến mức nào và bằng cách nào.

10. Không phải ai cũng nhận ra sự hiện diện của Cha trong Đức Giêsu. Làm sao họ có thể nhận ra Ngài được, khi Đức Giêsu lại khiêm nhường, đầy lòng thương xót và yêu thương ngay cả với những người xúc phạm Ngài? Họ cho rằng Thiên Chúa mạnh mẽ và kiêu hãnh trước kẻ thù, phán xét và đáng sợ đối với những ai xúc phạm Ngài.

11. Tuy nhiên, cũng như nhiều người đã từ chối Lời ấy, cũng có nhiều người tin vào Lời ấy — Lời đã thấm sâu vào tận đáy lòng. Cách chữa lành những đau khổ và bệnh tật không thể chữa khỏi chỉ bằng một cái vuốt ve, một ánh nhìn đầy lòng thương xót vô tận, bằng một lời nói đầy hy vọng, lời dạy đó, là lời hứa về một thế giới mới, một cuộc sống tràn ngập ánh sáng và công lý, không thể bị xóa bỏ khỏi nhiều trái tim, những người đã hiểu rằng con người thần thánh đó chính là sự thật của Cha, là Tình Yêu Thần Thánh của Đấng mà loài người không biết và do đó không thể yêu mến.

12. Hạt giống của Chân lý tối cao ấy đã được gieo vào lòng nhân loại mãi mãi. Chúa Kitô là người gieo hạt, và Ngài vẫn đang chăm sóc hạt giống của mình. Sau đó, Ngài sẽ gặt hái thành quả và mãi mãi vui mừng vì nó. Rồi Ngài sẽ không còn nói trong lời Ngài: “Ta đói” hay “Ta khát”, vì cuối cùng các con cái Ngài sẽ yêu mến Ngài, như Ngài đã yêu mến chúng từ thuở ban đầu.

13. Ai đang nói với các con về Đấng Christ, hỡi các môn đệ? Chính Ngài.

14. Chính Ta, “Lời”, đang nói với các con một lần nữa, hỡi nhân loại. Hãy nhận ra Ta, đừng nghi ngờ sự hiện diện của Ta vì vẻ ngoài khiêm nhường mà Ta thể hiện. Ở Ta, không thể có sự kiêu ngạo.

15. Hãy nhận ra Ta qua cuộc đời Ta đã sống trên thế gian, hãy nhớ rằng Ta đã chết trong sự khiêm nhường, giống như khi Ta được sinh ra và đã sống. (296, 4-16)

Hy vọng và kỳ vọng

16. Sau khi Ta ra đi trong “Thời kỳ thứ hai”, những ai giữ vững đức tin nơi Ta đã mong đợi sự tái lâm của Ta từ thế hệ này sang thế hệ khác. Lời hứa thiêng liêng được truyền từ cha mẹ sang con cái, và Lời Ta đã giữ cho khát vọng được chứng kiến sự trở lại của Ta luôn sống động.

17. Mỗi thế hệ đều tin rằng mình là thế hệ được ân sủng, với niềm mong đợi rằng Lời của Chúa sẽ được ứng nghiệm trong họ.

18. Thời gian trôi qua, các thế hệ cũng lần lượt thay đổi, lời hứa của Ta ngày càng bị đẩy lùi khỏi lòng người, và họ đã quên mất việc canh thức và cầu nguyện. (356, 4-5)

19. Thế giới đang phải chịu thử thách, các quốc gia cảm nhận được toàn bộ gánh nặng của công lý của Ta đổ xuống trên họ, và ánh sáng của Ta, tiếng nói của Ta đang kêu gọi các con, đang lan tỏa khắp nhân loại.

20. Con người cảm nhận sự hiện diện của Ta, nhận ra Tia Sáng Vạn Năng của Ta đang chiếu xuống và ngự trên họ. Họ cảm nhận được Ta

mà không biết đến tác phẩm* này, không nghe thấy Lời Ta, và họ hướng tâm hồn lên Ta, để hỏi Ta: “Lạy Chúa, chúng con đang sống trong thời đại nào? Những thử thách và đau khổ đã ập xuống con người — chúng có ý nghĩa gì, lạy Cha? Chẳng lẽ Ngài không nghe thấy tiếng than khóc của thế gian này sao? Ngài chẳng phải đã nói rằng Ngài sẽ trở lại sao? Vậy thì khi nào Ngài sẽ đến, lạy Chúa?” Và trong mọi nhóm tín ngưỡng và cộng đồng tôn giáo, tinh thần của các con cái Ta đều vươn lên, và họ tìm kiếm Ta, cầu xin Ta, hỏi Ta và mong đợi Ta. (222, 29)

** Những mặc khải của Đấng Christ khi Ngài tái lâm trong Lời, dưới hình thức thiêng liêng, bắt đầu vào năm 1866 tại Mexico qua người mở đường Elias.*

21. Con người hỏi Ta và nói với Ta: “Lạy Chúa, nếu Ngài tồn tại, tại sao Ngài không hiện ra giữa chúng con, mặc dù Ngài đã từng xuống thế gian này vào những thời điểm khác? Tại sao Ngài không đến hôm nay? Liệu sự vô thần của chúng ta bây giờ có lớn đến mức cản trở Ngài đến giúp đỡ chúng ta không? Ngài luôn tìm kiếm những người lạc lối, những người “mù lòa”, những người “hủi” — bây giờ thế giới đầy rẫy những người như vậy. Chúng ta không còn khơi dậy lòng thương xót của Ngài nữa sao?”

22. Ngài đã nói với các Tông đồ rằng Ngài sẽ trở lại với loài người và sẽ ban những dấu hiệu về sự đến của Ngài, mà bây giờ chúng con tin

là đang thấy. Tại sao Ngài không cho chúng con thấy khuôn mặt Ngài?”

23. Nay, con người đang chờ đợi Ta như vậy, mà không cảm nhận được rằng Ta đang ở giữa họ. Ta ở trước mắt họ, mà họ không thấy Ta; Ta nói với họ, mà họ không nghe tiếng Ta; và khi cuối cùng họ nhìn thấy Ta trong chốc lát, họ lại chối bỏ Ta. Nhưng Ta vẫn tiếp tục làm chứng về chính Ta, và Ta sẽ tiếp tục chờ đợi những ai đặt hy vọng nơi Ta.

24. Nhưng thật vậy, những dấu hiệu của sự mặc khải của Ta trong thời đại này đã rất lớn lao, ngay cả máu của loài người, đổ ra thành dòng và thấm dẫm mặt đất, cũng đã báo hiệu thời gian Ta hiện diện giữa các con với tư cách là Thánh Thần. (62, 27-29)

25. Không ai nên ngạc nhiên về sự hiện diện của Ta. Qua Đức Giêsu, Ta đã báo trước cho các con những sự kiện sẽ loan báo sự xuất hiện của Ta với tư cách là Thần Chân Lý. Ta cũng đã nói với các con rằng sự đến của Ta sẽ diễn ra trong Thần Khí, để không ai mong đợi những biểu hiện vật chất sẽ không bao giờ xảy ra.

26. Hãy nhìn dân Do Thái, họ vẫn đang chờ đợi Đấng Mê-si-a, nhưng Ngài không đến dưới hình thức mà họ mong đợi, bởi vì Đấng thật sự đã ở giữa họ rồi mà họ không nhận ra.

27. Hỡi nhân loại, các con không muốn công nhận sự mặc khải mới của Ta để tiếp tục chờ đợi Ta theo quan niệm tín ngưỡng của các con, chứ không phải theo những gì Ta đã hứa với các con sao? (99, 2)

28. Thế giới không nên mong đợi một Đấng Mê-si-a mới. Giống như Ta đã hứa sẽ trở lại, Ta cũng đã cho các người biết rằng sự đến của Ta sẽ là về mặt tinh thần; nhưng loài người chưa bao giờ biết chuẩn bị để đón nhận Ta.

29. Vào thời đó, loài người đã nghi ngờ rằng Thiên Chúa có thể ẩn mình trong Đức Giêsu, Đấng mà họ coi là một con người như bao người khác và nghèo nàn như bất kỳ ai. Tuy nhiên, sau này, khi chứng kiến những việc làm quyền năng của Đấng Christ, con người đã tin rằng trong con người đó, Đấng đã sinh ra trên thế gian, lớn lên và chết đi, chính là “Lời” của Đức Chúa Trời. Nhưng trong thời đại ngày nay, nhiều người sẽ chỉ chấp nhận sự trở lại của Ta nếu Ta đến dưới hình dạng con người như trong Thời Kỳ Thứ Hai.

30. Những bằng chứng cho thấy Ta đến trong Thần Khí và tự bày tỏ với nhân loại như vậy sẽ không được tất cả mọi người công nhận, dù có những chứng từ, vì chủ nghĩa vật chất sẽ như một tấm màn đen che mắt nhiều người.

31. Có bao nhiêu người muốn thấy Đấng Christ chịu khổ một lần nữa trên thế gian và nhận được một phép lạ từ Ngài, để tin vào sự hiện diện hay sự tồn tại của Ngài. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, trên trái đất này sẽ không còn máng cỏ nào chứng kiến Ta sinh ra làm người, cũng không còn Golgotha nào chứng kiến Ta chết. Giờ đây, tất cả những ai sống lại trong sự sống thật sẽ cảm

nhận được Ta được sinh ra trong lòng họ, cũng như tất cả những ai cứng đầu bám víu vào tội lỗi sẽ cảm nhận được Ta chết trong lòng họ. (88, 27-29)

32. Hãy xem, có bao nhiêu người trong thời đại này đang nghiên cứu các Kinh Thánh của thời xưa, suy ngẫm về các Tiên Tri và cố gắng hiểu những lời hứa mà Đấng Christ đã đưa ra về sự tái lâm của Ngài.

33. Hãy nghe họ nói: “Thầy đã gần rồi” — “Chúa đã đến rồi”, hoặc: “Ngài sẽ sớm đến”, và thêm vào: “Các dấu hiệu về sự trở lại của Ngài rõ ràng và hiển nhiên.”

34. Một số người tìm kiếm và kêu cầu Ta, một số khác cảm nhận sự hiện diện của Ta, còn một số khác lại linh cảm sự đến của Ta trong Thánh Linh.

35. Ôi, giá như tất cả đều có khát khao tìm hiểu ấy, giá như tất cả đều có khát vọng biết được Chân Lý tối cao! (239, 68-71)

36. Hãy xem, những người thuộc mọi giáo phái và tà giáo đang tìm tòi thời gian, cuộc sống và các sự kiện với hy vọng phát hiện ra những dấu hiệu báo trước sự đến của Ta. Họ là những kẻ vô minh, không biết rằng Ta đã tự bày tỏ từ lâu và rằng cách thức bày tỏ này sẽ sớm chấm dứt.

37. Nhưng Ta cũng nói với các con điều này, rằng nhiều người trong số những người đang mong chờ Ta với bao khát khao, sẽ không nhận ra Ta nếu họ chứng kiến cách thức Ta tự bày tỏ, mà trái lại, họ sẽ thẳng thừng từ chối Ta.

38. Chỉ có những chứng từ mới đến được với họ, và nhờ đó, họ vẫn sẽ tin rằng Ta đã ở giữa các con cái của Ta.

39. Các con cũng đã mong đợi Ta trong lòng với sự nôn nóng; nhưng Ta biết rằng các con sẽ nhận ra Ta và trở thành những người làm việc cho Ta trong thời đại này. (255, 2-4)

Những lời hứa trong Kinh Thánh

40. Trong sự mặc khải của Ta qua Đức Giê-su, Ta đã báo trước cho các con về sự đến của Thánh Thần; nhưng loài người lại tin rằng đó là một vị thần, người — mà họ không nhận ra — đang ở trong Thiên Chúa, mà không thể hiểu được rằng, khi Ta nói về Thánh Thần, Ta đang nói với các con về Thiên Chúa duy nhất, Đấng đã chuẩn bị thời gian mà Ngài sẽ tự mặc khải cho loài người qua khả năng hiểu biết của con người. (8, 4)

41. Tại sao ai lại ngạc nhiên trước những mặc khải mới của Ta? Thật vậy, Ta nói với các con, các tổ phụ thời xưa đã biết trước về sự đến của thời đại này, các nhà tiên tri của các thời đại khác đã nhìn thấy nó, và các ngôn sứ đã báo trước. Đó là một lời hứa thiêng liêng đã được ban cho loài người từ lâu trước khi Ta giáng sinh trong Đức Giêsu.

42. Khi Ta báo trước cho các môn đệ về sự tái lâm của Ta và cho họ biết cách thức Ta sẽ tỏ mình ra cho loài người, thì đã trôi qua rất nhiều thời gian kể từ khi lời hứa đó được ban cho các người.

43. Bây giờ các con đã thấy diễn biến của thời kỳ đó trước mắt, những lời tiên tri đó đang được ứng nghiệm. Ai có thể ngạc nhiên về điều đó? Chỉ những ai đã ngủ trong bóng tối*, hoặc những ai đã xóa bỏ những lời hứa của Ta trong lòng mình. (12, 97-99)

** Thuật ngữ “bóng tối” ở đây và ở những chỗ khác có nghĩa là “thiếu hiểu biết”, “vô minh”, trong khi “ánh sáng” được dùng với ý nghĩa ngược lại như một biểu tượng cho “hiểu biết”, “giác ngộ”.*

44. Vì Ta biết rằng các con sẽ ít đi sâu vào giáo lý của Ta, và Ta đã tiên đoán những sai lầm mà các con sẽ mắc phải khi giải thích các mặc khải của Ta, nên Ta đã báo trước cho các con về sự trở lại của Ta, bằng cách nói với các con rằng Ta sẽ gửi Thánh Thần Chân Lý đến với các con, để Ngài làm sáng tỏ nhiều bí mật và giải thích cho các con những điều các con chưa hiểu.

45. Bởi vì trong cốt lõi của Lời tiên tri của Ta, Ta đã cho các con biết rằng trong thời đại này, Ta sẽ không đến như trên núi Sinai với sấm sét và chớp nhoáng, cũng không phải là Ta sẽ trở thành con người và nhân cách hóa tình yêu và lời nói của Ta như trong “Thời đại Thứ hai”, mà Ta sẽ đến với tinh thần các con trong ánh sáng của sự khôn ngoan, làm ngạc nhiên trí tuệ các con bằng ánh sáng của sự linh cảm, và gõ cửa trái tim các con bằng một giọng nói mà tinh thần các con có thể hiểu được.

Những lời tiên tri và lời hứa đó đang được ứng nghiệm ngay lúc này.

46. Chỉ cần các con chuẩn bị một chút là đủ để nhìn thấy ánh sáng của Ta và cảm nhận sự hiện diện của Thần Khí Ta — chính Đấng đã báo trước với các con rằng Ngài sẽ đến để dạy dỗ các con và tiết lộ sự thật. (108, 22-23)

47. Có nhiều người vì sợ hãi hoặc thiếu siêng năng nên không phát triển và chỉ tuân theo Luật Mô-sê mà không công nhận sự đến của Đấng Mê-si-a, và những người khác, mặc dù tin vào Chúa Giê-su, nhưng vẫn không mong đợi Thánh Thần An Ủi đã được hứa ban. Bây giờ Ta đã xuống lần thứ ba, và họ không mong đợi Ta.

48. Các thiên thần đã loan báo những sự mặc khải này, và tiếng kêu của họ đã tràn ngập khắp không gian. Các con có nhận ra họ không? Chính Thế giới Thần linh đã đến với các con để làm chứng cho sự hiện diện của Ta. Mọi điều đã được chép lại sẽ được ứng nghiệm. Sự hủy diệt đã được kích hoạt sẽ đánh bại sự kiêu ngạo và hư vinh của con người, và con người — khi đã trở nên khiêm nhường — sẽ tìm kiếm Ta và gọi Ta là Cha. (179, 38-39)

49. Ta đã nói với các con như sau vào thời đó: “Những gì Ta đã nói với các con không phải là tất cả những gì Ta phải dạy các con. Để các con hiểu biết mọi điều, trước tiên Ta phải ra đi và gửi Thánh Thần Chân Lý đến với các con, để Ngài giải thích mọi điều Ta đã nói và làm. Ta hứa với các con về Đấng An Ủi trong

những thời kỳ thử thách.” Nhưng Đấng An Ủi ấy, Đấng Giải Thích ấy, chính là Ta, Đấng trở lại để soi sáng các con và giúp các con hiểu những lời dạy trước đây cũng như lời dạy mới mà Ta đang mang đến cho các con. (339, 26)

50. Trong sự khôn ngoan có thuốc chữa lành và sự an ủi mà lòng các con khao khát. Vì thế, xưa kia Ta đã hứa với các con về Thánh Thần Chân Lý như là Thánh Thần An Ủi. Nhưng điều cần thiết là phải có đức tin để không dừng bước trên con đường, cũng như không cảm thấy sợ hãi trước những thử thách. (263, 10-11)

Những điềm báo đã ứng nghiệm

51. Rất ít người nhận ra những dấu hiệu cho thấy một kỷ nguyên mới đã bắt đầu và rằng Ta đang tự mặc khải về mặt tinh thần cho nhân loại. Phần lớn họ dành cuộc đời và nỗ lực của mình cho sự tiến bộ vật chất, và trong cuộc chiến tranh tàn nhẫn và đôi khi đẫm máu này để đạt được mục tiêu của mình, họ sống như những người mù, họ lạc hướng, họ không còn biết mình đang hướng tới điều gì, họ không thể nhìn thấy ánh sáng rực rỡ của bình minh mới, họ không nhận ra những dấu hiệu và còn rất xa mới có thể tiếp thu kiến thức về những sự mặc khải của Ta.

52. Nhân loại này đã tin vào những giáo lý và lời nói của con người hơn là vào những sự mặc khải mà Ta đã ban cho họ qua các thời đại. Các con có đang chờ đợi rằng Cha, trong sự công chính của Ngài, sẽ gửi cho các con những dấu hiệu lớn lao hơn

những gì các con thấy ở khắp nơi, để các con cảm nhận và tin tưởng một cách chân thành rằng đây chính là thời điểm đã được tiên báo cho sự xuất hiện của Ta với tư cách là Thần Chân Lý? Ôi, hỡi những con người thiếu đức tin! Bây giờ các con sẽ hiểu, hỡi các môn đệ, tại sao thính thoảng Ta nói với các con rằng tiếng Ta kêu trong sa mạc, vì không có ai nghe thấy và thực sự chú ý đến nó. (93, 27-28)

53. Để tất cả mọi người trên trái đất có thể tin vào sự thật của thông điệp này, Ta đã khiến cho những dấu hiệu được tiên tri từ thời xưa trở nên rõ ràng trên khắp thế giới — những lời tiên tri nói về sự tái lâm của Ta.

54. Vì vậy, khi Tin Mừng này đến với các dân tộc, con người sẽ tìm hiểu và nghiên cứu mọi điều đã được nói với họ trong những thời kỳ này, và họ sẽ ngạc nhiên và vui mừng khi phát hiện ra rằng mọi điều đã được báo trước và hứa hẹn về sự tái lâm của Ta đều đã được ứng nghiệm một cách trung thực, đúng như Đấng chỉ có một ý chí, một lời nói và một luật pháp. (251, 49)

55. Trong “Thời kỳ Thứ hai”*, Ta đã thông báo cho các Tông đồ của Ta về sự mặc khải mới của Ta, và khi họ hỏi Ta những dấu hiệu nào sẽ báo trước thời kỳ đó, Ta đã thông báo cho họ từng dấu hiệu một, cũng như những bằng chứng mà Ta sẽ ban cho họ.

** Lịch sử cứu độ được Đấng Christ chia thành 3 phần lớn, các thời đại hay “thời kỳ”, trong đó “Thời kỳ thứ*

hai” là thời kỳ của sự mặc khải của Đức Chúa Trời qua Đức Giê-su và thời kỳ sau đó (chi tiết xem chương 38)

56. Các điềm báo đã xuất hiện cho đến tận cùng, chúng loan báo rằng đây là thời kỳ mà Đức Giêsu đã tiên báo, và bây giờ Ta hỏi các con: Nếu sự mặc khải thiêng liêng này, mà Ta cho các con được tham dự, không phải là sự thật — thì tại sao Đức Kitô lại không xuất hiện (theo hình thức mà các tín hữu mong đợi), mặc dù các dấu hiệu đã xảy ra? Hay các con tin rằng kẻ cám dỗ cũng có quyền lực trên toàn bộ tạo vật và các lực lượng tự nhiên để lừa dối các con?

57. Ta đã từng cảnh báo các con để các con không sa vào sự cám dỗ của các tiên tri giả, các Đấng Christ giả và các Đấng Cứu Thế giả. Nhưng hôm nay Ta nói với các con rằng, linh hồn nhập thể, nhờ sự phát triển, sự hiểu biết và kinh nghiệm của mình, đã thức tỉnh đến mức không dễ dàng gì để có thể dối trá rằng bóng tối là ánh sáng, dù cho sự lừa dối đó có bao nhiêu mưu mô đi chăng nữa.

58. Vì thế, Ta đã nói với các con: Trước khi các con phó thác con đường này trong niềm tin mù quáng, hãy kiểm chứng bao nhiêu tùy ý! Hãy nhận ra rằng Lời này được ban cho tất cả mọi người và Ta chưa bao giờ dành riêng một phần nào đó chỉ cho một số người nhất định. Hãy thấy rằng trong công trình này không có cuốn sách nào mà Ta

tìm cách giấu giếm bất kỳ giáo lý nào trước mặt các con.

59. Nhưng trong “Thời kỳ Thứ hai” ấy, qua miệng Tông đồ Gioan của Ta, Ta cũng đã nói với các con: “Nếu ai nghe tiếng Ta và mở cửa, Ta sẽ vào ở với người ấy và dùng bữa với người ấy, và người ấy cũng dùng bữa với Ta.” Ta cũng đã dạy các con dụ ngôn về các trinh nữ, để các con ghi nhớ trong thời kỳ này. (63, 79-80)

60. Vì các điềm báo và các thử thách đã đến, và Ta không xuất hiện trong hội đường hay trong bất kỳ nhà thờ nào — thế giới có ngờ rằng Ta phải hiện ra ở một nơi nào đó ngay lúc này, vì Ta không thể vi phạm lời hứa của mình? (81, 41)

Chương 2 - Bình minh của Thời đại Thứ ba

Lời công bố đầu tiên

1. Hôm nay là ngày kỷ niệm: Vào một ngày như hôm nay, Ta đã thánh hiến những người truyền đạt tiếng nói đầu tiên của Ta, để qua họ, Ta công bố những chỉ dẫn mới và những mặc khải mới của Ta. Thần khí của Ê-li đã chiếu sáng Roque Rojas*, để nhắc nhở các con về con đường, đó là luật pháp của Đức Chúa Trời.

** Tên của người truyền đạt đầu tiên này được phát âm là "Roke Rochas".*

2. Khoảnh khắc đó thật trang nghiêm, tâm hồn những người có mặt run rẩy vì sợ hãi và sung sướng,

giống như trái tim dân Israel đã run rẩy trên núi Sinai khi Luật pháp được công bố; giống như các môn đệ đã run rẩy khi chứng kiến sự biến hình của Chúa Giêsu trên núi Tabor, khi Mô-sê và Ê-li-a hiện ra về mặt tinh thần ở bên phải và bên trái của Thầy.

3. Ngày 1 tháng 9 năm 1866 đó là sự ra đời của một kỷ nguyên mới, bình minh của một ngày mới: "Thời kỳ thứ ba" đã bắt đầu cho nhân loại.

4. Kể từ thời điểm đó, vô số lời tiên tri và lời hứa mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ hàng ngàn năm nay đã liên tục được ứng nghiệm. Chúng đã được ứng nghiệm nơi các con, hồi những người nam và người nữ đang sống trên thế gian trong thời đại này. Ai trong các con đã từng ở trên đất khi những lời tiên tri ấy được phán ra và những lời hứa ấy được ban cho? Chỉ có Ta mới biết; nhưng điều quan trọng là các con biết rằng Ta đã hứa với các con, và bây giờ Ta đang thực hiện điều đó.

5. Các con có biết về “đám mây” mà các môn đệ của Ta đã thấy Ta lên trời khi Ta hiện ra với họ lần cuối cùng không? Vì đã được chép lại một cách chân thật rằng Ta sẽ trở lại “trên đám mây”, và Ta đã thực hiện điều đó. Vào ngày 1 tháng 9 năm 1866, Thần Khí của Ta đã đến trên đám mây tượng trưng để chuẩn bị cho các con đón nhận sự dạy dỗ mới. Sau đó, vào năm 1884, Ta bắt đầu ban sự dạy dỗ của Ta cho các con.

6. Ta không đến dưới hình dạng con người, mà là dưới hình thức tinh thần, được giới hạn trong một tia sáng, để cho nó ngự trên khả năng hiểu biết của con người. Đây là phương tiện do ý chí của Ta lựa chọn để nói chuyện với các con trong thời đại này, và Ta sẽ tính cho các con đức tin mà các con đặt vào Lời này.

7. Vì không phải Mô-sê là người dẫn các con qua sa mạc đến Đất Hứa, cũng không phải Đấng Christ dưới hình dạng con người là người cho các con nghe Lời Sự Sống của Ngài như một con đường dẫn đến sự cứu rỗi và tự do. Bây giờ, chính tiếng nói con người của những tạo vật này đang đến tai các con, và cần phải tinh thần hóa để khám phá bản chất thần thánh mà Ta hiện diện trong đó. Vì vậy, Ta nói với các con rằng việc các con tin vào Lời này là đáng khen ngợi, vì nó được ban ra qua những sinh linh chưa hoàn hảo. (236, 46-50)

8. Năm 1866, cộng đồng đầu tiên của những người theo chủ nghĩa tâm linh, những môn đệ của công trình này, đã ra đời. Dưới ánh sáng của Thần Khí Ta và được Ê-li dạy dỗ, những môn đệ đầu tiên đó đã bắt đầu tiếp nhận những tia sáng của thông điệp mà các con hiện đang nhận được trọn vẹn trước khi nó kết thúc. (255, 10)

Thông điệp và chỉ dẫn trên khắp thế giới

9. Ê-li, người phải đến trước để dọn đường cho Chúa, đã lần đầu tiên tỏ

minh qua trí tuệ con người vào năm 1866. Các con có muốn dành chút thời gian để nghiên cứu những dấu hiệu và sự kiện đã xảy ra trên mọi lĩnh vực và trùng hợp với thời điểm của sự tỏ mình đó không? Một lần nữa, chính những nhà học giả nghiên cứu các vì sao, những người mà trong thời cổ đại được gọi là các pháp sư, sẽ làm chứng rằng trời đã ban những dấu hiệu, đó là những lời kêu gọi thiêng liêng. (63, 81)

10. Đừng nghĩ rằng nơi này trên trái đất, nơi các con nghe thấy lời này, là nơi duy nhất mà Ta hiện diện với các con. Vì thật sự, Ta nói với các con, sự hiện diện của Ta dưới nhiều hình thức khác nhau là trên toàn thế giới.

11. Ê-li, người đã hiện thân giữa các con với tư cách là người mở đường cho sự mặc khải của Ta qua trí tuệ con người, không chỉ đến đất nước này, nơi các con đang sinh sống. Ông đã đi từ nơi này đến nơi khác trên trái đất, loan báo Thời Đại Mới và rao giảng về sự gần kề của Nước Trời.

12. Từ mọi phía, những tiếng kêu vang lên báo trước sự đến của Ta: Thiên nhiên bị rung chuyển làm rung chuyển trái đất, khoa học kinh ngạc trước những mặc khải mới, Thế giới Tâm linh* đổ xô đến với loài người, và thế mà loài người vẫn làm ngơ trước những tiếng kêu đó, những điềm báo của một thời đại mới.

** Thuật ngữ này ám chỉ những cư dân của các tầng cao hơn ở thế giới bên kia, những linh hồn ánh sáng*

của thế giới linh hồn của Đức Chúa Trời.

13. Một dòng ánh sáng thần thánh đã đổ xuống để đưa con người ra khỏi bóng tối. Nhưng họ — ích kỷ và vật chất hóa*, xa rời việc tìm kiếm sự hoàn thiện của linh hồn, việc cải thiện đạo đức trong cuộc sống trên trái đất — chỉ sử dụng ánh sáng đó để tạo ra ngai vàng và vinh quang, sự tiện nghi và thú vui cho thân xác, và — khi họ thấy cần thiết — cả vũ khí để hủy diệt cuộc sống của đồng loại. Mắt họ bị chói lòa bởi cường độ ánh sáng của Ta, và sự kiêu ngạo của họ đã trở thành sự hủy diệt của chính họ. Nhưng Ta nói với các con rằng, chính nhờ ánh sáng này mà họ sẽ tìm thấy sự thật, khám phá con đường và tự cứu rỗi mình.

** Điều này có nghĩa là ngược lại với “tinh thần”, tức là cuộc sống và suy nghĩ của con người chỉ liên quan đến vật chất và thể xác.*

14. Những ai có thể tiếp nhận ánh sáng này trong tâm trí và chấp nhận nó như một thông điệp thiêng liêng, đã để lương tâm dẫn dắt bước đi của họ và làm kim chỉ nam cho hành động của họ. Bởi vì họ đã có linh cảm rằng Chúa đã trở lại và Ngài đang ở giữa loài người.

15. Các đại diện của các giáo phái và giáo hội khác nhau không muốn tiếp nhận Ta; trái tim, phẩm giá và sự kiêu ngạo giả tạo của họ đã cản trở họ tiếp nhận Ta về mặt tinh thần. Vì vậy, trên khắp thế giới đã hình thành các nhóm, hội đoàn và

hiệp hội của những người cảm nhận được sự hiện diện của Thời Đại Mới, những người tìm kiếm sự cô độc để cầu nguyện và đón nhận sự soi dẫn của Chúa. (37, 76-81)

16. Có những cộng đồng tôn giáo đang cố gắng chuẩn bị cho sự tái lâm của Ta, mà không biết rằng Ta đã sắp ra đi.

17. Ta đã kêu gọi tất cả, và thực sự, tiếng gọi của Ta cùng tin đồn rằng Ta đang tỏ mình ra cho loài người đã lan tỏa đến mọi góc ngách trên trái đất, cùng với những chứng từ và bằng chứng nói về Ta: những kẻ tội lỗi được đổi mới, những kẻ vô tín được hoán cải, những “người chết” sống lại, những người bệnh nan y được lành bệnh, và những kẻ bị quỷ ám được giải thoát khỏi sự ác.

18. Nhưng Ta đã gặp nhiều người điếc, những người khác trở nên kiêu ngạo vì danh vọng trần thế của họ, và những người khác lại quá sợ hãi để loan báo sự hiện diện của Ta như Thần Chân Lý. Ta đã tiếp nhận và dạy dỗ tất cả những ai đến với Ta và tin tưởng vào tình yêu của Ta. (239, 17-19)

19. Từ các quốc gia khác, những đám đông sẽ đến với dân tộc này, họ sẽ háo hức hỏi các con về những sự kiện tâm linh mà các con đã chứng kiến trong thời kỳ này, cũng như về những mặc khải và lời tiên tri mà Ta đã ban cho các con.

20. Bởi vì ở nhiều nơi trên thế giới, người ta đã nhận được các thông điệp của Ta, nói rằng tia sáng thiêng liêng của Ta đã giáng xuống một nơi

ở phương Tây để nói chuyện với nhân loại thời đại này.

21. Khi thời điểm đến, các con sẽ chứng kiến họ từ các dân tộc và quốc gia khác đổ về để tìm gặp các con. Lúc đó, những người thuộc các giáo phái lớn sẽ cảm thấy bối rối vì Ta không hướng đến họ. (276, 45)

22. Thế giới quan tâm đến sự hiện thân mới của Ta biết bao ít ỏi! Có biết bao ít người đang thức tỉnh và chờ đợi Ta, và biết bao người đang ngủ say!

23. Về những người sống trong sự mong đợi Ta, Ta có thể nói với các con rằng không phải tất cả đều nhận ra hình thức thực sự của sự hiện diện của Ta trong thời đại này. Bởi vì trong khi một số người, dưới ảnh hưởng của những quan niệm tín ngưỡng cũ, cho rằng Ta sẽ trở lại thế gian dưới hình dạng con người, thì những người khác lại tin rằng Ta phải xuất hiện dưới một hình dạng nào đó mà mắt người thường có thể nhìn thấy, và chỉ rất ít người đoán được sự thật và nhận ra rằng sự đến của Ta là thuộc về tinh thần.

24. Trong khi một số người tự hỏi Ta sẽ mang hình dạng nào, vào giờ nào hay ngày nào Ta sẽ hiện ra trên đất, và ở nơi nào Ta sẽ xuất hiện, thì những người khác, không nghĩ đến những hình thức hay thời điểm cụ thể nào, lại nói: “Thầy đã ở giữa chúng ta rồi, ánh sáng của Ngài, tức là Thần Khí của Ngài, đang tràn ngập chúng ta.”

25. Khi thông điệp này đến với mọi trái tim, đối với một số người, đó sẽ là khoảnh khắc hân hoan, vì họ sẽ

tìm thấy trong đó sự xác nhận cho tất cả những linh cảm và niềm tin của mình. Ngược lại, những người khác sẽ phủ nhận sự thật trong thông điệp của Ta, vì họ thấy nó không phù hợp với những gì họ tin rằng sẽ xảy ra, và với cách thức mà nó sẽ được tiết lộ. (279, 41-44)

Sứ mệnh của Ê-li-a với tư cách là người mở đường cho Chúa

26. Ta đã cho Ê-li trở lại trong “Thời kỳ thứ ba”*, và Ta, với tư cách là Thầy, đã báo trước về ông trong “Thời kỳ thứ hai” đó và nói: “Quả thật, Ê-li đã ở giữa các ngươi, nhưng các ngươi không nhận ra ông. Ta sẽ trở lại thế gian, nhưng quả thật, Ta nói với các ngươi: Ê-li sẽ đến trước Ta.”

** xem chương 38.*

27. Vì mọi lời của Thầy đều ứng nghiệm, nên Ê-li đã đến trước Ta trong “Thời kỳ thứ ba” để đánh thức các linh hồn, để cho họ cảm nhận rằng giờ của Thánh Thần đã mở ra cánh cửa, để nói với mỗi linh hồn rằng họ phải mở mắt ra, rằng họ phải chuẩn bị để bước qua ngưỡng cửa từ Thời kỳ thứ hai sang Thời kỳ thứ ba. Để sự hiện diện của Ê-li trong “Thời đại thứ ba” này dễ hiểu hơn, Ta đã cho ông ấy tỏ mình qua một người công chính: Roque Rojas.

28. Từ cõi bên kia, Ê-li đã soi sáng người này về mặt tinh thần, truyền cảm hứng cho anh ta, củng cố anh ta và dẫn dắt anh ta trên mọi nẻo đường từ đầu đến cuối.

29. Nhưng thật sự, Ta không nói với các con rằng Ta đã chọn Roque Rojas trong số loài người. Ta đã chọn anh ta, đã sai linh hồn anh ta được chuẩn bị bởi lòng thương xót của Ta. Ta đã ban cho anh ta một thân xác cũng được Ta chuẩn bị, và các người biết rằng anh ta khiêm nhường, rằng Cha đã thực hiện những công việc vĩ đại nhờ sự khiêm nhường và đức hạnh của anh ta. Anh ta là nhà tiên tri, người phát ngôn, nhà tiên tri và người dẫn dắt. Từ tất cả những điều đó, anh ta đã để lại cho dân tộc một tấm gương sáng chói.

30. Ông bị chính dân tộc mình chế giễu và nhạo báng, giống như Mô-sê trong sa mạc, bị truy đuổi như nhà tiên tri Ê-li, và phải lui về đỉnh núi để cầu nguyện và bênh vực dân tộc mình.

31. Giống như Thầy của mình, Ngài cũng bị các thầy tế lễ và các kinh sư chế giễu và kết án. Cũng như Thầy của Ngài, chỉ có một số ít người tin tưởng, theo và ở bên cạnh Ngài. Từ đôi tay Ngài toát ra sức mạnh chữa lành, làm nên những phép lạ, khiến một số người tin tưởng còn những người khác thì hoang mang. Đối với một số người, những lời tiên tri phát ra từ môi Ngài đã ứng nghiệm từng chữ một. Miệng Ngài đưa ra những lời khuyên đầy an ủi cho những trái tim đau khổ. 32. Trí tuệ của Ngài có thể tiếp nhận những nguồn cảm hứng vĩ đại và có thể rơi vào trạng thái say mê như trí tuệ của những người công chính, các Tông đồ và các Tiên tri. Tinh thần của Ngài có

thể tách rời khỏi thế gian này và thân xác của Ngài để bước vào cõi thiêng liêng và khiêm nhường đến trước cửa kho báu bí mật của Chúa. Nhờ sự thăng hoa này, tinh thần của Ê-li đã tỏ mình ra cho những nhân chứng đầu tiên, trước khi tia sáng của Thầy đến. (345, 57-58)

33. Roque Rojas đã tập hợp một nhóm nam nữ đầy đức tin và thiện chí, và tại đó, trong lòng những buổi họp đầu tiên của ông, Ê-li đã tự mặc khải qua trí tuệ của sứ giả, khi Ngài phán: “Ta là Tiên tri Ê-li, Đấng đã được biến hình trên núi Ta-bô.” Ông đã truyền dạy những bài học đầu tiên cho các môn đệ của mình, đồng thời thông báo cho họ về thời đại của sự thiêng liêng và tiên tri rằng tia sáng của Thầy Thần Thánh sẽ sớm đến để truyền đạt cho dân của Ngài.

34. Một ngày nọ, khi nơi tụ họp khiêm tốn ở Roque Rojas chật kín những tín đồ tin vào lời của người đàn ông này, Ê-li đã xuống để soi sáng trí tuệ của người phát ngôn của mình, và được Ta truyền cảm hứng, ông đã xúc dầu cho bảy trong số những tín đồ này, những người sẽ đại diện hoặc tượng trưng cho Bảy Ấn.

35. Sau đó, khi thời khắc hứa hẹn của sự mặc khải của Ta đã đến, Ta thấy rằng trong số bảy người được chọn đó, chỉ có một người thức trắng đêm chờ đợi sự đến của Đấng Phu Quân thuần khiết, và trái tim đó chính là của Damiana Oviedo, người trinh nữ, người đầu tiên được phép đón nhận ánh sáng của tia sáng thần

thánh như phần thưởng cho sự kiên trì và sự chuẩn bị của cô.

36. Damiana Oviedo đại diện cho Con Dấu Thứ Sáu*. Đây là một bằng chứng nữa cho thấy ánh sáng của Con Dấu Thứ Sáu chính là ánh sáng chiếu rọi thời đại này. (1, 6-9)

** Thuật ngữ này liên quan đến Sách Khải Huyền của Thánh Gioan, chỉ con dấu áp chót trong "Bảy Con Dấu", được hiểu là những biểu tượng cho 7 thời kỳ trong 3 thời đại lịch sử cứu độ (chi tiết xem Chương 38).*

37. Chỉ có rất ít người thực sự cảm nhận được sự hiện diện của Đấng được Thiên Chúa sai đến. Một lần nữa, Ngài là tiếng kêu trong sa mạc, và một lần nữa, Ngài chuẩn bị lòng người cho sự đến sắp tới của Chúa. Như vậy, Ấn thứ sáu đã được mở ra, để lộ nội dung của nó và tràn ra như một dòng suối công lý và ánh sáng trên nhân loại. Bằng cách này, nhiều lời hứa và lời tiên tri đã được ứng nghiệm.

38. Giống như Chúa Giêsu và Môsê, Êlia đã soi sáng đôi mắt tinh thần của các con, để các con có thể nhìn thấy Cha. Mô-sê đã dạy các con: "Hãy yêu thương người lân cận như chính mình." Chúa Giê-su đã nói với các con: "Hãy yêu thương nhau!" Ê-li đã truyền cho các con phải ngày càng có lòng trắc ẩn với những người lân cận, và ngay lập tức thêm vào: "và các con sẽ nhìn thấy Cha Ta trong tất cả vinh quang của Ngài." (81, 36-37)

39. Khi bóng tối bao trùm nhân loại tan biến và tâm hồn trở nên sáng sủa, họ sẽ cảm nhận được sự hiện diện của một kỷ nguyên mới, bởi vì Ê-li đã trở lại với loài người.

40. Nhưng vì họ không thể nhìn thấy Ngài, nên cần thiết là Thần Khí của Ngài phải bày tỏ qua khả năng hiểu biết của con người, và Ngài đã hiện ra trước các nhà tiên tri trong hình ảnh của Tiên tri Ê-li-a: trên những đám mây trong cỗ xe lửa của Ngài.

41. Elias đã đến trong thời đại này với tư cách là người mở đường để chuẩn bị cho sự đến của Ta. Ông đã đến với tư cách là một nhà tiên tri để báo trước cho các con về thời đại mới với những cuộc đấu tranh và thử thách, nhưng cũng với sự khôn ngoan của những mặc khải của ông. Ông đến với cỗ xe ánh sáng của mình để mời các con lên xe, để đưa các con bay lên trên những đám mây và đưa các con đến Quê hương Tâm linh, nơi hòa bình ngự trị. Hãy tin tưởng ông như Đấng Chấn Chiên Tốt Lành, hãy theo ông về mặt tinh thần, như dân chúng đã theo Mô-sê trong "Thời Kỳ Đầu Tiên". Hãy cầu nguyện để ông giúp các con hoàn thành sứ mệnh của mình, và nếu các con muốn noi gương ông, thì hãy làm như vậy. (31, 58-59)

42. Ê-li, một linh hồn có quyền năng lớn lao mà nhân loại chưa nhận ra, luôn là người mở đường cho Ta. Hôm nay, ông đã trở lại một lần nữa để chuẩn bị cho những người được đánh dấu*, những người đã phục vụ Ta như những người truyền đạt

tiếng nói, cũng như cho tất cả mọi người.

** Những người được đánh dấu (tiếng Tây Ban Nha: marcados) hay những người được đóng ấn (Khải Huyền, chương 14, 1-5) là những người được Chúa Kitô chọn, những người đã nhận được dấu hiệu của Ba Ngôi Thiên Chúa trên trán từ Ngài. (Để biết thêm chi tiết, xem chương 39, đoạn cuối)*

43. Nếu các con chuẩn bị và nghiên cứu lời dạy của Ta để hiểu ý muốn của Ta, Ê-li sẽ đến giúp đỡ các con và trở thành chỗ dựa và người bạn của các con.

44. Ê-li là (một) tia sáng thiêng liêng, soi sáng và hướng dẫn mọi sinh linh, dẫn dắt họ đến với Ta. Hãy yêu mến và tôn kính ông như người mở đường và người bên vực các con. (53, 42-44)

45. Tiên tri Ê-li, người mở đường, sứ giả báo trước của “Thời đại Thứ ba”, đang cầu thay cho đoàn chiên của mình; ngài cầu nguyện cho những ai không biết cầu nguyện, và dùng áo choàng của mình che phủ vết nhơ của kẻ có tội, với hy vọng họ sẽ được đổi mới. Elias đang trang bị cho các đoàn quân, các đạo quân của mình để chiến đấu chống lại bóng tối, thứ đã nảy sinh từ sự vô minh, tội lỗi, sự cuồng tín và chủ nghĩa vật chất của loài người. (67, 60)

46. Bây giờ, nhiệm vụ của tất cả những ai đã được chuẩn bị và thức tỉnh là rao giảng sự giải phóng cho thế giới. Hãy nhớ rằng Ê-li, Đấng

được hứa cho thời đại này, hiện đang chuẩn bị mọi thứ để giải cứu các dân tộc trên trái đất, những người đang bị nô lệ bởi chủ nghĩa vật chất, khỏi ách thống trị của Pha-ra-ôn, như Mô-sê đã làm với các chi tộc Y-sơ-ra-ên tại Ai Cập xưa kia.

47. Hãy nói với đồng loại của các con rằng Ê-li đã tự bày tỏ qua trí tuệ con người, rằng sự hiện diện của Ngài là trong Thần Khí, và Ngài sẽ tiếp tục soi sáng con đường cho mọi dân tộc để họ tiến bước.

48. Mục tử của các con có nhiệm vụ đưa tất cả các tạo vật trở lại con đường chân chính của họ, bất kể đó là lĩnh vực tinh thần, đạo đức hay vật chất. Vì vậy, Ta nói với các con rằng các dân tộc sẽ được chúc phúc, những ai nhận được lời kêu gọi của Chúa qua Ê-li, vì họ sẽ được hiệp nhất bởi luật công lý và tình yêu, điều sẽ mang lại hòa bình cho họ như trái ngọt của sự hiểu biết và tình huynh đệ. Được hiệp nhất như vậy, họ sẽ được dẫn đến chiến trường, nơi họ sẽ chiến đấu chống lại sự suy đồi, chủ nghĩa vật chất và sự dối trá.

49. Trong cuộc chiến này, con người thời đại này sẽ chứng kiến những phép lạ mới và thấu hiểu ý nghĩa tinh thần của cuộc sống — ý nghĩa nói về sự bất tử và hòa bình. Họ sẽ ngừng giết hại lẫn nhau, vì họ nhận ra rằng điều họ phải tiêu diệt chính là sự vô minh, sự ích kỷ và những đam mê hủy hoại, từ đó nảy sinh những thất bại và khổ đau của họ — cả về vật chất lẫn tinh thần. (160, 34-36)

50. Ê-li là Tia sáng của Đức Chúa Trời, với ánh sáng của Ngài, Ngài sẽ xua tan bóng tối của các con và giải phóng các con khỏi sự nô lệ của thời đại này, là thời đại của tội lỗi, và Ngài sẽ dẫn dắt linh hồn các con qua sa mạc cho đến khi nó đến được “Đất Hứa” trong lòng Đức Chúa Trời. (236, 68)

Chương 3 – Mặt trời thiêng liêng của sự tái lâm của Đấng Christ

Sự tái lâm của Chúa

1. Ta hiện diện giữa loài người vào thời điểm mà những khám phá mới đã thay đổi cuộc sống của con người, và Ta làm cho sự hiện diện của Ta giữa các con trở nên cảm nhận được với cùng sự khiêm nhường mà các con từng biết nơi Ta.

2. “Lời” của Đức Chúa Trời không trở thành con người một lần nữa, Đấng Christ không được sinh ra trong sự nghèo nàn của một chuồng ngựa — không; vì không còn cần thiết phải có một thân thể để làm chứng cho quyền năng của Đức Chúa Trời nữa. Nếu con người nghĩ rằng thân thể này ở đây là Đức Chúa Trời đã đến thế gian, thì họ đã lầm. Sự hiện diện của Đức Chúa Trời là thuộc linh, phổ quát, vô hạn.

3. Nếu tất cả những gì con người đã đạt được trong thời đại này

đều nằm trong giới hạn của sự công chính, sự cho phép và sự tốt lành, thì Ta đã không cần phải xuống đây để nói chuyện với các con một lần nữa. Nhưng không phải tất cả những việc làm mà loài người dâng lên Ta đều là tốt: có nhiều sai lầm, nhiều bất công, nhiều sai đường và ác hành. Vì vậy, tình yêu thương quan tâm của Ta cần phải đánh thức con người khi họ đang đắm chìm sâu nhất trong công việc của mình, để nhắc nhở họ về những bốn phận mà họ đã quên và họ nợ ai tất cả những gì đang có và sẽ có.

4. Để làm cho một nhân loại đã vật chất hóa, không thể nghe thấy Ta từ Thần Khí này sang Thần Khí khác, có thể nghe thấy Ta, Ta đã phải sử dụng những ân tứ và khả năng tinh thần của họ để bày tỏ chính Ta qua khả năng trí tuệ của con người.

5. Lý do tại sao Ta “xuống trần” để truyền đạt cho các con là như thế này: Vì các con không thể vươn lên để đối thoại với Chúa của các con từ linh hồn này sang linh hồn khác, nên Ta phải xuống một bậc thấp hơn, tức là từ cõi thiêng liêng, từ cõi thần thánh, nơi mà các con vẫn chưa thể đến được. Sau đó, Ta phải sử dụng cơ quan trí tuệ của các con, vốn nằm trong não bộ con người, và chuyển cảm hứng thiêng liêng của Ta thành lời nói của con người và âm thanh vật chất.

6. Con người cần có kiến thức mở rộng, và chính Đức Chúa Trời là Đấng đến với con người để trao cho họ sự khôn ngoan. Nếu các con thấy phương tiện được chọn để truyền đạt thông điệp ngắn gọn của Ta qua cơ quan trí tuệ của những người phát ngôn này là không xứng đáng, thì Ta nói thật với các con rằng thông điệp được truyền đạt qua họ là rất vĩ đại. Các người hèn đã thích hơn nếu thông điệp của Ta được truyền đạt cho loài người với sự hoành tráng và nghi lễ, những điều đó sẽ gây ấn tượng, nhưng trên thực tế, từ góc độ tinh thần, chúng sẽ là hư vô, vì chúng không chứa đựng ánh sáng chân thật.

7. Ta có thể đã đến trong sấm sét và bão tố để cho các con cảm nhận được quyền năng của Ta; nhưng như vậy thì con người sẽ dễ dàng thừa nhận rằng sự hiện diện của Chúa đã đến biết bao! Nhưng các con không nghĩ rằng khi đó nỗi sợ hãi sẽ quay trở lại trong lòng các con, cùng với ý niệm về một điều gì đó không thể hiểu nổi sao? Các con không nghĩ rằng mọi cảm xúc yêu mến Cha sẽ chỉ biến thành nỗi sợ hãi trước công lý của Ngài sao? Nhưng các con hãy biết rằng, mặc dù Đức Chúa Trời là Đấng Toàn Năng, Ngài sẽ không dùng quyền năng đó để đánh bại các con, cũng không dùng nó để áp đặt ý muốn của Ngài, mà là bằng một quyền

năng khác, đó chính là quyền năng của tình yêu.

8. Chính Thần Linh là Đấng đang nói với vũ trụ ngày nay. Chính Ngài là Đấng mang ánh sáng đến cho tất cả những gì các con chưa nhận ra rõ ràng trong những thời kỳ khác. Ngài là bình minh của một ngày mới cho tất cả loài người, vì Ngài sẽ giải thoát các con khỏi những nỗi sợ hãi sai lầm, xóa tan những nghi ngờ của các con, để giải phóng linh hồn và trí tuệ của các con.

9. Ta nói với các con: Sau khi các con đã hiểu được cốt lõi của những lời dạy của Ta và sự công bằng của các luật lệ của Ta, các con cũng sẽ nhận ra những ranh giới mà những quan niệm của các con đã áp đặt lên các con và cản trở các con vượt qua sự hiểu biết hạn hẹp về sự thật.

10. Sẽ không còn là nỗi sợ hãi hay lo lắng về sự trừng phạt nữa, khiến các con ngần ngại tìm tòi, khám phá. Chỉ khi các con thực sự muốn tìm hiểu những điều vượt quá khả năng hiểu biết của mình, thì lương tâm các con mới ngăn cản con đi trên con đường đó; vì các con phải biết rằng con người không được biết toàn bộ sự thật, và con người chỉ nên nắm bắt phần sự thật phù hợp với mình.

11. Hỡi dân tộc: Nếu sự đến của Ta được báo trước là sẽ diễn ra giữa chiến tranh, thiên tai, dịch bệnh và hỗn loạn, thì điều đó

không phải vì Ta đã mang tất cả những điều đó đến cho các con; mà là vì sự hiện diện của Ta sẽ hữu ích cho nhân loại ngay trong giờ phút khủng hoảng đó.

12. Đây chính là sự ứng nghiệm của tất cả những gì đã được nói về sự tái lâm của Ta. Ta đến với loài người trong khi thế giới đang vật lộn với cái chết và trái đất đang run rẩy và rung chuyển trong những cơn co giật cuối cùng để mở đường cho một nhân loại mới. Vì vậy, tiếng gọi của Đức Chúa Trời trong “Thời kỳ thứ ba” là tiếng gọi của tình yêu, một tình yêu mang trong mình công lý, tình huynh đệ và hòa bình, và truyền cảm hứng cho những điều đó.

13. Lời của Đấng Christ từng nảy mầm trong các môn đệ của Ngài, và hạt giống đó đã lớn lên trong dân tộc theo chân họ. Giáo lý của Ngài đã lan rộng, và ý nghĩa của nó đã lan tỏa khắp thế giới. Cũng vậy, giáo lý ngày nay sẽ lan rộng, và sẽ được chấp nhận bởi tất cả những ai có khả năng cảm nhận và hiểu được nó. (296, 17-27, 35)

Mọi con mắt sẽ nhìn thấy Ta

14. Chúa Giê-su nói với các môn đệ: “Ta sẽ chỉ xa các con một thời gian ngắn — Ta sẽ trở lại.” Sau đó, các con được tiết lộ rằng Thầy của các con sẽ đến “trên đám mây”, được các thiên thần vây quanh, và chiếu những tia sáng xuống trái đất.

15. Giờ đây, Ta đang ở đây “trên đám mây”, được các thiên thần

vây quanh, những thiên thần là các thực thể thiêng liêng đã hiện thân giữa các con với tư cách là sứ giả của Thần tính Ta và là những người cố vấn tốt lành của các con. Những tia sáng là Lời của Ta, mang đến cho các con những mặc khải mới, tràn ngập sự khôn ngoan vào mọi trí tuệ.

16. Phúc cho những ai đã tin mà không cần thấy, vì họ là những người cảm nhận được sự hiện diện của Ta. (142, 50-52)

17. Con người sẽ khám phá ra sự thật nhờ tinh thần của mình, tất cả sẽ cảm nhận được sự hiện diện của Ta; vì Ta đã nói với các con từ lâu rằng mọi con mắt sẽ nhìn thấy Ta khi thời điểm đến.

18. Vâng, thời đại mà các con đang sống chính là thời đại đã được báo trước qua Lời Ta và các Tiên tri của Ta trong quá khứ, thời đại mà tất cả mọi người sẽ nhìn thấy Ta qua những cảm nhận và khả năng của tâm hồn họ.

19. Họ sẽ không cần phải nhìn thấy Ta trong một hình hài con người cụ thể để có thể nói rằng họ đã thấy Ta, mà chỉ cần tâm hồn họ cảm nhận được Ta và trí tuệ họ hiểu được Ta là đủ, để có thể nói một cách hoàn toàn chân thật rằng họ đã nhìn thấy Ta.

20. Tình yêu, đức tin và trí tuệ có thể nhìn xa hơn vô tận so với khả năng của đôi mắt các con. Vì vậy, Ta nói với các con rằng không cần thiết phải giới hạn sự hiện diện

của Ta trong hình dạng con người hay thông qua bất kỳ hình tượng nào để khiến các con nhìn thấy Ta.

21. Có bao nhiêu người trong số những ai đã nhìn thấy Ta trong “Thời kỳ Thứ hai” ấy, hay đã đi cùng Ta, thậm chí còn không biết Ta là ai. Ngược lại, có bao nhiêu người, dù không hề biết gì khi Ta sinh ra làm người, đã nhìn thấy Ta trong tinh thần, nhận ra Ta qua ánh sáng của Ta và vui mừng vì sự hiện diện của Ta nhờ vào đức tin của họ.

22. Hãy mở rộng đôi mắt của các con và chứng tỏ qua đức tin rằng các con là con cái của Ánh Sáng. Tất cả các con đều có thể nhìn thấy Ta, nhưng để làm được điều đó, điều cần thiết là các con phải có thiện chí và đức tin. (340, 45-51)

23. Ta nói với các con: Nếu loài người này, vì sự thiếu tình yêu, vì sự xa rời công lý và điều thiện, mà còn chống lại Ta nhiều hơn nữa, thì Ta sẽ hiện ra trên con đường của họ trong vinh quang trọn vẹn, như Ta đã làm với Sa-lô-môn, và Ta sẽ cho họ nghe thấy tiếng nói của Ta.

24. Rồi các con sẽ chứng kiến biết bao người trong số những ai – mà không hề hay biết – đã từng bách hại Ta, nay sẽ được biến đổi và khai sáng, để bước đi theo Ta trên con đường của điều thiện, tình yêu và công lý.

25. Ta sẽ nói với họ: Hãy dừng lại, hỏi những người lữ hành, và hãy uống nước từ suối nước trong vắt này. Hãy nghỉ ngơi sau cuộc hành trình gian nan mà Ta đã đặt lên vai các con. Hãy giao phó những lo âu của các con cho Ta và để ánh mắt Ta thâm nhập sâu vào tâm hồn các con, vì Ta muốn ban ân sủng và an ủi các con. (82, 46)

26. Tình yêu của Ta sẽ làm rung động những sợi dây nhạy cảm nhất trong trái tim các con. Nhưng chính sự hòa hợp với lương tâm các con sẽ khiến các con nghe thấy bản hòa tấu thiêng liêng của Ta, và nhiều người trong các con sẽ nhìn thấy Ta trong hình hài thiêng liêng của Chúa Giêsu.

27. Ta phải chỉ ra cho các con rằng hình ảnh của Chúa Giêsu không phải là cách hoàn hảo nhất để các con nhìn thấy Ta. Khi Ta nói với các con trong quá khứ: “Mọi con mắt sẽ nhìn thấy Ta”, Ta muốn cho các con hiểu rằng tất cả các con sẽ nhận ra sự thật, mặc dù Ta phải nói với các con rằng Ta sẽ tự giới hạn mình tùy theo sự phát triển của từng linh hồn. Nhưng khi các con leo lên bậc thang hướng tới sự hoàn hảo, các con chắc chắn sẽ nhìn thấy Ta trong tất cả vinh quang của Ta.

28. Đừng cố hình dung Ta theo bất kỳ cách nào lúc này. Hãy suy ngẫm: Nếu tinh thần của các con, dù có giới hạn, vẫn là bản chất, là ánh sáng — thì Thần Khí Vô Hạn

của Chúa các con, Đấng không có khởi đầu cũng không có kết thúc, có thể mang hình dạng nào? Hãy để điều không thể thấu hiểu ấy ở trong cuốn Sách Trí Tuệ Thần Thánh của Ta. (314, 69-70)

29. Trong Lời của Ta về “Thời Đại Thứ Hai”, Ta đã cho các con biết rằng Ta sẽ trở lại với các con, rằng các đạo binh thiêng liêng của Ta sẽ cùng Ta hạ xuống. Nhưng nhân loại đã không hiểu và giải thích đúng ý nghĩa của Lời Ta.

30. Vì vậy, mọi cộng đồng tôn giáo đều mong đợi Ta ở giữa họ, vì vậy họ mong đợi được nhìn thấy Ta bằng đôi mắt phàm trần của họ; nhưng những ai đang mong đợi Ta theo cách này chính là những người xưa kia đã chối bỏ rằng Jesus là Đấng Mê-si-a và coi Ngài là một kẻ mơ mộng.

31. Hôm nay Ta nói với các con, các môn đệ của Ta: Sẽ đến lúc các con sẽ nhìn thấy Ta trong tất cả vinh quang của Ta. Vào thời điểm đó, trái đất và những cư dân trên đó sẽ được thanh tẩy, và đức hạnh cùng vẻ đẹp của linh hồn sẽ được phục hồi. Nỗi đau sẽ biến mất, và mọi thứ sẽ trở thành hạnh phúc, sẽ là một “ngày” vô tận, không có kết thúc đối với các con. Các con không muốn nhìn thấy những phép lạ này sao? Các con không muốn con cái các con có thể đối thoại với Thánh Thần của Ta và tạo ra một thế giới hòa bình, không có tội lỗi sao? (181, 74, 81)

32. Nếu loài người biết thấu hiểu những lời tiên tri của Thời Kỳ Đầu Tiên và “Thời Kỳ Thứ Hai”, thì họ sẽ không bối rối trước sự ứng nghiệm của chúng. Điều tương tự đã xảy ra trong “Thời Kỳ Thứ Hai”, khi Đấng Mê-si-a ra đời giữa loài người, cũng như điều đang xảy ra hiện nay, khi Ta đã đến trong Thần Khí.

33. Ý nghĩa của lời dạy của Ta trong cả hai thời kỳ đều giống nhau. Nó chuẩn bị cho các con để các con biến cuộc đời này thành một ngôi nhà đầy tình yêu thương, dù chỉ là tạm thời, nơi mọi người xem nhau như anh em và đối xử với nhau như anh em, và dành cho nhau sự ấm áp của tình huynh đệ chân thật.

34. Hãy chuẩn bị tâm hồn để sau cuộc đời này, các con có thể bước vào những thế giới hay nơi ở mà Chúa đã chuẩn bị sẵn cho các con của Ngài. Mong muốn của Ta là khi các con đến đó, các con đừng cảm thấy xa lạ, mà sự thánh hóa và sự nhận thức nội tâm của các con sẽ cho các con nhìn thấy mọi thứ các con gặp gỡ như thể các con đã từng ở đó trước đây. Điều đó sẽ rất đúng nếu các con đã kết nối với thế giới tâm linh ngay tại đây thông qua lời cầu nguyện. (82, 9-10)

35. Ta là người lữ hành đang gõ cửa trái tim các con. Ta gõ cửa, nhưng các con không biết đó là ai; các con mở cửa ra mà không nhận

ra Ta. Ta giống như người lữ hành đến một ngôi làng mà không ai biết, giống như người ngoại quốc đặt chân đến một đất nước xa lạ mà không ai hiểu ngôn ngữ của mình. Đó là cảm giác của Ta khi ở giữa các con. Khi nào các con mới cảm nhận được sự hiện diện của Ta? Hỡi loài người, khi nào các con mới nhận ra Ta, giống như ngày xưa Giô-sép đã được các anh em của mình ở Ai Cập nhận ra? (90, 1)

Chương 4 – Sự dạy dỗ qua những lời mặc khải thiêng liêng

Nguồn gốc của các mặc khải

1. “Lời” luôn ở trong Đức Chúa Trời đang nói với các con, chính là Lời đã ở trong Đấng Christ và ngày nay các con biết qua Đức Thánh Linh; vì “Lời” là Lời, là Luật pháp, là Thông điệp, là Sự mặc khải, là Trí tuệ. Nếu các con đã nghe “Lời” qua những lời của Đấng Christ và bây giờ nhận được nó nhờ sự soi dẫn của Thánh Thần — thật vậy, Ta nói với các con, đó chính là tiếng nói của Đức Chúa Trời mà các con đã nghe. Vì chỉ có một Đức Chúa Trời, chỉ có một Lời và chỉ có một Thánh Thần. (13, 19)

2. Các con có biết nguồn gốc của ánh sáng ấy nằm trong những lời được thốt ra từ môi miệng của những người truyền đạt là gì không? Nguồn gốc của nó nằm trong điều thiện, trong tình yêu thiêng liêng,

trong Ánh sáng Vô biên phát ra từ Thiên Chúa. Đó là một tia sáng hoặc một tia lửa của Ánh sáng Vô tận, thứ ban sự sống cho các con — là một phần của sức mạnh vô tận, thứ làm chuyển động mọi thứ và nhờ đó mọi thứ dao động, rung động và không ngừng đi theo quỹ đạo của mình. Đó là điều mà các con gọi là sự tỏa sáng thiêng liêng, đó là ánh sáng của Thần Linh, Đấng soi sáng và ban sự sống cho các linh hồn. (329, 42)

3. Vào lúc này, Đấng luôn đến để cứu rỗi các con đang nói với các con: Đấng Christ, Lời Hứa Thần Thánh, đã trở thành con người trong Đức Giêsu trong “Thời Đại Thứ Hai”, Lời Thần Thánh đã trở thành Lời của con người; Thần Khí của Tình Yêu, Ánh Sáng, Trí Tuệ, được giới hạn trong một tia sáng, chạm đến linh hồn và trí tuệ con người qua Thần Khí, để dạy dỗ họ và truyền đạt những suy nghĩ của Ta. (90, 33)

4. Ta là Đấng Kitô, Đấng đã bị bách hại, bị phỉ báng và bị đưa ra làm bị cáo trong thế gian này. Sau tất cả những gì các con đã làm với Ta trong “Thời Đại Thứ Hai” nơi Đức Giêsu, Ta đến với các con để một lần nữa chứng minh rằng Ta đã tha thứ cho các con và yêu thương các con.

5. Các con đã đóng đinh Ta trần trụi trên thập tự giá, và Ta cũng trở lại với các con như vậy; vì Ta không che giấu Thần Khí và Sự Thật của Ta khỏi mắt các con sau lớp áo của sự giả dối hay dối trá. Nhưng để các con có thể nhận ra Ta, các con

phải thanh tẩy trái tim mình trước.
(29, 27-28)

6. Hôm nay Ta nói với các con: Đây là Thầy — Đấng mà người ta gọi là Rabbi từ Galilê. Ta ban cho các con giáo lý vĩnh cửu, giáo lý của tình yêu. Bữa tiệc mà Ta mời các con hôm nay là bữa tiệc thiêng liêng, bánh và rượu cũng vậy. Nhưng hôm nay cũng như xưa và như mọi khi, Ta là Con Đường, Sự Thật và Sự Sống. (68, 33)

Các nơi mặc khải và những người nhận được các thông điệp

7. Hãy nhớ rằng Ta là “Lời” của Cha; rằng bản chất thiêng liêng mà các con nhận được trong Lời này là ánh sáng từ Thần Khí Tạo Hóa; rằng Ta đã để lại một phần Thần Khí của Ta trong mỗi người các con.

8. Nhưng khi các con nhìn thấy sự nghèo khó bao quanh đám đông đang lắng nghe Ta lúc này, và sự khiêm tốn của căn phòng nơi các con tụ họp, các con thầm hỏi Ta: "Thầy ơi, tại sao Thầy không chọn một trong những ngôi đền hay nhà thờ lớn, nơi có thể dâng lên Thầy những bàn thờ sang trọng và những nghi lễ trang trọng xứng đáng với Thầy, để Thầy truyền đạt lời dạy của mình trong thời điểm này?"

9. Ta đáp lại những trái tim đang nghĩ về Thầy mình như vậy: Không phải con người đã dẫn Ta đến cảnh nghèo khó này. Chính Ta đã tự chọn cho mình căn nhà khiêm tốn ở vùng ngoại ô nghèo nàn của thành phố các con để truyền giảng, nhằm giúp các con hiểu rằng Ta không tìm kiếm

ở các con những cống nạp vật chất hay những lễ vật bề ngoài, mà ngược lại: Chính vì lý do đó mà Ta đã trở lại, để một lần nữa rao giảng về sự khiêm nhường, để các con tìm thấy sự thăng hoa trong đó. (36, 24-25)

10. Một số người không tin vào sự hiện diện của Ta, vì họ lấy sự nghèo nàn và khiêm tốn của những nơi tụ họp này, cùng sự bình dị của những người truyền đạt tiếng nói mà qua đó Ta tỏ mình ra, để phản đối.

Nhưng nếu những người nghi ngờ như vậy nghiên cứu cuộc đời của Chúa Kitô, họ sẽ nhận ra rằng Ngài chưa bao giờ tìm kiếm sự phô trương, sự tôn vinh hay của cải.

11. Những nơi này có thể nghèo nàn và khiêm tốn như chuồng ngựa và rơm rạ nơi Ta đã sinh ra ngày xưa. (226, 38-39)

12. Đừng nghĩ rằng Ta mới chọn quốc gia này vào giờ chót cho sự mặc khải mới của Ta. Mọi sự đã được định sẵn từ thuở đời đời. Mảnh đất này, chủng tộc này, linh hồn các con đã được Ta chuẩn bị, cũng như thời điểm Ta hiện diện cũng đã được định sẵn bởi ý chí của Ta.

13. Ta đã quyết định bắt đầu các sứ mệnh của Ta giữa những người khiêm nhường nhất, giữa những ai đã giữ cho trí tuệ và linh hồn mình trong sạch. Sau đó, Ta cho phép tất cả đến với Ta, vì trên bàn tiệc của Ta không có sự phân biệt hay thiên vị nào. Lời Ta ban xuống cho dân tộc này đơn giản và khiêm tốn về hình thức, để tiếp cận với các con, nhưng

ý nghĩa đầy sáng tỏ của nó lại sâu sắc đối với tinh thần các con, bởi vì Ta, dù là Nguồn Cội của mọi tri thức, vẫn luôn diễn đạt và truyền đạt một cách đơn giản và rõ ràng. Ta không phải là một bí ẩn đối với ai cả ; bí ẩn và huyền bí là con đẻ của sự vô minh của các con. (87, 11-12)

14. Những người đầu tiên lắng nghe Ta đã đối xử với công trình của Ta như một cái cây, bằng cách cắt những cành đầu tiên để trồng lại ở những vùng khác nhau. Một số người đã giải thích những lời dạy của Ta một cách chính xác, những người khác lại đi sai đường.

15. Các nhóm tụ họp trong bóng râm của những phòng họp nghèo nàn rất nhỏ. Nhưng khi số lượng họ ngày càng đông và đám đông ngày càng lớn, Ta đã kêu gọi họ họp nhất lại, để tất cả đều nhận ra mình là môn đệ của một vị Thầy duy nhất và thực hành giáo lý theo cùng một cách; để hạt giống không được gieo theo ý thích của các “người làm công”*, mà theo ý muốn của Thượng Đế.

** Đề cập đến dụ ngôn của Chúa Giê-su về “những người làm công trong vườn nho”.*

16. Trước Hòm Giao Ước Thần Linh của Giao Ước Mới, đám đông đã thể hứa sự đầu hàng, vâng lời và thiện chí; nhưng khi những cơn bão và lốc xoáy ập đến với sức mạnh và quất vào cành cây, một số người đã yếu đuối, trong khi những người khác vẫn kiên định bất khuất và dạy

những “người làm công” mới cách canh tác “cánh đồng”.

17. Một số người, sau khi nhận ra sự vĩ đại của sự mặc khải này, đã có ý định thâm nhập vào những bí mật của Ta sâu hơn ý muốn của Ta, nhằm chiếm đoạt một kiến thức và quyền năng khiến họ vượt trội hơn những người khác; nhưng rất nhanh chóng, họ đã phải đối mặt với công lý của Ta.

18. Những người khác, không thể nhận ra sự vĩ đại của công trình này trong sự trong sáng và đơn sơ của nó, đã tiếp thu các nghi thức, biểu tượng và lễ nghi từ các giáo phái và nhà thờ, vì họ cho rằng điều đó sẽ mang lại sự trang trọng cho những lời tuyên bố của Ta. (234, 27-30)

19. Kể từ khi lời tuyên bố này bắt đầu được tiết lộ, tinh thần của các con đã được soi sáng bởi sự dạy dỗ của Ta, mặc dù cũng có những kẻ không tin — cả trong số những người đã rèn luyện trí tuệ lẫn những người thiếu học và vô tri.

20. Bao nhiêu lý lẽ để phủ nhận sự mặc khải này! Bao nhiêu nỗ lực để tiêu diệt Lời này! Nhưng không gì có thể cản trở dòng chảy của thông điệp của Ta — trái lại: Càng chống đối công trình này, đức tin của con người càng được thắp sáng, và càng nhiều thời gian trôi qua, số người mà qua đó Ta truyền đạt Lời của Ta càng gia tăng.

21. Bài học rút ra từ đây là gì? Đó là quyền lực của con người sẽ không bao giờ có thể ngăn cản quyền năng thiêng liêng thực hiện những quyết định của Ngài.

22. Khi dân chúng tụ họp bên trong những nơi hội họp này, họ luôn làm điều đó mà không sợ thế gian, luôn tràn đầy niềm tin vào sự hiện diện và sự bảo vệ của Ta, và Ta đã chứng minh cho họ thấy rằng đức tin của họ dựa trên sự thật. (329, 28-30, 37)

23. Một nhóm các tông đồ mới đã hình thành trong cộng đồng này, gồm những trái tim đơn sơ và khiêm nhường, nhưng tràn đầy tình yêu và đức tin để theo Ta. Tất nhiên, trong số họ không thiếu một Tôma mới, người phải nhìn thấy mới tin vào sự hiện diện của Ta — một Phêrô mới, người dù tin vào Ta nhưng vì sợ người đời mà chối bỏ Ta, và một Giuđa Iscariot mới, người sẽ phản bội Ta bằng cách bán lời Ta và sự thật của Ta để lấy tiền và những lời nịnh hót.

24. Đám đông tạo nên dân tộc này không ngừng gia tăng và lan rộng khắp các thành phố, vùng đất và làng mạc; và từ dân tộc này đã nảy sinh các Tông đồ của Sự Thật và Sự Công Chính, những người lao động hy sinh đầy nhiệt huyết trong việc giảng dạy của Chúa, và các Tiên tri có trái tim trong sạch, những người nói lên sự thật. (213, 72-73)

25. Trong sự mặc khải mới của Ta, Ta đã thay đổi mọi thứ: những nơi chốn và phương tiện để truyền bá, nhằm loại bỏ sự vô minh, sai lầm và sự giải thích sai lệch mà người ta đã gán cho những sự mặc khải trước đây của Ta. Giống như mặt trời mọc ở phương Đông và các con thấy nó ở điểm cao nhất vào giữa trưa, để

sau đó chứng kiến nó lặn ở phương Tây, ánh sáng của Thần Khí Ta cũng đã di chuyển từ Đông sang Tây theo thời gian, để các con không giới hạn vinh quang và quyền năng của Ta vào những địa điểm, con người hay chủng tộc cụ thể nào. (110, 9)

26. Đối với Ta, chỉ cần một số ít người nghe thấy Ta là đủ, vì ngày mai họ sẽ truyền lại chứng ngôn này cho đồng loại của họ. Ta biết rằng, nếu Ta đã kêu gọi tất cả mọi người, thì phần lớn họ sẽ không đến, vì họ bị cuốn vào những công việc của thế gian. Họ sẽ chối bỏ Ta và cản trở những người có thiện chí đến để nghe Ta.

27. Tại đây, trong sự hẻo lánh của những nơi vô danh này, nơi Ta tỏ mình ra, Ta để hạt giống của Ta nảy mầm. Ta kết hợp những trái tim đơn sơ thành các cộng đoàn, và khi họ đã xa rời tiếng ồn ào của cuộc sống vật chất, Ta nói với họ về tình yêu, về Đấng Vĩnh Hằng, về Thần Khí, về những giá trị nhân bản và tinh thần đích thực, nhờ đó Ta khiến họ nhìn nhận cuộc sống qua Thần Khí chứ không phải qua các giác quan.

28. Ta gọi những trái tim trẻ thơ này là môn đệ, và họ, những người chưa bao giờ sở hữu gì, chưa bao giờ được người lân cận để ý đến, đã tràn đầy sự mãn nguyện vì được Ta kêu gọi, và đã sống lại trong một cuộc sống mới. Họ đã vươn lên với niềm tin và sự hân hoan rằng họ có thể hữu ích cho người lân cận, vì Chúa đã đặt những mặc khải của Ngài vào họ và chỉ cho họ con đường của tình yêu.

29. Có thể có người chối bỏ và chế giễu họ vì họ tự xưng là môn đệ của Chúa Giêsu — nhưng thật sự, Ta nói với các con, dù ân sủng này có bị từ chối, họ vẫn sẽ tiếp tục là môn đệ của Ta. (191, 33-36)

30. Thế gian đang chờ đợi tiếng Ta gọi; trái tim con người, dù đã chết về mặt đức tin, vẫn mong chờ tiếng Chúa Kitô đến gần và nói với nó: “Hãy đứng dậy và đi”.

31. Những “người chết”, những “người mù”, những người bệnh tật và những kẻ bị ruồng bỏ tạo thành một dân tộc rất đông đảo. Ta sẽ đến với họ, vì những ai đang đau khổ về tinh thần hay thể xác là những người dễ dàng đón nhận sự hiện diện của Ta nhất. Những người quyền thế trên thế gian — những ai có quyền lực, của cải và vinh quang trần thế — không tin rằng họ cần đến Ta và cũng không mong đợi Ta: Đấng Kitô có thể ban cho họ điều gì, khi mà họ tự cho rằng mình đã có tất cả? Có lẽ là một số ân huệ thiêng liêng hay một chỗ trong cõi vĩnh hằng? Điều đó không làm họ quan tâm!

32. Đó là lý do tại sao Ta đã tìm kiếm những đám đông người nghèo và những người đau khổ về thể xác lẫn tâm hồn, để rao giảng giáo lý của Ta cho họ; vì họ khao khát Ta, họ tìm kiếm Ta. Vì vậy, thật tự nhiên khi họ cảm nhận được sự hiện diện của Ta, khi thời điểm đến để Ta lại hiện ra trước nhân loại. (291, 32-34)

Việc truyền đạt những thông điệp thiêng liêng

33. Ai nghi ngờ sự mặc khải này qua khả năng trí tuệ của con người, thì hành động như thể họ phủ nhận địa vị vượt trội của mình so với các loài thụ tạo khác — như thể họ phủ nhận chính tinh thần của mình và không muốn nhận thức được trình độ tinh thần và trí tuệ mà họ đã đạt được qua vô số thử thách, đau khổ và đấu tranh.

34. Phủ nhận rằng Ta bày tỏ chính Ta qua trí tuệ hay tinh thần của các con có nghĩa là phủ nhận chính mình và đặt mình vào vị trí của những sinh vật thấp kém.

35. Ai lại không biết rằng con người là con của Đức Chúa Trời? Ai lại không biết rằng mình mang trong mình một linh hồn? Vậy tại sao lại không tin rằng giữa Cha và các con của Ngài phải có một hoặc nhiều cách để giao tiếp với nhau?

36. Vì Ta là Trí tuệ, Ta nói chuyện với các con qua trí tuệ của các con; vì Ta là Thần linh, Ta nói chuyện với linh hồn các con. Nhưng làm sao những ai phủ nhận sự mặc khải của Ta có thể hiểu và chấp nhận sự thật này, nếu họ không bao giờ muốn xem và nhận ra Ta là Thần linh? Trong lòng họ đã nảy sinh nhiều quan niệm sai lầm, như việc cho rằng Ta là một thực thể thần thánh mang hình hài con người, cần phải được tượng trưng bằng các biểu tượng và hình ảnh để thông qua đó kết nối với Ta.

37. Qua nhiều thế kỷ, những người tìm kiếm Ta theo cách này đã quen

với sự cảm lạnh của những bức tranh và tác phẩm điêu khắc mà họ cầu nguyện và dâng lễ trước đó, và cuối cùng, trong lòng họ đã hình thành quan niệm rằng không ai xứng đáng để nhìn thấy, nghe thấy hay cảm nhận được Thiên Chúa. Khi nói rằng Ta quá cao cả vô cùng để đến gần con người, họ tin rằng mình đang dâng lên Ta một sự tôn kính đầy ngưỡng mộ. Nhưng họ lầm; vì ai khẳng định rằng Ta quá vĩ đại để quan tâm đến những sinh vật nhỏ bé như con người, thì người đó là kẻ vô minh, phủ nhận điều đẹp đẽ nhất mà Thần Khí của Ta đã mặc khải cho các con: sự khiêm nhường.

38. Nếu các con tin vào Đấng Kitô, nếu các con tự xưng là Kitô hữu, các con không được ôm ấp những quan niệm vô lý như cho rằng các con không xứng đáng để Chúa của các con đến gần các con. Các con đã quên rằng chính đức tin Kitô giáo của các con dựa trên bằng chứng về tình yêu Thiên Chúa, khi “Lời” của Thiên Chúa đã trở thành con người sao? Còn có sự tiếp cận nào rõ ràng và nhân bản hơn nữa có thể phù hợp với khả năng hiểu biết của những con người tội lỗi và xác thịt, với tâm hồn u ám và trí tuệ yếu đuối, hơn là việc Ta cho họ nghe thấy tiếng nói thần thánh của Ta, đã trở thành lời nói của con người?

39. Đây là bằng chứng vĩ đại nhất về tình yêu, sự khiêm nhường và lòng thương xót đối với loài người, mà Ta đã đóng ấn bằng máu, để các con luôn ghi nhớ rằng không ai là không xứng đáng với Ta, vì chính vì những

người lạc lối nhất trong bùn lầy, trong bóng tối và trong các thói hư tật xấu, Ta đã khiến Lời của Ta trở thành con người và đổ ra dòng máu sống của Ta.

40. Vậy tại sao chính những người tin tất cả những điều này lại phủ nhận sự hiện diện và lời truyền dạy của Ta? Tại sao họ lại cố gắng khẳng định rằng điều này là không thể, vì Thiên Chúa là vô hạn, còn con người thì quá thấp hèn, quá tầm thường và không xứng đáng? Thật vậy, Ta nói với các con, ai chối bỏ sứ điệp của Ta trong thời đại này, cũng chối bỏ sự hiện diện của Ta trên thế gian trong “Thời Đại Thứ Hai” ấy, và cũng chối bỏ tình yêu và sự khiêm nhường của Ta.

41. Đối với các con, những kẻ tội lỗi, việc cảm thấy xa cách Ta trong tội lỗi của mình là điều tự nhiên. Còn Ta thì cảm thấy rằng, càng phạm nhiều lỗi lầm và càng làm ô uế linh hồn mình, thì càng cần thiết hơn bao giờ hết để Ta hướng về các con, ban cho các con ánh sáng, đưa tay ra giúp đỡ, để chữa lành và cứu rỗi các con.

42. Ta biết rằng nếu Ta lại tỏ mình ra cho các con, nhiều người sẽ chối bỏ Ta, và vì thế Ta đã báo trước sự trở lại của Ta từ thuở ấy; nhưng đồng thời Ta cũng cho các con hiểu rằng sự hiện diện của Ta lúc đó sẽ là sự hiện diện thiêng liêng. Nhưng nếu các con nghi ngờ điều này, hãy xác nhận qua lời chứng của bốn môn đệ đã ghi chép lời Ta trong các Phúc Âm.

43. Ta đang ở đây trong Thần Khí và từ “đám mây” sáng chói này, Ta gửi Lời của Ta đến các con và nhân hóa nó qua những phương tiện truyền đạt này — như một sự dạy dỗ chuẩn bị cho sự mặc khải mà tất cả các con sẽ đạt đến: sự đối thoại từ Thần Khí đến Thần Khí. (331, 1-10, 13)

44. Những tư tưởng thần thánh đã được chuyển thành lời qua những người truyền đạt đang trong trạng thái say mê, và khi được kết hợp thành câu, chúng đã hình thành và xác lập một giáo lý tinh thần, 64 Chương 4, đầy ắp những mặc khải và những lời dạy hoàn hảo.

45. Đây là Đấng An Ủi đã được hứa, đây là Thần Chân Lý đã được báo trước, Đấng sẽ dạy dỗ các con mọi điều. Sự chuẩn bị đã bắt đầu, thời kỳ mà các con cần đến Đấng ấy đang đến, Đấng vì có sức mạnh trong Thần Khí của mình, sẽ dẫn dắt các con bằng sự cao quý và đơn sơ của trái tim, bằng sự khôn ngoan và lòng thương xót. (54, 51-52)

46. Lời dạy của Ta đến với các con để mang ánh sáng đến cho trí tuệ của các con. Nhưng đừng ngạc nhiên về cách thức Ta đã đến với các con trong thời đại này; đừng bối rối vì điều đó, nhưng cũng đừng để nó trở thành thói quen.

47. Khi Ánh sáng Thần thánh của Ta đến với trí tuệ của con người làm phương tiện truyền đạt cho Ta, nó sẽ được cô đọng thành những dao động, được chuyển hóa thành những lời khôn ngoan và yêu thương. Tinh thần của Ta phải đi xuống bao nhiêu bậc thang thiên

đàng để đến với các con dưới hình thức này! Và Ta cũng phải gửi “Thế giới Tâm linh” của Ta đến với các con, để nó giải thích chi tiết những lời dạy của Ta. (168, 48)

48. Ta bày tỏ chính Ta qua cơ quan trí tuệ của con người, bởi vì não bộ là “thiết bị” được Đấng Tạo Hóa tạo ra một cách hoàn hảo, để trí tuệ — là ánh sáng của linh hồn — được bộc lộ trong đó.

49. “Thiết bị” này là một mô hình mà các con không bao giờ có thể bắt chước được dù với tất cả khoa học của mình. Các con sẽ sử dụng hình dạng và cấu trúc của nó làm mẫu mực cho các sáng tạo của mình; nhưng các con sẽ không bao giờ đạt được sự hoàn hảo mà các tác phẩm của Cha các con có. Vậy tại sao các con lại nghi ngờ rằng Ta có thể sử dụng những gì Ta đã tạo ra? (262, 40-41)

50. Trong mọi thời đại, tình yêu của Ta, với tư cách là Đấng Thầy, luôn quan tâm cẩn thận đến sự dạy dỗ mà con người cần, và Ta luôn đến với họ để nói chuyện với họ phù hợp với sự trưởng thành tinh thần và sự phát triển trí tuệ của họ.

51. Ta đã đến với các con vì Ta thấy rằng lời nói của loài người và những giáo lý mà các con đã tạo ra không thể làm dịu cơn khát cháy bỏng của linh hồn các con — cơn khát ánh sáng, cơn khát sự thật, cơn khát vĩnh hằng và tình yêu. Vì thế, Ta đã đến với các con và sử dụng những con người khiêm nhường, vô tri và thiếu học thức, khiến họ chìm đắm trong sự say mê của trí tuệ và linh

hồn, để thông điệp của “Thời Đại Thứ Ba” tuôn trào từ miệng họ.

52. Để xứng đáng nhận và truyền tải những tư tưởng thiêng liêng của Ta, họ đã phải chiến đấu chống lại sự vật chất hóa và những cám dỗ của thế gian. Bằng cách kìm nén bản ngã và rèn luyện lòng kiên nhẫn, họ đã đạt được sự hiến dâng trọn vẹn bản thể trong những khoảng thời gian ngắn ngủi, khi họ dâng hiến trí tuệ của mình cho sự linh cảm thần thánh, và nhờ đó, từ đôi môi họ tuôn ra những lời đầy trí tuệ, dịu dàng, công bằng, an ủi và bình an.

53. Sẽ luôn có những người không thể hiểu được tại sao những người truyền đạt lại có thể diễn đạt nhiều kiến thức như vậy qua lời nói và tuôn trào nhiều tinh hoa cuộc sống vào tâm hồn của đám đông thính giả, mà không cần Thần Khí của Ta phải giáng xuống những bộ não đó, mà chỉ cần một tia sáng của Ta chiếu rọi họ. Vì vậy, Ta nói với các con rằng ngay cả Ngôi Sao Vua — như các con gọi là Mặt Trời — cũng không cần phải xuống Trái Đất để chiếu sáng nó, vì ánh sáng mà nó gửi đến hành tinh của các con từ xa đã đủ để bao phủ nó trong ánh sáng, hơi ấm và sự sống.

54. Tương tự như vậy, Thần Khí của Cha, như một mặt trời có sức chiếu sáng vô tận, chiếu sáng và ban sự sống cho vạn vật qua ánh sáng mà Ngài ban xuống cho tất cả các loài thụ tạo — cả thuộc linh lẫn thuộc chất.

55. Vậy hãy hiểu rằng, nơi nào có ánh sáng của Ta, thì Thần Khí của Ta cũng hiện diện ở đó. (91, 12-16)

56. Một tia sáng của Thần Khí Ta, một sự phản chiếu của Lời Thần Thánh, chính là điều rọi xuống Thần Khí của người truyền đạt, qua đó Ta làm cho các con nghe được thông điệp của Ta. Người truyền đạt nào có thể tiếp nhận toàn bộ sức mạnh của “Lời”? Không ai cả. Và thật sự, Ta nói với các con, các con vẫn chưa biết “Lời” là gì.

57. “Lời” là sự sống, là tình yêu, là Lời của Đức Chúa Trời, nhưng người truyền đạt chỉ có thể tiếp nhận một phần nhỏ nhoi của tất cả những điều đó. Nhưng ở đây, trong tia sáng đó, trong bản chất đó, các con sẽ có thể khám phá ra cái Vô Hạn, cái Tuyệt Đối, cái Vĩnh Cửu.

58. Để nói về Ta, Ta có thể làm điều đó cả qua những việc lớn lẫn những biểu hiện nhỏ bé và hạn chế. Ta ở trong mọi sự, mọi sự đều nói về Ta, điều lớn cũng như điều nhỏ đều hoàn hảo như nhau. Con người chỉ cần biết quan sát, suy ngẫm và nghiên cứu. (284, 2-3)

59. “Lời” của Ta không tái sinh thành con người. Trong thời đại này, Ta đang ở “trên đám mây”, biểu tượng của thế giới bên kia, nơi phát ra tia sáng của Ta, chiếu sáng trí tuệ của người truyền đạt.

60. Ta đã hài lòng khi truyền đạt chính Ta qua con người, và quyết định của Ta là hoàn hảo. Ta biết con người, vì Ta đã tạo ra họ. Ta coi họ là xứng đáng, vì họ là con cái Ta, vì họ xuất phát từ Ta. Ta có thể sử

dụng họ, vì Ta đã tạo ra họ vì mục đích đó, và Ta có thể bày tỏ vinh quang của Ta qua sự trung gian của họ, vì Ta đã tạo ra họ để tôn vinh chính Ta trong họ.

61. Con người! Nó là hình ảnh của Ta, vì nó là trí tuệ, là sự sống, là ý thức, là ý chí, vì nó sở hữu một phần tất cả các đặc tính của Ta và linh hồn nó thuộc về cõi vĩnh hằng.

62. Thường thì các con tầm thường hơn các con tưởng, và đôi khi các con vĩ đại hơn các con có thể tưởng tượng. (217, 15-18)

63. Nếu các con suy ngẫm một chút và nghiên cứu các kinh sách, các con sẽ nhận ra rằng tất cả các vị tiên tri đều thể hiện một nội dung tinh thần duy nhất, mà họ đã truyền đạt cho loài người qua lời nói của mình. Họ đã ban cho loài người những lời khuyên răn, những sự mặc khải và những thông điệp, không có những sai lầm của sự thờ phượng vật chất mà dân chúng thực hành vào thời đó. Họ dạy phải tuân theo Luật pháp và Lời của Đức Chúa Trời, và họ đã giúp loài người kết nối với Cha Thiên Thượng của mình.

64. Hỡi dân tộc, các con có thấy sự tương đồng lớn lao giữa các vị tiên tri ấy và những người truyền đạt lời Ta đang nói với các con hiện nay không? Ta cũng đặt bản chất của Luật pháp Ta lên môi miệng những người này; qua lời nói của họ, sự linh hứng của Ta đến với các con, và từ họ tỏa sáng ra những lời dạy dỗ, kêu gọi những người nghe tìm kiếm Chúa của họ theo cách chân thành nhất. Họ nói mà không sợ rằng

trong số đồng người nghe họ, có cả những kẻ do thám hay những kẻ cuồng tín. Họ tận tụy hoàn thành nhiệm vụ của mình để phục vụ Cha của họ, để Ngài có thể nói với nhân loại qua họ và ban cho họ những lời dạy này, những lời dạy sẽ mở ra những con đường mới của ánh sáng cho loài người.

65. Hỡi dân tộc, không chỉ có sự tương đồng lớn giữa các vị tiên tri ấy và những người truyền đạt này, mà còn có mối quan hệ hoàn hảo giữa họ. Những vị tiên tri ấy đã báo trước về những người này, và những gì họ đã tiên đoán từ lâu, giờ đây những người phục vụ này đang trải nghiệm. (162, 9-11)

66. Không phải tất cả những người truyền đạt lời Ta đều có khả năng và ý chí để chuẩn bị phục vụ Ta, và nhiều lần Ta phải chiếu ánh sáng của Ta xuống những tâm trí ô uế, những tâm trí đang bận rộn với những điều vô ích, nếu không muốn nói là tội lỗi. Bằng những sai lầm của mình, họ đã khiến công lý của Ta phải can thiệp, vì trí tuệ của họ đã bị tước đoạt mọi cảm hứng và đôi môi của họ đã mất đi mọi khả năng hùng biện để diễn đạt thông điệp thiêng liêng.

67. Trong những trường hợp đó, đám đông thánh giả đã khép chặt tai trước những lời tuyên bố tầm thường ấy, nhưng lại mở rộng tâm hồn để cảm nhận sự hiện diện của Ta trong lòng và đón nhận bản chất của Ta. Dân chúng đã được nuôi dưỡng bởi bản chất mà lòng thương xót của Ta đã gửi đến họ vào

khoảnh khắc đó; nhưng người truyền đạt đã ngăn cản một thông điệp không xuất phát từ môi miệng của mình, và do đó buộc những người có mặt phải đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác với Thầy của họ, mặc dù họ chưa sẵn sàng để tiếp nhận sự truyền cảm hứng của Ta dưới hình thức này. (294, 49)

Hình thức của những lời truyền đạt

68. Sự giảng dạy của Thầy luôn bắt đầu theo cùng một cách, bởi vì nó chứa đựng cùng một tình yêu. Nó bắt đầu trong tình yêu và kết thúc trong lòng thương xót — hai từ chứa đựng toàn bộ giáo lý của Ta. Chính những cảm xúc cao cả này là nguồn sức mạnh cho linh hồn để đạt đến những vùng đất của Ánh sáng và Chân lý. (159, 26)

69. Các con có thể nói rằng hình thức bên ngoài của ngôn ngữ mà Ta đã dùng trong “Thời kỳ Thứ hai” và ngôn ngữ mà Ta đang dùng hiện nay là khác nhau, và phần nào các con cũng đúng. Vì ngày xưa, Chúa Giê-su đã nói với các con bằng những cách diễn đạt và thành ngữ của các dân tộc mà Ngài sống cùng, cũng như Ta đang làm ngày nay để phù hợp với tâm hồn của những ai lắng nghe Lời Ta. Nhưng nội dung tinh thần mà Lời ấy truyền tải, dù được ban ra ngày xưa hay ngày nay, vẫn là một, là duy nhất, và bất biến. Tuy nhiên, điều này đã bị nhiều người bỏ qua, những người có trái tim cứng cõi và trí tuệ đóng kín. (247, 56)

70. Hỡi những kẻ vô tín! Hãy đến và lắng nghe Ta thường xuyên, Lời Ta sẽ xua tan sự nghi ngờ của các người. Nếu các người có cảm giác rằng cách diễn đạt của Lời Ta không giống như Ta từng có, thì Ta nói với các người rằng các người đừng bám vào hình thức, vào bề ngoài, mà hãy tìm kiếm ý nghĩa, vốn là như nhau.

71. Bản chất, ý nghĩa luôn chỉ có một, vì Thần Thánh là vĩnh cửu và bất biến; nhưng hình thức mà sự mặc khải đến với các người, hay qua đó Ta cho các người biết thêm một phần của sự thật, luôn thể hiện phù hợp với khả năng tiếp thu hoặc sự phát triển mà các người đã đạt được. (262, 45)

Sự hiện diện của các thực thể siêu nhiên trong các bài giảng của Đấng Christ

72. Thật vậy, Ta nói với các con, trong những khoảnh khắc mà Lời Ta chiếu sáng trí tuệ con người, có hàng ngàn, hàng vạn thực thể vô hình hiện diện tại buổi giảng dạy của Ta và lắng nghe Lời Ta; số lượng của họ luôn nhiều hơn những người hiện diện trong thế giới vật chất. Giống như các người, họ từ từ vươn lên khỏi bóng tối để bước vào vương quốc của ánh sáng. (213, 16)

73. Các con nghe Lời của Ta trên Trái Đất thông qua trí tuệ con người, và ở những cấp độ sống cao hơn cấp độ của các con, những cư dân ở đó, những linh hồn khác, cũng nghe thấy nó; cũng như các thực thể tinh thần ở những cấp độ sống cao hơn nữa, những nơi họ gọi là nhà, cũng

nghe thấy nó. Bởi vì “buổi hòa nhạc” mà Cha trình diễn cùng các linh hồn ánh sáng trong “Thời kỳ thứ ba” này là phổ quát.

74. Ta đã nói: Tia sáng của Ta là phổ quát, Lời của Ta và bản chất tinh thần (chứa đựng trong đó) cũng là phổ quát, và ngay cả ở cấp độ cao nhất mà các linh hồn đã đạt được, họ cũng nghe thấy Ta. Hiện tại, các con đang nghe Ta trong sự mặc khải này theo cách không hoàn hảo nhất, đó là qua con người.

75. Vì vậy, Ta đang chuẩn bị cho các con những thông điệp cao hơn, để khi các con bước vào thế giới tinh thần và hoàn toàn rời bỏ trái đất này, các con có thể hợp nhất với một cấp độ sống mới, để nghe thấy “Buổi hòa nhạc” mà Cha cùng với linh hồn các con trình diễn.

76. Hôm nay các con vẫn còn ở trong vật chất, hãy làm tươi mới trái tim và tinh thần của các con bằng Lời này, và những thực thể từng thuộc về các con trên trái đất, những người mà các con vẫn gọi là Cha, Chồng, Vợ, Anh em, Con cái, Họ hàng hay Bạn bè, đang ở những cấp độ sống khác và nghe cùng một Lời; nhưng đối với họ, ý nghĩa và bản chất của nó lại khác, dù họ cũng được hưởng cùng niềm vui, cùng sự an ủi, cùng sự khích lệ và cùng bánh mì. (345, 81-82)

77. Ta gửi một tia sáng của Ta đến mọi thế giới. Đối với các con, Ta đã cho ánh sáng này đến dưới hình thức những lời nói của con người, cũng như nó đến với những nơi ở khác thông qua sự soi dẫn.

78. Trong ánh sáng của tia sáng thiêng liêng đó, tất cả các linh hồn sẽ hợp nhất, biến nó thành một chiếc thang lên trời, dẫn họ đến cùng một điểm, đến Vương quốc Tâm linh, nơi đã được hứa hẹn cho tất cả các con, những người là những hạt nhỏ của Thần tính của Ta. (303, 13-14)

Giới hạn thời gian của các lời mặc khải

79. Vương quốc của Ta giáng xuống nhân loại đang đau khổ, và Lời Ta vang lên qua những người được chọn của thời đại này, để những ai nghe thấy Ta sẽ trở thành nguồn an ủi cho đồng loại của họ.

80. Trong mọi thời đại, Ta đã có những trung gian giữa loài người và Thần tính của Ta; đó là những người hiền lành và khiêm nhường trong lòng, những người mà Ta đã sử dụng. Giờ đây, Ta đang chuẩn bị những sứ giả mới cho những giáo huấn của Ta, để Tin Mừng này trở thành sự thức tỉnh về Cuộc Sống Tâm Linh giữa loài người.

81. Có bao nhiêu người có khả năng thực hiện một sứ mệnh tâm linh cao quý vẫn còn đang ngủ, rải rác khắp thế giới! Họ sẽ thức tỉnh, và họ sẽ chứng minh sự tiến bộ tâm linh của mình khi, trong sự hào hiệp của cảm xúc, họ trở thành những người hữu ích cho những người thân cận. Họ sẽ khiêm nhường và không bao giờ khoe khoang sự vượt trội. (230, 61-63)

82. Công trình của Ta phải đến với nhân loại một cách nguyên vẹn, để

họ lên đường thực hiện luật pháp của Ta, bằng cách ôm lấy thập giá cứu rỗi của mình.

83. Ta đã hứa với loài người, với toàn thể nhân loại, và Ta sẽ thực hiện điều đó, vì lời Ta là lời của một vị Vua; Ta sẽ gửi cho họ lúa mì vàng của Lời Ta qua các môn đệ của Ta, và điều này sẽ giúp loài người chuẩn bị để sớm được hưởng niềm vui của sự giao tiếp từ tâm hồn này sang tâm hồn khác. Vì sau năm 1950, Ta sẽ không còn tỏ mình ra qua trí tuệ của một người truyền đạt, dù ở đây hay ở bất kỳ nơi nào khác. (291, 43-44)

Chương 5 – Lý do cho sự mặc khải mới của Đức Chúa Trời

Ý chí cứu rỗi của Đức Chúa Trời

1. Nếu trên thế gian này không có sự vô minh, nếu không có máu đổ, nếu không có đau khổ và khốn cùng, thì sẽ không có lý do nào để Thần Khí của Ta hiện thân bằng cách làm cho các giác quan của các con nhận biết được. Nhưng các con cần Ta. Ta biết rằng chỉ có tình yêu của Ta mới có thể cứu rỗi các con trong thời đại này, và vì thế Ta đã đến.

2. Nếu Ta không yêu thương các con — thì việc các con tự hủy hoại bản thân có ý nghĩa gì, và nỗi đau của các con có ý nghĩa gì? Nhưng Ta là Cha các con — một người Cha cảm nhận nỗi đau của con cái trong lòng mình, vì mỗi đứa con là một phần nhỏ của Người. Vì thế, trong

mỗi lời nói và mỗi nguồn cảm hứng của Ta, Ta ban cho các con ánh sáng của sự thật, điều mang lại sự sống cho tâm hồn. (178, 79-80)

3. Ta đang ở đây giữa các con và gõ cửa trái tim các con. Các con có nghĩ rằng bình an của Ta là trọn vẹn khi Ta thấy các con vướng vào những mối thù hận liên miên không? Vì thế, Ta đã đến như một Chiến Binh Vĩ Đại để chiến đấu chống lại bóng tối và sự ác, và cùng với Ta, các linh hồn của sự thiện, thế giới tâm linh, cũng đã đến để hoàn thành công việc của Ta. Cuộc chiến này sẽ kéo dài bao lâu? Cho đến khi tất cả các con của Ta được cứu rỗi. Nhưng Ta không mang theo đau khổ, Ta chỉ muốn biến đổi các con bằng tình yêu. (268, 31)

4. Lời Ta sẽ lại gây khó chịu cho con người như trong những thời kỳ trước đây, nhưng Ta sẽ nói sự thật với họ. Không làm ai xấu hổ, Ta gọi kẻ đạo đức giả là kẻ đạo đức giả, kẻ ngoại tình là kẻ ngoại tình và kẻ ác là kẻ ác. Sự thật đã bị bóp méo, và cần phải để nó tỏa sáng trở lại, giống như bây giờ, khi sự thật đã bị che giấu, và vì vậy, nó phải được đưa ra ánh sáng trước mắt loài người một lần nữa. (142, 31)

5. Không chỉ một lần, mà nhiều lần và bằng nhiều cách khác nhau, Ta đã công bố và hứa với các môn đệ về sự tái lâm của Ta. Ta đã báo trước cho các con những dấu hiệu báo trước sự trở lại của Ta — những dấu hiệu trong thiên nhiên, những sự kiện trong nhân loại, những cuộc chiến tranh trên toàn thế giới, tội lỗi

lên đến đỉnh điểm. Để thế gian không sa vào lầm tưởng và lại mong đợi Ta dưới hình dạng con người, Ta đã cho họ biết rằng Đấng Christ sẽ đến “trên đám mây”, tức là trong Thần Khí.

6. Lời hứa đó đã được thực hiện. Đây là Đấng Thầy trong Thần Khí và đang nói với thế giới. Đây là Chúa của Hòa Bình và Nước Trời, Đấng đang xây dựng một con tàu khổng lồ vô cùng, nơi con người có thể tìm nơi ẩn náu và được cứu rỗi, giống như trong “Thời Kỳ Đầu Tiên”, khi Nô-ê xây dựng con tàu để cứu giống nòi loài người. (122, 52-53)

7. Cách thức mà Ta đã tự mặc khải trong thời đại này khác với “Thời đại Thứ hai”, nhưng ý định của Ta vẫn như cũ: Cứu rỗi nhân loại, đưa họ ra khỏi cơn lốc xoáy mà họ đã gặp phải trên con đường của mình và không thể thoát khỏi.

8. Cám dỗ đã được giải phóng với tất cả sức mạnh của nó, và con người đã sa ngã như một đứa trẻ nhỏ và phải chịu đựng những đau khổ lớn lao. Họ uống cạn chén đau khổ của mình và kêu cầu Ta trong sự hoang mang sâu sắc, và Cha đã ở bên họ.

9. Trong chén vẫn còn sót lại những cặn bã, nhưng Ta sẽ giúp các con chịu đựng những nỗi đau là hậu quả của sự bất tuân của các con. Phúc cho các con, những ai lắng nghe Ta, vì các con sẽ trở nên mạnh mẽ! Nhưng những người khác sẽ ra sao khi nỗi đau khổ lớn lao ấy ập đến? Liệu linh hồn họ có sụp đổ vì thiếu đức tin chăng? Lời cầu nguyện của

Israel* phải là chỗ dựa cho họ. (337, 38)

** Tên này ám chỉ dân mới của Đức Chúa Trời, tức là “Israel thuộc linh”, chứ không phải cư dân của Nhà nước Israel hay toàn thể dân Do Thái (xem chi tiết trong Chương 39)*

10. Ta tìm kiếm các con với tình yêu vô tận. Ta đã đặt vào linh hồn các con biết bao ân sủng và biết bao ân huệ, đến nỗi Ta không sẵn lòng mất đi dù chỉ một đứa con nào của Ta. Các con là một phần của Thần Khí Ta, là một phần của bản thể Ta — liệu Đấng tìm kiếm các con với bao nhiệt huyết và tình yêu như vậy có thể là kẻ ác chăng?

11. Mỗi khi Ta xuống để ban Lời của Ta cho các con, Ta đều tìm thấy những “người cuối cùng” trong đám đông; đó là những người tìm kiếm Ta nhiều nhất trong lòng họ. Nhưng Ta sẵn lòng đáp ứng họ và luôn trả lời những câu hỏi của họ.

12. Hôm nay, những người đến sau cùng hỏi Ta mục đích của sự tái lâm của Ta là gì, Ta trả lời rằng ý nghĩa của nó là giúp con người có khả năng tự mình trở về với sự tinh khiết ban đầu. (287, 19-20)

Việc loại bỏ những sai lầm và các hình thức thờ cúng bên ngoài

13. “Thời đại thứ ba” đã hoàn toàn bắt đầu đối với nhân loại. Đã khoảng 2000 năm trôi qua kể từ khi Ta ban Lời của Ta cho các con; nhưng mặc dù thời gian đã trôi qua, giáo lý đó vẫn chưa được toàn thể nhân loại nhận ra, bởi vì Ta không được tất cả các con của Ta yêu mến.

Tuy nhiên, tất cả đều tỏ lòng tôn kính đối với Ta, tất cả đều tìm kiếm một Thần Linh duy nhất, đó chính là Thần Linh của Ta. Nhưng Ta không thấy sự hiệp nhất giữa loài người, Ta không thấy nơi họ cùng một đức tin, cùng một sự thăng hoa và nhận thức, và vì thế Ta đến như Thánh Thần để hiệp nhất họ trong Ta, để hoàn thiện họ bằng giáo lý chân lý của Ta, bằng Lời bất biến của Ta, bằng Luật Tình Yêu và Công Lý của Ta. (316, 4)

14. Sự mờ mịt của trí tuệ, sự thiếu đức tin, sự vô minh về Chân Lý là bóng tối cho linh hồn, và vì thế nhân loại ngày nay đang lạc lối. Làm sao mà những con người sống mà không biết hay không muốn biết mình đang đi đâu lại ngày càng nhiều đến thế!

15. Ta biết rằng sẽ có một thời kỳ như vậy đến với loài người, đầy đau khổ, hoang mang, bất an và nghi kỵ. Ta đã hứa sẽ cứu các con khỏi bóng tối này, và đây Ta đang ở đây: Ta là Thần Chân Lý. Tại sao các con lại muốn Ta trở lại làm người? Các con không nhớ rằng Ta đã chết khi còn là người và đã nói với các con rằng Ta sẽ chờ các con trong vương quốc của Ta sao? Bằng cách đó, Ta đã giúp các con hiểu rằng linh hồn là vĩnh cửu, bất tử. (99, 7-8)

16. Lời Ta trong thời đại này nhắc nhở các con về quá khứ, tiết lộ cho các con những bí mật và báo trước cho các con những điều sắp đến. Nó sẽ sửa chữa mọi điều mà loài người đã bóp méo và làm suy yếu; vì Ta, với tư cách là Người bảo vệ Sự Thật,

sẽ đến với thanh gươm của lòng nhiệt thành và công lý của Ta, để phá hủy mọi điều sai trái, để đập tan sự giả dối và dối trá, để một lần nữa đuổi những kẻ buôn bán ra khỏi Đền Thờ Sự Thật.

17. Hãy hiểu rằng các con không cần tìm kiếm sự thật trong sách vở, lời khuyên hay các điều răn của loài người để đạt được sự cứu rỗi cho linh hồn mình.

18. Tất cả các con đều cần được cứu rỗi, Ta không thấy ai đã đứng vững trên đất liền. Các con là những người bị đắm tàu giữa một đêm bão tố, trong đó mỗi người đều đang vật lộn để bảo vệ mạng sống của mình mà không nghĩ đến người lân cận, vì mạng sống của họ đang gặp nguy hiểm.

19. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, Ta là Đấng Cứu Rỗi duy nhất của các con, Đấng một lần nữa đến tìm kiếm những ai đã lạc lối vì đã rời xa con đường hàng hải, tức là Luật Pháp. Ta chiếu sáng con đường của các con, để các con đến được bờ, đến vùng đất được chúc phúc đang chờ đón các con, vì nơi đó ẩn chứa vô vàn kho tàng cho tâm hồn. (252, 37-40)

20. Cũng như xưa kia người ta đã giải thích sai các chỉ dẫn thiêng liêng, thì giáo lý của Ta trong thời đại này cũng bị bóp méo; và vì thế, , Thầy phải trở lại để giúp các con thoát khỏi những sai lầm của mình, vì tự bản thân, rất ít người có thể tự giải thoát khỏi những lầm lạc của mình.

21. Thật vậy, Ta đã hứa với các con từ lâu rằng Ta sẽ trở lại; nhưng Ta cũng phải nói với các con rằng Ta đã làm điều đó vì Ta biết sẽ có một thời kỳ mà nhân loại, trong niềm tin rằng mình đang đi trên con đường giáo lý của Ta, lại cách xa chúng rất xa; và đây chính là thời kỳ mà Ta đã báo trước về sự trở lại của Ta. (264, 35-36)

22. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, Đấng Christ — chính Đấng đang nói với các con vào lúc này — đã trở thành con người và cư ngụ trên đất. Nhưng bây giờ Ngài đang ở cùng các con trong Thần Khí và như vậy đã thực hiện lời hứa mà Ngài đã ban cho nhân loại: lời hứa sẽ trở lại trong một thời đại mới để mang đến cho các con sự an ủi cao cả nhất và ánh sáng của sự thật, đồng thời làm sáng tỏ và giải thích mọi điều đã được mặc khải cho con người. (91, 33)

23. Nhân loại đang lạc lối, nhưng Ta đã đến để dẫn dắt họ bằng ánh sáng của Thánh Thần, và để họ nhận ra ý nghĩa của Lời Ta.

24. Theo thời gian, những văn bản mà các môn đệ của Ta để lại đã bị con người thay đổi, và vì thế mà có sự bất hòa giữa các giáo phái.

Nhưng Ta sẽ giải thích tất cả các giáo lý của Ta, để hiệp nhất nhân loại trong một ánh sáng duy nhất và một ý chí duy nhất. (361, 28-29)

25. Ngày nay, thế giới đang bước vào một giai đoạn mới, trong đó con người sẽ khao khát tự do tư tưởng lớn hơn, sẽ đấu tranh để phá vỡ những xiềng xích nô lệ mà tinh thần

họ đã mang theo. Đây là thời điểm mà các con sẽ thấy các dân tộc, trong khát khao về thức ăn tinh thần và ánh sáng chân thật, vượt qua những rào cản của sự cuồng tín, và Ta nói với các con rằng, không ai, dù chỉ trong một khoảnh khắc, được trải nghiệm hạnh phúc khi cảm thấy tự do để suy nghĩ, tìm tòi và hành động, sẽ bao giờ tự nguyện quay trở lại nhà tù của mình nữa. Vì giờ đây, đôi mắt của họ đã nhìn thấy ánh sáng, và tâm hồn họ đã say mê trước những Mạc Khải Thần Thánh. (287, 51)

26. Ta biết rằng con người sẽ ngày càng thần bí hóa giáo lý của Ta qua từng thế hệ, thay đổi luật pháp của Ta và bóp méo sự thật. Ta biết rằng con người sẽ quên lời hứa trở lại của Ta và rằng họ sẽ không còn xem nhau là anh em, mà sẽ giết lẫn nhau bằng những vũ khí tàn bạo, hèn nhát và vô nhân đạo nhất.

27. Nhưng giờ đây, thời gian và ngày hứa hẹn đã đến, và Ta đang ở đây. Đừng phán xét cách thức mà Ta đã chọn để tỏ mình ra cho các con; vì không phải thế gian phán xét Ta, mà chính Ta là Đấng phán xét nhân loại, bởi vì giờ đây là thời điểm phán xét của họ.

28. Ta đang thiết lập một vương quốc trong lòng con người — không phải vương quốc trần gian như nhiều người mong đợi, mà là vương quốc tinh thần — sức mạnh của nó phát xuất từ tình yêu và công lý, chứ không phải từ các thể lực của thế gian.

29. Ta thấy rằng một số người ngạc nhiên khi nghe Ta nói như vậy; nhưng Ta hỏi các con: Tại sao các con luôn muốn hình dung Ta mặc áo lụa, vàng và ngọc quý? Tại sao các con luôn muốn vương quốc của Ta thuộc về thế gian này, trong khi Ta đã mặc khải cho các con điều ngược lại? (279, 61-64)

30. Ta đã tiên báo với các con rằng cuộc chiến sẽ khốc liệt, vì ai cũng cho rằng tôn giáo của mình là hoàn hảo và cách thực hành của mình là không tì vết. Nhưng Ta nói với các con rằng, nếu điều đó là sự thật, Ta đã không có lý do gì để đến và nói với các con vào thời điểm này.

31. Ta ban cho các con một giáo lý tâm linh sâu sắc qua sự soi dẫn, vì Ta thấy rằng sự ngoại đạo đang thống trị trong các hình thức thờ phượng của các con và rằng hạt giống xấu xa của sự cuồng tín đã đầu độc các con bằng sự vô minh và những cảm xúc thù hận.

32. Thanh gươm ánh sáng của Ta ở trong tay phải Ta, Ta là Chiến binh và Vua, Đấng hủy diệt mọi sự chống đối, mọi điều ác hiện hữu và mọi điều sai trái. Khi cuộc chiến của Ta kết thúc và các trái tim đã học được cách đoàn kết để cầu nguyện và sống, ánh mắt của tinh thần các con sẽ nhận ra Ta trong ánh sáng vô tận và bình an vĩnh cửu. “Đây là vương quốc của Ta,” Ta sẽ nói với các con, “và Ta là Vua của các con, vì đó là lý do Ta ở đây, và đó là lý do Ta đã tạo ra các con: để cai trị.” (279, 72-74)

Giải thích về cuộc sống thật

33. Tất cả mọi người đều biết rằng Ta là Cha của mọi loài được tạo dựng và rằng số phận của các sinh linh nằm trong Ta. Tuy nhiên, Ta không nhận được từ họ sự chú ý hay sự kính trọng nào. Họ cũng tạo dựng, cũng là chủ nhân và tin rằng mình có quyền lực đối với số phận của những người lân cận — vậy thì tại sao phải cúi đầu trước Ta?

34. Bằng cách đó, con người đã thử thách sự kiên nhẫn của Ta và thách thức công lý của Ta. Ta đã cho họ thời gian để tìm ra sự thật, nhưng họ không muốn chấp nhận điều gì từ Ta. Ta đã đến với tư cách là Cha và không được yêu mến; sau đó, Ta đến với tư cách là Thầy và không được hiểu; nhưng vì cần phải cứu rỗi nhân loại, nên bây giờ Ta đến với tư cách là Quan tòa. Ta biết rằng con người sẽ nổi loạn chống lại công lý của Ta, vì họ cũng sẽ không hiểu Ta với tư cách là Đấng Phán Xét và sẽ nói rằng Đức Chúa Trời đã báo thù.

35. Ta muốn tất cả mọi người hiểu rằng Đức Chúa Trời không thể nuôi dưỡng cảm giác báo thù, vì tình yêu của Ngài là hoàn hảo. Ngài cũng không thể gửi đau khổ đến; chính các con là những người thu hút nó đến qua những tội lỗi của mình. Công lý thiêng liêng của Ta đứng trên nỗi đau khổ và thậm chí cả cái chết của các con. Nỗi đau, những trở ngại, những thất bại là những thử thách mà con người liên tục tự đặt ra cho mình, và những quả của hạt giống mà họ gieo là những gì họ

dần dần gạt hái. Đối với Ta, chỉ cần trong mỗi cuộc khủng hoảng của cuộc đời, ánh sáng của Ta chiếu đến tâm hồn các con là đủ, để tâm hồn các con đạt được sự cứu rỗi. (90, 5-7)

36. Chính Thánh Thần Chân Lý là Đấng ngự xuống để làm sáng tỏ những điều bí ẩn và mặc khải cho các con những kiến thức cần thiết, để các con được hưởng thụ cuộc sống đích thực. Ngài là sự an ủi thiêng liêng, tuôn đổ trên những đau khổ của các con, để làm chứng cho các con rằng sự phán xét thiêng liêng không phải là sự trừng phạt hay sự trả thù, mà là sự phán xét của tình yêu, để đưa các con đến với ánh sáng, hòa bình và hạnh phúc. (107, 24)

37. Hãy biết rằng, ai hiểu và nhận ra điều gì đó vốn dành riêng cho những người vươn lên, thì tâm hồn họ sẽ không thể tách rời khỏi ánh sáng đã được mặc khải cho họ. Cho dù người ấy bước vào những thế giới chưa biết hay lần lượt trở về trái đất: điều mà người ấy từng nhận được như một tia sáng thần thánh sẽ liên tục trở dậy từ phần tinh khiết nhất của bản thể người ấy dưới dạng linh cảm, như một nguồn cảm hứng thần thánh. Thỉnh thoảng, nó sẽ trở dậy như một sự thức tỉnh ngọt ngào hay như một bài ca thiên đường, tràn ngập trái tim bằng niềm vui sướng, như một khát khao trở về Quê hương Tâm linh. Đó chính là ý nghĩa của giáo lý của Ta đối với những linh hồn quay trở lại cuộc đời này. Bề ngoài, linh hồn dường như

quên đi quá khứ của mình, nhưng thực ra, nó không mất đi sự hiểu biết về giáo huấn của Ta.

38. Đối với những ai nghi ngờ rằng đó là Lời Thần Thánh đang nói với họ vào lúc này và dưới hình thức này, Ta nói rằng, nếu họ không muốn gọi Ta bằng cái tên đó, nếu họ không muốn gán Lời này cho Đấng Thầy Thần Thánh, thì họ hãy xem xét ý nghĩa của giáo lý này, đi sâu vào từng suy nghĩ của nó; và nếu khi suy ngẫm về những gì họ đã nghe, họ đi đến kết luận rằng nó chứa đựng ánh sáng và sự thật cho nhân loại, thì họ hãy dùng nó làm thước đo cho những bước đi của mình trên trần gian và nhờ đó mà biến đổi cuộc đời mình.

39. Ta biết rằng Ta đang truyền cho các con sự khôn ngoan chân chính; những gì con người tin tưởng không làm thay đổi chút nào sự thật của Ta. Tuy nhiên, con người cần phải có sự chắc chắn về những gì họ tin, những gì họ biết và những gì họ yêu mến. Chỉ vì lý do đó mà thỉnh thoảng trong các lời giảng dạy của Ta, Ta hạ mình xuống mức độ của loài người, để họ có thể nhận ra Ta. (143, 54-56)

40. Quan niệm mà con người có về Ta rất hạn hẹp, sự hiểu biết của họ về thế giới tâm linh rất ít ỏi, đức tin của họ rất nhỏ bé.

41. Các tôn giáo đang chìm trong giấc ngủ kéo dài hàng thế kỷ, không tiến lên được một bước nào, và khi họ thức dậy, họ chỉ hoạt động bên trong mà thôi, và không dám phá vỡ

vòng tròn mà họ đã tự tạo ra cho mình qua các truyền thống.

42. Chính những người bị coi thường, những người nghèo, những người đơn sơ và vô học, trong khát khao ánh sáng, một môi trường tâm linh trong sạch, sự thật và tiến bộ, sẽ rời khỏi vòng tròn đó. Chính họ sẽ làm vang lên tiếng chuông và tiếng gọi thức tỉnh khi họ cảm nhận được thời điểm của những mặc khải mới của Ta trong thời đại tâm linh hóa đang đến.

43. Con người muốn khám phá bí mật của Cuộc Sống Tâm Linh — sự tồn tại mà họ không thể tránh khỏi phải bước vào và chính vì thế mà họ quan tâm đến việc tìm hiểu nó.

44. Con người hỏi han, van nài, cầu xin ánh sáng từ lòng thương xót, vì họ cảm nhận được sự cần thiết phải chuẩn bị; nhưng đáp lại tất cả, người ta nói với họ rằng cuộc sống tinh thần là một bí mật và rằng mong muốn vén bức màn che phủ nó là sự ngạo mạn và phạm thượng.

45. Thật vậy, Ta nói với các con, những ai khát khao sự thật và ánh sáng sẽ không tìm thấy nguồn nước làm dịu cơn khát của họ trên thế gian này. Chính Ta sẽ là Đấng ban xuống từ trời dòng nước của sự khôn ngoan mà các linh hồn khao khát được uống. Ta sẽ để suối nguồn Chân lý của Ta tràn trên mọi linh hồn và mọi trí tuệ, để những “bí mật” tan biến. Vì Ta nói với các con một lần nữa rằng không phải Ta là Đấng che giấu mình trong những bí mật đối với loài người, mà

chính các con là những người tạo ra chúng.

46. Đúng là sẽ luôn có điều gì đó trong Cha các con mà các con sẽ không bao giờ nhận ra, nếu các con nghĩ rằng Thiên Chúa là vô hạn và các con chỉ là những hạt bụi nhỏ bé. Nhưng việc các con không được biết mình là ai trong cõi vĩnh hằng, rằng các con phải là một bí ẩn không thể thấu hiểu đối với chính mình, và rằng các con phải chờ đến khi bước vào Cuộc Sống Tâm Linh mới có thể nhận biết điều đó — điều này không phải do Ta quy định.

47. Đúng là trong quá khứ, người ta không nói với các con theo cách này và cũng không có lời kêu gọi rộng rãi nào để các con thâm nhập vào ánh sáng của những hiểu biết tâm linh; nhưng chỉ vì trong quá khứ, nhân loại không cảm thấy sự cấp thiết phải biết như ngày nay, cũng như chưa có khả năng tâm linh và trí tuệ để hiểu được. Dù họ luôn tìm kiếm và mò mẫm, nhưng điều đó xảy ra chủ yếu vì tò mò hơn là vì khao khát thực sự về ánh sáng.

48. Để con người tìm được con đường dẫn đến ánh sáng đó, và để họ có thể tiếp nhận dòng nước từ nguồn sự sống và sự khôn ngoan, trước tiên họ phải từ bỏ mọi hình thức thờ cúng bên ngoài và loại bỏ mọi sự cuồng tín khỏi lòng mình. Khi đó, khi họ bắt đầu cảm nhận sự hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống và toàn năng trong lòng mình, họ sẽ cảm thấy từ sâu thẳm bản thể mình trỗi dậy một sự sùng kính mới mẻ và chưa từng biết đến, tràn đầy cảm

xúc và chân thành, tràn đầy sự
thăng hoa và nồng ấm, đó chính là
lời cầu nguyện chân thật, được
Thánh Linh mặc khải.

49. Đây sẽ là khởi đầu cho sự thăng
tiến của họ hướng tới Ánh Sáng, là
bước đầu tiên trên con đường
hướng tới sự thánh hóa. Khi Thánh
Thần có thể mặc khải cho con người
lời cầu nguyện chân chính, Ngài
cũng sẽ mặc khải cho họ tất cả
những khả năng mà họ sở hữu, cũng
như cách thức để phát triển chúng
và hướng dẫn họ trên con đường
của Tình Yêu. (315, 66 75)

50. Các con có thể tìm thấy trong
lời tuyên bố của Ta những giáo huấn
giống như trong “Thời Đại Thứ Hai”;
nhưng trong thời đại này, Ta đã mặc
khải cho các con những điều huyền
bí qua ánh sáng của Thánh Thần Ta,
và trong sự đối thoại từ Thần Khí
đến Thần Khí, Ta sẽ tiếp tục mặc
khải cho các con những giáo huấn
mới và rất vĩ đại. Ta sẽ cho các con
biết toàn bộ nội dung của Con Dấu
Thứ Sáu trong thời kỳ mặc khải này,
điều sẽ chuẩn bị cho các con cho
thời điểm Ta sẽ mở Con Dấu Thứ
Bảy. Như vậy, các con sẽ ngày càng
nhận ra “những điều thâm sâu”;
như vậy, các con sẽ khám phá ra
rằng Thế giới Thần linh là quê
hương của mọi linh hồn, là ngôi nhà
Cha vô tận và kỳ diệu đang chờ đón
các con ở cõi cao siêu, nơi các con
sẽ nhận được phần thưởng cho
những việc làm mà các con đã thực
hiện với tình yêu và lòng thương xót
dành cho đồng loại. (316, 16)

Sự phát triển, sự thánh hóa và sự
cứu rỗi của con người

51. Ta không chỉ ban cho các con lời
dạy của Ta như một sự kiểm chế
đạo đức đối với bản chất vật chất
của các con; mà hơn thế nữa, nhờ
đó các con có thể leo lên những
đỉnh cao hơn của sự hoàn thiện tâm
linh.

52. Ta không thành lập một tôn
giáo mới giữa các con; giáo lý này
không phủ nhận các tôn giáo hiện
có, miễn là chúng được xây dựng
trên sự thật của Ta. Đây là một
thông điệp của tình yêu thiêng liêng
dành cho tất cả mọi người, một lời
kêu gọi gửi đến tất cả các thể chế xã
hội. Ai hiểu được Ý định Thiêng liêng
và tuân giữ các điều răn của Ta sẽ
cảm thấy được dẫn dắt đến sự tiến
bộ và sự phát triển cao hơn của linh
hồn mình.

53. Chẳng nào con người chưa hiểu
được sự thiêng liêng mà họ phải có
trong cuộc đời mình, thì hòa bình
vẫn còn lâu mới trở thành hiện thực
trên thế giới. Ngược lại, ai tuân giữ
Luật Tình Yêu của Ta sẽ không sợ cái
chết cũng như sự phán xét đang chờ
đợi linh hồn họ. (23, 12-13)

54. Với những sự mặc khải này, Ta
không chỉ muốn mang lại hòa bình
cho thế giới và làm dịu bớt những
đau khổ của các con bằng sự an ủi
về thể xác. Qua sự mặc khải này, Ta
ban cho các con những giáo lý vĩ đại,
những điều nói lên sự phát triển
tâm linh của các con. Vì nếu Ta chỉ
muốn mang đến cho các con những
của cải trần gian — thật vậy, Ta nói
với các con, chỉ cần giao phó cho các

nhà khoa học, những người mà Ta soi sáng bằng trực giác và tiết lộ cho họ những bí mật của thiên nhiên, để họ lấy từ đó thuốc chữa lành, chữa lành những đau khổ thể xác của các con là đủ rồi.

55. Công trình của Ta muốn chỉ cho các con những chân trời mới, vượt ra ngoài hành tinh của các con, với vô số thế giới bao quanh các con — những chân trời không có điểm dừng, chỉ cho các con con đường dẫn đến cõi vĩnh hằng, vốn thuộc về các con. (311, 13-14)

56. Giáo lý tâm linh của Ta có nhiều mục tiêu hay nhiệm vụ: một là an ủi linh hồn trong cuộc lưu đày của nó và giúp nó hiểu rằng Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo ra nó, đang chờ đợi nó mãi mãi trong vương quốc bình an của Ngài. Một mục tiêu khác là cho nó biết nó có thể sở hữu bao nhiêu ân sủng và khả năng để đạt được sự cứu rỗi và sự thăng hoa hay sự hoàn thiện của mình.

57. Lời này mang thông điệp về sự thiêng liêng hóa, mở mắt cho con người để họ nhìn thấy thực tại, mà họ chỉ tin là tìm thấy trong những gì họ nhìn thấy, những gì họ chạm vào, hoặc những gì họ chứng minh bằng khoa học nhân loại, mà không nhận ra rằng họ đang gọi cái tạm bợ là “thực tại” và bỏ qua, phủ nhận cái Vĩnh Hằng, nơi thực tại đích thực tồn tại.

58. Hãy để thông điệp này lan truyền từ quốc gia này sang quốc gia khác, từ nhà này sang nhà khác, và gieo rắc hạt giống của ánh sáng, sự an ủi và hòa bình, để con người

dừng lại một chút và cho tâm hồn mình một khoảng lặng, điều không thể thiếu để tâm hồn suy ngẫm và nhớ lại rằng mỗi khoảnh khắc đều có thể là lúc trở về Thế giới Tâm linh, và rằng từ những việc làm và hạt giống của mình trên thế gian, quả ngọt mà họ gặt hái khi đến với Cuộc sống Tâm linh sẽ phụ thuộc vào đó. (322, 44-46).

Chương 6 – Kinh Thánh Thứ Ba và Cuốn Sách Lớn của Cuộc Sống

Cuốn sách về Tình yêu, Sự thật và Trí tuệ của Đức Chúa Trời

1. Cuốn sách Lời của Ta là cuốn sách về tình yêu thiêng liêng và chân thật; trong đó các con sẽ tìm thấy sự thật bất biến. Hãy cầm lấy nó, và các con sẽ tìm thấy sự khôn ngoan giúp các con phát triển và đạt được bình an trong cõi vĩnh hằng. Ai làm sai lệch hoặc thay đổi ý nghĩa của nó sẽ bị trừng phạt, và ai bỏ sót hoặc thêm vào một từ nào đó không phù hợp với giáo lý hoàn hảo của Ta sẽ vi phạm nghiêm trọng luật pháp của Ta.

2. Hãy giữ gìn Lời này trong sự thuần khiết ban đầu của nó, vì đó là di sản quý giá nhất mà Ta sẽ để lại cho loài người. Hãy ghi chép lại những lời dạy của Ta và truyền bá chúng cho đồng loại; hãy gìn giữ chúng một cách trung thành, vì các con có trách nhiệm với di sản này.

3. Ngày mai, loài người sẽ tìm thấy trong đó bản chất cốt lõi của sự mặc khải của Ta, điều sẽ dẫn dắt họ đến con đường Chân lý bằng ánh sáng của những giáo lý đó.

4. Những văn bản này sẽ được truyền lại từ cha mẹ sang con cái như một nguồn nước sống, dòng chảy của nó sẽ tuần trào vô tận và đi từ trái tim này sang trái tim khác. Hãy nghiên cứu trong Cuốn Sách Lớn của Cuộc Sống, cuốn sách về sự thiêng liêng, cuốn sách sẽ giải thích cho các con những sự mặc khải thiêng liêng mà các con đã nhận được qua các thời đại.

5. Chẳng phải Ta đã hứa với các con rằng mọi sự hiểu biết sẽ được phục hồi trong sự thật nguyên thủy của nó sao? Vì đây là thời điểm đã được báo trước cho các con.

6. Thật vậy, Ta nói với các con: Ai suy ngẫm về những lời dạy trong sách của Ta và tìm hiểu chúng với khát vọng chân thành muốn nâng cao tri thức của mình, người đó sẽ đạt được ánh sáng cho linh hồn mình và cảm nhận Ta gần gũi hơn.

7. Những huyền thoại xưa và nay sẽ sụp đổ; mọi điều tầm thường và sai lầm sẽ sụp đổ; vì thời điểm sẽ đến khi các con không thể nuôi dưỡng bản thân bằng những điều bất toàn nữa, và khi đó linh hồn sẽ lên đường tìm kiếm sự thật, để sự thật trở thành nguồn nuôi dưỡng duy nhất cho nó.

8. Trong những lời dạy này, nhân loại sẽ tìm thấy cốt lõi của những mặc khải của Ta, điều mà cho đến nay họ vẫn chưa hiểu được do thiếu

sự thiêng liêng. Từ thời xa xưa, Ta đã giao phó nó cho các con qua các sứ giả, người truyền tin và “người phiên dịch” của Ta, nhưng nó chỉ phục vụ cho việc các con tạo ra những huyền thoại và truyền thống từ đó. Hãy suy ngẫm và nghiên cứu những lời dạy này với lòng kính trọng và tình yêu, nếu các con muốn tránh khỏi những thể kỷ đầy rối loạn và đau khổ. Nhưng hãy nhớ rằng các con sẽ không hoàn thành nhiệm vụ của mình nếu chỉ hài lòng với việc sở hữu cuốn sách; không, nó phải đánh thức và dạy dỗ các con, nếu các con thực sự muốn trở thành môn đệ của Ta. Hãy dạy dỗ bằng gương mẫu, tình yêu và sự sẵn lòng giúp đỡ mà Ta đã chỉ cho các con. (20, 1-8)

9. Cuốn sách giáo huấn của Ta bao gồm những giáo lý mà Ta đã truyền đạt cho các con trong thời đại này thông qua trí tuệ con người. Với cuốn sách này, mà nhân loại cuối cùng sẽ công nhận là Kinh Thánh Thứ Ba, các con phải bảo vệ sự nghiệp thiêng liêng của Ta.

10. Nhân loại chỉ biết Luật của “Thời kỳ Đầu tiên” và những gì được ghi chép trong Cựu Ước và Tân Ước; nhưng Cựu Ước Thứ ba sẽ thống nhất và sửa chữa những gì con người đã bóp méo do thiếu sự chuẩn bị và hiểu biết. Loài người sẽ phải nghiên cứu thông điệp của Ta, để khi thâm nhập vào cốt lõi của mỗi lời, họ sẽ khám phá ra một lý tưởng duy nhất, một sự thật duy nhất, cùng một ánh sáng duy nhất, sẽ dẫn dắt họ đến sự thánh hóa. (348, 26)

11. Ta tiết lộ cho các con những điều mà nhà khoa học không thể dạy các con, vì ông ta không biết. Ông ta đã ngủ quên trong sự vĩ đại trần thế của mình và không hướng về Ta với khát khao tìm kiếm sự khôn ngoan của Ta.

12. Trái tim của các nhà tu hành đã đóng kín, những người lẽ ra phải giảng dạy kiến thức tâm linh trong các giáo phái và cộng đồng tôn giáo khác nhau, kiến thức đó là sự vĩ đại và sự giàu có cho tâm hồn.

13. Ta đã thấy rằng luật pháp và những giáo lý mà Ta đã truyền lại cho nhân loại trong quá khứ đã bị che giấu và thay thế bằng các nghi lễ, các hình thức thờ cúng bên ngoài và các truyền thống.

14. Nhưng các con, những người nhận thức sâu sắc rằng bản chất của Lời này giống như Lời mà dân Israel đã nhận được trên núi Sinai và mà đám đông con người đã nghe từ môi miệng của Chúa Giê-su trong "Thời kỳ thứ hai" từ chính miệng Chúa Giê-su, hãy dùng sự thờ phượng và việc làm của các con để dạy rằng không được quên Luật Thần thánh chỉ vì tuân theo những truyền thống ngu muội, không có lợi cho linh hồn. (93, 10-13)

15. Ta đã nhắc các con nhớ đến tên của các sứ giả của Ta, những người qua đó các con đã nhận được các thông điệp, các điều răn, các lời tiên tri và các giáo huấn.

16. Bằng cách này, Ta đã hợp nhất nội dung của tất cả các bài giảng trong quá khứ thành một bài giảng duy nhất.

17. Chủ nghĩa tâm linh là di sản, trong đó Ba Giao Ước hợp nhất thành một cuốn sách tâm linh duy nhất. (265, 62-64)

18. Giáo lý này, được gọi là tâm linh vì nó tiết lộ những điều thuộc về tinh thần, là con đường đã được vạch sẵn cho con người, trên đó họ sẽ nhận biết Đấng Tạo Hóa, phụng sự Ngài và yêu mến Ngài. Đó là cuốn sách dạy con người yêu mến Cha của mình trong chính người lân cận của họ. Chủ nghĩa tâm linh là một luật pháp, đòi hỏi điều thiện, điều tinh khiết và điều hoàn hảo.

19. Nghĩa vụ tuân theo luật này áp dụng cho tất cả mọi người; tuy nhiên, nó không ép buộc ai phải thực hiện, vì mỗi linh hồn đều được hưởng tự do ý chí, để cuộc đấu tranh và mọi hành động của họ có thể được tính là công đức riêng của họ khi họ bị phán xét.

20. Vậy hãy nhận ra rằng giáo lý này chính là ngọn lửa của tình yêu thiêng liêng, đã soi sáng và sưởi ấm tất cả các con của Ta, từ người đầu tiên đến người cuối cùng. (236, 20-22)

Mối quan hệ giữa giáo lý về linh hồn và giáo lý của Chúa Giêsu

21. Giáo lý về Thần Khí không phải là lý thuyết, mà là sự hướng dẫn thực tiễn cho cả cuộc sống con người lẫn cuộc sống của linh hồn. Không có sự hướng dẫn nào toàn diện và hoàn hảo hơn nó. Nó đồng hành cùng các con ngay từ trước khi các con đến trần gian, theo sát các con suốt hành trình trên thế gian

này và hòa nhập vào linh hồn các con khi nó trở về nơi cư ngụ ban đầu.

22. Không phải Ta sẽ là người loại bỏ nghi lễ và truyền thống khỏi các buổi thờ phượng của các con — mà chính là tinh thần con người, khi đối diện với nhu cầu về ánh sáng lớn hơn để chiếu sáng con đường phát triển của mình, sẽ tự nhiên vượt lên trên những quan niệm cũ. Sớm thôi, con người sẽ hiểu rằng điều duy nhất họ có thể dâng lên Đức Chúa Trời là việc thực hành tình yêu, vì tình yêu có nghĩa là điều thiện, lòng thương xót, sự khôn ngoan và công lý.

23. Chủ nghĩa tâm linh không xóa bỏ một lời nào trong những lời mà Đấng Christ đã từng rao giảng. Nếu không phải vậy, nó không được phép mang tên đó, vì nó sẽ đi ngược lại với sự thật. Làm sao lời này lại có thể trái ngược với lời kia, khi chính là cùng một vị Thầy đã phán ra cả hai. Nếu các con thực sự thấu hiểu ý nghĩa của giáo lý này, các con sẽ thấy rằng lời Ta nói hôm nay chính là lời giải thích hoặc làm sáng tỏ tất cả những gì Ta đã từng nói. Do đó, nhân loại ngày nay và tương lai có thể hiểu biết nhiều hơn các thế hệ trước và vì thế cũng có thể tuân giữ luật pháp một cách thuần khiết, cao cả và chân thật hơn.

24. Nếu các con quan sát kỹ những người xung quanh trong việc thực hành tôn giáo của họ, các con sẽ thấy rằng những gì trước đây là đối tượng thờ phụng của họ, giờ đây họ nhìn nhận mà không có sự tham gia

nội tâm. Lý do là vì linh hồn tự thức tỉnh và khao khát những gì thực sự có thể nuôi dưỡng nó. Vì vậy, Ta nói với các con rằng việc thực hành tôn giáo bên ngoài của loài người này sẽ biến mất. (283, 27-30)

25. Trong cuốn sách khiêm tốn và đơn sơ này, nhưng tràn ngập Ánh sáng Thần thánh, con người sẽ tìm thấy lời giải đáp cho mọi nghi ngờ của mình, họ sẽ khám phá ra sự bổ sung cho những giáo huấn mà trong quá khứ chỉ được tiết lộ một phần, và họ sẽ tìm thấy cách giải thích rõ ràng và đơn giản cho tất cả những gì được ẩn giấu dưới hình thức ẩn dụ trong các văn bản cổ xưa.

26. Ai sau khi nhận được thông điệp tâm linh này mà tin chắc vào sự thật của nội dung nó và bắt tay vào chống lại sự ham muốn các giác quan, sự sùng bái thần tượng và sự cuồng tín của mình, thanh tẩy trí tuệ và trái tim khỏi mọi tạp chất, sẽ giải phóng linh hồn mình và mang lại cho nó niềm vui và bình an, vì giờ đây nó sẽ có thể chiến đấu để đạt được sự vĩnh hằng đang chờ đợi nó. Nhưng những ai tiếp tục thực hành nghi lễ bên ngoài, những ai bám chặt vào việc yêu mến những gì thuộc về thế gian, và những ai không tin vào sự phát triển hay tiến hóa của linh hồn — quả thật, Ta nói với các ngươi, họ sẽ bị bỏ lại phía sau và sẽ rơi lệ khi nhận ra sự lạc hậu và sự vô minh của mình. (305, 4-5)

Những tranh cãi vì Lời mới

27. Nếu giáo lý của Ta dường như quá xa lạ với các con đến nỗi các con nghĩ rằng chưa từng nghe những lời như vậy, mặc dù các con biết Ta, thì Ta nói với các con rằng sự ngạc nhiên của các con là hậu quả của việc các con đã bỏ lỡ việc tìm hiểu cốt lõi của những gì Ta đã mặc khải cho các con trong quá khứ. Vì lý do này, giáo lý này có thể có vẻ xa lạ hoặc mới mẻ đối với các con, mặc dù trên thực tế, ánh sáng này luôn hiện diện trong cuộc sống của các con. (336, 36)

28. Giáo lý của Ta trong thời đại này cũng như trong “Thời đại Thứ hai” sẽ làm rung chuyển nhân loại. Những kẻ đạo đức giả sẽ phải đối mặt với sự chân thật. Sự giả dối sẽ rơi bỏ mặt nạ, và sự thật sẽ tỏa sáng. Sự thật sẽ chiến thắng sự dối trá đang bao trùm thế giới này.

29. Con người sẽ có khả năng hiểu và nhận ra tất cả những gì chứa đựng lý trí và sự thật; nhưng tất cả những gì người ta ép buộc họ phải tin, ngay cả khi họ không hiểu, họ sẽ tự mình từ chối. Do đó, giáo lý của Ta sẽ lan rộng, vì nó tỏa ra ánh sáng mà con người cần. Các con sẽ đảm nhận một phần lớn công việc này, bằng cách tiết lộ cho đồng loại của các con về sự khởi đầu và mục tiêu của nó. (237, 28-29)

30. Nhân loại đang khao khát Lời của Ta, khao khát Chân lý của Ta. Con người khao khát và mong mỏi ánh sáng cho trí tuệ của mình, họ kêu gọi công lý và mong đợi sự an ủi. Đây là một thời điểm quyết định. Thật vậy, Ta nói với các con, nhiều

quan niệm, lý thuyết và thậm chí cả những giáo điều đã được coi là chân lý trong hàng thế kỷ sẽ sụp đổ và bị loại bỏ như những điều sai lầm. Sự cuồng tín và sự sùng bái thần tượng sẽ bị những người từng bị cuốn hút và ràng buộc bởi chúng nhất chống lại và loại bỏ. Những lời dạy của Đức Chúa Trời sẽ được hiểu, ánh sáng, nội dung và bản chất của chúng sẽ được thấu hiểu và cảm nhận.

31. Khi tâm hồn các nhà khoa học được soi sáng sau một thời gian thử thách, trong đó họ sẽ phải chịu đựng những rối loạn rất lớn, và khi họ nghe thấy tiếng nói của tâm hồn mình, họ sẽ khám phá ra những điều mà họ chưa bao giờ dám mơ tới.

32. Ta lại nói với các con: Hãy tỉnh thức! Bởi vì trong thời kỳ xung đột giữa các tín ngưỡng và giáo lý, giữa các tôn giáo và khoa học, nhiều người sẽ cho rằng kiến thức mà sách vở đã truyền đạt cho họ sẽ là vũ khí để họ có thể đánh bại các môn đệ mới của Ta, trong khi họ biết rõ rằng các con không mang theo sách vở bên mình. (150, 11 13)

33. Ta đã nói với các con, các môn đệ, rằng các con sẽ phải đối mặt với các giáo hội lớn và các giáo phái nhỏ hơn; nhưng đừng sợ cả bên này lẫn bên kia. Sự thật mà Ta đã giao phó cho các con là hiển nhiên, Lời mà Ta đã dạy các con, nhìn bề ngoài thì rõ ràng và đơn giản, nhưng về ý nghĩa thì sâu thẳm vô tận, và đó là những vũ khí mạnh mẽ mà các con sẽ dùng để chiến đấu và chiến thắng.

34. Nhưng Ta nói với các con: Một dân tộc trên đất, đầy chủ nghĩa vật chất và sự vô tín, sẽ nổi dậy để tước bỏ quyền của các con được gọi là Israel, để phủ nhận chứng từ của các con về việc đã chứng kiến sự tái lâm của Đấng Mê-si-a, và dân tộc đó chính là dân Do Thái. Các con không nghĩ đến điều đó sao? Dân tộc đó đang chờ đợi sự đến của Đấng Mê-si-a, Đấng Cứu Thế của họ, Đấng sẽ ban công lý cho họ và đặt họ lên trên tất cả các dân tộc trên trái đất một lần nữa. Dân tộc đó biết rằng Ta luôn đến với họ, và trong “Thời kỳ thứ ba” này, họ sẽ nói: ‘Tại sao Đức Chúa Trời lại đến với một dân tộc khác?’ — Nhưng hãy xem, đây là những lời dạy của Ta! (332, 10)

35. Cộng đồng tâm linh này đang sống trong sự vô danh. Thế giới không biết gì về sự tồn tại của các con, những kẻ quyền thế không để ý đến các con, nhưng cuộc chiến giữa những người theo chủ nghĩa tâm linh và “những người Kitô hữu”, giữa những người theo chủ nghĩa tâm linh và người Do Thái đang đến gần. Cuộc chiến đó là cần thiết để đưa giáo lý của Ta đến với toàn thể nhân loại. Khi đó, Cựu Ước sẽ được hợp nhất với Ước Thứ Hai và Ước Thứ Ba thành một bản chất duy nhất.

36. Đối với nhiều người trong các con, điều này có vẻ như là điều không thể; nhưng đối với Ta, đó là điều tự nhiên nhất, đúng đắn nhất và hoàn hảo nhất. (235, 63-64)

Cuốn Sách Lớn về Cuộc Sống Thật

37. Lời của Ta sẽ được ghi chép lại mãi mãi, từ đó các con sẽ biên soạn nên Cuốn Sách của Thời Đại Thứ Ba, Cựu Ước Thứ Ba, thông điệp cuối cùng của Cha; vì trong cả ba thời đại, Đức Chúa Trời đều có những “bút lông vàng”* của Ngài để truyền lại sự khôn ngoan cho nhân loại. * Thuật ngữ này dùng để chỉ những người tham gia vào các sự mặc khải thiêng liêng, những người có nhiệm vụ ghi chép lại Lời của Chúa bằng phương pháp tốc ký.

38. Mô-sê là “bút vàng” đầu tiên mà Cha đã sử dụng để ghi chép những sự kiện của “Thời Đại Thứ Nhất” bằng những chữ viết không phai mờ trên một cuộn sách. Mô-sê là “bút vàng” của Đức Giê-hô-va.

39. Trong số các Tông đồ và những người kế vị của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”, Chúa Giê-su có bốn “bút”, đó là Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng. Họ là những “bút vàng” của Thầy Thần thánh. Nhưng khi thời điểm đến, khi Cựu Ước phải được hợp nhất với Tân Ước bằng những sợi dây của tình yêu, sự hiểu biết và tiến bộ tinh thần, thì từ đó đã hình thành nên một cuốn sách duy nhất.

40. Bây giờ, trong “Thời kỳ Thứ ba”, khi các con lại có Lời của Ta, Ta cũng đã chỉ định những “bút vàng” để Lời ấy được lưu giữ bằng văn bản.

41. Khi thời điểm đến, các con sẽ biên soạn thành một cuốn sách duy nhất, và cuốn sách này, thuộc về “Thời kỳ Thứ ba”, sẽ — khi thời điểm thích hợp đến — cũng được

hợp nhất với cuốn sách của Thời kỳ Thứ hai và Thời kỳ Thứ nhất, và từ đó, từ những mặc khải, lời tiên tri và lời nói của “Ba Thời kỳ”, cuốn Sách Lớn của Cuộc Sống* sẽ ra đời để xây dựng tất cả các linh hồn.

** Văn bản giải thích từ Bài giảng 85, câu 24, của Cuốn sách Cuộc sống Thật: “Các con không cần phải cố gắng để bản di chúc hay cuốn sách (hiện đang được viết) này được hợp nhất với những cuốn trước đó, vì chính Ta là Đấng đã hợp nhất các sự mặc khải và giáo huấn của Ba Thời Đại trong cuốn sách này, bằng cách trích lọc tinh hoa từ những cuốn đó để tạo ra một thông điệp duy nhất.”*

42. Rồi các con sẽ nhận ra rằng tất cả các lời — từ đầu đến cuối — đã được ứng nghiệm trong sự thật và trong Thần Khí, rằng tất cả các lời tiên tri chính là dòng chảy lịch sử đã được dự báo trước mà Cha của nhân loại đã mặc khải. Vì chỉ có Thiên Chúa mới có thể cho ghi chép lại những sự kiện sẽ xảy ra. Khi các tiên tri nói, không phải là họ, mà là Thiên Chúa đã làm điều đó qua sự trung gian của họ.

43. Ta đã ban cho những người được chọn mới của Ta sự chuẩn bị đầy đủ, như Mô-sê và bốn môn đệ của “Thời kỳ Thứ hai” đã có, để Lời Ta được ghi chép lại với sự trong sáng hoàn toàn, với sự rõ ràng và chân lý trọn vẹn, vì nó dành cho các thế hệ mai sau; nhưng nếu ai đó có ý định thêm bớt hoặc xóa bỏ điều gì trong cuốn sách đó, thì Ta sẽ truy cứu trách nhiệm của các con.

44. Nay, các con yêu dấu của Ta: Ai coi trọng cuốn sách mà các con đang bắt đầu biên soạn? Thật ra — không ai cả! Nhưng sẽ đến lúc nhân loại khao khát, tò mò xin cuốn sách của các con, và khi đó họ sẽ thức tỉnh, tìm hiểu Lời Ta và thảo luận về nó. Trong cuộc tranh luận về ý tưởng đó, các phe phái sẽ xuất hiện — các nhà khoa học, các nhà thần học và các nhà triết học. Lời chứng của Lời Ta và Cuốn Sách Khôn Ngoan sẽ được mang đến các quốc gia, và tất cả sẽ nói về giáo lý của Ta. Đây sẽ là khởi đầu của trận chiến mới, cuộc chiến của lời nói, tư tưởng và hệ tư tưởng; nhưng cuối cùng, khi tất cả đã nhận ra trong sự thật và trong Thánh Linh rằng Cuốn Sách Vĩ Đại của Sự Sống đã được Chúa viết ra, họ sẽ ôm nhau như anh em và yêu thương nhau, như ý muốn của Ta.

45. Tại sao Lời của Đức Giê-hô-va trong “Thời kỳ Đầu tiên” lại không đủ để thống nhất thế giới, và giáo lý của Chúa Giê-su trong Thời kỳ Thứ hai cũng không làm được điều đó? Tại sao trong thời kỳ này, việc Ta truyền Lời của Ta từ năm 1866 lại không đủ để các dân tộc yêu thương nhau và sống trong hòa bình? Cần thiết là ba cuốn sách phải hợp thành một cuốn duy nhất, để Lời này soi sáng cả thế giới. Khi đó, nhân loại sẽ theo ánh sáng ấy, và lời nguyên của Babel sẽ được dỡ bỏ, vì tất cả mọi người sẽ đọc Cuốn Sách Lớn của Cuộc Sống Thật, tất cả sẽ tuân theo cùng một giáo lý và yêu thương nhau trong Thần Khí và Sự Thật như

những đứa con của Đức Chúa Trời.
(358, 58-66).

Chương 7 – Tác động và ý nghĩa của giáo lý Thần Khí

Tác động của những lời mặc khải

1. Ở đây, trước Lời này, không có ai là không run rẩy trong nội tâm và bên ngoài bản thể của mình, tức là trong Thần Khí và trong xác thịt.

Trong khi lắng nghe Ta ở đây, người ấy nghĩ đến cuộc sống, đến cái chết, đến Công Lý Thần Thánh, đến Vĩnh Hằng, đến Cuộc Sống Thần Khí, đến điều Thiện và điều Ác.

2. Trong khi nghe tiếng nói của Ta, người ấy cảm nhận sự hiện diện của linh hồn mình trong lòng, và nhớ lại nguồn gốc của mình.

3. Trong khoảng thời gian ngắn ngủi khi người ấy lắng nghe Ta, người ấy cảm thấy hòa làm một với tất cả những người thân cận và nhận ra họ trong sâu thẳm bản thể mình như những anh chị em thật sự, như anh chị em trong sự vĩnh hằng thiêng liêng, những người thậm chí còn gần gũi với người ấy hơn những người chỉ là anh chị em theo xác thịt, vì xác thịt chỉ tồn tại tạm thời trên trần gian.

4. Không có người đàn ông hay phụ nữ nào, khi nghe Ta, mà không cảm thấy mình đang bị Ta quan sát. Vì vậy, không ai dám che giấu hay tô vẽ những vết nhơ của mình trước mặt Ta. Và Ta làm cho họ nhận thức được điều đó, nhưng không bao giờ

phơi bày ai trước công chúng, vì Ta là một vị Thẩm phán không bao giờ phơi bày.

5. Ta nói với các con rằng Ta phát hiện ra trong các con những kẻ ngoại tình, những kẻ giết con, những kẻ trộm cắp, những thói hư tật xấu và những khiếm khuyết, chúng như bệnh hủi trên linh hồn của những kẻ đã phạm tội. Nhưng Ta không chỉ chứng minh sự thật của lời Ta bằng cách cho các con thấy rằng Ta có thể vạch trần những lỗi lầm trong lòng các con. Ta cũng muốn chứng minh cho các con thấy sức mạnh của những lời dạy của Ta bằng cách ban cho các con những vũ khí để chiến thắng cái ác và những cám dỗ, bằng cách dạy các con cách đạt được sự đổi mới, và bằng cách khơi dậy trong bản chất các con khát khao hướng tới cái thiện, cái cao cả và cái trong sạch, cùng với sự chán ghét tuyệt đối đối với mọi điều hèn hạ, mọi điều sai trái và mọi điều gây hại cho linh hồn. (145, 93 65-68)

6. Ngày nay, các con vẫn đang sống trong những ngày u ám đi trước ánh sáng. Tuy nhiên — bằng cách tận dụng những tia sáng nhỏ trên bầu trời mù sương của các con, ánh sáng ấy xuyên qua với những tia sáng thoáng qua, đến được một số điểm trên trái đất, chạm đến trái tim và khiến linh hồn run rẩy và thức tỉnh.

7. Tất cả những ai bị ánh sáng này làm cho ngạc nhiên đều dừng lại trên con đường của mình và hỏi: “Ngài là ai?” Và Ta đã trả lời họ: “Ta là Ánh sáng của thế gian, Ta là Ánh

sáng của Vĩnh cửu, Ta là Chân Lý và Tình yêu. Ta là Đấng đã hứa sẽ trở lại để nói chuyện với các người, Đấng mà người ta nói là 'Lời' của Đức Chúa Trời.”

8. Giống như Sa-lô-môn trên đường đến Đa-mách, họ đã hạ thấp mọi kiêu ngạo, chế ngự sự kiêu căng và khiêm nhường cúi đầu để nói với Ta bằng cả trái tim: “Cha và Chúa của con, xin tha thứ cho con, giờ con mới hiểu rằng con đã vô tình bắt bớ Ngài!”

9. Kể từ giây phút đó, những trái tim này đã trở thành những môn đệ nhỏ bé; vì trong “Thời kỳ thứ ba” này, cho đến ngày nay, trong số các môn đệ mới của Ta, chưa có vị tông đồ nào xuất hiện với lòng tận tụy như người đã từng bách hại Ta trong các môn đệ của Ta và sau đó lại yêu mến Ta với lòng nhiệt thành như vậy. (279, 21-24)

10. Các Giáo hội đã chìm vào giấc ngủ kéo dài hàng thế kỷ của thói quen và sự trì trệ, trong khi sự thật vẫn bị che giấu. Nhưng những ai biết các điều răn của Đức Giê-hô-va và Lời của Đấng Thầy Thần Thánh, phải nhận ra trong tiếng nói đang nói với các con lúc này, tiếng nói của Thần Chân Lý, Đấng đã được hứa ban cho thời đại này. (92, 71)

11. Tôi biết rằng nhiều người sẽ phần nộ khi nghe thấy từ này; nhưng đó sẽ là những người, trong sự rối loạn tinh thần của họ, không muốn nhận ra rằng ngoài bản chất con người, trong con người còn tồn tại phần bản chất tinh thần — hoặc những người tuy tin vào linh hồn

con người, nhưng bị ràng buộc bởi thói quen của truyền thống và niềm tin của họ, nên phủ nhận rằng có một con đường phát triển vô tận dành cho linh hồn. (305, 65)

12. Ta sẽ để lại những lời này dưới dạng văn bản, và chúng sẽ đến với các môn đệ tương lai của Ta, và khi họ nghiên cứu chúng, họ sẽ thấy chúng tươi mới, sống động, và tâm hồn họ sẽ rung mình vì sung sướng, vì họ cảm nhận rằng chính Thầy của họ đang nói với họ vào khoảnh khắc đó.

13. Các con có nghĩ rằng tất cả những gì Ta đã nói với các con chỉ dành cho những ai đã lắng nghe Ta không? Không, dân Ta yêu dấu, bằng lời Ta, Ta nói cho những người có mặt và những người vắng mặt, cho hôm nay, cho ngày mai và cho muôn đời; cho những người đã qua đời, cho những người còn sống và cho những người chưa ra đời. (97, 45-46)

Sự hiểu biết và hy vọng từ Lời mới

14. Ta là Lời của Tình Yêu, mang lại sự an ủi cho những ai đang đau khổ — cho người hoang mang, người khóc lóc, người tội lỗi và người đã tìm kiếm Ta. Lời Ta là dòng suối sự sống trong những trái tim ấy, nơi họ được giải khát và rửa sạch những vết nhơ. Đó cũng là con đường dẫn đến quê hương vĩnh cửu của sự bình an và hòa bình.

15. Làm sao các con có thể nghĩ rằng cuộc đấu tranh của cuộc đời — những hy sinh, những khó khăn và

thử thách — sẽ kết thúc bằng cái chết, mà không tìm thấy phần thưởng xứng đáng trong cõi vĩnh hằng? Vì vậy, luật pháp và giáo huấn của Ta, cùng với những mặc khải và lời hứa của chúng, trong lòng các con là động lực, là sự vuốt ve và là thuốc mỡ trong công việc hàng ngày. Chỉ khi các con quay lưng lại với những lời dạy của Ta, các con mới cảm thấy đói khát và yếu đuối. (229, 3-4)

16. Trong tình yêu thiêng liêng của Ta dành cho các tạo vật loài người, Ta cho phép họ khám phá các công trình của Ta và sử dụng mọi thứ đã được tạo dựng, để họ không bao giờ có lý do để khẳng định rằng Đức Chúa Trời bất công, vì Ngài che giấu sự khôn ngoan của Ngài trước các con cái Ngài.

17. Ta đã tạo dựng các con và ban cho các con ân huệ tự do ý chí, và Ta đã tôn trọng ân huệ đó, mặc dù con người đã lạm dụng tự do này, làm tổn thương Ta và làm ô uế luật pháp của Ta.

18. Nhưng hôm nay, Ta cho họ cảm nhận sự vuốt ve của sự tha thứ của Ta và soi sáng linh hồn họ bằng ánh sáng của sự khôn ngoan của Ta, để từng đứa con của Ta lần lượt trở về con đường của sự thật.

19. Thần Khí Chân Lý, là ánh sáng của Ta, đang chiếu sáng trong tâm hồn các con, vì các con đang sống trong thời kỳ đã được báo trước, khi mọi bí mật sẽ được soi sáng cho các con, để các con hiểu được những điều trước đây chưa được giải thích đúng đắn. (104, 9-10)

20. Ta đã tự tỏ mình ra tại nơi này trên trái đất và sẽ để lại Lời Ta như một món quà cho tất cả loài người. Món quà này sẽ xóa bỏ sự nghèo nàn tinh thần của nhân loại. (95, 58)

21. Ta sẽ truyền cho tất cả mọi người cách thờ phượng Đức Chúa Trời một cách chân thật, cũng như cách sống đúng đắn, phù hợp với Luật Thần Thánh, mà việc tuân giữ luật đó là điều duy nhất mà Chúa sẽ tính cho mỗi người trong các con.

22. Cuối cùng, các con sẽ nhận ra nội dung hay ý nghĩa của Lời Ta, hồi loài người. Khi đó, các con sẽ phát hiện ra rằng giáo lý của Ta không chỉ là tiếng nói thiêng liêng nói với loài người, mà còn là sự thể hiện của tất cả các linh hồn.

23. Lời Ta là tiếng nói khích lệ, là tiếng kêu gọi tự do, là chiếc neo cứu rỗi. (281, 13-15)

Sức mạnh của Lời Chúa

24. Giáo lý của Ta phát triển con người trong mọi khía cạnh bản chất của họ: nó làm nhạy cảm và thanh lọc trái tim*, đánh thức và làm sâu sắc trí tuệ, và hoàn thiện và nâng cao linh hồn.

** Các khái niệm "trái tim" và "linh hồn" có ý nghĩa khác nhau trong các lời truyền đạt của Đấng Christ: "Trái tim" (tiếng Tây Ban Nha "corazón") tượng trưng cho cuộc sống tâm hồn trần thế—, cũng phụ thuộc vào thể xác, mà tâm lý học nghiên cứu, trong khi "linh hồn" (ở đây là "espíritu") chỉ khía cạnh cao hơn, vĩnh cửu của linh hồn, được dẫn dắt bởi tia lửa Thượng Đế vốn có trong*

nó, tức là Thần Khí, thông qua "tiếng nói" của Thần Khí, tức là lương tâm.

25. Hãy nghiên cứu giáo lý của Ta một cách sâu sắc, để các con có thể hiểu được cách thực hành đúng đắn những lời dạy của Ta, nhằm giúp sự phát triển của các con được hài hòa; để các con không chỉ phát triển trí tuệ mà không quan tâm đến những lý tưởng của linh hồn mà các con cần khơi dậy.

26. Tất cả các tiềm năng của bản thể các con đều có thể tìm thấy trong Lời Ta con đường sáng ngời, trên đó chúng có thể phát triển và hoàn thiện cho đến vô tận. (176, 25-27)

27. Giáo lý của Ta về bản chất là tinh thần, là Ánh sáng và là Sức mạnh tuôn trào và thẩm nhập vào linh hồn các con, để giúp linh hồn các con chiến thắng trong cuộc chiến chống lại cái ác. Lời Ta không chỉ để làm vui tai, mà là Ánh sáng của linh hồn.

28. Các con có muốn lắng nghe Ta bằng tâm hồn để nó được nuôi dưỡng và tận dụng ý nghĩa của bài giảng này không? Vậy thì hãy thanh tẩy trái tim, làm sáng tỏ trí tuệ và để lương tâm dẫn dắt các con. Các con sẽ thấy một sự biến đổi bắt đầu diễn ra trong bản thể của mình — không chỉ về mặt tâm hồn, mà còn về mặt đạo đức và thể chất. Sự thăng hoa mà linh hồn dần đạt được nhờ sự nhận thức — sự trong sạch mà nó dần đạt được — sẽ phản ánh

trong cảm xúc của trái tim và sức khỏe của cơ thể.

29. Những đam mê sẽ ngày càng suy yếu, những thói hư tật xấu sẽ dần biến mất, sự cuồng tín và sự vô minh sẽ ngày càng nhường chỗ cho đức tin chân chính và những nhận thức sâu sắc trong Luật của Ta. (284, 21-23)

30. Giáo lý này, vốn chỉ được một số ít người biết đến và chưa được nhân loại chú ý, sẽ sớm đến với tất cả những người đau khổ như một loại thuốc chữa lành, để mang lại sự an ủi, thắp lên niềm tin, xua tan bóng tối và gieo rắc hy vọng. Nó sẽ nâng các con lên trên tội lỗi, sự khốn khổ, nỗi đau và cái chết.

31. Không thể nào khác được, vì chính Ta, Bác sĩ Thần thánh, Đấng An ủi được hứa hẹn, là Đấng đã mặc khải điều này cho các con. (295, 30-31)

32. Một khi các con đã được thánh hóa và gặp gỡ những người đang đau khổ và tuyệt vọng vì không thể sở hữu những gì họ khao khát trên thế gian, các con sẽ thấy chủ nghĩa vật chất của họ tương phản thế nào với sự thăng hoa của các môn đệ Ta, những người sẽ có niềm vui lớn lao vì những khát vọng và mong muốn của họ là cao quý, dựa trên niềm tin vững chắc rằng trong cuộc đời này, mọi thứ đều vô thường.

33. Các môn đệ của Ta sẽ nói với thế gian qua những tấm gương về tinh thần — qua một cuộc sống nỗ lực đưa linh hồn đến gần Thượng Đế hơn, thay vì trói buộc nó vào những kho báu giả dối của thế gian.

34. Ta biết rằng những người vật chất sẽ phần nộ trong những thời kỳ sắp tới khi họ biết đến giáo lý này; nhưng lương tâm của họ sẽ nói với họ rằng chỉ có Lời Ta mới nói lên sự thật. (275, 5-7)

35. Trong công việc vĩ đại đang chờ đợi các con, Ta sẽ là sự trợ giúp của các con. Giáo lý của Ta sẽ gây ra những biến động lớn trên thế giới. Sẽ có những thay đổi lớn trong phong tục và quan niệm, và ngay cả trong tự nhiên cũng sẽ có những biến đổi. Tất cả những điều này sẽ báo hiệu sự khởi đầu của một kỷ nguyên mới cho nhân loại, và những linh hồn mà Ta sẽ sớm gửi xuống trái đất sẽ nói về tất cả những lời tiên tri này, để góp phần vào sự phục hồi và phát triển tiến bộ của thế giới này. Họ sẽ giải thích Lời Ta và giải thích các sự kiện. (216, 27)

36. “Thời đại thứ ba” này là một thời đại phục sinh. Các linh hồn giống như những người chết và thân xác của họ giống như những ngôi mộ. Nhưng Đấng Thầy đã đến với họ, Lời Sự Sống của Ngài đã nói với họ: “Hãy bước ra và vươn lên hướng về Ánh Sáng, hướng về Tự Do!”

37. Ai trong số họ mở mắt ra với sự thật và sau đó có thể nâng cao cuộc sống, công việc và tình cảm của mình trong tình yêu thương đối với đồng loại, thì sẽ không còn xem thế giới này là nơi lưu đày hay thung lũng nước mắt và sự chuộc tội nữa, bởi vì họ sẽ ngày càng cảm nhận được niềm vui của sự bình an đích thực, mà sự bình an của linh hồn mang lại.

38. Trạng thái hân hoan đó trong cuộc đời này sẽ là một sự phản chiếu của sự bình an và ánh sáng trọn vẹn mà linh hồn sẽ được hưởng thụ trong những thế giới tốt đẹp hơn, nơi chính Ta sẽ đón nhận họ để ban cho họ một nơi ở xứng đáng với công đức của họ. (286, 13)

Phản ứng của các nhà thần học và những người duy vật

39. Đừng kinh ngạc khi người ta nói với các con rằng Đấng đã nói với các con trong thời đại này là kẻ cá mồi, và rằng đã được tiên tri rằng chính hắn cũng sẽ làm những phép lạ, qua đó hắn sẽ làm xáo trộn và gây hoang mang cho những người được chọn. Quả thật, Ta nói với các con, nhiều người trong số những ai đánh giá sự rao giảng của Ta như vậy sẽ thuộc về những kẻ thực sự phục vụ cho Ác quỷ và Bóng tối, dù môi miệng họ cố gắng khẳng định rằng họ luôn truyền bá sự thật.

40. Đừng quên rằng cây được nhận biết qua trái của nó, và Ta nói với các con: Trái đó chính là Lời này, đã được nghe thấy qua khả năng hiểu biết của những người truyền đạt — những người đàn ông và phụ nữ có trái tim đơn sơ. Qua trái và sự tiến bộ tinh thần của những ai đã hưởng thụ nó, nhân loại sẽ nhận biết cây mà Ta là.

41. Công trình Thần Khí Ba Ngôi-Đức Mẹ sẽ bắt đầu lan rộng và qua đó gây ra một sự lo ngại thực sự trong lòng nhiều người, những người tự mãn vì cho rằng mình đã nghiên cứu và thấu hiểu giáo lý mà

họ từng nhận được từ Cha, đồng thời tự hào về kiến thức triết học và khoa học của mình, mà không nhận ra sự phát triển tâm linh mà nhân loại đã đạt được.

42. Khi thức tỉnh khỏi sự trì trệ tinh thần, họ sẽ nhận ra cách thức mà tinh thần con người ngày nay suy nghĩ và cảm nhận, sẽ ném những lời nguyên rủa vào những gì họ gọi là “những ý tưởng mới”, và sẽ lan truyền rằng phong trào này do Antichrist gây ra.

43. Rồi họ sẽ tìm đến các Kinh Thánh, các lời tiên tri và Lời Ta đã ban cho các con trong “Thời Đại Thứ Hai” để cố gắng chống lại sự mặc khải mới của Ta, những giáo huấn mới của Ta và tất cả những gì Ta đã hứa với các con và đang thực hiện ngày nay.

44. Lời Ta sẽ đến với những người không chấp nhận bất cứ điều gì vượt ra ngoài vật chất hoặc nằm ngoài kiến thức và khái niệm mà họ từng chấp nhận, qua môi miệng các môn đệ Ta và qua các kinh sách; và họ sẽ gọi Ta là một vị thần giả dối vì Ta đã mang Lời này đến cho các con.

45. Nhưng khi các con nghe điều này, đức tin của các con sẽ không bị lung lay — dù lòng các con có cảm thấy bị tổn thương — vì các con sẽ nhớ lại với sự xúc động trong lòng rằng Thầy các con đã báo trước cho các con và khích lệ các con bằng Lời của Ngài để vượt qua những thử thách này.

46. Tuy nhiên, Ta nói với các con: Dù trên con đường của mình, các con sẽ gặp phải sự lừa dối, sự giả

dối, sự mê tín, sự cuồng tín tôn giáo và sự thờ thần tượng, các con không được phán xét ai vì những lỗi lầm của họ. Hãy dạy họ bằng lời Ta và để việc đó cho Ta, Đấng duy nhất có quyền phán xét các con và biết ai là thần giả, Đấng Christ giả, tông đồ ác, người Pha-ri-si giả hình. (27, 32-35)

47. Cuộc chiến của các ý tưởng, tín ngưỡng, tôn giáo, giáo lý, triết học, lý thuyết và khoa học sẽ đến, và tên Ta cùng giáo lý của Ta sẽ được mọi người nhắc đến. Sự tái lâm của Ta sẽ bị bàn luận và bác bỏ, và sau đó, những tín đồ vĩ đại sẽ đứng lên và tuyên bố rằng Đấng Christ đã trở lại giữa loài người. Vào thời điểm đó, Ta sẽ khích lệ những trái tim đó từ cõi vô tận và làm những phép lạ trên con đường của họ để củng cố đức tin của họ. (146, 8)

Tác động của giáo lý về Thánh Linh

48. Ánh sáng của Ta, khi lan tỏa khắp thế giới, đã khiến người ta tìm kiếm sự thật của Ta trong mọi giáo lý. Đây là lý do cho hành vi của con người trong các niềm tin tôn giáo khác nhau của họ.

49. Đó là sự ứng nghiệm của những gì đã được tiên tri. Ai trong số họ đại diện cho sự thật? Ai che giấu con sói dưới bộ lông cừu? Ai đảm bảo sự trong sáng tuyệt đối bên trong bằng bộ áo choàng tinh khiết?

50. Các con phải áp dụng chủ nghĩa tâm linh để khám phá ra sự thật của Ta; vì nhân loại đã chia rẽ thành rất nhiều tín ngưỡng và thế giới quan,

tương ứng với sự phát triển của tư duy con người.

51. Vì vậy, ngày càng có nhiều giáo phái và giáo hội được hình thành, và các con sẽ rất khó đánh giá được sự thật chứa đựng trong mỗi giáo phái và giáo hội đó.

52. Giáo lý của Ta soi sáng tư tưởng và quan niệm của con người, và dần dần, mỗi người sẽ hiểu được những nguyên tắc cơ bản để hoàn thiện công việc của mình và hướng chúng vào một con đường hoàn hảo và cao cả hơn.

53. Sẽ đến lúc mỗi giáo phái và giáo hội tự tìm kiếm chính mình để tìm kiếm những gì thuộc về công trình của Ta. Nhưng để tìm thấy kho báu đó, họ cần phải nâng cao tâm hồn và lắng nghe tiếng nói của Thần Khí. (363, 4-8, 29)

54. Trên trái đất này có nhiều cộng đồng tôn giáo, nhưng không có cộng đồng nào trong số đó có thể đoàn kết con người hay khiến họ yêu thương lẫn nhau. Chính giáo lý Thần Khí của Ta sẽ thực hiện công việc này. Thế gian sẽ vô ích khi chống lại sự lan tỏa của Ánh Sáng này.

55. Khi sự bắt bớ các môn đệ của Ta đạt đến đỉnh điểm, các thế lực tự nhiên sẽ được giải phóng; nhưng chúng sẽ được xoa dịu nhờ lời cầu nguyện của những người làm việc cho Ta, để thế giới chứng kiến bằng chứng về quyền năng mà Ta đã ban cho họ. (243, 30)

56. Thế gian sẽ xôn xao khi Lời Ta được nghe thấy trong các quốc gia, vì linh hồn con người, những ai đã được chuẩn bị cho sự mặc khải này,

sẽ bị lay động bởi niềm vui và đồng thời bởi sự sợ hãi. Khi đó, ai muốn biết sự thật phải giải thoát mình khỏi sự nô lệ của những quan niệm vật chất và tìm thấy sự sáng khoái trong những chân trời rực rỡ mở ra trước mắt mình. Nhưng ai vẫn chìm đắm trong bóng tối tâm hồn và chống lại ánh sáng này, thì vẫn có quyền tự do làm điều đó.

57. Sự chuyển hướng về tâm linh sẽ mang lại tình bạn và tình huynh đệ giữa các quốc gia. Nhưng các con cần phải chuẩn bị, vì cuộc xung đột sẽ rất lớn. Khi con người nổi dậy chống lại nhau trong chiến tranh, điều đó không phải vì ý muốn của Ta, mà vì họ chưa hiểu luật pháp của Đức Chúa Trời. (249, 47-48)

58. Thời điểm của sự phán xét toàn diện đã đến, và mọi công trình cùng mọi cộng đồng tôn giáo sẽ bị Ta phán xét. Linh hồn con người sẽ thốt lên tiếng kêu than, vì mọi điều sai trái sẽ bị phơi bày; chỉ có sự thật mới tỏa sáng. Sẽ có một sự thức tỉnh trong nhân loại, và khi đó, con người sẽ nói với Ta: “Cha ơi, xin ban cho chúng con sự giúp đỡ của Ngài, xin ban cho chúng con một ánh sáng chân thật để dẫn dắt chúng con.” Và ánh sáng và sự giúp đỡ đó sẽ là giáo huấn của Thánh Thần, đó sẽ là lời dạy mà Ta đã ban cho các con và cũng thuộc về tất cả họ, vì Ta là Cha của tất cả. (347, 27)

Ý nghĩa của lời mặc khải mới

59. Nhìn bề ngoài, sự mặc khải này dường như không có gì to tát, nhưng trong tương lai các con sẽ

thấy được ý nghĩa của nó đối với nhân loại.

60. Trong dân tộc này có đủ loại môn đệ; một số người cảm nhận được sự vĩ đại của công trình này và đã cảm nhận được sự chấn động mà sự xuất hiện của nó sẽ gây ra trên thế giới; những người khác thì hài lòng với việc tin rằng đây là một con đường tốt, và cũng có những người không thể nhận ra sự vĩ đại của giáo lý này và nghi ngờ về chiến thắng của nó cũng như việc nó đi vào lòng người. Ta nói với các con, đó là một viên ngọc quý mà Ta đã giao phó cho các con, nhưng các con không muốn nhận ra những tia sáng thần thánh của nó, vì các con chưa thấu hiểu lời dạy của Ta. Ta đã nói với các con rằng ánh sáng chiếu rọi rõ nhất chính là trong bóng tối, và cũng vậy, trong thời đại vật chất và tội lỗi này, các con sẽ thấy sự thật mà Ta đã mang đến cho các con tỏa sáng với toàn bộ sức mạnh của nó.

61. Đừng quên rằng ngay cả vào thời của Ngài, lời của Đức Kitô cũng đã bị nghi ngờ, vì người ta đánh giá Chúa Giêsu dựa trên nguồn gốc và trang phục của Ngài, và khi họ biết rằng Ngài là con trai của một thợ mộc ở Nazareth và một người phụ nữ nghèo — người sau này sẽ cùng với những ngư dân nghèo ở Galilê ra đi để rao giảng một giáo lý mà họ thấy lạ lùng — họ không thể tin rằng vị giảng sư lang thang, người đi từ làng này sang làng khác và khoe sự tồi tàn của trang phục mình, lại chính là Vua mà Chúa đã hứa với dân Israel.

62. Ta cho các con những gợi ý này vì con người tìm kiếm sự hào nhoáng bên ngoài, thứ làm lóa mắt các giác quan, để có thể tin vào sự vĩ đại của điều chỉ có thể được nhìn thấy và cảm nhận bằng tinh thần.

63. Ta đã phải đổ máu, hiến dâng mạng sống và phục sinh để con người mở mắt ra. Chén nào Thần Khí Ta phải uống bây giờ để các con tin vào Ta? Nhân loại ơi: Ta sẽ không làm gì để thấy các con được cứu rỗi? (89, 68-69; 71-73)

64. Ai dám khẳng định rằng giáo lý của Ta là mối nguy hiểm cho sự tiến bộ vật chất của nhân loại, thì đang phạm một sai lầm nghiêm trọng. Ta, Đấng Thầy của mọi Thầy, chỉ cho nhân loại con đường hướng tới sự phát triển thăng hoa và tiến bộ chân chính. Lời Ta không chỉ nói với tâm hồn, mà còn nói với trí tuệ, lý trí và cả các giác quan. Giáo lý của Ta không chỉ truyền cảm hứng và dạy các con về cuộc sống tâm linh, mà còn mang ánh sáng đến mọi ngành khoa học và mọi con đường. Bởi vì sự dạy dỗ của Ta không chỉ giới hạn ở việc dẫn dắt mọi linh hồn đến nơi an nghỉ nằm ngoài cuộc sống này, mà nó còn chạm đến trái tim con người và truyền cảm hứng cho họ sống một cuộc đời thoải mái, nhân văn và hữu ích trên hành tinh này. (173, 44)

65. “Thời đại thứ ba”, mà các con đang sống, là thời đại của việc tiết lộ những bí mật vĩ đại. Các học giả và các nhà thần học sẽ phải điều chỉnh kiến thức của họ trước sự thật mà Ta đang tiết lộ cho các con.

66. Đây là thời đại mà con người phải mở mắt đón nhận ánh sáng của sự khôn ngoan của Ta — một ánh sáng mà Ta đã biến thành giáo lý, để qua đó các con được phục sinh về mặt tinh thần vào cuộc sống chân thật. (290, 51-52)

67. Con người sẽ cố gắng phủ nhận sự thật trong sự mặc khải của Ta, nhưng những sự kiện, những bằng chứng, những biến cố sẽ nói lên và làm chứng cho sự thật này, vốn sẽ được truyền ra từ môi miệng dân Ta như là thông điệp vĩ đại của “Thời Đại Thứ Ba”. Và giáo lý của Ta cũng sẽ lan truyền trên thế giới qua các tác phẩm văn học, vì đây là một phương tiện hợp pháp mà Ta đã truyền cho các sứ giả của Ta từ thuở ban đầu. Ta chỉ muốn các con canh giữ sự thật của Ta và truyền lại cho các trái tim một cách thuần khiết và đơn sơ nhất. (258, 6)

68. Trong “Thời kỳ Thứ hai” ấy, sự giáng sinh của Ta dưới hình hài con người chỉ được một số ít trái tim tin tưởng. Tuy nhiên, sau này nhân loại đã xác định sự ra đời của Đấng Cứu Thế là khởi đầu của một thời đại mới. Tương tự như vậy, trong thời đại này, sự khởi đầu của sự mặc khải của Ta dành cho các con, tức là sự giáng lâm của Ta dưới hình thức Thánh Thần, sẽ được xác định vào ngày mai là sự khởi đầu của một kỷ nguyên mới. 69. Hãy lắng nghe những gì Đấng Christ, hiện thân của Tình Yêu Thần Thánh, nói với các con: Bình an cho những người thiện chí, những người yêu mến sự thật

và gieo hạt giống của tình yêu. (258, 41-43).

Chương 8 – Các cộng đoàn mới của Đấng Christ, các môn đệ, các tông đồ và những người được Thiên Chúa sai đi

Ánh sáng và bóng tối trong các Hội Thánh của Sự Khải Huyền

1. Nếu Ta đã ban Lời của Ta cho tất cả các dân tộc, thì đa số sẽ từ chối, bởi vì sự kiêu ngạo, chủ nghĩa vật chất và sự vĩ đại giả tạo của con người sẽ không chấp nhận một giáo lý nói về sự thiêng liêng, sự khiêm nhường và tình huynh đệ. Thế giới vẫn chưa sẵn sàng để hiểu được tình yêu, đó là lý do tại sao không phải ai cũng có thể tiếp nhận sự hiện diện của Ta dưới hình thức này.

2. Giống như ngày xưa Đấng Christ đã chọn một hang đá để sinh ra làm người, hôm nay Ta cũng đã tìm thấy góc đất này, nơi sẵn sàng lắng nghe Ta, và có nét tương đồng với hang đá và máng cỏ đã đón nhận Con Thiên Chúa trong đêm thánh lành ấy. (124, 13-14)

3. Gương mẫu của dân tộc đơn sơ nơi đây, những người đi trên con đường của mình mà không có các linh mục dẫn dắt, và dâng lên Ta sự tôn kính mà không cần nghi lễ hay biểu tượng, sẽ là lời kêu gọi đánh thức những ai vẫn còn chìm trong đêm tối kéo dài hàng thế kỷ, và sẽ là

động lực để đổi mới và thanh tẩy nhiều con cái của Ta. (94, 39)

4. Dưới bóng râm của giáo lý của Ta, sẽ không có ngai vàng nào được dựng lên để những con người được tôn vinh có thể thống trị linh hồn của đồng loại mình. Sẽ không ai được đội vương miện hay khoác áo choàng tím với tham vọng chiếm lấy vị trí của Chúa, cũng sẽ không có các linh mục xưng tội xuất hiện để phán xét, tha thứ, kết án hay đưa ra phán quyết về hành động của con người. Chỉ có Ta mới có thể phán xét một linh hồn từ ngai tòa công minh và hoàn hảo.

5. Ta có thể sai những người đến để sửa chữa, dạy dỗ và dẫn dắt, nhưng Ta sẽ không sai ai đến để phán xét và trừng phạt. Ta đã sai những người làm mục tử cho loài người, nhưng không phải là chủ hay cha. Cha duy nhất theo Thánh Thần là Ta. (243, 13-14)

6. Trong thời đại này, Ta sẽ đào tạo một dân tộc thực sự tuân theo luật pháp của Ta, yêu mến sự thật và tình yêu thương lân cận tích cực. Dân tộc này sẽ như một tấm gương, trong đó những người khác có thể nhìn thấy những lỗi lầm mà họ đã phạm phải phản chiếu lại. Dân tộc này sẽ không làm thối phán cho ai, nhưng những đức tính, việc làm và sự tuân thủ nghĩa vụ thiêng liêng của họ sẽ chạm đến tâm hồn của tất cả những ai đi qua con đường của họ, và họ sẽ chỉ ra cho mọi người thấy những lỗi lầm vi phạm luật pháp của Ta.

7. Khi dân tộc này trở nên mạnh mẽ và đông đảo, họ sẽ thu hút sự chú ý của những người xung quanh, vì sự trong sạch trong việc làm và lòng thành kính đối với Thiên Chúa của họ sẽ khiến mọi người kinh ngạc. Lúc đó, mọi người sẽ tự hỏi: “Những người không có đền thờ mà lại biết cầu nguyện như vậy là ai? Ai đã dạy những đám đông này thờ phượng Đức Chúa Trời của họ mà không cảm thấy nhu cầu thiết yếu phải dựng bàn thờ cho việc thờ phượng của họ? Những nhà truyền giáo và sứ giả lang thang này, những người giống như chim chóc, không gieo hạt, không gặt hái, cũng không dệt vải, nhưng vẫn tồn tại, đã đến từ đâu?”

8. Rồi Ta sẽ nói với họ: Dân tộc nghèo khó và khiêm nhường này, nhưng sống đầy nhiệt huyết theo luật pháp của Ta và mạnh mẽ trước những đam mê của thế gian, không phải do con người nào đào tạo nên. Những đoàn người này, những người vui mừng khi làm điều thiện, được soi sáng bởi sự cảm hứng và mang đến cho trái tim thông điệp hòa bình cùng một giọt thuốc chữa lành, không được dạy dỗ bởi các thầy giáo hay các linh mục của bất kỳ cộng đồng tôn giáo nào trên trái đất. Vì quả thật, Ta nói với các con, trong thời đại này, trên thế giới các con không có một người nào có thể dạy sự tôn kính Đức Chúa Trời trong tinh thần chân thật. Sự thật không có nguồn gốc từ sự lộng lẫy của các nghi lễ hay các buổi lễ, cũng không phải từ sự giàu có hay quyền lực

trần thế, mà vì sự khiêm nhường, nó tìm kiếm những trái tim trong sáng, cao thượng, chân thành và yêu mến sự thật làm đền thờ cho mình.

Những trái tim đó ở đâu? (154, 12-14)

9. Ta đã kêu gọi nhiều con cái của Ta để giao cho chúng những nhiệm vụ khác nhau, những công việc khác nhau trong công trình này, và Ta đã giao chúng cho các con tùy theo sự tiến bộ và tài năng của các con. Từ tất cả những người đó, Ta đã hình thành dân Ta, đoàn tông đồ mới của Ta.

10. Ta đã giao phó chức vụ lãnh đạo cho một số người, và để nhiệm vụ của họ không quá nặng nề và vất vả, Ta đã chia dân Ta thành các giáo xứ.

11. Tôi đã giao cho những người khác ân sủng của người truyền đạt, để họ truyền đạt sự soi dẫn của tôi đã trở thành lời nói cho những đám đông tụ tập lại để đón nhận phép lạ này.

12. Tôi đã ban cho một số người đặc ân có khả năng thấu thị, để biến họ thành các nhà tiên tri và thông qua họ, loan báo những điều sẽ xảy ra.

13. Nhiệm vụ của những “cột trụ” đã được trao cho những người phải hỗ trợ dân chúng trong cuộc hành hương của họ và là sự trợ giúp cho các vị lãnh đạo giáo đoàn, giúp họ gánh vác gánh nặng của Thập tự giá cùng với đám đồng thánh giả.

14. Những người khác được ban ân sủng của khả năng trung gian, và họ đã được huấn luyện như những công cụ của Thế giới Tâm linh để

truyền đạt những thông điệp của Thế giới Tâm linh, giải thích công việc của Ta, và cũng là những người sở hữu dầu thánh, nguồn an ủi cho những người bệnh, để họ cùng nhau ban phát lòng thương xót cho những người khốn khổ thông qua những bức xạ tâm linh chữa lành của mình.

15. Ta đã gọi người ghi chép những mặc khải, giáo huấn và lời tiên tri của thời đại này vào cuốn sách mà Ta sẽ để lại cho các con là “Lồng Vàng”.

16. Ta đã trao chức vụ “Viên đá nền tảng” cho những ai phải là gương mẫu về sự vững chắc, ổn định và mạnh mẽ giữa dân chúng. Lời nói, lời khuyên và gương mẫu của họ giữa dân chúng phải bất biến như đá.

17. Nhưng giờ đây, khi giai đoạn này của sự mặc khải của Ta sắp kết thúc, Ta sắp xếp lại tất cả các chức vụ, và đối với tất cả những ai được chọn để nhận những nhiệm vụ to lớn như vậy, Ta gửi đi một lời kêu gọi để họ tự kiểm điểm kỹ lưỡng và nhận ra kết quả của công việc mình. Trong giờ phút suy ngẫm này, Ta ở bên cạnh tất cả mọi người. (335, 27-28)

18. Như mọi thời đại, có nhiều người được kêu gọi nhưng ít người được chọn, vì Ta chỉ chọn những ai đã sẵn sàng đúng lúc để hoàn thành nhiệm vụ của mình; còn những người còn lại, Ta ban cho họ ánh sáng để họ biết chờ đợi thời điểm mà họ cũng sẽ được chọn.

19. Có bao nhiêu người chỉ được kêu gọi mà chưa đến lúc để được chọn cho một sứ mệnh, đã gia nhập hàng ngũ các môn đệ và những người làm việc của Ta, mà linh hồn họ chưa có sự phát triển cần thiết để mang gánh nặng của Thập giá này, cũng như trí tuệ họ chưa có ánh sáng cần thiết để tiếp nhận sự linh hứng của Ta! Nhiều người trong số họ đã làm gì sau khi gia nhập hàng ngũ những người được chọn? Làm ô uế, đầu độc bầu không khí, lây nhiễm những thói xấu của mình cho người khác, nói dối, gieo rắc mâu thuẫn, lợi dụng danh Ta và những ân sủng thiêng liêng mà Ta đã ban cho các môn đệ của Ta để trục lợi.

20. Đừng ai cố tìm ra họ là ai, vì các con sẽ không thể làm được. Chỉ có ánh mắt phán xét thấu suốt của Ta mới không để họ thoát khỏi tầm mắt, và Ta để Lời Ta thấm vào lương tâm họ, nói với họ: Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, để các con có thể kịp thời ăn năn về những lỗi lầm của mình; vì nếu các con làm điều đó, Ta hứa với các con rằng Ta sẽ nhanh chóng mời các con ngồi vào bàn của Ta về mặt tinh thần và tổ chức một lễ hội hòa giải và tha thứ. (306, 53-55)

21. Đây là sự thật: Không phải ai cũng yêu thương nhau trong công việc của Ta, dù họ thuộc về nó, cũng không phải ai cũng hiểu được điều đó. Vì vậy, Ta có thể nói với các con rằng, có những người thuộc về công việc của Ta, và những người khác thì làm việc của họ.

22. Những ai theo Ta vì tình yêu thì yêu mến Lời Ta, vì họ biết rằng Lời Ta sửa chữa họ mà không làm tổn thương họ, và chỉ ra lỗi lầm của họ mà không làm họ xấu hổ. Điều này khiến họ kiên trì trong việc hoàn thiện các hành động của mình.

23. Những ai thay vì tìm kiếm sự hoàn thiện này mà chỉ tìm kiếm lời khen ngợi, cảm giác vượt trội, sự nịnh hót hoặc sinh kế, thay vì tìm kiếm sự hoàn thiện của linh hồn, thì họ không chịu đựng được Lời của Ta khi nó chỉ ra lỗi lầm của họ. Khi đó, họ phải tạo ra một tác phẩm khác với tác phẩm của Ta, nơi họ được tự do làm theo ý mình. Họ vẫn chưa hiểu rằng điều duy nhất mà những người nghe phải làm trong thời gian Ta công bố là lắng nghe Ta với sự tôn kính cao nhất, để sau đó có thể giải thích thông điệp của Ta. (140, 72-74)

24. Ta đã nói rằng thời kỳ hỗn loạn, thời kỳ vô luật pháp sẽ đến, trong đó những “người làm việc” đó sẽ nổi dậy và khẳng định rằng sự mặc khải của Ta sẽ không thể hoàn thành bằng trí tuệ con người. Nhưng thời điểm sẽ đến khi Lời Ta được ứng nghiệm, ngay cả khi con người muốn chống lại ý muốn của Ta.

25. Những người mà Ta đã giao phó một sứ mệnh và ân sủng đã phạm phải biết bao sai lầm trên con đường này. Ta thấy biết bao sự thiếu hiểu biết đang lan rộng trong các con cái Ta kể từ năm 1950.

26. Bởi sự thiếu hiểu biết và sự ngu muội, con người kìm hãm tình yêu giúp đỡ, quyền năng và ân sủng của

Ta, và đứng ngoài con đường chân chính của Luật pháp, Hòa hòa và Chân lý.

27. Một lần nữa, Israel sẽ chia rẽ từ chi phái này sang chi phái khác, nó sẽ lại chia rẽ và muốn chà đạp lên Luật pháp thuần khiết và chân chính mà Ta đã trao vào tay nó; một lần nữa, Israel sẽ tìm lại những con đường cũ và sa vào sự thờ thần tượng và cuồng tín. Nó sẽ hướng về các giáo phái và rơi vào sự hỗn loạn, bóng tối, và say mê những lời lẽ hay ho nhưng sai lầm mà con người sẽ dâng lên cho nó.

28. Khi những người thuộc các giáo hội và giáo phái thấy rằng Israel đang chia rẽ, rằng Israel đang chối bỏ lẫn nhau và yếu đuối, họ sẽ tìm kiếm lý do để chiếm đoạt viên ngọc quý vô giá đó, để chiếm lấy Hòm Giao Ước Mới và ngày mai tuyên bố rằng họ là những sứ giả chân chính của Đức Chúa Trời giữa loài người và là những đại diện cho Thần Tính của Ta. (363, 47-49, 51, 57)

Những lời cảnh báo dành cho
thính giả về công việc của Thánh
Linh

29. Ta muốn sau khi Ta kết thúc lời giảng dạy này, các con sẽ có một khái niệm rõ ràng về giáo lý này, để các con có thể tuân theo một cách đúng đắn; bởi vì cho đến ngày nay, trong số đông đảo những người đã nghe Lời Ta, vẫn chưa xuất hiện những người theo chủ nghĩa tâm linh chân chính. Cho đến nay, những gì các con đã thực hành không phải là chủ nghĩa tâm linh, mà chỉ là cách

các con hình dung về công việc của Ta, điều này lại cách xa chủ nghĩa tâm linh đích thực.

30. Các con phải mạnh mẽ để thừa nhận rằng mình đã lạc lối; phải tự vực dậy để cải thiện thói quen của mình, và nỗ lực hết mình để sự thật và sự tinh khiết của giáo lý này tỏa sáng giữa các con.

31. Đừng sợ thay đổi phần bên ngoài của các hình thức thờ phượng và nghi lễ của các con, miễn là các con không làm sai lệch bản chất của những lời dạy của Ta. (252, 28-30)

32. Hãy tận dụng thời gian còn lại để lắng nghe giáo huấn của Ta, để nó tràn ngập các con bằng ánh sáng và ân sủng, để các con bước vững chắc trên con đường tâm linh — một bước mà các con chưa từng thực hiện, bởi vì các con đã tiếp tục duy trì một nghi lễ đầy vật chất và sai lầm.

33. Cho đến ngày hôm nay, các con vẫn thiếu đức tin để loại bỏ các hình tượng, nghi lễ và biểu tượng của mình, và tìm kiếm Ta về mặt tâm linh trong vô tận. Các con thiếu can đảm để trở thành những người tâm linh, và các con đã nghĩ ra một loại tâm linh giả tạo, đằng sau đó các con che giấu tư tưởng vật chất và những sai lầm của mình.

34. Ta không muốn các con giả dối, mà muốn các con chân thành và yêu mến sự thật. Vì vậy, Ta nói với các con một cách rõ ràng nhất, để các con thanh tẩy cuộc sống của mình một cách triệt để và cho thế giới thấy sự thật của công trình này. Các con tự xưng là những người tâm

linh? Vậy thì hãy thực sự là như vậy. Đừng nói về giáo lý của Ta, miễn là các con làm hoàn toàn ngược lại, vì khi đó các con sẽ chỉ làm mọi người bối rối với những việc làm của mình.

35. Trước hết, hãy nhận thức rõ công việc của Ta là gì — luật pháp của Ta có ý nghĩa gì, nhiệm vụ của các con là gì và các con phải thực hiện nó như thế nào, để — nếu trên con đường của mình các con không có người dẫn đường xứng đáng để chỉ dẫn bước đi — các con sẽ được dẫn dắt bởi lương tâm và sự hiểu biết mà các con đã thu được từ giáo lý của Ta. Như vậy, các con sẽ không thể đổ lỗi cho ai về bất kỳ sai lầm hay lỗi lầm nào. (271, 27-30)

36. Ngay từ khi Ta bắt đầu truyền đạt thông điệp qua trí tuệ con người, ý muốn của Ta là các con phải áp dụng những ân tứ tinh thần của mình vào thực tiễn và bắt đầu sứ mệnh tinh thần của mình, để khi ngày Ta ra đi đến, các con đã đi được một phần chặng đường và không cảm thấy quá yếu đuối để bắt đầu thực hiện một nhiệm vụ khó khăn như vậy.

37. Một số người đã hiểu được ý tưởng thiêng liêng và đã nỗ lực để hiện thực hóa nó. Nhưng cũng có những người — và họ là đa số — đã hiểu sai ý nghĩa của công trình này.

38. Đây là những sai lầm mà Ta chỉ trích ở dân tộc này, vì Ta không muốn nhân loại chế giễu những người đã được dạy dỗ trong suốt thời gian dài như vậy. (267, 65-67)

39. Trong khi một số người chỉ quan tâm đến ý nghĩa của Lời Ta và luôn

khao khát sự tiến bộ và phát triển của linh hồn mình, thì những người khác lại thích nghi lễ bên ngoài hơn. Tương tự như vậy — trong khi những người trước đây vui mừng khi nhận được những lời dạy về tâm linh — thì những người khác lại cảm thấy khó chịu khi những sai lầm của họ bị nhắc đến.

40. Chỉ có Ta mới biết ai sẽ phải chịu trách nhiệm trước Ta về tất cả những điều lẽ ra phải được biết qua những người truyền đạt lời Ta nhưng lại bị giấu giếm. (270, 8-9)

41. Hãy suy ngẫm, và các con sẽ nhận ra rằng sự hòa hợp mà các con cần là sự hòa hợp về mặt tinh thần, và các con sẽ đạt được nó khi các con vượt lên trên những đam mê và sự cố chấp của mình.

42. Làm sao các con có thể tạo ra hòa bình khi mỗi người đều tuyên bố điều mình cho là chân lý duy nhất và đồng thời chống lại điều của người khác như là sai lầm?

43. Sự cuồng tín là bóng tối, là sự mù quáng, là sự vô minh, và kết quả của nó không bao giờ có thể là ánh sáng. (289, 8-10)

44. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu các con không đoàn kết lại như ý muốn của Ta, nhân loại sẽ phân tán các con, và họ sẽ đuổi các con ra khỏi giữa họ khi thấy rằng cuộc sống của các con đi chệch khỏi những gì các con rao giảng.

45. Điều gì sẽ xảy ra khi con người phát hiện ra rằng trong mỗi giáo đoàn lại có một hình thức thờ phượng khác nhau và một cách thực hành giáo lý của Ta khác nhau?

46. Ta giao phó cho các con ba năm cuối cùng của sứ mệnh của Ta, để các con làm việc vì sự thống nhất của dân tộc này — một sự hợp nhất bao gồm cả tinh thần lẫn hình thức bên ngoài, để công việc của các con, tràn đầy sự hài hòa và nhất trí, là bằng chứng lớn nhất cho thấy rằng tất cả các con, trong các nơi thờ phượng khác nhau và ở các vùng đất khác nhau, đều được một Đấng Thầy duy nhất dạy dỗ: CHÚA. (252, 69-71)

Sự làm môn đệ chân chính, các tông đồ mới

47. Đừng cố gắng giới hạn công việc này, vốn là phổ quát và vô tận, cũng đừng đặt ra giới hạn cho sự phát triển tinh thần của các con, vì càng đi sâu vào con đường làm việc thiện và học tập, các con sẽ nhận được những sự mặc khải càng lớn lao. Các con sẽ thấy công việc thiêng liêng trở lại từ những điều khiêm tốn nhất, sẽ thấy nó hiện diện trong mọi sự sáng tạo, sẽ cảm nhận nó đập mạnh trong bản thể của các con.

48. Đây là sự giản dị mà Ta dạy cho môn đệ tâm linh, để anh ta cũng được đơn sơ như Thầy mình. Môn đệ phải thuyết phục và cải đạo người khác bằng sự chân thật trong lời nói và sức mạnh trong việc làm của mình, mà không cần cố gắng gây ấn tượng với ai bằng những sức mạnh bí ẩn hay những khả năng phi thường.

49. Đệ tử chân chính sẽ trở nên vĩ đại nhờ sự giản dị của mình. Anh ta sẽ hiểu Thầy mình và đồng thời sẽ

làm cho đồng loại hiểu được mình. (297, 15-17)

50. Một môn đệ của Chúa Giê-su là người chinh phục bằng lời nói, người thuyết phục và an ủi, người nâng cao và đánh thức, người biến kẻ bị chinh phục thành người chiến thắng chính mình và những khó khăn.

51. Một Tông đồ của Đấng Christ không thể mang lòng ích kỷ trong lòng, chỉ nghĩ đến những đau khổ hay lo âu của riêng mình. Người không lo lắng cho những gì thuộc về mình, mà nghĩ đến người khác, với niềm tin tuyệt đối rằng người đã không bỏ sót điều gì, vì Cha sẽ ngay lập tức giúp đỡ người đã bỏ lại những gì thuộc về mình để dành trọn vẹn cho một đứa con của Chúa đang cần sự trợ giúp tinh thần. Và người đã quên đi chính mình để mang đến cho người lân cận một nụ cười hy vọng, một sự an ủi cho nỗi buồn của họ, một giọt dầu thơm cho nỗi đau của họ, khi trở về sẽ thấy ngôi nhà của mình được chiếu sáng bởi một ánh sáng là phước lành, niềm vui và bình an. (293, 32-33)

52. Tại bàn ăn của Ta trong thời đại này, cả nam lẫn nữ đều sẽ là các Tông đồ; Ta sẽ đặt linh hồn các con vào bàn ăn này.

53. Chính những người phụ nữ đã giương cao lá cờ tâm linh trong thời đại này, họ đã để lại dấu vết của vị Tông đồ trên con đường, người tuân giữ luật pháp của Chúa với lòng nhiệt thành.

54. Trong đoàn tông đồ mới của Ta, người phụ nữ sẽ đứng bên cạnh

người đàn ông, và sẽ không có độ tuổi nhất định nào để phục vụ Ta: cả người lớn lẫn trẻ em hay người già đều sẽ làm điều đó, cô gái trẻ cũng như người mẹ. Vì Ta nói với các con một lần nữa rằng chính linh hồn của các con là điều Ta tìm kiếm, và rằng nó đã từ lâu vượt qua tuổi thơ ấu. (69, 16-17)

55. Nếu trong “Thời kỳ Thứ hai” Ta đã nói với các con rằng Nước Trời của Ta không thuộc về thế gian này, thì hôm nay Ta nói với các con rằng thế gian này cũng không phải là nơi thuộc về các con, bởi vì thế gian này, như các con đã biết, chỉ là một chặng đường tạm thời đối với con người.

56. Ta dạy các con về cuộc sống chân thật, vốn chưa bao giờ dựa trên chủ nghĩa vật chất. Vì vậy, những kẻ quyền thế trên đất sẽ lại nổi dậy chống lại giáo lý của Ta. Ta đến với các con bằng giáo lý vĩnh cửu của Ta, bằng sự dạy dỗ mãi mãi đúng đắn, bao gồm tình yêu, sự khôn ngoan và công lý. Tuy nhiên, nó sẽ không được hiểu ngay lập tức; nhân loại sẽ lại kết án Ta, sẽ lại đóng đinh Ta vào thập tự giá. Nhưng Ta biết rằng giáo lý của Ta phải trải qua tất cả những điều này để được công nhận và yêu mến. Ta biết rằng những kẻ bách hại Ta gay gắt nhất sau này sẽ trở thành những người gieo hạt trung thành và sẵn sàng hy sinh nhất của Ta, vì Ta sẽ ban cho họ những bằng chứng rất lớn về sự thật của Ta.

57. Nicôđêmo của “Thời kỳ Thứ hai”, một vị lãnh đạo trong hàng các

tư tế, người đã tìm đến Chúa Giêsu để trò chuyện về những giáo lý sâu sắc và trí tuệ, sẽ xuất hiện trở lại trong thời kỳ này để nghiên cứu công trình của Ta một cách tận tụy và quy y về với nó.

58. Sa-lô-môn, được gọi là Phao-lô, người mà — sau khi đã truy đuổi Ta với sự giận dữ — đã trở thành một trong những tông đồ vĩ đại nhất của Ta, sẽ xuất hiện trở lại trên con đường của Ta, và khắp nơi sẽ xuất hiện những môn đệ mới của Ta — những người thì nhiệt thành, những người khác thì từ bỏ chính mình. Giờ phút hiện tại có ý nghĩa to lớn, thời gian mà Ta đang nói với các con đang đến gần hơn bao giờ hết. (173, 45-48)

59. Con người cần những người có thể kiên định trong thử thách, những người quen thuộc với những cuộc chiến lớn của thế gian và của tinh thần. Chính họ là những người có thể chỉ đường và dẫn dắt nhân loại, vì trong lòng họ sẽ không có khát vọng đàn áp hay thống trị ai cả. Họ không thể dung túng cho sự ích kỷ, bởi vì trong những khoảnh khắc thăng hoa, họ đã cảm nhận được lòng thương xót của Chúa, Đấng đã tuôn đổ tình yêu thương lên họ, để họ truyền lại lòng thương xót đó cho anh em mình. (54, 53)

Các sứ giả của Thượng Đế trên khắp thế giới và trong mọi thời đại

60. Các dân tộc trên trái đất chưa bao giờ thiếu ánh sáng thiêng liêng. Quả thật, Ta nói với các con, không

chỉ dân tộc này ở đây mới có các vị tiên tri và sứ giả, mà Ta đã sai các sứ giả đến với tất cả mọi người để đánh thức họ.

61. Nhờ ánh sáng và sự thật trong giáo lý của họ, cũng như sự tương đồng với những gì Ta đã mặc khải cho các con, các con có thể đánh giá lời nói của họ.

62. Một số người đã sống trước khi Đấng Mê-si-a đến, những người khác đã hoạt động sau khi Ta hiện thân làm người, nhưng tất cả đều đã mang đến cho loài người một thông điệp tâm linh.

63. Những giáo lý đó — cũng như giáo lý của Ta — đã bị bóp méo; vì nếu người ta không thay đổi ý nghĩa của chúng, thì người ta đã làm méo mó chúng, hoặc chúng đã bị giấu giếm khỏi những người khao khát sự thật.

64. Chỉ có một sự thật duy nhất và một đạo đức duy nhất đã được tiết lộ cho loài người qua các sứ giả, các nhà tiên tri và các tông đồ. Vậy tại sao các dân tộc lại có những quan niệm khác nhau về sự thật, đạo đức và cuộc sống?

65. Sự thật này, vốn đã bị nhân loại bóp méo qua mọi thời đại, sẽ được phục hồi, và ánh sáng của nó sẽ chiếu rọi với sức mạnh đến nỗi con người sẽ có cảm giác như đó là điều mới mẻ, mặc dù đó chính là ánh sáng đã luôn chiếu sáng con đường phát triển của các con cái Thần tính của Ta.

66. Có rất nhiều người đã chết vì đã nói lên sự thật; cũng có rất nhiều người đã phải chịu tra tấn vì không

muốn im lặng trước tiếng nói đang vang lên trong lòng họ.

67. Đừng nghĩ rằng Thiên Đàng chỉ sai những người đến nói với các con về Thần Khí, về Tình Yêu, về Đạo Đức — không, Ngài cũng đã sai những người mang đến cho các con những thành quả tốt đẹp của khoa học, những kiến thức mang ánh sáng vào cuộc sống con người, làm nhẹ gánh nặng và xoa dịu nỗi khổ của họ. Tất cả họ đều là sứ giả của Ta.

68. Cũng có những người khác, dù không mang đến những giáo lý về đạo đức tinh thần hay những khám phá khoa học, nhưng họ mang theo thông điệp dạy chúng ta cảm nhận và chiêm ngưỡng vẻ đẹp của tạo hóa. Họ là những sứ giả của Ta, có nhiệm vụ mang lại niềm vui và sự an ủi cho những trái tim đang đau buồn.

69. Tất cả họ đều đã uống một chén đắng khi nhận ra sự thiếu hiểu biết của một thế giới mù quáng trước sự thật, của một nhân loại vô cảm trước cái đẹp và cái thiện. Và thế nhưng — khi Ta đã nói với các con rằng trong thời đại này mọi thứ sẽ được phục hồi — khi Ta đã báo trước với các con rằng mọi thứ sẽ trở lại quỹ đạo đúng đắn và tất cả các giáo lý của Ta sẽ được trả lại ý nghĩa ban đầu của chúng, thì các con có thể tin rằng một thời kỳ huy hoàng về tinh thần đang đến gần với thế giới này, mặc dù các con không được quên rằng — trước khi điều đó xảy ra — mọi thứ sẽ bị phán xét và thanh tẩy. (121, 9-16)

70. Mỗi khi một sự mặc khải của Thượng Đế sắp chiếu sáng loài người, Ta đã sai những người đi trước hoặc các vị tiên tri đến để chuẩn bị cho họ, để ánh sáng đó có thể được họ nhận ra. Nhưng đừng nghĩ rằng chỉ những ai mang thông điệp cho linh hồn mới là sứ giả của Ta. Không, các môn đệ, bất cứ ai gieo rắc điều thiện dưới bất kỳ hình thức nào giữa loài người đều là sứ giả của Ta.

71. Các con có thể gặp những sứ giả này trên mọi nẻo đường của cuộc đời, cả trong các cộng đồng tôn giáo lẫn trong khoa học — giữa những người cai trị, hay những người truyền dạy những giáo lý tốt đẹp.

72. Một người hầu tốt của Ta không bao giờ rời khỏi con đường mà anh ta phải đi; anh ta thà chết trên đường đi còn hơn là lùi bước. Gương mẫu của anh ta là một hạt giống ánh sáng trong cuộc sống của những người xung quanh, và những việc làm của anh ta là tấm gương cho những người khác. Ôi, giá như loài người có thể hiểu được những thông điệp mà Ta gửi đến họ qua những người đó! Nhưng điều đó không xảy ra, bởi vì có nhiều người đang đảm nhận những sứ mệnh nặng nề trên thế giới, nhưng họ lại để ánh mắt mình lạc khỏi những tấm gương vĩ đại đó, để rẽ sang một con đường mà họ ưa thích hơn. (105, 13-15)

73. Nhưng loài người ơi, người đã làm gì với những con người mà Ta đã gửi đến cho người, để họ nhắc nhở người về con đường của Ta,

con đường của đức tin, vốn là con đường của sự khôn ngoan, tình yêu và hòa bình?

74. Các con không muốn biết gì về nhiệm vụ của họ và đã chống lại họ bằng đức tin giả dối mà các con có dựa trên các lý thuyết và giáo phái của mình. (263, 18-19)

75. Ta phải nói với các con một lần nữa rằng dân tộc này, được hình thành xung quanh những lời mặc khải của Ta, không phải là dân tộc mà Cha, trong tình yêu của Ngài, đặt lên trên các dân tộc khác trên trái đất. Chúa chỉ hướng ánh mắt về họ vì Ngài đã tạo nên họ từ những linh hồn vốn đã luôn hiện diện trên thế gian mỗi khi một sự mặc khải thần thánh mới giáng xuống. Họ là những con cái thiêng liêng của dân tộc Israel, dân tộc của các tiên tri, sứ giả, nhà tiên tri và các tổ phụ.

76. Ai có thể đón nhận Ta tốt hơn họ trong thời đại này, hiểu được hình thức mới của sự mặc khải của Ta và làm chứng cho sự ứng nghiệm của những lời hứa của Ta? (159, 51-52)

77. Ta đã giáng lâm vào lòng dân tộc Israel, phần lớn trong số họ đang sinh sống tại quốc gia này. Những người còn lại đang rải rác khắp các quốc gia, được Ta sai đi, và Ta đã tỏ mình ra với họ bằng tinh thần. Đây là những người được Ta chọn, những người đã trung thành với Ta. Trái tim họ không bị ô nhiễm, và tinh thần họ có thể tiếp nhận những cảm hứng của Ta. Thông qua họ, Ta đang ban cho thế giới một kho tàng khôn ngoan vĩ đại. (269, 2)

78. Hỡi các con yêu dấu, những người đã đến đây với số lượng ít ỏi, thật vậy, Ta nói với các con: Ánh mắt thấu suốt của Ta phát hiện ra những người được chọn của Ta ở khắp mọi nơi, những người cảm nhận trong tâm hồn mình rằng giờ đây là thời điểm Ta hiện diện. Họ không nghe Lời Ta như các con; nhưng trong tâm hồn họ, họ nghe thấy một tiếng nói bảo họ rằng Ta lại đang ở giữa loài người, rằng Ta đã đến “trên đám mây” về mặt tinh thần. Ta sẽ cho phép một số người nhìn thấy Ta bằng đôi mắt của tâm hồn, những người khác thì bằng khả năng linh cảm, còn những người còn lại, Ta sẽ làm cho họ cảm nhận được tình yêu của Ta một cách mạnh mẽ, để họ cảm nhận được sự hiện diện của Thánh Linh Ta. (346, 13)

79. Sắp tới, những người có trực giác, những người được soi sáng, những người nhạy cảm về tâm hồn sẽ đứng lên và làm chứng trong các quốc gia về những gì họ thấy bằng Thần Khí, những gì họ cảm nhận, những gì họ nghe và nhận được. Ta nói với các con một lần nữa rằng dân Ta không chỉ giới hạn ở những người đã nghe Ta qua những người phát ngôn này, mà Ta đã sai các tông đồ của Ta đến các nơi khác nhau trên trái đất để dọn đường và làm sạch các cánh đồng, nơi mà sau này những người gieo hạt phải đến.

80. Ta củng cố và ban phước cho họ, vì công việc hàng ngày của họ đầy đau khổ, con đường của họ đầy gai góc. Sự chế giễu, nhạo báng, vu khống và sự hèn hạ bám theo họ

khắp nơi. Nhưng họ — với sự linh cảm và cảm hứng — biết rằng họ đã được Ta sai đi, và họ sẵn sàng đi đến cùng con đường để hoàn thành sứ mệnh của mình. (284, 50-51)

81. Ta mời các con bước vào vương quốc của Ta. Ta kêu gọi tất cả các dân tộc trên trái đất mà không có sự thiên vị nào; nhưng Ta biết rằng không phải ai cũng sẽ nghe theo Ta.

82. Nhân loại đã dập tắt ngọn đèn của mình và đang đi trong bóng tối. Nhưng ở nơi nào sai lầm hiện ra, một người được Ta soi sáng sẽ xuất hiện, người sẽ lan tỏa ánh sáng xung quanh mình — một người canh gác tinh thần, người canh thức và chờ đợi dấu hiệu của Ta để vang lên tiếng báo động, tiếng báo động đánh thức và lay động.

83. Hãy để tình yêu của những sứ giả ấy trở thành hạt giống sinh hoa kết trái trong lòng các con. Đừng từ chối họ khi họ hiện ra trước mặt các con trong sự nghèo nàn bề ngoài. Hãy lắng nghe họ, vì họ đến nhân danh Ta để truyền cho các con một khả năng mà các con hiện chưa biết. Họ sẽ dạy các con lời cầu nguyện hoàn hảo, sẽ giải thoát các con khỏi những xiềng xích của chủ nghĩa vật chất đang trói buộc các con, sẽ giúp các con đạt được tự do tinh thần, đưa các con đến với Ta. (281, 33)

84. Nếu có ai xuất hiện và tuyên bố rằng mình là Đấng Christ tái sinh, thì đừng tin họ. Vì khi Ta báo trước với các con rằng Ta sẽ trở lại, Ta đã cho các con biết rằng đó sẽ là trong Thần Khí. Nếu có ai nói với các con: “Ta là Sứ giả của Đức Chúa Trời” —

hãy nghi ngờ người đó, vì những sứ giả chân chính không khoe khoang và không rao giảng về sứ mệnh được giao phó cho họ. Họ chỉ chứng tỏ bản thân qua những việc làm của mình. Việc xác định người đó có phải là sứ giả của Chúa hay không là việc của con người. Các con có nhớ rằng Ta đã nói với các con rằng cây sẽ được nhận biết qua trái của nó không?

85. Ta không cấm các con ném thử “trái cây”, nhưng các con phải chuẩn bị sẵn sàng để có thể phân biệt trái tốt với trái xấu.

86. Những ai yêu mến sự thật, Ta sẽ đặt họ làm những ngọn đèn để chiếu sáng con đường cho đồng loại. (131, 5-7)

87. Thời kỳ các con cần một người dẫn dắt tinh thần trên thế gian đã qua rồi. Từ nay trở đi, ai đi theo con đường này sẽ không có con đường nào khác ngoài luật pháp của Ta, cũng không có người dẫn dắt nào khác ngoài lương tâm của chính mình.

88. Tuy nhiên, sẽ luôn có những người đàn ông và phụ nữ có ánh sáng rực rỡ và sức mạnh tâm hồn vĩ đại, những người sẽ hỗ trợ đám đông bằng gương mẫu và nguồn cảm hứng của họ. 89. Nếu không phải vậy, Ta đã gửi những linh hồn như Mô-sê hay Ê-li đến trái đất để họ chỉ đường cho các con và luôn nhắc nhở các con về Luật pháp. Họ cũng hỗ trợ, bảo vệ và đồng hành cùng các con, nhưng không còn dưới hình dạng con người nữa, mà từ cõi tâm linh. 90. Ai nhìn thấy họ?

Không ai cả. Nhưng nếu các con chuẩn bị tâm hồn, các con sẽ cảm nhận được sự hiện diện của những vị Thánh vĩ đại trên đầu mình, những vị luôn gắn bó với nhân loại và có những sứ mệnh vĩ đại phải hoàn thành trong nhân loại. (255, 40-41)

II. Nhìn lại thời kỳ mặc khải thứ nhất và thứ hai

Chương 9 – Những câu chuyện và nhân vật của dân tộc Israel

Câu chuyện về sự sa ngã

1. Truyền thuyết về những con người đầu tiên sinh sống trên Trái Đất đã được truyền lại từ thế hệ này sang thế hệ khác, cho đến khi được ghi chép lại trong cuốn sách "Thời kỳ đầu tiên". Đó là một câu chuyện sinh động về những con người đầu tiên đã sống trên Trái Đất. Sự chân thành và ngây thơ của họ đã giúp họ cảm nhận được sự âu yếm của Mẹ Thiên nhiên. Giữa tất cả các sinh vật đều tồn tại mối quan hệ thân thiện và giữa tất cả các loài đều có tình huynh đệ vô hạn. (105, 42)

2. Trong một ẩn dụ thiêng liêng, Ta đã truyền cảm hứng cho những con người đầu tiên để họ có được sự hiểu biết ban đầu về sứ mệnh của mình, nhưng ý nghĩa của những mặc khải của Ta đã bị hiểu sai.

3. Khi người ta nói với các con về Cây Sự Sống, mà con người đã ăn, tức là sự hiểu biết về thiện và ác, thì điều đó chỉ nhằm giúp các con hiểu rằng con người — khi đã có đủ tri thức để phân biệt đúng sai và do đó phải chịu trách nhiệm về hành động của mình — từ đó bắt đầu gạt hái thành quả của những việc làm của mình. (150, 42)

4. Các con biết rằng Đức Chúa Trời đã phán với loài người: “Hãy sinh sôi nảy nở và làm đầy dẫy mặt đất”. Đó là luật ban đầu mà các con đã được ban cho, hỡi dân tộc. Sau này, Cha không chỉ kêu gọi loài người sinh sôi nảy nở và nhân loại tiếp tục phát triển, mà còn kêu gọi tình cảm của họ ngày càng cao thượng hơn và linh hồn họ được phát triển và trưởng thành một cách tự do. Nhưng nếu luật đầu tiên nhằm mục đích mở rộng loài người — thì làm sao các con có thể cho rằng chính Cha sẽ trừng phạt các con vì đã tuân theo và thực hiện một điều răn của Ngài? Hỡi dân tộc, liệu có thể nào trong Đức Chúa Trời của các con lại tồn tại một mâu thuẫn như vậy không?

5. Hãy xem con người đã giải thích một cách vật chất như thế nào về một dụ ngôn, trong đó chỉ nói với các con về sự thức tỉnh của linh hồn trong con người. Vì vậy, hãy thấu hiểu lời dạy của Ta và đừng nói nữa rằng các con đang phải trả giá cho tội lỗi mà những cư dân đầu tiên trên Trái Đất đã gánh lấy do sự bất tuân của họ đối với Cha của họ. Hãy

có một quan niệm cao hơn về công lý thiêng liêng. (150, 45-46)

6. Bây giờ là thời điểm các con có thể hiểu lời Ta: “Hãy sinh sôi nảy nở”, rằng điều này cũng phải được thực hiện về mặt tinh thần và rằng các con phải lấp đầy vũ trụ bằng những việc làm tốt và những suy nghĩ sáng ngời của mình. Ta chào đón tất cả những ai muốn đến gần Ta — tất cả những ai khao khát sự hoàn hảo. (150, 48-49)

Tự do ý chí và tội nguyên thủy

7. Các con nói với Ta rằng các con đã sa vào lỗi lầm và sai lầm vì tự do ý chí của mình. Ta trả lời các con rằng nhờ ân huệ này, các con có thể vươn lên vô cùng xa so với điểm xuất phát khi bắt đầu quá trình phát triển của mình.

8. Ngoài tự do ý chí, Ta đã ban ánh sáng của Ta vào tâm hồn mỗi linh hồn, để không ai lạc lối; nhưng những ai không muốn nghe tiếng Ta, hoặc không muốn hướng vào nội tâm để tìm kiếm ánh sáng tinh thần, đã sớm bị cám dỗ bởi vô số vẻ đẹp của cuộc sống con người, mất đi sự hỗ trợ của Luật Ta cho linh hồn mình và phải vấp ngã.

9. Chỉ một lỗi lầm duy nhất đã kéo theo nhiều hậu quả đau đớn, và đó là bởi vì sự bất toàn không phù hợp với tình yêu thiêng liêng.

10. Những ai ngay lập tức trở về với Cha với lòng khiêm nhường và ăn năn, và khiêm nhường xin Ngài thanh tẩy họ và tha thứ cho những lỗi lầm mà họ vừa phạm phải, thì Chúa đã đón nhận họ với tình yêu

và lòng thương xót vô biên, an ủi tinh thần họ, sai họ đi để bù đắp những lỗi lầm của mình và củng cố họ trong sứ mệnh của họ.

11. Đừng nghĩ rằng tất cả mọi người đều trở về với lòng khiêm nhường và ăn năn sau lần bất tuân đầu tiên. Không, nhiều người đã trở về với lòng kiêu ngạo và oán hận. Những người khác, đầy xấu hổ và nhận thức được lỗi lầm của mình, muốn biện minh cho những vi phạm của họ trước mặt Ta, và thay vì thanh tẩy bản thân bằng sự hối hận và cải thiện — những điều chứng tỏ sự khiêm nhường — họ đã quyết định tự tạo ra cho mình một cuộc sống theo cách riêng của họ, nằm ngoài những luật lệ mà tình yêu của Ta quy định.

12. Sau đó, công lý của Ta đã được thi hành — nhưng không phải để trừng phạt họ, mà để cải thiện họ — không phải để hủy diệt họ, mà để bảo tồn họ mãi mãi, bằng cách ban cho họ một cơ hội toàn diện để hoàn thiện bản thân.

13. Có bao nhiêu người trong số những tội nhân đầu tiên đó vẫn chưa thể thoát khỏi vết nhơ của mình; vì từ thất bại này đến thất bại khác, họ đã rơi xuống vực thẳm ngày càng sâu, mà chỉ có việc tuân giữ luật pháp của Ta mới có thể cứu họ ra khỏi đó. (20, 40- 46)

Trận Đại Hồng Thủy

14. Trong những thời kỳ đầu của nhân loại, sự ngây thơ và đơn sơ ngự trị giữa loài người; nhưng khi số lượng họ tăng lên, do sự phát triển

và tự do ý chí của họ, tội lỗi của họ cũng trở nên nhiều hơn và bùng phát ngày càng nhanh — không phải đức tính của họ, mà là những vi phạm đối với luật pháp của Ta.

15. Vì vậy, Ta đã chuẩn bị cho Nô-ê, người mà Ta đã tỏ mình ra từ Thần Khí này sang Thần Khí khác, vì Ta đã bắt đầu cuộc đối thoại này với loài người từ thuở ban đầu của nhân loại.

16. Ta đã nói với Nô-ê: “Ta sẽ thanh tẩy linh hồn loài người khỏi mọi tội lỗi của họ; vì mục đích này, Ta sẽ gửi một trận Đại Hồng Thủy. Hãy xây một con tàu và cho con cái ngươi, vợ của chúng, con cái của con cái ngươi và một cặp của mỗi loài thú vào đó.”

17. Nô-ê đã vâng lời Ta, và thảm họa đã xảy ra đúng như lời Ta đã phán. Hạt giống xấu đã bị nhổ tận gốc, còn hạt giống tốt được cất giữ trong kho lúa của Ta, từ đó Ta đã tạo ra một nhân loại mới, mang trong mình ánh sáng công chính của Ta và biết tuân giữ luật pháp của Ta cũng như sống theo những nếp sống tốt đẹp.

18. Các con có nghĩ rằng những người đã phải chịu cái chết đau đớn như vậy đã chết cả về thể xác lẫn tâm hồn chẳng? Quả thật, Ta nói với các con: không, các con của Ta. Linh hồn của họ đã được Ta bảo tồn và thức tỉnh trước Thẩm phán, chính là lương tâm của họ, và được chuẩn bị để trở lại con đường của sự sống, để họ đạt được sự tiến bộ tinh thần trên con đường đó. (302, 14-16)

Sự hy sinh của Áp-ra-ham

19. Không phải lúc nào các con cũng cần phải uống cạn chén đau khổ. Vì đối với Ta, chỉ cần thấy đức tin, sự vâng lời, quyết tâm và ý định của các con trong việc tuân theo mệnh lệnh của Ta là đủ, để Ta có thể giúp các con tránh khỏi những giây phút khó khăn nhất trong thử thách.

20. Hãy nhớ rằng Áp-ra-ham đã được yêu cầu hiến dâng mạng sống của con trai mình là Y-sác, người mà ông rất yêu thương, và vị tổ phụ này, vượt qua nỗi đau và tình yêu dành cho con trai mình, đã sẵn sàng hiến dâng con trai trong một thử thách về sự vâng lời, đức tin, tình yêu và sự khiêm nhường mà các con chưa thể hiểu được. Nhưng ông không được phép hoàn tất việc hiến tế con trai mình, bởi vì trong thâm tâm, ông đã chứng tỏ sự vâng lời đối với ý muốn thiêng liêng, và điều đó là đủ. Niềm vui sướng trong lòng Áp-ra-ham lớn lao biết bao khi bàn tay ông bị một sức mạnh cao cả ngăn lại và cản ông dâng I-sa-ác làm của lễ! Ông đã ngợi khen danh Chúa và ngưỡng mộ sự khôn ngoan của Ngài biết bao! (308, 11)

21. Trong Áp-ra-ham và con trai ông là Y-sác, Ta đã cho các con một dụ ngôn về ý nghĩa của cái chết hy sinh của Đấng Cứu Thế, khi Ta thử thách tình yêu mà Áp-ra-ham dành cho Ta bằng cách yêu cầu ông dâng con trai mình, Y-sác, người con yêu quý nhất của ông, làm của lễ.

22. Nếu suy ngẫm đúng đắn, các con sẽ nhận ra trong hành động đó

một sự tương đồng với điều mà sau này sự hiến tế của “Con Một”

** của Đức Chúa Trời để cứu rỗi thế gian. * Cùm từ Kinh Thánh này có nghĩa là: Con Một của Đức Chúa Trời được sinh ra (hoặc nhập thể) vào thế gian.*

23. Ở đây, Áp-ra-ham là hiện thân của Đức Chúa Trời, còn Y-sác là hình ảnh của Chúa Giê-su. Vào khoảnh khắc đó, vị tổ phụ nghĩ rằng Chúa đòi hỏi mạng sống của con trai ông là để máu của người vô tội rửa sạch tội lỗi của dân tộc, và mặc dù ông yêu thương sâu sắc người là thịt da của mình, nhưng sự vâng phục đối với Chúa cũng như lòng thương xót và tình yêu dành cho dân tộc của ông lại nặng nề hơn đối với ông so với mạng sống của con trai yêu quý.

24. Áp-ra-ham vâng lời đã suýt nữa thì giáng đòn chí mạng vào con trai mình. Vào khoảnh khắc ông, bị nỗi đau đớn lẫn át, giơ tay lên để hiến tế con trai, quyền năng của Ta đã ngăn ông lại và truyền cho ông hiến tế một con chiên thay cho con trai mình, để biểu tượng đó vẫn tồn tại như một chứng tích của tình yêu và sự vâng lời. (119, 18-19)

Hình ảnh trong giấc mơ của Gia-cốp về chiếc thang lên trời

25. Các con có biết ý nghĩa của cái thang mà Gia-cốp đã thấy trong giấc mơ không? Cái thang đó tượng trưng cho cuộc đời và sự phát triển của các linh hồn.

26. Thân xác của Gia-cốp đang chìm trong giấc ngủ vào thời điểm nhận

được sự mặc khải, nhưng linh hồn ông thì vẫn tĩnh táo. Linh hồn ông đã được nâng lên nhờ lời cầu nguyện dâng lên Cha, và khi linh hồn ông đến được các cõi ánh sáng, nó đã nhận được một sứ điệp thiêng liêng, được lưu giữ như một di chúc của những mặc khải và chân lý thiêng liêng dành cho dân tộc của ông, tức là toàn thể nhân loại; bởi vì “Y-sơ-ra-ên” không phải là một tên gọi trần thế, mà là một tên gọi thiêng liêng.

27. Gia-cốp thấy rằng cái thang đó đứng trên đất và đỉnh của nó chạm đến trời. Điều này chỉ ra con đường phát triển thăng hoa của linh hồn, bắt đầu trên đất với thân xác và kết thúc khi linh hồn hợp nhất ánh sáng và bản chất của mình với ánh sáng và bản chất của Cha, xa rời mọi ảnh hưởng vật chất.

28. Tổ phụ thấy các thiên thần lên xuống trên cái thang đó. Điều này tượng trưng cho sự sinh ra và chết đi không ngừng, sự đến và đi liên tục của các linh hồn trong khát vọng tìm kiếm ánh sáng, hoặc với nhiệm vụ chuộc tội và thanh tẩy bản thân, để khi trở về Thế giới Tâm linh, họ có thể vươn lên cao hơn một chút. Đó là con đường phát triển tâm hồn dẫn đến sự hoàn thiện.

29. Vì vậy, tại đỉnh thang, Gia-cốp đã nhìn thấy hình ảnh tượng trưng của Đức Giê-hô-va, cho thấy rằng Đức Chúa Trời là mục tiêu của sự hoàn thiện, của sự phấn đấu của các con, và là phần thưởng cao nhất của những hạnh phúc vô tận — như phần thưởng cho những cuộc đấu

tranh gian khổ, những đau khổ kéo dài và sự kiên trì để đến được lòng Cha.

30. Linh hồn luôn tìm thấy trong những biến cố và thử thách của số phận một cơ hội để tích lũy công đức nhằm thăng tiến. Trong mỗi thử thách, thang của Gia-cốp luôn được tượng trưng, kêu gọi các con leo lên một bậc thang nữa.

31. Đây là một sự mặc khải vĩ đại, bởi các môn đệ, vì qua đó, Đời Sống Tâm Linh đã được nói đến với các con vào một thời kỳ mà sự thức tỉnh của linh hồn để tôn kính cái Thần Thánh, cái Cao Cả, cái Thanh Khiết, cái Tốt Lành và cái Chân Thật mới chỉ bắt đầu.

32. Thông điệp đó không chỉ dành cho một gia đình, thậm chí không chỉ dành cho một dân tộc duy nhất; bản chất của nó là tinh thần và do đó có ý nghĩa phổ quát. Chính vì vậy, tiếng nói của Cha đã phán với Gia-cốp: “Ta là Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham và Đức Chúa Trời của Y-sác. Ta sẽ ban cho ngươi và dòng dõi ngươi đất nước mà ngươi đang ở, và dòng dõi đó sẽ đông đúc như bụi đất. Các ngươi sẽ lan rộng về phía tây và phía đông, về phía bắc và phía nam, và mọi dòng dõi trên đất sẽ được chúc phúc nhờ ngươi và dòng dõi ngươi.” (31:5, 45-50)

Giô-sép và các anh em của ông

33. Giô-sép, con trai của Gia-cốp, đã bị chính các anh em mình bán cho một số thương gia đang trên đường đến Ai Cập. Giô-sép còn nhỏ tuổi nhưng đã cho thấy những dấu

hiệu của một ân tứ tiên tri vĩ đại. Sự ghen tị đã chiếm lấy các anh em của ông, họ đã tố giác ông với ý nghĩ sẽ không bao giờ gặp lại ông nữa. Nhưng Chúa, Đấng canh giữ người tội lỗi của Ngài, đã bảo vệ ông và làm cho ông trở nên vĩ đại trước mặt Pharaoh của Ai Cập.

34. Nhiều năm sau đó, khi thế giới bị hoạn nạn hạn hán và đói kém, Ai Cập, dưới sự hướng dẫn của những lời khuyên và sự soi dẫn của Giô-sép, đã tích trữ đủ lương thực để chống chọi với hoạn nạn.

35. Rồi các con trai của Gia-cốp đến Ai Cập để tìm kiếm lương thực. Họ vô cùng kinh ngạc khi nhận ra rằng anh em họ, Giô-sép, đã trở thành một quan đại thần và cố vấn của Pharaoh. Khi nhìn thấy anh, họ quỳ xuống dưới chân anh, đầy hối hận về lỗi lầm của mình, và họ nhận ra rằng những lời tiên tri của anh em họ đã trở thành sự thật. Người mà họ tưởng đã chết, giờ đây đang đứng trước mặt họ, đầy quyền lực, đức hạnh và sự khôn ngoan. Vị tiên tri mà họ đã bán đi đã chứng minh cho họ thấy sự thật của lời tiên tri mà Chúa đã đặt vào miệng anh ta ngay từ khi còn là một đứa trẻ. Người anh em mà họ đã hành hạ và bán đi đã tha thứ cho họ. Các con có hiểu không, hỡi dân tộc? Bây giờ các con đã biết tại sao hôm nay Ta đã nói với các con: “Khi nào các con sẽ nhận ra Ta, như Giô-sép đã được các anh em mình nhận ra?” (90, 2)

Cuộc hành trình qua sa mạc của dân Israel dưới sự dẫn dắt của Mô-sê

36. Trong “Thời kỳ đầu tiên”, Mô-sê đứng đầu dân Y-sơ-ra-ên để dẫn dắt họ đi qua sa mạc trong bốn mươi năm đến đất Ca-na-an. Nhưng vì sự bất tuân, sự không tin và chủ nghĩa vật chất, một số người đã phản bội, và một số khác nữa đã nổi loạn. Tuy nhiên, trong tình huống này, Mô-sê đã nói với họ bằng sự khôn ngoan và kiên nhẫn, để họ không vi phạm ý muốn của Đấng Tối Cao, mà hãy khiêm tốn và vâng lời vị Cha ấy, Đấng — không nhìn vào sự bất tuân của họ — đã khiến manna rơi xuống từ trời và nước tuôn ra từ tảng đá. (343, 53)

37. Mô-sê đã cung cấp đủ bằng chứng rằng Đức Chúa Trời chân thật ở cùng ông; nhưng dân chúng vẫn muốn thêm bằng chứng nữa, và khi sứ giả đã dẫn đám đông đến chân núi Si-nai, ông đã kêu cầu quyền năng của Đức Giê-hô-va, và Chúa đã tôn vinh ông và ban cho ông những bằng chứng và phép lạ vĩ đại.

38. Dân chúng muốn nghe và thấy Đấng mà Mô-sê đã nghe và thấy nhờ đức tin của mình, và vì thế, Ta đã hiện ra trước dân chúng trong đám mây và để họ nghe tiếng Ta trong nhiều giờ liền. Nhưng tiếng đó quá mạnh mẽ đến nỗi mọi người sợ hãi đến mức tưởng chừng như sắp chết; thân thể họ run rẩy, và linh hồn họ rung mình trước tiếng nói của công lý ấy. Vì thế, dân chúng đã nài nỉ Mô-sê xin Đức Giê-hô-va đừng nói với dân Ngài nữa, vì họ không

thể nghe Ngài được nữa. Họ nhận ra rằng họ vẫn còn quá non nớt để có thể liên lạc trực tiếp với Đấng Hằng Hữu. (29, 32, 34)

39. Hãy củng cố tâm hồn các con trong những trận chiến lớn của cuộc đời, như dân Israel đã trở nên mạnh mẽ trong sa mạc. Các con có biết sa mạc rộng lớn đến mức nào, dường như không có điểm dừng, với mặt trời tàn nhẫn và cát nóng bỏng? Các con có biết sự cô đơn, sự im lặng và sự cần thiết phải thức trắng đêm vì kẻ thù đang rình rập là như thế nào không? Quả thật, Ta nói với các con, chính ở sa mạc đó, dân tộc ấy đã nhận ra sự vĩ đại, đó là tin vào Đức Chúa Trời, và ở đó họ đã học cách yêu mến Ngài. Dân tộc đó có thể mong đợi gì từ sa mạc? Và thế mà họ lại có tất cả: bánh mì, nước, một nơi để nghỉ ngơi, một ốc đảo và một nơi thánh để nâng cao tâm hồn trong lòng biết ơn đối với Cha và Đấng Tạo Hóa của họ. (107, 28)

Cuộc chiến của Ê-li vì Đức Chúa Trời chân thật

40. Trong “Thời kỳ đầu tiên”, Ê-li-a đã đến trái đất, đến gần trái tim con người và thấy họ sa vào tà giáo và thờ thần tượng. Thế giới được cai trị bởi các vị vua và các thầy tế lễ, và cả hai đều đã quay lưng lại với việc tuân giữ các luật pháp thiêng liêng và dẫn dắt dân chúng đi vào con đường lầm lạc và dối trá. Họ đã dựng lên các bàn thờ cho các vị thần khác nhau và thờ phụng chúng.

41. Ê-li đã xuất hiện vào thời đó và nói với họ bằng những lời đầy công

lý: "Hãy mở mắt ra và nhận ra rằng các ngươi đã làm ô uế luật pháp của Chúa. Các ngươi đã quên đi gương mẫu của các sứ giả của Ngài và sa vào những tà giáo không xứng đáng với Đức Chúa Trời hằng sống và toàn năng. Các ngươi cần phải tỉnh thức, nhìn lên Ngài và nhận biết Ngài. Hãy loại bỏ sự thờ lạy thần tượng và ngước mắt lên khỏi mọi hình tượng mà các ngươi đã dùng để miêu tả Ngài."

42. Ê-li nghe tiếng tôi phán với ông: "Hãy rời xa dân tộc gian ác này. Hãy nói với họ rằng sẽ không có mưa trong một thời gian dài, cho đến khi người ra lệnh nhân danh ta."

43. Và Ê-li nói: "Sẽ không còn mưa nữa cho đến khi Chúa tôi chỉ định giờ và tiếng nói của tôi ra lệnh," và khi nói điều này, ông rời đi.

44. Kể từ ngày đó, đất đai khô cằn, các mùa mưa trôi qua mà mưa vẫn không đến. Trên trời không thấy dấu hiệu nào của mưa, các cánh đồng cảm nhận được hạn hán, gia súc dần dần chết khát, con người đào đất tìm nước để giải khát mà không tìm thấy; các con sông cạn khô, cỏ héo úa vì không chịu nổi những tia nắng thiêu đốt, và con người kêu cầu các vị thần của họ, xin họ cho yếu tố đó trở lại với họ để gieo hạt và thu hoạch hạt giống, thứ sẽ nuôi sống họ.

45. Elias đã lui về theo lệnh của Thượng Đế, cầu nguyện và chờ đợi ý muốn của Chúa. Những người đàn ông và phụ nữ bắt đầu rời bỏ quê hương để tìm kiếm những vùng đất mới, nơi họ sẽ không phải thiếu

nước. Ở khắp mọi nơi đều thấy những đoàn lũ hành, và ở mọi nơi đất đai đều khô cằn.

46. Những năm tháng trôi qua, và một ngày nọ, khi Ê-li hướng tâm hồn về Cha, ông nghe thấy tiếng Ngài phán: “Hãy đi gặp vua, và khi Ta ban dấu hiệu cho ngươi, mưa sẽ lại rơi xuống đất nước này.”

47. Ê-li, khiêm nhường và vâng lời, đã đến gặp vua của dân tộc đó và thể hiện quyền năng của mình trước những kẻ thờ phượng thần giả. Sau đó, ông nói về Cha và quyền năng của Ngài, và các dấu hiệu xuất hiện: người ta thấy sét, sấm sét và lửa trên trời; sau đó, mưa mang lại sự sống đổ xuống ào ạt. Các cánh đồng lại xanh tươi, cây cối trĩu quả, và sự thịnh vượng tràn ngập.

48. Dân chúng thức tỉnh trước bằng chứng này và nhớ lại Cha của họ, Đấng đã kêu gọi và khuyên nhủ họ qua Ê-li. Vào thời đó, những phép lạ của Ê-li rất nhiều và rất lớn, nhằm đánh thức loài người. (53, 34-40)

Mười hai chi tộc Israel

49. Đừng nghĩ rằng chỉ trong lòng dân tộc Israel mới có các nhà tiên tri, những người mở đường và các linh hồn ánh sáng. Ta cũng đã sai một số người trong số họ đến các dân tộc khác; nhưng con người đã coi họ là các vị thần chứ không phải là các sứ giả, và đã tạo ra các tôn giáo và các nghi lễ xung quanh giáo lý của họ.

50. Dân tộc Israel không hiểu sứ mệnh mà họ có đối với các dân tộc khác, và họ đã ngủ quên trên một

chiếc giường đầy phước lành và tiện nghi.

51. Cha đã xây dựng nên một gia đình hoàn hảo, trong đó một chi tộc có nhiệm vụ bảo vệ dân tộc và duy trì hòa bình; một chi tộc khác canh tác đất đai, còn một chi tộc nữa gồm những ngư dân và thủy thủ. Một bộ tộc khác được giao phó việc thờ phượng Đức Chúa Trời về mặt tinh thần, và như vậy, mỗi bộ tộc trong số mười hai bộ tộc tạo nên dân tộc đều thực hiện một nhiệm vụ khác nhau, cùng nhau tạo nên một tấm gương về sự hòa hợp. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, các con vẫn còn giữ được những khả năng tinh thần mà các con đã sở hữu trong những thời kỳ xa xưa ấy. (135, 15-16)

Các nhà tiên tri và các vị vua đầu tiên của Israel

52. Các nhà tiên tri đã nói với sự chân thật lớn lao, hầu như luôn luôn họ đến thế gian vào những thời kỳ hỗn loạn và lạc lối. Họ đã cảnh báo các dân tộc và kêu gọi họ ăn năn và quay trở lại, đồng thời báo trước những sự trừng phạt lớn lao của công lý nếu họ không hướng về điều thiện. Trong những dịp khác, họ tiên đoán những phước lành cho sự tuân theo và vâng lời Luật pháp Thần thánh.

53. Tuy nhiên, những gì các vị tiên tri đó nói là lời khuyên nhủ về việc thực hành điều thiện, công lý và sự tôn trọng lẫn nhau. Họ không tiết lộ về cuộc sống của linh hồn, định mệnh và sự phát triển của nó. Ngay

cả Mô-sê, người mà Ta đã chọn để làm đại diện của Ta, và qua người đó Ta đã ban Luật cho muôn đời, cũng không nói với các con về Cuộc Sống Tinh Thần.

54. Luật của Cha chứa đựng sự khôn ngoan và công bằng. Nó dạy con người sống trong hòa bình, yêu thương và tôn trọng lẫn nhau, và chứng tỏ mình xứng đáng là con người trong mắt Ta. Nhưng Mô-sê không chỉ cho nhân loại thấy điều gì nằm phía sau ngưỡng cửa của cái chết thể xác, cũng như cách thức chuộc tội của những linh hồn bất tuân hay phần thưởng dành cho những ai khôn ngoan và siêng năng trong sứ mệnh cuộc đời.

55. Sau đó, Đa-vít trị vì, tràn đầy ân sủng và cảm hứng, và trong những khoảnh khắc thăng hoa, trong những cơn say mê, ông nghe thấy những bài thánh ca và những bài hát thiêng liêng, từ đó ông sáng tác ra các Thi thiên. Bằng những bài Thi thiên đó, ông muốn mời gọi dân Y-sơ-ra-ên cầu nguyện và dâng lên Chúa của họ của lễ tốt nhất từ trái tim mình. Tuy nhiên, dù với tất cả tình yêu và cảm hứng của mình, David cũng không thể tiết lộ cho dân tộc về sự tồn tại kỳ diệu của các linh hồn, sự phát triển và mục tiêu của chúng.

56. Và Salomon, người kế vị ông trên ngai vàng và cũng đã chứng tỏ những ân tứ vĩ đại về sự khôn ngoan và quyền năng đã được ban cho ông, nhờ đó ông được yêu mến và ngưỡng mộ, và những lời khuyên, phán quyết và câu ngạn ngữ của ông

vẫn còn được nhớ đến cho đến ngày nay — nếu dân tộc của ông đã quay sang ông và hỏi: “Thưa ngài, cuộc sống tinh thần là như thế nào? Có gì ở bên kia cái chết? Linh hồn là gì?” — thì Salomon, với tất cả sự khôn ngoan của mình, cũng không thể trả lời được. (339, 12-15)

Chương 10 – Khi thời gian đã đến

Những lời tiên tri

1. Cha các con đã chuẩn bị mọi sự để “Lời” của Đức Chúa Trời ngự giữa loài người và chỉ cho họ con đường chuộc tội qua những gương mẫu cao cả về tình yêu của Ngài.

2. Trước tiên, Ngài đã soi dẫn các tiên tri để họ loan báo hình thức mà Đấng Mê-si-a sẽ giáng sinh, công việc, sự đau khổ và cái chết của Ngài với tư cách là con người sẽ ra sao, để khi Đấng Christ xuất hiện trên đất, ai biết các lời tiên tri sẽ nhận ra Ngài ngay lập tức.

3. Nhiều thế kỷ trước khi Ta hiện diện trong Đức Giêsu, tiên tri Isaia đã nói: “Vì thế, Chúa sẽ ban cho các ngươi dấu hiệu này: Đây, một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh ra một con trai, người ta sẽ gọi tên Người là Immanuel” (nghĩa là: Thiên Chúa ở cùng chúng ta). Bằng lời tiên tri này cùng những lời khác, ông đã báo trước sự đến của Ta.

4. Nhiều thế kỷ trước khi tôi đến, Đa-vít đã ca ngợi những đau khổ của

Đấng Mê-si-a trong lúc bị đóng đinh trên thập tự giá qua những bài Thánh vịnh đầy đau đớn và ý nghĩa tiên tri. Trong những bài Thánh vịnh đó, ông nói về một trong bảy lời tôi nói trên thập tự giá, chỉ ra sự khinh miệt mà đám đông sẽ dành cho tôi khi dẫn tôi đi đóng đinh, những lời chế nhạo của con người khi họ nghe tôi nói rằng Cha ở trong tôi; sự cô đơn mà thân thể tôi sẽ cảm nhận trước sự vô ơn của loài người, tất cả những cực hình mà tôi sẽ phải chịu, và thậm chí cả cách họ sẽ bóc thăm chia áo choàng của tôi.

5. Mỗi vị tiên tri của Ta đều loan báo sự đến của Ta, dọn đường và đưa ra những dấu hiệu chính xác, để khi ngày đó đến, không ai lầm lẫn. (40, 1-5)

Sự mong đợi Đấng Mê-si-a trong dân tộc Do Thái

6. Thế giới trong thời đại hiện tại không sẵn sàng để chờ đợi Ta như dân tộc Israel đã chờ đợi Ta trong “Thời đại Thứ hai” ấy. Các vị tiên tri vĩ đại của Ta đã loan báo về một Đấng Mê-si-a, một Đấng Cứu Thế, Con Thiên Chúa, Đấng sẽ đến để giải phóng những người bị áp bức và soi sáng thế giới bằng ánh sáng của “Lời”. Dân tộc ấy càng chịu đau khổ, họ càng khao khát sự đến của Đấng Hứa; họ càng uống từ chén nhục nhã và áp bức, họ càng khao khát sự hiện diện của Đấng Mê-si-a, và họ tìm kiếm khắp nơi những dấu hiệu và điềm báo cho thấy Đấng Cứu Thế sắp đến.

7. Từ thế hệ này sang thế hệ khác, từ cha mẹ sang con cái, lời hứa thiêng liêng đã được truyền lại, khiến dân tộc được Chúa chọn phải thức tỉnh và cầu nguyện trong suốt một thời gian dài.

8. Cuối cùng, Ta đã đến với dân Ta, nhưng không phải ai cũng nhận ra Ta, mặc dù tất cả đều mong đợi Ta: một số người làm điều đó theo cách thiêng liêng, còn những người khác lại theo cách giải thích vật chất.

9. Nhưng đối với Ta, sự chân thành và tình yêu của những ai cảm nhận được sự hiện diện của Ta, nhìn thấy Nước Trời trong ánh sáng Lời Ta và tin vào sự mặc khải của Ta là đủ. Đối với Ta, những ai trung thành theo Ta và nhìn thấy trong Ta Đấng Cứu Thế thiêng liêng là đủ, vì chính họ là những người làm chứng cho sự thật của Ta sau khi Ta rời khỏi thế gian này.

10. Mặc dù thông điệp của Ta dành cho tất cả các dân tộc trên trái đất, nhưng lời kêu gọi của Ta đã đi vào trái tim của Dân Tộc Được Chọn, để sau này họ trở thành tiếng nói của Lời Ta. Tuy nhiên — không chỉ dân tộc đó cảm nhận được sự hiện diện của Ta, mà ở các quốc gia khác, con người cũng đã phát hiện ra những dấu hiệu về sự đến của Ta và dự cảm về thời gian Ta hiện diện trên trái đất. (315, 17-19)

11. Trong mọi thời đại và trong mọi sự mặc khải thiêng liêng, Ê-li đều hiện ra trước loài người.

12. Đấng Mê-si-a vẫn chưa đến trần gian, nhưng không còn lâu nữa, Ngài sẽ được sinh ra dưới hình hài con

người, và linh hồn của vị tiên tri đã nhập thể vào Gioan, người sau này được gọi là Gioan Tẩy Giả, để loan báo sự gần kề của Nước Trời, vốn sẽ là sự hiện diện của “Lời” giữa loài người. (31, 61-62)

Maria, mẹ đẻ của Chúa Giêsu

13. Ngay từ “Thời kỳ đầu tiên”, các tổ phụ và các vị tiên tri đã bắt đầu nói về sự đến của Đấng Mê-si-a. Nhưng Đấng Mê-si-a không chỉ đến trong Thần Khí — Ngài đến để được sinh ra từ một người phụ nữ, để trở thành con người, để nhận được một thân xác từ một người phụ nữ.

14. Thần khí Mẹ của Thiên Chúa cũng phải trở thành con người, trở thành người phụ nữ, như một bông hoa của sự trong sạch, để từ vương miện hoa của Người tỏa ra hương thơm của “Lời” Thiên Chúa, chính là Chúa Giêsu. (360, 26)

15. Tại Nazareth, có một bông hoa của sự trong sạch và dịu dàng, một trinh nữ đã đính hôn tên là Maria, chính là người được tiên tri Isaia loan báo, vì từ lòng bà sẽ sinh ra trái của sự sống thật.

16. Sứ giả thiêng liêng của Chúa đã đến với nàng để loan báo sứ mệnh mà nàng mang đến trần gian, bằng cách nói: “Xin chào, hỡi người được ân sủng, Chúa ở cùng nàng, nàng được chúc phúc giữa các phụ nữ.”

17. Giờ phút mà mầu nhiệm thiêng liêng sẽ được mặc khải đã đến, và tất cả những gì đã được nói về sự hiện diện của Đấng Mê-si-a, Đấng Cứu Thế, Đấng Cứu Chuộc, giờ đây sẽ lập tức được ứng nghiệm. Nhưng

có bao nhiêu trái tim cảm nhận được sự hiện diện của Ta, có bao nhiêu linh hồn đã sẵn sàng để nhận ra Nước Trời trong ánh sáng của lễ thật Ta. (40, 6-7)

Sự thờ lạy Hải Nhi Giêsu

18. Ngày nay, nhân loại tưởng nhớ ngày mà một số nhà thông thái từ phương Đông đã đến máng cỏ Bê-lem để thờ lạy Hải Nhi Thánh. Hôm nay, một số trái tim hỏi Ta: “Lạy Chúa, có thật là những vị quyền thế và thông thái ấy đã quỳ lạy trước Ngài và công nhận Thần Tính của Ngài không?”

19. Vâng, các con của Ta, chính là khoa học, quyền lực và sự giàu có đã quỳ gối trước sự hiện diện của Ta.

20. Ở đó còn có các mục đồng, vợ con họ cùng những món quà khiêm tốn, chân chất và giản dị, bằng đó họ đã đón nhận và chào mừng Đấng Cứu Thế của thế gian, và cả Đức Mẹ Maria – hiện thân của sự dịu dàng thiên giới. Họ là biểu tượng của sự khiêm nhường, sự trong trắng và sự giản dị. Nhưng những người sở hữu những lời tiên tri và lời hứa về Đấng Mê-si-a trong những cuộn da dê của họ thì đang say giấc, không hề hay biết ai đã đến thế gian. (146, 9-11)

Sợi dây tình yêu giữa Chúa Giêsu và Đức Mẹ

21. Chúa Giêsu đã trải qua thời thơ ấu và tuổi trẻ bên cạnh Đức Mẹ, và trên lòng Mẹ cũng như bên cạnh Mẹ, Ngài đã được hưởng tình yêu

mẫu tử. Sự dịu dàng thần thánh đã hóa thân thành người phụ nữ đã làm ngọt ngào những năm tháng đầu đời của Đấng Cứu Thế trên thế gian, bởi khi giờ phút đã đến, Ngài phải uống cạn nỗi đắng cay vô cùng.

22. Làm sao có thể có ai nghĩ rằng Đức Mẹ Maria, người đã mang thai và sinh ra Chúa Giê-su, lại thiếu sự cao thượng, sự trong sạch và thánh thiện?

23. Ai yêu mến Ta, trước hết phải yêu mến tất cả những gì thuộc về Ta — tất cả những gì Ta yêu mến. (39, 52-54)

Kiến thức và sự khôn ngoan của Chúa Giê-su

24. Con người khẳng định trong sách vở của họ rằng Chúa Giê-su đã ở với những người Essene để thu nhận kiến thức. Nhưng Đấng đã biết và sống mọi sự trước khi các thế giới được tạo dựng, không có gì để học hỏi từ con người. Thiên Chúa không thể học hỏi gì từ con người. Bất cứ nơi nào Ta ở, đều là để giảng dạy. Liệu trên trái đất này có ai khôn ngoan hơn Thiên Chúa không? Đấng Christ đến từ Cha để mang Trí tuệ Thần thánh đến cho loài người. Thầy của các con chẳng phải đã chứng minh điều đó khi, ở tuổi mười hai, Ngài khiến các nhà thần học, triết gia và các nhà luật pháp thời bấy giờ kinh ngạc tột độ sao?

25. Một số người đã gán cho Chúa Giê-su những điểm yếu của tất cả loài người và thích thú khi ném bùn bẩn mà họ mang trong lòng vào con

người thiêng liêng và vô tội đó.

Những người này không biết Ta.

26. Nếu tất cả những kỳ quan của thiên nhiên mà các con chiêm ngưỡng chẳng là gì khác ngoài sự hiện thân vật chất của những tư tưởng thần thánh — thì các con có nghĩ rằng thân thể của Đấng Christ là sự hiện thân của một tư tưởng cao cả về tình yêu của Cha các con không? Vì thế, Đấng Christ chỉ yêu thương các con bằng Thần Khí, chứ không phải bằng xác thịt. Sự thật của Ta sẽ không bao giờ bị bóp méo, bởi vì nó chứa đựng một ánh sáng tuyệt đối và một quyền năng vô hạn. (146, 35-36)

27. Trong “Thời kỳ thứ hai”, Ta đã cho các con một ví dụ về việc các con phải chờ đợi thời điểm thích hợp để hoàn thành nhiệm vụ đã đưa các con đến trái đất.

28. Ta đã chờ đợi cho đến khi thân thể của Ta — chính là Đức Giê-su mà mọi người nhìn thấy — đạt đến độ tuổi chín mười một, để qua Ngài, Ta có thể hoàn thành sứ mệnh thiêng liêng là dạy các con về tình yêu.

29. Khi thân thể ấy — trái tim và trí tuệ — đã đạt đến sự phát triển trọn vẹn, Thần Khí của Ta đã nói qua đôi môi của Ngài, sự khôn ngoan của Ta tràn ngập trí tuệ của Ngài, tình yêu của Ta ngự trị trong trái tim Ngài, và sự hài hòa giữa thân thể ấy và Ánh Sáng Thần Thánh chiếu sáng Ngài đã trở nên hoàn hảo đến nỗi Ta thường nói với đám đông: “Ai biết Con, thì biết Cha.”

30. Đấng Christ đã sử dụng sự thật trong Thiên Chúa để dạy dỗ loài người. Ngài không lấy nó từ thế gian. Ngài không lấy ánh sáng từ người Hy Lạp, người Chaldean, người Essene hay người Phoenician, cũng như từ bất kỳ ai khác. Họ chưa biết con đường dẫn đến Nước Trời, và Ta đã dạy những điều mà trên đất này vẫn còn chưa được biết đến.

31. Chúa Giê-su đã dành cả thời thơ ấu và tuổi trẻ của mình cho việc thực hành tình yêu thương và cầu nguyện, cho đến khi giờ khắc đến để rao giảng Nước Trời, luật pháp của tình yêu và công lý, giáo lý về ánh sáng và sự sống.

32. Hãy tìm ý nghĩa của Lời Ta đã rao giảng vào thời đó và nói cho Ta biết liệu nó có thể xuất phát từ bất kỳ giáo lý nào của con người hay bất kỳ khoa học nào được biết đến vào thời đó hay không.

33. Ta nói với các con, nếu Ta thực sự dựa vào sự uyên bác của những người đó, thì Ta đã tìm các môn đệ trong số họ, chứ không phải trong số những người không được học hành và thiếu hiểu biết, những người mà Ta đã chọn để thành lập đoàn tông đồ của Ta. (169, 62-68)

Sự thiếu hiểu biết của môi trường con người ở Nazareth

34. Ta đã phải tìm đến lòng một dân tộc như Ai Cập, vì dân tộc mà Ta đã đến không thể cho Ta một nơi trú ẩn an toàn. Nhưng đây không phải là nỗi đau duy nhất mà trái tim Ta phải chịu đựng.

35. Khi Ta trở về từ Ai Cập và sống tại Nazareth, Ta liên tục bị chế giễu và bị tổn thương bởi những lời nói thể hiện sự hoài nghi và ghen tị.

36. Ta đã làm phép lạ ở đó, thể hiện tình yêu thương và quyền năng của Ta — nhưng lại bị hiểu lầm. Không một ai trong số những người biết rõ cuộc đời và công việc của Ta lại tin vào Ta.

37. Vì vậy, khi giờ rao giảng đã đến, khi rời Nazareth, Ta phải nói: “Quả thật, Ta nói với các ngươi, không có nhà tiên tri nào được tin ở quê hương mình. Người ấy phải rời bỏ quê hương để lời của mình được lắng nghe.” (299, 70-72)

Chương 11 – Công việc của Chúa Giêsu trên đất

Lễ Rửa Tội ở sông Jordan; Thời gian chuẩn bị trong sa mạc

1. Chúa Giêsu, người Nazarét đầy tình yêu và khiêm nhường, Đấng đã chờ đợi giờ phút Lời Thiên Chúa phát ra từ miệng Ngài, đã tìm đến Gioan bên bờ sông Giordan để nhận nước rửa tội. Chúa Giêsu có đến đó vì mong muốn được thanh tẩy chăng? Không, hỡi dân Ta. Ngài có đến đó để thực hiện một nghi thức chăng? Cũng không. Chúa Giêsu biết rằng giờ đã đến, giờ mà chính Ngài không còn là chính mình nữa, giờ mà con người biến mất để Thánh Thần được lên tiếng, và Ngài muốn đánh dấu giờ đó bằng một hành

động sẽ in sâu vào ký ức của loài người.

2. Nước tượng trưng không có bất kỳ vết nhơ nào cần rửa sạch, nhưng nó đã giải phóng thân thể ấy — như một tấm gương cho nhân loại — khỏi mọi ràng buộc với thế gian, để Ngài có thể tự nguyện hợp nhất với Thánh Thần. Điều này xảy ra khi những người có mặt nghe thấy một tiếng nói thiêng liêng, nói bằng lời người phạm: “Đây là Con yêu dấu của Ta, Đấng mà Ta hài lòng. Hãy nghe lời Ngài.”

3. Kể từ khoảnh khắc đó, Lời của Đức Chúa Trời đã trở thành Lời của sự sống đời đời trên môi miệng của Đức Giê-su, bởi vì Đấng Christ đã tự bày tỏ mình trọn vẹn qua Ngài. Mọi người gọi Ngài là Rabbi, Thầy, Sứ giả, Đấng Mê-si và Con Đức Chúa Trời. (308, 25-27)

4. Sau đó, Ta rút lui vào sa mạc để suy ngẫm và dạy các con cách bước vào cuộc đối thoại với Đấng Tạo Hóa, và để trong sự tĩnh lặng của sa mạc, Ta chiêm ngắm công việc đang chờ đợi Ta, và qua đó dạy các con rằng các con phải thanh tẩy bản thân trước khi bắt tay vào hoàn thành công việc mà Ta đã giao phó cho các con. Hãy tìm kiếm sự đối thoại trực tiếp với Cha các con trong sự tĩnh lặng của bản thể các con, và khi đã được chuẩn bị như vậy — trong sạch, mạnh mẽ và quyết tâm — hãy kiên định thực hiện sứ mệnh khó khăn của các con. (113, 9)

Sự hiệp nhất của Chúa Giê-su với Đức Chúa Trời

5. Trong ba năm, Ta đã nói với thế gian qua miệng của Chúa Giêsu, mà không có lời nào hay ý nghĩ nào của Ta bị trí óc ấy bóp méo, cũng không có hành động nào của Ngài trái với ý muốn của Ta. Lý do là vì Chúa Giêsu và Đấng Kitô, con người và Thần Khí, là một, cũng như Đấng Kitô là một với Cha. (308, 28)

6. Hãy nhận ra Cha trong Ta; vì thật sự, Ta nói với các con, Đấng Christ là một với Cha từ thuở đời đời, ngay cả trước khi các thế giới được tạo dựng.

7. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, Đấng Christ này, Đấng là một với Đức Chúa Trời, đã trở thành con người trên đất trong thân thể được chúc phúc của Chúa Giê-su và như vậy đã trở thành Con Đức Chúa Trời, nhưng chỉ về mặt nhân tính của Ngài. Vì Ta nói với các con một lần nữa rằng chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất tồn tại. (9, 48)

8. Khi Ta trở thành con người trong Chúa Giê-su, điều đó không phải để các người hiểu rằng Đức Chúa Trời có hình dạng con người, mà là để làm cho Ta trở nên hữu hình và có thể nghe thấy đối với những ai mù và điếc trước mọi điều thiêng liêng.

9. Quả thật, Ta nói với các con, nếu thân thể của Chúa Giê-su là hình dạng của Đức Giê-hô-va, thì Ngài sẽ không chảy máu, cũng không chết. Đó là một thân thể hoàn hảo, nhưng là thân thể con người và có cảm giác, để loài người có thể nhìn thấy

Ngài và nghe tiếng nói của Cha Thiên Thượng qua Ngài. (3, 82)

10. Trong Đức Giê-su có hai bản tính: một bản tính vật chất, thuộc về con người, do ý muốn của Ta được tạo dựng trong lòng Đức Trinh Nữ Ma-ri-a, mà Ta gọi là Con Người; và bản tính kia, thuộc về Thiên Chúa — đó là Thần Khí, được gọi là Con Thiên Chúa. Trong bản tính này có “Lời Thiên Chúa” của Cha, là Đấng đã phán qua Đức Giê-su; còn bản tính kia chỉ mang tính vật chất và hữu hình. (21, 29)

11. Chính Đấng Christ, “Lời” của Đức Chúa Trời, là Đấng đã phán qua miệng của Chúa Giê-su, con người thuần khiết và trong sáng.

12. Con người Giê-su đã được sinh ra, đã sống và đã chết; nhưng về phần Đấng Christ: Ngài không được sinh ra, cũng không lớn lên trong thế gian, cũng không chết, vì Ngài là tiếng nói của tình yêu, là Thần Khí của tình yêu, là Lời Thần Thánh, là sự biểu lộ của sự khôn ngoan của Đấng Tạo Hóa, Đấng luôn luôn ở trong Cha. (91, 28-29)

Sự không công nhận Chúa Giêsu là Đấng Mê-si-a được mong đợi

13. Không phải tất cả mọi người đều công nhận Ta trong “Thời kỳ thứ hai”. Khi Ta xuất hiện giữa lòng dân Do Thái, những người đã chờ đợi Ta vì thấy các điềm báo do các tiên tri đưa ra đã ứng nghiệm, sự hiện diện của Ta đã khiến nhiều người bối rối, những người không hiểu đúng các tiên tri và mong đợi Đấng Mê-si-a của họ là một vị vua

quyền lực, người sẽ đánh bại kẻ thù, hạ nhục các vua chúa, những kẻ áp bức, và ban cho những người chờ đợi Ngài của cải và tài sản trần gian.

14. Khi dân tộc ấy nhìn thấy Chúa Giêsu — nghèo khó và không mặc quần, thân thể chỉ được che phủ bởi một chiếc áo đơn sơ; sinh ra trong một chuồng bò và sau này làm việc như một thợ thủ công bình thường, họ không thể tin rằng Ngài là Đấng được Cha sai đến, là Đấng Hứa Hẹn. Thầy phải thực hiện những phép lạ và những việc làm hữu hình để họ tin Ngài và hiểu được thông điệp thiêng liêng của Ngài. (227, 12-13)

15. Luôn luôn là những người khiêm nhường và nghèo khó phát hiện ra sự hiện diện của Ta, bởi vì trí tuệ của họ không bị chi phối bởi những lý thuyết con người làm mờ đi khả năng phán đoán sáng suốt của họ.

16. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, điều tương tự cũng xảy ra rằng — mặc dù sự đến của Đấng Mê-si đã được báo trước — chỉ những người có tâm hồn đơn sơ, tinh thần khiêm nhường và trí tuệ không bị gánh nặng mới nhận ra Ngài bằng cảm xúc khi Ngài đến.

17. Các nhà thần học cầm trong tay Sách các Tiên tri, và hàng ngày họ lặp lại những lời tiên tri về các dấu hiệu, thời điểm và cách thức Đấng Mê-si-a sẽ đến, thế mà — họ nhìn thấy Ta mà không nhận ra Ta, họ lắng nghe Ta mà lại phủ nhận rằng Ta là Đấng Cứu Thế đã được hứa hẹn. Họ đã thấy các việc làm của Ta, nhưng điều duy nhất họ biết làm là

phần nộ vì chúng, mặc dù thực tế tất cả đều đã được tiên tri. (150, 21-23)

18. Ngày nay, người ta không còn nghi ngờ về Chúa Giê-su nữa, nhưng nhiều người lại bàn luận và thậm chí phủ nhận thần tính của Ta. Một số người thừa nhận Ta có sự thăng hoa tâm linh cao cả; những người khác lại khẳng định rằng Ta cũng phải trải qua con đường phát triển của linh hồn để có thể đến với Cha. Nhưng nếu điều đó là sự thật, Ta đã không nói với các con rằng: “Ta là con đường, là sự thật và là sự sống.” (170, 7)

Chúa Giêsu là vị khách mang lại ơn cứu độ cho dân chúng bình dị

19. Nhiệm vụ của các con là noi gương Thầy Thần Thánh của các con trên con đường trần thế của Ngài. Hãy nhớ rằng: Bất cứ khi nào Ta hiện diện trong các gia đình, Ta đều để lại cho mọi người một thông điệp hòa bình, chữa lành cho người bệnh, an ủi những người đau khổ bằng quyền năng thần thánh mà tình yêu sở hữu.

20. Ta chưa bao giờ từ chối bước vào một ngôi nhà chỉ vì người ta không tin Ta ở đó; Ta biết rằng khi rời khỏi nơi đó, trái tim những người cư ngụ sẽ tràn ngập niềm vui, vì dù không biết, tinh thần họ đã được chiêm ngưỡng Nước Trời qua sự dạy dỗ của Ta.

21. Đôi khi Ta tìm đến trái tim họ, đôi khi họ tìm đến Ta; nhưng trong mọi trường hợp, tình yêu của Ta là bánh sự sống đời đời, mà Ta đã ban

cho họ qua ý nghĩa của Lời Ta. (28, 3-5)

Chúa Giêsu, nhà thuyết giáo không mệt mỏi

22. Trong một số dịp, khi Ta lui về sự cô độc của một thung lũng nào đó, Ta chỉ ở một mình trong chốc lát, bởi vì đám đông, khao khát được nghe Ta, đã đến gần Thầy của họ với mong muốn được chiêm ngưỡng sự nhân từ vô tận trong ánh mắt của Ngài. Ta đã đón nhận họ và tràn ngập những người đàn ông, phụ nữ và trẻ em ấy bằng sự nồng nhiệt của lòng thương xót vô hạn của Ta, vì Ta biết rằng trong mỗi sinh linh đều có một linh hồn, vì linh hồn ấy mà Ta đã đến thế gian. Rồi Ta nói với họ về Nước Trời, là quê hương thực sự của Thần Khí, để họ xoa dịu sự bất an trong lòng nhờ Lời Ta và được củng cố bởi niềm hy vọng đạt được Sự Sống Vĩnh Cửu.

23. Đã có lần, ẩn mình trong đám đông, có một người có ý định la hét phủ nhận sự thật của Ta và khẳng định rằng Ta là một tiên tri giả; nhưng lời Ta đã đến trước anh ta, trước khi anh ta kịp mở miệng. Trong những dịp khác, Ta đã để cho một kẻ phỉ báng nào đó sỉ nhục Ta, để chứng minh trước đám đông rằng Thầy không hề bực bội trước những lời xúc phạm, qua đó Ta đã cho họ một gương mẫu về sự khiêm nhường và tình yêu.

24. Có một số người — xấu hổ trước sự hiền lành của Ta — đã lập tức rời đi và hối hận vì đã làm tổn thương Đấng đã rao giảng sự thật

bằng những việc làm của Ngài bằng những nghi ngờ của họ. Ngay khi có cơ hội, họ đến với Ta, theo Ta trên đường đi — khóc lóc, xúc động bởi lời Ta, mà không dám lên tiếng để xin Ta tha thứ cho những lời xúc phạm mà họ đã gây ra cho Ta trước đó. Ta gọi họ lại, an ủi họ bằng lời Ta và ban cho họ ân sủng. (28, 6-7)

25. Hãy nghe đây: Khi Ta còn ở với các con trên đất, người ta đã đến với Ta thành từng đám đông — những người có địa vị cao, đầy kiêu ngạo, những nhà cầm quyền đã lén lút tìm đến Ta để nghe Ta. Một số người ngưỡng mộ Ta, nhưng vì sợ hãi nên họ không dám công khai thừa nhận; những người khác thì từ chối Ta.

26. Đám đông người đến với Ta, gồm cả nam, nữ và trẻ em, lắng nghe Ta vào buổi sáng, buổi chiều và ban đêm, và họ luôn thấy Thầy sẵn sàng ban cho họ Lời Chúa. Họ thấy rằng Thầy đã quên chính mình, và không thể giải thích được vào giờ nào Ngài ăn uống để cơ thể Ngài không yếu đi và giọng nói Ngài không mệt mỏi. Lý do là vì họ không biết rằng Chúa Giê-su nhận được sức mạnh từ chính Thần Khí của Ngài và tìm thấy thức ăn trong chính bản thân Ngài. (241, 23)

Tình yêu của Chúa Giê-su dành cho trẻ em và thiên nhiên

27. Thỉnh thoảng, khi Tôi ở một mình, Tôi được những đứa trẻ phát hiện ra, chúng đến với Tôi để đưa cho Tôi những bông hoa nhỏ, kể cho

Tôi nghe những nỗi buồn nho nhỏ và hôn Tôi.

28. Các bà mẹ lo lắng khi thấy con cái mình trong vòng tay Ta, lắng nghe lời Ta nói. Các môn đệ, những người cho rằng điều này là thiếu tôn trọng Thầy, đã cố gắng đuổi các em ra khỏi bên cạnh Ta. Lúc đó, Ta phải nói với họ: “Hãy để các em nhỏ đến với Ta; vì để vào Nước Trời, các con phải có sự trong sáng, đơn sơ và hồn nhiên của trẻ thơ.”

29. Ta vui mừng trước sự ngây thơ và hồn nhiên đó, giống như ai đó vui mừng khi nhìn thấy một nụ hoa vừa mới nở. (262, 62-64)

30. Đã bao lần các môn đệ bắt gặp Chúa Giê-su đang trò chuyện với các loài thụ tạo trên mặt đất. Đã bao lần Thầy bị bắt gặp đang trò chuyện với chim chóc, với đồng ruộng, với biển cả! Nhưng họ biết rằng Thầy của họ không hề xa cách, họ biết rằng trong Thầy của họ đang sống Thần Khí Tạo Hóa của Cha, Đấng đã ban cho mọi loài một ngôn ngữ, Đấng hiểu tất cả các “con cái” của Ngài, Đấng nhận được lời ca ngợi và tình yêu từ mọi thứ Ngài đã tạo dựng.

31. Đã bao lần các môn đệ và dân chúng thấy Chúa Giê-su vuốt ve một con chim hay một bông hoa và chúc lành cho mọi sự, và trong đôi mắt Ngài, họ phát hiện ra những ánh nhìn của tình yêu vô tận dành cho mọi loài thụ tạo! Các môn đệ cảm nhận được niềm vui thiêng liêng của Chúa khi Ngài thấy mình được bao quanh bởi biết bao vinh quang, biết bao điều kỳ diệu phát xuất từ sự khôn ngoan của Ngài, và họ cũng

thường thấy những giọt nước mắt trong mắt Thầy khi Ngài chứng kiến sự thờ ơ của con người trước vinh quang ấy, sự chai sạn và mù quáng của loài người trước biết bao vẻ đẹp long lanh. Họ thường thấy Thầy khóc khi Ngài nhìn thấy một người bị hủi đang rơi lệ vì căn bệnh của mình, hoặc những người đàn ông và phụ nữ than khóc về số phận của mình, mặc dù họ đang được bao quanh bởi một bầu không khí của tình yêu hoàn hảo! (332, 25-26)

Giáo lý của Chúa Giê-su

32. Chúa Giê-su đã dạy các con lòng thương xót, sự hiền lành, tình yêu. Ngài dạy các con tha thứ từ đáy lòng cho kẻ thù, bảo các con phải từ bỏ sự dối trá và yêu mến sự thật. Ngài rao giảng rằng các con phải luôn đáp lại điều ác bằng điều thiện, cũng như điều thiện mà các con đã nhận được. Ngài dạy các con tôn trọng mọi người lân cận và chỉ cho các con cách tìm được sức khỏe cho thân xác và linh hồn; cách các con tôn vinh danh cha mẹ bằng cuộc sống của mình, để các con cũng được con cái tôn vinh.

33. Đây là một số điều răn mà ai muốn thực sự trở thành Kitô hữu đều phải tuân theo. (151, 35-36)

34. Khi các kinh sư và người Pha-ri-si quan sát những việc làm của Đức Giê-su và nhận thấy chúng khác với truyền thống của họ, họ đã khẳng định rằng giáo lý mà Ngài rao giảng vi phạm Luật Mô-sê. Lý do là vì họ đã nhầm lẫn giữa luật pháp với các truyền thống. Nhưng Ta đã chứng

minh cho họ thấy rằng Ta không vi phạm luật pháp mà Cha đã mặc khải cho Mô-sê, mà ngược lại, Ta đã thực hiện luật pháp đó bằng lời nói và việc làm.

35. Chắc chắn Ta đã bỏ qua nhiều truyền thống của dân tộc đó, vì thời điểm đã đến để chúng phải biến mất, để một thời đại mới với những giáo lý cao hơn có thể bắt đầu. (149, 42-43)

36. Hãy nhớ rằng trong điều răn đầu tiên của Luật pháp mà Ta đã ban cho nhân loại qua Mô-sê, Ta đã nói: “Các ngươi chớ làm cho mình hình tượng hay hình ảnh nào về những điều trên trời, để quỳ lạy và thờ phượng nó.” Kể từ đó, con đường cho con người và con đường cho linh hồn đã được vạch ra rõ ràng.

37. Mô-sê không chỉ truyền lại Mười Điều Răn cho loài người, mà còn ban hành những luật lệ thứ yếu cho cuộc sống con người, và thiết lập các truyền thống, nghi lễ và biểu tượng trong việc thờ phượng thiêng liêng, tất cả đều phù hợp với các bước phát triển mà tinh thần con người đã trải qua vào thời đó.

38. Nhưng Đấng Mê-si-a được hứa hẹn đã đến và loại bỏ các truyền thống, nghi lễ, biểu tượng và lễ vật, chỉ để lại Luật pháp nguyên vẹn. Vì vậy, khi những người Pha-ri-si nói với dân chúng rằng Chúa Giê-su chống lại các luật của Mô-sê, Ta đã trả lời họ rằng Ta không chống lại Luật pháp, mà đến để hoàn thành nó. Nếu những lời dạy của Ta loại bỏ các truyền thống, thì điều đó xảy ra

bởi vì dân chúng, để tuân giữ các truyền thống đó, đã quên tuân theo Luật pháp. (254, 17-18)

39. Lời Ta trong thời hiện tại sẽ không xóa bỏ những lời Ta đã ban cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai”. Các thời đại, thế kỷ và kỷ nguyên sẽ trôi qua, nhưng những lời của Chúa Giê-su sẽ không trôi qua. Hôm nay, Ta giải thích và mặc khải cho các con ý nghĩa của những điều Ta đã nói với các con lúc bấy giờ mà các con chưa hiểu. (114, 47)

"Phép lạ" của Chúa Giê-su

40. Để giáo lý đó thắp lên đức tin trong lòng mọi người, Ta đã đồng thời thực hiện những phép lạ, để họ có thể yêu mến giáo lý đó; và để những "phép lạ" này trở nên rõ ràng nhất có thể, Ta đã thực hiện chúng trên thân thể những người bệnh, chữa lành cho những người mù, người điếc, người câm, người què, người bị quỷ ám, người hủi, và Ta cũng đã làm cho người chết sống lại.

41. Đấng Christ đã thực hiện biết bao phép lạ của tình yêu giữa loài người! Lịch sử đã lưu giữ tên của những phép lạ đó làm gương cho các thế hệ tương lai. (151, 37-38)

42. Các thực thể Ánh Sáng phục vụ công trình thiêng liêng và những kẻ khác, những kẻ nổi loạn và vô minh, đã xuất hiện khắp nơi, và trong số loài người đó, những kẻ bị quỷ ám đã xuất hiện, những kẻ mà khoa học không thể giải thoát và bị dân chúng ruồng bỏ. Cả các thầy dạy Luật lẫn các nhà khoa học đều không thể trả

lại sức khỏe cho những người bệnh đó.

43. Nhưng tất cả những điều này đều do Ta đã định sẵn để dạy dỗ các con và ban cho các con những bằng chứng về tình yêu. Ta đã ban cho các con, qua Đức Giê-su, sự chữa lành cho các tạo vật của Ngài, khiến nhiều người kinh ngạc.

44. Những kẻ vô tín, những người đã nghe nói về quyền năng của Chúa Giê-su và biết về những phép lạ của Ngài, đã đòi hỏi những bằng chứng khó khăn nhất để làm cho Ngài bối rối trong chốc lát và chứng minh rằng Ngài không phải là Đấng vô ngộ. Nhưng việc giải thoát những người bị quỷ ám, việc Ta đưa họ trở lại trạng thái của những con người bình thường chỉ bằng cách chạm vào họ, nhìn họ hoặc ra lệnh cho họ, để những linh hồn đó rời khỏi tâm trí họ và cả hai được giải thoát khỏi gánh nặng nặng nề, đã làm họ bối rối.

45. Trước quyền năng này, các người Pha-ri-si, các nhà khoa học, các kinh sư và các người thu thuế đã có những phản ứng khác nhau. Một số công nhận quyền năng của Đức Giê-su, một số khác quy quyền năng của Ngài cho những ảnh hưởng không rõ ràng, còn một số khác thì không biết nói gì. Nhưng những người bệnh đã được chữa lành thì chúc tụng danh Ngài.

46. Một số người bị ám bởi một linh hồn duy nhất, một số khác bị ám bởi bảy linh hồn, như Ma-ri Ma-đa-len, và một số bị ám bởi một số lượng

lớn đến nỗi chính họ nói rằng đó là một đạo quân.

47. Suốt cuộc đời của Thầy, những biểu hiện tâm linh nối tiếp nhau.

Một số được mười hai môn đệ chứng kiến, số khác được dân chúng chứng kiến — ngoài trời và trong nhà. Đó là thời kỳ của những việc làm kỳ diệu, của những “phép lạ”. (339, 20-22)

48. Phép lạ, theo cách các con hiểu, không tồn tại; không có mâu thuẫn giữa Thần thánh và Vật chất.

49. Các người gán cho Chúa Giê-su nhiều phép lạ; nhưng thật sự, Ta nói với các người, những việc làm của Ngài là kết quả tự nhiên của tình yêu, sức mạnh thiêng liêng mà các người vẫn chưa biết cách sử dụng, mặc dù nó hiện hữu trong mỗi tâm hồn mà chưa được khai thác. Bởi vì các người đã không muốn tìm hiểu sức mạnh của tình yêu.

50. Trong tất cả những phép lạ mà Chúa Giê-su đã thực hiện, điều gì đã phát huy tác dụng, ngoài tình yêu?

51. Hãy nghe đây, các môn đệ: Để tình yêu của Thiên Chúa có thể tỏ lộ cho nhân loại, sự khiêm nhường của công cụ là điều cần thiết, và Chúa Giê-su luôn khiêm nhường; và vì Ngài đã nêu gương cho loài người về điều đó, nên Ngài đã nói với các con trong một dịp rằng Ngài không thể làm gì nếu không có ý muốn của Cha Trời. Ai không thấu hiểu sự khiêm nhường trong những lời này sẽ nghĩ rằng Chúa Giê-su là một con người như bao người khác; nhưng sự thật là Ngài muốn dạy các con bài học về sự khiêm nhường.

52. Ngài biết rằng sự khiêm nhường này, sự hiệp nhất với Cha, đã làm cho Ngài trở nên toàn năng trước loài người.

53. Ôi, sự biến hình vô cùng vĩ đại và tuyệt đẹp, mang lại tình yêu, sự khiêm nhường và sự khôn ngoan!

54. Giờ đây các con đã biết tại sao Chúa Giê-su, mặc dù Ngài nói rằng Ngài không thể làm gì nếu không theo ý muốn của Cha Ngài, nhưng trên thực tế Ngài có thể làm mọi điều; bởi vì Ngài vâng lời, bởi vì Ngài khiêm nhường, bởi vì Ngài tự hạ mình làm tôi tớ của Luật pháp và loài người, và Ngài biết yêu thương.

55. Vậy hãy nhận ra rằng — dù các con tự mình biết một số khả năng của tình yêu thiêng liêng — các con không cảm nhận được chúng, và vì thế các con không thể hiểu được nguyên nhân của tất cả những gì các con gọi là phép lạ hay bí ẩn, đó chính là những việc làm mà Tình Yêu Thần Thánh thực hiện.

56. Những giáo lý nào mà Chúa Giê-su đã ban cho các con mà không xuất phát từ tình yêu? Khoa học nào, những bài tập hay kiến thức bí ẩn nào Ngài đã áp dụng để ban cho các con những ví dụ về quyền năng và sự khôn ngoan của Ngài? Chỉ có tình yêu hạnh phúc, nhờ đó con người có thể làm được mọi điều.

57. Không có gì mâu thuẫn trong các luật của Cha, các luật đó đơn giản vì khôn ngoan, và khôn ngoan vì thấm đẫm tình yêu.

58. Hãy hiểu Thầy, Ngài là sách giáo khoa của các con. (17, 11-21)

59. Thần khí đã thổi hồn vào Chúa Giê-su chính là Thần khí của Ta, Thiên Chúa của các con, Đấng đã trở thành con người để ở giữa các con và để các con nhìn thấy Ngài, vì điều đó là cần thiết. Khi là con người, Ta đã cảm nhận mọi nỗi đau khổ của loài người. Các nhà khoa học, những người đã nghiên cứu bản chất của thiên nhiên, đã đến với Ta và phát hiện ra rằng họ không biết gì về giáo lý của Ta. Người lớn và người nhỏ, người đạo đức và người tội lỗi, người vô tội và người có tội đều nhận được tinh hoa của Lời Ta, và Ta đã ban ân sủng sự hiện diện của Ta cho tất cả. Nhưng mặc dù nhiều người được kêu gọi, chỉ có ít người được chọn, và còn ít hơn nữa là những người ở bên Ta. (44, 10)

Người phụ nữ ngoại tình

60. Ta đã bênh vực những kẻ tội lỗi. Các con không nhớ người phụ nữ ngoại tình sao? Khi cô ta được đưa đến trước mặt Ta, bị đám đông truy đuổi và lên án, các người Pha-ri-si đã đến và hỏi Ta: “Chúng ta phải làm gì với cô ta?” — Các thầy tế lễ mong đợi Ta sẽ nói: “Hãy để công lý được thực thi”, để rồi họ có thể đáp lại: “Sao Ngài lại rao giảng tình yêu mà lại cho phép người phụ nữ tội lỗi này bị trừng phạt?” Và nếu Ta nói: “Hãy thả cô ta ra”, họ sẽ đáp lại: “Trong Luật Mô-sê, mà Ngài — như Ngài nói — xác nhận, có một điều luật quy định: Bất kỳ người phụ nữ nào bị bắt quả tang ngoại tình đều phải bị ném đá.”

61. Vì Ta nhận ra ý định của họ, nên Ta không trả lời họ, mà cúi xuống và viết lên bụi đất những tội lỗi của những kẻ kết án cô ta. Họ lại hỏi Ta phải làm gì với người phụ nữ đó, và Ta trả lời họ: “Ai trong các người không có tội, thì hãy ném viên đá đầu tiên.” Khi đó, họ nhận ra lỗi lầm của mình và bỏ đi, che mặt lại. Không ai trong số họ là người trong sạch, và vì họ cảm thấy Ta nhìn thấu tận đáy lòng họ, nên họ không còn buộc tội người phụ nữ đó nữa, vì tất cả họ đều đã phạm tội. Nhưng người phụ nữ đó và những người khác cũng đã phạm tội ngoại tình cùng với cô ta, đã ăn năn và không còn phạm tội nữa. Ta nói với các người, dùng tình yêu để cải hóa một tội nhân dễ hơn là dùng sự nghiêm khắc. (44, 11)

Maria Magdalena

62. Maria Magdalena — người phụ nữ tội lỗi, như thế gian đã gọi — xứng đáng nhận được sự nồng nhiệt và sự tha thứ của Ta.

63. Cô ấy sớm đạt được sự cứu rỗi, điều mà những người khác, những người chỉ cầu xin sự tha thứ cho tội lỗi của mình với đức tin yếu ớt, thì không có được. Trong khi cô ấy sớm tìm thấy điều mình tìm kiếm, thì những người khác lại không đạt được.

64. Ma-đa-len đã được tha thứ mà không hề khoe khoang về sự ăn năn của mình. Cô đã phạm tội, cũng như các con đang phạm tội; nhưng cô đã yêu thương rất nhiều.

65. Ai yêu thương thì có thể có những sai lầm trong hành vi con người; nhưng tình yêu là sự nồng nhiệt tràn ra từ trái tim. Nếu các con muốn được tha thứ — như các con — thì hãy hướng ánh mắt đầy tình yêu và niềm tin về phía Ta, và các con sẽ được tha thứ mọi lỗi lầm.

66. Người phụ nữ ấy không còn phạm tội nữa; tình yêu tràn ngập từ trái tim cô ấy đã được dành trọn cho giáo lý của Thầy.

67. Cô ấy đã được tha thứ, dù đã phạm lỗi. Nhưng trong lòng cô ấy, ngọn lửa thanh tẩy đang bùng cháy, và nhờ sự tha thứ mà người phụ nữ tội lỗi nhận được, cô ấy không rời xa Chúa Giêsu dù chỉ một giây; còn các môn đệ của Ta thì lại bỏ Ta một mình trong những giờ phút đẫm máu nhất. Nhưng người phụ nữ bị coi thường đó không rời xa Ta, không chối bỏ Ta, không sợ hãi, cũng không xấu hổ.

68. Vì thế, cô ấy được phép khóc lóc dưới chân Thập giá của Ta và trên mộ Ta. Linh hồn cô ấy sớm được cứu rỗi, vì cô ấy đã yêu thương rất nhiều.

69. Trong lòng bà cũng có tinh thần của một tông đồ. Sự hoán cải của bà tỏa sáng như ánh sáng của sự thật. Bà đã quỳ xuống dưới chân Ta để nói với Ta: “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, con sẽ được giải thoát khỏi tội lỗi.”

70. Còn các con thì sao — bao nhiêu lần các con muốn thuyết phục Ta về sự vô tội của mình bằng cách che đậy những lỗi lầm của mình

bằng những lời cầu nguyện dài dòng.

71. Không, các môn đệ, hãy học theo cô ấy, hãy thật sự yêu mến Chúa của các con trong mỗi người đồng loại. Hãy yêu thương nhiều, và tội lỗi của các con sẽ được tha thứ. Các con sẽ trở nên vĩ đại khi các con làm cho sự thật này nở hoa trong lòng mình. (212, 68-75)

Nicôđêmô và vấn đề luân hồi

72. Vào thời đó, Ta đã nói với Nicôđêmô, người đã đến gặp Ta với lòng thành để trò chuyện: “Cái gì sinh ra từ xác thịt thì là xác thịt, và cái gì sinh ra từ Thần Khí thì là Thần Khí. Đừng ngạc nhiên khi Ta nói với người rằng người ta phải được sinh ra lần nữa.” Ai đã hiểu những lời đó?

73. Ta muốn nói với các con rằng một kiếp người là không đủ để hiểu được một giáo lý nào của Ta, và để hiểu được cuốn sách giáo khoa mà cuộc đời này chứa đựng, các con cần nhiều kiếp sống trên trần gian. Vì vậy, xác thịt chỉ có nhiệm vụ làm chỗ dựa cho linh hồn trong hành trình của nó trên trần gian. (151, 59)

Sự biến hình của Chúa Giê-su

74. Trong “Thời kỳ thứ hai”, một lần nọ, Chúa Giê-su đi dạo, được một số môn đệ theo sau. Họ đã leo lên một ngọn núi, và trong khi Thầy làm cho những người đàn ông đó tràn đầy sự ngưỡng mộ bằng những lời nói của mình, họ bỗng nhiên thấy thân thể của Chúa họ được biến hình, đang lơ lửng trong không gian, bên

phải Ngài là Thánh Thần Mô-sê và bên trái là Ê-li.

75. Trước cảnh tượng siêu nhiên đó, các môn đệ quỳ sụp xuống đất, bị ánh sáng thiêng liêng làm cho lóa mắt. Nhưng họ lập tức bình tĩnh lại và đề nghị Thầy khoác chiếc áo choàng tím của các vị vua lên vai Ngài, cũng như lên vai Mô-sê và Ê-li.

Lúc đó, họ nghe thấy một tiếng nói từ vô tận vang xuống, phán rằng: “Đây là Con yêu dấu của Ta, Đấng mà Ta hài lòng; hãy nghe lời Ngài!”

76. Các môn đệ rất sợ hãi khi nghe tiếng nói đó, và khi ngước lên, họ chỉ thấy Thầy, Người nói với họ:

“Đừng sợ và đừng nói về sự hiện ra này với ai cho đến khi Ta sống lại từ cõi chết.” Rồi họ hỏi Chúa của họ: “Tại sao các kinh sư lại nói rằng Ê-li phải đến trước?” Và Đức Giê-su đáp lại: “Quả thật, Ê-li sẽ đến trước và sắp xếp mọi sự. Nhưng Ta nói với các con rằng Ê-li đã đến rồi, mà họ không nhận ra; trái lại, họ đã làm với ông ấy theo ý họ.” Lúc đó, các môn đệ mới hiểu rằng Ngài đang nói với họ về Gioan Tẩy Giả.

77. Đã bao lần trong thời đại này, trước mắt các con, Ta đã làm cho thân xác mà qua đó Ta truyền đạt trở nên vô hình, để rồi cho phép các con nhìn thấy Ta trong hình hài con người mà nhân loại đã biết đến là Giê-su, thế mà các con vẫn không quỳ lạy trước sự biến hình* mới này. (29, 15-18)

** Hiện tượng này trong parapsychology còn được gọi là “Transfiguration”, tức là sự hiện ra ngày càng rõ ràng của một*

hiện thân.

Thiếu can đảm xưng nhận

78. Khi Ta trở thành con người và sống giữa các con lúc bấy giờ, thường xảy ra rằng vào ban đêm, khi mọi người đang nghỉ ngơi, có những người đến với Ta, họ tìm kiếm Ta một cách bí mật vì sợ bị phát hiện. Họ tìm đến Ta vì cảm thấy cần rút lương tâm, bởi họ đã la hét và gây rối với Ta khi Ta đang nói chuyện với đám đông. Cảm giác hối hận của họ càng mãnh liệt hơn khi họ nhận ra rằng lời Ta đã để lại trong lòng họ một món quà của bình an và ánh sáng, và Ta đã tuôn tràn dầu thơm chữa lành vào thân thể họ.

79. Họ đến gặp Ta với đầu cúi xuống và nói với Ta: “Thầy ơi, xin tha thứ cho chúng con, chúng con đã nhận ra rằng lời của Thầy chứa đựng sự thật.” Ta đáp lại họ: “Nếu các con đã nhận ra rằng Ta chỉ nói sự thật — tại sao các con lại trốn tránh? Các con chẳng phải ra ngoài trời để đón nhận những tia nắng mặt trời khi nó xuất hiện sao — vậy mà khi nào các con lại cảm thấy xấu hổ vì điều đó? Ai yêu mến sự thật thì không bao giờ che giấu nó, cũng không chối bỏ nó, và cũng không cảm thấy xấu hổ vì nó.”

80. Ta nói điều này với các con vì Ta thấy rằng nhiều người chỉ nghe Ta lén lút và chối bỏ nơi họ đã đến — che giấu những gì họ đã nghe, và đôi khi phủ nhận rằng họ đã ở với Ta. Vậy thì các con xấu hổ vì ai? (133, 23-26)

Sự thù địch đối với Chúa Giê-su

81. Khi Ta nói với đám đông trong “Thời kỳ Thứ hai”, lời Ta — hoàn hảo về ý nghĩa và hình thức — đã được tất cả nghe thấy. Ánh mắt thấu suốt trái tim của Ta đã phát hiện ra tất cả những gì mỗi người ẩn giấu trong lòng. Ở một số người là sự nghi ngờ, ở những người khác là đức tin, còn ở những người khác nữa, một giọng nói đầy sợ hãi đã nói với Ta: Đó là những người bệnh tật, nỗi đau của họ khiến họ hy vọng Ta sẽ làm phép lạ. Có những người cố che giấu sự chế nhạo khi nghe Ta nói rằng Ta đến từ Cha để mang Nước Trời đến cho loài người, và cũng có những trái tim mà Ta phát hiện ra sự thù hận đối với Ta cùng ý định làm Ta im lặng hoặc loại bỏ Ta.

82. Đó là những kẻ kiêu ngạo, những người Pha-ri-si, những người cảm thấy bị sự thật của Ta chạm đến. Bởi vì mặc dù Lời của Ta rất rõ ràng, đầy tình yêu và an ủi — mặc dù nó luôn được xác nhận bằng những việc làm quyền năng, nhiều người vẫn muốn khám phá sự thật về sự hiện diện của Ta bằng cách đánh giá Ta dựa trên con người Giê-su, bằng cách nghiên cứu cuộc đời Ta và chú ý đến sự khiêm nhường trong trang phục của Ta và sự nghèo khó tuyệt đối về của cải vật chất.

83. Nhưng không chỉ dừng lại ở việc kết án Ta, họ còn kết án các môn đệ của Ta, theo dõi họ một cách kỹ lưỡng, dù họ đang nói chuyện, đang theo Ta trên đường đi hay đang

ngồi vào bàn ăn. Các người Pha-ri-si đã phần nộ thế nào khi họ thấy, trong một dịp nhất định, các môn đệ của Ta không rửa tay trước khi ngồi vào bàn ăn! Những kẻ đầu óc hẹp hòi, nhằm lẫn sự sạch sẽ của thân thể với sự trong sạch của tâm hồn! Họ không nhận ra rằng, khi chạm vào bánh thánh trong đền thờ, tay họ tuy sạch, nhưng lòng họ đầy thối nát. (356, 37-38)

84. Bất cứ nơi nào Ta đi, họ đều dò xét Ta. Mọi hành động và lời nói của Ta đều bị phán xét với ý đồ xấu xa; phần lớn họ bối rối trước những việc làm và bằng chứng của Ta, vì trí óc họ không thể hiểu được những điều mà chỉ có Thần Khí mới có thể thấu hiểu.

85. Khi Ta cầu nguyện, họ nói: “Tại sao Ngài lại cầu nguyện, trong khi Ngài nói rằng Ngài đầy quyền năng và sự khôn ngoan? Ngài có thể cần hay xin điều gì?” Và khi Ta không cầu nguyện, họ nói rằng Ta không tuân theo các quy định tôn giáo của họ.

86. Khi họ thấy Ta không ăn uống trong khi các môn đệ của Ta đang ăn, họ phán xét rằng Ta đang ở ngoài những luật lệ do Đức Chúa Trời thiết lập; và khi họ thấy Ta ăn uống, họ tự hỏi: Tại sao anh ta phải ăn để sống — anh ta, người đã tuyên bố rằng anh ta là sự sống? Họ không hiểu rằng Ta đã đến thế gian để tiết lộ cho loài người biết rằng nhân loại sẽ sống như thế nào sau một thời gian thanh tẩy dài, để từ đó nảy sinh ra một thể hệ được thánh hóa, vượt lên trên sự khốn

khổ của con người, trên những nhu cầu thiết yếu của xác thịt và trên những đam mê của các giác quan thể xác. (40, 11-13)

Thông báo chia tay

87. Trong ba năm, Chúa Giê-su đã sống cùng các môn đệ. Ngài luôn được vây quanh bởi những đám đông đông đảo, những người yêu mến Ngài vô cùng. Đối với các môn đệ ấy, không có gì khác ngoài việc lắng nghe Thầy của mình khi Ngài giảng dạy những lời dạy thiêng liêng. Khi theo bước chân Ngài, họ không cảm thấy đói khát, không có bất kỳ trở ngại hay cản trở nào, mọi thứ đều tràn ngập bình an và hạnh phúc trong bầu không khí bao quanh nhóm người đó, và thế mà — khi họ đang say sưa chiêm ngưỡng Đức Giê-su yêu quý của mình, Ngài đã nói với họ: “Sẽ đến một thời điểm khác; Ta sẽ rời xa các con, và các con sẽ ở lại như những con chiên giữa bầy sói. Giờ đó đang đến gần, và Ta cần phải trở về nơi Ta đã đến. Các con sẽ ở một mình trong một thời gian và mang chứng ngôn về những gì các con đã thấy và nghe đến những người khát khao tình yêu và công lý. Hãy hành động nhân danh Ta, và sau đó Ta sẽ đón các con về với Ta trong Quê hương Vĩnh cửu.”

88. Những lời đó khiến các môn đệ buồn bã, và càng gần đến giờ đó, Chúa Giêsu càng lặp lại lời thông báo đó với sự nhấn mạnh hơn, khi Ngài nói về sự chia tay của mình. Nhưng đồng thời, Ngài an ủi lòng

những người đang lắng nghe Ngài bằng cách nói với họ rằng Thánh Thần của Ngài sẽ không rời xa và sẽ tiếp tục canh giữ thế gian. Khi họ chuẩn bị mang Lời của Ngài đến với con người thời đó như một thông điệp an ủi và hy vọng, thì Ngài sẽ nói qua miệng họ và làm những phép lạ. (354, 26-27)

Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem

89. Đám đông đã đón rước Ta trong tiếng reo hò khi Ta bước vào thành Giê-ru-sa-lem. Họ đổ về từ các làng mạc và ngõ hẻm — đàn ông, phụ nữ và trẻ em — để chứng kiến sự nhập thành của Thầy. Đó là những người đã nhận được phép lạ và bằng chứng về quyền năng của Con Thiên Chúa. — Những người mù nay đã thấy, những người câm nay có thể hát Hosannah, những người què đã rời khỏi giường và vội vã đến để nhìn thấy Thầy trong Lễ Vượt Qua.

90. Ta biết rằng chiến thắng này chỉ là thoáng qua, Ta đã tiên đoán trước với các môn đệ của Ta những gì sẽ xảy ra sau đó. Đây chỉ mới là khởi đầu của cuộc chiến của Ta, và hôm nay, từ khoảng cách xa xôi so với những sự kiện đó, Ta nói với các con rằng ánh sáng của sự thật Ta vẫn tiếp tục chiến đấu chống lại bóng tối của sự vô minh, tội lỗi và sự lừa dối, vì vậy Ta phải thêm rằng chiến thắng cuối cùng của Ta vẫn chưa đến.

91. Làm sao các con có thể tin rằng cuộc rước vào Giê-ru-sa-lem đó có nghĩa là chiến thắng cho sự nghiệp

của Ta, trong khi chỉ có một số ít người đã hoán cải, còn rất nhiều người không nhận ra Ta là ai?

92. Và ngay cả khi tất cả những người đó đều đã hoán cải theo lời Ta — thì chẳng phải còn nhiều thế hệ nữa phải tiếp nối sao?

93. Khoảnh khắc hân hoan đó, cuộc rước vào thành ngăn ngủi và đầy chiến thắng đó chỉ là biểu tượng cho chiến thắng của Ánh Sáng, của Điều Thiện, của Sự Thật, của Tình Yêu và Công Lý — của ngày phải đến và mà tất cả các con đều được mời gọi.

94. Hãy biết rằng, nếu chỉ có một đứa con nào của Ta ở bên ngoài Giê-ru-sa-lem Mới, thì sẽ không có lễ hội nào diễn ra, vì Đức Chúa Trời sẽ không thể nói đến chiến thắng, Ngài sẽ không thể ăn mừng chiến thắng, nếu quyền năng của Ngài không thể cứu được cả đứa con cuối cùng của Ngài. (268, 17-21)

95. Các con cũng giống như những người đã hát Hosannah trong "Thời kỳ Thứ hai" khi Chúa Giêsu vào Giêrusalem. Hôm nay, khi Ta tỏ mình ra cho các con trong Thần Khí, các con không còn trải áo choàng trên đường Ta đi nữa, mà chính là trái tim các con, mà các con dâng lên làm nơi ở cho Chúa của các con. Hôm nay, tiếng "Hosannah" của các con không còn vang lên từ tận đáy lòng, tiếng "Hosannah" này phát xuất từ tâm hồn các con như một bài ca của sự khiêm nhường, tình yêu và sự nhận biết về Cha, như một bài ca của đức tin vào sự mặc khải mà Chúa các con đã mang đến cho các con trong "Thời kỳ Thứ ba".

96. Ngày xưa cũng như ngày nay, các con vẫn giống như những người đã theo Ta khi Ta vào thành Giê-ru-sa-lem. Đám đông vây quanh Ta, bị cuốn hút bởi những lời yêu thương của Ta. Nam nữ, già trẻ đã làm rung chuyển thành phố bằng những tiếng reo hò, và ngay cả các thầy tế lễ và người Pha-ri-si, những người lo sợ dân chúng sẽ nổi loạn, cũng nói với Ta: "Thầy ơi, nếu Thầy dạy về hòa bình — tại sao Thầy lại để các môn đệ của Thầy gây ra sự náo động như vậy?" Nhưng Ta đã trả lời họ: "Quả thật, Ta nói với các ngươi, nếu họ im lặng, thì đá sẽ lên tiếng." Bởi vì đó là những khoảnh khắc hân hoan, đó là đỉnh cao và sự tôn vinh Đấng Mê-si-a giữa những người đói khát công lý — những linh hồn đã chờ đợi sự đến của Chúa từ lâu để ứng nghiệm các lời tiên tri.

97. Với sự hân hoan và niềm vui đó, dân Ta cũng đã kỷ niệm sự giải phóng khỏi Ai Cập. Ta muốn làm cho kỷ niệm Lễ Vượt Qua đó trở nên bất hủ đối với dân Ta. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, Ta không chỉ tuân theo một truyền thống khi dâng hiến một con chiên — không, Ta đã dâng hiến chính mình trong Đức Giêsu, Chiên Con của sự hiến tế, như con đường mà qua đó tất cả các con cái Ta sẽ tìm được sự cứu rỗi. (318, 57-59)

Bữa Tiệc Ly

98. Khi Đức Giêsu cử hành bữa tiệc Vượt Qua cùng các môn đệ theo truyền thống của dân tộc ấy, Ngài đã nói với họ: "Ta sẽ tiết lộ cho các

con một điều mới: Hãy uống rượu này và ăn bánh này, là biểu tượng cho máu và thân thể Ta, và hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta.”

99. Sau khi Thầy qua đời, các môn đệ tưởng nhớ sự hy sinh của Chúa bằng cách uống rượu và ăn bánh, những biểu tượng của Đấng đã hiến dâng tất cả vì tình yêu dành cho nhân loại.

100. Trong suốt nhiều thế kỷ, các dân tộc bị chia rẽ thành các giáo phái đã đưa ra những cách giải thích khác nhau về lời Ta.

101. Hôm nay, Ta muốn nói với các con điều Ta đã cảm nhận trong giờ phút ấy, tại Bữa Tiệc Ly ấy, nơi mỗi lời nói và mỗi hành động của Chúa Giêsu đều là bài học từ một cuốn sách chứa đựng sự khôn ngoan sâu sắc và tình yêu vô tận. Khi Ta dùng bánh và rượu, đó là để các con hiểu rằng chúng giống như tình yêu, là thức ăn và sự sống của linh hồn; và khi Ta nói với các con: “Hãy làm điều này để tưởng nhớ Ta”, thì Thầy muốn nói rằng các con hãy yêu thương người lân cận bằng một tình yêu giống như tình yêu của Chúa Giêsu, và hãy hiến dâng chính mình cho loài người như một thức ăn đích thực.

102. Mọi nghi thức mà các con thực hiện từ những lời dạy này sẽ trở nên vô ích nếu các con không áp dụng những giáo lý và gương mẫu của Ta vào cuộc sống của mình. Chính điều đó là điều khó khăn đối với các con, nhưng đó cũng chính là công đức. (151, 29-32; 34)

103. Giống như các con đang ở xung quanh Ta bây giờ, cũng vậy vào buổi tối cuối cùng ấy trong “Thời kỳ Thứ hai”. Mặt trời vừa lặn khi Chúa Giê-su nói chuyện với các môn đệ lần cuối cùng trong căn phòng đó. Đó là những lời của một người cha sắp qua đời dành cho những đứa con yêu quý của mình. Nỗi buồn hiện hữu trong Chúa Giê-su và cả trong các môn đệ, những người vẫn chưa biết điều gì đang chờ đợi Đấng đã dạy dỗ và yêu thương họ vô cùng chỉ vài giờ sau đó. Chúa của các con sắp ra đi, nhưng các con vẫn chưa biết bằng cách nào. Phi-rô khóc và ôm chặt chén thánh vào lòng, Gio-an làm ướt ngực Thầy bằng những giọt nước mắt, Ma-thi-ơ và Ba-tô-lô-mê-ô đã vô cùng xúc động trước những lời của Ta. Phi-líp và Tô-ma che giấu nỗi đau trong lòng khi họ ăn. Gia-cơ Trẻ và Gia-cơ Già, Tha-đê, An-rê và Si-môn câm lặng vì đau đớn; tuy nhiên, có rất nhiều điều họ đã thầm thì với Ta bằng trái tim. Ngay cả Giu-đa Ích-ca-ri-ốt cũng mang nỗi đau trong lòng, nhưng còn cả sợ hãi và cần rút lương tâm. Nhưng anh ta không thể quay lại được nữa, vì bóng tối đã chiếm hữu anh ta.

104. Khi Chúa Giêsu đã nói những lời cuối cùng và những lời khuyên răn của Ngài, các môn đệ ấy đã khóc nức nở. Nhưng một trong số họ không còn ở đó nữa, linh hồn anh ta không thể tiếp nhận nhiều tình yêu như vậy cũng như không thể nhìn thấy nhiều ánh sáng như vậy, và thế

là anh ta đã ra đi, vì lời ấy đã thiêu đốt trái tim anh ta. (94, 56-58)

105. Mong muốn thiêng liêng của Chúa Giê-su là các môn đệ của Ngài sẽ trở thành những người gieo hạt giống giáo lý cứu rỗi của Ngài.

106. Vào cao trào của bài giảng cuối cùng dành cho các môn đệ, cũng là cuộc trò chuyện cuối cùng giữa Cha và các con, Ngài đã nói với họ bằng giọng điệu đầy yêu thương: “Bây giờ Ta ban cho các con một điều răn mới: Hãy yêu thương nhau.”

107. Với ánh sáng của điều răn tối cao đó, Ngài đã thắp lên niềm hy vọng lớn nhất cho nhân loại. (254, 59)

Chương 12 – Khổ nạn, cái chết và sự phục sinh

Những vất vả và đau khổ suốt đời của Chúa Giêsu

1. Ta đã sống giữa loài người và biến cuộc đời Ta thành một gương mẫu, một cuốn sách giáo khoa. Ta đã trải qua mọi nỗi đau khổ, những cám dỗ và cuộc đấu tranh, sự nghèo khó, lao động và sự bách hại. Ta đã trải qua sự từ chối của những người thân, sự vô ơn và sự phản bội; những ngày làm việc dài đằng đẵng, cơn đói và cơn khát, sự chế giễu, sự cô đơn và cái chết. Tôi đã để cho toàn bộ gánh nặng tội lỗi của loài người đổ xuống trên mình. Tôi đã cho phép con người khám phá Thần Khí của tôi qua Lời nói và thân thể bị đâm thấu của tôi, nơi người ta có

thể nhìn thấy cả xương sườn cuối cùng của tôi. Dù là Thiên Chúa, tôi đã bị biến thành một vị vua bị chế giễu, bị lột trần, và còn phải mang thập giá nhục nhã để leo lên ngọn đồi nơi những tên cướp đã chết. Tại đó, cuộc đời con người của Ta đã kết thúc như một bằng chứng rằng Ta không chỉ là Đức Chúa Trời của Lời, mà còn là Đức Chúa Trời của Hành động. (217, 11)

2. Khi giờ đã gần kề và bữa tiệc ly đã kết thúc, Chúa Giê-su đã ban những chỉ dẫn cuối cùng cho các môn đệ. Ngài lên vườn Ô-li-ve, nơi Ngài thường cầu nguyện, và nói với Cha: “Lạy Cha, nếu có thể, xin cất chén này khỏi con. Nhưng không phải ý con, mà là ý Cha được nên.” Rồi người môn đệ sẽ phản bội Ta tiến lại gần, đi cùng với một đám đông sẽ bắt giữ Ta. Khi họ hỏi: “Ai là Giê-su, người Na-xa-rét?”, Giu-đa tiến lại gần Thầy mình và hôn Người. Trong lòng những người đó đầy sợ hãi và bối rối khi thấy sự bình tĩnh của Chúa Giêsu, và họ lại hỏi: “Ai là Giêsu?” Bấy giờ, Ta bước đến gần họ và nói với họ: “Đây, chính là Ta.” Và cuộc Khổ Nạn của Ta bắt đầu.

3. Họ đưa Ta ra trước các thầy tế lễ, quan tòa và những người cầm quyền. Họ tra hỏi Ta, xét xử Ta và buộc tội Ta vi phạm luật Mô-sê, đồng thời muốn lập nên một vương quốc nhằm lật đổ vương quốc của Hoàng đế. (152, 6-7)

Sự phản bội của Giu-đa

4. Các con không nhớ rằng Ta đã bày tỏ tình yêu của Ta trong bao nhiêu dịp, không chỉ với những người tin vào Ta, mà còn với kẻ đã phản bội Ta, và với những người đã bắt bớ và xét xử Ta sao? Bây giờ các con có thể hỏi Ta, lý do nào đã khiến Ta cho phép tất cả những sự nhạo báng đó xảy ra. Và Ta trả lời các con: Điều cần thiết là Ta phải để cho họ hoàn toàn tự do trong suy nghĩ và hành động, để tạo ra những cơ hội thích hợp để Ta tỏ mình ra, và để tất cả mọi người đều được trải nghiệm lòng thương xót và tình yêu mà Ta đã dạy cho thế gian.

5. Ta không xúi giục lòng Giu-đa phản bội Ta; hắn là công cụ của một ý nghĩ xấu xa khi lòng hắn chìm trong bóng tối. Nhưng trước sự bất trung của môn đệ ấy, Ta đã tỏ lòng tha thứ cho hắn.

6. Không cần thiết phải có một trong số các môn đệ của Ta phản bội Ta để cho các con thấy gương khiêm nhường đó. Thầy đã có thể thể hiện điều đó trong bất kỳ cơ hội nào mà con người mang lại cho Ngài. Môn đệ đó đã được chọn làm công cụ để Thầy bày tỏ sự khiêm nhường thần thánh của Ngài trước thế gian. Dù các con có nghĩ rằng chính sự yếu đuối của con người đó đã dẫn đến cái chết của Chúa Giêsu, thì Ta cũng nói với các con rằng các con đã lầm; vì Ta đã đến để hiến dâng chính mình cho các con trọn vẹn, và nếu không phải theo cách này, thì các con có thể chắc chắn rằng điều đó sẽ xảy ra theo cách

khác. Vì vậy, các con không có quyền nguyên rửa hay phán xét người anh em của các con, người đã thiếu tình yêu và lòng trung thành mà anh ta nợ Thầy mình trong một khoảnh khắc u ám. Nếu các con đổ lỗi cho anh ta về cái chết của Ta — tại sao các con không chúc phúc cho anh ta, khi các con biết rằng máu Ta đã đổ ra để cứu rỗi tất cả loài người? Sẽ tốt hơn cho các con nếu các con cầu nguyện và xin cho không ai trong các con sa vào cám dỗ, vì sự giả hình của các kinh sư và người Pha-ri-si vẫn còn tồn tại trên thế gian này. (90, 37-39)

Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu

7. Khi Ta bị Thương tế Ca-i-pha thẩm vấn và ông ta nói với Ta: “Ta thề với ngươi, hãy nói cho ta biết ngươi có phải là Đấng Kitô, Đấng Mê-si-a, Con Thiên Chúa không”, thì Ta đã trả lời ông ta: “Chính ngươi đã nói điều đó.” (21, 30)

8. Bao nhiêu trái tim, chỉ vài ngày trước còn ngưỡng mộ và chúc phúc cho các việc làm của Ta, đã quên đi những điều đó, tỏ ra vô ơn và gia nhập vào hàng ngũ những kẻ sỉ nhục Ta. Nhưng sự hy sinh đó phải thật lớn lao, để nó không bao giờ bị xóa khỏi ký ức của loài người.

9. Thế gian và các con, là một phần của thế gian, đã thấy Ta bị sỉ nhục, chế nhạo và sỉ nhục, đến mức không một con người nào có thể chịu đựng được. Nhưng Ta đã kiên nhẫn uống cạn chén mà các con đã cho Ta uống. Bước từng bước, Ta đã hoàn thành định mệnh tình yêu của Ta

giữa loài người và hiến dâng chính mình trọn vẹn cho các con của Ta.

10. Phúc cho những ai đã tin vào Đức Chúa Trời của họ, mặc dù họ đã chứng kiến Ngài bị máu tràn ngập và thở hỗn hển.

11. Nhưng một điều còn nặng nề hơn đang chờ đợi Ta: chết bị đóng đinh trên cây gỗ giữa hai tên cướp. Nhưng điều đó đã được chép sẵn, và vì thế nó phải được thực hiện, để Ta được nhận ra là Đấng Mê-si-a chân chính. (152, 8-11)

12. Về bài học mà Ta đang dạy các con, Ta đã đưa ra một ví dụ cho các con trong “Thời kỳ thứ hai”. Chúa Giêsu bị treo trên thập giá, Đấng Cứu Thế vật lộn với cái chết trước mặt đám đông mà Ngài đã yêu thương vô cùng. Mỗi trái tim là một cánh cửa mà Ngài đã gõ cửa. Trong đám đông khán giả có người cai trị đám đông, có vị lãnh đạo Giáo hội, có người thu thuế, có người Pha-ri-si, có người giàu, có người nghèo, có người sa đọa và có người có tâm hồn đơn sơ. Nhưng trong khi một số người biết Ngài là ai, Đấng đã chết vào giờ đó, vì họ đã thấy các việc làm của Ngài và nhận được ân huệ của Ngài, thì những người khác, khát máu vô tội và tham lam báo thù, lại đẩy nhanh cái chết của Đấng mà họ mĩa mai gọi là “Vua của người Do Thái” mà không biết rằng Ngài không chỉ là Vua của một dân tộc, mà còn là Vua của tất cả các dân tộc trên trái đất và của tất cả các thế giới trong vũ trụ. Trong khi Đức Giêsu hướng một trong những cái nhìn cuối cùng của Ngài về phía

đám đông đó, Ngài đã dâng lời cầu xin lên Cha với tình yêu thương và lòng trắc ẩn vô bờ, và nói: “Lạy Cha, xin tha thứ cho họ, vì họ không biết họ đang làm gì.”

13. Ánh mắt đó bao trùm cả những người đang khóc thương Ngài lẫn những kẻ đang hả hê trước nỗi đau của Ngài, vì tình yêu của Thầy, vốn là tình yêu của Cha, dành cho tất cả mọi người như nhau. (103, 26-27)

14. Khi ngày đó đến, đám đông, bị kích động bởi những kẻ cảm thấy lo lắng trước sự hiện diện của Chúa Giê-su, đã hành hạ và đánh đòn Ngài, khiến Ngài chảy máu như một con người bình thường vì những cú đánh, và sau đó chứng kiến Ngài vật lộn với cái chết và qua đời như bất kỳ con người nào khác, thì những người Pha-ri-si, các nhà lãnh đạo dân chúng và các thầy tế lễ đã reo lên một cách thỏa mãn: “Hãy nhìn xem, kẻ tự xưng là Con Thiên Chúa, tự cho mình là vua và tự xưng là Đấng Mê-si-a!”

15. Chính vì họ, hơn bất kỳ ai khác, mà Đức Giêsu đã cầu xin Cha Ngài tha thứ cho họ — những người — dù biết Kinh Thánh — nay lại chối bỏ Ngài và trước đám đông, họ đã vu khống Ngài là kẻ lừa đảo. Chính họ, mặc dù tự xưng là những người dạy luật, nhưng khi kết án Chúa Giê-su, thực ra họ không biết mình đang làm gì, trong khi đó, giữa đám đông, có những trái tim tan nát vì nỗi đau trước sự bất công mà họ chứng kiến, và những khuôn mặt đầm lệ trước cái chết hy sinh của Đấng Công Chính. Đó là những người đàn

ông và phụ nữ có tâm hồn đơn sơ, lòng khiêm nhường và tinh thần hào hiệp, những người biết Đấng ấy đã ở giữa loài người trên thế gian này, và hiểu được họ đã mất đi điều gì khi Thầy ra đi. (150, 24-25)

16. Đấng ấy đang nói với các con, Đấng đã vật lộn với cái chết trên thập tự giá, bị những tên tay sai hành hạ và tra tấn, đã ngược mắt lên vô tận và nói: “Lạy Cha, xin tha thứ cho họ, vì họ không biết họ đang làm gì.”

17. Trong sự tha thứ thiêng liêng ấy, Ta đã bao gồm tất cả mọi người của mọi thời đại, vì Ta có thể nhìn thấy quá khứ, hiện tại và tương lai của nhân loại. Ta có thể nói với các con trong sự thật và trong Thần Khí rằng, trong giờ phút được chúc phúc ấy, Ta cũng đã nhìn thấy các con, những người đang nghe Lời Mới của Ta trong thời đại này. (268, 38-39)

18. Khi từ trên cao của Thập giá, Ta hướng những cái nhìn cuối cùng về phía đám đông, Ta đã nhìn thấy Đức Mẹ, và Ta đã nói với Mẹ về Gioan: “Này bà, đây là con của bà”, và với Gioan: “Con ơi, đây là mẹ của con.”

19. Gioan là người duy nhất trong giờ phút ấy có thể hiểu ý nghĩa của câu nói sau đây, vì đám đông mù quáng đến nỗi, khi Ta nói: “Ta khát”, họ cho rằng đó là cơn khát thể xác, và họ đưa cho Ta mật ong và giấm, trong khi thực ra đó là cơn khát tình yêu mà linh hồn Ta đang cảm nhận.

20. Hai tên tội nhân cũng đang vật lộn với cái chết bên cạnh Ta; nhưng trong khi một tên lẳng mọ và tự đẩy mình vào sự hủy diệt, tên kia lại

được ánh sáng của đức tin soi sáng; và mặc dù thấy Đức Chúa Trời của mình bị đóng đinh trên cây thập tự nhục nhã và sắp chết, hắn vẫn tin vào thần tính của Ngài và nói với Ngài: “Nếu Ngài ở trong Nước Trời, xin hãy nhớ đến con”, và Ta, cảm động trước đức tin mãnh liệt đó, đã đáp lại: “Quả thật, Ta nói với con, ngay hôm nay con sẽ được ở cùng Ta trong Thiên Đàng.”

21. Không ai biết những cơn bão đang nổi lên trong lòng Chúa Giêsu vào giờ phút đó. Những sức mạnh tự nhiên đang hoành hành chỉ là một phản chiếu yếu ớt của những gì đang diễn ra trong sự cô đơn của con người ấy, và nỗi đau của Thần Khí Thánh là quá lớn và quá thực, đến nỗi thân xác, trong giây lát cảm thấy yếu đuối, đã kêu lên: “Lạy Chúa con, lạy Chúa con, sao Ngài lại bỏ con?”

22. Cũng như Ta đã dạy con người cách sống, Ta cũng dạy họ cách chết, và chính Ta đã tha thứ và ban phước lành cho những kẻ đã sỉ nhục và hành hạ Ta, khi Ta nói với Cha: “Xin tha thứ cho họ, vì họ không biết họ đang làm gì.”

23. Và khi Thần Khí rời khỏi thế gian này, Người đã nói: “Lạy Cha, con phó thác Thần Khí con vào tay Cha.” Bài học mẫu mực đã được hoàn tất, với tư cách là Thiên Chúa và là con người, Ta đã nói. (152, 12 161 17)

24. Chỉ một khoảnh khắc là đủ để Dimas tìm thấy sự cứu rỗi, và đó là khoảnh khắc cuối cùng của cuộc đời ông. Ông nói với Ta từ trên thập giá, và mặc dù ông thấy rằng Chúa Giê-

su, Đấng được gọi là Con Thiên Chúa, đang trong cơn đau đớn của cái chết, ông cảm nhận rằng Ngài là Đấng Mê-si-a, Đấng Cứu Thế; và ông phó thác mình cho Ngài với tất cả sự ăn năn trong lòng và sự khiêm nhường trong tâm hồn. Vì thế, Ta đã hứa với anh ta rằng anh ta sẽ được vào Thiên Đàng ngay trong ngày hôm đó.

25. Ta nói với các con, Ta sẽ cho mọi người, dù vô tình phạm tội, nhưng vào cuối đời nói với Ta bằng một trái tim đầy khiêm nhường và đức tin, cảm nhận được sự dịu dàng của tình yêu thương xót của Ta, tình yêu sẽ nâng họ lên khỏi những khổ đau trần gian, để họ được nếm trải hạnh phúc của một cuộc sống cao quý và thánh thiện. (94, 71-72)

26. Phải, hỡi Dimas thân mến, người đã ở cùng Ta trong Thiên Đàng của Ánh Sáng và Bình An Tâm Linh, nơi Ta đã đưa linh hồn người đến như phần thưởng cho đức tin của người. Ai có thể nói với những người nghi ngờ rằng trong Đức Giêsu — đang chết và chảy máu như vậy — có một Thiên Chúa ngự trị, rằng trong tên cướp nằm bên phải Ngài trong cơn hấp hối, có một linh hồn ánh sáng ẩn náu? 27. Thời gian trôi qua, và khi sự bình an trong tâm hồn trở lại, nhiều người trong số những kẻ đã từ chối và chế nhạo Ta đã thâm nhập vào Ánh Sáng của Sự Thật Ta, vì thế sự hối hận của họ rất lớn và tình yêu của họ trong việc theo Ta trở nên bất diệt. (320, 67)

28. Khi thân xác đã làm vỏ bọc cho Ta trong Thời Đại Thứ Hai bước vào

cơn hấp hối và Ta thốt lên những lời cuối cùng từ trên thập tự giá, trong số những câu nói cuối cùng của Ta có một câu mà lúc đó cũng như một thời gian dài sau đó, không ai hiểu được: “Lạy Chúa con, lạy Chúa con, sao Ngài lại bỏ con?”

29. Vì những lời ấy, nhiều người đã nghi ngờ; những người khác thì bối rối, vì họ cho rằng đó là sự nhút nhát, một sự dao động, một khoảnh khắc yếu đuối. Nhưng họ đã không nghĩ rằng đó không phải là câu nói cuối cùng, mà sau đó Ta còn nói những câu khác, thể hiện sự mạnh mẽ và rõ ràng trọn vẹn: “Lạy Cha, con phó thác linh hồn con trong tay Cha”; và: “Mọi sự đã hoàn tất.”

30. Bây giờ, khi Ta đã trở lại để mang ánh sáng vào những sai lầm của các con và làm sáng tỏ những điều mà các con gọi là bí mật, Ta nói với các con: Khi Ta bị treo trên thập tự giá, cuộc chiến với cái chết đã kéo dài, đẫm máu, và thân thể của Chúa Giê-su, nhạy cảm vô cùng hơn tất cả những người khác, đã phải chịu đựng một cơn đau đớn kéo dài, và cái chết vẫn chưa đến. Chúa Giêsu đã hoàn thành sứ mệnh của Ngài trên thế gian, đã nói lời cuối cùng và ban bài giảng cuối cùng. Khi đó, thân thể bị hành hạ, thịt da bị xé rách ấy, khi cảm nhận sự tách biệt khỏi Thần Khí, đã đau đớn thốt lên với Chúa: “Lạy Cha, lạy Cha, sao Cha lại bỏ con?” — Đó là tiếng kêu than dịu dàng và đau khổ của Chiên Con bị thương đang tìm kiếm Mục Tử của mình. Đó là bằng chứng rằng Đấng Christ, “Lời”, đã thực sự trở

thành con người trong Chúa Giê-su và rằng sự đau khổ của Ngài là thật.

31. Các con có thể gán những lời này cho Đấng Christ, Đấng hằng hiệp nhất với Cha không? — Bây giờ các con đã biết rằng đó là tiếng rên rỉ của thân thể Đức Giê-su, Đấng đã bị sỉ nhục bởi sự mù quáng của loài người. Nhưng khi sự vuốt ve của Chúa giáng xuống thân xác bị hành hạ ấy, Chúa Giê-su tiếp tục nói, và những lời của Ngài là: “Lạy Cha, con phó thác linh hồn con trong tay Cha.” — “Mọi sự đã hoàn tất.” (34, 27-30)

32. Khi Chúa Giê-su treo trên thập tự giá, không có linh hồn nào không cảm thấy rung động trước tiếng nói của tình yêu và công lý của Đấng đã chết — trần trụi như chính sự thật mà Ngài đã truyền tải qua lời nói của mình. Những ai đã nghiên cứu cuộc đời của Chúa Giê-su đều nhận ra rằng, trước và sau Ngài, không có ai thực hiện được một công trình như của Ngài, vì đó là một công trình thiêng liêng, sẽ cứu rỗi nhân loại nhờ gương mẫu của Ngài.

33. Tôi đã đến để hiển tể một cách hiền lành, vì Tôi biết rằng máu của Tôi sẽ biến đổi và cứu rỗi các con. Cho đến giây phút cuối cùng, Tôi vẫn nói bằng tình yêu và tha thứ cho các con, vì Tôi đã đến để mang đến cho các con một giáo lý cao cả và chỉ cho các con con đường dẫn đến cõi vĩnh hằng bằng những gương mẫu hoàn hảo.

34. Nhân loại muốn làm Ta từ bỏ ý định của Ta bằng cách tìm kiếm sự yếu đuối của xác thịt; nhưng Ta

không từ bỏ. Con người muốn dụ dỗ Ta phạm thượng; nhưng Ta không phạm thượng. Càng bị đám đông sỉ nhục, Ta càng thương xót và yêu thương họ, và càng bị họ làm tổn thương thân thể, máu càng tuôn ra từ thân thể Ta để ban sự sống cho những người đã chết vì đức tin.

35. Máu ấy là biểu tượng của tình yêu, bằng đó Ta đã vạch ra con đường cho tinh thần con người. Ta đã để lại Lời của đức tin và hy vọng cho những ai khao khát công lý, và kho tàng của những mặc khải cho những người nghèo nàn về tinh thần.

36. Chỉ sau thời gian đó, nhân loại mới nhận ra Đấng đã hiện diện trên thế gian. Từ đó, công trình của Chúa Giê-su được xem là hoàn hảo và thần thánh, được công nhận là siêu phàm — biết bao giọt nước mắt ăn năn! Biết bao nỗi day dứt trong tâm hồn! (29, 37-41)

37. Khi Đức Giê-su, Đấng là “Con Đường, Sự Thật và Sự Sống”, kết thúc sứ mệnh của Ngài bằng lời cầu nguyện bảy lời ấy và cuối cùng nói với Cha Ngài: “Con phó thác linh hồn con trong tay Cha”, thì hãy suy nghĩ xem, các con, những người là môn đệ và đệ tử của Đấng Thầy ấy, có thể rời bỏ cuộc đời này mà không dâng nó lên Cha như một sự tôn kính và khiêm nhường; và có thể nhắm mắt lại với thế gian này mà không xin Chúa bảo vệ, vì các con sẽ chỉ mở mắt lại ở những cõi khác.

38. Cả cuộc đời của Chúa Giê-su là một của lễ tình yêu dành cho Cha. Những giờ phút Ngài chịu đau đớn

trên thập giá là một lời cầu nguyện của tình yêu, của sự cầu thay và của sự tha thứ.

39. Đây là con đường mà Ta đã chỉ cho các con, loài người. Hãy sống theo gương Thầy của các con, và Ta hứa sẽ dẫn các con đến lòng Ta, nơi là nguồn gốc của mọi hạnh phúc. (94, 78 80)

40. Ta, Đấng Kitô, đã tỏ lộ qua con người Giêsu vinh quang của Cha, sự khôn ngoan và quyền năng của Ngài. Quyền năng ấy đã được dùng để thực hiện những phép lạ vì lợi ích của những ai cần đức tin trong tâm hồn, ánh sáng trong trí tuệ và bình an trong lòng. Sức mạnh ấy, vốn là chính sức mạnh của tình yêu, đã được tuôn đổ trên những người khốn khổ để hiển dương trọn vẹn cho họ, đến mức Ta không dùng nó cho chính thân thể Ta, dù thân thể Ta cũng cần nó trong giờ lâm chung.

41. Ta không muốn sử dụng quyền năng của mình để tránh cơn đau thấu xương của thân thể. Bởi vì khi Ta trở thành con người, điều đó xảy ra với ý định chịu đau khổ vì các con và để ban cho các con một bằng chứng cụ thể, vừa thần thánh vừa nhân loại, về tình yêu vô tận và lòng thương xót của Ta đối với những người chưa trưởng thành, những người khốn khổ và những kẻ có tội.

42. Tất cả quyền năng mà Ta đã bày tỏ cho người khác — dù là chữa lành người phong cùi, ban lại thị lực cho người mù, giúp người què đi lại được, hay là cải đạo những kẻ tội lỗi và làm cho người chết sống lại — mọi quyền năng mà Ta đã bày tỏ

trước đám đông để mang đến cho họ bằng chứng về sự thật của Ta, bằng cách chứng minh quyền năng của Ta trên các vương quốc tự nhiên và quyền năng của Ta trên sự sống và cái chết, Ta đã không muốn sử dụng cho chính mình, do đó Ta đã để cho thân xác Ta trải qua cuộc Khổ nạn đó và chịu đựng nỗi đau đó.

43. Đúng là quyền năng của Ta có thể đã giúp thân thể Ta tránh khỏi mọi đau đớn, nhưng như vậy thì trong mắt các con, Ta còn có công đức gì nữa? Nếu Ta đã sử dụng quyền năng của mình để tránh khỏi nỗi đau, thì Ta đã để lại tấm gương nào mà con người có thể hiểu được? Trong những khoảnh khắc đó, Ta cần phải từ bỏ quyền năng của mình, từ chối sức mạnh thần thánh, để cảm nhận và trải qua nỗi đau của xác thịt, nỗi buồn trước sự vô ơn, sự cô đơn, cơn đau đớn trước cái chết và cái chết.

44. Vì vậy, trong giờ lâm chung, đôi môi của Chúa Giêsu đã cầu xin sự giúp đỡ, vì nỗi đau của Ngài là thật. Nhưng không chỉ có nỗi đau thể xác đã áp đảo thân thể sốt cao và kiệt sức của Chúa Giêsu — mà còn là cảm nhận tinh thần của một Thiên Chúa, Đấng đã bị hành hạ và trở thành trò cười qua thân thể ấy bởi những đứa con mù quáng, vô ơn và kiêu ngạo của Ngài, những người mà Ngài đã đổ máu vì họ.

45. Chúa Giê-su mạnh mẽ nhờ Thần Khí đã thổi hồn vào Ngài, đó là Thần Khí Thánh, và Ngài có thể đã vô cảm trước nỗi đau và bất khả chiến bại

trước những cuộc tấn công của những kẻ bách hại Ngài; nhưng điều cần thiết là Ngài phải rơi lệ, phải cảm nhận rằng mình liên tục ngã xuống trước mắt đám đông, sức lực của thân thể Ngài cạn kiệt và Ngài phải chết sau khi thân thể Ngài đã mất đi giọt máu cuối cùng.

46. Như vậy, sứ mệnh của Ta trên trần gian đã được hoàn thành; như vậy, cuộc đời của Đấng mà dân chúng đã tôn vinh làm Vua chỉ vài ngày trước đó, khi Ngài vào thành Jerusalem, đã kết thúc. (320, 56-61)

Công cuộc cứu chuộc của Chúa Giê-su trong các thế giới bên kia

47. Trong những thời kỳ đầu của nhân loại, sự phát triển tinh thần của họ còn quá thấp kém, đến nỗi sự thiếu hiểu biết nội tại về cuộc sống của linh hồn sau khi chết thể xác và sự thiếu hiểu biết về định mệnh cuối cùng của họ đã khiến linh hồn rơi vào một giấc ngủ sâu khi rời khỏi vỏ bọc xác thịt, và chỉ từ từ tỉnh dậy. Nhưng khi Đấng Christ hóa thân thành con người trong hình hài của Chúa Giê-su để truyền dạy giáo lý của Ngài cho tất cả các linh hồn, ngay khi Ngài hoàn thành sứ mệnh của mình giữa loài người, Ngài đã gửi ánh sáng của mình đến vô số các thực thể, những người đã chờ đợi sự xuất hiện của Ngài từ thuở khai thiên lập địa, để được giải thoát khỏi sự hoang mang và có thể vươn lên đến Đấng Tạo Hóa.

48. Chỉ có Đấng Christ mới có thể chiếu sáng bóng tối đó, chỉ có tiếng nói của Ngài mới có thể đánh thức

những linh hồn đang ngủ say để họ phát triển. Khi Đấng Christ qua đời với thân phận con người, Thần Linh đã mang ánh sáng đến các thế giới tâm linh và ngay cả những ngôi mộ, từ đó những linh hồn đang chìm trong giấc ngủ chết bên cạnh thân xác của họ đã bước ra. Những thực thể này đã đi khắp thế gian trong đêm đó, hiện ra trước mắt con người như một bằng chứng rằng Đấng Cứu Thế là sự sống cho mọi thực thể và rằng linh hồn là bất tử. (41, 5-6)

49. Nam nữ đều nhận được những dấu hiệu và lời kêu gọi từ cõi bên kia. Người già và trẻ em cũng là những chứng nhân của những hiện tượng này, và trong những ngày trước khi Đấng Cứu Thế chịu chết trên thập tự giá, Ánh Sáng Thiên Đàng đã thấm vào trái tim con người; các thực thể của Thung lũng Tâm linh đã kêu gọi trái tim con người; và vào ngày mà Đấng Thầy thổi hơi thở cuối cùng với tư cách là con người và ánh sáng của Ngài thấm nhập vào mọi hang động và mọi góc ngách, vào những nơi cư ngụ vật chất và tâm linh, với khát khao hướng về những thực thể đã chờ đợi Ngài từ lâu — những thực thể vật chất hóa, lầm lạc và bệnh tật, những người đã lạc lối, bị trói buộc bởi xiềng xích của sự hối hận, mang theo gánh nặng của sự bất công, và những linh hồn khác, những người tưởng mình đã chết và bị trói buộc vào thân xác của họ — lúc đó tất cả đều thức dậy khỏi giấc ngủ sâu và trở dậy để sống lại.

50. Nhưng trước khi rời khỏi trái đất này, họ đã làm chứng cho những người từng là thân nhân của mình về sự phục sinh và sự tồn tại của họ. Qua tất cả những điều này, thế giới đã chứng kiến những sự kiện đó trong đêm tang thương và đau đớn ấy.

51. Trái tim con người rung động, và những đứa trẻ khóc trước những người đã chết từ lâu và chỉ trở lại trong chốc lát vào ngày hôm đó để làm chứng về vị Thầy đã xuống trần gian để gieo hạt giống tình yêu, và đồng thời canh tác những cánh đồng tinh thần, nơi cư ngụ của vô số linh hồn, những người cũng là con cái của Ngài, và Ngài đã chữa lành họ và giải thoát họ khỏi sự vô minh. (339, 22)

52. Khi Ta rời khỏi thân xác, linh hồn Ta bước vào thế giới của các thực thể tinh thần để nói với họ bằng Lời Chân Lý. Giống như với các con, Ta đã nói với họ về Tình Yêu Thần Thánh, vì đó là sự hiểu biết chân chính về cuộc sống.

53. Thật vậy, Ta nói với các con, linh hồn của Chúa Giê-su không ở trong mộ dù chỉ một giây; Ngài còn nhiều việc thiện cần làm ở các thế giới khác. Linh hồn vô tội của Ta còn phải truyền đạt nhiều sự mặc khải cho họ — như đã từng làm với các con.

54. Cũng có những thế giới nơi các linh hồn không biết yêu thương; họ sống trong bóng tối và khao khát ánh sáng. Ngày nay, con người biết rằng, nơi nào sự vô tình và ích kỷ ngự trị, thì bóng tối sẽ thống trị,

rằng chiến tranh và những đam mê là những chìa khóa đóng cửa con đường dẫn đến Nước Trời.

55. Ngược lại, tình yêu chính là chìa khóa mở ra vương quốc của Ánh sáng, tức là Chân lý.

56. Ở đây trên trần gian, Ta đã tự bày tỏ qua các phương tiện vật chất; ở thế giới bên kia, Ta đã trực tiếp truyền đạt cho các thực thể tinh thần cao cả, để họ dạy dỗ những ai không có khả năng tiếp nhận trực tiếp sự linh cảm của Ta. Những thực thể cao cả, rực rỡ ấy — giống như ở đây đối với các con — là những người truyền đạt tiếng nói. (213, 6 11)

Sự hiện ra của Chúa Giê-su sau khi phục sinh

57. Vài ngày sau khi Ta bị đóng đinh, khi các môn đệ của Ta tụ tập quanh Đức Mẹ Maria, Ta đã cho họ cảm nhận sự hiện diện của Ta, được tượng trưng bằng hình ảnh một con chim bồ câu trong thị kiến tâm linh. Trong giờ phút thiêng liêng đó, không ai dám cử động hay thốt lên lời nào. Một sự say mê thực sự tràn ngập khi chiêm ngưỡng hình ảnh thiêng liêng đó, và trái tim họ đập mạnh mẽ và tràn đầy niềm tin, vì họ biết rằng Thầy, người dường như đã rời xa họ, sẽ luôn hiện diện với họ trong Thần Khí. (8, 15)

58. Tại sao các con lại nghĩ rằng sự hiện diện của Ta trong Thần Khí là vô nghĩa? Hãy nhớ rằng sau khi Ta qua đời với thân phận con người, Ta vẫn tiếp tục nói chuyện với các môn

đệ và hiện ra trước mặt họ dưới hình dạng một thực thể Thần Khí.

59. Nếu không có những hiện thân mà Ta đã ban cho họ, những hiện thân đã củng cố đức tin của họ và truyền cho họ lòng can đảm mới để thực hiện sứ mệnh của mình, thì họ sẽ ra sao?

60. Hình ảnh mà họ thể hiện sau khi Ta ra đi thật buồn bã: Nước mắt tuôn trào không ngừng trên khuôn mặt họ, từng giây từng phút một tiếng nức nở lại bật ra từ lồng ngực, họ cầu nguyện nhiều, và nỗi sợ hãi cùng sự day dứt lương tâm đè nặng lên họ. Họ biết: một người đã bán Ta, một người khác đã chối bỏ Ta, và hầu hết đều đã bỏ rơi Ta trong giờ phút lâm chung.

61. Làm sao họ có thể là những chứng nhân của Đấng Thầy Tối Cao ấy? Làm sao họ có thể có đủ can đảm và sức mạnh để đối mặt với những con người có những quan niệm tín ngưỡng và cách sống khác nhau như vậy?

62. Chính lúc đó, Thần Khí của Ta đã hiện ra giữa họ để xoa dịu nỗi đau của họ, thấp sáng đức tin của họ, và đốt cháy trái tim họ bằng lý tưởng của giáo lý Ta.

63. Ta đã ban cho Thần Khí của Ta hình hài con người để làm cho Ngài trở nên hữu hình và có thể cảm nhận được đối với các môn đệ, nhưng sự hiện diện của Ta vẫn là tinh thần, và hãy xem ảnh hưởng và ý nghĩa của sự hiện ra đó đối với các Tông đồ của Ta. (279, 47-52)

64. Sự hy sinh của Ta đã hoàn tất; nhưng biết rằng những trái tim ấy

cần Ta hơn bao giờ hết, vì trong lòng họ đã nổi lên một cơn bão của nghi ngờ, đau khổ, hoang mang và sợ hãi, Ta liền đến gần họ để ban cho họ một bằng chứng nữa về lòng thương xót vô biên của Ta. Trong tình yêu và lòng thương xót dành cho những đứa con của Lời Ta, Ta đã nhập thể bằng cách mang lấy hình hài hay hình ảnh của thân xác mà Ta đã có trên thế gian, và Ta đã hiện ra và cho họ nghe thấy Ta, và bằng những lời của Ta, Ta đã thấp lại niềm tin trong những tâm hồn đang chán nản ấy. Đó là một bài học mới, một cách mới để Ta chia sẻ với những người đã đồng hành cùng Ta trên trần gian; và họ cảm thấy được củng cố, được truyền cảm hứng, được biến đổi bởi đức tin và sự nhận thức về chân lý của Ta.

65. Mặc dù có những bằng chứng mà tất cả họ đều là nhân chứng, vẫn có một người kiên quyết phủ nhận những lời tuyên bố và bằng chứng mà Ta đã ban cho các môn đệ của Ta bằng cách tâm linh, và vì vậy, cần phải cho phép anh ta cảm nhận sự hiện diện tâm linh của Ta ngay cả bằng các giác quan thể xác của mình, để anh ta có thể tin.

66. Nhưng sự nghi ngờ đó không chỉ nảy sinh trong số các môn đệ thân cận với Ta — không, ngay cả trong đám đông tín đồ, ở các thị trấn, thành phố và làng mạc, trong số những người đã nhận được bằng chứng về quyền năng của Ta và theo Ta vì những việc làm đó, cũng nảy sinh sự bối rối, những câu hỏi lo lắng, sự bàng hoàng; họ không thể

giải thích được tại sao mọi chuyện lại kết thúc như vậy.

67. Ta đã thương xót tất cả, và vì thế, Ta đã ban cho họ, cũng như cho các môn đệ thân cận của Ta, những bằng chứng rằng Ta không rời xa họ, dù Ta không còn hiện diện trên đất như một con người để giúp đỡ họ nữa. Trong mỗi gia đình, mỗi dòng họ và mỗi dân tộc, Ta đã tỏ mình ra với những trái tim tin tưởng vào Ta, bằng cách khiến họ cảm nhận được sự hiện diện tinh thần của Ta theo nhiều cách khác nhau. Từ đó, cuộc đấu tranh của dân tộc Kitô hữu, những người đã phải mất Thầy của mình trên trần gian, bắt đầu để vươn lên và rao giảng sự thật mà Ngài đã mặc khải cho họ. Tất cả các con đều biết những công trình vĩ đại của họ. (333, 38-41)

68. Khi Ta hiện ra lần cuối cùng giữa những đám mây cho các môn đệ của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”, họ đã buồn bã khi Ta biến mất khỏi tầm mắt họ, vì lúc đó họ cảm thấy bị bỏ lại một mình; nhưng sau đó, họ nghe thấy tiếng của Thiên thần Sứ giả của Chúa nói với họ: “Hỡi những người đàn ông xứ Galilê, các người đang tìm kiếm điều gì? Chính Đức Giê-su này, mà hôm nay các người đã thấy Ngài lên trời, các người sẽ thấy Ngài xuống lại theo cách tương tự.”

69. Lúc đó, họ hiểu rằng khi Thầy trở lại với loài người, Ngài sẽ làm điều đó bằng cách thiêng liêng. (8, 13-14)

Chương 13 - Sứ mệnh và ý nghĩa của Đức Giê-su và các Tông đồ

Sự điều chỉnh hình ảnh cũ về Đức Chúa Trời và các truyền thống của Ngài

1. Chúa Giê-su, Đấng Christ, là tấm gương sáng nhất mà Ta đã ban cho các con trên thế gian này, để cho các con thấy tình yêu và sự khoan ngoan của Cha lớn lao đến mức nào. Chúa Giê-su là thông điệp sống động mà Đấng Tạo Hóa đã gửi xuống trần gian, để các con nhận ra những phẩm chất cao quý của Đấng đã tạo dựng các con. Con người nhìn thấy trong Đức Giê-hô-va một Đức Chúa Trời giận dữ và không khoan dung, một Thẩm phán đáng sợ và thích trả thù; nhưng qua Chúa Giê-su, Ngài đã giải thoát các con khỏi lầm tưởng đó.

2. Hãy nhìn thấy trong Đấng Thầy Tế Tự tình yêu thiêng liêng đã trở thành con người. Ngài đã phán xét mọi việc làm của các con qua cuộc đời khiêm nhường, hy sinh và từ bi của Ngài. Nhưng thay vì trừng phạt các con bằng cái chết, Ngài đã dâng hiến máu của Ngài để chỉ cho các con thấy cuộc sống thật sự, đó là cuộc sống của tình yêu. Thông điệp thiêng liêng đó đã soi sáng cuộc sống của nhân loại, và Lời mà Thầy Thiêng liêng đã trao cho loài người đã trở thành nguồn gốc của các Giáo hội và các giáo phái, nhờ đó họ đã tìm kiếm Ta và vẫn đang tìm kiếm Ta. Nhưng thật sự, Ta nói với các

con, họ vẫn chưa hiểu nội dung của thông điệp đó.

3. Nhân loại tin rằng tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho con cái Ngài là vô hạn, vì Ngài đã chết trong Đức Giê-su vì tình yêu dành cho loài người. Họ thậm chí còn bị lay động sâu sắc () bởi những đau khổ của Chúa Giêsu trước các quan tòa và những kẻ hành hình, và dần dần nhận ra Cha trong Con, nhưng ý nghĩa, tầm quan trọng của tất cả những gì Chúa muốn nói với loài người qua sự mặc khải đó, bắt đầu từ một trinh nữ và kết thúc trong “đám mây” của Bê-tha-ni, cho đến ngày nay vẫn chưa được giải thích đúng đắn.

4. Tôi phải trở lại trên cùng một “đám mây” mà “Lời” đã bay lên gặp Cha, để giải thích cho các con và chỉ ra ý nghĩa của tất cả những gì đã được mặc khải cho các con qua sự ra đời, cuộc đời, các việc làm và cái chết của Chúa Giêsu.

5. Thần Chân Lý, Đấng đã được Đấng Christ hứa ban lúc bấy giờ, chính là sự mặc khải thần thánh này, Đấng đã đến để chiếu sáng bóng tối và giải thích những bí ẩn mà trí tuệ hay trái tim con người không thể thấu hiểu. (81, 46-49)

6. Ta đã rao giảng Chân lý của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai” với tư cách là con người qua gương mẫu của Ta. Ta đã bãi bỏ sự hiển tế vô ích của những sinh linh vô tội và vô thức bằng cách hiển tế chính mình vì một giáo lý tình yêu hoàn hảo. Các con đã gọi Ta là “Chiên Con của Thiên Chúa”, bởi vì dân tộc ấy đã hiển tế

Ta trong những ngày lễ truyền thống của họ.

7. Thật vậy, máu Ta đã đổ ra để chỉ cho loài người con đường dẫn đến sự cứu rỗi. Tình yêu thiêng liêng của Ta đã tuôn tràn từ thập giá xuống nhân loại của thời đại đó và mọi thời đại, để nhân loại được truyền cảm hứng từ gương mẫu đó, từ những lời nói đó, từ cuộc đời hoàn hảo đó, và tìm thấy sự cứu rỗi, sự thanh tẩy tội lỗi và sự thăng hoa của linh hồn. (276, 15)

Gương mẫu của Chúa Giêsu

8. Chúa Giêsu cần phải chỉ cho các con những nguyên tắc mà các con nên tuân theo, nhưng các con đã xa rời.

9. Ta đã chứng tỏ cho các con thấy tất cả sự hiền lành, tình yêu, sự khôn ngoan và lòng thương xót của Ta, và đã uống chén đau khổ cùng các con, để trái tim các con được lay động và trí tuệ các con được thức tỉnh. Trái tim các con phải được tái sinh để hướng thiện, và nỗi đau khi thấy Ta bị đóng đinh vì tình yêu dành cho các con giống như một mũi nhọn, nhằm nhắc nhở các con rằng tất cả các con đều phải chịu đau khổ vì tình yêu để đến được với Cha. Lời hứa của Ta dành cho ai muốn vác thập giá và theo Ta là sự bình an vĩnh cửu, sự hạnh phúc tột cùng không có kết thúc trong Thần Khí. (240, 23 24)

10. Chúa Kitô là và phải là gương mẫu của các con; vì thế, Ta đã trở thành con người vào thời đó. Sự mặc khải mà Chúa Giêsu mang đến

cho nhân loại là gì? Đó là tình yêu vô tận của Ngài, sự khôn ngoan thần thánh, lòng thương xót vô biên và quyền năng của Ngài.

11. Ta đã nói với các con: Hãy lấy Ta làm gương mẫu, và các con sẽ làm những việc giống như Ta làm. Vì Ta đã đến với tư cách là Thầy, các con nên hiểu rằng điều đó không phải để ban cho các con những giáo lý không thể thực hiện được hay những giáo lý nằm ngoài phạm vi hiểu biết của con người.

12. Vậy hãy hiểu rằng, nếu các con làm những việc giống như những gì Đức Giê-su đã dạy các con, thì các con sẽ đạt được sự sống dồi dào mà Ta đã nói với các con trước đây. (156, 25-27)

Ý nghĩa của giáo lý của Chúa Giê-su

13. Giáo lý của Chúa Giê-su — được ban hành như một kim chỉ nam, như một cuốn sách mở để nhân loại nghiên cứu — không thể so sánh với bất cứ điều gì khác ở bất kỳ dân tộc nào trên trái đất, ở bất kỳ thế hệ nào, ở bất kỳ chủng tộc nào. Bởi vì những người đã lên đường để truyền bá các điều răn về công lý hoặc các giáo lý về tình yêu thương lân cận đã được Ta sai xuống trái đất với tư cách là những người mở đường, là những sứ giả, chứ không phải là thần thánh. Chỉ có Đấng Christ là Đấng đã đến với các con với tư cách là thần thánh. Ngài đã mang đến cho các con những lời dạy rõ ràng và vĩ đại nhất mà trái tim

con người từng nhận được. (219, 33)

Sứ mệnh, thời gian học tập và những thử thách của các môn đệ Chúa Giê-su

14. Các con đã nhớ lại những năm tháng Ta rao giảng — ba năm đó, trong đó Ta đã chuẩn bị các môn đệ của Ta, trong đó Ta đã sống cùng họ. Họ đã chứng kiến tất cả các công việc của Ta, và trong quá trình chuẩn bị, họ đã có thể thâm nhập vào trái tim Ta và nhìn thấy sự trong sạch, toàn bộ sự uy nghiêm và sự khôn ngoan có trong Thầy.

15. Những việc làm của Ta lúc bấy giờ không phải để gây chú ý, cuộc sống của Ta trên trần gian rất khiêm tốn; nhưng ai đã được chuẩn bị thì đã cảm nhận được sự vĩ đại của sự hiện diện của Ta và của thời đại mà họ đang sống.

16. Vì vậy, Ta đã chọn các môn đệ của Ta, trong số đó có những người Ta gặp bên bờ sông và Ta đã kêu gọi họ bằng cách nói: “Hãy theo Ta.” Khi họ hướng ánh mắt về phía Ta, họ đã hiểu người đang nói với họ là ai, và như vậy, Ta đã chọn từng người một. (342, 21)

17. Trong suốt thời gian Ta rao giảng trên thế gian, Ta chưa bao giờ nói rằng các môn đệ của Ta đã là bậc thầy hay rằng người ta phải nghe theo họ. Họ vẫn là những học trò, những người — bị ánh sáng Lời Ta mê hoặc — đã sẵn lòng theo Ta, nhưng vẫn còn phạm sai lầm; vì cần có thời gian để họ được biến đổi và sau đó trở thành gương mẫu cho

loài người. Họ là những tảng đá thô, vẫn đang được mài dũa bởi cái đục của tình yêu thiêng liêng, để sau này họ cũng có thể biến đá thành kim cương. (356, 39)

18. Trong mọi thời đại, Ta đã thử thách các môn đệ của Ta. Bao nhiêu lần Ta đã thử thách Phê-rô, và chỉ trong một lần thử thách đó, ông đã dao động. Nhưng đừng phán xét ông một cách tiêu cực vì hành động đó, vì khi đức tin của ông bùng cháy, ông đã trở thành một ngọn đuốc giữa loài người khi ông rao giảng và làm chứng cho sự thật.

19. Đừng lên án Tôma; hãy nhớ lại bao lần các con đã có thể chạm tay vào các công trình của Ta mà vẫn còn nghi ngờ. Đừng nhìn Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, môn đệ yêu dấu đã bán Thầy mình với giá ba mươi đồng bạc, bằng ánh mắt khinh bỉ; vì chưa bao giờ có sự hối hận nào lớn hơn sự hối hận của ông.

20. Ta đã dùng từng người trong số họ để để lại cho các con những bài học làm gương và sẽ mãi mãi in sâu trong ký ức của nhân loại. Sau khi hối hận vì sự nhút nhát của mình, họ đã thay đổi và cống hiến hết mình cho việc hoàn thành sứ mệnh của mình. Họ là những tông đồ thực sự và đã để lại một tấm gương cho mọi thế hệ. (9, 22-23)

Tông đồ Gioan

21. Hãy nhớ lại: Khi thân thể Ta được hạ xuống khỏi thập tự giá và sau đó được chôn cất, các môn đệ, những người đang hoang mang và không thể hiểu được điều gì đã xảy

ra, đã tin rằng với cái chết của Thầy, mọi thứ đã chấm dứt. Điều cần thiết là đôi mắt họ phải nhìn thấy Ta một lần nữa và đôi tai họ phải nghe thấy Ta một lần nữa, để đức tin của họ bùng cháy và sự hiểu biết về Lời Ta được củng cố.

22. Bây giờ Ta có thể nói với các con rằng, trong số các môn đệ ấy, có một người chưa bao giờ nghi ngờ Ta, chưa bao giờ dao động trước những thử thách và chưa bao giờ rời xa Ta dù chỉ một giây. Đó là Gioan, môn đệ trung thành, can đảm, nhiệt huyết và đầy tình yêu thương nhất.

23. Vì tình yêu đó, Ta đã giao phó Đức Mẹ cho ông, khi họ đứng dưới chân Thập giá, để ông tiếp tục tìm thấy tình yêu trong trái tim vô tì vết ấy, và được củng cố thêm bên cạnh Mẹ cho cuộc chiến đang chờ đợi ông.

24. Trong khi các anh em của anh, các môn đệ khác, lần lượt ngã xuống dưới lưỡi dao của kẻ hành hình, và bằng máu và mạng sống của mình, họ đã chứng thực toàn bộ sự thật mà họ đã rao giảng, cũng như danh hiệu của Thầy mình, thì Gioan đã chiến thắng cái chết và thoát khỏi sự tử đạo.

25. Vì ông bị lưu đầy vào hoang mạc, những kẻ bách hại ông không nghĩ rằng ở đó, trên hòn đảo mà họ đã đuổi ông đến, sự mặc khải vĩ đại của các thời đại từ trời cao sẽ giáng xuống con người ấy, người đang trải qua từng giai đoạn của nó — lời tiên tri nói với loài người về mọi điều đã xảy ra và sẽ được ứng nghiệm.

26. Sau khi đã ban tặng nhiều tình yêu cho các anh em và dâng hiến cuộc đời mình cho nhiệm vụ phục vụ họ nhân danh Thầy mình, Gioan phải sống xa cách họ, một mình; nhưng ông luôn cầu nguyện cho nhân loại, luôn nghĩ đến những người mà Đức Giêsu đã đổ máu vì họ.

27. Lời cầu nguyện, sự tĩnh lặng, sự hướng nội, sự chân thành trong cuộc sống và sự tốt lành trong suy nghĩ của ông đã tạo nên phép lạ, khiến con người ấy, linh hồn ấy phát triển trong thời gian ngắn những gì mà những linh hồn khác phải mất hàng ngàn năm mới có thể đạt được. (309, 41-45)

28. Khi Ta nhìn vào cư dân của thế giới này, Ta thấy rằng tất cả các dân tộc đều biết tên Ta, rằng hàng triệu người lặp lại lời Ta; nhưng thật sự, Ta nói với các con, Ta vẫn không thấy tình yêu thương giữa con người với nhau!

29. Mọi điều Ta dạy các con trong thời đại này và những gì đang xảy ra trên thế gian, chính là sự giải thích và sự ứng nghiệm của sự mặc khải mà Ta đã ban cho nhân loại qua vị tông đồ Gioan của Ta, khi Ta đưa ông lên những đỉnh cao của trời, lên cõi thần thánh, lên sự vô biên, trong Thần Khí lên các tầng trời cao, đến cõi thiêng liêng, đến sự vô biên, để qua các hình ảnh biểu tượng chỉ cho ông nguồn gốc và mục đích, Alpha và Omega; và ông đã thấy những sự kiện đã xảy ra — những sự kiện đang diễn ra và những sự kiện sẽ đến.

30. Lúc đó, ông không hiểu gì cả, nhưng tiếng nói của Ta bảo ông: “Hãy ghi lại những gì người sẽ thấy và nghe”, và thế là ông đã ghi lại.

31. Gioan có các môn đệ đã vượt biển bằng thuyền để tìm đến nơi ẩn náu của ông. Những người đàn ông đó háo hức hỏi người từng là môn đệ của Chúa Giêsu rằng Thầy đã như thế nào, lời nói và các phép lạ của Ngài ra sao; và Gioan, người noi gương Thầy mình về tình yêu và sự khôn ngoan, đã làm họ kinh ngạc bằng lời nói của mình. Ngay cả khi tuổi già đã đến, khi thân thể ông đã bị thời gian làm cho còng lưng, ông vẫn còn đủ sức để làm chứng về Thầy mình và nói với các môn đệ: “Hãy yêu thương nhau.”

32. Khi những người đến thăm ông thấy ngày Giăng qua đời đang đến gần, họ nài nỉ ông, mong muốn sở hữu tất cả sự khôn ngoan mà vị Tông đồ ấy đã tích lũy, hãy tiết lộ cho họ tất cả những gì ông đã học được từ Thầy mình; nhưng thay vì bất kỳ câu trả lời nào, họ chỉ nghe thấy câu nói ấy: “Hãy yêu thương nhau.”

33. Những người đã hỏi với sự nhiệt tình và quan tâm như vậy cảm thấy bị lừa dối và nghĩ rằng tuổi già đã xóa những lời của Đấng Christ khỏi trí nhớ của ông.

34. Ta nói với các người rằng, Gioan không quên một lời nào của Ta, mà từ tất cả những giáo huấn của Ta, ông đã tóm gọn thành một tinh hoa duy nhất, đó là giáo huấn tóm tắt toàn bộ Luật pháp: tình yêu thương lẫn nhau.

35. Làm sao giáo lý của Thầy, Đấng mà ông yêu mến vô cùng, lại có thể phai mờ khỏi ký ức của môn đệ được yêu mến ấy? (167, 32-37)

36. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, sau khi Ta ra đi, Mẹ Thiên Thượng của các con vẫn tiếp tục củng cố và ở bên cạnh các môn đệ của Ta. Sau nỗi đau và thử thách, họ tìm thấy sự che chở trong trái tim đầy yêu thương của Đức Mẹ Maria, lời của Mẹ nuôi dưỡng họ từng ngày. Được Đức Mẹ Maria khích lệ, Người vẫn tiếp tục dạy dỗ họ thay mặt cho Thầy Thiên Chúa, họ tiếp tục con đường của mình. Khi Người ra đi, cuộc chiến của họ bắt đầu, và mỗi người đi theo con đường đã được chỉ dẫn. (183, 15)

Các Tông đồ Phêrô và Phaolô

37. Đừng quên chuyện về Phêrô, môn đệ của Ta, khi ông bị Sa-lô-môn truy đuổi đến chết. Ta đã chứng minh cho vị Tông đồ trung thành ấy thấy rằng ông không đơn độc trong thử thách của mình và rằng, nếu ông tin tưởng vào quyền năng của Ta, Ta sẽ bảo vệ ông khỏi những kẻ bắt bớ.

38. Sa-lô-môn đã bị ánh sáng thiêng liêng của Ta làm cho kinh ngạc khi ông đang tìm kiếm Phê-rô để bắt giữ ông. Ánh sáng của Ta đã thấm sâu vào tận đáy lòng Sa-lô-môn, người — trước sự hiện diện của Ta, bị quật ngã xuống đất, bị tình yêu của Ta chinh phục, không thể hoàn thành nhiệm vụ mà anh ta định làm với môn đệ của Ta, cảm nhận sự biến đổi toàn bộ bản thể mình trong

sâu thẳm tâm hồn và nay, đã hoán cải để tin vào Đấng Christ — vội vã đi tìm Phê-rô; nhưng không phải để giết ông, mà để xin ông dạy dỗ mình theo Lời Chúa và cho mình được tham gia vào công việc của ông.

39. Kể từ đó, Sa-lô-môn trở thành Phao-lô, và sự thay đổi tên này biểu thị sự biến đổi tâm hồn hoàn toàn của con người đó, sự hoán cải hoàn toàn của ông. (308, 46-47)

40. Phaolô không nằm trong số mười hai Tông đồ, ông không dùng bữa cùng bàn với Ta, cũng không theo Ta trên các nẻo đường để nghe lời dạy của Ta. Thậm chí, ông còn không tin vào Ta, cũng không nhìn những người theo Ta bằng ánh mắt thân thiện. Trong lòng ông ta có ý định tiêu diệt hạt giống mà Ta đã giao phó cho các môn đệ của Ta, hạt giống đang bắt đầu nảy mầm. Nhưng Phaolô không biết rằng ông là một trong những người của Ta. Ông biết rằng Đấng Mê-si-a phải đến, và ông tin vào điều đó. Tuy nhiên, ông không thể tưởng tượng được rằng Đức Giê-su khiêm nhường lại chính là Đấng Cứu Thế đã được hứa. Lòng ông đầy kiêu ngạo của thế gian, và vì thế ông đã không cảm nhận được sự hiện diện của Chúa mình.

41. Sa-lô-môn đã chống lại Đấng Cứu Thế của mình. Ông đã bắt bớ các môn đệ của Ta cũng như những người tìm đến họ để nghe thông điệp của Ta từ miệng các Tông đồ đó. Và thế là Ta đã làm ông ngạc nhiên khi ông đang bắt bớ những người của Ta. Ta đã chạm vào nơi

nhạy cảm nhất trong lòng anh ta, và ngay lập tức anh ta nhận ra Ta, vì tinh thần anh ta đang chờ đợi Ta. Vì thế, anh ta đã nghe thấy tiếng Ta.

42. Ý muốn của Ta là người đàn ông nổi tiếng ấy phải hoán cải theo cách này, để thế gian có thể chứng kiến những việc làm kỳ diệu trên mọi nẻo đường của ông, những việc làm ấy nhằm khích lệ họ tin và hiểu.

43. Còn cần phải đi vào chi tiết cuộc đời của người đàn ông này làm gì nữa, người từ đó đã cố gắng hiến cuộc đời mình cho tình yêu thương đồng loại, được truyền cảm hứng từ tình yêu dành cho Thầy của mình và những giáo huấn thiêng liêng của Ngài?

44. Phaolô là một trong những tông đồ vĩ đại nhất của Lời Ta, chứng từ của ông luôn tràn ngập tình yêu, sự chân thành, sự chân thật và ánh sáng. Chủ nghĩa vật chất trước đây của ông đã trở thành một tinh thần cao cả, sự cứng rắn của ông đã trở thành sự dịu dàng vô tận; và như vậy, kẻ bách hại các Tông đồ của Ta đã trở thành người gieo hạt nhiệt thành nhất của Lời Ta, một nhà truyền giáo không mệt mỏi, người đã mang thông điệp thiêng liêng của Chúa, Đấng mà ông sống và dâng hiến cuộc đời mình, đến các quốc gia, tỉnh thành và làng mạc khác nhau.

45. Đây, hỡi dân tộc yêu dấu, là một ví dụ đẹp đẽ về sự hoán cải và là bằng chứng cho thấy rằng con người, dù chưa từng nghe thấy Ta, cũng có thể trở thành những tông đồ vĩ đại của Ta. (157, 42-47)

Sự gương mẫu của các Tông đồ

46. Ai ngoài Ta đã khích lệ các môn đệ trong “Thời kỳ Thứ hai” đó, khi họ đi khắp thế gian mà không có Thầy của mình? Các con có thấy công việc của mỗi người trong số họ thật đáng ngưỡng mộ không? Nhưng Ta nói với các con rằng, họ cũng có những điểm yếu như mọi người khác. Sau này, họ được tràn đầy tình yêu và đức tin, điều đó không làm họ nản lòng khi phải sống giữa thế gian như những con cừu giữa bầy sói, và luôn phải đi trên con đường của mình trong sự bất bớ và chế giễu của mọi người.

47. Họ có quyền năng làm phép lạ, họ biết cách sử dụng ân sủng đó để dẫn dắt lòng người đến với sự thật.

48. Phúc cho tất cả những ai đã nghe Lời của Chúa Giêsu từ miệng các Tông đồ của Ta, vì nơi họ, giáo lý của Ta không bị thay đổi, mà được truyền đạt trong tất cả sự trong sáng và chân lý. Vì thế, khi lắng nghe họ, con người cảm nhận được sự hiện diện của Chúa trong tâm hồn và cảm nhận trong bản thể mình một cảm giác chưa từng có về quyền năng, sự khôn ngoan và uy nghi.

49. Trong những ngư dân nghèo khó và khiêm nhường ở Galilê, các con có một gương mẫu xứng đáng: Được biến đổi thành những ngư dân tinh thần nhờ tình yêu, họ đã lay động các dân tộc và các vương quốc bằng Lời mà họ đã học được từ Chúa Giêsu, và nhờ sự kiên trì và hy sinh của mình, họ đã chuẩn bị cho

sự hoán cải của các dân tộc và sự hình thành của hòa bình tinh thần. Từ các vị vua cho đến những người ăn xin — tất cả đều được trải nghiệm sự bình an của Ta trong những ngày của Kitô giáo đích thực ấy.

50. Thời kỳ tâm linh đó giữa loài người không kéo dài; nhưng Ta, Đấng biết tất cả, đã báo trước và hứa với các con về sự trở lại của Ta, vì Ta biết rằng các con sẽ lại cần đến Ta. (279, 56-60)

Sự lan rộng của Kitô giáo

51. Giáo lý của Ta, trên môi miệng và trong các việc làm của các môn đệ Ta, là một thanh gươm của tình yêu và ánh sáng, chiến đấu chống lại sự vô minh, sự thờ thần tượng và chủ nghĩa vật chất. Một tiếng kêu khẩn nộ vang lên từ những người nhìn thấy sự sụp đổ sắp xảy ra của những huyền thoại và truyền thống của họ, trong khi đó, từ những trái tim khác lại vang lên một bài ca hoan trước con đường sáng ngời mở ra cho hy vọng và đức tin của những người khát khao sự thật và gánh nặng tội lỗi.

52. Những ai chối bỏ đời sống thiêng liêng đã nổi giận khi nghe những mặc khải về Nước Trời, trong khi những ai cảm nhận được sự hiện hữu ấy và hy vọng vào công lý và ơn cứu rỗi từ đó, đã tạ ơn Cha vì Ngài đã sai Con Một của Ngài đến với thế gian.

53. Những người đã giữ trong lòng khát khao được phục vụ và yêu mến Thiên Chúa của họ một cách chân

thành, đã thấy con đường của họ trở nên sáng sủa và trí tuệ của họ được thanh tịnh khi họ đắm mình trong Lời của Ta, và họ cảm nhận được sự hồi sinh trong tinh thần và trái tim mình. Sự dạy dỗ của Đấng Christ, như bánh thiêng liêng đích thực, đã lấp đầy khoảng trống vô tận trong lòng họ, và với sự hoàn hảo và ý nghĩa sâu sắc của nó, đã thỏa mãn dồi dào mọi khát khao của tâm hồn họ.

54. Một kỷ nguyên mới đã bắt đầu, một con đường sáng sủa hơn đã mở ra, dẫn đến cõi vĩnh hằng.

55. Những cảm xúc cao cả về sự thăng hoa tâm hồn, về tình yêu và sự dịu dàng đã thức tỉnh trong những người được ánh sáng đức tin soi rọi để đón nhận Lời Ta! Sự can đảm và kiên định nào đã đồng hành cùng những trái tim ấy, những trái tim đã biết chịu đựng và vượt qua mọi thử thách mà không một giây phút nào nản lòng!

56. Phải chăng vì máu của Thầy còn tươi mới? Không, hỡi dân tộc: Bản chất tinh thần của dòng máu ấy, vốn là hiện thân vật chất của Tình Yêu Thần Thánh, không bao giờ khô cạn hay tắt lịm; nó vẫn hiện diện, sống động và ấm áp như ngày xưa.

57. Lý do là vì trong những trái tim đó cũng có tình yêu đối với sự thật, họ đã cống hiến cuộc đời mình và thậm chí hiến dâng máu của mình để chứng minh rằng họ đã học được bài học của Thầy.

58. Máu được hiến dâng một cách hào hiệp đó đã vượt qua những trở ngại và thử thách.

59. Thật là một sự tương phản rõ rệt giữa tinh thần của các môn đệ Lời Ta và sự sùng bái thần tượng, chủ nghĩa vật chất, chủ nghĩa cá nhân và sự vô minh của những kẻ cuồng tín trong các truyền thống cổ xưa hay những người ngoại đạo, những kẻ chỉ sống để tôn thờ thú vui xác thịt! (316, 34-42)

60. Hãy gieo rắc những việc làm gương mẫu tốt đẹp trên con đường đời, đừng bóp méo những lời dạy của Ta. Hãy lấy các Tông đồ của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai” làm gương mẫu, những người chưa bao giờ sa vào những nghi lễ hình thức để giảng dạy và giải thích giáo lý của Ta. Không thể quy trách nhiệm về sự thờ phượng thần tượng mà nhân loại sau đó đã sa vào cho họ. Tay họ chưa bao giờ dựng lên bàn thờ, cũng không xây dựng cung điện cho việc thờ phượng thiêng liêng. Nhưng họ đã mang giáo lý của Chúa Kitô đến cho nhân loại, mang lại sức khỏe cho người bệnh, hy vọng và an ủi cho người nghèo và đau khổ, và như Thầy của họ, họ đã chỉ cho những người lạc lối con đường dẫn đến sự cứu rỗi.

61. Đạo Kitô mà các con biết ngày nay thậm chí còn không phải là một bóng dáng của giáo lý mà các Tông đồ của Ta đã thực hành và giảng dạy!

62. Ta nói với các con một lần nữa rằng, các con có thể tìm thấy ở những môn đệ ấy những tấm gương hoàn hảo về sự khiêm nhường, tình yêu, lòng thương xót và sự cao thượng. Họ đã chứng thực sự thật

mà miệng họ nói ra bằng chính máu của mình.

63. Nhân loại sẽ không còn đòi hỏi các con phải đổ máu để tin vào lời chứng của các con nữa; nhưng họ sẽ đòi hỏi các con phải trung thực. (256, 30-33)

III. Thời kỳ Kitô giáo Giáo hội

Chương 14 – Kitô giáo, các Giáo hội và các giáo phái

Sự phát triển của Kitô giáo

1. Sau khi tôi ra đi trong “Thời kỳ thứ hai”, các tông đồ của tôi đã tiếp tục công việc của tôi, và những người theo các tông đồ của tôi đã tiếp tục công việc của họ. Họ là những người lao động mới, những người canh tác mảnh đất đã được Chúa chuẩn bị, được làm cho màu mỡ nhờ máu, nước mắt và lời của Ngài, được chuẩn bị nhờ công việc của mười hai người đầu tiên và cả những người tiếp nối họ. Nhưng theo thời gian và qua các thế hệ, con người ngày càng thần thánh hóa hoặc bóp méo công việc và giáo lý của Ta.

2. Ai đã nói với con người rằng họ được phép tạo ra hình ảnh của Ta? Ai đã nói với họ rằng họ phải miêu tả Ta đang treo trên thập tự giá? Ai đã nói với họ rằng họ được phép tạo ra hình ảnh của Đức Mẹ, hình dáng của các thiên thần hay khuôn mặt

của Cha? Ôi, hỡi những con người thiếu đức tin, những người đã phải làm cho cái thuộc linh trở nên hữu hình để cảm nhận sự hiện diện của Ta!

3. Hình ảnh của Cha là Chúa Giê-su, hình ảnh của Thầy là các môn đệ của Ngài. Ta đã nói trong “Thời kỳ thứ hai”: “Ai biết Con thì biết Cha.” Điều đó có nghĩa là Đấng Christ, Đấng đã phán qua Chúa Giê-su, chính là Cha. Chỉ có Cha mới có thể tạo ra hình ảnh của chính Ngài.

4. Sau khi Ta qua đời với thân phận con người, Ta đã hiện ra trước các Tông đồ của Ta với tư cách là Đấng Sống, để họ nhận ra rằng Ta là Sự Sống và là Sự Vĩnh Hằng, và rằng Ta — dù trong thân xác hay ngoài thân xác — vẫn luôn hiện diện giữa các con. Không phải ai cũng hiểu điều này, và vì thế họ đã sa vào sự thờ ngẫu tượng và chủ nghĩa cuồng tín. (113, 13-17)

5. Ta đã nói với người phụ nữ Samaria: “Ai uống nước mà Ta ban cho sẽ không bao giờ khát nữa.” Và hôm nay Ta nói với các con: Nếu loài người đã uống nước sống đó, thì sẽ không có sự khổ đau lớn lao như vậy trong họ.

6. Con người đã không tuân theo lời dạy của Ta một cách kiên định, mà lại thích dùng danh Ta để thành lập các giáo hội theo cách giải thích và sự tiện lợi của họ. Ta đã loại bỏ các truyền thống và dạy họ về giáo lý của tình yêu, nhưng ngày nay các người đến với Ta để dâng lên Ta những nghi lễ và nghi thức trống rỗng, không mang lại lợi ích nào cho

linh hồn các người. Nếu trong các việc làm của các người không có sự thiêng liêng, thì không thể có sự thật trong đó, và những gì không mang trong mình sự thật sẽ không đến được với Cha các người.

7. Khi người phụ nữ Samari ấy cảm nhận ánh sáng từ đôi mắt Ta thấu tận đáy lòng mình, bà đã nói với Ta: “Lạy Chúa, các người Do Thái nói rằng Giê-ru-sa-lem là nơi phải thờ phượng Đức Chúa Trời của chúng ta.” Lúc đó, Ta nói với bà: “Này bà, thật vậy, Ta nói với bà, sẽ đến lúc các người sẽ không thờ phượng Cha trên ngọn núi này hay tại Giê-ru-sa-lem như các người đang làm hiện nay. Thời gian đang đến gần, khi người ta sẽ thờ phượng Cha ‘bằng Thần Khí và trong sự thật’; vì Đức Chúa Trời là Thần Khí.”

8. Đây là giáo lý của Ta từ xưa đến nay. Này, sự thật đã ở ngay trước mắt các người, nhưng các người không muốn nhìn thấy. Làm sao các người có thể sống theo sự thật nếu các người không biết sự thật? (151, 2-5)

Các nghi lễ thờ phượng

9. Nếu các con yêu thương, các con sẽ không cần đến những nghi lễ hay nghi thức bề ngoài, vì các con sẽ có ánh sáng chiếu rọi đến tận nội tâm của các con, nơi mà những cơn sóng của mọi cơn bão có thể quét vào các con sẽ vỡ tan, và nơi mà những đám mây u ám của nhân loại sẽ tan biến.

10. Đừng làm ô uế Thánh Thần nữa, vì thật sự, Ta nói với các con, sự vô ơn mà các con thể hiện trước mặt

Đức Chúa Trời là rất lớn, khi các con thực hiện những nghi lễ bên ngoài này, những nghi lễ mà các con đã thừa hưởng từ tổ tiên và đã trở nên cường tín trong đó. (21, 13-14)

11. Hãy nhìn xem nhân loại đang lạc lối — lạc lối vì các Giáo hội lớn tự xưng là Kitô giáo lại coi trọng nghi lễ và bề ngoài hơn chính giáo lý của Ta. Lời Sự Sống mà Ta đã ấn chứng bằng những việc làm yêu thương và bằng máu trên Thập giá, không còn sống trong lòng người nữa, nó bị giam cầm và cầm lặt trong những cuốn sách cũ kỹ và bụi bặm. Và thế là có một nhân loại “Kitô giáo” mà không hiểu cũng không biết cách làm thế nào để theo Chúa Kitô.

12. Vì thế, Ta chỉ có ít môn đệ trong thời đại này — những người yêu thương anh em đang đau khổ, những người xoa dịu nỗi đau — những người sống trong đức hạnh và rao giảng đức hạnh qua gương sáng của mình: Đó là các môn đệ của Đấng Christ.

13. Ai biết giáo lý của Ta mà giấu diếm, hoặc chỉ tuyên xưng bằng môi miệng mà không bằng trái tim, thì người ấy không phải là môn đệ của Ta.

14. Trong thời đại này, Ta không đến để tìm kiếm những ngôi đền bằng đá và tỏ mình ra trong đó. Ta tìm kiếm những linh hồn, những trái tim, chứ không phải những sự hào nhoáng vật chất. (72, 47-50)

15. Chẳng nào các cộng đồng tôn giáo vẫn chìm trong giấc ngủ sâu và không rời khỏi lối mòn quen thuộc, thì sẽ không có sự thức tỉnh tinh

thần hay sự nhận thức về những lý tưởng tinh thần; và do đó, sẽ không thể có hòa bình giữa loài người hay không gian cho tình yêu thương lân cận tích cực. Ánh sáng giải quyết những xung đột nặng nề của loài người sẽ không thể tỏa sáng. (100, 38)

Giáo sĩ

16. Vì các con không biết hòa bình thực sự là gì, các con chỉ bằng lòng khao khát nó, và cố gắng bằng mọi cách có thể và bằng mọi hình thức có thể tưởng tượng được để đạt được một chút bình an trong tâm hồn, sự thoải mái và sự thỏa mãn, nhưng không bao giờ đạt được điều thực sự là hòa bình của tâm hồn. Ta nói với các con rằng, chỉ có sự vâng phục của đứa trẻ đối với ý muốn của Chúa mới đạt được điều đó.

17. Trên thế gian thiếu những người giải thích tốt Lời của Ta, những người giải thích tốt các giáo huấn của Ta. Vì vậy, nhân loại, ngay cả những người tự xưng là Kitô hữu, vẫn sống trong sự lạc hậu về mặt tinh thần, bởi vì không có ai làm rung động họ bằng giáo lý chân chính của Ta, không có ai nuôi dưỡng trái tim họ bằng tình yêu mà Ta đã dạy con người.

18. Ngày này qua ngày khác — trong các hội trường giáo xứ, nhà thờ và nhà thờ lớn — người ta xưng danh Ta và lặp lại lời Ta, nhưng không ai cảm động trong lòng, không ai rung động trước ánh sáng của chúng, và đó là vì con người đã hiểu sai ý nghĩa của chúng. Hầu hết

đều tin rằng sức mạnh của Lời Chúa dựa trên việc lặp lại nó một cách máy móc, mà không hiểu rằng không cần phải thuộc lòng nó, mà là phải nghiên cứu, suy ngẫm, thực hành và sống theo nó.

19. Nếu con người tìm kiếm ý nghĩa trong Lời của Đấng Christ, thì đối với họ, nó sẽ luôn mới mẻ, tươi mới, sống động và gần gũi với cuộc sống. Nhưng họ chỉ biết nó một cách hời hợt, và vì vậy họ không thể nuôi dưỡng bản thân từ nó, cũng như sẽ không bao giờ có thể làm được điều đó theo cách này.

20. Nhân loại khốn khổ — lang thang trong bóng tối, mặc dù ánh sáng đang ở rất gần, than khóc trong sợ hãi, mặc dù hòa bình đang trong tầm tay! Nhưng con người không thể nhìn thấy ánh sáng thiêng liêng đó, bởi vì có những kẻ đã bịt mắt họ một cách vô tình. Ta, Đấng thực sự yêu thương các con, đến giúp đỡ các con bằng cách giải thoát các con khỏi bóng tối và chứng minh cho các con thấy rằng tất cả những gì Ta đã nói với các con ngày xưa là dành cho muôn đời, và các con không được coi Lời thiêng liêng đó như một giáo lý cũ kỹ của một thời đại đã qua. Vì tình yêu, vốn là bản chất của toàn bộ giáo huấn của Ta, là vĩnh cửu, và trong đó ẩn chứa bí mật cứu rỗi các con trong thời đại lạc lối, đau khổ vô biên và những đam mê không kiểm chế này. (307, 4-8)

21. Ta quả trách những ai rao giảng một đức tin mù quáng, một đức tin không có sự hiểu biết, một đức tin

được hình thành bởi nỗi sợ hãi và mê tín.

22. Đừng nghe lời những kẻ quy mọi điều ác hành hạ nhân loại, mọi tai họa, nạn đói và dịch bệnh cho Đức Chúa Trời, bằng cách gọi chúng là sự trừng phạt hay cơn giận của Đức Chúa Trời. Đó là những tiên tri giả.

23. Hãy quay lưng lại với họ, vì họ không biết Ta mà lại muốn dạy con người về bản chất của Đức Chúa Trời.

24. Đây là kết quả của việc giải thích sai lầm mà người ta đã áp dụng cho các văn bản thời xưa, ngôn ngữ thiêng liêng của chúng vẫn chưa được khám phá trong cốt lõi của ngôn ngữ con người, ngôn ngữ mà các sự mặc khải và lời tiên tri đã được ghi chép lại. Nhiều người nói về ngày tận thế, về Ngày Phán Xét Cuối Cùng, về cái chết và địa ngục mà không có chút kiến thức nào về sự thật. (290, 16-19)

25. Các con đã sống trong “Thời Đại Thứ Ba”, nhưng nhân loại vẫn còn lạc hậu về mặt tâm linh. Các nhà mục vụ, các nhà thần học và các mục tử của họ tiết lộ cho họ rất ít, và đôi khi chẳng tiết lộ gì về Cuộc Sống Vĩnh Cửu. Ta cũng tiết lộ cho họ những bí mật trong cuốn sách Khôn ngoan của Ta, và vì vậy Ta hỏi các con: Tại sao họ lại im lặng? Tại sao họ lại sợ đánh thức những linh hồn đang ngủ say của loài người? (245, 5)

26. Giáo lý của Ta dạy các con về sự thờ phượng hoàn hảo, thiêng liêng và tinh khiết dành cho Cha, vì linh

hồn con người — mà không hay biết — đã đến ngưỡng cửa Đền Thờ của Chúa, nơi nó sẽ bước vào để cảm nhận sự hiện diện của Ta, để nghe tiếng nói của Ta qua tinh thần của nó và nhìn thấy Ta trong ánh sáng chiếu xuống trí tuệ của nó.

27. Sự trống rỗng mà con người cảm nhận trong thời đại này bên trong các cộng đồng tôn giáo khác nhau của họ là do linh hồn đang đói khát sự thiêng liêng. Các nghi lễ và truyền thống không còn đủ với nó nữa, nó khao khát được biết đến sự thật của Ta. (138, 43-44)

Bữa Tiệc Thánh và Thánh Lễ

28. Ta chưa bao giờ đến với loài người trong sự che giấu bí mật. Khi Ta nói với các con theo nghĩa hình tượng để mặc khải điều Thần thánh hay thể hiện điều Vĩnh cửu dưới bất kỳ hình thức vật chất nào, thì điều đó là để các con hiểu Ta. Nhưng nếu con người cứ bám víu vào việc thờ phượng các hình thức, vật thể hay biểu tượng, thay vì tìm kiếm ý nghĩa sâu xa của những lời dạy ấy, thì thật tự nhiên là họ sẽ bị đình trệ qua nhiều thế kỷ và nhìn thấy bí ẩn trong mọi thứ.

29. Kể từ thời kỳ dân Israel lưu trú tại Ai Cập, khi máu của Ta được thể hiện qua máu của một con chiên, đã có những người chỉ sống bằng truyền thống và nghi lễ, mà không hiểu rằng sự hy sinh đó là hình ảnh của máu mà Đấng Christ sẽ đổ ra để ban cho các con sự sống thiêng liêng. Những người khác, những người tự cho là đang nuôi dưỡng

bản thân bằng thân thể Ta, lại ăn bánh mì vật chất mà không muốn hiểu rằng — khi Ta trao bánh cho các môn đệ trong Bữa Tiệc Ly — điều đó được thực hiện để giúp họ hiểu rằng ai tiếp nhận ý nghĩa của Lời Ta như thức ăn thì đang được Ta nuôi dưỡng.

30. Rất ít người thực sự có thể hiểu được những giáo lý thiêng liêng của Ta, và số ít đó chính là những người giải thích chúng bằng Thánh Thần. Tuy nhiên, hãy nhớ rằng Ta không trao cho các con sự mặc khải thiêng liêng một lần, mà Ta giải thích cho các con từng chút một trong mỗi bài giảng của Ta. (36, 7-9)

31. Niềm vui tràn ngập trong lòng đám đông thánh giả này, bởi họ biết rằng trước tâm hồn họ là bữa tiệc thiên đàng, nơi Thầy đang chờ đón họ để ban cho họ bánh và rượu của sự sống thật.

32. Bàn tiệc mà ngày xưa Chúa Giê-su đã tụ họp cùng các Tông đồ là biểu tượng của Nước Trời. Tại đó, Cha được bao quanh bởi các con cái của Ngài, tại đó có những món ăn tượng trưng cho sự sống và tình yêu; tiếng nói thần thánh vang lên, và bản chất của nó là sự hài hòa bao trùm cả thế giới, và sự bình an ngự trị tại đó chính là sự bình an tồn tại trong Nước Trời.

33. Các con đã cố gắng thanh tẩy bản thân trong những giờ sáng nay, vì các con nghĩ rằng Thầy sẽ mang đến cho các con một Giao Ước Mới qua lời nói của Ngài, và đúng là như vậy: Hôm nay, Ta cho phép các con tưởng nhớ bánh và rượu, những

thứ mà Ta đã dùng để tượng trưng cho thân thể và máu của Ta. Nhưng Ta cũng nói với các con rằng, trong thời đại mới này, các con sẽ chỉ tìm thấy thức ăn đó trong ý nghĩa thiêng liêng của Lời Ta. Nếu các con tìm kiếm thân thể và máu Ta, các con phải tìm kiếm chúng trong sự thiêng liêng của Sáng Tạo, vì Ta chỉ là Thần Khí. Hãy ăn bánh đó và uống rượu đó, nhưng hãy rót đầy chén của Ta, Ta muốn uống cùng các con: Ta khát khao tình yêu của các con.

34. Hãy mang thông điệp này đến với anh em các con và hãy học rằng máu, vì là sự sống, chỉ là biểu tượng của sự sống vĩnh cửu, mà chính là tình yêu chân thật. Qua các con, Ta bắt đầu soi sáng nhân loại bằng những mặt trời mới của Ta. (48, 22-25)

35. Ta mang đến cho các con hòa bình và một sự dạy dỗ mới. Nếu sự hy sinh của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai” đã bãi bỏ việc hiến tế những con vật vô tội mà các con dâng lên trên bàn thờ của Đức Giê-hô-va, thì ngày nay, sự nuôi dưỡng của Lời Thánh của Ta đã khiến các con không còn tượng trưng cho Thân thể và Máu của Ta bằng bánh và rượu của thế gian này nữa.

36. Mọi linh hồn muốn sống đều phải được nuôi dưỡng bởi Thần Khí Thần Thánh. Ai nghe Lời Ta và cảm nhận nó trong lòng, người ấy đã thực sự được nuôi dưỡng. Người ấy không chỉ ăn Thân Thể Ta và uống Máu Ta, mà còn nhận lấy Thần Khí Ta để nuôi dưỡng chính mình.

37. Ai, sau khi đã nếm thử Thức ăn Thiên đàng này, lại còn tìm kiếm Ta trong những hình tượng và hình thức do bàn tay con người tạo ra?

38. Thỉnh thoảng Ta đến và loại bỏ các truyền thống, nghi lễ và phong tục, chỉ để lại trong tâm hồn các con luật pháp và cốt lõi tinh thần của những lời dạy của Ta. (68, 27)

Phép Rửa Tội

39. Hỡi dân tộc, vào thời của mình, Giăng, người còn được gọi là Giăng Tẩy Giả, đã rửa tội bằng nước cho những ai tin vào lời tiên tri của ông. Hành động này là một biểu tượng cho sự thanh tẩy khỏi tội nguyên thủy. Ông nói với đám đông đến sông Jordan để nghe lời của Đấng Dẫn Đường: “Này, ta rửa tội cho các ngươi bằng nước, nhưng Đấng sẽ rửa tội cho các ngươi bằng lửa Thánh Thần đã đang trên đường đến.”

40. Từ ngọn lửa thiêng liêng này, tất cả các linh hồn đã được sinh ra, họ bước ra từ đó trong sự tinh khiết và trong sáng. Nhưng nếu trên con đường của mình, họ đã bị vấy bẩn bởi tội lỗi do sự bất tuân mang lại, thì ngọn lửa của Thần Khí Ta lại tuôn đổ xuống họ để xóa bỏ tội lỗi của họ, tẩy sạch vết nhơ và trả lại cho họ sự tinh khiết ban đầu.

41. Nếu các con biến Phép Rửa Tinh Thần này thành một nghi lễ, thay vì hiểu nó như sự thanh tẩy mà con người đạt được qua hành động ăn năn chân thành đối với Đấng Tạo Hóa, và chỉ hài lòng với ý nghĩa biểu tượng của một hành động — thật

vậy, Ta nói với các con, thì linh hồn các con sẽ không đạt được gì.

42. Ai hành động như vậy vẫn còn sống trong thời đại của Thánh Gioan Tẩy Giả, và dường như người ấy không tin vào những lời tiên tri và lời dạy của ngài, những lời nói về Phép Rửa Tinh Thần, về ngọn lửa thiêng liêng mà qua đó Thiên Chúa thanh tẩy con cái Ngài và làm cho họ trở nên bất tử trong ánh sáng.

43. Gioan đã kêu gọi những người trưởng thành đến với mình để đổ nước đó lên họ như một biểu tượng của sự thanh tẩy. Họ đến với ông khi họ đã ý thức được hành động của mình và đã có ý chí vững vàng để tiếp tục đi trên con đường thiện lành, chính trực và công bằng. Hãy xem, loài người đã thích thực hiện hành động tượng trưng của sự thanh tẩy bằng nước hơn là sự đổi mới thực sự qua sự ăn năn và quyết tâm cải thiện, những điều sinh ra từ tình yêu đối với Đức Chúa Trời. Hành động nghi lễ không đòi hỏi nỗ lực; ngược lại, thanh tẩy trái tim và đấu tranh để giữ mình trong sạch đối với con người lại đòi hỏi nỗ lực, từ bỏ và thậm chí hy sinh. Vì vậy, con người đã chọn che đậy tội lỗi của mình một cách bề ngoài, bằng cách hài lòng với việc tuân thủ các nghi lễ, các hành động và nghi thức nhất định, những điều này không cải thiện chút nào tình trạng đạo đức hay tinh thần của họ, nếu lương tâm của họ không tham gia vào đó.

44. Hỡi các môn đệ, đó là lý do tại sao Ta không muốn các hành động nghi lễ diễn ra giữa các con, để khi

thực hiện chúng, các con không quên đi điều thực sự tác động đến linh hồn. (99, 56-61)

45. Chính Ta là Đấng gửi các linh hồn xuống trần gian theo Luật Phát triển, và quả thật, Ta nói với các con, những ảnh hưởng của thế gian này sẽ không thay đổi các kế hoạch thiêng liêng của Ta. Bởi vì vượt lên trên mọi tham vọng quyền lực, ý chí của Ta sẽ được thực hiện.

46. Mỗi con người đều mang theo một sứ mệnh đến Trái Đất, định mệnh của họ đã được Cha vạch sẵn, và linh hồn họ được xúc dầu bởi tình yêu của Cha Ta. Con người tổ chức các nghi lễ và ban phước cho những đứa trẻ là vô ích. Quả thật, Ta nói với các con, trong bất kỳ thời đại vật chất nào, nước cũng không thể tẩy sạch linh hồn khỏi những vi phạm luật pháp của Ta. Và nếu Ta gửi đến một linh hồn trong sạch khỏi mọi tội lỗi — thì các giáo sĩ của các giáo phái tẩy sạch nó khỏi vết nhơ nào bằng phép rửa tội?

47. Đã đến lúc các con phải hiểu rằng nguồn gốc của con người không phải là tội lỗi, mà sự ra đời của con người là kết quả của việc thực hiện một luật tự nhiên, một luật mà không chỉ con người thực hiện, mà tất cả các sinh vật tạo nên tự nhiên đều thực hiện. Hãy lưu ý rằng Ta đã nói “con người” chứ không phải “linh hồn của con người”. Con người có quyền năng của Ta để tạo ra những sinh vật giống mình; nhưng các linh hồn chỉ phát xuất từ Ta mà thôi.

48. Tăng trưởng và sinh sôi là luật phổ quát. Các vì sao cũng phát sinh từ những vì sao khác lớn hơn, giống như hạt giống nhân lên, và Ta chưa bao giờ nói rằng chúng đã phạm tội hay xúc phạm Đấng Tạo Hóa vì điều đó. Vậy tại sao các con lại bị coi là tội nhân khi tuân theo điều răn thiêng liêng này? Hãy hiểu rằng việc tuân theo luật pháp không bao giờ có thể làm ô uế con người.

49. Điều làm ô uế con người và đưa linh hồn ra khỏi con đường phát triển chính là những đam mê thấp hèn: sự buông thả, tội lỗi, dâm dục, và tất cả những điều này đều trái với luật pháp.

50. Hãy học tập và tìm tòi cho đến khi các con tìm thấy sự thật. Khi đó, các con sẽ không còn gọi các điều răn của Đấng Tạo Hóa là tội lỗi nữa, và sẽ thánh hóa sự tồn tại của con cái các con bằng gương sáng của những việc làm tốt lành. (37, 18-23)

Tưởng niệm người chết

51. Con người bám chặt vào truyền thống và phong tục của mình. Có thể hiểu được rằng họ có một ký ức không thể xóa nhòa về những người mà họ đã hạ thi thể xuống mộ, và họ bị thu hút bởi nơi mà họ đã chôn cất hài cốt của những người đó.

Nhưng nếu họ đi sâu vào ý nghĩa thực sự của cuộc sống vật chất, họ sẽ nhận ra rằng khi tan rã, từng nguyên tử một, thân xác đó sẽ trở về với các vương quốc tự nhiên mà nó được hình thành từ đó, và cuộc sống tiếp tục phát triển.

52. Nhưng do thiếu nghiên cứu về thế giới tinh thần, con người đã tạo ra một chuỗi các tín ngưỡng cuồng tín về cơ thể trong mọi thời đại. Họ cố gắng làm cho cuộc sống vật chất trở nên bất diệt, và quên đi linh hồn, vốn là điều thực sự sở hữu cuộc sống vĩnh cửu. Họ còn cách xa bao nhiêu để hiểu được cuộc sống tinh thần!

53. Bây giờ các con đã hiểu rằng không cần thiết phải mang lễ vật đến những nơi mà một bia mộ, vốn biểu thị “cái chết”, lại phải biểu thị “sự tan rã và sự sống”; vì ở đó thiên nhiên đang nở rộ, ở đó có đất đai, là tử cung màu mỡ và vô tận của các sinh vật và các hình thái sự sống.

54. Khi những giáo lý này được hiểu rõ, nhân loại sẽ biết cách đặt vật chất vào đúng vị trí của nó và đặt Thần thánh vào đúng vị trí của Ngài. Khi đó, sự sùng bái thần tượng đối với những người đã khuất sẽ biến mất.

55. Con người phải nhận ra và yêu mến Đấng Tạo Hóa của mình từ tâm hồn này sang tâm hồn khác.

56. Các bàn thờ là những dải băng tang, và các lăng mộ là bằng chứng cho sự vô minh và sự thờ cúng thần tượng. Ta tha thứ cho tất cả những lỗi lầm của các con, nhưng Ta thực sự phải đánh thức các con. Lời dạy của Ta sẽ được hiểu, và thời gian sẽ đến khi con người thay thế những món quà vật chất bằng những tư tưởng cao cả. (245, 16-21)

Các biểu tượng vật chất, thánh giá và thánh tích

57. Trong “Thời kỳ đầu tiên”, các con đã biết đến các biểu tượng: Đền thờ hay Nơi thánh, nơi bảo vệ Hòm Giao ước, trong đó các Bảng Luật được lưu giữ. Khi những biểu tượng đó đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, ý chí của Ta đã loại bỏ chúng khỏi trái đất, che giấu chúng khỏi tầm mắt của con người, để thế giới không sa vào sự thờ lạy thần tượng; nhưng ý nghĩa hoặc bản chất của những biểu tượng đầy ý nghĩa đó, Ta đã để lại trong tinh thần của các tôi tớ Ta.

58. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, sau khi hy sinh của Đấng Christ đã hoàn tất, Ta đã cho biến mất biểu tượng cao quý nhất của Kitô giáo, đó là Thập tự giá, cùng với vương miện gai, chén thánh và tất cả những gì có thể trở thành đối tượng của sự sùng kính mù quáng từ phía loài người. (138, 36)

59. Nhân loại đã chứng kiến Chúa Giêsu chịu đau khổ, và các người tin vào giáo lý và chứng ngôn của Ngài. Vậy tại sao các người còn tiếp tục đóng đinh Ngài trên các tác phẩm điêu khắc của mình? Các thế kỷ mà các người đã dành để phôi trướng Ngài như một nạn nhân của sự xấu xa của các người, chẳng phải là đủ rồi sao?

60. Thay vì tưởng nhớ đến những đau khổ và cuộc chiến sinh tử của Chúa Giê-su — tại sao các người không tưởng nhớ đến sự Phục Sinh đầy ánh sáng và vinh quang của Ta?

61. Có những người khi nhìn những bức tranh của các con, miêu tả Ta dưới hình dạng Chúa Giê-su trên thập tự giá, đôi khi đã tin rằng đó là một con người yếu đuối, hèn nhát hoặc sợ hãi, mà không nghĩ rằng Ta là Thần Khí và đã chịu đựng những gì các con gọi là sự hy sinh, còn Ta gọi là bốn phận của tình yêu, để làm gương cho toàn thể nhân loại.

62. Khi các con suy ngẫm rằng Ta là một với Cha, hãy nhớ rằng không có vũ khí, quyền lực hay tra tấn nào có thể khuất phục Ta; nhưng khi Ta chịu đau khổ, chảy máu và chết với tư cách là con người, điều đó xảy ra để ban cho các con gương mẫu cao cả về sự khiêm nhường của Ta.

63. Con người đã không hiểu được sự vĩ đại của bài học đó, và khắp nơi họ dựng lên hình ảnh Đấng bị đóng đinh, điều đó là một sự ô nhục cho nhân loại này, những người — không có tình yêu và sự tôn trọng đối với Đấng mà họ tự xưng là yêu mến — liên tục đóng đinh và hàng ngày làm tổn thương Ngài, khi con người làm tổn thương trái tim của đồng loại, những người mà Thầy đã hiến dâng cuộc đời mình. (21, 192 15-19)

64. Ta sẽ không lên án các con nếu các con loại bỏ khỏi trái đất cây thập tự giá cuối cùng mà các con dùng để tượng trưng cho đức tin Kitô giáo của mình, và thay thế biểu tượng đó bằng tình yêu chân thật giữa các con; vì khi đó, đức tin và sự thờ phượng Thiên Chúa bên ngoài của các con sẽ trở thành sự thờ phượng và đức tin của Thần Khí, điều phù

hợp với những gì Ta mong đợi ở các con.

65. Nếu các nghi lễ thờ phượng và các biểu tượng của các con ít nhất có sức mạnh để ngăn chặn các cuộc chiến tranh, để không để các con sa vào tội lỗi, để duy trì hòa bình cho các con. Nhưng hãy xem, các con đang phớt lờ mọi điều mà theo lời các con là thánh thiêng; hãy xem, các con đang chà đạp lên những gì các con từng coi là thiêng liêng.

66. Ta nói với các con một lần nữa: Sẽ tốt hơn cho các con nếu các con không có một nhà thờ nào, không có một bàn thờ nào, không có một biểu tượng hay hình ảnh nào trên toàn trái đất, nhưng biết cầu nguyện bằng tinh thần, biết yêu thương Cha các con và tin vào Ngài mà không cần đến những người đại diện, và biết yêu thương lẫn nhau như Ta đã dạy các con trong giáo lý của Ta. Khi đó các con sẽ được cứu rỗi, sẽ đi trên con đường được đánh dấu bằng những vết máu của Ta — những vết máu mà Ta đã dùng để chứng thực sự thật trong những lời dạy của Ta. (280, 69-70)

Sự tôn kính các thánh

67. Ta ban cho các con những lời dạy này vì các con đã tôn vinh linh hồn của nhiều người công chính thành các thánh, những người mà các con cầu xin và tôn kính như thể họ là các vị thần. Thật là vô minh biết bao, hỡi loài người! Làm sao con người có thể đánh giá sự thánh thiện và sự hoàn hảo của một linh

hồn chỉ dựa trên những việc làm trần thế của họ?

68. Ta là người đầu tiên nói với các con rằng các con nên lấy những tấm gương tốt mà các anh em của các con đã viết nên bằng những việc làm, cuộc đời và đức hạnh của họ làm mẫu mực; và Ta cũng nói với các con rằng khi các con nghĩ đến họ, các con có thể hy vọng vào sự trợ giúp tinh thần và ảnh hưởng của họ. Nhưng tại sao các con lại dựng lên những bàn thờ dành cho họ, những bàn thờ chỉ nhằm xúc phạm đến sự khiêm nhường của những linh hồn ấy? Tại sao người ta lại tạo ra những nghi lễ thờ phụng xung quanh ký ức của họ, như thể họ là thần thánh, và đặt họ vào vị trí của Cha, Đấng mà người ta đã quên lãng trong việc tôn kính chính anh em mình? Danh tiếng mà các con đã ban cho họ ở đây đã gây ra bao đau khổ cho họ!

69. Con người biết gì về phán quyết của Ta đối với những người mà họ gọi là thánh? Họ biết gì về cuộc sống tinh thần của những thực thể đó hay về vị trí mà mỗi người đã giành được trước mặt Chúa?

70. Đừng ai nghĩ rằng qua những sự mặc khải này từ lòng các con, Ta muốn xóa bỏ những công đức mà các tội tớ của Ta đã thực hiện giữa loài người — trái lại, Ta muốn các con biết rằng ân sủng mà họ đã tìm thấy nơi Ta là rất lớn, và rằng Ta ban cho các con nhiều điều qua những lời cầu nguyện của họ; nhưng các con cần phải loại bỏ sự vô minh của mình, từ đó mà chủ nghĩa cuồng tín

tôn giáo, sự thờ phượng thần tượng và mê tín dị đoan nảy sinh.

71. Nếu các con cảm nhận được rằng linh hồn của những thực thể ấy đang cai quản thế giới cuộc sống của các con, thì hãy tin tưởng vào những ai thuộc về Thế giới Tâm linh, để các con và họ, được kết hợp trên con đường của Chúa, hoàn thành công việc của tình huynh đệ tâm linh — công việc mà Ta mong đợi như kết quả của tất cả những lời dạy của Ta. (115, 52-56)

Các lễ hội của Giáo hội

72. Vào ngày này, khi đám đông con người hối hả đến các nhà thờ với tiếng reo hò lớn để kỷ niệm khoảnh khắc trời mở ra để đón nhận Ta, Ta nói với các con rằng tất cả những điều này chỉ là một truyền thống nhằm gây ấn tượng với trái tim con người. Đó chỉ là những nghi lễ hiện thân cho Cuộc Khổ Nạn Thần Thánh của Ta ngày nay.

73. Các con đừng theo xu hướng này bằng cách dựng lên các bàn thờ và các biểu tượng. Đừng tái hiện các sự kiện thánh thiêng, và đừng mặc những bộ lễ phục đặc biệt để gây chú ý, vì tất cả những điều này đều là sự thờ phượng thần tượng.

74. Hãy kêu cầu Ta bằng trái tim, hãy nhớ lại những lời dạy của Ta và hãy noi gương Ta. Hãy dâng lên Ta sự cải thiện của các con, và các con sẽ cảm nhận được cánh cửa Thiên Đàng mở ra để đón nhận các con.

75. Hãy tránh những hình ảnh sai lầm và tục tĩu mà người ta tạo ra về Ta và Cuộc Khổ Nạn của Ta, vì không

ai có thể hiện thân Ta được. Hãy sống theo gương mẫu và lời dạy của Ta. Ai làm như vậy sẽ đã hiện thân Thầy mình trên đất. (131, 11-13, 16)

76. Nhân loại: Trong những ngày này, khi các con tưởng nhớ sự ra đời của Chúa Giêsu, hãy để bình an tràn vào lòng các con và hiện ra như một gia đình đoàn kết và hạnh phúc.

77. Ta biết, không phải tất cả các trái tim đều cảm nhận được niềm vui chân thành khi tưởng nhớ sự ra đời của Ta vào thời điểm đó. Rất ít người dành thời gian để suy ngẫm và tĩnh tâm, để cho phép niềm vui trở thành niềm vui nội tâm và để lễ kỷ niệm diễn ra trong tinh thần.

78. Ngày nay cũng như mọi thời đại, con người đã biến những ngày kỷ niệm thành những lễ hội trần tục và trống rỗng, để tìm kiếm những thú vui cho giác quan, xa rời những gì lẽ ra phải là niềm vui của tinh thần.

79. Nếu con người dùng ngày này để dâng hiến cho tinh thần, bằng cách suy ngẫm về tình yêu thiêng liêng, mà bằng chứng không thể chối cãi là việc Ta đã trở thành con người để sống cùng các con — quả thật, Ta nói với các con, đức tin của các con sẽ tỏa sáng trong phần cao nhất của bản thể các con, và nó sẽ là ngôi sao dẫn lối các con đến với Ta. Linh hồn các con sẽ tràn ngập lòng nhân ái đến mức trên con đường đời, các con sẽ ban phát ân huệ, an ủi và tình thương cho những người khổn khó. Các con sẽ cảm thấy mình như anh em ruột thịt, sẽ tha thứ từ đáy lòng cho những kẻ xúc phạm

mình. Các con sẽ tràn ngập tình thương khi nhìn thấy những người bị ruồng bỏ, những đứa trẻ mồ côi, không nhà cửa và thiếu thốn tình yêu. Các con sẽ nghĩ đến những dân tộc không có hòa bình, nơi chiến tranh đã hủy diệt mọi điều tốt đẹp, cao quý và thiêng liêng của cuộc sống con người. Rồi lời cầu nguyện của các con sẽ vươn lên đến Ta một cách thuần khiết và nói với Ta: “Lạy Chúa, chúng con có quyền gì để được hòa bình, khi còn có quá nhiều anh chị em của chúng con đang phải chịu đựng những đau khổ khủng khiếp?”

80. Câu trả lời của Ta sẽ là thế này: Vì các con đã cảm nhận được nỗi đau của đồng loại, đã cầu nguyện và có lòng trắc ẩn, nên hãy tụ họp trong nhà mình, ngồi vào bàn và vui mừng trong giờ phút được chúc phúc ấy, vì Ta sẽ hiện diện ở đó. Đừng ngần ngại vui mừng, dù các con biết rằng vào lúc đó có nhiều người đang đau khổ; vì quả thật, Ta nói với các con, nếu niềm vui của các con chân thành, thì từ đó sẽ toát ra một làn gió của bình an và hy vọng, sẽ chạm đến những người đau khổ như một cơn đau của tình yêu.

81. Đừng ai nghĩ rằng Ta muốn xóa bỏ khỏi lòng các con lễ hội thuần khiết nhất mà các con tổ chức trong năm, khi các con tưởng nhớ ngày Chúa Giêsu ra đời. Ta chỉ muốn dạy các con ban cho thế gian những gì thuộc về thế gian, và ban cho linh hồn những gì thuộc về linh hồn; vì nếu các con tổ chức nhiều lễ hội như vậy để kỷ niệm những sự kiện

của con người — tại sao các con không dành lễ hội này cho linh hồn, để linh hồn, khi trở thành một đứa trẻ, đến dâng lên Ta món quà tình yêu của mình, để linh hồn đạt được sự khiêm nhường của các mục đồng, để thờ lạy Ta, và sự khiêm nhường của các nhà thông thái, để cúi đầu và dâng kiến thức của mình lên trước Chúa của sự khôn ngoan chân thật?

82. Ta không muốn làm giảm bớt niềm vui đang bao trùm cuộc sống của con người trong những ngày này. Đó không chỉ là sức mạnh của truyền thống — mà là vì lòng thương xót của Ta chạm đến các con, ánh sáng của Ta chiếu rọi các con, tình yêu của Ta bao bọc các con như một chiếc áo choàng. Rồi các con cảm thấy trái tim tràn đầy hy vọng, niềm vui và sự dịu dàng, tràn ngập nhu cầu muốn tặng quà, trải nghiệm và yêu thương. Nhưng các con không luôn để những cảm xúc và linh hứng ấy được thể hiện trong sự cao thượng và chân thành đích thực; vì các con phung phí niềm vui ấy vào những thú vui trần thế, mà không cho phép linh hồn — vì lợi ích của nó mà Đấng Cứu Thế đã đến thế gian — trải qua khoảnh khắc ấy, bước vào ánh sáng ấy, được thanh tẩy và được cứu rỗi. Bởi vì Tình Yêu Thần Thánh đã trở thành con người ấy luôn hiện diện trên con đường đời của mỗi người, để họ tìm thấy sự sống trong Ngài. (299, 43-48)

Sự hiện diện của Thiên Chúa bất chấp những hình thức thờ phượng sai lầm

83. Vì con người bị vật chất hóa, nên họ phải tìm kiếm Ta qua những nghi lễ hữu hình; và vì đôi mắt tâm hồn họ chưa mở ra, nên họ phải tạo ra hình ảnh của Ta để có thể nhìn thấy Ta. Vì họ chưa làm cho tâm hồn mình trở nên nhạy cảm, nên họ luôn đòi hỏi những phép lạ và bằng chứng vật chất để tin vào sự tồn tại của Ta, và đặt ra những điều kiện để phục vụ Ta, theo Ta, yêu mến Ta và đền đáp lại những gì Ta ban cho họ. Vì vậy, Ta nhìn thấy tất cả các nhà thờ, tất cả các cộng đồng tôn giáo, tất cả các giáo phái mà con người trên khắp trái đất đã tạo ra. Chúng thấm đẫm chủ nghĩa vật chất, chủ nghĩa cuồng tín và sự thờ phượng thần tượng, sự bí mật, lừa dối và sự ô uế.

84. Ta chấp nhận điều gì trong số đó? Chỉ có ý định. Điều gì trong tất cả những điều đó đến với Ta? Nhu cầu về tâm hồn hay thể xác của các con Ta, chút tình yêu của các con, khát khao ánh sáng của các con. Đó là những gì đến với Ta, và Ta ở cùng tất cả mọi người. Ta không nhìn vào các nhà thờ, cũng không nhìn vào các hình thức, các nghi lễ. Ta đến với tất cả các con Ta như nhau. Ta đón nhận linh hồn chúng trong lời cầu nguyện. Ta ôm chúng vào lòng để ôm ấp, để chúng cảm nhận được hơi ấm của Ta, và hơi ấm ấy là động lực và khích lệ trên con đường đầy thử thách và . Nhưng bởi vì Ta chấp nhận ý định tốt đẹp của nhân loại,

Ta không thể để chúng mãi mãi chìm trong bóng tối, bị bao bọc bởi sự sùng bái thần tượng và sự cuồng tín của chúng.

85. Ta muốn con người thức tỉnh, để linh hồn vươn lên hướng về Ta và trong sự vươn lên ấy, có thể nhìn thấy vinh quang đích thực của Cha mình và quên đi ánh hào quang giả tạo của các nghi lễ và nghi thức. Ta muốn rằng, khi họ đạt đến sự thắng hoa chân chính, họ sẽ được đổi mới, giải thoát khỏi những khổ đau trần thế, vượt qua sự ràng buộc của giác quan, những đam mê và thói hư tật xấu, và tìm thấy chính mình; để họ không bao giờ nói với Cha rằng họ là con sâu đất; để họ biết rằng Cha đã tạo dựng họ theo hình ảnh và giống như Ngài. (360, 14-16)

86. Trên trái đất có rất nhiều cộng đồng tôn giáo, và phần lớn trong số đó được xây dựng trên đức tin vào Đấng Christ. Tuy nhiên, họ không yêu thương lẫn nhau, cũng không công nhận nhau là môn đệ của Thầy Thần Thánh.

87. Các con không nghĩ rằng, nếu tất cả họ đều hiểu giáo lý của Ta, họ đã áp dụng nó bằng cách dẫn dắt các giáo phái đến sự hòa giải và hòa bình sao? Nhưng thực tế không phải vậy. Tất cả họ đều giữ khoảng cách với nhau, qua đó chia rẽ và gây mâu thuẫn tinh thần cho con người, khiến họ coi nhau là kẻ thù hoặc người xa lạ. Mỗi người đều tìm kiếm phương tiện và lý lẽ để chứng minh với người khác rằng mình là người nắm giữ sự thật và rằng những người khác đang lầm lẫn. Nhưng

không ai có sức mạnh và can đảm để đấu tranh vì sự hiệp nhất của tất cả, cũng như không ai có thiện chí để nhận ra rằng trong mỗi niềm tin tôn giáo và trong mỗi hình thức thờ phượng Thượng Đế đều chứa đựng một phần sự thật. (326, 19-20)

Chương 15 - Những người Kitô hữu giả, những giáo lý sai lầm và những bất cập trong Giáo hội

Những người Kitô hữu danh nghĩa

1. Phần lớn nhân loại tự xưng là Kitô hữu; nhưng Thầy nói với các con: Nếu họ thực sự là Kitô hữu, thì bằng tình yêu, sự khiêm nhường và bình an của mình, họ đã chinh phục được phần còn lại của nhân loại. Nhưng giáo lý mà Ta đã để lại như một di chúc ngay từ “Thời kỳ thứ hai” không nằm trong trái tim loài người, nó không sống và nở rộ trong các việc làm của con người. Nó được cất giữ trong những cuốn sách bám bụi, và Ta không đến để nói với con người qua những cuốn sách.

2. Thay vì một cuốn sách, Ta đã mang đến cho các con cuộc đời Ta, Lời Ta và các việc làm của Ta, sự đau khổ và cái chết của Ta với tư cách là một con người. Lý do tại sao phần lớn nhân loại, những người tự xưng là Kitô hữu, lại không có sự bình an cũng như ân sủng của Chúa Kitô, là vì: con người không lấy Ngài làm gương mẫu, vì họ không sống theo giáo lý của Ngài. (316, 5)

3. Hãy lắng nghe Ta, các môn đệ, để các con loại bỏ những quan niệm cũ về đức tin khỏi tâm trí mình. Kitô giáo đã chia rẽ thành các nhóm tín ngưỡng không yêu thương lẫn nhau, hạ nhục, khinh miệt và đe dọa anh em mình bằng những phán xét sai lầm. Ta nói với các con, đó là những Kitô hữu không có tình yêu, vì thế họ không phải là Kitô hữu, vì Chúa Kitô là Tình Yêu.

4. Một số người miêu tả Đức Giê-hô-va như một ông già đầy những sai lầm của con người, hay thù hận, tàn nhẫn và khủng khiếp hơn cả những quan tòa tồi tệ nhất của các con trên đất.

5. Ta nói điều này với các con không phải để các con chế giễu ai, mà để ý niệm của các con về tình yêu thiêng liêng được thanh tẩy. Hiện tại các con không biết mình đã thờ phượng Ta như thế nào trong quá khứ. (22, 33-35)

6. Làm sao có thể các dân tộc tự xưng là Kitô hữu lại hủy diệt lẫn nhau bằng chiến tranh, thậm chí còn cầu nguyện trước khi đi giết anh em mình, và xin Ta ban cho họ chiến thắng trước kẻ thù? Hạt giống của Ta có thể tồn tại ở nơi mà thay vì tình yêu là hận thù, và thay vì tha thứ là sự báo thù không? (67, 28)

7. Ta nói với tất cả mọi người thuộc các tín ngưỡng và tôn giáo khác nhau rằng họ đã không biết đặt của cải vật chất vào đúng vị trí của nó, để rồi đặt những giá trị tinh thần vào vị trí xứng đáng với chúng. Nếu con người tuân giữ các luật lệ của Ta, họ đã có thể nhìn thấy từ đây

ánh sáng của Đất Hứa và nghe thấy tiếng nói của những cư dân nơi đó.

8. Các con tự xưng là tin vào sự hiện hữu của Ta và tin vào Thần tính của Ta; các con cũng nói rằng ý muốn của Ta sẽ được thực hiện. Nhưng thật sự, Ta nói với các con: Niềm tin và sự vâng phục của các con đối với những gì Ta định đoạt thật là yếu ớt! Nhưng Ta sẽ khơi dậy trong các con niềm tin chân chính, để các con được mạnh mẽ trên con đường mà Ta đã mở ra cho các con. (70, 12-13)

9. Hôm nay, Ta không đòi hỏi máu của các con, không đòi hỏi các con hy sinh mạng sống. Điều Ta đòi hỏi ở các con là tình yêu, sự chân thành, sự trung thực, sự vị tha.

10. Ta dạy các con như vậy, và qua đó Ta hướng dẫn các con, và qua đó Ta giáo dục các môn đệ của Thần tính Ta trong Thời đại Thứ ba này; vì Ta thấy các con nhìn thế giới trôi qua một cách thờ ơ, và đó là bởi vì các con không biết đặt mình vào trái tim của con người, nơi có quá nhiều đau khổ và quá nhiều nỗi đau.

11. Sự bất bình đẳng đang hoành hành; vì Ta thấy những ông chủ chỉ thiếu vương miện để tự xưng là vua, và Ta thấy những người dưới quyền, những kẻ thực sự là nô lệ. Từ đó, một cuộc chiến đã bùng nổ. Trong số những ông chủ giàu có trên thế gian này, có nhiều người tự xưng là Kitô hữu, nhưng Ta nói với các con rằng họ hầu như không biết đến danh Ta.

12. Những ai không xem đồng loại là người lân cận, những ai tích trữ

của cải và chiếm đoạt những gì thuộc về người khác, thì không phải là Kitô hữu, vì họ không biết đến lòng trắc ẩn.

13. Cuộc chiến giữa tinh thần và vật chất sẽ đến, nhân loại sẽ bị cuốn vào cuộc xung đột này. Nhưng họ sẽ phải chịu đựng bao nhiêu đau khổ để công lý chiến thắng! (222, 43-45)

Những kẻ vô tín và những kẻ cuồng tín

14. Ta nói với các con rằng, thà các con đầy những điều không chắc chắn và phủ nhận còn hơn là đầy những niềm tin sai lầm hay những lời dối trá mà các con coi là sự thật. Sự phủ nhận chân thành, xuất phát từ sự nghi ngờ hay sự thiếu hiểu biết, gây hại cho các con ít hơn sự đồng ý không chân thành với điều sai trái. Sự nghi ngờ chân thành, khao khát sự hiểu biết, tốt hơn là niềm tin vững chắc vào bất kỳ huyền thoại nào. Sự bất định tuyệt vọng, khao khát ánh sáng, tốt hơn là sự chắc chắn cuồng tín hay sùng bái.

15. Ngày nay, những người vô tín, những người thất vọng và những người cay đắng chiếm đa số khắp nơi. Họ là những kẻ nổi loạn, thường nhìn rõ hơn những người khác, những người không coi những nghi thức đó là chính nó. Những lời đảm bảo mà họ nghe được từ những người dẫn dắt tinh thần con người cũng không thuyết phục được họ. Bởi vì tất cả những lý thuyết phức tạp đó không làm thỏa mãn trái tim họ, trái tim đang khát khao

nước trong lành để xoa dịu nỗi sợ hãi của họ.

16. Những người mà các người cho là nổi loạn, trong những câu hỏi của họ thường thể hiện ánh sáng của sự hiểu biết nhiều hơn những người tự cho mình là uyên bác và vĩ đại khi trả lời. Họ cảm nhận, nhìn thấy, cảm nhận, nghe và hiểu rõ ràng hơn nhiều người tự xưng là bậc thầy trong các giáo lý thiêng liêng. (248, 12)

17. Sự thật thật sáng tỏ và đơn giản biết bao! Tâm linh thật rõ ràng và dễ hiểu biết bao! Và thế mà — nó lại khó hiểu biết đến nhường nào đối với kẻ cứng đầu bám víu trong bóng tối của sự cuồng tín và truyền thống của mình. Trí óc của hần không thể hiểu rằng còn có điều gì đó hơn những gì hần hiểu; trái tim hần kháng cự việc từ bỏ những gì đối với hần là Thượng Đế và Luật Pháp của hần: truyền thống và nghi lễ.

18. Các con có nghĩ rằng Ta ghét những ai hoàn toàn không muốn nhận ra sự thật của Ta chăng? Không, các con của Ta, lòng thương xót của Ta là vô cùng lớn lao, và chính những người này là những người Ta hướng đến để giúp họ thoát khỏi nhà tù của mình, để họ được vui hưởng việc chiêm ngưỡng ánh sáng. Những thử thách cần thiết cho sự thức tỉnh đức tin của họ đã được dành riêng cho họ. Đó sẽ không phải là những thử thách vượt quá sức lực của họ, mà sẽ là những bài học được điều chỉnh một cách khôn ngoan cho mỗi linh hồn, mỗi cuộc đời, mỗi con người.

19. Từ đó, giữa những bộ óc u ám, giữa những trái tim bệnh hoạn vì cuồng tín tôn giáo và sự vô minh, các con sẽ thấy xuất hiện những chiến binh vĩ đại và đầy nhiệt huyết của Sự Thật. Vì vào ngày họ giải thoát khỏi xiềng xích, khỏi bóng tối của mình và nhìn thấy ánh sáng, họ sẽ không thể kìm nén niềm vui sướng và sẽ hét lên bằng cả trái tim rằng Ta đã trở lại để cứu thế giới, bằng cách nâng họ lên Vương quốc chân chính trên bậc thang của sự thiêng liêng. (318, 48-50)

Sự xuyên tạc giáo lý của Chúa Giê-su và hậu quả của nó

20. Ta ban cho các con Lời của Ta với cùng nội dung tinh thần mà Ta đã nói với các con trong “Thời kỳ thứ hai”, và đã nhắc nhở các con về nhiều lời dạy của Ta mà các con đã quên hoặc đã xa lánh vì những giải thích sai lầm của tổ tiên các con.

21. Các con đã vi phạm giáo lý của Ta đến mức Ta có thể nói với các con rằng: Các con đã tạo ra một con đường hoàn toàn khác với con đường của Ta, nhưng lại đặt cho nó cùng một tên gọi. Không ai ngoài Ta có thể giải thoát các con khỏi sai lầm của mình — bằng những lời của sự sống, tình yêu và sự thật.

22. Vì vậy, hãy tìm hiểu và thấu hiểu Lời Ta ngay bây giờ, khi các con đang lắng nghe Ta, thì ánh sáng sẽ ở trong các con. Đây là thời điểm Ta nói với các con một cách rõ ràng rằng sự luân hồi của linh hồn là sự thật, rằng nó tồn tại như ánh sáng của công lý và tình yêu thiêng liêng

từ thuở khai thiên lập địa, mà nếu thiếu nó, các con sẽ không thể tiến bước trên con đường dài hoàn thiện linh hồn. (66, 63-65)

23. Các Giáo hội đã tiết lộ rất ít cho con người về linh hồn. Nhưng giờ đây, họ sẽ thức tỉnh khỏi sự thờ ơ của mình, và những ai vượt qua được những lo ngại và sợ hãi để tiết lộ cho nhân loại sự thật mà họ đã che giấu sẽ được ban phước. Ta sẽ soi sáng họ bằng ánh sáng của sự tha thứ, ân sủng và sự khôn ngoan của Ta.

24. Khi nhân loại nhận ra rằng các Giáo hội không chỉ tồn tại để giúp con người sống đạo đức trên trần gian, mà còn có nhiệm vụ dẫn dắt linh hồn về quê hương vĩnh cửu của nó, thì nhân loại sẽ tiến thêm một bước trên con đường phát triển tâm linh của mình. (109, 15-16)

25. Sau khi Ta hiện thân làm Chúa Giê-su giữa loài người, Ta luôn sai những người đến như những “chiến binh” hay các tông đồ, để xác nhận giáo lý của Ta qua các việc làm của họ và để ngăn chặn loài người bóp méo giáo lý của Ta. Nhưng nhiều người “điếc” và “mù”, những người giải thích lời Ta một cách không trọn vẹn, đã có ý kiến trái chiều và do đó tạo ra sự đa dạng của các giáo phái. Tuy nhiên, nếu con người bị chia rẽ về mặt tinh thần — làm sao họ có thể yêu thương lẫn nhau theo điều răn cao nhất của Luật pháp Ta?

26. Vì vậy, Ta nói với các con rằng nền văn minh này chỉ là ảo ảnh, bởi chính con người đang tự hủy hoại nó. Chẳng nào nhân loại chưa xây

dựng một thế giới trên nền tảng của Luật Công bằng và Tình yêu của Ta, họ sẽ không thể có được hòa bình và ánh sáng của Thần linh, nhờ những đức tính đó mà họ sẽ tạo dựng và hình thành một thế giới thực sự của sự phát triển tiến bộ — cả về mặt tâm linh lẫn khoa học và đạo đức. (192, 17)

27. Chỉ có sự đổi mới và lý tưởng hoàn thiện mới đưa các người trở lại con đường Chân lý.

28. Những kẻ tự xưng là người giải thích Luật Thần Thánh nói với các con rằng vì sự sa đọa và ngang bướng của các con, các con sẽ phải chịu những cực hình địa ngục, và rằng chỉ khi các con bày tỏ sự hối hận, hành xác và tự làm tổn thương thân xác, và dâng lên Đức Chúa Trời những lễ vật vật chất, thì Ngài mới tha thứ cho các con và đưa các con vào vương quốc của Ngài — thật vậy, Ta nói với các con, họ đang lầm lạc.

29. Các con sẽ đi đến đâu, hỡi loài người, khi được dẫn dắt bởi những kẻ mà các con ngưỡng mộ như những bậc thầy vĩ đại của những mặc khải thánh thiêng, nhưng Ta lại xem họ là những kẻ lầm lạc? Vì thế, Ta đến để cứu rỗi các con bằng ánh sáng của giáo lý này, điều sẽ giúp các con tiến bước trên con đường tình yêu của Ta. (24, 46-47)

30. Con người đã che giấu ý nghĩa thực sự của giáo huấn của Ta, để thay vào đó, họ chỉ cho các con thấy một Đấng Christ, người thậm chí không phải là hình ảnh phản chiếu

của Đấng đã chết để ban sự sống cho các con.

31. Hôm nay các con đang trải qua hậu quả của việc quay lưng lại với Đấng Thầy đã dạy dỗ các con. Các con bị bao quanh bởi đau khổ, bị đè nặng bởi sự nghèo nàn của mình, bị hành hạ bởi sự vô minh. Nhưng thời gian đã đến, khi những khả năng và ân tứ đang ngủ yên trong con người thức tỉnh và như những sứ giả loan báo rằng một thời đại mới đã bắt đầu.

32. Các nhà thờ, khoa học và hệ thống tư pháp của loài người sẽ tìm cách ngăn chặn sự xâm nhập của điều mà đối với họ là một ảnh hưởng xa lạ và có hại. Nhưng sẽ không có sức mạnh nào có thể ngăn cản sự thức tỉnh và tiến bộ của tinh thần. Ngày giải phóng đã gần kề. (114, 5-8)

33. Những người tự xưng là biết Ta đã đại diện cho Ta một cách tồi tệ trên trần gian, và đó là lý do tại sao nhiều người đã quay lưng lại với Ta. 34. Ta sẽ không truy cứu những kẻ tự xưng là vô thần, vì họ đã loại Ta ra khỏi lòng mình, mà là những kẻ — bằng cách bóp méo sự thật — đã đưa ra một vị Thần mà nhiều người không thể chấp nhận.

35. Mọi điều công bằng, lành mạnh và tốt đẹp đều chứa đựng sự thật mà Ta đã rao giảng từ xưa đến nay.

36. Giờ đã đến, giờ mà các con phải yêu mến sự thật trở lại, tức là giờ mà các con sẽ nhận ra điều công bằng và tốt lành một lần nữa. Vì các con được sinh ra từ Ta, các con phải

hướng tới điều Cao cả, Vĩnh cửu và Thanh khiết. (125, 22-25)

37. Phải, hỡi Israel, lòng người luôn khao khát tôn thờ những vật chất, tai người đã được an ủi bởi những lời hay. Vì thế, con người đã thay đổi những gì Ta mang đến trong “Thời kỳ Thứ hai” dưới hình thức giáo lý Kitô giáo, khi họ biến nó thành “tôn giáo”.

38. Trong lòng con người, sự ích kỷ, lòng tham và sự kiêu ngạo luôn trỗi dậy, và chúng đã tự xưng là vua chúa, để dân chúng phải cúi đầu trước chúng, biến họ thành chư hầu, thành nô lệ, xích họ vào tội lỗi và dẫn họ vào bóng tối, sự lạc lối và hỗn loạn. (363, 36)

39. Các nhà thần học thời nay sẽ nghiên cứu Lời Ta và các văn bản mới, và sẽ hỏi: “Người là ai mà lại nói như vậy?” Giống như các kinh sư và người Pha-ri-si xưa kia đã nổi loạn và nói với Ta: “Người là ai mà dám coi thường và thay thế Luật Mô-sê?” Rồi Ta sẽ làm cho họ hiểu rằng ba sự mặc khải chính là Luật duy nhất mà Ta luôn dạy dỗ và tuân giữ.

40. Nhiều người trong số những người lên án Ta trong thời đại này thuộc về những người đã nghi ngờ trong “Thời kỳ Thứ hai”. Nhưng Ta đã giữ họ lại và gửi họ trở lại trái đất để họ được chứng kiến chiến thắng của luật pháp Ta và mở mắt đón nhận ánh sáng. (234, 46-47)

Những sai lầm và bất cập trong
Kitô giáo

41. Một phần lớn nhân loại tự xưng là “Kitô hữu” mà không hề biết từ “Kitô” có nghĩa là gì, cũng như không biết giáo lý của Ngài.

42. Các con đã làm gì với Lời của Ta, gương mẫu của Ta, giáo lý của Ta mà Ta đã ban cho các con ngày xưa?

43. Các con có thực sự là những con người tiến bộ hơn so với thời đại đó không? Tại sao các con không chứng minh điều đó qua những việc làm của tinh thần mình? Các con có nghĩ rằng cuộc sống này là vĩnh cửu, hay các con cho rằng mình chỉ nên phát triển thông qua khoa học nhân loại?

44. Ta đã dạy các con về sự tuân giữ chân chính của Luật Pháp, để các con biến thế giới này thành một ngôi đền vĩ đại, nơi người ta thờ phượng Đức Chúa Trời chân chính, nơi cuộc sống của con người sẽ là một món quà tình yêu không ngừng dành cho Cha, Đấng mà con người phải yêu mến trong mỗi người lân cận của mình, và qua đó dâng lên Đấng Tạo Hóa và Thầy của mình sự tôn kính.

45. Nhưng hôm nay, khi Ta trở lại với loài người — Ta thấy gì ở đó? Dối trá và ích kỷ đã thay thế sự thật và tình yêu thương lân cận; kiêu ngạo và hão huyền đã thay thế sự hiền lành và khiêm nhường; sự thờ phượng thần tượng, cuồng tín và sự vô minh đã thay thế ánh sáng, sự thẳng hoa và sự thiêng liêng; Lòng tham và sự ô uế đang thống trị nơi lẽ ra chỉ có sự tận tụy với bốn phận và sự chính trực; Hận thù và xung

đột không kiềm chế giữa anh em đã thay thế tình huynh đệ, hòa bình và tình yêu.

46. Nhưng Ta sẽ đến đền thờ của Ta để đuổi những kẻ buôn bán ra khỏi đó, như Ta đã làm trong “Thời kỳ Thứ hai” tại đền thờ Jerusalem, và Ta sẽ nói với họ một lần nữa: “Đừng biến nhà cầu nguyện thành tiệm buôn bán.” Ta sẽ dạy dỗ con người để mỗi người phụng sự trước bàn thờ chân chính, để họ không còn sa vào lầm lạc hay lạc lối vì sự thiếu hiểu biết do những giải thích sai lầm mà họ áp đặt lên luật pháp của Ta. (154, 15-20)

47. Gương mẫu của Ta và các Tông đồ Ta không được tất cả những ai cố gắng theo Ta noi theo. Nhiều người đã biến mình thành chủ nhân thay vì làm tôi tớ, lấp đầy lòng mình bằng cảm giác tự cao tự đại và kiêu ngạo, và chỉ ham muốn giàu sang, phô trương và vinh quang. Họ đã quên đi những khó khăn của người nghèo và trở nên thờ ơ, vô cảm trước sự khốn khổ và đau khổ của người khác. Vì vậy, con người đi từ giáo phái này sang giáo phái khác trong cuộc tìm kiếm sự thật, và vì nhu cầu tinh thần của họ là tạo ra những giáo phái mới để tự do tìm kiếm Ta.

48. Những người trước đây được coi là thánh và bán thân, ngày nay bị nhân loại thất vọng từ chối.

49. Con người không còn tìm đến cha giải tội để được tha thứ cho những lỗi lầm của mình, vì họ thấy điều đó là không xứng đáng. Và lời đe dọa về lửa địa ngục vĩnh cửu

không còn gây ấn tượng hay làm kinh hãi trái tim của kẻ có tội nữa.

50. Lợi dụng sự mất phương hướng tinh thần này, con sói đang rình rập sau hàng rào.

51. Mỗi người phục vụ Thần tính của Ta và mỗi đại diện đều có nhiệm vụ tạo ra hòa bình giữa loài người, nhưng điều đó lại trái ngược với những gì họ đang làm trong thời đại này. Mọi người đều tự cho mình là người đầu tiên, ai cũng muốn trở thành người mạnh nhất và quên mất rằng người mạnh duy nhất, chính là Ta, đang hiện diện trong tất cả mọi người.

52. Giờ đây các con đã có thể hiểu được lý do tại sao Ta hứa sẽ trở lại với các con trong “Thời kỳ Thứ hai”; giờ đây các con đã hiểu được lý do tại sao Ta lại dạy dỗ các con một lần nữa. Bởi vì chỉ có Lời Ta mới có thể gỡ bỏ tấm màn tối tăm che phủ tâm hồn, và chỉ có Tình yêu của Ta mới có thể cứu chuộc các con khỏi tội lỗi. (230, 23-28)

53. Sự phán xét của Ta sẽ giáng xuống những tội lỗi nặng nề và những sai phạm đã vi phạm luật pháp của Ta. Sẽ không có một sai phạm nào mà không được Đấng Thầy Tối Cao sửa chữa. Các con đừng để mình bị lầm lẫn: Hãy sửa chữa lỗi lầm của mình và đừng phán xét. Hãy hiểu rằng Ta không bao giờ trừng phạt các con — chính các con tự trừng phạt mình.

54. Ta soi sáng cho kẻ đã phạm tội vì vô minh, và thúc đẩy kẻ đã phạm tội một cách cố ý ăn năn, để cả hai đều tiến tới với niềm tin trọn vẹn

vào sự tha thứ của Ta, nhằm bù đắp lỗi lầm đã phạm. Đây là con đường duy nhất để đến với Ta.

55. Hãy suy ngẫm tất cả điều này, hỡi các vị tu sĩ, những người đang dẫn dắt con người trên các con đường tín ngưỡng khác nhau. Hãy cầu nguyện và dẫn dắt những người của các người đến sự thánh hóa. Đã đến lúc các người phải hối cải về những sai lầm của mình và bắt đầu cuộc chiến chống lại chủ nghĩa vật chất của con người, thứ mang lại cái chết và bóng tối cho linh hồn. Để làm điều đó, các người hãy sử dụng sự thật của Ta, lấy Lời Ta làm vũ khí và sống theo giáo lý của Ta.

56. Ta không thiên vị bất kỳ giáo phái nào. Không phải Ta đứng về phía các người, mà chính các người phải đứng về phía Ta. Bởi vì nếu các người làm điều đó, các người sẽ đạt được sự hiệp nhất tinh thần cho tất cả mọi người. (162, 27-30)

57. Giáo lý đầy tính tâm linh của Ta sẽ nảy mầm trong lòng dân tộc này, để trong tương lai nó sẽ mang lại những trái ngọt của sự thật và sự sống. Lời Ta sẽ lan tỏa khắp trái đất và không để lại nơi nào mà nó không thanh tẩy, soi sáng và phán xét.

58. Khi đó, các dân tộc sẽ bắt đầu thức tỉnh đến Cuộc Sống Tâm Linh, cuộc sống chân thật và vĩnh cửu, và sẽ loại bỏ phần bên ngoài và vật chất trong các hình thức thờ cúng khác nhau của họ, để chỉ tập trung vào bản chất của Luật Pháp Ta.

59. Nhân loại sẽ nhận ra sức mạnh mà tâm linh mang lại, và sẽ rời mắt

khỏi tất cả những gì đã cản trở họ trong suốt nhiều thế kỷ qua.

60. Có ích gì khi biểu tượng của Kitô giáo, tức là Thập tự giá, hiện diện hàng triệu lần trên trái đất, nếu con người không có thiện chí và không yêu thương lẫn nhau?

61. Những điều bên ngoài không còn quyền lực đối với con người nữa, không còn sự kính trọng, cũng không còn lòng tin, hay sự hối tiếc vì đã làm tổn thương ai đó. Vì vậy, Ta nói với các con rằng các biểu tượng và hình thức thờ phượng sẽ biến mất, vì thời của chúng đã qua, và chính sự thờ phượng từ bên trong sẽ nâng con người lên ánh sáng, nâng cao họ và dẫn họ đến với Ta. (280, 63-67)

IV. Luật pháp – Tình yêu Thiên Chúa và tình yêu tha nhân

Chương 16 - Luật Thần Thánh

Sức mạnh của Luật Thần Thánh

1. Có nhiều người cho rằng giáo lý của Ta là lỗi thời; nhưng lý do là vì sự vật chất hóa của họ không cho phép họ khám phá ý nghĩa vĩnh cửu trong những lời dạy của Ta.

2. Luật của Ta là bất biến. Con người với văn hóa, nền văn minh và luật pháp của họ mới là những thứ phù du, trong đó chỉ có những gì mà Thần Linh đã xây dựng bằng những việc làm của tình yêu và lòng

thương xót mới tồn tại mãi mãi.

Chính Thánh Linh, sau mỗi ngày làm việc, sau mỗi thử thách, khi Thánh Linh cầu xin suối nguồn của sự khôn ngoan thần thánh, sẽ nhìn thấy tảng đá vững chắc của Luật pháp của Ta và cuốn sách luôn mở ra, chứa đựng giáo lý của Thánh Linh. (104, 31-32)

3. Ta đã chiếu sáng tất cả loài người bằng ánh sáng của Ta và qua đó tiết lộ cho họ sự thật duy nhất hiện hữu; nhưng các con thấy đấy, mỗi con người và mỗi dân tộc đều cảm nhận, suy nghĩ, tin tưởng và diễn giải theo những cách khác nhau.

4. Những cách suy nghĩ khác nhau của con người đã gây ra sự chia rẽ giữa họ, vì mỗi dân tộc và mỗi chủng tộc đều đi theo những con đường khác nhau và tôn vinh những lý tưởng khác nhau.

5. Đa số đã rời xa con đường sáng ngời và chân thật, với quan niệm rằng việc tuân theo Luật Thần Thánh đòi hỏi những hy sinh, từ bỏ và nỗ lực siêu phàm, và họ đã chọn thành lập cho mình các cộng đồng tôn giáo và giáo phái, nơi việc tuân theo luật lệ và thực hành nghi lễ dễ dàng hơn đối với họ. Bằng cách này, con người tin rằng họ có thể xoa dịu khát vọng về ánh sáng và sự thăng hoa mà họ cảm nhận trong tâm hồn mình.

6. Nhiều thế kỷ và nhiều thời đại đã trôi qua mà con người vẫn chưa nhận ra rằng việc tuân giữ Luật của Ta không phải là một sự hy sinh của con người, mà ngược lại, khi họ phớt lờ các điều răn của Ta, họ đang hy sinh cả thân xác lẫn linh hồn cho

thế gian. Họ không nhận ra, không muốn hiểu rằng, ai sống theo Lời Ta sẽ tìm thấy hạnh phúc thật sự, bình an, trí tuệ và vinh quang, những điều mà những con người vật chất hóa tưởng tượng ra theo những cách khác nhau.

7. Thế giới đạo đức và khoa học bao quanh các con là tác phẩm của những con người mang lý tưởng vật chất — những con người chỉ hướng tới sự cải thiện vật chất của nhân loại, và Ta đã cho phép họ thực hiện công việc của mình, tiến hành nó đến tận cùng, nhận biết hậu quả của nó và gặt hái thành quả, để từ đó họ có thể rút ra ánh sáng của kinh nghiệm. Trong ánh sáng đó, công lý của Ta sẽ được bày tỏ, và trong công lý đó, luật pháp của Ta sẽ hiện diện, đó chính là tình yêu. (313, 60-64)

8. Nếu Ta để các người áp dụng giáo lý của Ta vào cuộc sống theo ý muốn của các người chứ không phải theo ý muốn của Ta — quả thật, Ta nói với các người, các người sẽ không bao giờ thoát khỏi sự trì trệ tinh thần của mình và sẽ không bao giờ cho phép linh hồn mình phát triển, nở rộ và hoàn thiện.

9. Các con thấy những con người đã trở nên trì trệ trong tôn giáo của họ, những người không còn bước đi về phía Ánh Sáng nữa, bởi vì họ không tuân phục những gì Luật Thần Thánh ra lệnh, mà lại cố gắng khuất phục Luật đó theo ý muốn của mình, bằng cách lấp đầy nó bằng những huyền thoại và tà thuyết.

10. Điều cần thiết là nhiều người trong thời đại này phải giải phóng mình khỏi mọi tôn giáo, để có thể tìm kiếm Ta bằng tinh thần và phát triển tất cả những phẩm chất, ân tứ và khả năng mà họ cảm nhận được trong sâu thẳm bản thể của mình. (205, 6-8)

Luật Tình Yêu của Đức Chúa Trời trong tác phẩm tinh thần “ ”

11. Chính Đức Chúa Trời của các con đang nói với các con, tiếng nói của Ta là luật pháp. Hôm nay các con lại nghe thấy điều đó, mà không cần phải khắc nó vào đá, hay Ta phải gửi Lời của Ta đã nhập thể giữa các con. Chính tiếng nói thiêng liêng của Ta đến với tinh thần các con và tiết lộ cho nó sự khởi đầu của một thời đại, trong đó con người sẽ trở nên công chính, hòa giải với Đấng Tạo Hóa và thanh tẩy bản thân, như đã được chép. (15, 8)

12. Qua Đức Giêsu, Ta đã ban cho các con sự dạy dỗ trọn vẹn. Hãy chiêm ngắm cuộc đời Ta với tư cách là con người từ khi sinh ra cho đến khi chết, thì tình yêu sẽ mở ra cho các con một cách sống động và trọn vẹn.

13. Ta không đòi hỏi các con phải giống như Chúa Giê-su, vì trong Ngài có điều mà các con không thể đạt được: đó là sự hoàn hảo như một con người, bởi vì Đấng ở trong Ngài chính là Thiên Chúa dưới hình thức hữu hạn. Nhưng Ta vẫn nói với các con rằng các con phải noi gương Ngài.

14. Luật vĩnh cửu của Ta luôn nói với các con về tình yêu này. Ta đã nói với các con trong Thời kỳ Đầu tiên: “Hãy yêu mến Đức Chúa Trời bằng cả trái tim và cả linh hồn”, và “Hãy yêu thương người lân cận như chính mình.”

15. Sau đó, Ta đã ban cho các con những lời đầy cảm hứng này: “Hãy yêu thương anh chị em của các con như Cha đã yêu thương các con”; “Hãy yêu thương nhau”.

16. Trong thời đại này, Ta đã mặc khải cho các con rằng các con phải yêu mến Thiên Chúa hơn tất cả mọi thụ tạo, rằng các con phải yêu mến Thiên Chúa trong mọi sự hiện hữu và mọi sự hiện hữu trong Thiên Chúa, rằng các con phải thực hành lòng thương xót và lại thương xót đối với đồng loại, để các con nhìn thấy Cha trong tất cả vinh quang của Ngài; vì lòng thương xót chính là tình yêu. (167, 15-19)

17. Ta thậm chí không nói với các con rằng giáo lý tinh thần này sẽ trở thành tôn giáo thế giới; vì Ta chưa bao giờ truyền bá tôn giáo, mà là luật pháp. Ta chỉ giới hạn ở việc nói với các con rằng, luật pháp sẽ chiến thắng trên trái đất và có hiệu lực vĩnh viễn trên đó để soi sáng sự tồn tại của loài người, đó sẽ là luật pháp của tình yêu, mà Ta đã giải thích cho các con trong giáo lý của Ta, để các con nhận thức đầy đủ về nó.

18. Nhân loại sẽ còn thực hiện nhiều việc làm sai lầm về tình yêu và từ thiện cho đến khi họ học được cách yêu thương và thực hành tình yêu đích thực, và nhiều người sẽ

còn phải lang thang từ giáo phái này sang giáo phái khác cho đến khi tinh thần của họ vươn lên nhận thức cao hơn và cuối cùng họ hiểu rằng luật pháp duy nhất, giáo lý phổ quát và vĩnh cửu của Thần linh chính là tình yêu, mà tất cả mọi người sẽ đạt đến.

19. Tất cả các tôn giáo sẽ biến mất, và chỉ còn lại ánh sáng của Đền Thờ Thiên Chúa, tỏa sáng bên trong và bên ngoài con người — ngôi đền mà trong đó các con sẽ dâng lên một nghi lễ duy nhất của sự vâng phục, tình yêu, đức tin và thiện chí. (12, 63-65)

Sự coi thường các Luật Thần Thánh và hậu quả của nó

20. Vào buổi sáng kỷ niệm trang trọng này, Ta hỏi các con: Các con đã làm gì với Luật pháp mà Ta đã ban cho nhân loại qua Mô-sê? Phải chăng những điều răn này chỉ được ban cho con người thời đó?

21. Thật sự, Ta nói với các con rằng hạt giống được chúc phúc đó không ở trong lòng con người, vì họ không yêu Ta cũng không yêu thương lẫn nhau; họ không tôn kính cha mẹ, cũng không tôn trọng tài sản của người khác; ngược lại, họ cướp đi mạng sống của nhau, phá vỡ hôn nhân và mang lại sự ô nhục cho chính mình.

22. Các con không nghe thấy lời dối trá từ mọi đôi môi sao? Các con không nhận ra rằng một dân tộc đang cướp đi hòa bình của dân tộc khác sao? Và thế mà loài người vẫn nói rằng họ biết luật pháp của Ta.

Con người sẽ ra sao nếu họ hoàn toàn quên mất các điều răn của Ta? (15, 1-3)

23. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, khi Chúa Giêsu vào thành Giêrusalem, Ngài thấy rằng Đền Thờ, nơi dành riêng cho cầu nguyện và thờ phượng Thiên Chúa, đã bị biến thành một khu chợ, và Đấng Thầy đã đầy nhiệt huyết đuổi những kẻ làm ô uế nơi đó ra ngoài, đồng thời nói với họ: “Nhà Cha Ta không phải là nơi buôn bán.” Những người này ít có tội hơn những người được giao nhiệm vụ dẫn dắt tinh thần con người trong việc tuân giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. Các thầy tế lễ đã biến Đền Thờ thành nơi mà lòng tham danh vọng và sự yêu thích sự xa hoa ngự trị, và sự thống trị đó đã bị phá hủy.

24. Hôm nay, Ta không dùng roi vọt để trừng phạt những kẻ làm ô uế luật pháp của Ta. Tuy nhiên, Ta đã cho phép hậu quả của những sai lầm của chính họ hiện ra trong lòng con người, để họ biết giải thích ý nghĩa của chúng và hiểu rằng luật pháp của Ta là bất khuất và bất biến. Ta đã chỉ cho con người con đường, con đường ngay thẳng, và nếu họ rời xa con đường đó, họ sẽ phải chịu sự khắc nghiệt của một luật pháp công bằng, vì trong đó thể hiện tình yêu của Ta. (41, 55-56)

25. Ta sẽ xây dựng lại đền thờ của Ta — một đền thờ không có tường và tháp, vì nó nằm trong lòng con người.

26. Tháp Babel vẫn còn chia rẽ nhân loại, nhưng nền móng của nó sẽ bị phá hủy trong lòng con người.

27. Sự thờ lạy thần tượng và sự cuồng tín tôn giáo cũng đã dựng lên những ngọn tháp cao của chúng, nhưng chúng rất mong manh và sẽ phải sụp đổ.

28. Quả thật, Ta nói với các con, các luật pháp của Ta — cả luật pháp thiêng liêng lẫn luật pháp loài người — đều là thánh thiêng, và chính chúng sẽ phán xét thế gian.

29. Nhân loại không tự coi mình là những kẻ thờ thần tượng, nhưng thật sự, Ta nói với các con, họ vẫn đang thờ lạy Con Bò Vàng! (122, 57)

30. Sự hỗn loạn đã trở lại vì không có đức hạnh, và nơi nào không có đức hạnh thì không thể có sự thật. Lý do không phải là luật pháp mà Cha đã ban cho Mô-sê không có sức mạnh, cũng không phải là giáo lý của Chúa Giê-su chỉ áp dụng cho thời xưa. Cả hai đều là những luật pháp vĩnh cửu về mặt tinh thần. Nhưng hãy nhận ra rằng chúng giống như một nguồn suối, không ai bị ép buộc phải uống nước từ đó, mà ai đến gần nguồn suối tình yêu này đều làm điều đó theo ý muốn của chính mình. (144, 56)

31. Hãy giải thích lời dạy của Ta một cách đúng đắn; đừng nghĩ rằng Thần Khí của Ta có thể vui mừng khi nhìn thấy những đau khổ của các con trên trần gian, hay rằng Ta đến để tước đoạt mọi điều mang lại niềm vui cho các con, chỉ để Ta tự mãn. Ta đến để các con công nhận và tôn trọng các luật của Ta, vì chúng xứng

đáng được các con tôn trọng và tuân theo, bởi vì chúng mang lại hạnh phúc cho các con khi các con vâng lời chúng.

32. Ta đã dạy các con hãy dâng cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời, và dâng cho “Hoàng đế” những gì thuộc về “Hoàng đế”; nhưng đối với con người ngày nay, chỉ có “Hoàng đế” mà thôi, và họ chẳng có gì để dâng lên Chúa của mình. Nếu các con ít nhất chỉ cho thế gian những gì cần thiết, thì nỗi khổ của các con sẽ bớt đi. Nhưng “Hoàng đế”, người mà các con để cho quyết định mọi hành động của mình, đã áp đặt những luật lệ phi lý lên các con, biến các con thành nô lệ và cướp đi mạng sống của các con mà không cho các con bất cứ điều gì để bù đắp.

33. Hãy suy ngẫm xem luật pháp của Ta khác biệt như thế nào, luật pháp đó không trói buộc cả thân xác lẫn linh hồn. Nó chỉ khuyên nhủ các người một cách đầy yêu thương và dẫn dắt các người với lòng nhân ái. Nó ban cho các người mọi thứ mà không có lợi ích cá nhân hay sự ích kỷ, và nó sẽ thưởng và đền đáp cho các người theo thời gian. (155, 14-16)

Sự thực hiện luật pháp tối cao

34. Khi Chúa phán với các con: “Hãy yêu mến Đức Chúa Trời bằng cả trái tim và cả linh hồn, và yêu thương người lân cận như chính mình”, và khi Thầy giảng dạy các con về tình yêu, thì tiếng nói thiêng liêng này, xuất phát từ cùng một nguồn, nói

với các con rằng các con phải bám chặt vào luật tình yêu, vì nó có một sức mạnh mà ngay cả những đạo quân hùng mạnh nhất trên thế giới cũng không có, và những thành quả của nó sẽ chắc chắn và lâu dài, vì mọi thứ các con xây dựng trên nền tảng của tình yêu sẽ có sự sống vĩnh cửu. (293, 214 67)

35. Ta chỉ cho các con thấy cuộc sống thật sự của linh hồn, để các con không sống trong những lời đe dọa vô cơ và không tuân giữ luật pháp của Ta chỉ vì sợ hình phạt mà những kẻ không hiểu đúng lời Ta đã nói với các con.

36. Hãy thấu hiểu luật pháp của Ta, nó không phức tạp hay khó hiểu. Ai biết và tuân theo nó sẽ không bị hổ thẹn, cũng không để chỗ cho những lời nói dối, những lời tiên đoán sai lầm, những quan niệm sai lệch hay những cách giải thích xấu.

37. Luật pháp của Ta đơn giản, nó luôn chỉ đường mà các con phải đi theo. Hãy tin tưởng Ta, Ta là con đường sẽ dẫn các con đến thành phố trắng sáng chói lọi, đến Đất Hứa, nơi đang mở rộng cửa chờ đón sự đến của các con. (32, 9)

38. Bao giờ các con mới thực sự tin rằng chỉ khi tuân giữ luật pháp của Ta, các con mới có thể tìm thấy sức khỏe, hạnh phúc và sự sống?

39. Các con thừa nhận rằng trong cuộc sống vật chất có những nguyên tắc mà các con phải tuân theo để có thể tồn tại. Nhưng các con đã quên rằng trong thế giới tinh thần cũng có những nguyên tắc cần phải được tôn trọng, để con người có thể được

tham dự vào nguồn sự sống vĩnh cửu, vốn tồn tại trong Thần Thánh. (188, 62)

40. Hãy nhớ rằng chỉ có Ta mới là sự cứu rỗi của các con. Trong quá khứ, hiện tại và tương lai, Luật pháp của Ta đã, đang và sẽ là con đường và người dẫn dắt linh hồn các con.

41. Phước cho những ai tin cậy vào luật pháp của Ta, vì họ sẽ không bao giờ lạc lối ở những ngã rẽ. Họ sẽ đến Đất Hứa và cất tiếng hát chiến thắng. (225, 31-32)

42. Ta biết, càng hiểu biết nhiều, tình yêu của các con dành cho Ta càng lớn.

43. Khi Ta nói với các con: “Hãy yêu Ta” — các con có biết Ta muốn nói gì với các con không? Hãy yêu sự thật, hãy yêu điều thiện, hãy yêu ánh sáng, hãy yêu nhau, hãy yêu Cuộc Sống Thật. (297, 57-58)

44. Ta muốn các con yêu thương nhau như Ta yêu thương các con, và cũng yêu thương chính mình. Vì Ta không chỉ giao phó cho các con việc dẫn dắt và hướng dẫn một số người nhất định, mà nghĩa vụ đầu tiên các con có đối với Ta là phải chăm sóc chính mình. Các con phải yêu thương nhau, trong sự nhận thức rằng các con là hình ảnh sống động của Đấng Tạo Hóa. (133, 72)

45. Sứ mệnh mà Ta đã giao phó cho dân Ta trên đất là lớn lao và rất nhạy cảm. Vì vậy, Ta đã tìm đến họ trong mọi thời đại để truyền cảm hứng cho họ bằng Lời Ta và tiết lộ cho họ thêm một chút về nội dung của Luật.

46. Luật của Tình yêu, của Lành và của Công lý là di sản tinh thần mà Ta đã mang đến cho họ trong mọi thời đại. Từ bài học này sang bài học khác, Ta đã dẫn dắt nhân loại đến sự hiểu biết rằng Luật có thể được tóm gọn trong một điều răn duy nhất: điều răn của Tình yêu. Hãy yêu mến Cha, Đấng là Nguồn gốc của sự sống, hãy yêu mến đồng loại, những người là một phần của Cha, hãy yêu mến tất cả những gì Chúa đã tạo dựng và sắp đặt.

47. Tình yêu là nền tảng, nguồn gốc và hạt giống của sự khôn ngoan, vĩ đại, sức mạnh, sự thăng hoa và sự sống. Đây là con đường chân chính mà Đấng Tạo Hóa đã vạch ra cho linh hồn, để từ bậc này sang bậc khác, từ nơi nương tựa này sang nơi nương tựa khác, linh hồn cảm nhận được sự gần gũi ngày càng lớn hơn với Ta.

48. Nếu từ thuở ban đầu, con người đã biến tình yêu thiêng liêng thành sự phụng sự Thiên Chúa, thay vì sa vào các nghi lễ thờ thần tượng và chủ nghĩa cuồng tín tôn giáo, thì thế giới này, vốn đã trở thành thung lũng nước mắt bởi nỗi sợ hãi và khốn khổ của con người, một thung lũng hòa bình, nơi các linh hồn sẽ tích lũy công đức để sau cuộc đời này đạt đến những nơi ở thiêng liêng mà linh hồn phải bước vào trên con đường phát triển thăng tiến của mình. (184, 35-38)

Chương 17 - Hình thức thờ phượng Đức Chúa Trời mới

Sự phát triển của các hình thức thờ phượng

1. Nhân loại đang tiến tới sự hoàn hảo trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời một cách chậm chạp biết bao!

2. Mỗi khi Ta đến với các con bằng một bài học mới, nó dường như quá xa vời so với trình độ phát triển của các con. Nhưng hãy hiểu rằng Ta dành cho các con một thời đại để các con có thể nắm bắt và tiếp thu nó vào cuộc sống của mình trong suốt thời gian đó. (99, 30-31)

3. Những lễ vật hiến tế mà các con dâng lên bàn thờ của Đức Giê-hô-va đã được Ngài chấp nhận. Tuy nhiên, đó không phải là cách tốt nhất để nâng tâm hồn các con lên với Chúa. Vì thế, Ta đã đến với các con trong hình hài Đức Giê-su để dạy các con điều răn thiêng liêng, rằng: “Hãy yêu thương nhau.”

4. Bây giờ Ta nói với các con rằng những giáo huấn mà Ta đã truyền đạt cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai” qua các việc làm của Chúa Giê-su, đã có lúc bị thay đổi và có lúc bị giải thích sai. Vì thế, Ta đã đến, như Ta đã báo trước với các con, để làm sáng tỏ lẽ thật của Ta. Lễ vật của Ta lúc bấy giờ đã ngăn chặn nhiều lễ vật bằng thú vật, và Ta đã dạy các con một cách thờ phượng Đức Chúa Trời hoàn hảo hơn.

5. Sự mặc khải mới của Ta trong thời đại này sẽ khiến nhân loại hiểu

rằng các người không được sử dụng các hình thức thờ phượng tượng trưng mà không giải thích ý nghĩa của chúng trước, vì chúng chỉ là sự thể hiện tượng trưng cho các giáo lý của Ta. (74, 28)

6. Cầu nguyện là phương tiện thiêng liêng mà Ta đã truyền cảm hứng cho con người để đối thoại với Thần tính của Ta. Vì vậy, ngay từ thuở ban đầu, nó đã thể hiện trong các con như một khát khao, như một nhu cầu của linh hồn, như một nơi nương tựa trong những giờ phút thử thách.

7. Ai không biết lời cầu nguyện chân chính thì không biết những ân phúc mà nó mang lại, không biết nguồn sức khỏe và ân huệ chứa đựng trong đó. Họ tuy cảm nhận được sự thúc thúc muốn đến gần Ta, muốn nói chuyện với Ta và trình bày những điều mình mong muốn trước Ta; nhưng vì thiếu sự linh thiêng, nên việc dâng lên Ta chỉ bằng những suy nghĩ của mình dường như quá nghèo nàn đối với họ, đến nỗi họ ngay lập tức tìm kiếm một thứ gì đó vật chất để dâng lên Ta, vì họ cho rằng như vậy mới là cách tôn vinh Ta tốt hơn.

8. Bằng cách này, con người đã sa vào sự thờ thần tượng, cuồng tín, các nghi lễ và các hình thức thờ phượng bên ngoài, qua đó họ đã bóp nghẹt linh hồn mình và tước đoạt khỏi chúng sự tự do được chúc phúc là được cầu nguyện trực tiếp với Cha của mình. Chỉ khi nỗi đau quá dữ dội, khi sự đau khổ đạt đến giới hạn của sức người, linh hồn mới

giải thoát, quên đi những hình thức và lật đổ các thần tượng của mình, để vươn lên và kêu lên từ tận đáy lòng: “Cha ơi, Chúa ơi!”

9. Các con có thấy các dân tộc trong thời đại vật chất này đang bận rộn chiến tranh với nhau không? Nhưng Ta nói với các con rằng, giữa những cuộc chiến đó, nhiều người đã khám phá ra bí mật của lời cầu nguyện — lời cầu nguyện phát xuất từ trái tim và đến với Ta như một tiếng kêu cứu khẩn thiết, như một lời than van, như một lời khẩn cầu tha thiết.

10. Khi họ chứng kiến phép lạ mà họ đã cầu xin trên con đường của mình, họ đã biết rằng không có cách nào khác để nói chuyện với Thiên Chúa, ngoài ngôn ngữ của linh hồn. (261, 22-24, 27)

Những lời cầu nguyện giả tạo thiếu sự tận tâm và đức tin

11. Hỡi các con của Ta thuộc mọi tín ngưỡng, đừng giết chết những cảm xúc cao quý nhất của tâm hồn và cũng đừng cố gắng dập tắt chúng bằng những phong tục và nghi lễ bên ngoài.

12. Hãy xem: Khi một người mẹ không có gì vật chất để dâng cho đứa con nhỏ yêu quý của mình, bà ôm nó vào lòng, ban phước cho nó bằng tất cả tình yêu của mình, phủ đầy nó bằng những nụ hôn, nhìn nó với ánh mắt đầy yêu thương, tắm nó bằng những giọt nước mắt; nhưng bà không bao giờ cố gắng lừa dối nó bằng những cử chỉ yêu thương trống rỗng.

13. Sao các con lại nghĩ rằng Ta, Đấng Thầy Thần Thánh, lại chấp nhận việc các con tự hài lòng với những nghi lễ thờ cúng, vốn trống rỗng mọi giá trị tinh thần, mọi sự thật và tình yêu, mà các con dùng để lừa dối linh hồn mình, khiến nó tin rằng nó đã được nuôi dưỡng, trong khi thực tế nó ngày càng trở nên vô minh hơn về sự thật? (21, 20-21)

14. Cầu nguyện là ân sủng mà Đức Chúa Trời ban cho con người, để nó làm kim chỉ nam giúp con người thăng tiến (về mặt tinh thần), làm vũ khí để tự vệ, làm cuốn sách để tự học, và làm thuốc mỡ để tự chữa lành và khỏi mọi bệnh tật.

15. Lời cầu nguyện chân chính đã biến mất khỏi trái đất; con người không còn cầu nguyện nữa, và khi họ cố gắng làm điều đó, họ chỉ nói bằng môi miệng thay vì nói với Ta bằng tâm hồn, và sử dụng những lời nói suông, nghi lễ và sự giả dối. Làm sao con người có thể chứng kiến những phép lạ khi họ sử dụng những hình thức và thực hành mà Chúa Giêsu không dạy?

16. Cần thiết phải đưa lời cầu nguyện chân chính trở lại giữa loài người, và chính Ta là Đấng dạy lại cho các con. (39, 12-14)

17. Hãy dạy người ta cầu nguyện, hãy giúp họ hiểu rằng chính tâm hồn họ mới là điều cần đối thoại với Đấng Tạo Hóa, để họ nhận ra rằng những lời cầu nguyện của họ hầu như luôn là tiếng kêu của thân xác, là biểu hiện của nỗi sợ hãi, là bằng chứng cho sự thiếu đức tin, sự phản

kháng hoặc sự nghi ngờ của họ đối với Ta.

18. Hãy giúp những người xung quanh hiểu rằng họ không cần phải hành xác hay tự hành hạ thân xác để lay động Thần Khí của Ta, để khơi dậy lòng thương xót hay lòng nhân từ của Ta. Những ai tự gây ra đau khổ và sự sám hối về thể xác, họ làm điều đó vì họ không có chút hiểu biết nào về những của lễ nào là đẹp lòng Ta nhất, cũng như không có khái niệm nào về tình yêu và lòng thương xót của Cha các con.

19. Các con có nghĩ rằng Ta cần những giọt nước mắt trong mắt các con và nỗi đau trong lòng các con để Ta thương xót các con không? Điều đó có nghĩa là gán cho Ta sự cứng rắn, vô cảm, thờ ơ, ích kỷ. Các con có thể tưởng tượng những khuyết điểm đó ở vị Thiên Chúa mà các con yêu mến không?

20. Các con đã nỗ lực biết bao ít để tìm hiểu về Ta! Lý do là vì các con chưa rèn luyện trí tuệ của mình để suy nghĩ phù hợp với Thánh Thần. (278, 17-20)

21. Hôm nay, hãy tạm thời bỏ lại thế gian phía sau trong chốc lát và đến với Ta trong Thánh Thần.

22. Trong nhiều thế kỷ, con người đã cầu nguyện sai cách, vì vậy họ không được củng cố cũng như không được tình yêu của Ta soi sáng con đường đời, vì họ đã cầu nguyện bằng các giác quan chứ không phải bằng tinh thần.

23. Sự thờ lạy thần tượng, điều mà con người rất dễ sa vào, giống như một chất độc đã không cho phép họ

tận hưởng những niềm vui thiêng liêng của lời cầu nguyện nội tâm.

24. Con người đã phải gánh chịu bao nhiêu đau khổ chỉ vì họ không biết cầu nguyện! Và điều này là điều tự nhiên, các môn đệ ạ. Bởi vì một con người có thể có sức mạnh tinh thần nào để vượt qua những cám dỗ của cuộc đời, nếu họ không có gì để đến gần Nguồn Sống, Đấng hiện hữu trong Thần Khí của Ta tại ? Họ tìm kiếm Ta trong vực thẳm, trong bóng tối, mặc dù họ có thể vươn lên để tìm thấy Ta trên đỉnh núi, trong ánh sáng.

25. Ôi, giá như con người thời nay hiểu được sức mạnh của lời cầu nguyện — họ sẽ thực hiện được biết bao công trình siêu phàm! Nhưng họ đang sống trong một thời đại vật chất, trong đó chính họ cố gắng vật chất hóa cả cái Thần thánh để có thể chạm vào và nhìn thấy nó. (282, 61-64)

Lời cầu nguyện chân thật

26. Ta ban phước cho những ai cầu nguyện. Cầu nguyện của họ càng thiêng liêng, thì sự bình an mà Ta cho họ cảm nhận được càng lớn.

27. Các con có thể dễ dàng giải thích điều này; vì ai, để cầu nguyện, phải quỳ gối trước các hình ảnh hay vật thể để cảm nhận sự hiện diện của Thần thánh, thì sẽ không thể trải nghiệm cảm giác tâm linh về sự hiện diện của Cha trong lòng mình.

28. “Phước cho những ai tin mà không thấy,” Ta đã từng nói, và bây giờ Ta lại nói lại; vì ai nhắm mắt trước những điều của thế gian, thì

mở mắt ra cho những điều thuộc linh, và ai có đức tin vào sự hiện diện thuộc linh của Ta, thì phải cảm nhận được và vui mừng vì điều đó.

29. Khi nào con người trần gian sẽ ngừng từ chối niềm vui cho tâm hồn mình, đó là cảm nhận Ta trong lòng họ qua lời cầu nguyện trực tiếp hoặc — điều này cũng giống nhau — qua lời cầu nguyện từ tâm hồn này sang tâm hồn khác? Đó là khi ánh sáng của Ta chiếu rọi cuộc sống con người, họ nhận biết sự thật và hiểu rõ những sai lầm của mình.

30. Bây giờ là thời điểm thích hợp để cầu nguyện và thiền định; nhưng với những lời cầu nguyện không có sự cuồng tín và sùng bái, và với sự suy ngẫm bình tĩnh và sâu sắc về Lời Thánh của Ta.

31. Mọi giờ và mọi nơi đều có thể thích hợp để cầu nguyện và thiền định. Trong những lời dạy của Ta, Ta chưa bao giờ nói với các con rằng có những nơi hay những khoảnh khắc nào đó được dành riêng cho việc đó. Tại sao lại phải tìm kiếm những nơi nhất định trên thế gian này để cầu nguyện, trong khi tâm hồn các con lại vĩ đại hơn cả thế giới mà các con đang sống? Tại sao lại giới hạn Ta trong những hình ảnh và những nơi chốn hữu hạn như vậy, trong khi Ta là vô hạn?

32. Lý do nghiêm trọng nhất dẫn đến sự nghèo nàn về tâm hồn của con người và những biến cố trần thế của họ là cách cầu nguyện chưa hoàn hảo của họ, vì vậy Ta nói với các con rằng nhận thức này phải lan

tỏa đến toàn thể nhân loại. (279, 2-7)

33. Các con không phải lúc nào cũng cầu nguyện với cùng một sự tập trung nội tâm, vì vậy các con cũng không phải lúc nào cũng trải nghiệm cùng một sự bình an hay cùng một nguồn cảm hứng.

34. Có những lúc các con được cảm hứng và tâm trí được nâng cao; và có những lúc khác, các con lại hoàn toàn thờ ơ. Làm sao các con có thể nhận được các thông điệp của Ta luôn theo cùng một cách? Các con phải rèn luyện tâm hồn và cả thân thể mình để hợp tác với Thần Khí trong những khoảnh khắc cầu nguyện.

35. Linh hồn luôn sẵn sàng kết nối với Ta; nhưng nó cần cơ thể ở trạng thái tốt để có thể vươn lên trong những khoảnh khắc đó và giải thoát khỏi mọi thứ bao quanh nó trong cuộc sống trần gian.

36. Hãy nỗ lực để đạt đến lời cầu nguyện chân chính; vì ai biết cầu nguyện thì trong lòng người ấy đã nắm giữ chìa khóa dẫn đến bình an, sức khỏe, hy vọng, sức mạnh tinh thần và sự sống đời đời.

37. Lá chắn vô hình của luật pháp Ta sẽ bảo vệ người ấy khỏi những sự rình rập và nguy hiểm. Trong miệng người ấy sẽ mang theo một thanh gươm vô hình để đánh bại mọi kẻ thù cản đường người ấy. Một ngọn hải đăng sẽ chiếu sáng con đường của người ấy giữa những cơn bão tố. Một phép lạ sẽ luôn sẵn sàng cho người ấy bất cứ khi nào người ấy cần, cho dù là cho chính người ấy

hay vì lợi ích của những người xung quanh.

38. Hãy cầu nguyện, hãy thực hành ân sủng cao quý này của Thánh Linh, vì chính sức mạnh này sẽ định hướng cuộc sống của con người trong tương lai — những con người sẽ đạt được sự kết nối giữa linh hồn họ với linh hồn Ta ngay trong thân xác.

39. Những người làm cha sẽ nhận được sự soi dẫn qua lời cầu nguyện để dẫn dắt con cái mình.

40. Những người bệnh tật sẽ nhận được sức khỏe nhờ cầu nguyện. Những người cầm quyền sẽ giải quyết những vấn đề lớn của họ bằng cách tìm kiếm ánh sáng trong cầu nguyện, và các nhà khoa học cũng sẽ nhận được những sự mặc khải nhờ ân sủng của cầu nguyện. (40, 40-47)

41. Các môn đệ: Trong “Thời kỳ Thứ hai”, các Tông đồ của Ta đã hỏi Ta rằng họ nên cầu nguyện như thế nào, và Ta đã dạy họ lời cầu nguyện hoàn hảo mà các con gọi là “Kinh Lạy Cha”.

42. Bây giờ Ta nói với các con: Hãy lấy cảm hứng từ lời cầu nguyện này, từ ý nghĩa của nó, từ sự khiêm nhường và đức tin của nó, để tinh thần các con đối thoại với tinh thần Ta. Vì khi đó, không còn là đôi môi thể xác nói ra những lời chúc phúc ấy nữa, mà là tinh thần nói với Ta bằng ngôn ngữ riêng của nó. (136, 64)

43. Hãy chú ý đừng chỉ để đôi môi các con gọi Ta là “Cha”, vì nhiều người trong các con thường làm

điều đó một cách máy móc. Ta muốn khi các con nói: “Lạy Cha chúng con ở trên trời, danh Cha được tôn vinh”, lời cầu nguyện này phải xuất phát từ tận đáy lòng và các con phải suy ngẫm từng câu, để sau đó các con được truyền cảm hứng và ở trong sự hiệp thông hoàn hảo với Ta.

44. Ta đã dạy các con lời cầu nguyện mạnh mẽ và trọn vẹn, lời cầu nguyện thực sự đưa đứa con đến gần Cha hơn. Khi các con thốt lên từ “Cha” với lòng nhiệt thành và kính trọng, với sự hân hoan và tình yêu, với đức tin và hy vọng, khoảng cách sẽ tan biến, không gian sẽ biến mất, vì trong khoảnh khắc đối thoại từ tâm hồn này đến tâm hồn kia, Thiên Chúa không xa các con, và các con cũng không xa Ngài. Hãy cầu nguyện như vậy, và các con sẽ nhận được ân huệ của tình yêu của Ta trong lòng với đôi tay đầy ấp. (166, 52-53)

Bốn khía cạnh của lời cầu nguyện hoàn hảo

45. Hãy nỗ lực, hãy nỗ lực để đạt được sự hoàn hảo về tâm hồn. Ta đã chỉ cho các con con đường để đạt được mục tiêu này. Ta đã giao phó cho các con lời cầu nguyện như một “vũ khí” vượt trội hơn mọi vũ khí vật chất, để bảo vệ các con khỏi sự xảo trá trên con đường đời. Nhưng các con sẽ có vũ khí tốt nhất khi các con tuân giữ luật pháp của Ta.

46. Lời cầu nguyện bao gồm những gì? Lời cầu nguyện là lời thỉnh cầu,

lời cầu bầu, sự thờ phượng và sự chiêm niệm thiêng liêng. Tất cả các phần của nó đều cần thiết, và phần này phát sinh từ phần kia. Vì thật sự, Ta nói với các con: Lời thỉnh cầu là khi con người xin Ta thực hiện những điều mong muốn của họ, thỏa mãn những khát khao của họ — những điều mà họ coi là quan trọng và có lợi nhất trong cuộc đời mình. Và thật sự, Ta nói với các con, hỡi các con của Ta, Cha nghe thấy lời cầu xin và ban cho mỗi người điều họ cần nhất, bất cứ khi nào điều đó là vì lợi ích của họ. Nhưng hãy cẩn thận đừng xin điều gì trái ngược với sự cứu rỗi của linh hồn các con. Vì những ai chỉ xin của cải vật chất, những khoái lạc thể xác và quyền lực phù du, thì đang xin để xiềng xích linh hồn mình.

47. Những khoái lạc thể xác chỉ mang lại đau khổ — không chỉ trong thế giới này, mà còn sau khi chuyển sang Thế giới Tâm linh; vì ngay cả ở đó, ảnh hưởng của những ham muốn thể xác đó cũng có thể vượt tới; và vì linh hồn không thể giải thoát khỏi chúng, nên nó sẽ tiếp tục bị những khao khát đó hành hạ và muốn trở lại trái đất lần này qua lần khác để tái sinh và tiếp tục sống trong thế giới vật chất. Vì vậy, các con của Ta, hãy chỉ cầu xin những gì các con thực sự cần cho sự an lành của linh hồn mình.

48. Loại cầu nguyện thứ hai, đó là sự cầu thay, xuất phát từ tình yêu thương đối với người lân cận, tình yêu thương mà Ta đã dạy các con với tư cách là Thầy khi Ta đến thế

gian này. Hãy cầu nguyện cho anh chị em gần xa của các con, cho những người đang phải chịu hậu quả của chiến tranh ở các quốc gia khác nhau, những người đang phải chịu đựng sự áp bức của các vị vua tạm thời của thế gian này.

49. Hãy chuẩn bị, hỡi các con của Ta, hãy cầu nguyện cho đồng loại của các con, nhưng ngay cả trong lời cầu thay này, các con cũng phải biết cách cầu nguyện, vì điều quan trọng là linh hồn. Nếu một người anh em, cha mẹ hay con cái của các con bị bệnh, hãy cầu nguyện cho họ, nhưng đừng khẳng khái đòi họ phải ở lại cuộc đời này nếu đó không phải là điều linh hồn cần. Thay vào đó, hãy cầu nguyện để linh hồn ấy được tự do, để nó được thanh tẩy trong những đau khổ, để nỗi đau thúc đẩy sự phát triển tâm linh. Vì vậy, Thầy đã dạy các con ngay từ “Thời kỳ Thứ hai”: “Lạy Cha, xin ý Cha được thực hiện.” Bởi vì Cha biết rõ hơn bất kỳ đứa con nào của Ngài về những gì linh hồn cần.

50. Loại cầu nguyện thứ ba, sự tôn kính Thánh Thần, có nghĩa là sự tôn kính mọi điều hoàn hảo; vì qua loại cầu nguyện này, các con có thể hợp nhất với sự hoàn hảo, với tình yêu bao trùm cả vũ trụ. Trong sự thờ phượng, các con có thể tìm thấy mức độ hoàn hảo mà tất cả các con phải đạt đến, và sự thờ phượng dẫn các con đến sự chiêm niệm thiêng liêng, điều này, cùng với sự thờ phượng, đưa các con đến sự hiệp nhất với Thánh Thần, Nguồn Cội của Sự Sống Vĩnh Cửu — Nguồn Cội ban

cho các con sức mạnh mỗi ngày để đến với Nước Trời của Cha.

51. Các con hãy cầu nguyện như vậy: bắt đầu từ lời cầu xin cho đến sự chiêm niệm thiêng liêng. Điều này sẽ ban cho các con sức mạnh.

52. Khi các con đã chuẩn bị tốt, các con không chỉ nên chiến đấu cho chính mình, mà còn để giúp những người xung quanh bước đi trên con đường này. Bởi vì các con không thể đạt được sự cứu rỗi linh hồn chỉ cho riêng mình, mà phải đấu tranh để đạt được sự cứu rỗi cho toàn thể nhân loại. (358, 10-17)

Lời cầu nguyện từ trái tim một cách tự nhiên, không cần lời nói

53. Hỡi dân tộc, đây là tiếng nói của Thánh Thần, sự mặc khải thiêng liêng của Thiên Chúa qua trí tuệ của các con, không phải để tiết lộ cho các con một luật mới hay một giáo lý mới, mà là một cách thức mới, tiến bộ hơn, thiêng liêng hơn và hoàn hảo hơn để kết nối với Cha, đón nhận Ngài và tôn thờ Ngài. (293, 66)

54. Có bao nhiêu người nghe Lời Ta, đã trở thành những nhà giải thích vĩ đại của Lời ấy, nhưng họ lại không phải là những môn đệ thực hành tốt nhất của giáo lý Ta, họ không tuân giữ điều răn thiêng liêng dạy các con: “Hãy yêu thương nhau.”

55. Ngược lại, hãy xem người nào chỉ cần áp dụng thực tế dù chỉ một phần nhỏ trong giáo huấn của Ta cũng dễ dàng thay đổi như thế nào. Các con muốn một ví dụ về điều này không?

56. Có một người suốt đời đã nói với Ta rằng anh ta yêu Ta qua những lời cầu nguyện — những lời cầu nguyện do người khác soạn ra, mà anh ta thậm chí không hiểu, vì chúng được tạo thành từ những từ ngữ mà anh ta không biết ý nghĩa. Nhưng chẳng bao lâu, anh ta đã hiểu được cách cầu nguyện chân chính là như thế nào, và bằng cách gạt bỏ những thói quen cũ, anh ta tập trung vào sâu thẳm tâm hồn mình, gửi những suy nghĩ của mình lên với Đức Chúa Trời, và lần đầu tiên anh ta cảm nhận được sự hiện diện của Ngài.

57. Anh ta không biết phải nói gì với Chúa của mình, lồng ngực anh ta bắt đầu nứt nở và nước mắt tuôn trào. Trong tâm trí anh ta chỉ hình thành một câu duy nhất, đó là: “Cha ơi, con có thể nói gì với Cha, khi con không biết cách nói chuyện với Cha?”

58. Nhưng những giọt nước mắt ấy, những tiếng nứt nở ấy, niềm vui sướng nội tâm ấy và ngay cả sự bối rối của anh ta đã nói với Cha bằng một ngôn ngữ đẹp để đến mức các con sẽ không bao giờ tìm thấy trong các ngôn ngữ con người hay trong các cuốn sách của các con.

59. Tiếng lấp bắp của con người khi bắt đầu cầu nguyện với Chúa của mình về mặt tinh thần giống như những lời nói đầu tiên của trẻ nhỏ, mang lại niềm vui và sự say mê cho cha mẹ chúng, vì họ nghe thấy những biểu hiện đầu tiên của một sinh linh đang bắt đầu vươn lên cuộc sống. (281, 22-24)

60. Linh hồn đã phát triển cao hơn biết rằng lời nói của con người làm nghèo nàn và thu hẹp sự biểu đạt của tư tưởng tinh thần. Vì vậy, linh hồn ấy im lặng đôi môi vật chất để vươn lên và bằng ngôn ngữ mà chỉ có Đức Chúa Trời mới biết, thốt lên bí mật mà linh hồn ấy mang theo trong sâu thẳm bản thể của mình. (11, 69)

61. Các con mang lại cho Thần Khí của Ta biết bao niềm vui khi Ta thấy các con hướng tâm trí lên cao để tìm kiếm Cha các con. Ta cho các con cảm nhận sự hiện diện của Ta và tràn ngập các con bằng bình an.

62. Hãy tìm kiếm Ta, hãy nói chuyện với Ta, đừng bận tâm rằng những suy nghĩ của các con quá vụng về để diễn đạt lời cầu xin; Ta sẽ hiểu được chúng. Hãy nói chuyện với Ta bằng sự tin tưởng mà người ta nói chuyện với Cha mình. Hãy gửi gắm những nỗi buồn của các con cho Ta, như các con sẽ làm với người bạn thân nhất của mình. Hãy hỏi Ta những điều các con không biết, tất cả những gì còn xa lạ với các con, và Ta sẽ nói với các con bằng Lời của Thầy. Nhưng hãy cầu nguyện để trong khoảnh khắc được chúc phúc ấy, khi tâm hồn các con hướng về Ta, các con nhận được ánh sáng, sức mạnh, ân sủng và bình an mà Cha các con ban tặng. (36, 15)

63. Hãy kể cho Ta nghe những đau khổ của các con trong sự thinh lặng, hãy giao phó những khát khao của các con cho Ta. Dù Ta biết tất cả, Ta muốn các con dần dần học cách diễn đạt lời cầu nguyện của chính

mình, cho đến khi các con sẵn sàng thực hành sự đối thoại trọn vẹn giữa tâm hồn các con với Cha. (110, 31)

64. Lời cầu nguyện có thể dài hay ngắn, tùy theo nhu cầu. Nếu muốn, các con có thể dành cả giờ đồng hồ trong niềm hân hoan thiêng liêng ấy, miễn là thân thể các con chưa mệt mỏi hoặc không có nghĩa vụ nào khác đòi hỏi sự chú ý của các con. Và nó cũng có thể ngắn đến mức chỉ kéo dài một giây, khi các con phải đối mặt với một thử thách nào đó bất ngờ ập đến.

65. Không phải những lời lẽ mà trí óc các con cố gắng dùng để diễn đạt lời cầu nguyện mới đến được với Ta, mà là tình yêu, đức tin hay sự khẩn thiết mà các con bày tỏ trước mặt Ta. Vì thế, Ta nói với các con rằng sẽ có những trường hợp lời cầu nguyện của các con chỉ kéo dài một giây, vì sẽ không có thời gian để diễn đạt những suy nghĩ, câu nói hay ý tưởng như các con vẫn quen làm.

66. Các con có thể kêu cầu Ta ở bất cứ đâu, vì đối với Ta, địa điểm không quan trọng, bởi điều Ta tìm kiếm chính là tinh thần của các con. (40, 36-38)

67. Khi vào “Thời kỳ Thứ hai”, một người phụ nữ hỏi Chúa Giêsu rằng liệu Giêrusalem có phải là nơi cô nên thờ phượng Thiên Chúa hay không, Thầy đã trả lời cô: “Sẽ đến lúc mà không phải Giêrusalem hay bất kỳ nơi nào khác là nơi thích hợp để thờ phượng Thiên Chúa, vì Ngài sẽ được thờ phượng trong Thần Khí

và trong Sự Thật”, tức là từ tâm hồn này sang tâm hồn khác.

68. Khi các môn đệ của Ta xin Ta dạy họ cầu nguyện, Ta đã đưa ra làm gương cho họ lời cầu nguyện mà các con gọi là “Kinh Lạy Cha”, qua đó Ta giúp họ hiểu rằng lời cầu nguyện chân thật và trọn vẹn là lời cầu nguyện, giống như lời cầu nguyện của Chúa Giê-su, phát xuất một cách tự nhiên từ trái tim và vươn lên đến Cha. Nó phải chứa đựng sự vâng phục, khiêm nhường, xưng tội, biết ơn, đức tin, hy vọng và sự tôn kính. (162, 23-24)

Lời cầu nguyện hàng ngày

69. Các môn đệ yêu dấu: Hãy thực hành lời cầu nguyện thiêng liêng hàng ngày và đặt tất cả thiện chí của các con vào đó để hoàn thiện bản thân.

70. Hãy suy ngẫm: Ngoài việc các con đạt được sự hiệp thông sâu sắc với Thầy và trải nghiệm sự bình an vô tận trong những khoảnh khắc đó, đây còn là cơ hội tốt nhất để các con nhận được những cảm hứng thiêng liêng của Thầy. Trong đó, các con sẽ tìm thấy lời giải thích cho tất cả những gì các con chưa hiểu hoặc đã hiểu sai. Các con sẽ tìm thấy con đường để phòng ngừa mọi nguy hiểm, giải quyết mọi vấn đề, xóa bỏ mọi điều mơ hồ. Trong giờ phút đối thoại thiêng liêng đầy ân sủng ấy, mọi giác quan của các con sẽ được soi sáng, và các con sẽ cảm thấy sẵn sàng và sẵn lòng làm điều thiện hơn. (308, 1)

71. Đừng bỏ qua việc cầu nguyện, dù nó có ngắn đến mức chỉ kéo dài không quá năm phút; nhưng hãy tự kiểm tra bản thân một cách kỹ lưỡng dưới ánh sáng của lương tâm, để các con có thể theo dõi hành động của mình và biết mình cần cải thiện điều gì.

72. Nếu trong lúc thăng hoa trong cầu nguyện, các con mất khái niệm về thời gian, đó sẽ là dấu hiệu của sự thánh hóa, vì các con đã có thể bước ra khỏi thời gian — thời gian mà những nô lệ của chủ nghĩa vật chất chỉ khao khát để thỏa mãn thú vui hay để gia tăng tiền bạc của họ — dù chỉ trong vài khoảnh khắc.

73. Ai tự kiểm điểm hàng ngày sẽ cải thiện cách suy nghĩ, cách sống, cách nói và cách cảm nhận của mình. (12, 30-32)

74. Ta đã dạy các con rằng người ta đạt được sự khôn ngoan qua lời cầu nguyện; nhưng vì thế mà Ta không muốn các con kéo dài lời cầu nguyện của mình. Ta đã yêu cầu các con cầu nguyện trong năm phút, và điều đó có nghĩa là các con nên cầu nguyện ngắn gọn, để trong những khoảnh khắc đó, các con thực sự dâng mình cho Cha; nhưng thời gian còn lại, các con nên dành cho những bổn phận tinh thần và vật chất đối với đồng loại. (78, 52)

75. Bây giờ Ta dạy các con một cách cụ thể để chuẩn bị, để mọi công việc hàng ngày của các con đều được truyền cảm hứng bởi những tình cảm cao quý, và để những thử thách và khó khăn không cản trở hay làm các con lùi bước: Khi các con mở

mắt đón ánh sáng của một ngày mới, hãy cầu nguyện, hãy đến gần Ta bằng suy nghĩ của mình, sau đó lập kế hoạch cho ngày hôm nay, được truyền cảm hứng từ ánh sáng của Ta, và giờ đây hãy đứng dậy để đối mặt với cuộc chiến của cuộc sống. Hãy quyết tâm trở nên mạnh mẽ và không vi phạm sự vắng lời và đức tin dù chỉ trong một khoảnh khắc.

76. Quả thật, Ta nói với các con, chẳng bao lâu nữa, sự kiên định của các con và kết quả của những việc làm của các con sẽ khiến các con kinh ngạc. (262, 7-8)

Ngày nghỉ ngơi là ngày tự suy ngẫm

77. Ngay từ “Thời kỳ đầu tiên”, Ta đã dạy các con dành ngày thứ bảy để tôn vinh Ta. Vì con người đã dành sáu ngày để hoàn thành các nghĩa vụ trần thế của mình, nên việc dành ít nhất một ngày để phục vụ Chúa của mình là điều công bằng và hợp lý. Ta không đòi hỏi con người phải dành ngày đầu tiên cho Ta, mà là ngày cuối cùng, để con người có thể nghỉ ngơi sau những vất vả và dành thời gian cho sự suy ngẫm tâm linh, để tạo cơ hội cho linh hồn mình đến gần Cha và trò chuyện với Ngài qua lời cầu nguyện.

78. Ngày nghỉ ngơi được thiết lập để con người, trong lúc quên đi cuộc đấu tranh gian khổ của cuộc sống trần thế — dù chỉ trong một khoảng thời gian ngắn — cho phép lương tâm mình nói với mình, nhắc nhở mình về luật pháp, và để con

người tự suy ngẫm, hối hận về những lỗi lầm của mình và trong lòng nảy sinh những ý định cao quý để ăn năn.

79. Ngày Sabát là ngày xưa kia dành cho việc nghỉ ngơi, cầu nguyện và học hỏi luật pháp. Nhưng khi tuân theo truyền thống, dân chúng đã quên đi tình cảm anh em đối với đồng loại và những bốn phận tinh thần mà họ phải thực hiện đối với những người lân cận.

80. Thời gian trôi qua, nhân loại phát triển về mặt tinh thần, và Đấng Christ đã đến để dạy các con rằng ngay cả trong những ngày nghỉ ngơi, các con cũng phải thực hành lòng bác ái tích cực và làm mọi việc thiện.

81. Chúa Giê-su muốn nói với các con rằng, mặc dù có một ngày dành riêng cho sự suy ngẫm và nghỉ ngơi thể xác, nhưng các con phải hiểu rằng không thể định trước ngày hay giờ nào để hoàn thành sứ mệnh của Thần Khí.

82. Mặc dù Thầy đã nói với các con một cách rõ ràng nhất, nhưng con người đã đi chệch khỏi điều đó, và mỗi người chọn ngày nào phù hợp nhất với mình. Do đó, trong khi một số người tiếp tục giữ ngày Sabát là ngày dành cho sự nghỉ ngơi, thì những người khác lại chọn ngày Chủ nhật để cử hành các nghi lễ thờ phượng.

83. Hôm nay Ta lại nói với các con, và những lời dạy của Ta mang đến cho các con những hiểu biết mới. Các con đã trải qua nhiều kinh nghiệm và phát triển trên con đường của mình. Ngày nay, việc các

con dành ngày nào để nghỉ ngơi sau những vất vả trần thế không còn quan trọng, nhưng điều quan trọng là các con phải biết rằng các con phải bước đi trên con đường mà Ta đã vạch ra cho các con mỗi ngày. Hãy hiểu rằng không có giờ cố định nào cho lời cầu nguyện của các con, vì mọi thời điểm trong ngày đều thích hợp để cầu nguyện và thực hành giáo lý của Ta vì lợi ích của đồng loại. (166, 31-35)

Hãy cầu xin, thì các con sẽ được ban cho

84. Tất cả các con đều mang trong lòng một vết thương. Ai có thể thấu hiểu tâm hồn các con như Ta? Ta biết nỗi đau, nỗi buồn và sự chán nản của các con trước sự bất công và vô ơn lớn lao đang ngự trị trên thế giới này. Ta biết sự kiệt quệ của những ai đã sống lâu trên đất và vất vả, và sự tồn tại của họ đối với họ như một gánh nặng nặng nề. Ta biết sự trống rỗng của những ai bị bỏ lại một mình trong cuộc đời này. Ta nói với tất cả các con: “Hãy xin, thì các con sẽ được ban cho”; vì Ta đã đến để ban cho các con những gì các con cần từ Ta, dù là sự đồng hành, bình an tâm hồn, sự chữa lành, những nhiệm vụ hay ánh sáng. (262, 72)

85. Đừng sợ sự khốn khổ, nó chỉ là tạm thời, và trong đó các con hãy cầu nguyện và lấy sự kiên nhẫn của Gióp làm gương. Sự dư dật sẽ trở lại, và khi đó các con sẽ không có đủ lời để cảm ơn Ta.

86. Nếu một ngày nào đó bệnh tật đè nặng lên các con, hãy những

người bệnh được chúc phúc, thì đừng tuyệt vọng; tinh thần các con không bị bệnh. Hãy hướng lên Ta trong lời cầu nguyện, và đức tin cùng sự thánh hóa của các con sẽ mang lại sức khỏe cho thân xác. Hãy cầu nguyện theo cách Ta đã dạy các con: bằng tinh thần. (81, 43-44)

87. Trong những lúc thử thách, hãy cầu nguyện một lời cầu nguyện ngắn gọn nhưng chân thành và thành tâm, và các con sẽ cảm thấy được an ủi; và khi các con đạt được sự hòa hợp với Chúa của các con, Ta sẽ có thể nói với các con rằng ý muốn của Ta là ý muốn của các con và ý muốn của các con là ý muốn của Ta. (35, 7)

88. Hãy cầu nguyện, nhưng lời cầu nguyện của các con phải được định hướng bởi những dự định và công việc hàng ngày của các con, đó sẽ là lời cầu nguyện tốt nhất của các con. Nhưng nếu các con muốn hướng một suy nghĩ về Ta để bày tỏ một lời cầu xin, thì chỉ cần nói với Ta: “Lạy Cha, ý Cha được thực hiện nơi con.” Bằng cách đó, các con sẽ xin được nhiều hơn cả những gì các con có thể hiểu và hy vọng, và câu nói đơn giản này, suy nghĩ này, sẽ làm cho “Kính Lạy Cha” mà các con đã cầu xin Ta vào một thời điểm khác trở nên đơn giản hơn nữa.

89. Như vậy, các con đã có lời cầu nguyện xin mọi điều và sẽ nói thay cho các con một cách tốt nhất. Nhưng đừng để môi miệng các con nói ra, mà hãy để trái tim các con cảm nhận; vì nói không phải là cảm nhận, và nếu các con cảm nhận

được, các con không cần phải nói với Ta. Ta biết lắng nghe tiếng nói của Thánh Thần và hiểu ngôn ngữ của Ngài. Có niềm vui nào lớn hơn cho các con khi biết điều này không? Hay các con nghĩ rằng Ta cần các con nói cho Ta biết Ta phải làm gì sao? (247, 52-54)

90. Ta đã dạy các con cầu nguyện và xin ơn cho người khác; nhưng Ta cũng lắng nghe các con khi các con cầu xin cho chính mình. Ta chấp nhận lời cầu nguyện đó. Nhưng Ta nói với các con rằng thời gian mà Ta ban cho các con theo lời cầu xin của các con, vì các con còn non nớt, đã qua rồi. Bây giờ, ý muốn của Ta là các con hãy cư xử như những môn đệ và dâng lên Ta tâm hồn và trái tim của các con khi cầu nguyện, đồng thời cho phép Ta đọc được những điều trong đó và thực hiện ý muốn của Ta. (296, 69)

91. Khi các con hỏi Ta hay cầu xin Ta, đừng cố gắng giải thích rõ ràng vấn đề của mình cho Ta, cũng đừng vất óc tìm kiếm những câu từ hay nhất trong tâm trí. Đối với Ta, chỉ cần tâm hồn các con tách rời khỏi thế gian trong khoảnh khắc này và trái tim cùng tâm trí trong sạch, để có thể đón nhận sự soi dẫn của Ta là đủ rồi. Nói những lời hay ho với Ta có ích gì cho các con, nếu các con không thể cảm nhận sự hiện diện của Ta trong lòng mình? Ta biết tất cả, và các con không cần phải giải thích gì với Ta để Ta có thể hiểu các con. (286, 9-10)

92. Nếu các con có thể thấu hiểu giáo lý của Ta, nó sẽ mang lại cho

các con nhiều niềm vui, nhiều cơ hội để phát triển lên cao hơn. Hãy học cách cầu nguyện trước khi đưa ra bất kỳ quyết định nào, vì cầu nguyện là cách hoàn hảo để xin Cha các con, khi các con khao khát ánh sáng và sức mạnh nơi Ngài để vượt qua cuộc chiến của cuộc đời.

93. Khi cầu nguyện, trí tuệ của các con sẽ sớm được soi sáng, giúp các con phân biệt rõ ràng điều thiện với điều ác, điều nên làm với điều không nên làm, và đây sẽ là bằng chứng rõ ràng nhất cho thấy các con đã biết chuẩn bị tâm hồn để lắng nghe tiếng nói của Thần Khí.

94. Hãy chịu đựng những gian nan của các con với lòng kiên nhẫn, và nếu các con không thể hiểu được ý nghĩa của những thử thách, hãy cầu nguyện, và Ta sẽ bày tỏ ý nghĩa đó cho các con, để các con có thể chấp nhận chúng từ sâu thẳm tâm hồn. (333, 61, 62, 75)

95. Mỗi khi đôi môi hay tâm trí các con nói với Ta: “Lạy Chúa, xin thương xót con, xin cảm thông với nỗi đau của con — Lạy Chúa, xin đừng từ chối sự tha thứ của Ngài”, thì các con đang chứng tỏ sự thiếu hiểu biết, sự bối rối và sự thiếu hiểu biết về Ta của các con.

96. Nói với Ta rằng Ta phải cảm thông với nỗi đau của các con? Cầu xin Ta hãy thương xót con cái Ta? Cầu khẩn Ta tha thứ tội lỗi của các con — Ta, Đấng là Tình Yêu, Ôn Phước, Lòng Thương Xót, Sự Tha Thứ và Lòng Trắc Ẩn?

97. Thật tốt khi các con cố gắng lay động những người có trái tim cứng

cỏi trên trần gian, và dùng nước mắt cùng những lời cầu xin tha thiết để khơi dậy lòng thương xót nơi những ai không có chút đồng cảm nào với người lân cận; nhưng đừng dùng những lời nói hay suy nghĩ ấy để lay động Đấng đã tạo dựng các con vì tình yêu và để yêu thương các con mãi mãi. (336, 41-43)

98. Hãy hài lòng với những ân huệ lớn lao mà Cha đã ban cho các con liên quan đến mọi điều thuộc về cuộc sống con người trên trần gian. Đừng cầu xin những điều có thể gây hại cho linh hồn và thân xác các con. Ta có thể ban cho các con nhiều hơn những gì các con có thể xin từ Ta. Nhưng chính Ta là Đấng biết những gì các con thực sự thiếu trên con đường đời. Ta đã nói với các con: Nếu các con biết tuân giữ luật pháp của Ta, các con sẽ được chiêm ngưỡng Ta trong tất cả vinh quang của Ta. (337, 21)

Phước lành của sự cầu thay

99. Đừng quen với việc chỉ cầu nguyện bằng lời nói, hãy cầu nguyện bằng tinh thần. Ta cũng nói với các con: Hãy ban phước bằng lời cầu nguyện, hãy gửi những suy nghĩ ánh sáng đến những người xung quanh, đừng xin gì cho bản thân; hãy nhớ rằng: Ai quan tâm đến những gì thuộc về Ta, sẽ luôn có Ta làm người bảo vệ cho họ.

100. Hạt giống mà các con gieo bằng tình yêu, các con sẽ nhận lại gấp bội. (21, 3-4)

101. Đừng chỉ cầu nguyện khi các con đang trải qua một thử thách

đau đớn, hãy cầu nguyện cả khi các con đang bình an, vì khi đó trái tim và suy nghĩ của các con mới có thể hướng về người khác. Cũng đừng chỉ cầu nguyện cho những người đã làm điều tốt cho các con, hay cho những người không gây hại cho các con; vì dù điều đó đáng khen, nhưng nó không lớn bằng khi các con cầu thay cho những người đã gây hại cho các con theo bất kỳ cách nào. (35, 8)

102. Hiện tại Ta đang dạy các con điều gì? Hãy chúc phúc cho mọi sự và mọi người bằng trái tim và tinh thần; vì ai chúc phúc như vậy thì giống như Cha của mình, khi Ngài ban sự ấm áp của Ngài cho tất cả mọi người. Vì vậy, Ta nói với các con: Hãy học cách chúc phúc bằng tinh thần, bằng suy nghĩ, bằng trái tim, và sự bình an, sức mạnh và sự ấm áp trong lòng các con sẽ đến với người mà các con gửi đến, dù các con có tin rằng người đó ở xa đến đâu.

103. Điều gì sẽ xảy ra nếu tất cả mọi người ban phước cho nhau, ngay cả khi không quen biết nhau, hay chưa từng gặp mặt? Hòa bình trọn vẹn sẽ ngự trị trên trái đất, chiến tranh sẽ là điều không thể tưởng tượng được!

104. Để phép lạ này trở thành hiện thực, các con phải nâng cao tâm hồn mình bằng sự kiên trì trong đức hạnh. Các con có cho rằng điều này là không thể chăng? (142, 31)

105. Hãy cầu xin, thì các con sẽ được ban cho. Mọi điều các con mong muốn vì lợi ích của đồng loại

— hãy cầu xin Ta. Hãy cầu xin, hãy kết hợp lời cầu xin của các con với lời cầu xin của người đang gặp khó khăn, và Ta sẽ ban cho các con những gì các con cầu xin. (137, 54)

Sự cần thiết của lời cầu nguyện

106. “Hãy tỉnh thức và cầu nguyện”, Ta luôn nhắc nhở các con; nhưng Ta không muốn các con chỉ quen với lời khuyên tốt lành này, mà hãy suy ngẫm về nó và hành động theo nó.

107. Ta bảo các con cầu nguyện, vì ai không cầu nguyện sẽ sa vào những suy nghĩ thừa thãi, vật chất và đôi khi vô nghĩa, qua đó, mà không hay biết, họ đang ủng hộ và nuôi dưỡng những cuộc chiến huynh đệ tàn sát. Nhưng khi các con cầu nguyện, tư tưởng của các con sẽ xé tan, như thể đó là một thanh gươm ánh sáng, những bức màn bóng tối và những chạm bẫy cám dỗ đang giam cầm nhiều sinh linh ngày nay; nó làm tràn ngập môi trường xung quanh các con bằng sức mạnh tinh thần và chống lại các thế lực của Ác. (9, 25-26)

108. Con người luôn quá bận rộn với những vinh quang trần thế để suy ngẫm về ý nghĩa của việc cầu nguyện và chiêm ngưỡng tinh thần về những gì nằm ngoài cuộc sống này, đến nỗi họ có thể khám phá ra bản chất cốt lõi của chính mình. Ai cầu nguyện là đang nói chuyện với Cha, và khi người ấy hỏi, người ấy sẽ nhận được câu trả lời ngay lập tức. Sự thiếu hiểu biết của con người về thế giới tâm linh là hậu quả của việc thiếu cầu nguyện. (106, 33)

109. Các con đang tiến tới một thời đại mà các con biết cách ban cho linh hồn mình một cách công bằng những gì thuộc về nó, và ban cho thế giới những gì thuộc về nó. Đó sẽ là thời đại của lời cầu nguyện chân thật, của sự thờ phượng Thiên Chúa không có sự cuồng tín, trong đó các con cầu nguyện trước mỗi hành động, và biết cách gìn giữ những gì đã được giao phó cho các con.

110. Làm sao con người có thể phạm sai lầm nếu thay vì làm theo ý mình, trước tiên họ cầu nguyện và hỏi ý Cha mình? Ai cầu nguyện thì sống trong sự kết nối với Thiên Chúa, biết giá trị của những ân huệ mà họ nhận được từ Cha mình, và đồng thời hiểu được ý nghĩa hay mục đích của những thử thách mà họ đang trải qua. (174, 2 3)

Những tác dụng cứu rỗi của đời sống cầu nguyện

111. Trong mọi thời đại, Ta đã nói với các con: Hãy cầu nguyện. Hôm nay, Ta nói với các con rằng các con có thể đạt được sự khôn ngoan qua lời cầu nguyện. Nếu tất cả mọi người đều cầu nguyện, họ sẽ không bao giờ lạc khỏi con đường ánh sáng mà Ta đã vạch ra. Nhờ lời cầu nguyện, những người bệnh sẽ được lành mạnh, sẽ không còn những kẻ vô tín, và bình an sẽ trở lại với các linh hồn.

112. Làm sao con người có thể hạnh phúc khi đã từ chối ân sủng của Ta? Phải chăng họ nghĩ rằng tình yêu, lòng thương xót và sự hiền lành

không phải là những phẩm chất của cuộc sống con người? (69, 7-8)

113. Hãy biết rằng lời nói không chứa đựng tình yêu thì không có sự sống cũng như sức mạnh. Các con hỏi Ta làm thế nào để bắt đầu yêu thương và phải làm gì để cảm xúc này thức tỉnh trong lòng các con, và Ta nói với các con điều này: điều các con phải bắt đầu là biết cầu nguyện đúng cách. Điều đó sẽ đưa các con đến gần Thầy hơn, và Thầy đó chính là Ta.

114. Trong lời cầu nguyện, các con sẽ tìm thấy sự an ủi, cảm hứng và sức mạnh; nó sẽ ban cho các con niềm vui sướng vô cùng khi được trò chuyện thân mật với Thiên Chúa, không cần chứng nhân hay trung gian. Thiên Chúa và linh hồn các con được hiệp nhất trong khoảnh khắc ngọt ngào của sự thân mật, của cuộc đối thoại tâm linh và của những ân sủng. (166, 43-44)

115. Bất cứ khi nào các con cần một người thân thiết, một người bạn tốt bụng, hãy đến với Ta và đặt lên Ta những nỗi đau khổ có thể có trong lòng các con, và Ta sẽ chỉ cho các con con đường tốt nhất — giải pháp mà các con đang tìm kiếm.

116. Nếu linh hồn các con bị đè nặng bởi gánh nặng, đó là vì các con đã phạm tội. Ta sẽ đón nhận các con và tỏ lòng nhân từ trong sự phán xét của Ta, sẽ củng cố quyết tâm cải thiện của các con và trả lại cho các con sức mạnh đã mất.

117. Chỉ có việc tuân theo những lời dạy của Ta mới giữ các con trong ân sủng và duy trì sức khỏe tâm hồn và

thể xác của các con. Kinh nghiệm mà các con thu được sẽ là ánh sáng mà các con dần dần tích lũy trong tâm hồn mình. (262, 20-21)

118. Linh hồn biết sống tỉnh thức sẽ không bao giờ lệch khỏi con đường mà Chúa của nó đã vạch ra, và nó có thể sử dụng di sản và ân tứ của mình cho đến khi đạt được sự tiến hóa cao hơn.

119. Con người này phải tiến bộ trong các thử thách, bởi vì họ sống tỉnh thức và không bao giờ để vật chất chi phối mình. Ai tỉnh thức và cầu nguyện sẽ luôn chiến thắng trong các cuộc khủng hoảng của cuộc đời và bước đi vững vàng trên con đường cuộc đời.

120. Hành vi của người quên cầu nguyện và tỉnh thức thì khác biệt bao! Người ấy tự nguyện từ bỏ việc tự vệ bằng những vũ khí tốt nhất mà Ta đã đặt trong con người, đó là đức tin, tình yêu và ánh sáng của tri thức. Chính người ấy là người không nghe thấy tiếng nói bên trong, tiếng nói đang nói với người ấy qua trực giác, lương tâm và những giấc mơ. Nhưng trái tim và lý trí của anh ta không hiểu ngôn ngữ đó và không tin vào thông điệp từ chính tinh thần của mình. (278, 2-3)

121. Cầu nguyện là phương tiện được mặc khải cho tâm hồn các con, để các con có thể đến với Ta cùng những thắc mắc, những lo âu và khát khao ánh sáng của mình. Qua sự đối thoại này, các con có thể xua tan những nghi ngờ và xé tan bức màn che giấu bất kỳ bí mật nào.

122. Cầu nguyện là khởi đầu của cuộc đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác, cuộc đối thoại sẽ nở rộ trong những thời kỳ sắp tới và sẽ kết trái trong nhân loại này.

123. Hôm nay, Ta đã mặc khải tất cả những điều này cho dân tộc đang lắng nghe Ta, để họ trở thành những người mở đường cho thời đại tâm linh. (276, 18-19)

Sức mạnh của lời cầu nguyện

124. Khi một trong các con cầu nguyện, con không ý thức được những gì con đạt được trong thế giới tinh thần bằng những suy nghĩ của mình. Vì vậy, các con hãy biết rằng, khi các con cầu nguyện cho đồng loại của mình — cho những dân tộc đang hủy diệt lẫn nhau trong chiến tranh — thì trong những khoảnh khắc đó, tinh thần của các con cũng đang chiến đấu bằng tư tưởng chống lại cái ác, và rằng thanh gươm của các con, vốn mang lại hòa bình, lý trí, công lý và khát vọng điều thiện cho họ, đang chạm trán với những vũ khí của hận thù, báo thù và kiêu ngạo.

125. Giờ đây đã đến lúc con người nhận thức được sức mạnh của lời cầu nguyện. Để lời cầu nguyện thực sự có sức mạnh và ánh sáng, các con cần phải dâng nó lên Ta với tình yêu. (139, 7-8)

126. Trí tuệ và tinh thần, hợp nhất trong lời cầu nguyện, tạo ra trong con người một sức mạnh vượt trội hơn mọi sức mạnh của con người.

127. Trong lời cầu nguyện, người yếu đuối được củng cố, kẻ hèn nhát

được tràn đầy can đảm, người vô minh được soi sáng, người nhút nhát trở nên tự tin.

128. Khi tinh thần có thể hợp tác hài hòa với trí tuệ để đạt đến lời cầu nguyện chân chính, nó sẽ trở thành một chiến binh vô hình, tạm thời tách rời khỏi bản chất của mình, chuyển mình đến những nơi khác, giải thoát khỏi ảnh hưởng của thân xác và dâng hiến cho cuộc chiến của mình để làm điều thiện, xua đuổi điều ác và nguy hiểm, mang đến cho những người cần giúp đỡ một tia sáng, một giọt dầu thơm hay một làn gió bình an.

129. Hãy hiểu, dựa trên tất cả những gì Ta nói với các con, các con có thể làm được bao nhiêu điều bằng tinh thần và lý trí giữa sự hỗn loạn đang bao trùm nhân loại này. Các con đang sống trong một thế giới đầy những suy nghĩ và ý tưởng đối lập, nơi những đam mê cuồng loạn và những cảm xúc hận thù va chạm nhau, nơi tư duy bị vật chất làm rối loạn và những linh hồn bị bóng tối bao trùm.

130. Chỉ những ai đã học được, nhờ cầu nguyện, cách nâng cao tâm trí và tinh thần lên những vùng ánh sáng, những tầng bình an, mới có thể bước vào thế giới đầy xung đột, nơi phản ánh mọi đam mê của con người, mà không bị đánh bại, và ngược lại, để lại điều gì đó hữu ích cho những ai cần ánh sáng của Thần Khí. (288, 18-22)

131. Hãy học cách cầu nguyện, vì qua cầu nguyện, các con cũng có thể làm nhiều điều tốt, cũng như có thể

tự vệ trước sự xảo trá. Lời cầu nguyện là lá chắn và vũ khí; nếu các con có kẻ thù, hãy tự vệ bằng lời cầu nguyện. Nhưng hãy biết rằng vũ khí này không được làm tổn thương hay gây hại cho ai, vì nhiệm vụ duy nhất của nó là mang ánh sáng vào bóng tối. (280, 56)

132. Các thế lực tự nhiên đang hoành hành chống lại con người. Các con đừng sợ hãi, vì các con biết rằng Ta đã ban cho các con quyền năng để đánh bại cái ác và bảo vệ đồng loại. Các con có thể ra lệnh cho những yếu tố hủy diệt đó dừng lại, và chúng sẽ tuân theo. Nếu các con tiếp tục cầu nguyện và tỉnh thức, các con sẽ có thể làm nên những điều kỳ diệu và khiến thế giới kinh ngạc.

133. Hãy cầu nguyện chân thành, hãy kết hiệp với Thần Khí của Ta, đừng tìm kiếm một nơi cụ thể nào. Hãy cầu nguyện dưới gốc cây, trên đường đi, trên đỉnh núi hay trong góc phòng ngủ của các con, và Ta sẽ xuống để nói chuyện với các con, soi sáng và ban sức mạnh cho các con. (250, 24-25)

134. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu các con đã hiệp nhất trong Thần Khí, trong tư tưởng và ý chí, thì chỉ riêng lời cầu nguyện của các con cũng đủ để ngăn chặn các quốc gia đang sống trong sự chuẩn bị cho giờ phút mà họ muốn xông vào nhau. Các con sẽ xóa bỏ những thù hận, trở thành rào cản cho tất cả những mưu đồ xấu xa của đồng loại, sẽ như một thanh gươm vô hình đánh bại những kẻ mạnh, và như một tấm

khiên vững chắc bảo vệ những kẻ yếu.

135. Trước những bằng chứng rõ ràng về một Quyền Năng cao cả, nhân loại sẽ dừng lại một lát để suy ngẫm, và sự suy ngẫm đó sẽ giúp họ tránh được nhiều cú sốc và tai ương nặng nề mà họ sẽ phải hứng chịu từ thiên nhiên và các yếu tố của nó. (288, 27)

136. Nếu các con có một đức tin lớn lao và một sự hiểu biết sâu sắc hơn về sức mạnh của lời cầu nguyện — thì các con sẽ thực hiện biết bao việc từ bi nhờ khả năng tư duy của mình. Nhưng các con đã không gán cho nó tất cả sức mạnh mà nó sở hữu, và vì thế, các con thường không nhận ra những gì mình đã ngăn chặn được trong một khoảnh khắc của lời cầu nguyện chân thành và chân thật.

137. Các con không nhận ra rằng có một Đấng Cao Cả đang ngăn chặn cuộc chiến tàn bạo nhất trong tất cả các cuộc chiến của các con bùng nổ trên thế giới này sao? Các con không hiểu rằng hàng triệu lời cầu nguyện của nam, nữ và trẻ em đang tác động đến phép màu này, những người đang dùng tinh thần của mình để chống lại các thế lực bóng tối và ngăn chặn sự kích động chiến tranh sao? Hãy tiếp tục cầu nguyện, hãy tiếp tục tỉnh thức, nhưng hãy đặt vào hoạt động này tất cả niềm tin mà các con có thể có.

138. Hãy cầu nguyện, hỡi dân tộc, và hãy trải tấm áo choàng hòa bình của những suy nghĩ của các bạn lên chiến tranh, nỗi đau và sự khốn khổ,

để tạo thành một lá chắn, dưới sự bảo vệ của nó, đồng loại của các bạn sẽ tìm thấy sự giác ngộ và nơi nương tựa. (323, 24-26)

Tình yêu đối với Đức Chúa Trời và người lân cận như sự tôn kính Đức Chúa Trời

139. Hãy biết rằng, hỡi các môn đệ mới của Ta, sự tôn kính và sự dâng hiến của các con dành cho Chúa phải luôn luôn, mà không cần chờ đợi những thời điểm hay ngày cụ thể nào để dâng lên, giống như tình yêu của Cha các con dành cho các con luôn luôn như vậy. Nhưng nếu các con muốn biết làm thế nào để hàng ngày nhớ đến những việc làm yêu thương của Ta mà không sa vào sự cuồng tín, Ta sẽ nói cho các con biết: Cuộc sống của các con phải là sự tôn kính liên tục dành cho Đấng đã tạo dựng vạn vật, bằng cách yêu thương lẫn nhau.

140. Hãy hành động như vậy, và Ta sẽ ban cho các con điều các con khiêm nhường xin Ta: đó là các lỗi lầm của các con được tha thứ. Ta an ủi các con và ban cho các con sự nhẹ nhõm; nhưng Ta nói với các con: Khi các con nhận ra lỗi lầm của mình và lương tâm các con lên án các con, hãy cầu nguyện, sửa chữa lỗi lầm, trang bị cho mình sức mạnh để không tái phạm cùng một tội lỗi và không phải xin Ta tha thứ lặp đi lặp lại. Lời Ta dạy các con để các con vươn lên và mở cửa đón nhận ánh sáng và sự thánh hóa. (49, 32-33)

141. “Ta khát”, Ta đã nói với đám đông ấy, những người không hiểu

lời Ta và hạ hê trước cuộc chiến sinh tử của Ta. Ngày nay Ta có thể nói gì đây, khi Ta thấy rằng không chỉ là một đám đông, mà là cả thế giới đang làm tổn thương Thần Khí Ta, mà không hề ý thức được nỗi đau của Ta?

142. Cơn khát của Ta là vô tận, to lớn đến mức không thể tưởng tượng được, và chỉ có tình yêu của các con mới có thể làm dịu cơn khát ấy. Tại sao các con lại dâng lên Ta một nghi lễ bề ngoài thay vì tình yêu? Các con không biết rằng, trong khi Ta xin các con nước, các con lại dâng lên Ta mật đắng và giấm sao? (94, 74-75)

143. Thật vậy, Ta nói với các con, chính những người đã chịu nhiều đau khổ và thường làm tổn thương Ta, sẽ yêu mến Ta nồng nàn nhất; trái tim họ sẽ không ngừng tuôn trào một lễ vật dâng lên Thần tính của Ta. Đó sẽ không phải là những lễ vật vật chất, cũng không phải là những bài thánh ca hay những bàn thờ trần gian. Họ biết rằng lễ vật và sự tôn kính đẹp lòng Ta nhất chính là những việc làm yêu thương mà họ dành cho anh em mình. (82, 5)

144. Ngày qua ngày, lời cầu nguyện thiêng liêng của các con đến với Ta, ngôn ngữ mà bản tính trần thế của các con không biết, vì đó không phải là những lời thốt ra từ môi các con, cũng không phải là những ý niệm do trí tuệ các con hình thành. Lời cầu nguyện của Thần Khí sâu thẳm đến nỗi vượt xa khả năng và giác quan của con người.

145. Trong lời cầu nguyện ấy, Thần Khí đi vào những vùng ánh sáng và bình an, nơi các Thần Khí cao cả ngự trị, và ở đó, Thần Khí no nê với bản chất ấy, rồi trở về với thân xác phù du của mình để truyền sức mạnh cho nó. (256, 63-64)

146. Hỡi dân Ta: Thời gian mà các con phải biết cầu nguyện đã đến với các con. Hôm nay Ta không bảo các con quỳ xuống đất, Ta không dạy các con cầu nguyện bằng môi miệng hay kêu cầu Ta bằng những lời lẽ chọn lọc trong những lời cầu nguyện hay ho. Hôm nay Ta nói với các con: Hãy hướng tâm trí về Ta, hãy nâng cao linh hồn các con, và Ta sẽ luôn xuống để cho các con cảm nhận được sự hiện diện của Ta. Nếu các con không biết cách nói chuyện với Đức Chúa Trời của mình, thì sự hối hận, những suy nghĩ, nỗi đau của các con sẽ đủ với Ta, tình yêu của các con sẽ đủ với Ta.

147. Đây là ngôn ngữ mà Ta nghe thấy, mà Ta hiểu, ngôn ngữ không lời, ngôn ngữ của sự chân thật và thành tâm. Đây là lời cầu nguyện mà Ta đã dạy các con trong Thời Đại Thứ Ba này.

148. Mỗi khi các con làm một việc lành, các con đã cảm nhận được sự bình an, sự an ủi và hy vọng của Ta, vì lúc đó Cha rất gần các con. (358, 53-55)

149. Ta khinh bỉ mọi sự kiêu ngạo và phô trương của con người, vì chỉ những gì thuộc về tinh thần, những gì cao quý và hào hiệp, những gì trong sạch và vĩnh cửu mới đến được với Thần Khí của Ta. Hãy nhớ

rằng Ta đã nói với người phụ nữ Samaria: “Thiên Chúa là Thần Khí, và những ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng Ngài trong Thần Khí và trong Chân Lý.” Hãy tìm Ta trong sự vô tịn, trong sự tinh khiết, và ở đó các con sẽ tìm thấy Ta.

150. Tại sao lại dâng lên Ta những gì Ta đã tạo ra cho các con? Tại sao các con lại tặng Ta hoa khi đó không phải là thành quả lao động của các con? Ngược lại, nếu các con dâng lên Ta những việc làm của tình yêu, lòng thương xót, sự tha thứ, công lý, sự giúp đỡ người lân cận, thì sự dâng hiến đó chắc chắn sẽ mang tính thiêng liêng và bay lên với Cha như một cái vuốt ve, như một nụ hôn mà các con gửi đến Chúa của các con từ trần gian. (36, 26, 29)

151. Ta cũng không muốn các con giới hạn việc thờ phượng Thiên Chúa trong những nơi tụ họp vật chất, vì như vậy các con sẽ giam cầm tinh thần của mình và không cho nó rải cánh để đạt đến sự vĩnh cửu.

152. Bàn thờ mà Ta trao cho các con để cử hành nghi lễ thờ phượng mà Ta mong đợi, chính là cuộc sống vô hạn, vượt lên trên mọi tôn giáo, mọi nhà thờ và mọi giáo phái, vì nó được xây dựng trên nền tảng tinh thần, vĩnh cửu và thiêng liêng. (194, 27-28)

Cuộc đối thoại giữa Thiên Chúa và con người

153. Hôm nay, Ta đến với các con với một giáo lý mà — một khi đã hiểu được — là điều dễ thực hiện

nhất, dù đối với thế gian, nó có vẻ như không thể thực hiện được. Ta dạy các con về việc thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tình yêu qua cuộc sống, việc làm và lời cầu nguyện thiêng liêng của các con, không cần phải thoát ra từ môi miệng tại một nơi cụ thể, cũng không cần các nghi lễ hay hình ảnh để được truyền cảm hứng. (72, 21)

154. Trong khi con người muốn nhận ra trong Ta một Thiên Chúa xa xôi, khó gần, Ta đã quyết tâm chứng minh cho họ thấy rằng Ta gần gũi với họ hơn cả lông mi của mắt họ.

155. Họ cầu nguyện một cách máy móc, và khi không thấy ngay lập tức mọi điều họ đã khẩn thiết cầu xin được thực hiện, họ thất vọng kêu lên: “Đức Chúa Trời đã không nghe lời chúng ta.”

156. Nếu họ biết cầu nguyện, nếu họ kết hợp trái tim và trí óc với linh hồn mình, họ có thể nghe thấy trong tâm hồn tiếng nói thiêng liêng của Chúa và cảm nhận rằng sự hiện diện của Ngài rất gần gũi với họ. Nhưng làm sao họ có thể cảm nhận sự hiện diện của Ta, khi họ cầu xin Ta qua những nghi lễ bên ngoài? Làm sao họ có thể làm cho linh hồn mình trở nên nhạy cảm được, khi họ thậm chí còn thờ phượng Chúa của mình qua những hình tượng do chính tay họ tạo ra?

157. Ta muốn các con hiểu rằng Ta rất gần gũi với các con, rằng các con có thể dễ dàng kết nối với Ta, cảm nhận Ta và nhận được những cảm hứng của Ta. (162, 17-20)

158. Hãy rèn luyện sự tĩnh lặng, điều giúp cho tinh thần có thể tìm thấy Thiên Chúa của mình. Sự tĩnh lặng này giống như một nguồn tri thức, và tất cả những ai bước vào đó sẽ được tràn đầy sự sáng suốt của sự khôn ngoan của Ta. Sự tĩnh lặng giống như một nơi được bao bọc bởi những bức tường bất hoại, mà chỉ có tâm hồn mới có thể vào được. Con người luôn mang trong lòng mình sự hiểu biết về nơi bí mật, nơi mà họ có thể kết nối với Thiên Chúa.

159. Nơi các con đang ở không quan trọng, ở bất cứ đâu các con cũng có thể kết nối với Chúa của mình, dù các con đang ở trên đỉnh núi hay ở sâu trong thung lũng, trong sự ồn ào của thành phố, trong sự bình yên của ngôi nhà hay giữa cuộc chiến. Khi các con tìm kiếm Ta trong thánh điện bên trong, trong sự tĩnh lặng sâu thẳm của sự thăng hoa, thì ngay lập tức các cánh cửa của ngôi đền vũ trụ và vô hình sẽ mở ra, để các con thực sự cảm thấy mình đang ở trong ngôi nhà của Cha các con, ngôi nhà hiện hữu trong mỗi tâm hồn.

160. Khi nỗi đau của những thử thách đè nặng lên các con và những khổ đau của cuộc đời phá hủy cảm xúc của các con, khi các con cảm thấy khao khát mãnh liệt được tìm kiếm một chút bình an, hãy lui về phòng ngủ của mình hoặc tìm kiếm sự tĩnh lặng, sự cô độc của những cánh đồng; ở đó, hãy hướng tâm hồn các con lên cao, được Thánh Thần dẫn dắt, và đắm chìm vào đó.

Sự tĩnh lặng là vương quốc của Thánh Linh, một vương quốc vô hình đối với đôi mắt thể xác.

161. Vào khoảnh khắc bước vào trạng thái say mê tinh thần, các giác quan cao hơn sẽ thức tỉnh, trực giác sẽ hiện ra, cảm hứng sẽ bùng sáng, tương lai sẽ được dự cảm, và cuộc sống tinh thần sẽ nhận thức rõ ràng những điều xa xôi và biến những điều trước đây dường như không thể thành có thể.

162. Nếu các con muốn bước vào sự tĩnh lặng của ngôi đền thánh này, kho tàng này, các con phải tự mình dọn đường, vì chỉ với sự trong sạch chân thật, các con mới có thể thâm nhập vào đó. (22, 36-40)

163. Cần phải có những nhà tiên tri của Ta trở dậy một lần nữa để khuyên răn nhân loại. Bởi vì trong khi có những dân tộc đang tự hủy diệt mình, bị mù quáng bởi tham vọng và bạo lực, thì những ai đã nhận được ánh sáng của Ta và đánh giá nhân loại một cách công bằng lại e ngại thực hiện nhiệm vụ của mình và truyền bá Tin Mừng.

164. Nếu con người biết cầu nguyện bằng tinh thần, họ sẽ nghe thấy tiếng nói của Ta, sẽ nhận được sự linh hứng của Ta. Nhưng mỗi khi họ cầu nguyện, một tấm màn che phủ đôi mắt tinh thần của họ, che khuất ánh sáng của sự hiện diện Ta. Ta phải đến với con người vào những khoảnh khắc thân xác họ nghỉ ngơi, để đánh thức linh hồn họ, gọi họ và nói chuyện với họ. Chính là Đấng Christ, như một tên trộm trong đêm khuya, xâm nhập vào trái

tim các con để gieo hạt giống tình yêu của Ngài vào đó. (67, 29)

165. Hãy học cách cầu nguyện và đồng thời suy niệm, để sự nhận thức và hiểu biết được bộc lộ trong mỗi người các con. (333, 7)

166. Tâm linh là tự do. Vì vậy, những ai đang lắng nghe Ta và đã hiểu ý nghĩa của giáo lý giải phóng này, sẽ thấy trước mắt mình mở ra một thung lũng rộng lớn, nơi họ sẽ chiến đấu và làm chứng rằng thời gian đã đến, khi Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa toàn năng, đã đến để thiết lập sự đối thoại giữa Ngài và con người. (239, 8)

167. Giáo lý của Đấng Christ là tâm linh, nhưng con người đã bao bọc nó bằng các nghi thức và hình thức để đưa nó vào phạm vi hiểu biết của những tâm hồn có trình độ thấp.

168. Các con đã bước vào thời đại của Thần Khí, của những sự mặc khải vĩ đại, trong đó sự vật chất hóa, sự lừa dối và sự bất toàn sẽ biến mất khỏi mọi hình thức thờ phượng, trong đó mỗi con người sẽ nhận biết Đức Chúa Trời của mình, Đấng hoàn toàn là Thần Khí, thông qua Thần Khí của chính mình. Trên con đường này, con người sẽ khám phá ra hình thức của sự đối thoại hoàn hảo. (195, 77-78)

169. Một khi con người đã học được cách đối thoại với Thần Khí của Ta, họ sẽ không còn cần phải tra cứu sách vở hay đặt câu hỏi nữa.

170. Ngày nay, họ vẫn còn hỏi những người mà họ tin là biết nhiều hơn, hoặc họ tìm kiếm các văn bản

và sách vở — với mong muốn tìm ra sự thật. (118, 37)

171. Nếu các con học cách thiền định mỗi ngày trong một khoảng thời gian ngắn, và nếu thiền định của các con liên quan đến Đời sống Tâm linh, các con sẽ khám phá ra vô số lời giải thích và nhận được những sự mặc khải mà các con không thể có được bằng cách nào khác.

172. Linh hồn các con đã có đủ ánh sáng để hỏi Ta và nhận lời đáp của Ta. Linh hồn con người đã đạt đến một trình độ phát triển cao. Hãy quan sát những người đồng loại của các con đến từ những hoàn cảnh khiêm tốn, những người dù thiếu kiến thức nhưng lại khiến người ta ngạc nhiên bởi những quan sát sâu sắc của họ, cũng như cách giải thích rõ ràng của họ về những điều mà đối với nhiều người khác là điều không thể giải thích được. Liệu họ có lấy những điều này từ sách vở hay trường học chẳng? Không. Nhưng họ đã khám phá ra ân sủng của thiền định, vốn là một phần của lời cầu nguyện tâm linh, nhờ vào trực giác hoặc sự cần thiết. Trong sự tách biệt của mình, được che chở khỏi những ảnh hưởng và định kiến, họ đã khám phá ra con đường để kết nối với Cái Vĩnh Hằng, Cái Tâm Linh, Cái Chân Thật; và dù có người nhiều, người ít, tất cả những ai đã thiền định về bản chất chân thật của cuộc sống đều đã nhận được ánh sáng tâm linh trong khả năng trí tuệ của mình. (340, 43-44)

173. Các con hỏi Ta, cầu nguyện là gì, và Ta trả lời các con: Hãy để tâm

hồn các con tự do bay lên với Cha; hãy dâng hiến bản thân cho hành động đó với lòng tin tưởng và đức tin trọn vẹn; hãy đón nhận trong lòng và trong trí những ấn tượng được Thánh Thần thu nhận; hãy chấp nhận ý muốn của Cha với sự khiêm nhường chân thật. Ai cầu nguyện theo cách này sẽ được hưởng sự hiện diện của Ta trong từng khoảnh khắc của cuộc đời và không bao giờ cảm thấy thiếu thốn. (286, 11)

174. Trong bản chất tinh khiết nhất của Ngài, trong Thánh Thần, Ta sẽ ghi chép Luật của Ta trong thời đại này, Ta sẽ cho nghe tiếng nói của Ta, Ta sẽ xây dựng Đền Thờ của Ta; vì những gì không ở bên trong con người, những gì không ở trong linh hồn của họ, thì cũng như là không tồn tại.

175. Dù người ta có xây dựng những nhà thờ vật chất khổng lồ để tôn vinh Ta, dù người ta có dâng lên Ta những lễ hội và nghi lễ đầy hoành tráng — những lễ vật đó sẽ không đến được với Ta, vì chúng không mang tính tinh thần. Mọi hình thức thờ phượng bên ngoài luôn mang trong mình sự kiêu ngạo và phô trương; ngược lại, lễ vật thầm kín — thứ mà thế gian không thấy và các con dâng lên Ta từ tâm hồn này sang tâm hồn khác — sẽ đến với Ta nhờ sự khiêm nhường, sự chân thành, sự chân thật của nó, nói tóm lại: vì nó xuất phát từ tâm hồn.

176. Hãy nhớ lại dụ ngôn của Ta đã được ban cho các con trong “Thời

kỳ Thứ hai”, được biết đến với tên gọi dụ ngôn về người Phariseu và người thu thuế, và các con sẽ nhận ra rằng giáo huấn của Ta luôn luôn như nhau. (280, 68)

177. Các con có biết rằng có những người được yêu thương mà không xứng đáng không? Ta yêu các con như vậy. Hãy trao cho Ta thập giá của các con, hãy trao cho Ta những nỗi buồn của các con, hãy trao cho Ta những hy vọng tan vỡ của các con, hãy trao cho Ta gánh nặng mà các con đang mang: Ta sẽ chịu đựng mọi đau khổ. Hãy giải phóng mình khỏi gánh nặng để được hạnh phúc; hãy bước vào thánh đường tình yêu của Ta và hãy im lặng trước bàn thờ của vũ trụ, để tâm hồn các con có thể trò chuyện với Cha bằng ngôn ngữ đẹp đẽ nhất: ngôn ngữ của tình yêu. (228, 73)

Chương 18 - Các việc làm bác ái và ý nghĩa trung tâm của tình yêu

Phước lành từ những việc thiện làm trong quá khứ

1. Hãy quan sát mọi loại khổ đau, đau đớn và sự thiếu thốn của con người, và hãy để trái tim các bạn trở nên ngày càng trầm ẩn hơn khi chứng kiến nỗi đau đớn bao trùm khắp nơi.

2. Nếu trong sâu thẳm tâm hồn, các con cảm thấy một sự thôi thúc cao thượng và cao quý muốn làm điều thiện, hãy để sự thôi thúc đó lắng át và bộc lộ ra ngoài. Đó là linh hồn

đang truyền tải thông điệp của mình, bởi vì nó đã thấy thân xác sẵn sàng và hăng hái. (334, 3-4)

3. Hãy chú ý để việc làm từ thiện đứng đầu trong những nỗ lực của các con, và đừng bao giờ hối hận vì đã làm việc thiện; vì nhờ đức tính này, các con sẽ có được những niềm vui và hạnh phúc lớn nhất trong cuộc đời, đồng thời đạt được tất cả sự khôn ngoan, sức mạnh và sự thăng hoa mà mọi linh hồn cao quý đều khao khát.

4. Nhờ lòng từ bi đối với đồng loại, các con sẽ thanh lọc linh hồn mình và như vậy sẽ trả hết những món nợ cũ. Các con sẽ làm cho cuộc sống con người của mình trở nên cao quý hơn và nâng cao cuộc sống tinh thần của mình.

5. Khi các con đến được cánh cửa mà tất cả các con sẽ gõ cửa một ngày nào đó, hạnh phúc của các con sẽ rất lớn, vì các con sẽ nghe thấy tiếng chào đón mà Thế giới Tâm linh dành cho các con, thế giới sẽ ban phước lành cho các con và kêu gọi các con tham gia vào công việc đổi mới và tâm linh hóa. (308, 55-56)

6. Ta nói với các con: Phước cho những người làm việc cho Ta, những người có thể cảm thông trong lòng với nỗi đau của những ai đã mất tự do hoặc sức khỏe, và những người đến thăm và an ủi họ. Vì một ngày nào đó, họ sẽ gặp lại nhau — dù là trong kiếp này hay kiếp khác — và các con không biết liệu lúc đó họ có được sức khỏe tốt hơn, tự do lớn hơn và ánh sáng nhiều hơn so với những người đã mang thông điệp

tình yêu đến cho họ trong nhà tù hay bệnh viện hay không. Lúc đó, họ sẽ bày tỏ lòng biết ơn và giơ tay ra với người đã từng giơ tay ra với họ vào một thời điểm khác.

7. Khoảnh khắc mà các con đã đưa Lời của Ta đến gần trái tim họ — khoảnh khắc mà bàn tay các con vuốt ve trán họ và khiến họ nghĩ đến Ta và cảm nhận Ta — sẽ không bao giờ bị xóa khỏi tâm hồn họ, cũng như khuôn mặt và giọng nói anh em của các con sẽ không bao giờ bị lãng quên trong trí nhớ họ, vì vậy họ sẽ nhận ra các con ở bất cứ nơi nào các con có mặt. (149, 54-55)

8. Giống như làn gió và mặt trời vuốt ve các con, hơi dân Ta, các con cũng phải vuốt ve những người lân cận. Đây là thời điểm mà những người nghèo khó và khốn khổ đang tràn ngập khắp nơi. Hãy hiểu rằng, người xin các con một ân huệ đang ban cho các con ân sủng để trở nên hữu ích cho người khác và làm việc vì sự cứu rỗi của các con. Họ cho các con cơ hội để thể hiện lòng thương xót và nhờ đó trở nên giống như Cha các con. Vì con người được sinh ra để gieo hạt giống thiện lành trên thế gian. Vậy hãy hiểu rằng, ai xin các con giúp đỡ thì chính là đang làm ơn cho các con. (27, 62)

Lòng nhân ái thật và giả

9. Hỡi các môn đệ, nhiệm vụ cao cả nhất của các con sẽ là hành động yêu thương! Thường thì các con sẽ làm điều đó trong thầm lặng, không khoe khoang, không để tay trái biết tay phải đã làm gì. Nhưng sẽ có

những dịp mà hành động yêu thương của các con cần được những người xung quanh nhìn thấy, để họ học cách tham gia vào đó.

10. Đừng lo lắng về phần thưởng! Ta là Cha, Đấng thưởng công cho các việc làm của con cái mình một cách công bằng, không bỏ sót một ai.

11. Ta đã nói với các con rằng, nếu các con cho một ly nước với tình yêu chân thật, điều đó sẽ không bị bỏ qua.

12. Phúc cho những ai khi đến với Ta mà nói: “Lạy Chúa, con không mong đợi phần thưởng nào cho những việc làm của con; chỉ cần được hiện hữu và biết rằng con là con của Ngài là đủ rồi, và tâm hồn con đã tràn ngập hạnh phúc.” (4, 78-81)

13. Đừng ôm ấp những ham muốn ích kỷ bằng cách chỉ nghĩ đến sự cứu rỗi linh hồn và phần thưởng của các con; vì sự thất vọng của các con sẽ rất đau đớn khi các con đến với thế giới tâm linh, bởi các con sẽ phát hiện ra rằng thực ra các con đã không kiếm được phần thưởng nào cả.

14. Để các con hiểu rõ hơn điều Ta muốn nói, Ta đưa ra ví dụ sau đây: Luôn có những người đàn ông và phụ nữ đã nỗ lực thực hiện các việc thiện giữa đồng loại, nhưng khi đến với Ta, họ lại không thể trình bày bất kỳ công đức nào cho sự hạnh phúc tâm linh của mình. Lý do là gì? Các con có thể tưởng tượng rằng họ là nạn nhân của sự bất công từ phía cha mình không? Câu trả lời rất đơn

giản, các môn đệ: Họ không thể gạt hái được điều tốt lành cho bản thân vì những việc làm của họ không chân thành. Bởi vì khi họ giơ tay ra để cho đi, họ không bao giờ làm điều đó xuất phát từ một tình cảm thương xót chân thật đối với người đang đau khổ, mà là vì họ nghĩ đến bản thân, đến sự cứu rỗi linh hồn của họ, đến phần thưởng của họ. Một số người bị thúc đẩy bởi lợi ích cá nhân, số khác bởi sự kiêu ngạo, và đây không phải là lòng thương xót chân thật, vì nó không xuất phát từ trái tim và cũng không vô tư. Ta nói với các con rằng, ai không có sự chân thành và tình yêu trong lòng, thì không gieo rắc sự thật và cũng không kiếm được phần thưởng.

15. Sự từ thiện bề ngoài có thể mang lại cho các con nhiều sự thỏa mãn trên trần gian, xuất phát từ sự ngưỡng mộ mà các con khơi dậy và sự nịnh hót mà các con nhận được; nhưng cái bề ngoài không thể vào Nước Ta, chỉ có cái chân thật mới vào được đó. Tất cả các con sẽ đến đó mà không thể che giấu dù chỉ một vết nhơ hay sự bất chính nhỏ nhất. Vì trước khi các con có thể hiện diện trước mặt Đức Chúa Trời, các con sẽ phải cởi bỏ áo choàng, vương miện, huy hiệu, tước hiệu và mọi thứ thuộc về thế gian, để hiện diện trước Đấng Phán Xét Tối Cao như những linh hồn đơn sơ, trình bày trước Đấng Tạo Hóa về nhiệm vụ đã được giao phó cho họ. (75, 22-24)

16. Ai muốn giúp đỡ người lân cận mình vì tình yêu thương, thì sẽ cố gắng

hiến cho điều thiện theo bất kỳ con đường nào trong vô số con đường mà cuộc sống mang lại. Người ấy biết rằng mình là một con người phải sẵn sàng để được ý chí thần thánh sử dụng cho những mục tiêu rất cao cả. Ta muốn các con, hỡi các môn đệ, đạt được tri thức để giải thoát những ai đã lạc lối khỏi con đường tiến hóa.

17. Tình yêu chân thật — tình yêu vượt lên trên những cảm xúc con người của trái tim — là trái ngọt của sự khôn ngoan. Hãy xem, Ta gieo sự khôn ngoan vào thế giới tưởng tượng của các con qua lời Ta, và sau đó Ta mong đợi trái ngọt của tình yêu các con.

18. Có nhiều cách để làm điều thiện, nhiều cách để an ủi và phục vụ. Tất cả đều là biểu hiện của tình yêu, vốn là một — tình yêu, vốn là trí tuệ của Thần linh.

19. Có người đi theo con đường khoa học, có người đi theo con đường tinh thần, có người lại bị chi phối bởi cảm xúc, nhưng tổng thể tất cả sẽ tạo nên sự hài hòa tinh thần. (282, 23-26)

Hoạt động yêu thương về tinh thần và vật chất

20. Nếu các con nghèo khó về vật chất và vì lý do đó mà không thể giúp đỡ người lân cận, thì đừng buồn phiền. Hãy cầu nguyện, và Ta sẽ làm cho ánh sáng chiếu rọi và hòa bình ngự trị ở nơi không có gì cả.

21. Tình yêu thương người lân cận chân thật, từ đó lòng trắc ẩn được sinh ra, là món quà tốt nhất mà các

con có thể ban tặng cho những người cần giúp đỡ. Nếu khi cho đi một đồng tiền, một ổ bánh mì hay một ly nước mà các con không có cảm giác yêu thương người lân cận — thật vậy, Ta nói với các con, thì các con chẳng cho đi gì cả, và tốt hơn là các con đừng tách rời khỏi những gì mình cho đi.

22. Hỡi loài người, bao giờ các con mới muốn biết đến sức mạnh của tình yêu? Cho đến ngày nay, các con vẫn chưa bao giờ sử dụng sức mạnh ấy, vốn là nguồn gốc của sự sống. (306, 32-33)

23. Đừng nhìn thấy kẻ thù, mà hãy nhìn thấy anh em trong tất cả những người xung quanh các con. Đừng đòi hỏi sự trừng phạt cho ai cả; hãy khoan dung, để các con trở thành tấm gương của sự tha thứ và không để lương tâm cắn rứt trong tâm hồn các con. Hãy im lặng và để Ta phán xét việc của các con.

24. Hãy chữa lành cho người bệnh, hãy trả lại lý trí cho những người lầm lạc. Hãy xua đuổi những linh hồn làm mờ trí tuệ, và hãy đảm bảo rằng cả hai đều lấy lại được ánh sáng mà họ đã mất. (33, 58-59)

25. Các môn đệ: Nguyên tắc mà Ta đã dạy các con trong “Thời kỳ thứ hai”: yêu thương lẫn nhau, có thể áp dụng cho mọi hành động trong cuộc sống của các con.

26. Một số người nói với Ta: “Thầy ơi, làm sao con có thể yêu thương người lân cận khi con chỉ là một sinh vật tầm thường, cuộc đời con chỉ toàn là lao động chân tay?”

27. Với những học trò nhỏ bé của Ta, Ta nói: Ngay cả trong công việc thể xác này, dường như vô nghĩa, các con vẫn có thể yêu thương người lân cận nếu các con làm việc với mong muốn phục vụ đồng loại.

28. Hãy tưởng tượng cuộc sống của các con sẽ đẹp để biết bao nếu mỗi người đều làm việc với ý nghĩ làm điều thiện và kết hợp nỗ lực nhỏ bé của mình với nỗ lực của người khác. Thật vậy, Ta nói với các con, khi đó sẽ không còn khổ đau nữa. Nhưng sự thật là, mỗi người đều làm việc cho riêng mình, chỉ nghĩ đến bản thân và nhiều nhất là những người thân của mình.

29. Tất cả các con phải biết rằng không ai có thể tự đủ cho mình và rằng mỗi người đều cần đến người khác. Tất cả các con phải biết rằng các con gắn bó sâu sắc với một sứ mệnh phổ quát mà các con phải cùng nhau thực hiện — nhưng không phải thông qua những nghĩa vụ trần thế, mà thông qua tinh thần, thông qua cảm hứng và lý tưởng, nói tóm lại: thông qua tình yêu thương lẫn nhau. Kết quả sẽ mang lại lợi ích cho tất cả mọi người. (334, 35-37)

30. Ta nói với các con, những môn đệ của Ta trong Luật Tình Yêu của Ta: Nếu các con không thể làm những việc hoàn hảo như những việc Ta đã làm trong Đức Giêsu, thì ít nhất các con cũng phải nỗ lực trong cuộc sống để tiến gần đến những việc đó. Chỉ cần thấy một chút thiện chí để noi gương Ta, và một chút tình yêu dành cho người

lân cận, là Ta đã đủ hài lòng, và Ta sẽ ở bên các con và tỏ lộ ân sủng và quyền năng của Ta trên con đường các con đi.

31. Các con sẽ không bao giờ đơn độc trong cuộc chiến. Vì Ta không bỏ rơi các con khi các con bị đè nặng bởi gánh nặng tội lỗi — vậy các con có tin rằng Ta sẽ bỏ rơi các con khi các con bước đi dưới gánh nặng thập giá của sứ mệnh tình yêu này không? (103, 28-29)

Ý nghĩa toàn diện của tình yêu

32. Trong mọi thời đại, giáo lý của Ta đã làm rõ cho các con rằng bản chất sâu thẳm nhất của các con là tình yêu.

33. Tình yêu là bản chất của Đức Chúa Trời. Tất cả các sinh linh đều vươn lên từ sức mạnh này để sống; từ đó, sự sống và toàn bộ vũ trụ đã nảy sinh. Tình yêu là nguồn gốc và mục đích trong định mệnh của tất cả những gì được Cha tạo ra.

34. Trước sức mạnh ấy, sức mạnh làm chuyển động, chiếu sáng và ban sự sống cho vạn vật, cái chết tan biến, tội lỗi tan biến, những đam mê qua đi, những ô uế được rửa sạch và mọi điều chưa hoàn hảo đều được hoàn thiện. (295, 32)

35. Ta đã mặc khải cho các con về sự hiện hữu của Ta và lý do cho sự hiện hữu của các con. Ta đã tiết lộ cho các con rằng ngọn lửa ban sự sống và thổi hồn vào vạn vật chính là Tình Yêu. Tình Yêu là nguồn gốc mà từ đó mọi hình thức sự sống đã phát sinh.

36. Hãy nhìn xem: các con được sinh ra từ tình yêu, tồn tại nhờ tình yêu, tìm thấy sự tha thứ nhờ tình yêu và sẽ tồn tại trong cõi vĩnh hằng nhờ tình yêu. (135, 19-20)

37. Tình yêu là nguồn gốc và lý do cho sự tồn tại của các con, bởi loài người. Làm sao các con có thể sống mà thiếu đi ân huệ này? Hãy tin Ta, có nhiều người mang cái chết trong lòng, và những người khác bị bệnh tật, chỉ vì họ không yêu ai cả. Thuốc chữa lành đã cứu rỗi nhiều người chính là tình yêu, và ân huệ thiêng liêng làm sống lại cuộc sống đích thực, cứu chuộc và nâng cao con người, cũng chính là tình yêu. (166, 41)

38. Hãy yêu thương! Ai không yêu thương thì mang trong lòng một nỗi buồn sâu thẳm: đó là không sở hữu, không cảm nhận được điều đẹp đẽ và cao cả nhất trong cuộc sống.

39. Đó chính là điều mà Đức Kitô đã dạy các con qua cuộc đời và cái chết của Ngài, và là điều Ngài đã truyền lại cho các con trong Lời Thánh của Ngài, tóm gọn trong câu: “Hãy yêu thương nhau bằng tình yêu mà Ta đã ban cho các con.”

40. Ngày sẽ đến, khi những ai chưa từng yêu thương sẽ thoát khỏi sự cay đắng và thành kiến của mình, đến với Ta và nghỉ ngơi nơi Ta, nơi họ sẽ trở lại với sự sống khi nghe thấy Lời yêu thương của Ta đầy sự dịu dàng vô tận.

41. Thật vậy, Ta nói với các con, trong tình yêu có sức mạnh, sự khôn ngoan và lẽ thật của Ta. Tình yêu giống như một chiếc thang dài vô

tận, hiện ra dưới nhiều hình thức khác nhau, từ những con người ở dưới cùng cho đến những linh hồn cao nhất đã đạt đến sự hoàn hảo.

42. Hãy yêu thương, dù theo cách của các con, nhưng hãy luôn yêu thương. Đừng ghét, vì sự hận thù để lại một vết chết chóc, trong khi tình yêu tha thứ và mọi oán hận sẽ tan biến. (224, 34-36)

43. Ta nói với các con: Ai không bày tỏ tình yêu của mình ở hình thức cao nhất và với sự chân thành tuyệt đối, thì người đó không yêu. Người đó sẽ không có kiến thức chân chính và sẽ chỉ sở hữu rất ít. Ngược lại, ai yêu thương bằng cả tâm hồn và tất cả sức lực được ban cho, người ấy sẽ mang trong mình ánh sáng của sự khôn ngoan và cảm nhận rằng thực ra mình là chủ nhân của tất cả những gì xung quanh; vì những gì Cha sở hữu cũng là tài sản của các con. (168, 11)

44. Tình yêu sẽ ban cho các con sự khôn ngoan để hiểu được sự thật, điều mà những người khác đang tìm kiếm vô ích trên những con đường gập ghềnh của khoa học.

45. Hãy để Thầy dẫn dắt các con trong mọi hành động, lời nói và suy nghĩ. Hãy chuẩn bị theo gương mẫu nhân từ và yêu thương của Ngài, thì các con sẽ bày tỏ Tình Yêu Thần Thánh. Như vậy, các con sẽ cảm thấy gần gũi với Thiên Chúa, vì các con sẽ hòa hợp với Ngài.

46. Nếu các con yêu thương, các con sẽ thành công trong việc trở nên hiền lành, như Chúa Giê-su đã từng. (21, 10-12)

47. Ai yêu thương thì hiểu biết; ai học hỏi thì có ý chí; ai có ý chí thì có thể làm được nhiều điều. Ta nói với các con, ai không yêu thương bằng cả sức mạnh của linh hồn mình, thì sẽ không có sự thăng hoa tâm linh hay sự khôn ngoan, cũng sẽ không thực hiện được những việc lớn lao. (24, 41)

48. Đừng để lòng các con trở nên kiêu ngạo, vì nó tượng trưng cho ngọn lửa vĩnh cửu của Đấng mà từ đó mọi sự đã phát sinh và nơi mọi sự được hồi sinh.

49. Thần Khí dùng trái tim để yêu thương qua thân xác. Nếu các con chỉ yêu theo luật của vật chất, tình yêu của các con sẽ là tạm thời, vì nó có giới hạn. Nhưng nếu các con yêu bằng tinh thần, cảm giác đó sẽ giống như của Cha, Đấng vĩnh cửu, hoàn hảo và bất biến.

50. Mọi sự sống và mọi tạo vật đều có mối liên hệ với Thần Khí, vì Ngài sở hữu sự sống vĩnh cửu. Đừng tự giới hạn mình, hãy yêu Ta và yêu nhau, vì các con sở hữu tia lửa Thượng Đế của “Sự Hiện Hữu”, thứ không biết đến giới hạn trong tình yêu, chính là Thượng Đế. (180, 24-26)

51. Hãy leo lên con đường dẫn các con đến đỉnh núi, và với mỗi bước chân, các con sẽ hiểu rõ hơn những chỉ dẫn của Ta và ngày càng hoàn thiện hơn trong việc giải thích thông điệp thiêng liêng.

52. Ngôn ngữ của Thần Khí là gì? Đó là tình yêu. Tình yêu là ngôn ngữ phổ quát của tất cả các linh hồn. Các con không thấy rằng tình yêu con

người cũng biết nói sao? Thường thì nó không cần lời nói, nó nói hay hơn qua hành động, qua suy nghĩ. Nếu tình yêu con người đã thể hiện như vậy — thì ngôn ngữ của nó sẽ ra sao khi các con hoàn thiện trong các luật của Ta? (316, 59-60)

53. Khi các con suy ngẫm rằng Ta là Trí tuệ — trí tuệ ấy phát xuất từ tình yêu. Khi các con nhận ra Ta là Đấng Phán xét — sự phán xét ấy dựa trên tình yêu. Khi các con xem Ta là Đấng Quyền năng — quyền năng của Ta dựa trên tình yêu. Nếu các con biết rằng Ta là Đấng Vĩnh Cửu — sự vĩnh cửu của Ta xuất phát từ tình yêu, bởi vì tình yêu là sự sống và sự sống làm cho linh hồn trở nên bất tử.

54. Tình yêu là ánh sáng, là sự sống và là tri thức. Và hạt giống này, Ta đã ban cho các con từ thuở ban đầu — hạt giống duy nhất mà Ta, với tư cách là người nông dân hoàn hảo, đã gieo xuống những cánh đồng là trái tim các con. (222. 23)

Sức mạnh cao cả của tình yêu

55. Hỡi những người nam và người nữ trên thế gian, những người đã quên đi trong sự hiểu biết của mình điều duy nhất có thể làm cho các con trở nên khôn ngoan và hạnh phúc: Các con đã quên đi tình yêu, nguồn cảm hứng của vạn vật — tình yêu có thể làm được mọi điều và biến đổi mọi thứ! Các con đang sống giữa đau khổ và bóng tối; bởi vì các con không thực hành tình yêu mà Ta dạy, nên các con tự gây ra đau khổ về thể xác lẫn tâm hồn cho chính mình.

56. Để khám phá và hiểu được những thông điệp của Ta, trước hết các người phải có lòng nhân ái và dịu dàng từ tận đáy lòng — những đức tính vốn có trong mỗi linh hồn ngay từ lúc được tạo dựng; nhưng để có thể cảm nhận được tình yêu đích thực và cao cả của , các người phải tu dưỡng tâm hồn bằng cách nuôi dưỡng những cảm xúc tốt đẹp; thế nhưng trong cuộc đời, các người đã muốn có tất cả mọi thứ, chỉ trừ tình yêu thiêng liêng. (16, 31-32)

57. Trong mọi thời đại, các con đã có những người dẫn dắt dạy các con về sức mạnh của tình yêu. Họ là những anh em tiến bộ hơn của các con, với sự hiểu biết sâu sắc hơn về Luật của Ta và sự trong sạch hơn trong các việc làm của họ. Họ đã nêu gương về sức mạnh, tình yêu và sự khiêm nhường khi họ đối cuộc đời đầy lầm lạc và tội lỗi của mình lấy một cuộc sống dành cho điều thiện, sự hy sinh và lòng bác ái tích cực.

58. Từ thuở ấu thơ cho đến tuổi già, các con đã có những tấm gương rõ ràng về tất cả những gì có thể đạt được nhờ tình yêu, và về những đau khổ do sự thiếu vắng lòng bác ái gây ra; nhưng các con — vô cảm hơn cả đá — đã không hiểu được cách học hỏi từ những bài học và tấm gương mà cuộc sống hàng ngày mang lại.

59. Các con đã bao giờ quan sát thấy ngay cả những con thú săn mồi cũng phản ứng dịu dàng trước tiếng gọi của tình yêu chưa? Các nguyên tố, các lực lượng của thiên nhiên — tất cả những gì tồn tại trong thế giới

vật chất và tinh thần — cũng có thể phản ứng theo cách tương tự.

60. Vì vậy, Ta nói với các con rằng các con phải ban phước cho mọi thứ bằng tình yêu, nhân danh Cha và Đấng Tạo Hóa của Vũ Trụ.

61. Chúc phúc có nghĩa là làm cho no đủ. Chúc phúc là cảm nhận điều tốt lành, nói ra và truyền tải nó.

Chúc phúc có nghĩa là thấm đẫm mọi thứ xung quanh các con bằng những suy nghĩ của tình yêu. (14, 56-60)

62. Quả thật, Ta nói với các con, tình yêu là sức mạnh bất biến, điều khiến vũ trụ. Tình yêu là nguồn gốc và ý nghĩa của cuộc sống.

63. Ta đang mở ra một thời kỳ phục sinh tinh thần cho tất cả mọi người — một thời kỳ mà Ta sẽ làm nảy nở hạt giống tình yêu được chúc phúc đó, hạt giống mà Ta đã rải xuống thế gian từ đỉnh thập tự giá và qua đó báo trước cho các con rằng, nếu con người yêu thương nhau như Ta đã dạy các con, thì “cái chết” sẽ bị xóa bỏ khỏi thế gian và thay vào đó, sự sống sẽ ngự trị trên con người và thể hiện trong mọi công việc của họ. (282, 13-14)

V. Các hình thức mặc khải và hoạt động của Thiên Chúa

Chương 19 – Ba Ngôi Thiên Chúa

Sự hiệp nhất của Đức Chúa Trời với Đức Kitô và Đức Thánh Thần

1. Ánh sáng Lời Ta sẽ hiệp nhất loài người trong Thời Đại Thứ Ba này. Sự thật của Ta sẽ chiếu sáng trong mọi tâm trí và nhờ đó làm cho những khác biệt về tín ngưỡng và giáo phái biến mất.

2. Trong khi ngày nay một số người yêu mến Ta trong Đức Giê-hô-va và chối bỏ Đấng Christ, thì những người khác lại yêu mến Ta trong Đấng Christ mà không biết Đức Giê-hô-va; trong khi một số người công nhận sự hiện hữu của Ta là Đức Thánh Linh, thì những người khác lại tranh cãi và chia rẽ vì Ba Ngôi của Ta.

3. Và bây giờ Ta hỏi loài người này và những ai dẫn dắt họ về mặt tinh thần: Tại sao các ngươi lại xa cách nhau, trong khi tất cả các ngươi đều tuyên xưng Đức Chúa Trời chân thật? Nếu các ngươi yêu Ta trong Đức Giê-hô-va, các ngươi đang ở trong sự thật. Nếu các ngươi yêu Ta qua Đấng Christ — Ngài là Con Đường, Sự Thật và Sự Sống. Nếu các ngươi yêu Ta với tư cách là Thánh Linh, các ngươi đang đến gần Ánh Sáng.

4. Các con chỉ có một Đức Chúa Trời duy nhất, chỉ có một Cha duy nhất. Không có ba Ngôi Thần tồn tại trong Đức Chúa Trời, mà chỉ có một Thánh Linh Thần Thánh, Đấng đã tự mặc khải cho nhân loại qua ba giai đoạn phát triển khác nhau. Khi đi sâu vào chiều sâu này, nhân loại, trong sự non nớt của mình, đã tin rằng họ thấy ba Ngôi, trong khi thực tế chỉ

có một Thánh Linh Thần Thánh duy nhất tồn tại. Vì vậy, khi các con nghe tên Giê-hô-va, hãy nghĩ đến Đức Chúa Trời như Cha và Đấng Phán Xét. Khi các con nghĩ đến Đấng Christ, hãy nhận ra trong Ngài Đức Chúa Trời là Thầy, là Tình Yêu; và khi các con tìm hiểu nguồn gốc của Thánh Linh, hãy biết rằng Ngài không ai khác chính là Đức Chúa Trời, khi Ngài bày tỏ sự khôn ngoan vô biên của Ngài cho những môn đệ đã tiến bộ hơn.

5. Nếu Ta gặp nhân loại của “Thời kỳ Đầu tiên” đã phát triển về mặt tinh thần như ngày nay, Ta đã tự bày tỏ với họ như Cha, như Thầy và như Thánh Thần; lúc đó con người sẽ không nhìn thấy ba vị Thần linh trong khi chỉ có một. Nhưng họ không có khả năng giải thích đúng đắn những giáo lý của Ta, và họ sẽ bị nhầm lẫn và tránh xa con đường của Ta, để tiếp tục tạo ra những vị thần nhỏ bé và dễ tiếp cận theo ý tưởng của họ.

6. Ngay khi con người nhận ra và chấp nhận sự thật này, họ sẽ hối hận vì đã hiểu lầm lẫn nhau vì một sai lầm mà họ có thể tránh được chỉ với một chút tình yêu.

7. Nếu Đấng Christ là tình yêu, thì các con có thể tin rằng Ngài độc lập với Đức Giê-hô-va, trong khi chính Ta là tình yêu?

8. Nếu Thánh Thần là sự khôn ngoan, thì các con có tin rằng Thánh Thần này tồn tại độc lập với Đấng Christ không, trong khi chính Ta là sự khôn ngoan? Các con có nghĩ

rằng “Lời” và Thánh Thần là hai thứ khác nhau không?

9. Chỉ cần biết một chút về Lời mà Chúa Giê-su đã dạy cho nhân loại là đủ để hiểu rằng chỉ có một Đức Chúa Trời tồn tại và mãi mãi chỉ có một. Vì thế, Ta đã phán qua Ngài: “Ai biết Con thì biết Cha, vì Ngài ở trong Ta và Ta ở trong Ngài.” Sau này, khi Ngài báo trước rằng Ngài sẽ trở lại với loài người vào một thời điểm khác, Ngài không chỉ nói: “Ta sẽ trở lại”, mà còn hứa sẽ sai Thánh Thần, Thần An Ủi, Thần Chân Lý.

10. Tại sao Đấng Christ lại phải đến tách biệt với Thánh Thần? Chẳng lẽ Ngài không thể mang theo sự thật, ánh sáng và sự an ủi trong Thánh Thần của Ngài sao? (1, 66-70, 73-76)

11. Ta là Thầy của các con; nhưng đừng xem Ta tách biệt khỏi Cha, vì Ta là Cha.

12. Không có sự khác biệt giữa Con và Thánh Thần, vì Thánh Thần và Con là một Thánh Thần duy nhất, và đó chính là Ta.

13. Hãy nhìn thấy trong những mặc khải của Ta qua mọi thời đại một Đức Chúa Trời duy nhất, Đấng đã dạy dỗ các con bằng những bài học đa dạng và khác nhau: một cuốn sách duy nhất với nhiều trang. (256, 4)

Ba cách mặc khải của Đức Chúa Trời

14. Bây giờ các con đã biết lý do tại sao Cha đã mặc khải theo từng giai đoạn, và cũng hiểu được sự lầm lẫn của loài người về khái niệm Ba Ngôi.

15. Đừng cố gắng gán cho Ta một hình dáng vật chất trong tưởng tượng của các con nữa, vì trong Thần Khí của Ta không có hình dáng nào, cũng như trí tuệ, tình yêu hay sự khôn ngoan không có hình dáng.

16. Ta nói điều này với các con vì nhiều người tưởng tượng Ta dưới hình dạng một ông già khi nghĩ về Cha; nhưng Ta không phải là một ông già, vì Ta ở ngoài thời gian, Thần Khí của Ta không có tuổi tác.

17. Khi các con nghĩ đến Đấng Christ, các con lập tức hình dung ra hình ảnh thể xác của Chúa Giêsu trong tâm trí mình. Nhưng Ta nói với các con rằng Đấng Christ, Tình Yêu Thần Thánh được sinh ra trong xác thịt, Lời của Ta đã trở thành con người, khi Ngài rời bỏ vỏ bọc thể xác, đã hòa nhập với Thần Khí của Ta, từ đó Ngài đã phát xuất.

18. Tuy nhiên, khi các con nói về Thánh Thần, các con dùng hình ảnh con chim bồ câu để cố gắng hình dung Ngài dưới một hình thức nào đó. Nhưng Ta nói với các con rằng thời đại của các biểu tượng đã qua, và vì lý do đó, khi các con cảm nhận được sự tác động của Thánh Thần, các con hãy đón nhận Ngài như một sự linh cảm, như ánh sáng trong tâm hồn các con, như sự sáng tỏ, giải tỏa mọi sự mơ hồ, bí ẩn và bóng tối. (39, 42, 44-47)

19. Từ thời đại này sang thời đại khác, con người có một hình dung ngày càng rõ ràng hơn về Ta. Những ai đã biết Ta qua Đấng Christ có một hình ảnh gần với sự thật hơn so với những ai chỉ biết Ta qua các luật lệ

của Mô-sê. Vị Thần mà đám đông con người đã theo và vâng phục vì sợ sự công chính của Ngài, sau này đã được tìm kiếm như một người Cha và Thầy khi hạt giống tình yêu của Đấng Christ nảy mầm trong lòng họ. (112, 3)

20. Ta đứng trên thời gian, trên mọi sự được tạo dựng, Thần Khí Thần Thánh của Ta không chịu sự chi phối của sự phát triển. Ta là Đấng Vĩnh Hằng và Hoàn Hảo — không như các con, những người rõ ràng có một khởi đầu, những người hoàn toàn chịu sự chi phối của các quy luật phát triển và hơn nữa, cảm nhận được dòng chảy của thời gian trên sự tồn tại của mình.

21. Vì vậy, đừng nói rằng Cha chỉ thuộc về một thời đại, Đấng Christ thuộc về một thời đại khác, và Thánh Thần lại thuộc về một thời đại khác. Vì Cha là vĩnh cửu và không thuộc về thời đại nào, mà thời gian thuộc về Ngài; và Đấng Christ, khi Ngài đã biến mất dưới hình dạng con người, chính là Đức Chúa Trời, cũng như Thánh Thần, Đấng không ai khác chính là Cha các con, Đấng đang chuẩn bị hình thức mặc khải cao nhất của Ngài giữa các con, tức là không cần sự giúp đỡ của bất kỳ trung gian trần gian nào. (66, 43)

22. Ta đã giải thích cho các con rằng điều mà các con gọi là Cha chính là quyền năng tuyệt đối của Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa Vạn Vật, Đấng duy nhất không được tạo dựng; rằng Đấng mà các con gọi là “Con”, chính là Đấng Christ, tức là sự mặc

khải của tình yêu hoàn hảo của Cha dành cho các tạo vật của Ngài, và rằng điều mà các con gọi là "Thánh Thần" chính là sự khôn ngoan mà Đức Chúa Trời gửi đến các con như ánh sáng trong thời đại này, khi tâm hồn các con đã sẵn sàng để hiểu rõ hơn những mặc khải của Ta.

23. Ánh sáng của Thánh Thần ấy, sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ấy, sẽ sớm cai trị trong thời đại thứ ba này mà các con đang chứng kiến sự khởi đầu, và sẽ soi sáng tư tưởng của một nhân loại đang cần đến sự thiêng liêng, đang khát khao sự thật và đói khát tình yêu.

24. Cũng đúng như vậy, hỡi dân tộc, rằng một Thiên Chúa duy nhất đã mặc khải cho loài người, dù dưới ba khía cạnh khác nhau: Nếu các con tìm kiếm tình yêu trong các công trình của Cha trong thời đại đầu tiên đó, các con sẽ tìm thấy; và nếu các con tìm kiếm ánh sáng của sự khôn ngoan, các con cũng sẽ khám phá ra, cũng như trong các công trình và lời nói của Đấng Christ, các con sẽ không chỉ gặp gỡ tình yêu, mà còn gặp gỡ quyền năng và sự khôn ngoan. Vậy thì có gì lạ khi các con khám phá ra trong các công trình của Thánh Thần trong thời đại này cả sức mạnh, luật pháp và quyền năng, cũng như tình yêu, sự dịu dàng và thuốc chữa lành? (293, 20-21, 259 25-26)

25. Luật pháp, Tình yêu, Trí tuệ — đây là ba hình thức mặc khải mà Ta đã tỏ mình ra cho con người, để trên con đường phát triển của mình, con người có được niềm tin vững

chắc và sự hiểu biết trọn vẹn về Đấng Tạo Hóa của mình. Ba giai đoạn mặc khải này khác biệt với nhau, nhưng tất cả đều có cùng một nguồn gốc, và khi kết hợp lại, chúng tạo nên sự hoàn hảo tuyệt đối. (165, 56)

26. Trong Ta có Đấng Phán Xét, Đấng Cha và Đấng Thầy — ba giai đoạn mặc khải khác nhau trong một thực thể duy nhất, ba trung tâm sức mạnh và một bản chất duy nhất: Tình yêu. (109, 40)

27. Ta là Đức Giê-hô-va, Đấng đã giải thoát các ngươi khỏi cái chết trong mọi thời đại. Ta là Đức Chúa Trời duy nhất, Đấng đã phán với các con mọi thời đại. Đấng Christ là "Lời" của Ta, Đấng đã phán với các con qua Đức Giê-su. Ngài đã nói với các con: "Ai biết Con thì biết Cha." Và Thánh Linh, Đấng đang phán với các con hôm nay, cũng chính là Ta; vì chỉ có một Thánh Linh, chỉ có một "Lời", và đó là của Ta.

28. Hãy nghe đây, các môn đệ của Ta: Trong "Thời kỳ đầu tiên", Ta đã ban cho các con Luật pháp; trong Thời kỳ thứ hai, Ta đã dạy các con về Tình yêu, để các con có thể giải thích những điều răn đó; và bây giờ, trong Thời kỳ thứ ba này, Ta gửi đến các con Ánh sáng, để các con có thể thấu hiểu ý nghĩa của tất cả những gì đã được mặc khải cho các con.

29. Vậy tại sao các con lại nhất định muốn tìm thấy ba vị Thần ở nơi chỉ có một Thần Linh duy nhất, đó là Thần Linh của Ta?

30. Ta đã ban Luật cho loài người đầu tiên, nhưng Ta vẫn báo trước

cho Mô-sê rằng Ta sẽ sai Đấng Mê-si-a đến. Đấng Ki-tô, Đấng mà qua Ngài Ta đã ban cho các con “Lời” của Ta, đã nói với các con khi sứ mệnh của Ngài sắp kết thúc: “Ta trở về cùng Cha, Đấng mà từ đó Ta đã ra đi.” Ngài cũng đã nói với các con: “Cha và Ta là Một.” Nhưng sau đó, Ngài hứa sẽ sai Thánh Thần Chân Lý đến với các con, Đấng sẽ soi sáng màu nhiệm các mặc khải của Ta theo ý muốn của Ta và tùy theo sự phát triển của các con.

31. Nhưng ai có thể làm sáng tỏ những bí mật của Ta và giải thích những màu nhiệm này? Ai có thể mở những con dấu trên cuốn sách Khôn ngoan của Ta ngoài Ta?

32. Quả thật, Ta nói với các con, Thánh Thần, mà hiện nay các con coi là một thực thể khác biệt với Đức Giê-hô-va và Đấng Christ, không gì khác hơn là sự khôn ngoan mà Ta bày tỏ cho tinh thần các con, để các con có thể hiểu, nhìn thấy và cảm nhận sự thật. (32, 22-27)

33. Hãy hợp nhất trong trí tuệ và tâm hồn các ngươi những mặc khải của Ta với tư cách là Đức Chúa Trời, Đấng công bố luật pháp cho các ngươi; những mặc khải của Ta với tư cách là Cha, tiết lộ cho các con tình yêu vô hạn của Ta, và những lời dạy của Ta với tư cách là Thầy, tiết lộ cho các con sự khôn ngoan của Ta, thì từ tất cả những điều đó, các con sẽ nhận được một bản chất, một ý định thiêng liêng: đó là các con sẽ đến với Ta trên con đường ánh sáng thiêng liêng — hơn cả một lời truyền đạt cho các con. Ta muốn

dẫn các con vào vương quốc của chính Ta, nơi Ta luôn hiện diện, mãi mãi ở trong các con. (324, 58)

34. Đây sẽ không phải là lần đầu tiên con người phải vật lộn để giải thích một sự mặc khải thiêng liêng hoặc tìm kiếm sự rõ ràng trong một vấn đề mà đối với mắt họ là một bí ẩn. Ngay từ “Thời kỳ thứ hai”, sau khi Ta rao giảng trên thế gian, con người đã bàn luận về nhân cách của Chúa Giê-su và muốn biết liệu Ngài có phải là Thần thánh hay không, liệu Ngài có là một với Cha hay là một nhân vị khác biệt với Ngài. Họ đã đánh giá và nghiên cứu giáo lý của Ta bằng mọi cách.

35. Bây giờ, Ta lại sẽ trở thành đối tượng của những sự giải thích, tranh luận, tranh cãi và điều tra.

36. Người ta sẽ kiểm tra xem liệu Thánh Thần của Đấng Christ, khi Ngài tự bày tỏ, có độc lập với Thánh Thần của Cha hay không; và sẽ có những người khác nói rằng chính Thánh Thần đã phán, chứ không phải Cha hay Con.

37. Nhưng điều mà các ngươi gọi là “Thánh Thần” chính là Ánh Sáng của Đức Chúa Trời, và điều mà các ngươi gọi là “Con” chính là “Lời” của Ngài. Vì vậy, khi các con nghe Lời này ở đây, khi các con áp dụng giáo lý “Thời kỳ Thứ hai” của Ta hoặc suy ngẫm về Luật pháp và các mặc khải của “Thời kỳ Thứ nhất”, hãy ý thức rằng các con đang ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời Duy nhất, đang nghe Lời của Ngài và nhận lãnh ánh sáng của Thánh Linh Ngài. (216, 39-42)

Đức Chúa Trời là Thần Tạo Hóa và là Cha

38. Ta là bản chất của mọi sự được tạo dựng. Mọi sự đều sống nhờ quyền năng vô hạn của Ta. Ta hiện diện trong mọi thân thể và mọi hình thái. Ta hiện diện trong mỗi người các con, nhưng các con phải chuẩn bị và mở lòng để có thể cảm nhận và khám phá Ta.

39. Ta là hơi thở sự sống cho mọi sinh linh, vì Ta là sự sống. Vì vậy, Ta đã cho các con hiểu rằng, khi Ta hiện diện trong mọi công trình của các con, thì không cần phải tạc hình Ta bằng đất sét hay đá cẩm thạch để thờ phượng Ta hay cảm thấy Ta gần gũi với các con. Sự hiểu lầm này chỉ phục vụ cho việc dụ dỗ nhân loại sa vào sự thờ phượng thần tượng.

40. Nhờ Lời của Ta, các con cảm nhận được sự hài hòa tồn tại giữa Cha và mọi tạo vật, các con hiểu rằng Ta là Bản chất nuôi dưỡng mọi sinh linh, và rằng các con là một phần của chính Ta. (185, 26-28)

41. Thần Khí của Cha là vô hình, nhưng Ngài tự biểu lộ qua vô vàn hình thức. Cả vũ trụ chỉ là một sự hiện thân vật chất của Thần Thánh. Mọi tạo vật đều là sự phản chiếu của Chân Lý.

42. Ta đã bao quanh sự tồn tại của các linh hồn, những đứa con của Thần tính Ta, tùy theo nơi chúng cư ngụ, bằng một loạt các hình thức sống, trong đó Ta đã đặt vào sự khôn ngoan, vẻ đẹp, sức sống và ý nghĩa, để mang đến cho mỗi nơi cư ngụ này bằng chứng rõ ràng nhất về

sự tồn tại của Ta và một ý niệm về quyền năng của Ta. Ta chỉ cho các con thấy rằng ý nghĩa của cuộc sống nằm ở tình yêu, ở tri thức, ở việc nhận thức sự thật. (168, 9-10)

43. Hỡi các môn đệ, từ Ta đã phát sinh ba bản chất: Thần thánh, tâm linh và vật chất. Với tư cách là Đấng Sáng Tạo và Chủ nhân của mọi sự được tạo dựng, Ta có thể nói với các con theo cách vừa thần thánh vừa dễ hiểu. Vì bản chất vật chất phát sinh từ Ta, Ta có thể để cho các con nghe thấy tiếng nói và lời Ta một cách hữu hình, để con người có thể hiểu được Ta.

44. Ta là Khoa học Hoàn hảo, Nguồn gốc của vạn vật, Nguyên nhân của mọi nguyên nhân và Ánh sáng chiếu rọi vạn vật. Ta đứng trên mọi sự sáng tạo, trên mọi tri thức. (161, 35-36)

45. Bây giờ là thời điểm của sự hiểu biết, của sự giác ngộ của linh hồn và trí tuệ, trong đó con người cuối cùng sẽ tìm kiếm Ta về mặt tinh thần, bởi vì họ sẽ nhận ra rằng Đức Chúa Trời không phải là một con người hay một hình ảnh tượng tượng, mà là Thần Khí vô hạn và tuyệt đối của vũ trụ. (295, 29)

Đức Kitô, Tình Yêu và Lời của Thiên Chúa

46. Trước khi Cha tự mặc khải cho nhân loại qua Đức Giêsu, Ngài đã gửi cho các con những mặc khải của Ngài, trong đó Ngài đã sử dụng các hình thức và sự kiện vật chất. Dưới danh xưng “Đấng Christ”, các con đã biết đến Đấng đã bày tỏ tình yêu

của Đức Chúa Trời giữa loài người; nhưng khi Ngài đến thế gian, Ngài đã tự mặc khải là Cha từ trước đó, vì vậy các con không nên nói rằng Đấng Christ đã được sinh ra trên thế gian — chính Chúa Giê-su là Đấng đã được sinh ra, là thân xác mà Đấng Christ ngự trong đó.

47. Hãy suy ngẫm, và cuối cùng các con sẽ hiểu Ta và sẽ thừa nhận rằng Đấng Christ đã có trước Giê-su, vì Đấng Christ là tình yêu của Đức Chúa Trời. (16, 6-7)

48. Ta đang ở đây với các con và ban cho các con sức mạnh để chiến đấu vì sự bình an vĩnh cửu của linh hồn các con. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, ngay cả trước khi nhân loại biết đến Ta, Ta đã soi sáng các con từ cõi vô tận và đã nói với trái tim các con. Vì Ta là Một với Cha, nên Ta luôn ở trong Ngài. Phải trải qua nhiều thời đại trên nhân loại, cho đến khi thế giới đón nhận Ta trong Đức Giêsu và nghe Lời Thiên Chúa, mặc dù Ta phải nói với các con rằng không phải tất cả những ai đã nghe giáo huấn của Ta lúc bấy giờ đều có sự phát triển tâm hồn cần thiết để cảm nhận sự hiện diện của Thiên Chúa trong Đức Kitô. (300, 30)

49. Trong Đức Giê-hô-va, các con đã tin rằng mình nhận ra một Đức Chúa Trời tàn nhẫn, đáng sợ và hay báo thù. Sau đó, để giải thoát các con khỏi sai lầm của mình, Chúa đã sai Đấng Christ, Tình Yêu Thần Thánh của Ngài, đến với các con, để các con “khi biết Con, thì sẽ biết Cha”; và thế mà, loài người vô minh

và lại sa vào tội lỗi vẫn tin rằng họ thấy một Đức Giê-su giận dữ và bị xúc phạm, người chỉ đang chờ đợi sự xuất hiện của những kẻ đã làm tổn thương Ngài trong “Thung lũng Tâm linh”, để nói với họ: “Hãy lui ra khỏi Ta, Ta không biết các ngươi”; và để ngay lập tức khiến họ phải chịu những cực hình tàn nhẫn nhất trong cõi vĩnh hằng.

50. Đã đến lúc các con phải hiểu ý nghĩa của những lời dạy của Ta, để các con không sa vào những sai lầm. Tình Yêu Thần Thánh sẽ không cản trở các con đến với Ta; nhưng nếu các con không sửa chữa những lỗi lầm của mình, thì chính vị Thẩm Phán không khoan nhượng của lương tâm các con sẽ nói với các con rằng các con không xứng đáng được vào Vương Quốc Ánh Sáng. (16, 46-47)

51. Ta muốn các con giống như Thầy của các con, để xứng đáng được gọi là môn đệ của Ta. Di sản của Ta là Tình Yêu và Trí Tuệ. Chính Đấng Christ đã đến với các con, và chính Đấng Christ đang nói với các con vào lúc này; nhưng đừng cố tách Ta khỏi Thiên Chúa hay xem Ta nằm ngoài Ngài, vì Ta là và luôn là một với Cha.

52. Ta đã nói với các con rằng Đấng Christ là Tình Yêu Thần Thánh; vì vậy, đừng cố gắng tách Ta ra khỏi Cha. Các con có tin rằng Ngài là một người Cha không có tình yêu dành cho con cái mình không? Sao các con lại nghĩ như vậy? Đã đến lúc các con phải nhận ra điều này.

53. Không ai nên xấu hổ khi gọi Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa, là Cha, vì đó là danh hiệu thật sự của Ngài. (19, 57-58)

54. Trong Đức Giêsu, thế gian đã nhìn thấy Thiên Chúa đã trở thành con người. Con người chỉ nhận được từ Ngài những bài học về tình yêu, những giáo huấn về sự khôn ngoan vô biên, những bằng chứng về công lý hoàn hảo, nhưng không bao giờ là một lời nói bạo lực, một hành động hay một dấu hiệu của sự oán hận. Hãy nhìn xem, thay vào đó, Ngài đã bị xúc phạm và chế giễu đến mức nào. Ngài có quyền năng và mọi sức mạnh trong tay, điều mà cả thế giới không có, nhưng điều cần thiết là thế giới phải nhận biết Cha của mình trong bản chất thật sự, trong công lý và lòng thương xót thật sự của Ngài.

55. Trong Đức Giêsu, thế gian đã thấy một Người Cha sẵn sàng hiến dâng tất cả vì con cái mình mà không đòi hỏi gì cho bản thân; một Người Cha tha thứ những lời xúc phạm nặng nề nhất bằng tình yêu vô tận, mà không bao giờ trả thù; và một Người Cha, thay vì cướp đi mạng sống của những đứa con xúc phạm Ngài, lại tha thứ cho chúng và dùng chính máu mình để vạch ra con đường dẫn đến sự cứu rỗi linh hồn cho chúng. (160, 46-47)

56. Khi còn là con người, Chúa Giêsu là lý tưởng và là hiện thân của sự hoàn hảo của các con; để các con có một gương mẫu xứng đáng để noi theo trong Ngài, Ta muốn dạy các con điều mà con người phải trở

thành để trở nên giống Thiên Chúa của mình.

57. Chỉ có một Thiên Chúa, và Đấng Kitô là Một với Ngài, vì Ngài là “Lời” của Thiên Chúa, là con đường duy nhất để các con đến với Cha của muôn loài. (21, 33-34)

58. Hỡi các môn đệ, Đấng Kitô là sự biểu lộ cao nhất của tình yêu Thiên Chúa, là ánh sáng, là sự sống trong các cõi của Thần Khí; ánh sáng xé tan bóng tối và trước mọi cái nhìn thiêng liêng, ánh sáng ấy bày tỏ sự thật, giải tỏa những bí ẩn, mở cánh cửa và chỉ đường đến sự khôn ngoan, sự vĩnh cửu và sự hoàn hảo của các linh hồn. (91, 32)

Thánh Thần — Sự Thật và Trí Tuệ của Thiên Chúa

59. Trong sự khôn ngoan có sức chữa lành và sự an ủi mà lòng các con khao khát. Vì thế, xưa kia Ta đã hứa ban cho các con Thánh Thần Chân Lý như Thánh Thần An Ủi.

60. Nhưng điều tuyệt đối cần thiết là phải có đức tin, để không bị đình trệ trên con đường phát triển cũng như không cảm thấy sợ hãi trước những thử thách. (263, 10-11)

61. Đây là thời đại của Ánh sáng, trong đó Trí tuệ Thần thánh, là Ánh sáng của Thánh Thần, sẽ chiếu sáng cả những góc khuất nhất của trái tim và linh hồn. (277, 38) (Xem thêm các câu 8-10, 12, 18, 21-24, 27, 32, 36-37 của chương này)

Chương 20 - Đức Mẹ Maria, tình yêu mẫu tử của Thiên Chúa

Cuộc đời trần thế của Đức Mẹ trong sự khiêm nhường

1. Maria là bông hoa trong vườn thiên đàng của Ta, bản thể của nàng luôn hiện diện trong Thần Khí Ta.
2. Các con có thấy những bông hoa này ở đây, đang che giấu vẻ đẹp của mình trong sự khiêm nhường không? Maria cũng đã và đang như vậy: một nguồn suối vô tận của vẻ đẹp đối với ai có thể chiêm ngưỡng Người trong sự trong sạch và kính trọng, và một kho tàng của lòng nhân ái và dịu dàng đối với mọi loài.
3. Đức Mẹ đã đi khắp thế gian và che giấu bản thể thần thánh của mình; Người biết mình là ai và Con của Người là ai, nhưng thay vì tự hào về ân sủng đó, Người chỉ tự xưng là một nữ tỳ của Đấng Tối Cao, là một công cụ của ý định Chúa. (8, 42-43, 46)
4. Đức Mẹ Maria biết rằng bà sẽ thụ thai một Vua quyền năng và vĩ đại hơn tất cả các vua trên đất. Nhưng vì thế mà bà tự xưng mình là Nữ Vương giữa loài người sao? Liệu đôi môi bà có tuyên bố ở các quảng trường, trên đường phố, trong những túp lều đơn sơ hay trong các cung điện rằng bà sẽ trở thành Mẹ của Đấng Mê-sia, rằng “Con Một” của Cha sẽ ra đời từ lòng bà?
5. Chắc chắn là không, hỡi dân ta: sự khiêm nhường, hiền lành và ân sủng lớn lao nhất ở trong bà, và lời hứa đã được ứng nghiệm. Trái tim của

- một người mẹ trần thế đã được hạnh phúc, và ngay cả trước khi sinh con — vào thời điểm đó và sau này trong suốt cuộc đời của Con — bà là một người mẹ đầy yêu thương, người đã biết trước về sứ mệnh của Chúa Giêsu, về nhiệm vụ mà Ngài phải hoàn thành giữa loài người, và lý do Ngài đến. Bà chưa bao giờ chống lại sứ mệnh đó, vì bà cũng tham gia vào công việc đó.
6. Khi thỉnh thoảng bà rơi lệ, đó là những giọt nước mắt của một người mẹ trần thế, là bản chất thể xác cảm nhận được nỗi đau trong Con, chính là thịt da của bà.
 7. Nhưng bà có phải là môn đệ của Thầy, của Con bà không? Không. Maria không cần học gì từ Chúa Giêsu cả. Bà ở trong chính Cha và chỉ nhập thể để hoàn thành nhiệm vụ đẹp đẽ và khó khăn đó.
 8. Liệu trái tim người mẹ cao quý ấy có chỉ giới hạn trong việc yêu thương người con yêu quý nhất của mình? Chắc chắn là không; qua trái tim con người nhỏ bé ấy, trái tim người mẹ đã bộc lộ qua sự an ủi và những lời cao cả, qua lời khuyên và ân huệ, qua những phép lạ, qua ánh sáng và sự thật.
 9. Bà chưa bao giờ tự khoe khoang, chưa bao giờ hiểu sai lời của Thầy. Nhưng cũng như bà đã quỳ dưới chân máng cỏ, nơi làm nô cho bà, thì bà cũng quỳ dưới chân Thập giá, nơi Con, Thầy, Cha của cả tạo vật đã chết và thở hơi thở cuối cùng với tư cách là con người.
 10. Như vậy, bà đã hoàn thành sứ mệnh của mình với tư cách là một

người mẹ trần thế và đã trở thành một tấm gương cao quý cho tất cả các bà mẹ và mọi người. (360, 28-31)

Maria và Chúa Giêsu

11. Nhiều lần, con người đã tự hỏi tại sao Chúa Giêsu, ngay cả sau khi bị đóng đinh, lại để cho người phụ nữ tội lỗi là Ma-đa-len gặp Ngài và sau đó tìm đến các môn đệ, trong khi không có tin tức nào cho biết Ngài đã viếng thăm Mẹ Ngài. Về điều này, Ta nói với các con rằng, không cần thiết phải tỏ mình ra với Maria theo cách giống như Ta đã làm với những người kia. Bởi vì mối liên kết giữa Đấng Christ và Maria đã tồn tại từ lâu, ngay cả trước khi thế giới được tạo dựng.

12. Qua Chúa Giêsu, Ta đã tỏ mình ra cho nhân loại để cứu rỗi những người tội lỗi, và sau khi bị đóng đinh, Ta đã để họ nhìn thấy Ta để khơi dậy đức tin nơi những ai cần đến Ta. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, Đức Mẹ Maria — với tư cách là con người, là Mẹ yêu thương của Ta — không cần phải tẩy rửa bất kỳ vết nhơ nào, và bà cũng không thể thiếu đức tin, vì bà đã biết Chúa Kitô là ai ngay cả trước khi dâng lòng mẹ cho Ngài.

13. Không cần thiết phải nhân hóa Thần Khí của Ta để viếng thăm những ai, với cùng sự trong sạch và hiền lành mà bà đã đón nhận Ta trong lòng mình, đã trả Ta về Nước Trời mà Ta đã đến từ đó. Nhưng ai có thể biết được cách Ta đã nói chuyện với bà trong sự cô đơn của

bà, và sự vuốt ve thần thánh mà Thần Khí của Ta đã bao bọc bà?

14. Vì vậy, Ta trả lời những ai đã hỏi Ta câu hỏi này, vì họ thường nghĩ rằng chuyến viếng thăm đầu tiên của Chúa Giêsu lẽ ra phải dành cho Mẹ Ngài.

15. Hình thức mà Ta đã tỏ mình ra với Maria hẳn phải khác biệt biết bao so với hình thức mà Ta đã dùng để tỏ mình ra với Magdalena và các môn đệ của Ta. (30, 17-21)

Sự trinh khiết của Đức Mẹ

16. Trên đỉnh núi nơi Thầy đang ở, cũng có Mẹ Maria, Mẹ của toàn thể nhân loại — Đấng đã trở thành người phụ nữ trong “Thời đại Thứ hai” để phép lạ Nhập thể của “Lời Thiên Chúa” trở thành hiện thực.

17. Con người đã nhiều lần phán xét và mổ xẻ Đức Mẹ cũng như cách thức Chúa Giêsu ra đời, và những phán xét đó đã xé rách tấm áo trong sạch của tinh thần mẫu tử, trái tim của Người đã để máu mình tuôn trào xuống thế gian.

18. Trong thời đại này, Ta đã vén bức màn bí ẩn để xóa tan sự nghi ngờ của những kẻ vô tín và ban cho họ sự hiểu biết về những giáo huấn thiêng liêng.

19. Con người đã biến sự thật của Ta, vốn là một con đường, thành nhiều lối rẽ, trên đó họ thường lạc lối. Trong khi một số người tìm kiếm sự cầu bầu của Mẹ Thiên Đàng và những người khác lại không nhận ra Người, thì áo choàng tình yêu và dịu dàng của Người vẫn bao bọc tất cả mãi mãi.

20. Từ thuở ban đầu, Ta đã mặc khải sự hiện hữu của Mẹ Thần Linh, Đấng mà các Tiên Tri đã nói đến ngay cả trước khi Người đến thế gian. (228, 1-5)

21. Đức Mẹ Maria được sai đến để tỏ lộ đức hạnh, gương mẫu và sự thần thánh trọn vẹn của Mẹ. Mẹ không phải là một người phụ nữ như bao người khác giữa loài người. Mẹ là một người phụ nữ có bản chất khác biệt, và thế gian đã chiêm ngưỡng cuộc đời Mẹ, tìm hiểu cách suy nghĩ và cảm nhận của Mẹ, biết đến sự trong sạch và duyên dáng của linh hồn và thân xác Mẹ.

22. Bà là một tấm gương về sự giản dị, khiêm nhường, vị tha và tình yêu. Tuy nhiên, mặc dù cuộc đời bà đã được thế giới thời bấy giờ và các thế hệ sau này biết đến, vẫn có nhiều người không công nhận đức hạnh và sự trinh khiết của bà. Họ không thể giải thích được sự thật rằng bà vừa là trinh nữ vừa là mẹ. Lý do là vì con người vốn dĩ không tin và không biết đánh giá các công trình thần thánh bằng tinh thần được đánh thức. Nếu họ nghiên cứu Kinh Thánh và tìm hiểu về sự nhập thể của Đức Mẹ Maria và cuộc đời của tổ tiên bà, cuối cùng họ sẽ biết bà là ai. (221, 3)

23. Tình yêu dịu dàng nhất của Thiên Chúa dành cho các tạo vật của Ngài không có hình hài*. Tuy nhiên, trong Thời kỳ Thứ hai, tình yêu đó đã mang hình hài của một người phụ nữ trong Đức Mẹ Maria, Mẹ của Chúa Giêsu.

** Hình hài của Đức Mẹ Maria được biết đến qua các lần hiện ra chỉ nên*

được xem là một hình hài mặc khải thiêng liêng được nhận lấy trong một thời gian ngắn.

24. Hãy hiểu rằng Đức Mẹ Maria đã luôn tồn tại, vì bản chất, tình yêu và sự dịu dàng của Người đã luôn hiện hữu trong Thiên Chúa.

25. Con người đã tạo ra biết bao lý thuyết và sai lầm về Đức Mẹ Maria! Về thiên chức làm mẹ, về sự thụ thai và sự trong sạch của Mẹ. Họ đã phỉ báng Mẹ biết bao!

26. Vào ngày họ thực sự hiểu được sự trong sạch đó, họ sẽ tự nhủ: “Thà chúng ta chưa từng được sinh ra còn hơn.” Những giọt nước mắt lửa sẽ thiêu đốt tâm hồn họ. Rồi Đức Mẹ sẽ bao bọc họ trong ân sủng của Mẹ, Mẹ Thiên Chúa sẽ che chở họ bằng áo choàng của Mẹ, và Cha sẽ tha thứ cho họ và với tình yêu vô tận, Ngài sẽ nói: “Hãy thức tỉnh và cầu nguyện, vì Ta tha thứ cho các con, và trong các con, Ta tha thứ và chúc lành cho thế giới.” (171, 69-72)

Hình mẫu của Đức Mẹ Maria cho người phụ nữ

27. Cuộc đời của Thầy các con là gương mẫu cho tất cả mọi người. Tuy nhiên, vì người phụ nữ thiếu sự hướng dẫn về thiên chức làm mẹ của mình, nên Đức Mẹ Maria đã được sai đến như hiện thân của Lòng Thương Xót Thần Thánh, Đấng đã hiện thân làm người phụ nữ giữa loài người, để cũng ban cho các con gương mẫu thần thánh về sự khiêm nhường. (101, 58)

28. Hỡi các phụ nữ được chúc phúc: Các con cũng thuộc về đoàn tông đồ

của Ta. Không có sự khác biệt nào giữa tinh thần của người nam và tinh thần của các con, dù các con khác biệt về thể xác và nhiệm vụ của hai bên cũng khác nhau.

29. Hãy lấy Chúa Giêsu làm Thầy của tâm hồn các con và theo Ngài trên con đường mà tình yêu của Ngài đã vạch ra. Hãy làm cho Lời Ngài trở thành của riêng các con và ôm lấy Thập giá của Ngài.

30. Ta nói với tinh thần các con bằng những lời Ta nói với các nam giới, vì các con bình đẳng về mặt tinh thần. Tuy nhiên — nếu trái tim người phụ nữ của các con tìm kiếm một gương mẫu để noi theo; nếu các con cần những gương mẫu hoàn hảo làm chỗ dựa để hoàn thiện bản thân trong cuộc sống, thì hãy nhớ đến Đức Mẹ Maria, hãy quan sát cuộc đời của Người trên trần gian.

31. Ý muốn của Cha là cuộc đời khiêm nhường của Đức Mẹ Maria được các môn đệ của Ta ghi chép lại, những người đã biết Mẹ trong suốt thời gian Mẹ hoạt động và đã trò chuyện với Mẹ.

32. Cuộc đời ấy — khiêm nhường đối với những ai biết đến — đã rực rỡ từ khi sinh ra cho đến khi kết thúc trên thế gian. Với sự khiêm nhường của tâm hồn, với lòng nhân ái vô biên, với sự trong sạch của trái tim, với tình yêu dành cho nhân loại, Đức Mẹ đã viết nên nhiều trang giáo huấn đầy yêu thương, mà Mẹ thể hiện bằng sự im lặng hơn là bằng lời nói, vì Mẹ biết rằng Đấng phải nói với loài người chính là Đức Kitô.

33. Tâm hồn của Đức Mẹ chính là tình yêu mẫu tử phát xuất từ Cha, để ban cho nhân loại gương mẫu hoàn hảo về sự khiêm nhường, vâng phục và hiền lành. Hành trình của Người trên thế gian là một vết sáng. Cuộc đời Người đơn sơ, uy nghiêm và trong sạch. Trong Người, những lời tiên tri đã ứng nghiệm, báo trước rằng Đấng Mêsia sẽ được sinh ra từ một trinh nữ.

34. Chỉ có bà mới có thể mang trong lòng hạt giống của Thiên Chúa, chỉ có bà mới xứng đáng, sau khi hoàn thành nhiệm vụ của mình đối với Chúa Giêsu, ở lại với tư cách là Mẹ thiêng liêng của nhân loại.

35. Vì vậy, Maria là tấm gương hoàn hảo của các chị em. Nhưng hãy hướng về Người và lấy Người làm gương trong sự im lặng của Người, trong những việc làm khiêm nhường, trong sự từ bỏ bản thân vô hạn vì tình yêu dành cho những người khốn khó, trong nỗi đau thầm lặng của Người, trong lòng trắc ẩn tha thứ mọi điều, và trong tình yêu của Người, là sự cầu bầu, an ủi và sự trợ giúp ngọt ngào.

36. Các trinh nữ, các bà vợ, các bà mẹ, các cô gái mồ côi hay các góa phụ, các phụ nữ cô đơn, những ai có trái tim thấm đẫm nỗi đau — hãy gọi Đức Mẹ là Mẹ yêu thương và quan tâm của các con, hãy kêu cầu Người trong tâm trí, hãy đón nhận Người trong tinh thần và cảm nhận Người trong trái tim. (225, 46-54)

Maria là Đấng Cầu Thay, Đấng An Ủi và Đấng Đồng Cứu Chuộc của loài người

37. Đức Mẹ đã lặng lẽ đi qua thế gian, nhưng Người đã làm tràn ngập lòng người bằng bình an, đã cầu thay cho những người khốn khó, đã cầu nguyện cho tất cả mọi người, và cuối cùng đã rơi những giọt nước mắt của sự tha thứ và lòng thương xót trước sự vô minh và sự xấu xa của loài người. Tại sao các con không nên hướng về Đức Mẹ nếu các con muốn đến với Chúa, khi mà các con đã nhận được Chúa Giêsu nhờ Mẹ? Chẳng phải Mẹ và Con đã hiệp nhất trong giờ lâm chung của Đấng Cứu Chuộc sao? Chẳng phải vào khoảnh khắc đó, máu của Con đã hòa lẫn với nước mắt của Mẹ sao? (8, 47)

38. Từ trên thập giá, Ta đã trao cho thế gian cuốn sách của sự sống và sự khôn ngoan thiêng liêng — một cuốn sách mà qua các thế kỷ, các thời đại và các kỷ nguyên, loài người sẽ phải giải thích và hiểu. Vì vậy, Ta đã nói với Đức Mẹ Maria đang đau đớn dưới chân thập giá: “Hỡi người phụ nữ, đây là con trai của bà”, đồng thời Ta chỉ tay về phía Thánh Gioan, người vào lúc đó đã đại diện cho nhân loại, nhưng là nhân loại đã được biến đổi thành môn đệ tốt lành của Chúa Kitô, nhân loại đã được thiêng liêng hóa.

39. Tôi cũng quay sang Gioan và nói: “Con ơi, đây là Mẹ con” — những lời mà bây giờ Tôi sẽ giải thích cho các con.

40. Maria là hiện thân của sự trong sạch, sự vâng lời, đức tin, lòng nhân ái và sự khiêm nhường. Mỗi đức tính này là một bậc thang trên chiếc thang mà Ta đã dùng để xuống thế gian, để trở thành con người trong lòng người phụ nữ thánh thiện và trong sạch ấy.

41. Lòng nhân ái, sự trong sạch và tình yêu đó chính là tử cung thiêng liêng, nơi hạt giống sự sống được thụ thai.

42. Cái thang mà Ta đã dùng để xuống với các con, để trở thành con người và ở cùng các con của Ta, cũng chính là cái thang mà Ta dâng cho các con, để các con có thể leo lên gặp Ta trên đó, bằng cách biến đổi từ con người thành những linh hồn ánh sáng.

43. Maria là chiếc thang, Maria là lòng mẹ. Hãy hướng về Mẹ, và các con sẽ gặp Ta. (320, 68-73)

44. Ta đã để các con lại với Maria dưới chân Thập giá, trên ngọn đồi đã thấm đẫm máu Ta và nước mắt của Mẹ. Nơi đó, Mẹ ở lại chờ đợi các con, vì chính Mẹ sẽ là Đấng gánh lấy Thập giá khỏi vai các con và chỉ cho các con con đường lên Thiên đàng. (94, 73)

45. Thông điệp của Đức Mẹ là thông điệp của sự an ủi, sự chăm sóc dịu dàng, sự khiêm nhường và hy vọng. Mẹ phải xuống trần gian để cho mọi người biết đến bản chất làm mẹ của Mẹ và dâng hiến lòng trinh khiết của Mẹ, để trong đó “Lời” trở thành người.

46. Nhưng sứ mệnh của Mẹ không kết thúc trên trần gian. Nơi bên kia

thế giới này là quê hương thật sự của Mẹ, từ đó Mẹ có thể trải rộng tấm áo choàng của lòng thương xót và sự chăm sóc lên tất cả các con cái của Mẹ, từ đó Mẹ có thể theo dõi những bước đi của những người lầm lạc và tuôn đổ sự an ủi thiên đàng xuống những người đau khổ.

47. Nhiều thế kỷ trước khi Đức Mẹ Maria ra đời để — trở thành con người trong thân xác một người phụ nữ — hoàn thành một sứ mệnh thần thánh, một vị tiên tri của Thiên Chúa đã loan báo về Người. Nhờ ngài, các con đã biết rằng một trinh nữ sẽ thụ thai và sinh ra một Con Trai, Đấng sẽ được gọi là Immanuel, nghĩa là: Thiên Chúa ở cùng chúng ta.

48. Trong Đức Mẹ Maria, một người phụ nữ vô nhiễm, nơi Thánh Thần của Tình Yêu Mẹ Thiên Đàng đã ngự xuống, lời hứa thiêng liêng mà vị tiên tri đã loan báo đã được thực hiện.

49. Kể từ đó, thế giới biết đến Mẹ, và mọi người, mọi dân tộc đều gọi tên Mẹ với tình yêu, và trong nỗi đau của mình, họ khao khát Mẹ như một người Mẹ.

50. Các con gọi Người là Mẹ Đau Khổ, vì các con biết rằng thế gian đã đâm thanh gươm đau khổ vào trái tim Người, và trong thế giới tưởng tượng của các con, khuôn mặt đau khổ và nét mặt buồn bã vô tận ấy không bao giờ phai mờ.

51. Hôm nay, Ta muốn nói với các con rằng các con nên xóa bỏ hình ảnh đau khổ vĩnh cửu đó khỏi lòng mình, và thay vào đó, hãy nghĩ đến

Đức Mẹ Maria như một người Mẹ nhân từ, mỉm cười và đầy yêu thương, Đấng hoạt động về mặt tinh thần và giúp đỡ tất cả các con cái của Người phát triển lên trên con đường đã được Thầy vạch ra.

52. Các con có nhận ra rằng sứ mệnh của Đức Mẹ không chỉ giới hạn trong vai trò làm mẹ trên trần gian không? Sự hiện diện của Người trong “Thời Đại Thứ Hai” cũng không phải là duy nhất, mà Người còn được dành riêng một thời đại mới, trong đó Người sẽ nói chuyện với loài người từ tâm hồn này sang tâm hồn khác.

53. Môn đệ của Ta là Gioan, một nhà tiên tri và nhà tiên kiến, trong cơn say mê đã nhìn thấy một người phụ nữ mặc áo mặt trời, một trinh nữ, rực rỡ ánh sáng.

54. Người phụ nữ này, trinh nữ này chính là Maria, người sẽ không còn mang trong lòng một Đấng Cứu Thế mới, mà là cả một thế giới loài người, những người sẽ được nuôi dưỡng trong lòng bà bằng tình yêu, đức tin và sự khiêm nhường, để theo bước chân thiêng liêng của Chúa Kitô, Đấng Thầy Tối Cao của mọi sự hoàn hảo.

55. Nhà tiên tri đã thấy người phụ nữ ấy đau đớn như thể đang sinh nở; nhưng nỗi đau ấy là sự thanh tẩy của loài người, sự chuộc tội của các linh hồn. Khi nỗi đau qua đi, ánh sáng sẽ chiếu rọi trong các linh hồn, và niềm vui sẽ tràn ngập tâm hồn của Mẹ Vạn Vật của các con. (140, 44-52)

Bản chất thiêng liêng của Đức Mẹ

56. Áo choàng của Mẹ Thiên Đàng của các con đã che chở thể gian từ thuở đời đời và yêu thương bảo vệ các con của Ta, cũng là con của Mẹ. Maria với tư cách là Thần Khí không được sinh ra trên thế gian; bản chất làm mẹ của Mẹ từ xưa đến nay luôn là một phần của Ta.

57. Mẹ là người bạn đời của sự trong sạch và thánh thiện của Ta. Mẹ là con gái Ta khi Mẹ trở thành người phụ nữ, và là Mẹ Ta khi Mẹ thụ thai “Lời Nhập Thể”. (141, 63-64)

58. Maria, về bản chất, là thần thánh; Thần Khí của Người hiệp nhất với Cha và với Con. Tại sao lại phán xét Người theo cách con người, trong khi Người là Con gái được chọn, Đấng đã được loan báo cho nhân loại từ thuở ban đầu như là thụ tạo tinh khiết, trong đó “Lời Thiên Chúa” sẽ nhập thể?

59. Vậy tại sao con người lại phi báng và nghi ngờ quyền năng của Ta, lại dò xét các công trình của Ta mà không có sự kính trọng? Lý do là vì họ không đắm mình trong sự dạy dỗ thần thánh của Ta, không suy ngẫm về những gì Kinh Thánh nói, cũng không tuân phục ý muốn của Ta.

60. Ngày nay, trong “Thời Đại Thứ Ba”, họ cũng nghi ngờ việc Đức Mẹ Maria hiện ra với loài người. Nhưng Ta nói với các con rằng, Mẹ có phần trong mọi công trình của Ta, vì Mẹ là hiện thân của tình yêu dịu dàng

nhất, ngự trong Thần Khí Thần Thánh của Ta. (221, 4-6)

61. Đức Maria là Thần Khí đã hòa nhập sâu sắc với Thiên Tính đến nỗi trở thành một trong những khía cạnh của Ngài, như được thể hiện qua ba hình thức mặc khải: Chúa Cha, Lời và Ánh Sáng của Chúa Thánh Thần. Theo nghĩa đó, Đức Maria chính là Thần Khí của Thiên Chúa, Đấng mặc khải và thể hiện lòng thương xót thần linh. (352, 76)

62. Có biết bao người hy vọng được lên thiên đàng cao nhất để gặp gỡ Đức Mẹ, người mà họ luôn hình dung dưới hình hài con người là một người phụ nữ, như Người đã từng là trên thế gian, là Mẹ của Đấng Kitô nhập thể, và họ hình dung Người như một Nữ Vương trên ngai vàng, xinh đẹp và quyền năng.

63. Nhưng Ta nói với các con rằng các con không nên tiếp tục hình dung ra hình dáng của Đấng Thiêng Liêng trong tâm trí mình nữa. Maria, Mẹ thiêng liêng của các con, tồn tại; nhưng trong cõi thiêng liêng (), Người không có hình dáng của một người phụ nữ hay bất kỳ hình dáng nào khác. Người là sự dịu dàng thánh thiện và đầy yêu thương, lòng thương xót của Người lan tỏa đến vô tận. Người cai trị trong tâm hồn, nhưng sự cai trị của Người là sự khiêm nhường, lòng thương xót và sự trong sạch. Nhưng Người không có ngai vàng như con người tưởng tượng.

64. Mẹ rất đẹp, nhưng đó là một vẻ đẹp mà các con không thể hình dung được ngay cả với khuôn mặt

đẹp nhất. Vẻ đẹp của Mẹ là vẻ đẹp thiên đàng, và các con sẽ không bao giờ có thể hiểu được những điều thuộc về thiên đàng. (263, 30)

Sức lan tỏa phổ quát của Đức Mẹ

65. Đức Mẹ Maria, Mẹ phổ quát của các con, đang sống trong Ta, và Người ban tặng những cái vuốt ve dịu dàng nhất cho những đứa con yêu dấu của Người. Người đã ở trong trái tim các con để để lại trong đó sự bình an và sự chuẩn bị cho một nơi thánh. Maria canh giữ thế giới và đang rộng đôi cánh như một con chim sơn ca để bảo vệ thế giới từ cực này sang cực kia. (145, 10)

66. Trong Thần tính của Ta, tình yêu cầu thay đang sống; đó là Mẹ Maria. Bao nhiêu trái tim vốn đóng kín trước đức tin đã mở ra nhờ Mẹ để đón nhận sự ăn năn và tình yêu! Bản chất mẫu tử của Mẹ hiện diện trong toàn thể tạo vật, được mọi người cảm nhận, thế mà vẫn có những người chối bỏ Mẹ ngay trước mắt. (110, 62)

67. Những ai chối bỏ tính Mẹ thiêng liêng của Đức Mẹ Maria, là chối bỏ một trong những mặt khải đẹp để nhất mà Thiên Chúa đã ban cho loài người.

68. Những ai công nhận Thần tính của Chúa Kitô mà lại chối bỏ Đức Mẹ, thì không biết rằng họ đang từ bỏ nét tính cách dịu dàng và đáng yêu nhất hiện hữu trong Thần tính của Ta.

69. Có bao nhiêu người tự cho là biết Kinh Thánh mà thực ra chẳng

biết gì, vì họ chẳng hiểu gì cả. Và có bao nhiêu người, dù tự cho là đã khám phá ra ngôn ngữ của Tạo Hóa, lại đang sống trong lầm lạc.

70. Tinh thần mẫu tử đang hoạt động đầy yêu thương trong mọi sinh vật, các con có thể nhìn thấy hình ảnh của nó ở khắp mọi nơi. Tình yêu thiêng liêng của Mẹ đã rơi xuống trái tim mọi loài như hạt giống được chúc phúc, và mọi vương quốc của thiên nhiên đều là chứng nhân sống động của tình yêu ấy, và mỗi trái tim người mẹ đều là bàn thờ được dựng lên trước tình yêu vĩ đại đó. Maria là một bông hoa thiêng liêng, và trái ngọt là Chúa Giêsu. (115, 15-18)

Chương 21 – Quyền năng vô hạn, sự hiện diện khắp nơi của Thiên Chúa và công lý của Ngài

Quyền năng của Thiên Chúa

1. Nếu con người hiện tại với tất cả khoa học của mình không thể khuất phục các yếu tố tự nhiên theo ý muốn của mình — thì làm sao họ có thể áp đặt quyền năng của mình lên các lực lượng tinh thần?

2. Giống như các thiên thể trong vũ trụ tuân theo trật tự bất biến của chúng, mà ý chí của con người không thể khiến chúng thay đổi quỹ đạo hay định mệnh của mình, thì trật tự tồn tại trong thế giới tinh thần cũng không thể bị ai thay đổi.

3. Ta đã tạo ra ngày và đêm, nghĩa là Ta là Ánh sáng, và không ai khác ngoài Ta có thể ngăn cản nó. Điều

này cũng áp dụng cho thế giới tinh thần. (329, 31-33)

4. Nếu các con tin vào Ta, các con có thể tin tưởng rằng quyền năng của Ta vô cùng lớn hơn tội lỗi của con người, và do đó, con người và cuộc sống của họ phải thay đổi ngay khi tội lỗi nhường chỗ cho ánh sáng của sự thật và công lý.

5. Các con có thể hình dung cuộc sống trên thế gian này sẽ ra sao khi con người làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời không? (88, 59-60)

6. Đối với Ta, sự ăn năn của một con người, sự đổi mới và sự cứu rỗi của họ không thể là điều không thể. Nếu vậy, Ta sẽ không phải là Đấng Toàn Năng, và con người sẽ mạnh hơn Ta. Các con có coi quyền năng của Ta là yếu hơn sức mạnh mà cái ác nắm giữ trong con người không? Các con có coi bóng tối trong con người là vượt trội hơn ánh sáng thần thánh không? Không bao giờ! Hãy nói với Ta bằng trái tim các con.

7. Hãy suy ngẫm: Nhiệm vụ của Ta là, sau khi đã ban cho các con sự hiện hữu, dẫn dắt các con đến sự hoàn hảo và hợp nhất tất cả các con thành một gia đình thiêng liêng duy nhất; và đừng quên rằng ý muốn của Ta sẽ được thực hiện trên tất cả mọi sự.

8. Ta, Người gieo Hạt Thần Thánh, gieo hạt giống tình yêu của Ta một cách vô hình vào mỗi linh hồn. Chỉ một mình Ta biết lúc nào hạt giống này sẽ nảy mầm trong toàn thể nhân loại, và chỉ một mình Ta có thể chờ đợi thành quả của công trình Ta

với sự kiên nhẫn vô hạn. (272, 17-19)

9. Ta không muốn hạ thấp các con bằng sự vĩ đại của Ta, cũng không khoe khoang về nó, nhưng Ta vẫn cho các con thấy nó, theo ý muốn của Ta, để các con cảm nhận được niềm vui tốt đỉnh khi có một Đức Chúa Trời toàn năng, toàn trí và toàn thiện làm Cha.

10. Hãy vui mừng khi nghĩ rằng các con sẽ không bao giờ chứng kiến sự kết thúc của quyền năng Ta, và rằng, càng cao độ phát triển của linh hồn các con, các con sẽ càng nhận biết Ta rõ hơn. Ai lại không đồng ý khi biết rằng mình sẽ không bao giờ đạt đến sự vĩ đại của Chúa mình? Chẳng phải khi còn ở trần gian, các con đã chấp nhận việc mình trẻ hơn cha mình về tuổi tác sao? Chẳng phải các con đã sẵn lòng công nhận kinh nghiệm và uy quyền của ông ấy sao? Chẳng phải các con đã vui mừng khi thấy mình có một người cha mạnh mẽ hơn mình rất nhiều — kiêu hãnh, dũng cảm và đầy đức hạnh — sao? (73, 41-42)

11. Sức mạnh của con người so với quyền năng của Ta có nghĩa là gì? Sự chống đối của các dân tộc vật chất có thể làm gì trước sức mạnh vô tận của sự thiêng liêng? Không gì cả!

12. Ta đã cho phép con người đi đến giới hạn của tham vọng quyền lực và đến đỉnh cao của sự kiêu ngạo, để chính họ nhận ra rằng ân huệ tự do ý chí mà Cha đã ban cho họ là một sự thật.

13. Nhưng khi đã đi đến giới hạn đó, họ sẽ mở mắt ra trước ánh sáng

và tình yêu, và cúi đầu trước sự hiện diện của Ta, bị khuất phục bởi quyền năng tuyệt đối duy nhất và sự khôn ngoan phổ quát duy nhất, đó là của Đức Chúa Trời của các con. (192, 53)

Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong mọi tạo vật

14. Ta không có một nơi chốn cụ thể hay giới hạn nào để ngự trị trong vô tận, vì sự hiện diện của Ta có trong mọi sự tồn tại, cả trong Thần thánh, lẫn trong Tinh thần hay Vật chất. Các con không thể nói được vương quốc của Ta nằm ở hướng nào; và khi các con ngược mắt lên cao và hướng về trời, thì điều đó chỉ mang tính biểu tượng mà thôi. Bởi vì hành tinh của các con quay không ngừng và với mỗi chuyển động, nó lại mang đến cho các con những vùng trời mới và những đỉnh cao mới.

15. Với tất cả những điều này, Ta muốn nói với các con rằng không có khoảng cách nào giữa các con và Ta, và điều duy nhất ngăn cách các con với Ta chính là những việc làm sai trái mà các con đặt giữa Luật Pháp Hoàn Hảo của Ta và tâm hồn các con.

16. Sự trong sạch của các con càng lớn, những việc làm của các con càng cao quý và đức tin của các con càng vững vàng, thì các con sẽ cảm nhận được Ta gần gũi hơn, thân thiết hơn và dễ dàng tiếp cận hơn qua những lời cầu nguyện của các con.

17. Tương tự như vậy: Càng xa rời điều thiện, điều công chính, điều được phép, và càng đắm chìm vào chủ nghĩa vật chất của một cuộc sống u ám và ích kỷ, các con sẽ càng cảm thấy Ta ngày càng xa cách các con. Càng xa rời việc tuân giữ luật pháp của Ta, trái tim các con sẽ càng trở nên vô cảm trước sự hiện diện thần thánh của Ta.

18. Hãy hiểu tại sao trong thời đại này, Ta công bố Lời Ta dưới hình thức này và chuẩn bị cho các con cuộc đối thoại từ Thần Khí đến Thần Khí.

19. Vì các con tin rằng Ta ở vô cùng xa xôi, nên các con không hiểu cách đến với Ta. Ta đã tìm đến các con để cho các con cảm nhận được sự hiện diện thiêng liêng của Ta và chứng minh cho các con thấy rằng giữa Cha và các con của Ngài không có khoảng cách hay khoảng trống nào ngăn cách. (37, 27-32)

20. Nếu các con nghĩ rằng Ta đã rời bỏ ngai vàng của Ta để tỏ mình ra cho các con, thì các con đang lầm lẫn; vì cái ngai vàng mà các con tưởng tượng ra không tồn tại. Những cái ngai vàng là dành cho những con người kiêu ngạo và tự cao.

21. Vì Thần Khí của Ta là vô hạn và toàn năng, nên Ngài không ngự tại một nơi cụ thể nào: Ngài ở khắp mọi nơi, trong cả thế giới tinh thần lẫn vật chất. Vậy thì ngai vàng mà các con gán cho Ta sẽ ở đâu?

22. Hãy ngừng việc gán cho Ta một hình hài vật chất trên ngai vàng giống như những ngai vàng trần

gian; hãy giải thoát Ta khỏi hình hài con người mà các con luôn gán cho Ta; hãy ngừng mơ mộng về một thiên đàng mà trí tuệ con người của các con không thể thấu hiểu. Nếu các con giải thoát mình khỏi tất cả những điều đó, thì sẽ như thể các con đã phá vỡ những xiềng xích trói buộc các con, như thể một bức tường cao sụp đổ trước mắt các con, như thể một làn sương mù dày đặc tan biến và cho phép các con nhìn thấy một đường chân trời vô biên và một bầu trời vô tận, rực rỡ, nhưng lại có thể tiếp cận được bằng tâm hồn các con.

23. Một số người nói: Đức Chúa Trời ở trên trời, những người khác nói: Đức Chúa Trời ngự ở thế giới bên kia. Nhưng họ không biết mình đang nói gì, cũng không hiểu mình đang tin vào điều gì. Đúng là Ta “cư ngụ” trên trời; nhưng không phải ở nơi cụ thể mà các con đã tưởng tượng: Ta cư ngụ trên trời của Ánh sáng, Quyền năng, Tình yêu, Trí tuệ, Công lý, Hạnh phúc, Hoàn hảo. (130, 30, 35-36)

24. Sự hiện diện phổ quát của Ta tràn ngập vạn vật, không có nơi nào hay không gian nào trong vũ trụ là trống rỗng, mọi thứ đều được Ta thấm nhuần. (309, 3)

25. Ta đã nói với các con rằng Ta rất gần các con, đến nỗi Ta biết cả những suy nghĩ thầm kín nhất của các con, rằng Ta ở khắp nơi các con ở, vì Ta là Đấng hiện diện khắp nơi. Ta là Ánh sáng chiếu sáng trí tuệ các con qua những cảm hứng hay những ý tưởng sáng suốt.

26. Ta ở trong các con, vì Ta là Thần Khí ban sự sống cho các con, là Lương Tâm phán xét các con. Ta ở trong các giác quan và thân thể các con, vì Ta ở trong toàn bộ tạo vật.

27. Hãy cảm nhận Ta ngày càng nhiều hơn trong các con và trong mọi thứ xung quanh các con, để khi giây phút rời bỏ thế gian này đến, các con sẽ hoàn toàn bước vào Cuộc Sống Tâm Linh, và không có sự xáo trộn nào trong tâm hồn các con do những ấn tượng mà thế giới giác quan có thể để lại; và các con sẽ tiến thêm một bước gần hơn đến Ta, Đấng là Nguồn Cội của sự tinh khiết vô tận, mà các con sẽ mãi mãi uống từ đó. (180, 50-52)

28. Các con có biết nguồn gốc của ánh sáng đó, vốn được chứa đựng trong những lời nói phát ra từ đôi môi của những người truyền đạt, là gì không? Nguồn gốc của nó nằm trong điều thiện, trong tình yêu thiêng liêng, trong ánh sáng vũ trụ phát ra từ Đức Chúa Trời. Đó là một tia sáng hay một tia lửa của sự hiện hữu toàn năng rực rỡ, ban sự sống cho các con; đó là một phần của sức mạnh vô tận, điều khiển mọi thứ chuyển động và dưới sự chi phối của nó, mọi thứ dao động, vận động và không ngừng xoay vòng. Đó chính là điều các con gọi là sự tỏa sáng thần thánh, đó là ánh sáng của Thần Thánh, chiếu sáng và ban sự sống cho các linh hồn.

29. Sự tỏa sáng đó có ảnh hưởng đến cả linh hồn lẫn cơ thể, đến cả các thế giới lẫn con người, thực vật và tất cả các sinh vật trong vũ trụ.

Nó là tinh thần đối với Thần Khí, là vật chất đối với vật chất, là trí tuệ đối với khả năng nhận thức, là tình yêu trong trái tim. Nó là tri thức, là tài năng và là sự tự nhận thức, là bản năng, là trực giác và vượt lên trên các giác quan của mọi sinh vật theo trật tự, bản chất, loài và mức độ phát triển của chúng. Nhưng nguồn gốc chỉ có một: Thiên Chúa; và bản chất của nó chỉ có một: tình yêu. Vậy thì có gì là không thể khi Ta soi sáng trí tuệ của những tạo vật này để gửi đến các con một thông điệp của ánh sáng tinh thần?

30. Các loài thực vật tiếp nhận luồng năng lượng sống mà Thần Khí của Ta gửi đến để chúng sinh hoa kết trái. Các vì sao tiếp nhận sức mạnh mà Thần Khí của Ta tỏa ra để chúng có thể quay quanh quỹ đạo của mình. Trái đất, là bằng chứng sống động hiện tại, có thể cảm nhận được bằng tất cả các giác quan của các con, liên tục nhận được sự tỏa sáng của sự sống, khiến biết bao điều kỳ diệu nảy sinh từ lòng đất. Vậy thì tại sao lại không thể để con người, trong bản thể của họ, sự hiện diện của một Thần Linh tỏa sáng như một viên ngọc quý, chính là nền tảng cho sự giống nhau của họ với Ta, nhận được trực tiếp từ Thần Linh của Ta đến Thần Linh của họ sự tỏa sáng thiêng liêng, là hạt giống thiêng liêng sẽ sinh hoa kết trái trong họ? (329, 42-44)

31. Không một tiếng thở dài nào của các con sẽ bị bỏ qua trên trời, mọi lời cầu nguyện đều tìm thấy tiếng vang trong Ta, không một nỗi

buồn hay khủng hoảng nào trong cuộc đời các con lại không được tình yêu của Cha Ta quan tâm. 280
Chương 21 Ta biết tất cả, Ta nghe tất cả, Ta thấy tất cả, và Ta hiện diện trong mọi sự.

32. Vì con người cho rằng Ta đã xa lánh họ vì tội lỗi của họ, nên cuối cùng họ cảm thấy xa cách Ta. Ôi sự vô minh của con người, đã mang lại biết bao cay đắng trên môi họ! Hãy biết rằng, nếu Ta rời xa bất kỳ một tạo vật nào của Ta, thì tạo vật đó sẽ ngay lập tức ngừng tồn tại. Nhưng điều này đã không xảy ra, và cũng sẽ không xảy ra, vì khi Ta ban cho các con Thần Khí, Ta đã ban cho tất cả các con sự sống vĩnh cửu. (108, 44-45)

Những biến cố của số phận

33. Đừng nguyên rủa những thử thách đang đè nặng lên các con và toàn thể nhân loại, đừng nói rằng đó là sự trừng phạt, cơn giận hay sự trả thù của Đức Chúa Trời, vì như vậy các con sẽ phạm tội báng bổ. Ta nói với các con rằng chính những thử thách này đang đưa nhân loại đến gần hơn với bến đỗ cứu rỗi.

34. Hãy gọi chúng là công lý, sự chuộc tội hay những bài học, thì điều đó sẽ đúng và chính xác. Cơn giận và sự trả thù là những đam mê của con người, vốn thuộc về những sinh linh vẫn còn xa rời sự bình an trong tâm hồn, sự hài hòa và sự hoàn hảo. Thật không công bằng khi các con gán cho tình yêu của Ta dành cho các con – tình yêu định hướng mọi công trình của Ta – cái

tên thô tục là “hình phạt” hay cái tên không xứng đáng là “sự trả thù”.

35. Hãy nhớ rằng các con đã tự nguyện bước vào những con đường gai góc hay những vực thẳm tăm tối, và các con đã không nghe theo tiếng gọi yêu thương của Ta cũng như không lắng nghe tiếng nói của lương tâm mình, vì vậy nỗi đau đã phải đến để giúp các con, để đánh thức các con, ngăn cản các con, khiến các con tỉnh ngộ và quay trở lại con đường chân chính. (181, 6-8)

36. Ta không trừng phạt các con; nhưng Ta là Công lý, và với tư cách đó, Ta để cho ai vi phạm các điều răn của Ta đều cảm nhận được nó. Vì Đấng Vĩnh Hằng đã ban cho các con luật pháp của Ngài, mà không ai có thể thay đổi được.

37. Hãy xem con người than khóc thế nào trong một thử thách nặng nề, khi rơi xuống một vực thẳm vô cùng sâu thẳm, khi thấy vợ mình khóc than vì mất đi những người thân yêu, con cái bị tước đoạt nguồn sống, và gia đình chìm trong khốn khổ và đau thương. Anh ta bàng hoàng trước tai họa của mình, anh ta tuyệt vọng; nhưng thay vì cầu nguyện và ăn năn tội lỗi, anh ta nổi loạn chống lại Ta và nói: “Làm sao có thể, Đức Chúa Trời lại trừng phạt tôi như thế này?”, trong khi Thánh Linh cũng đang rơi lệ vì nỗi đau của các con cái Ngài, và những giọt nước mắt của Ngài là máu của tình yêu, sự tha thứ và sự sống.

38. Thật vậy, Ta nói với các con: Do sự phát triển mà nhân loại đã đạt được, việc cải thiện tình hình của họ

trong thời đại này không chỉ phụ thuộc vào lòng thương xót của Ta. Họ là nạn nhân của chính mình, chứ không phải của sự trừng phạt của Ta. Bởi vì luật pháp và ánh sáng của Ta chiếu sáng trong mỗi lương tâm.

39. Công lý của Ta giáng xuống để nhổ tận gốc mọi cỏ dại*, và ngay cả các lực lượng tự nhiên cũng tự bày tỏ là những người thi hành công lý này. Lúc đó, dường như mọi thứ đều hợp lại để tiêu diệt con người, mặc dù điều đó nhằm mục đích thanh tẩy họ. Nhưng một số người sẽ bị lừa dối và nói: “Nếu chúng ta phải chịu đựng nỗi đau lớn như vậy — thì tại sao chúng ta lại đến thế gian này?”, mà không nghĩ rằng nỗi đau và tội lỗi không đến từ Ta.

** Từ một lời khác tương tự của Đấng Christ, có thể thấy rằng "cỏ dại" này không ám chỉ con người, mà là những ham muốn và khuynh hướng xấu xa và đồi bại của họ.*

40. Con người phải chịu trách nhiệm vì vẫn còn trong tình trạng vô minh về công lý và sự chuộc tội là gì. Do đó, trước tiên là sự phản kháng của họ, và sau đó là sự phạm thượng. Chỉ những ai đã tìm hiểu lời dạy của Ta và tuân giữ luật pháp của Ta mới không còn có thể buộc tội Cha mình nữa. (242, 19-21)

Công lý của Đức Chúa Trời

41. Các con giống như những bụi cây, đôi khi có những cành khô héo và bệnh tật đến mức cần phải cắt tỉa đau đớn để loại bỏ những phần bệnh tật, để chúng có thể khỏe mạnh trở lại.

42. Khi công lý yêu thương của Ta cắt bỏ những cành bệnh hoạn trên cây người, những cành làm tổn hại trái tim người, thì nó sẽ làm cho người ấy đứng dậy.

43. Khi một người phải cắt bỏ một bộ phận trên cơ thể, người ấy sẽ thở dài, run rẩy và trở nên nhút nhát, ngay cả khi biết rằng việc đó được thực hiện để loại bỏ những gì đang bệnh tật, những gì đã chết và đe dọa những gì vẫn còn có thể sống.

44. Ngay cả những bông hồng, khi bị cắt tỉa, cũng rỉ ra nhựa sống như những giọt nước mắt đau đớn; nhưng sau đó, chúng lại nở ra những bông hoa đẹp nhất.

45. Tình yêu của Ta cắt bỏ cái ác trong lòng các con Ta theo một cách cao cả vô cùng, đôi khi chính Ta cũng hy sinh bản thân mình.

46. Khi loài người đóng đinh Ta, Ta đã bao phủ những kẻ hành hình Ta bằng lòng nhân từ và sự tha thứ của Ta, và ban sự sống cho họ. Bằng lời nói và sự im lặng của Ta, Ta đã làm cho họ tràn ngập ánh sáng, bảo vệ và cứu rỗi họ. Như vậy, Ta cắt tỉa cái ác, đẩy lùi nó bằng tình yêu của Ta, và bảo vệ cũng như cứu rỗi kẻ phạm tội. Những sự tha thứ ấy đã là, vẫn là và sẽ mãi mãi là nguồn suối của ơn cứu rỗi. (248, 5)

47. Ta không thể phán xét các con nặng hơn trọng lượng của những lỗi lầm của các con. Vì vậy, Ta nói với các con rằng các con không có gì phải sợ Ta, mà chỉ phải sợ chính mình.

48. Chỉ có Ta mới thấu hiểu hết sự nặng nề, mức độ nghiêm trọng và ý nghĩa của những lỗi lầm của các con. Con người luôn bị ấn tượng bởi vẻ bề ngoài, vì họ không thể thấu hiểu trái tim của người lân cận. Ngược lại, Ta nhìn thấu trái tim và có thể nói với các con rằng, đã có những người đến với Ta, thú nhận những lỗi lầm nặng nề và đầy hối hận vì đã xúc phạm Ta, nhưng Ta đã thấy họ trong sạch. Ngược lại, những người khác đã đến và nói với Ta rằng họ chưa bao giờ làm điều ác với ai, nhưng Ta biết họ đang nói dối. Bởi vì mặc dù tay họ không vấy máu người lân cận, nhưng máu của những nạn nhân mà họ đã ra lệnh giết đã đổ xuống linh hồn họ. Đó là những kẻ ném đá mà lại giấu tay. Khi Ta nói ra những từ “hèn nhát”, “giả dối” hay “phản bội” trong lời giảng dạy của Ta, toàn bộ bản thể của họ đã run rẩy, và thường họ đã rời khỏi bài giảng của Ta, vì họ cảm thấy một ánh nhìn đang phán xét họ. (159, 42-43)

49. Nếu trong công lý thần thánh không có tình yêu vĩ đại nhất của Cha, nếu công lý của Ngài không có nguồn gốc từ đó, thì nhân loại này đã không còn tồn tại nữa; tội lỗi và những vi phạm không ngừng của họ đã cạn kiệt sự kiên nhẫn thần thánh; nhưng điều đó đã không xảy ra. Loài người vẫn tiếp tục sống, các linh hồn vẫn tiếp tục nhập thể, và từng bước đi, trong mọi việc làm của con người, công lý của Ta, vốn là tình yêu và lòng thương xót vô hạn, đều được thể hiện. (258, 3)

50. Hãy suy ngẫm Lời Ta, để các con đừng, như nhiều người, lầm lẫn trước những hành động của công lý thần thánh của Ta, khi Ta trừng phạt những ai chỉ phạm một lỗi lầm nhỏ bằng sức mạnh, trong khi dường như tha thứ cho những ai đã phạm một tội lỗi nặng nề.

51. Thầy nói với các con: Khi Ta trừng phạt bằng sức mạnh những ai dường như chỉ phạm một lỗi lầm nhỏ, đó là vì Ta biết sự yếu đuối của các linh hồn, và khi chúng lệch khỏi con đường tuân giữ luật pháp, đó có thể là bước đầu tiên dẫn chúng đến sự hủy diệt. Nhưng khi Ta tha thứ cho những người khác đã phạm tội nặng, đó là vì Ta biết rằng một lỗi lầm lớn đối với linh hồn là lý do để có một sự hối hận cũng lớn không kém.

52. Đừng phán xét, đừng kết án, đừng thậm chí trong suy nghĩ mong muốn rằng công lý của Ta sẽ giáng xuống những kẻ gây ra đổ máu giữa các dân tộc. Hãy chỉ nghĩ rằng họ cũng là con cái của Ta, là tạo vật của Ta, và họ sẽ phải chuộc tội cho những tội ác lớn lao của mình bằng những sự đền bù lớn lao. Quả thật, Ta nói với các con: Chính những kẻ mà các con chỉ tay vào như những kẻ đã tàn phá hòa bình một cách tàn nhẫn và đẩy các con vào hỗn loạn, sẽ trở thành những người mang lại hòa bình vĩ đại, những ân nhân vĩ đại của nhân loại trong những thời kỳ sắp tới.

53. Máu của hàng triệu nạn nhân đang kêu gào từ mặt đất lên đòi công lý thiêng liêng của Ta, nhưng

vượt qua sự phán xét của loài người, chính công lý của Ta sẽ chạm đến mọi linh hồn, mọi trái tim.

54. Công lý của loài người không tha thứ, không cứu chuộc, không yêu thương. Công lý của Ta yêu thương, tha thứ, cứu chuộc, làm sống lại, nâng cao và soi sáng; và chính những kẻ đã gây ra biết bao đau khổ cho nhân loại, Ta sẽ cứu chuộc và cứu rỗi họ bằng cách để họ trải qua sự đền tội vĩ đại của mình, đó sẽ là lò luyện nơi họ được thanh tẩy và hoàn toàn tỉnh thức trước tiếng nói của lương tâm, để có thể nhìn thấu tận đáy sâu của những việc làm của mình. Ta sẽ để họ đi qua con đường mà họ đã bắt các nạn nhân, các dân tộc của họ phải đi qua. Nhưng cuối cùng, họ sẽ đạt được sự trong sạch tâm hồn để có thể trở lại trái đất, để xây dựng lại mọi thứ đã bị phá hủy, để phục hồi mọi thứ đã bị hủy hoại. (309, 16-18)

55. Các con phải biết rằng Cha các con không chỉ phán xét các con khi cái chết đến với các con, mà sự phán xét này bắt đầu ngay khi các con nhận thức được những việc làm của mình và cảm nhận được tiếng gọi của lương tâm.

56. Sự phán xét của Ta luôn ở trên các con. Bất cứ nơi nào, dù là trong cuộc sống trần gian hay trong đời sống tâm linh, các con đều phải chịu sự phán xét của Ta; nhưng ở đây trên thế gian, trong thân xác, linh hồn trở nên vô cảm và điếc trước tiếng gọi của lương tâm.

57. Ta phán xét các con để giúp các con mở mắt nhìn thấy ánh sáng, để

giải thoát các con khỏi tội lỗi và cứu rỗi các con khỏi đau khổ.

58. Trong sự phán xét của Ta, Ta không bao giờ tính đến những sự xúc phạm mà các con có thể đã gây ra cho Ta, vì trong sự phán xét của Ta, không bao giờ có sự oán hận, sự trả thù, thậm chí không có sự trừng phạt.

59. Khi nổi đau thấm vào lòng các con và chạm đến nơi nhạy cảm nhất, điều đó xảy ra để chỉ ra cho các con một lỗi lầm nào đó mà các con đang phạm phải, để các con hiểu được lời dạy của Ta và để ban cho các con một bài học mới và khôn ngoan. Nền tảng của mỗi thử thách này luôn có tình yêu của Ta hiện diện.

60. Trong một số trường hợp, Ta đã cho phép các con hiểu nguyên nhân của một thử thách; trong những trường hợp khác, các con không thể tìm ra ý nghĩa của lời cảnh báo từ công lý của Ta, bởi vì trong công trình của Cha và trong cuộc sống của linh hồn các con có những bí mật sâu thẳm mà trí tuệ con người không thể giải mã. (23, 13-17)

61. Đã xa rồi thời kỳ mà các con được dạy: “Các con sẽ bị đo lường bằng thước đo mà các con dùng để đo lường người khác.” Đã bao lần luật đó được dùng để trả thù trên trần gian này và gạt sang một bên mọi cảm xúc yêu thương đồng loại!

62. Bây giờ Ta nói với các con rằng Ta đã cầm lấy thước công lý này và sẽ đo lường các con bằng nó, tùy theo cách các con đã đo lường, mặc dù Ta phải giải thích thêm rằng

trong mọi phán quyết của Ta, Cha, Đấng rất yêu thương các con, và Đấng Cứu Thế, Đấng đã đến để cứu rỗi các con, sẽ hiện diện.

63. Chính con người là người tự phán xét mình qua những việc làm của mình, đôi khi là những phán xét khủng khiếp, và chính Chúa của các con là Đấng ban cho các con sự trợ giúp để các con tìm ra cách chịu đựng sự đền tội của mình.

64. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu các con muốn tránh một sự đền tội quá đau đớn, hãy ăn năn kịp thời và định hướng lại cuộc đời mình bằng một sự đổi mới chân thành, với những việc làm đầy tình yêu và lòng thương xót dành cho anh em các con.

65. Hãy hiểu rằng Ta là Cánh Cửa Cứu Rỗi — cánh cửa sẽ không bao giờ đóng lại đối với tất cả những ai tìm kiếm Ta với đức tin chân thật. (23, 19-23)

66. Bây giờ các con thấy rằng công lý thần thánh được xây dựng trên tình yêu, chứ không phải trên sự trừng phạt như của các con. Các con sẽ ra sao nếu Ta áp dụng chính luật pháp của các con để xét xử các con — trước mặt Ta, nơi mà không có vẻ bề ngoài hay lý lẽ sai lầm nào có giá trị?

67. Nếu Ta xét xử các con theo sự xấu xa của các con và áp dụng những luật lệ khủng khiếp và khắc nghiệt của các con — thì các con sẽ ra sao? Lúc đó, các con sẽ đứng khi cầu xin Ta ban ân xá.

68. Nhưng các con không cần phải sợ hãi, vì tình yêu của Ta không bao

giờ tàn lụi, cũng không thay đổi, và cũng không qua đi. Ngược lại, các con chắc chắn sẽ qua đi, các con sẽ chết và lại được sinh ra, các con sẽ ra đi và rồi lại trở về, và như vậy các con sẽ tiếp tục cuộc hành trình của mình, cho đến ngày các con nhận ra Cha mình và tuân theo Luật Thần Thánh của Ngài. (17, 53)

Chương 22 – Tình yêu, sự chăm sóc và ân sủng của Thiên Chúa

Tình yêu của Cha Thiên Thượng

1. Đừng ngạc nhiên khi tình yêu của Ta theo các con khắp nơi dù các con có tội lỗi. Tất cả các con đều là con cái của Ta. Trên thế gian này, các con đã có một hình ảnh của tình yêu thiêng liêng trong tình yêu của cha mẹ các con. Các con có thể quay lưng lại với họ, không công nhận quyền uy của họ, không tuân theo mệnh lệnh của họ và không lắng nghe lời khuyên của họ; các con có thể gây ra vết thương trong lòng họ bằng những hành động xấu xa của mình, có thể khiến mắt họ khô cạn vì khóc quá nhiều, khiến tóc bạc xuất hiện trên thái dương và khuôn mặt họ in hằn những vết tích của đau khổ; nhưng họ sẽ không bao giờ ngừng yêu thương các con, và họ chỉ dành cho các con những lời chúc phúc và sự tha thứ.

2. Nhưng nếu những bậc cha mẹ mà các con đã có trên trần gian này, dù không hoàn hảo, đã ban cho các con những bằng chứng lớn lao về

một tình yêu thuần khiết và cao cả như vậy — thì tại sao các con lại ngạc nhiên khi Đấng đã tạo ra những trái tim ấy và giao cho họ nhiệm vụ làm cha mẹ, lại yêu thương các con bằng một tình yêu hoàn hảo? — Tình yêu là chân lý cao cả nhất. Vì lẽ thật, Ta đã trở thành con người, và vì lẽ thật, Ta đã chết như một con người. (52, 27)

3. Tình yêu của Ta không nên khiến các con ngạc nhiên, nhưng cũng đừng nghi ngờ nó khi các con trải nghiệm rằng mình thường phải uống cạn một chén đắng ngắt trong thế gian.

4. Con người có thể sa sút sâu sắc, chìm trong bóng tối hoặc do dự không muốn trở về với Ta. Nhưng đối với tất cả mọi người, sẽ đến lúc họ cảm nhận được Ta trong chính bản thể của mình, không còn cảm thấy Ta xa cách nữa, cũng không còn coi Ta là người xa lạ hay có thể phủ nhận sự hiện hữu, tình yêu và công lý của Ta. (52, 30)

5. Ta không muốn thấy các con đứng trước Ta như những bị cáo, Ta luôn muốn xem các con là con cái của Ta, những người mà tình yêu của Cha Ta luôn sẵn sàng giúp đỡ. Ta đã tạo ra các con để tôn vinh Thánh Thần của Ta, và để các con được hạnh phúc trong Ta. (127, 41)

6. Hãy học cách yêu mến Ta, hãy nhận ra rằng tình yêu của Ta theo các con khắp nơi, bất chấp những vi phạm và tội lỗi của các con, mà các con không thể thoát khỏi ảnh hưởng của nó hay trốn tránh nó. Hãy nhận ra: Càng nặng nề những lỗi lầm của

các con, lòng thương xót của Ta dành cho các con càng lớn lao.

7. Sự độc ác của loài người muốn đẩy lùi tình yêu của Ta, nhưng nó không thể chống lại được, vì tình yêu là sức mạnh phổ quát, là quyền năng thần thánh, là nguồn gốc của mọi sự sáng tạo và vận hành.

8. Bằng chứng cho tất cả những gì Ta nói với các con là điều Ta đã ban cho các con khi Ta hiện ra giữa các con trong thời đại này, khi nhân loại đã lạc lối trong vực thẳm tội lỗi của mình. Tình yêu của Ta không thể cảm thấy ghê tởm trước tội lỗi của con người, mà chỉ có thể cảm thấy thương xót.

9. Hãy nhận ra Ta, hãy đến với Ta để rửa sạch những vết nhơ của các con trong suối nguồn trong vắt của lòng thương xót Ta. Hãy xin, hãy xin, thì các con sẽ được ban cho. (297, 59-62)

10. Trong chốc lát, con người tin rằng mình không xứng đáng với Ta đến nỗi không thể hiểu rằng Ta có thể yêu thương họ đến như vậy. Và một khi họ đã chấp nhận sống xa Cha mình, họ xây dựng một cuộc sống theo ý tưởng riêng của mình, tạo ra luật lệ của riêng họ và thành lập các cộng đồng tôn giáo của riêng họ. Vì vậy, họ rất ngạc nhiên khi thấy Ta đến. Rồi họ hỏi: “Cha chúng ta có thực sự yêu thương chúng ta đến mức tìm cách bày tỏ chính Ngài với chúng ta theo cách như vậy không?”

11. Hỡi loài người, Ta chỉ có thể nói với các con rằng Ta sẽ không để những gì thuộc về Ta bị hủy hoại, và

các con là của Ta. Ta đã yêu thương các con ngay từ trước khi các con được sinh ra, và Ta sẽ yêu thương các con mãi mãi. (112, 14-15)

Sự chăm sóc và giúp đỡ của Thiên Chúa

12. Hỡi các môn đệ, Ta đã ban cho các con tất cả những lời dạy mà linh hồn cần trong quá trình phát triển của mình.

13. Phúc cho những ai nhận ra sự thật, vì họ sẽ nhanh chóng tìm thấy “con đường”. Những người khác luôn từ chối những lời dạy thiêng liêng, vì họ cho rằng công việc của họ vượt trội hơn công việc của Ta.

14. Ta yêu thương tất cả các con. Ta là người chăn chiên, người gọi chiên của mình, người tập hợp và đếm chúng, và mỗi ngày đều mong muốn có thêm nhiều hơn — người nuôi dưỡng và vuốt ve chúng, chăm sóc chúng và vui mừng khi thấy chúng đông đảo, mặc dù đôi khi Ta khóc khi thấy không phải tất cả đều vâng lời.

15. Đây là lòng các con: Nhiều người trong các con đến với Ta, nhưng ít người thực sự theo Ta. (266, 23-26)

16. Hãy vác thập giá của các con và theo Ta trong sự khiêm nhường. Hãy tin tưởng rằng — trong khi các con an ủi ai đó, mang lại bình an cho một trái tim hay ánh sáng cho một linh hồn — Ta sẽ quan tâm đến mọi điều liên quan đến cuộc sống vật chất của các con, và Ta sẽ không bỏ sót điều gì.

17. Hãy tin rằng, khi Ta nói với tinh thần các con, Ta cũng nhìn vào lòng các con để khám phá những lo âu, nhu cầu và mong muốn trong đó. (89, 6-7)

18. Không có chủng tộc hay bộ lạc nào, dù có vẻ thiếu văn minh đến đâu — kể cả những người các con không biết vì họ sống trong những khu rừng hẻo lánh — mà chưa từng trải nghiệm những biểu hiện của tình yêu của Ta. Trong những giây phút nguy hiểm, họ đã nghe thấy những tiếng nói từ trời cao bảo vệ, che chở và hướng dẫn họ.

19. Các con chưa bao giờ sống trong sự bỏ rơi. Kể từ thuở ban đầu, khi các con được sinh ra, các con đã ở dưới lá chắn của tình yêu của Ta.

20. Hỡi các bậc cha mẹ loài người, những người yêu thương con cái mình một cách dịu dàng: Liệu các bạn có thể để chúng tự chịu số phận của mình, khi chúng vừa mới chào đời, khi chúng cần sự chăm sóc, sự tận tụy và tình yêu của các bạn nhất?

21. Ta đã thấy các con lo lắng cho con cái mình, ngay cả khi chúng đã trưởng thành; ngay cả những đứa con phạm lỗi, làm tổn thương các con, các con cũng lo lắng cho chúng với tình yêu thương vô bờ bến.

22. Nhưng nếu các con phản ứng trước những khó khăn của con cái mình như vậy — thì tình yêu của Cha Trời, Đấng đã yêu thương các con ngay cả trước khi các con tồn tại, sẽ ra sao?

23. Ta luôn đến giúp đỡ các con; và trong thời điểm này, khi Ta gặp các

con với sự phát triển tâm linh cao hơn, Ta đã dạy các con cách phải chiến đấu để tiêu diệt những thế lực xấu xa, và cách làm thế nào để gia tăng những rung động của điều thiện. (345, 39-42)

24. Các con đang bước vào một giai đoạn mới của cuộc đời; con đường đã được mở ra. Hãy vác thập giá của mình và theo Ta. Ta không nói với các con rằng trên con đường này không có thử thách; nhưng mỗi khi các con đi qua một chặng đường khó khăn hay uống cạn chén đau khổ, các con sẽ nghe thấy một tiếng nói khích lệ và khuyên nhủ các con, tình yêu của Ta sẽ ở bên các con, nâng đỡ và nâng cao các con, và các con sẽ cảm nhận được sự vuốt ve dịu dàng của đầu thơm chữa lành của Ta. (280, 34)

25. Khi Ta thấy các con dễ nổi đau đánh bại mình và thay vì rút ra bài học từ mỗi thử thách, các con lại chỉ biết khóc lóc, chửi rủa hoặc đơn giản là chờ chết như là kết thúc cho những đau khổ của mình, thì Ta sẽ đến gần các con để nói chuyện với trái tim các con một cách đầy yêu thương, mang lại sự an ủi và hy vọng cho nó, và củng cố nó để nó có thể vượt qua chính mình, sự yếu đuối và sự thiếu đức tin của mình, và chiến thắng những thử thách; vì trong chiến thắng đó nằm sự bình an, ánh sáng và hạnh phúc tinh thần, đó chính là hạnh phúc thật sự. (181, 10)

26. Nếu các con suy ngẫm rằng chính Ta hiện diện ngay trong những sinh vật nhỏ bé nhất của

thiên nhiên — thì làm sao Ta lại từ chối các con và tách rời khỏi các con, chỉ vì các con có những khiếm khuyết trong bản thân (), khi mà chính lúc đó các con cần Ta nhất?

27. Ta là sự sống và hiện diện trong vạn vật, vì vậy không có gì có thể chết. Hãy suy ngẫm kỹ lưỡng để các con không bị ràng buộc bởi cách diễn đạt. Hãy làm dịu các giác quan và khám phá Ta trong cốt lõi của lời nói. (158, 43-44)

28. Hãy quay về bên trong chính mình, và các con sẽ tìm thấy nơi đó Đền Thánh, Hòm Giao Ước. Các con sẽ khám phá ra một nguồn suối, một mạch nước của ân sủng và phước lành.

29. Không có linh hồn nào vô vọng, không ai bị tước quyền thừa kế. Trước lòng thương xót thần thánh của Ta, trong cả vũ trụ này không có ai có thể tự gọi mình là người nghèo, bị Cha mình ruồng bỏ; không ai có thể tự gọi mình là người bị trục xuất khỏi đất đai của Chúa.

30. Ai cảm thấy bị tước quyền thừa kế, thì đó là vì họ chưa khám phá ra những ân sủng trong chính mình, hoặc vì họ đang lạc lối trong tội lỗi, vì họ bị mù quáng, hoặc vì họ cảm thấy mình không xứng đáng.

31. Các con hãy luôn khám phá những ân sủng này trong chính mình; khi đó các con sẽ thấy rằng sự hiện diện của Ta sẽ không bao giờ thiếu vắng, rằng “bánh”, “dầu thánh”, “vũ khí”, “chìa khóa” và mọi thứ các con cần sẽ luôn có sẵn trong chính các con, bởi vì các con là

những người thừa kế Nước Trời và vinh quang của Ta. (345, 87)

32. Giữa Cha và các con có một sợi dây không bao giờ có thể đứt, và sợi dây này là nguyên nhân khiến cho giữa Thần Khí Thần Thánh và tất cả các con có sự đối thoại. (262, 35)

33. Nhân loại cần tình yêu của Ta, Lời của Ta, phải thấm sâu vào tận đáy lòng các con. Thầy không ngừng nỗ lực để linh hồn các con ngày càng được soi sáng hơn, để được giải thoát khỏi sự vô minh và vươn lên những cõi cao hơn.

34. Cánh cửa Nước Trời của Ta đang rộng mở, và “Lời” của Cha đến với các con bằng tình yêu vô tận, để một lần nữa chỉ cho các con con đường.

35. Ta đã trở lại với nhân loại một lần nữa, nhưng họ không cảm nhận được Ta, vì Ta đã hiện ra dưới hình thức tinh thần, trong khi chủ nghĩa vật chất của họ quá lớn. Vì linh hồn các con xuất phát từ Thần Khí Thần Thánh của Ta — vậy tại sao con người lại không cảm nhận được Ta? Bởi vì họ đã trói buộc linh hồn mình vào chủ nghĩa vật chất, vào những đam mê thấp hèn.

36. Nhưng đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng đến với các con như ánh sáng, để soi sáng các con và mang lại sự thật. (340, 13-15)

Sự khiêm nhường của Đấng Tối Cao

37. Hãy hiểu rằng Lời của Ta không lấp đầy trí óc các con bằng những triết lý hão huyền, mà là bản chất của sự sống. Ta không phải là một

người giàu có, hứa hẹn với các con những của cải trần thế. Ta là Đức Chúa Trời Duy Nhất, Đấng hứa ban cho các con Nước Trời của sự sống chân thật. Ta là Đức Chúa Trời khiêm nhường, Đấng đến gần con cái mình mà không cần sự phô trương, để nâng đỡ chúng trên con đường chuộc tội bằng sự vuốt ve và Lời kỳ diệu của Ngài. (85, 55)

38. Hãy làm tôi tớ của Ta, và các con sẽ không bao giờ bị Ta làm nhục.

39. Hãy nhìn xem: Ta không đến với tư cách là Vua, cũng không cầm quyền trượng hay đội vương miện. Ta ở giữa các con như một tấm gương về sự khiêm nhường, và hơn thế nữa: như một người hầu của các con.

40. Hãy xin Ta, và Ta sẽ ban cho các con; hãy ra lệnh cho Ta, và Ta sẽ vâng lời, để cho các con một bằng chứng nữa về tình yêu và sự khiêm nhường của Ta. Ta chỉ xin các con nhận biết Ta và làm theo ý Ta; và nếu các con gặp trở ngại trong việc thực hiện bốn phận của mình, hãy cầu nguyện và vượt qua nhân danh Ta, và công đức của các con sẽ lớn hơn. (111, 46)

41. Cha đang nói với các con — Đấng không có ai để cúi đầu trước Ngài trong lời cầu nguyện. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, nếu có ai vĩ đại hơn Ta, Ta sẽ cúi đầu trước người ấy, vì trong Thần Khí Ta ngự trị sự khiêm nhường.

42. Hãy suy ngẫm xem, mặc dù các con là những đứa con nhỏ bé của Ta, các con lại khiến Ta phải xuống

để nói chuyện với các con, lắng nghe và an ủi các con, thay vì các con cố gắng vươn lên đến với Ta. (125, 19)

43. Hãy cảm nhận trong lòng các con niềm vui được Cha yêu thương, Đấng chưa bao giờ hạ thấp các con bằng sự vĩ đại của Ngài, mà đã bày tỏ sự vĩ đại đó trong sự khiêm nhường hoàn hảo của Ngài, để làm cho các con trở nên vĩ đại và đưa các con đến nơi được hưởng cuộc sống thật trong Nước Ngài, nơi không có khởi đầu cũng không có kết thúc. (101, 63)

Lòng trắc ẩn và sự đồng cảm của Đức Chúa Trời

44. Nếu các con tin rằng vì là Con Thiên Chúa nên Chúa Giê-su không cảm thấy đau đớn, thì các con đã lầm. Nếu các con tin rằng vì hôm nay Ta đến trong Thần Khí nên Ta không có đau đớn, thì các con cũng đang lầm lẫn. Nếu các con nghĩ rằng — vì Ta biết rằng cuối cùng tất cả các con sẽ ở cùng Ta — nên hôm nay Ta không đau khổ, thì các con cũng không đúng. Quả thật, Ta nói với các con, không có sinh vật nào nhạy cảm hơn Thần Linh.

45. Ta hỏi các con: Ai đã ban cho mọi thực thể sự nhạy cảm? Các con có thể làm điều tốt nào mà không mang lại niềm vui cho Ta? Và các con có thể làm điều xấu nào mà không như một vết thương đối với sự nhạy cảm của Ta? Hãy xem, đó là lý do tại sao Ta nói với các con rằng nhân loại đã đóng đinh Ta một lần nữa. Khi nào Ta mới được hạ xuống

khỏi thập giá và được giải thoát khỏi vương miện gai? (69, 34)

46. Khi một số người tự xưng là kẻ thù của Ta, Ta không xem họ như vậy, mà chỉ xem họ là những người cần được giúp đỡ. Những ai tự cho mình là học giả và chối bỏ sự hiện hữu của Ta, Ta nhìn họ với lòng thương xót. Những ai cố gắng tiêu diệt Ta trong lòng của con người, Ta xem họ là những kẻ vô minh, vì họ tin rằng mình có quyền lực và vũ khí để tiêu diệt Đấng là Nguồn gốc của sự sống. (73, 33)

47. Ta hiện ra trước các con như một người cha đầy yêu thương, như một vị Thầy khiêm nhường, không bao giờ thờ ơ trước những đau khổ của các con và luôn khoan dung và nhân từ trước những khiếm khuyết của các con, vì trong mắt Ta, các con sẽ mãi mãi là những đứa con.

48. Ta phải phán xét các con khi Ta thấy những đứa con, vốn được tạo ra với bao tình yêu và được định sẵn cho Cuộc Sống Vĩnh Hằng, lại kiên quyết tìm kiếm cái chết trên trần gian, không quan tâm đến Cuộc Sống Tinh Thần, cũng không có mong muốn tìm hiểu những sự hoàn hảo mà sự tồn tại đó dành cho các con. (125, 59-60)

49. Vì Ta là Cha các con, nên Ta buộc phải đồng cảm với những gì các con cảm nhận. Chỉ như vậy các con mới hiểu rằng — trong khi mỗi người trong các con đang đau khổ và cảm nhận nỗi đau riêng của mình — Thần Linh Thánh Thiện cũng đồng cảm với nỗi đau của tất cả các con của Ngài.

50. Để chứng minh sự thật này, Ta đã đến thế gian để trở thành con người và mang lấy cây thập tự, tượng trưng cho mọi nỗi đau và mọi tội lỗi của thế gian. Nhưng nếu khi là con người, Ta đã mang gánh nặng những khiếm khuyết của các con trên vai và cảm nhận mọi nỗi đau của các con — thì làm sao Ta, với tư cách là Đức Chúa Trời, lại có thể tỏ ra vô cảm trước những khổ đau của các con Ta? (219, 11-12)

Sự tha thứ, ân sủng và lòng thương xót của Thiên Chúa

51. Ta là Đấng duy nhất biết số phận của mọi người, là Đấng duy nhất biết con đường các con đã đi qua và con đường các con còn phải đi. Chính Ta là Đấng thấu hiểu những đau khổ và niềm vui của các con. Ta biết các con đã đi bao xa để tìm kiếm sự thật và công lý. Chính lòng thương xót của Ta là điều đón nhận tiếng kêu đầy sợ hãi của người đang cầu xin Ta tha thứ cho những lỗi lầm của mình trong lòng.

52. Và với tư cách là Cha, Ta đáp ứng mọi lời cầu xin tha thiết, lau khô nước mắt các con, chữa lành những bệnh tật của các con, cho các con cảm nhận rằng các con đã được tha thứ và được xóa bỏ những vết nhơ, để các con có thể tái tạo cuộc đời mình.

53. Ta cũng là Đấng duy nhất có thể tha thứ những sự xúc phạm mà các con, những đứa con của Ta, đã gây ra cho Ta. (245, 39-41)

54. Trong thời gian này, Lời của Ta lại soi sáng các con. Ta muốn tuân

đồ ăn sủng của Ta dồi dào, để các con được trong sạch và duyên dáng. Nhưng nếu các con lại sa vào tội lỗi, thì hãy nhận ra, hỡi dân Ta, rằng không phải Ta là Đấng đẩy các con ra khỏi lòng Ta, mà chính các con là những người tự xa rời Ta, dù đó không phải là ý muốn của Ta. Nhưng sự tha thứ và tình yêu của Ta như những cánh cửa rộng mở, sẵn sàng đón nhận bất cứ ai muốn trở về với Ta trong sự ăn năn. (283, 69)

55. Trong tình yêu mà Ta tha thứ và sửa dạy các con, Ta tỏ mình ra. Khi các con sống theo ý mình và liên tục làm tổn thương Cha, Ta không cắt đứt sợi dây của cuộc sống tội lỗi ấy, Ta không từ chối các con không khí hay bánh mì; Ta không bỏ rơi các con trong đau khổ, cũng không làm ngơ trước lời than khóc của các con. Và thiên nhiên vẫn tiếp tục bao bọc các con bằng sự màu mỡ, ánh sáng và những ân sủng của nó. Như vậy, Ta tỏ mình ra cho loài người và mặc khải chính Ta cho họ. Không ai trên đất này có thể yêu thương các con bằng tình yêu này, và không ai có thể tha thứ cho các con như Ta.

56. Linh hồn các con là một hạt giống mà Ta đã chăm sóc và hoàn thiện từ thuở đời đời, cho đến khi nó nở ra những bông hoa đẹp nhất và kết trái hoàn hảo nhất. Làm sao Ta có thể để các con chết đi hay phó mặc các con cho sức mạnh của những cơn bão tố? Làm sao Ta có thể bỏ rơi các con trên con đường của các con, khi mà Ta là Đấng duy nhất biết rõ định mệnh của mọi loài thọ tạo? (242, 31-33)

57. Hỡi những ai đang đi trên con đường lầm lạc: Ta sẵn sàng đón nhận các con và ban cho các con sức mạnh và ánh sáng của Ta, nếu các con kêu cầu Ta. Không quan trọng nếu các con mang trên thân xác và linh hồn dấu vết của những kẻ tội lỗi lớn. Ta sẽ khiến các con chúc phúc cho những ai đã xúc phạm các con, và chúc phúc cho Thiên Chúa, vì Ngài đã cho phép phép lạ ấy xảy ra trong các con. Rồi các con sẽ bắt đầu cảm nhận tình yêu của Đức Kitô trong lòng mình.

58. Khi nghe những lời này, một số người sẽ nghĩ: Làm sao những kẻ tội lỗi lớn lại có thể nhận được ân sủng này giống như những người công chính, những người sở hữu ân sủng này nhờ công đức của họ?

59. Hỡi loài người, những người chỉ nhìn thấy những gì trước mắt! Ta luôn ban ân huệ cho các con bởi lòng thương xót, ngay cả trước khi các con xứng đáng nhận được.

60. Ta đáp lại cả một ý nghĩ trong sáng lẫn lời than thở buồn bã của kẻ đến với Ta trong tình trạng ô uế, bất cứ khi nào từ trong lòng hấn — vì thiếu tình yêu đối với đồng loại — bùng lên dù chỉ một tia nhỏ nhoi của sự khiêm nhường hay sự nhận thức.

61. Ta là Đấng Bảo vệ những kẻ yếu đuối, những người đang rơi lệ vì sự bất lực và vô minh của mình. Ta là Niềm Hy Vọng Thần Thánh, Đấng kêu gọi và an ủi những người đang khóc; Ta là Đức Giêsu nhân từ, Đấng dịu dàng vuốt ve những ai đang rên rỉ trong đau đớn và sự chuộc tội của mình.

62. Ta là Đấng Cứu Rỗi, Đấng Giải Cứu của các con; Ta là Chân Lý mà con người có thể hiểu được. (248, 18-21)

Chương 23 – Những cảm hứng và mặc khải của Đức Chúa Trời

Những cảm hứng thiêng liêng

1. Các môn đệ: Khi Lời của Ta đến với các con mà các con không hiểu, các con sẽ nghi ngờ nó. Nhưng Ta nói với các con: Nếu sự không chắc chắn làm các con đau khổ, hãy lui về sự cô độc của đồng ruộng và ở đó, giữa thiên nhiên, nơi các con chỉ có đồng ruộng rộng mở, núi non và bầu trời làm chứng, hãy hỏi Thầy của các con một lần nữa. Hãy đắm mình trong Lời của Ngài, và câu trả lời đầy yêu thương của Ngài sẽ nhanh chóng đến với các con. Khi đó, các con sẽ cảm thấy được nâng đỡ, được truyền cảm hứng, và tràn ngập một niềm vui tinh thần kỳ diệu.

2. Bằng cách này, các con sẽ không còn là những người thiếu đức tin nữa, vì các con biết rằng mỗi lời của Đức Chúa Trời đều chứa đựng sự thật, nhưng để khai mở nó, người ta phải thâm nhập vào đó với lòng thành kính và tâm hồn trong sáng, vì đó là một nơi thánh.

3. Bất cứ khi nào các con đã sẵn sàng và muốn biết điều gì, khát khao ánh sáng của các con sẽ thu hút Ánh sáng Thần thánh. Đã bao lần Ta nói với các con: Hãy lên núi, tìm sự cô

độc, và ở đó, hãy nói với Ta những lo lắng, những đau khổ và những khó khăn của các con.

4. Chúa Giê-su đã dạy các con những bài học này trong “Thời kỳ thứ hai” bằng gương mẫu của Ngài. Hãy nhớ gương của Ta, khi Ta lui về sa mạc để cầu nguyện trước khi bắt đầu sứ vụ rao giảng. Hãy nhớ rằng trong những ngày cuối cùng của cuộc đời Ta giữa loài người, ngay trước khi Ta vào hội đường để cầu nguyện, Ta đã tìm đến sự cô độc của vườn Ô-liu để trò chuyện với Cha.

5. Thiên nhiên là đền thờ của Đấng Tạo Hóa, nơi mọi thứ đều hướng về Ngài để tôn vinh Ngài. Ở đó, các con có thể nhận được sự tỏa sáng của Cha các con một cách trực tiếp và chân thật. Ở đó, xa lánh sự ích kỷ và chủ nghĩa vật chất của con người, các con sẽ cảm nhận được những nguồn cảm hứng khôn ngoan thẩm vào lòng mình, thúc đẩy các con làm điều thiện trên con đường của mình. (169, 28-31)

6. Các con phải tỉnh táo, các môn đệ, vì Ta sẽ không chỉ nói với các con qua phương tiện này, Ta còn sẽ bày tỏ chính Ta với linh hồn các con ngay cả trong những khoảnh khắc cơ thể các con đang ngủ. Ta sẽ dạy các con chuẩn bị tâm hồn để chìm vào giấc ngủ và giải thoát linh hồn khỏi những ràng buộc trần thế, để nó có thể bay lên những vùng ánh sáng, nơi nó sẽ nhận được sự tiên tri, nhờ đó chiếu sáng con đường của mình, rồi truyền tải thông điệp đó đến trí tuệ. (100, 30)

7. Ta chưa bao giờ xa cách các con như các con thỉnh thoảng đã tin, cũng như Ta chưa bao giờ thờ ơ với những đau khổ của các con, hay làm ngơ trước những tiếng kêu của các con. Điều đã xảy ra là: Các con đã không nỗ lực để tinh tế hóa các giác quan cao hơn của mình, và đã mong đợi nhận biết Ta bằng các giác quan của xác thịt. Nhưng Ta nói với các con rằng, thời kỳ Ta ban điều này cho loài người đã qua từ rất lâu rồi.

8. Nếu các con đã cố gắng một chút để phát triển một số khả năng tâm linh của mình, như sự thăng hoa nội tâm qua sự chiêm niệm tâm linh, lời cầu nguyện, khả năng linh cảm, giấc mơ tiên tri hay thị kiến tâm linh — Ta đảm bảo với các con rằng, qua bất kỳ điều nào trong số đó, các con sẽ kết nối với Ta và do đó nhận được câu trả lời cho những câu hỏi của mình cùng sự linh cảm thiêng liêng trong tâm trí.

9. Ta luôn sẵn lòng trò chuyện với các con, luôn mong chờ sự thăng hoa và sự sẵn sàng về mặt tinh thần của các con, để làm hài lòng các con và mang lại hạnh phúc cho các con bằng cách tự bày tỏ với tâm hồn các con. Để làm được điều đó, các con chỉ cần chuẩn bị tâm hồn với sự chân thành tuyệt đối để đón nhận ân sủng này. (324, 52-54)

10. Hãy hỏi các học giả của các con, và nếu họ thành thật, họ sẽ nói với các con rằng họ đã cầu xin Đức Chúa Trời ban cho sự soi dẫn. Ta sẽ ban cho họ nhiều sự soi dẫn hơn nếu họ cầu xin Ta với nhiều tình yêu thương

hơn dành cho đồng loại và ít kiêu ngạo hơn về bản thân.

11. Quả thật, Ta nói với các con: Tất cả những gì các con đã tích lũy được về kiến thức chân chính đều đến từ Ta. Tất cả những gì con người có được về sự trong sạch và cao quý, Ta sẽ sử dụng vì lợi ích của các con trong thời đại này, vì Ta đã ban cho các con những điều đó. (17, 59-60)

12. Bây giờ là thời điểm mà Thần Khí của Ta không ngừng nói với Thần Khí, Linh Hồn, Trí Tuệ và Trái Tim của loài người. Tiếng Nói của Ta đến với loài người qua những suy nghĩ và thử thách, nhờ đó nhiều người tự mình thức tỉnh đến Chân Lý, vì những kẻ dẫn dắt hay dạy dỗ họ đang ngủ mê và muốn thế giới này không bao giờ thức tỉnh. (306, 63)

13. Trong “Thời Đại Thứ Ba”, bằng sự rõ ràng trong các lời tuyên bố của Ta, Ta đã thực hiện điều không thể đối với loài người: truyền đạt chính Ta qua khả năng trí tuệ của con người.

14. Hãy hiểu Ta, các môn đệ, vì trong cuộc đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác đang chờ đợi các con, các con sẽ cảm nhận sự hiện diện của Ta mãi mãi. Nếu các con biết chuẩn bị, các con sẽ không còn nói với Ta: “Lạy Chúa, sao Ngài không đến? Sao Ngài không thấy nỗi đau của con?” Các con sẽ không còn nói với Ta như vậy nữa. Quả thật, các môn đệ, Ta nói với các con, ai nói với Ta như vậy sẽ cho thấy rõ sự thiếu hiểu biết và sự thiếu chuẩn bị của mình.

15. Ta không muốn thấy các môn đệ của Ta xa cách Ta, Ta muốn các con nói với Ta trong tâm hồn các con: “Thầy ơi, Thầy đang ở giữa chúng con, tâm hồn chúng con cảm nhận được Thầy, sự khôn ngoan của Thầy là nguồn cảm hứng của con.” Đây là lời tuyên xưng chân thật mà Ta muốn nghe từ các con. (316, 54)

Việc điều chỉnh các mặc khải thiêng liêng cho phù hợp với sự hiểu biết của con người

16. Ngôn ngữ của các con quá hạn chế để có thể bày tỏ điều Thần Thánh; vì vậy, mọi thời đại, Ta đều phải nói với các con bằng những dụ ngôn, những hình ảnh tương ứng; nhưng bây giờ các con thấy rằng — ngay cả khi Ta đã nói với các con theo cách đó — các con vẫn hiểu Ta rất ít, vì các con thiếu ý chí cần thiết để thấu hiểu những mặc khải của Ta. (14, 50)

17. Trong mọi thời đại, các con đã mong đợi Ta, và thế mà — bất cứ khi nào Ta ở cùng các con, các con lại không nhận ra Ta vì sự thiếu chuẩn bị và tinh thần của các con. Ta nói với các con: Dù sự hiện diện của Ta được bao bọc bởi hình thức nào đi chăng nữa, nó luôn chứa đựng sự thật và bản chất sự sống thần thánh.

18. Ta đã nói với các con rằng Ta đã dùng những hình thức khác nhau để tỏ mình ra cho thế gian. Nhưng những hình thức đó không phải là mặt nạ để che giấu Thần Khí của Ta khỏi các con, mà là để nhân hóa Ta, giới hạn Ta, và nhờ đó làm cho Ta

trở nên có thể nghe thấy và cảm nhận được đối với loài người.

19. Bây giờ Ta nói với các con rằng, trước khi đưa ra phán quyết, các con hãy lắng nghe tiếng nói này cho đến khi khoảnh khắc các con được thuyết phục hoặc được khai sáng đến, khi ánh sáng chiếu rọi trong tâm hồn. (97, 11-12)

20. Chẳng nào con người còn chìm đắm trong sự mù quáng và vô minh, chẳng đó họ sẽ là lý do khiến Thiên Chúa, Đấng trước hết là Cha, phải nhân hóa, giới hạn và thu nhỏ chính mình trước con cái Ngài để có thể được hiểu. Khi nào các con mới cho phép Ta hiện ra trước mặt các con với vinh quang mà các con phải chiêm ngưỡng?

21. Các con phải vĩ đại để có thể hình dung được sự vĩ đại của Ta, và vì lý do đó, Ta luôn trở lại để ban cho các con sự vĩ đại về mặt tinh thần, để các con có thể trải nghiệm niềm vui vô tận khi được biết Cha mình, cảm nhận tình yêu của Ngài, và lắng nghe bản hòa tấu thiêng liêng vang lên trên các con. (99, 26-27)

22. Phần bên ngoài của sự mặc khải của Cha trên núi Sinai là hòn đá, được dùng làm phương tiện để khắc ghi Luật Thần Thánh vào đó.

23. Phần bên ngoài trong sự mặc khải của Đức Chúa Trời cho loài người qua Đức Giê-su là thân xác, hình hài con người của Đấng Christ.

24. Trong thời đại ngày nay, phần bên ngoài của sự mặc khải của Ta là người truyền đạt, đó là lý do tại sao hình thức mặc khải này, giống như

những thời đại trước, phải chấm dứt.

25. Hãy hiểu rằng các con là con cái của Dân Tộc Tâm Linh, không nên nuôi dưỡng bản thân bằng những hình thức, mà bằng bản chất. Nếu các con hiểu đúng Lời Ta, các con sẽ không bao giờ sa vào sự thờ phượng thần tượng nữa, cũng không bám víu vào những nghi lễ bên ngoài, những nghi thức, những điều phù du, vì các con sẽ luôn khao khát điều cốt yếu, điều vĩnh cửu. (224, 69-71)

Các hình thức mặc khải của Đức Chúa Trời

26. Nhân loại mong muốn sự viếng thăm của một Đấng Mê-si-a mới, Đấng sẽ cứu họ khỏi vực thẳm, hoặc ít nhất họ muốn nghe tiếng nói của Đức Chúa Trời như tiếng nói của con người vang lên trên không trung. Nhưng Ta nói với các con, chỉ cần quan sát một chút hoặc tập trung tâm hồn trong thiền định để làm cho nó nhạy cảm hơn, thì các con sẽ nghe thấy mọi thứ đang nói với các con. Nếu các con thấy việc những hòn đá nói chuyện là điều không thể, thì Ta nói với các con rằng không chỉ những hòn đá, mà tất cả những gì xung quanh các con đều đang nói với các con từ Đấng Tạo Hóa của các con, để các con thức tỉnh khỏi những giấc mơ về sự vĩ đại, kiêu ngạo và chủ nghĩa vật chất. (61, 49)

27. Những bậc giác ngộ của thời xưa luôn nhìn thấy ánh sáng rực rỡ, họ luôn nghe thấy lời Ta. Các vị tiên tri, những người được soi sáng,

những người đi trước, những người sáng lập các giáo lý có tính tâm linh cao đã làm chứng rằng họ nghe thấy những tiếng nói dường như phát ra từ mây, núi, gió hoặc bất kỳ nơi nào mà họ không thể xác định chính xác; rằng họ nghe thấy tiếng nói của Đức Chúa Trời, như thể nó phát ra từ những lưỡi lửa và những tiếng vang bí ẩn. Nhiều người đã nghe, thấy và cảm nhận bằng các giác quan của mình, những người khác thì bằng các phẩm chất tâm linh của họ; điều tương tự cũng đang xảy ra trong thời đại này.

28. Quả thật, Ta nói với các con: Những ai đã tiếp nhận các thông điệp của Ta bằng các giác quan thể xác đã giải thích sự linh cảm thần thánh theo cách tâm linh, và họ làm điều đó tùy theo sự chuẩn bị thể xác và tâm linh của họ, tùy theo thời đại mà họ sống trên thế gian, giống như điều đang xảy ra với các công cụ con người mà các con gọi là “người truyền tiếng” hay “người mang ân sủng”. Nhưng Ta phải nói với các con rằng, trong quá khứ cũng như hiện tại, họ đã trộn lẫn những ý tưởng của riêng mình hoặc những ý tưởng thống trị trong môi trường xung quanh vào sự tinh khiết của những mặc khải thần thánh, và dù biết hay không biết, họ đã làm thay đổi sự tinh khiết và bản chất vô hạn của sự thật, mà thực ra chính là Tình Yêu trong những mặc khải cao nhất của nó.

29. Những dao động tinh thần và sự linh cảm đã hiện diện trong họ, và cả những “người đầu tiên” lẫn

những “người cuối cùng” đều đã làm chứng và sẽ làm chứng về sự linh cảm này, vốn đã đến với tinh thần của họ, hầu như luôn luôn mà không biết bằng cách nào, giống như điều đang xảy ra với nhiều người ngày nay và sẽ xảy ra với những người khác vào ngày mai.

30. Những lời nói, những giải thích và cách hành động đều phụ thuộc vào con người và thời đại mà họ đang sống, nhưng trên tất cả những điều đó là Chân lý cao cả nhất. (16, 11-14)

31. Thỉnh thoảng, Thần Khí của Ta cần phải tỏ mình ra theo một cách nào đó mà trí hiểu của các con có thể tiếp nhận và hiểu được. Sự cần thiết phải nói với các con này xuất phát từ sự bất tuân của các con đối với Luật của Ta, từ việc các con đi chệch khỏi con đường chân chính.

32. Nhờ tự do ý chí mà con người được hưởng, con người là sinh vật nổi loạn nhất trong vạn vật. Cho đến ngày nay, con người vẫn không muốn tuân theo những chỉ dẫn của lương tâm.

33. Lời Ta muốn ngăn cản một số người, hướng dẫn những người khác, củng cố tất cả trong sự thật và cứu các con khỏi vực thẳm.

34. Đừng lấy làm khó chịu về cách thức Ta hiện ra bây giờ, vốn khác xa so với “Thời kỳ Thứ hai”. Hãy biết rằng Ta chưa bao giờ dùng cùng một hình thức hai lần, vì điều đó có nghĩa là để các con mãi mãi dừng lại ở cùng một bài học, và Ta luôn đến để dạy các con những bài học mới

và giúp các con bước những bước mới. (283, 39-42)

35. Lời Ta được truyền đạt theo nhiều cách: qua lương tâm, qua những thử thách nói lên Ta, qua các lực lượng tự nhiên hoặc qua các con cái thiêng liêng của Ta. Lời Ta là phổ quát. Ai chuẩn bị sẵn sàng sẽ nghe thấy tiếng Ta. (264, 48)

Sự cần thiết của những mặc khải thiêng liêng

36. Sự dạy dỗ thiêng liêng của Ta không chỉ dành cho tinh thần — không, nó còn phải chạm đến trái tim con người, để cả phần tinh thần lẫn phần thể xác đều trở nên hài hòa.

37. Lời Thánh được dành để soi sáng trí tuệ và làm cho trái tim con người trở nên nhạy cảm, và tinh hoa cuộc sống chứa đựng trong Lời này được dành để nuôi dưỡng và nâng cao linh hồn.

38. Để cuộc sống của con người được trọn vẹn, con người nhất thiết cần có bánh mì tinh thần, cũng như con người làm việc và vất vả để có thức ăn vật chất.

39. “Con người không chỉ sống bằng bánh mì”, Ta đã nói với các con trong “Thời kỳ Thứ hai”, lời Ta vẫn còn giá trị, bởi vì con người sẽ không bao giờ có thể từ bỏ thức ăn tinh thần mà không bị bệnh tật, đau đớn, bóng tối, tai họa, khổ khổ và cái chết ám ảnh trên trái đất.

40. Những người duy vật có thể phản bác rằng con người đã sống chỉ bằng những gì trái đất và thiên nhiên ban tặng, mà không cần phải

tìm kiếm điều gì đó thuộc về tinh thần để nuôi dưỡng và củng cố họ trong hành trình cuộc đời. Nhưng Ta phải nói với các con rằng, đó không phải là một cuộc sống trọn vẹn và viên mãn, mà là một sự tồn tại thiếu vắng điều cốt yếu, đó là tinh thần. (326, 58-62)

41. Trong mọi thời đại, Ta đã tự bày tỏ với con người một cách đơn sơ để họ có thể hiểu Ta, Ta luôn làm điều đó trong phạm vi khả năng hiểu biết của trí tuệ và trái tim các con. Ta đã xuống với các con để làm gương khiêm nhường cho các con, khi Ta hạ mình xuống cuộc sống nghèo nàn của các con để nâng các con lên một cuộc sống tốt đẹp hơn. (226, 54)

42. Đây là lời hứa mà Ta đã ban cho các con, khi Chúa Giê-su trong “Thời kỳ Thứ hai” đã tạ ơn Cha Ngài, vì Ngài đã giấu sự khôn ngoan của Ngài khỏi những người học thức và thông thái, nhưng lại ban và tỏ lộ cho những người khiêm nhường.

43. Phải, hỡi dân Ta, vì những kẻ mà các con gọi là học giả, họ tự cao tự đại và muốn kìm hãm dân thường bằng cách chỉ dạy cho họ những gì họ coi là những mảnh vụn bánh mì mà họ đã nhận được từ Ta.

44. Ngược lại, những người nghèo, những “người bé nhỏ”, những người hoàn toàn hiểu rõ những khó khăn mà cuộc sống mang lại và cả những thiếu thốn đi kèm với nó — một khi họ có thể sở hữu một thứ gì đó, họ lại cảm thấy rằng đó là quá nhiều đối với họ, và vì thế họ chia sẻ nó với những người khác.

45. Bây giờ Ta còn muốn thêm rằng: Nếu kẻ tham lam trở thành người hào phóng và kẻ kiêu ngạo trở thành người khiêm nhường, thì ngay lập tức họ sẽ được dự phần vào tất cả những gì Ta dành sẵn cho những ai biết sống đạo đức. Vì tình yêu của Ta không thiên vị, nó bao trùm tất cả, dành cho tất cả các con của Ta. (250, 17)

Sự vô hạn của những mặc khải thiêng liêng

46. Sự dạy dỗ này, vốn nhằm soi sáng Thời đại Thứ ba, không phải là lời dạy cuối cùng của Ta. Cõi tâm linh không có kết thúc. Luật của Ta chiếu sáng như mặt trời thần thánh trong mọi lương tâm. Sự trì trệ và suy tàn chỉ là đặc trưng của loài người, và nó luôn là hậu quả của những thói hư tật xấu, sự yếu đuối hoặc sự buông thả của các đam mê.

47. Một khi nhân loại xây dựng cuộc sống của mình trên nền tảng tâm linh và mang trong mình lý tưởng vĩnh cửu mà giáo lý của Ta truyền cảm hứng cho các con, thì nhân loại sẽ tìm thấy con đường tiến bộ và hoàn thiện, và sẽ không bao giờ rời xa con đường phát triển thăng hoa của mình nữa. (112, 18)

48. Nếu các con nghĩ rằng chỉ đến bây giờ Ta mới tiết lộ cho các con điều gì đó về cuộc sống tinh thần, thì các con đang lầm lẫn lớn; vì Ta nói với các con một lần nữa: Sự dạy dỗ thần thánh đã bắt đầu khi con người đầu tiên được sinh ra, và Ta không hề phóng đại khi nói với các con rằng giáo lý của Ta đã bắt đầu

từ khi các linh hồn được tạo ra, ngay cả trước khi thế giới này tồn tại. (289, 18)

49. Khi con người còn tin rằng chỉ có những gì họ có thể nhìn thấy bằng mắt mới tồn tại, và chính họ cũng không biết hình dạng của thế giới mà họ đang sống, họ đã tưởng tượng ra một vị Thần bị giới hạn trong những gì mắt họ nhìn thấy.

50. Nhưng khi trí tuệ của các con dần dần giải mã được bí ẩn này đến bí ẩn khác, vũ trụ trước mắt các con ngày càng mở rộng, và sự vĩ đại cùng quyền năng vô biên của Đức Chúa Trời ngày càng lớn lên trong trí tuệ đầy kinh ngạc của loài người.

51. Vì vậy, trong thời đại này, Ta phải ban cho các con một sự dạy dỗ phù hợp với sự phát triển của các con.

52. Nhưng Ta hỏi các con: Liệu sự mặc khải của Ta có chứa đựng kiến thức vật chất không? Không, kiến thức mà Ta dạy các con nói về một sự tồn tại vượt ra ngoài tự nhiên mà các con nhìn thấy và đã nghiên cứu từ lâu. Sự mặc khải của Ta chỉ ra con đường dẫn tâm hồn lên một cấp độ sống, từ đó nó có thể khám phá, nhận biết và hiểu thấu mọi sự.

53. Có vẻ như điều đó là không thể hay ít nhất là kỳ lạ đối với các con, rằng Đức Chúa Trời tự bày tỏ với con người về mặt tinh thần — rằng Thế giới Tinh thần tự bày tỏ và hiện diện trong cuộc sống của các con — rằng những thế giới và cõi giới chưa biết tự bày tỏ với các con? Các con có muốn rằng sự hiểu biết của các con dừng lại và Cha sẽ không bao

giờ tiết lộ cho các con điều gì hơn những gì Ngài đã tiết lộ cho các con rồi không?

54. Đừng tin theo thói quen và đừng đặt ra giới hạn cho sự hiểu biết của tinh thần các con!

55. Hôm nay các con có thể phủ nhận, chống lại và đàn áp giáo lý về linh hồn; nhưng Ta biết rằng ngày mai các con sẽ khuất phục trước sự thật.

56. Mọi sự mặc khải thiêng liêng khi xuất hiện đều bị chống đối và từ chối; nhưng cuối cùng, ánh sáng đó đã chiến thắng.

57. Đối với những khám phá của khoa học, nhân loại cũng đã tỏ ra hoài nghi; nhưng cuối cùng, họ phải khuất phục trước thực tế. (275, 64-70)

58. Khi Đền thờ Thánh Thần vươn lên vô tận từ trái tim nhân loại, những sự mặc khải mới sẽ xuất hiện giữa họ, và chúng sẽ càng vĩ đại hơn khi các linh hồn phát triển lên cao. (242, 62)

59. Làm sao các con có thể cho rằng — khi Ta xuống với các con — Ta có thể bỏ bê các dân tộc khác, trong khi các con đều là con cái của Ta? Các con có nghĩ rằng có ai đó ở xa hay nằm ngoài Ta, mặc dù Thần Khí của Ta là phổ quát và bao trùm mọi sự được tạo dựng?

60. Mọi sự đều sống và được nuôi dưỡng bởi Ta. Vì thế, Tia Sáng Vô Cực của Ta đã giáng xuống khắp toàn cầu, và Thần Khí đã tiếp nhận ảnh hưởng của Ta trong thế giới này và các thế giới khác, vì Ta đã đến để

cứu rồi tất cả các con của Ta. (176, 21)

61. Theo ý muốn của Ta, sự mặc khải của Ta qua các sứ giả chỉ là tạm thời, một giai đoạn chuẩn bị ngắn ngủi, nhằm làm tiêu chuẩn, luật lệ và nền tảng cho dân tộc này để làm chứng và truyền bá sự thật này, đồng thời công bố sự hiện diện của “Thời Đại Thứ Ba” cho thế giới.

62. Giống như sự mặc khải của Ta qua trí tuệ con người được định sẵn là thoáng qua như tia chớp, thì cũng đã được định sẵn rằng chỉ một số nhóm người được kêu gọi để hiện diện trong sự mặc khải này và nhận lấy thông điệp này.

63. Ngược lại, sự đối thoại từ Thần Khí đến Thần Khí sẽ lan tỏa đến toàn thể nhân loại, không có giới hạn về thời gian, vì hình thức tìm kiếm, tiếp nhận, cầu nguyện, lắng nghe và cảm nhận Ta “ ” này sẽ tồn tại mãi mãi. (284, 41-43)

Sự hiện diện của Thiên Chúa được tỏ lộ trong con người

64. Ta muốn làm các con thành môn đệ của Ta, để các con học cách cảm nhận Ta như những đứa con thuộc về Thần Khí của Ta. Tại sao các con lại không cảm nhận được sự hiện diện của Ta trong chính mình, khi mà các con vốn được tạo nên từ chính bản chất của Ta, là một phần của Ta?

65. Các con không cảm nhận được Ta vì các con không ý thức được điều đó, vì các con thiếu sự linh thiêng và sự chuẩn bị, và dù các con nhận được bao nhiêu dấu hiệu và ấn

tượng cảm xúc đi chăng nữa, các con cũng quy chúng cho những nguyên nhân vật chất. Vì vậy, Ta nói với các con rằng, mặc dù Ta ở cùng các con, các con vẫn không nhận ra sự hiện diện của Ta.

66. Bây giờ Ta nói với các con: Chẳng phải là điều tự nhiên khi các con cảm nhận Ta trong bản thể của mình, vì các con là một phần của Ta sao? Xét về điều đó, chẳng phải là đúng khi tâm hồn các con cuối cùng sẽ hòa nhập với tâm hồn Ta sao? Ta tiết lộ cho các con sự vĩ đại thực sự vốn phải có trong mỗi con người; vì các con đã lạc lối, và trong khát vọng trở nên vĩ đại trên trần gian, các con đã trở nên nhỏ bé về mặt tinh thần! (331, 25-26)

67. Ta không muốn các con nói với Ta nữa: “Lạy Chúa, sao Ngài lại xa cách con, sao Ngài không nghe con, sao con cảm thấy cô đơn trên con đường đời?”

68. Dân tộc yêu dấu: Ta không bao giờ xa cách các con, chính các con là những người đã xa cách Ta, vì các con đã thiếu đức tin và chính các con đã từ chối Ta và đóng cửa trái tim các con lại với Ta. (336, 60)

69. Ta không muốn các con cảm thấy Ta xa cách; vì Ta đã nói với các con rằng nhờ sự thánh hóa của các con, các con sẽ cảm nhận được Ta, sẽ nhận thức được Ta một cách trực tiếp. Tinh thần các con sẽ nghe thấy tiếng Ta, và về mặt tinh thần, các con sẽ nhìn thấy sự hiện diện của Ta. Vì vậy, Ta muốn thấy tinh thần các con hợp nhất với tinh thần Ta

mãi mãi; vì đây là ý muốn của Ta.
(342, 57)

VI. Sự sáng tạo

Chương 24 – Sự sáng tạo thuộc linh và vật chất

Sự sáng tạo các thực thể tinh
thần

1. Trước khi các thể giới tồn tại, trước khi mọi sinh vật và vật chất được sinh ra, Thần Thánh của Ta đã hiện hữu. Nhưng với tư cách là Đấng Tối Cao, Ta cảm nhận trong lòng một khoảng trống vô tận, bởi Ta giống như một vị vua không có thần dân, hay một bậc thầy không có đệ tử. Vì lý do đó, Ta đã nảy ra ý định tạo ra những sinh linh giống Ta, những người mà Ta sẽ dành trọn cuộc đời mình cho họ, những người mà Ta sẽ yêu thương sâu sắc và chân thành đến mức — khi thời điểm đến — Ta sẽ không ngần ngại hiến dâng máu mình trên thập tự giá vì họ.

2. Đùng ngạc nhiên khi Ta nói với các con rằng Ta đã yêu các con ngay cả trước khi các con tồn tại. Vâng, những đứa con yêu dấu! (345, 20-21)

3. Thần Linh tràn đầy tình yêu, dù Ngài chỉ tồn tại một mình. Chưa có gì được tạo dựng, không có gì xung quanh Thần Linh, và thế mà Ngài

vẫn yêu thương và cảm nhận mình là Cha.

4. Ngài yêu ai? Ngài cảm thấy mình là Cha của ai? Đó là tất cả các thực thể và tất cả các loài sinh vật sẽ phát sinh từ Ngài, và sức mạnh của chúng nằm ẩn trong Thần Khí của Ngài.

Trong Thần Khí ấy có tất cả các khoa học, tất cả các lực lượng tự nhiên, tất cả các thực thể, tất cả các nền tảng của sự sáng tạo. Ngài là Vĩnh Hằng và Thời Gian. Trong Ngài có quá khứ, hiện tại và tương lai, ngay cả trước khi các thể giới và các thực thể được sinh ra.

5. Sự soi dẫn thiêng liêng đó đã trở thành hiện thực dưới sức mạnh vô hạn của tình yêu thiêng liêng, và sự sống bắt đầu. (150, 76-79) 6. Để Đức Chúa Trời có thể tự xưng là Cha, Ngài đã cho các linh hồn phát sinh từ lòng Ngài — những tạo vật giống Ngài về các đặc tính thiêng liêng. Đó là nguồn gốc của các con, và như vậy các con đã được sinh ra vào cuộc sống thiêng liêng. (345, 22)

7. Lý do cho sự sáng tạo của các con là tình yêu, là khát vọng thiêng liêng của Ta muốn chia sẻ quyền năng của Ta với ai đó; và lý do Ta ban cho các con tự do ý chí cũng chính là tình yêu. Ta muốn cảm nhận được tình yêu từ các con — không phải do luật lệ bắt buộc, mà xuất phát từ một cảm xúc tự nhiên, tự do trào dâng từ tâm hồn các con. (31, 53)

8. Mỗi linh hồn đều được sinh ra từ một ý nghĩ thuần khiết của Thượng Đế; do đó, các linh hồn là tác phẩm hoàn hảo của Đấng Tạo Hóa. (236, 16)

Sự hoạt động của các linh hồn vĩ đại trong công trình sáng tạo

9. Ê-li là linh hồn vĩ đại ở bên phải Đức Chúa Trời, người khiêm nhường tự xưng là tôi tớ của Đức Chúa Trời; qua sự trung gian của ông cũng như của các linh hồn vĩ đại khác, Ta điều khiển Vũ trụ Tâm linh và thực hiện những quyết định vĩ đại và cao cả. Phải, các môn đệ của Ta, Ta có vô số linh hồn vĩ đại phục vụ Ta, những người cai trị vũ trụ. (345, 9)

Những suy nghĩ về sự an bài của Đức Chúa Trời

10. Hãy nghe đây, các môn đệ: Trước khi các con bước vào cuộc đời, Ta đã tồn tại, và trong Thần Khí của Ta, Thần Khí của các con đã được ẩn giấu. Nhưng Ta không muốn các con trở thành những người thừa kế Nước Trời của Ta mà không có công đức, cũng không muốn các con sở hữu những gì hiện có mà không biết ai đã tạo ra các con; Ta cũng không muốn các con rời xa Ta mà không có hướng đi, không có mục tiêu và không có lý tưởng.

11. Vì vậy, Ta đã ban cho các con Thần Khí để nó làm người dẫn đường cho các con. Ta đã ban cho các con ý chí tự do để những việc làm của các con có giá trị thực sự trước mặt Ta. Ta đã ban cho các con linh hồn, để nó luôn khao khát vươn lên hướng tới sự sáng láng và tinh khiết. Ta đã ban cho các con thân xác, để các con có thể cảm nhận

được điều thiện và điều đẹp qua trái tim, và để nó làm thước đo, làm thử thách liên tục, cũng như làm công cụ giúp các con sống trong thế giới vật chất. (35, 48-49)

Sự sáng tạo các thế giới vật chất cho các linh hồn

12. Khi không gian lần đầu tiên được chiếu sáng bởi sự hiện diện của các linh hồn, họ — vì lúc đó họ còn chập chững và lúng túng như những đứa trẻ nhỏ, và không có sự phát triển cũng như sức mạnh để ở lại những nơi có tinh thần cao — đã cảm thấy nhu cầu về một điểm tựa, một chỗ dựa để cảm thấy mạnh mẽ; và thế là vật chất và một thế giới vật chất đã được ban cho họ, và trong trạng thái mới của mình, họ đã thu được kinh nghiệm và kiến thức. (35, 50)

13. Vũ trụ tràn ngập các thực thể, và trong tất cả, tình yêu, quyền năng và sự khôn ngoan của Cha được thể hiện. Giống như một nguồn sống vô tận, lòng của Chúa đã trở thành như vậy kể từ khoảnh khắc Ngài ra lệnh cho các nguyên tử hợp nhất để tạo thành các thực thể và cơ thể, và ban cho chúng hình hài.

14. Đầu tiên là sự sống tinh thần, đầu tiên là các sinh vật tinh thần, và sau đó mới đến tự nhiên vật chất.

15. Vì đã quyết định rằng nhiều sinh vật tinh thần phải mang hình hài vật chất để sống trên các thế giới vật chất, nên mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn từ trước để các con cái của

Chúa có thể tìm thấy mọi thứ đã sẵn sàng cho chúng.

16. Ngài đã ban phước lành tràn ngập con đường mà các con của Ngài sẽ đi, tràn ngập vũ trụ bằng sự sống và lấp đầy con đường của con người bằng những vẻ đẹp, trong đó Ngài đã đặt một tia lửa thần thánh: tinh thần, linh hồn, và tạo ra con người từ tình yêu, trí tuệ, sức mạnh, ý chí và ý thức. Nhưng Ngài đã bao bọc mọi sự hiện hữu trong sức mạnh của Ngài và chỉ cho họ thấy định mệnh của họ. (150, 80-84)

17. Khi Cha tạo dựng thế giới và ban cho nó sứ mệnh trở thành nơi chuộc tội, Ngài đã biết trước rằng con cái Ngài sẽ sa vào những yếu đuối và sai lầm trên con đường của mình, rằng cần có một nơi nương tựa để thực hiện bước đầu tiên hướng tới sự đổi mới và hoàn thiện. (250, 37)

Sự sáng tạo con người

18. Hãy nghe đây: Đức Chúa Trời, Đấng Tối Cao, đã tạo dựng các con “theo hình ảnh và giống như Ngài” — không phải về hình dáng vật chất mà các con có, mà là về những khả năng mà tinh thần các con được trang bị, giống như của Cha.

19. Thật là dễ chịu cho sự khiêm nhường của các con khi tự coi mình là hình ảnh của Đấng Tạo Hóa. Các con tự cho mình là những sinh vật phát triển cao nhất mà Đức Chúa Trời đã tạo ra. Nhưng các con đang lầm lẫn nghiêm trọng khi cho rằng vũ trụ chỉ được tạo ra cho các con. Với sự thiếu hiểu biết nào mà các con tự

xưng mình là vương miện của sự sáng tạo!

20. Hãy hiểu rằng ngay cả trái đất cũng không được tạo ra chỉ dành riêng cho loài người. Trên bậc thang vô tận của sự sáng tạo thần thánh, có vô số linh hồn đang phát triển để thực hiện Luật Thần Thánh.

21. Những mục tiêu bao trùm vạn vật, mà các con là con người, dù có muốn cũng không thể hiểu được, là vĩ đại và hoàn hảo như mọi ý định của Cha. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, các con không phải là những tạo vật lớn nhất cũng không phải là những tạo vật nhỏ nhất của Chúa.

22. Các con đã được tạo dựng, và vào khoảnh khắc đó, linh hồn các con đã nhận sự sống từ Đấng Toàn Năng, mang trong mình bao nhiêu phẩm chất cần thiết để các con hoàn thành một nhiệm vụ khó khăn trong cõi vĩnh hằng. (17, 24-28)

23. Trong linh hồn con người, là kiệt tác của Ta, Ta đã đặt Ánh Sáng Thần Thánh của Ta. Ta đã chăm sóc nó bằng tình yêu vô tận, như người làm vườn chăm sóc một cây cối được nuông chiều trong vườn của mình. Ta đã đặt các con vào không gian sống này, nơi các con không thiếu thốn gì để sống, để các con nhận biết Ta và nhận biết chính mình. Ta đã ban cho linh hồn các con quyền năng để cảm nhận cuộc sống ở thế giới bên kia, và ban cho thân thể các con các giác quan, để các con được sáng khoái và hoàn thiện. Ta đã trao thế giới này cho các con, để các con bắt đầu những bước đi đầu tiên

trên đó và trên con đường tiến bộ và hoàn thiện này, các con sẽ trải nghiệm sự hoàn hảo của luật pháp Ta, để trong suốt cuộc đời, các con ngày càng nhận ra và yêu mến Ta hơn, và nhờ những công đức của mình, các con sẽ đến được với Ta.

24. Ta đã ban cho các con ân huệ tự do ý chí và trang bị cho các con lương tâm. Điều thứ nhất để các con tự do phát triển trong khuôn khổ luật pháp của Ta, và điều thứ hai để các con biết phân biệt thiện ác, để nó làm thẩm phán hoàn hảo cho các con, cho các con biết khi nào các con tuân giữ luật pháp của Ta hay vi phạm luật pháp của Ta.

25. Lương tâm là ánh sáng từ Thần Khí Thánh của Ta, không bao giờ rời xa các con.

26. Ta là Con Đường, là Sự Thật và là Sự Sống, Ta là Bình An và Hạnh Phúc, là Lời Hứa Vĩnh Cửu rằng các con sẽ ở cùng Ta, và cũng là Sự Thành Toàn của mọi lời Ta phán. (22, 7-10)

Kỷ ức về Thiên Đàng

27. Những con người đầu tiên — những người là tổ tiên của nhân loại, trong một thời gian đã giữ lại ấn tượng mà linh hồn họ mang theo từ “Thung lũng Thần linh” — một ấn tượng về vẻ đẹp, về hòa bình và niềm vui, ấn tượng đó vẫn tồn tại trong họ chừng nào những đam mê xác thịt và cuộc đấu tranh sinh tồn chưa xuất hiện trong cuộc đời họ.

28. Nhưng Ta phải nói với các con rằng, mặc dù đến từ một thế giới ánh sáng, linh hồn của những con

người đó không xuất phát từ những nơi ở cao nhất — những nơi mà các con chỉ có thể đạt được nhờ công đức.

29. Tuy nhiên, trạng thái vô tội, bình an, hạnh phúc và khỏe mạnh mà những linh hồn ấy giữ gìn trong những bước đi đầu tiên của mình vẫn là một thời kỳ rực rỡ không thể nào quên; họ đã truyền lại chứng ngôn ấy cho con cái mình, và con cái họ lại truyền lại cho các thế hệ sau.

30. Tâm trí vật chất của con người, đã hiểu sai ý nghĩa thực sự của lời chứng đó, cuối cùng đã tin rằng thiên đường mà những con người đầu tiên đã sống là một thiên đường trần gian, mà không hiểu rằng đó là một trạng thái tâm hồn của những sinh vật đó. (287, 12-13)

Bản chất của con người

31. Linh hồn và thân xác có bản chất khác nhau, bản thể của các con được cấu thành từ hai yếu tố này, và trên cả hai là Thần Khí. Cái trước là con gái của Ánh sáng, cái sau xuất phát từ đất, là vật chất. Cả hai được hợp nhất trong một thực thể duy nhất và đấu tranh với nhau, được dẫn dắt bởi Thần trí, nơi các con có sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Cuộc đấu tranh này đã diễn ra liên tục cho đến ngày nay; nhưng cuối cùng, linh hồn và thân thể sẽ hoàn thành nhiệm vụ mà luật pháp của Ta giao phó cho mỗi bên trong sự hài hòa.

32. Các con cũng có thể hình dung linh hồn như một cây trồng, và thân thể như đất. Linh hồn, được gieo

vào vật chất, lớn lên, vươn cao, đồng thời nuôi dưỡng bản thân bằng những thử thách và bài học mà nó nhận được trong cuộc đời làm người. (21, 40-41)

Sự hợp nhất của Đấng Tạo Hóa với Sáng Tạo

33. Thần khí của Đức Chúa Trời giống như một cây to vô tận, trong đó các cành là các thế giới và các lá là các sinh linh. Vì cùng một loại nhựa cây chảy qua thân cây đến tất cả các cành và từ đó đến các lá — các bạn có tin rằng có một điều gì đó vĩnh cửu và thiêng liêng kết nối tất cả các bạn với nhau và hợp nhất các bạn với Đấng Tạo Hóa không? (21, 38)

34. Thần Khí của Ta, vốn bao trùm vạn vật, hiện hữu trong mọi thứ Ta đã tạo dựng, dù là trong thế giới tinh thần hay thế giới vật chất. Trong mọi thứ, công trình của Ta đều hiện diện và làm chứng cho sự hoàn hảo của Ta trên mọi bình diện của cuộc sống.

35. Công trình thiêng liêng của Ta bao trùm tất cả — từ những thực thể vĩ đại và hoàn hảo nhất ngự bên hữu Ta, cho đến những sinh vật nhỏ bé khó nhận biết, cây cỏ hay khoáng vật, nguyên tử hay tế bào, những thứ tạo nên hình hài cho mọi loài.

36. Qua đó, Ta một lần nữa chỉ cho các con thấy sự hoàn hảo của mọi thứ Ta đã tạo ra — từ các thực thể vật chất cho đến các linh hồn đã đạt đến sự hoàn hảo. Đây là công trình của Ta. (302, 39)

37. Ai đi chệch khỏi Luật Thần Thánh, là luật tối cao, sẽ rơi vào sự cai trị của các luật thấp hơn hay vật chất, mà con người cũng biết rất ít. Tuy nhiên, ai tuân theo luật tối cao và luôn sống hòa hợp với nó, sẽ đứng trên tất cả các trật tự mà các con gọi là tự nhiên, và cảm nhận cũng như hiểu biết nhiều hơn so với người chỉ sở hữu những kiến thức tìm thấy trong khoa học hay tôn giáo.

38. Đó là lý do tại sao Chúa Giê-su đã khiến các người kinh ngạc với những việc làm mà các người gọi là phép lạ; nhưng hãy nhận ra những giáo lý mà Ngài đã ban cho các người vì tình yêu. Hãy hiểu rằng không có gì siêu nhiên hay mâu thuẫn trong Thần Thánh, vốn đang rung động trong toàn bộ vũ trụ. (24, 42-43)

Chương 25 - Thiên nhiên

Các định luật tự nhiên

1. Ta đã dạy các con xem Thượng Đế là Đấng Duy Nhất, là điều kỳ diệu vô biên đối với trí tưởng tượng tinh thần của các con, là sức mạnh gây ra sự chuyển động và hành động trong toàn vũ trụ — là sự sống thể hiện cả trong loài thực vật đơn sơ nhất lẫn trong những thế giới đang di chuyển theo quỹ đạo của mình trong vũ trụ với số lượng hàng triệu, mà không có thế giới nào trong số đó vi phạm luật lệ cai trị chúng.

2. Luật đó chính là Ta, Đức Chúa Trời của các con, là luật phát triển không ngừng, khiến con người kinh ngạc và mở ra cho con người những lĩnh vực nghiên cứu rộng lớn, cho phép con người ngày càng thâm nhập sâu hơn vào những bí ẩn của thiên nhiên. (359, 74-75)

3. Hãy hiểu rằng luật pháp là con đường được mở ra bởi tình yêu của Đấng Tạo Hóa Tối Cao để dẫn dắt mọi tạo vật của Ngài. Hãy suy ngẫm về cuộc sống xung quanh các con, vốn được cấu thành từ vô số nguyên tố và sinh vật, và cuối cùng các con sẽ phát hiện ra rằng mọi vật thể và mọi sinh linh đều di chuyển trên một con đường hay quỹ đạo đường như được điều khiển bởi một sức mạnh xa lạ và bí ẩn. Sức mạnh đó chính là Luật mà Đức Chúa Trời đã ban hành cho mọi tạo vật của Ngài.

4. Khi các bạn nghiên cứu những quá trình quan trọng này, cuối cùng các bạn sẽ nhận ra rằng thực sự mọi thứ đều sống, di chuyển và phát triển dưới sự cai trị của một mệnh lệnh tối cao. (15, 4)

Sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong thiên nhiên

5. Hãy tìm kiếm Ta trong mọi công trình Ta đã thực hiện, và các con sẽ có thể tìm thấy Ta ở khắp mọi nơi. Hãy cố gắng lắng nghe Ta, và các con sẽ nghe thấy Ta trong tiếng nói hùng hồn phát ra từ mọi vật được tạo dựng; vì Ta không gặp khó khăn gì khi bày tỏ chính mình qua các thực thể của tạo vật.

6. Ta bày tỏ chính Ta trong một ngôi sao, trong cơn bão tố, cũng như trong ánh sáng dịu dàng của bình minh. Ta để tiếng nói của Ta vang lên trong tiếng hót du dương của một con chim, cũng như Ta thể hiện qua hương thơm của những bông hoa. Và mọi hình thức thể hiện của Ta, mọi khía cạnh, mọi công trình đều nói với các con về tình yêu, về sự tuân thủ các luật lệ của công lý, của trí tuệ, của sự vĩnh hằng trong thế giới tinh thần. (170, 64)

Thiên nhiên, sự sáng tạo của Đức Chúa Trời và ẩn dụ cho thế giới tâm linh

7. Nhiều người đã biến thiên nhiên thành thần của họ, bằng cách thần thánh hóa thiên nhiên như nguồn sáng tạo của tất cả những gì tồn tại. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, thiên nhiên này, từ lòng của nó mà tất cả các sinh vật đã xuất hiện — các lực lượng vật chất và các vương quốc tự nhiên bao quanh các con — nó không phải là Đấng Sáng Tạo; nó đã được Đấng Sáng Tạo Thần Thánh lên kế hoạch và tạo ra trước đó. Nó không phải là nguyên nhân hay cội nguồn của sự sống. Chỉ có Ta, Chúa của các ngươi, mới là khởi đầu và kết thúc, là Alpha và Omega. (26, 26)

8. Mọi thứ bao quanh và bao bọc các con trong cuộc đời này đều là hình ảnh của Cuộc Sống Vĩnh Hằng, là một bài học sâu sắc được giải thích qua các hình thức và vật thể vật chất để có thể được hiểu.

9. Các con vẫn chưa thấu hiểu tận cùng bài học kỳ diệu này, và con người lại một lần nữa lầm lẫn, vì đã coi cuộc sống mà họ đang sống trên trần gian như thể đó là sự vĩnh hằng. Họ đã tự hài lòng với việc chỉ quan tâm đến những biểu hiện bề ngoài, và đã khinh thường tất cả những gì chứa đựng sự mặc khải thần thánh — những gì là bản chất và sự thật hiện diện trong toàn bộ sự sáng tạo. (184, 31-32)

10. Ta không muốn giấu các con bất cứ điều gì mà Ta đã đặt vào thiên nhiên để duy trì sự sống, sức khỏe, dinh dưỡng, hạnh phúc và niềm vui của các con Ta.

11. Ngược lại, Ta nói với các con: Cũng như Ta dâng cho các con bánh của Thần Khí và mời gọi các con hít thở những tinh chất thần thánh, và làm mới mình bằng những hương thơm tinh thần, thì các con cũng đừng coi thường hay xa lánh những gì thiên nhiên ban tặng cho các con; vì như vậy, các con sẽ đạt được sự hài hòa, sức khỏe, năng lượng, và nhờ đó là sự thực hiện đúng đắn các luật lệ của cuộc sống. (210, 22)

12. Sinh vật không có lý trí được dẫn dắt bởi bản năng, là tiếng nói bên trong, là chủ nhân, là người dẫn đường của nó. Nó giống như một ngọn đèn phát ra từ mẹ nó, tức là thiên nhiên, và chiếu sáng con đường mà nó phải đi trong cuộc đời — cũng là một con đường đầy nguy hiểm và rủi ro.

13. Hãy lấy sự hài hòa mà mỗi loài sống, sự năng động của những kẻ siêng năng làm gương. Hãy ghi nhớ

những tấm gương về lòng trung thành hay lòng biết ơn. Đó là những tấm gương chứa đựng sự khôn ngoan thiêng liêng, vì chúng xuất phát từ các tạo vật của Ta, cũng như từ chính Ta, để chúng bao quanh và đồng hành cùng các con trên thế giới của các con, để chúng được chia sẻ những gì Ta đã đặt vào trái đất. (320, 34; 37)

Sức mạnh của các con cái Thiên Chúa đối với thiên nhiên

14. Các lực lượng tự nhiên sẽ vâng lời các con, nếu các con tuân giữ luật pháp của Ta và cầu xin Ta vì lợi ích của đồng loại. (18, 47)

15. Chẳng phải Ta đã dạy các con rằng ngay cả những sức mạnh tự nhiên đang hoành hành cũng có thể nghe thấy lời cầu nguyện của các con và dịu lại sao? Nếu chúng vâng lời Ta — thì tại sao chúng lại không vâng lời các con cái của Chúa, khi các con đã chuẩn bị sẵn sàng? (39, 10)

16. Ta đã ban cho Thần Khí quyền năng trên vật chất, để Thần Khí có thể chiến thắng trong các thử thách và đạt đến đích cuối cùng của con đường. Nhưng cuộc chiến sẽ rất khốc liệt; vì từ khi con người tạo ra vương quốc duy nhất mà họ tin tưởng trên thế gian này, họ đã phá hủy sự hài hòa vốn phải tồn tại giữa họ và mọi thứ xung quanh. Từ ngai vàng kiêu ngạo của mình, con người muốn khuất phục mọi thứ dưới quyền lực của khoa học và áp đặt ý chí của mình lên các nguyên tố và sức mạnh của thiên nhiên. Nhưng

con người đã không thành công; bởi vì từ lâu, con người đã cắt đứt mối quan hệ hữu nghị với các luật lệ tinh thần.

17. Khi Ta nói với dân tộc này ở đây rằng các lực lượng tự nhiên có thể tuân theo họ, đã có những người không tin điều đó, và Ta nói với các người rằng họ có lý do để nghi ngờ; vì tự nhiên sẽ không bao giờ tuân theo những ai coi thường, làm ô uế hoặc chế nhạo nó. Ngược lại, ai biết sống hòa hợp với các luật lệ của Thần linh và Vật chất — tức là ai sống hòa hợp với mọi thứ xung quanh mình, thì trong suốt cuộc đời, người đó sẽ hòa hợp với Đấng Tạo Hóa và có quyền được các yếu tố của thiên nhiên phục vụ và tuân theo mình, như mọi đứa con đều được hưởng khi vâng lời cha mình, Đấng Tạo Hóa của vạn vật. (105, 39)

18. Ta không nói dối, cũng không phóng đại khi Ta nói với các con rằng các vương quốc tự nhiên có thể nghe thấy tiếng nói của các con và vâng lời cũng như tôn trọng các con.

19. Lịch sử của Israel đã được ghi chép lại như một bằng chứng về sự thật của Ta, và trong đó các con có thể khám phá ra rằng dân của Đức Chúa Trời đã được các lực lượng và các yếu tố của thiên nhiên công nhận và tôn trọng hết lần này đến lần khác. Tại sao điều này lại không áp dụng cho các con?

20. Các con có nghĩ rằng quyền năng hay tình yêu của Ta dành cho loài người đã thay đổi theo thời gian không? Không, hỡi các con, những

người đang nghe lời này, ánh sáng của Thần Khí Ta đang tràn ngập các con, quyền năng và tình yêu của Ta là vĩnh cửu và bất biến. (353, 64)

Con người và thiên nhiên

21. Nhưng các người phải cẩn thận, hỡi các dân tộc trên Trái Đất, vì nếu các người tiếp tục sử dụng những cảm hứng thiêng liêng của Ta để thách thức các lực lượng tự nhiên — nếu các người tiếp tục sử dụng những kiến thức ít ỏi mà các người có để làm điều ác, các người sẽ nhận được câu trả lời đau đớn và nghiêm khắc khi các người ít ngờ nhất. Các người thách thức không khí, lửa, đất, nước và tất cả các thể lực, và các người đã biết trước rằng mình sẽ gặt hái được gì nếu không kịp thời sửa đổi hành vi của mình để có thể ngăn chặn các thể lực tự nhiên mà sự thiếu lý trí của các người đã giải phóng.

22. Ta cảnh báo các con rằng các con đang sắp lấp đầy giới hạn mà công lý của Ta cho phép đối với ý chí tự do của các con; các con đang thách thức thiên nhiên quá mức. Và vì các con là những kẻ nhỏ bé mà tự cho mình là vĩ đại, nên lời này được gửi đến để cảnh báo các con về nguy hiểm mà các con đang đối mặt. (17, 60)

23. Ta đã nói với các con rằng không có chiếc lá nào trên cây lay động mà không có ý muốn của Ta, và bây giờ Ta nói với các con rằng không có yếu tố nào của thiên nhiên tuân theo ý muốn nào khác ngoài ý muốn của Ta.

24. Ta cũng nói với các con rằng thiên nhiên có thể là bất cứ điều gì con người muốn: một người mẹ hào phóng với những ân sủng, sự vượt ve và thức ăn, hay một sa mạc khô cằn nơi đói khát ngự trị; một bậc thầy của những sự mặc khải khôn ngoan và vô tận về cuộc sống, điều thiện, tình yêu và sự vĩnh cửu, hoặc một vị thẩm phán không khoan nhượng trước những sự bất tuân và lầm lạc của con người. Những sự ô uế,

25. Tiếng nói của Cha Ta đã phán với những con người đầu tiên, ban phước cho họ: “Hãy sinh sôi nảy nở và làm cho đầy dẫy mặt đất, hãy làm cho nó phục tùng các con, và hãy làm chủ các loài cá trong biển, các loài chim trên trời và mọi loài sinh vật di chuyển trên mặt đất.”

26. Phải, loài người ơi, Ta đã tạo ra con người để con người làm chủ và có quyền lực trên không trung, trên các vùng nước, trên toàn lục địa và trong các vương quốc tự nhiên của sự sáng tạo. Nhưng Ta đã nói: “Làm chủ”; vì loài người — với ý nghĩ rằng họ có thể thống trị trái đất bằng khoa học của mình — lại là những nô lệ. Mặc dù họ tin rằng mình đã chinh phục được các yếu tố của tự nhiên, nhưng họ lại trở thành nạn nhân của sự non nớt, kiêu ngạo và vô minh của chính mình.

27. Sức mạnh và khoa học của con người đã chinh phục trái đất, các đại dương và không gian; nhưng sức mạnh và quyền lực của họ không hòa hợp với sức mạnh và quyền lực của thiên nhiên, vốn là sự thể hiện

của tình yêu thiêng liêng — là sự sống, sự khôn ngoan, sự hài hòa và sự hoàn hảo. Trong các công trình của con người, trong khoa học và quyền lực của họ, chỉ thể hiện sự kiêu ngạo, ích kỷ, hão huyền và độc ác. (40, 26-30)

28. Các con có nhận ra sự mất cân bằng của các lực lượng tự nhiên và sự biến đổi sâu sắc nhất mà chúng đã phải chịu đựng không? Các con có ý thức được tại sao các con lại bị những sức mạnh được giải phóng của chúng hành hạ không? Lý do là vì các con đã phá vỡ sự hài hòa giữa cuộc sống tinh thần và vật chất, từ đó gây ra sự hỗn loạn mà các con đang chìm đắm trong đó. Nhưng ngay khi nhân loại tuân theo các luật lệ chi phối cuộc sống, mọi thứ sẽ lại trở về hòa bình, thịnh vượng và hạnh phúc. (108, 56)

29. Làm sao các việc làm của các con trên đất có thể hoàn hảo được, khi Ta thấy các con trở thành kẻ thù của các yếu tố tự nhiên, chính là những yếu tố mà các con đang sống nhờ vào?

30. Giáo lý của Ta không cấm các con sử dụng các yếu tố và sức mạnh của thiên nhiên, nhưng nó kêu gọi và dạy các con sử dụng chúng cho những mục đích tốt đẹp.

31. Các lực lượng tự nhiên trong tay các con có thể biến từ bạn bè và anh em thành những quan tòa trừng phạt các con nặng nề.

32. Đã đến lúc con người phải gạt hái quả của kinh nghiệm, để họ không còn thách thức các thể lực tự nhiên nữa. Bởi vì dù có tất cả khoa

học của mình, họ cũng không thể ngăn cản được chúng. (210, 43-46)

33. Cây khoa học sẽ bị rung chuyển trước cơn thịnh nộ của cơn bão và để rơi quả của nó xuống loài người. Nhưng ai đã tháo gỡ xiềng xích của những sức mạnh nguyên tố đó, nếu không phải là con người?

34. Đúng là những con người xưa kia cũng đã trải qua nỗi đau để thức tỉnh trước thực tại, trước ánh sáng của lương tâm, và tuân theo luật pháp. Nhưng con người phát triển, có ý thức và có học thức của thời đại này — làm sao họ dám xúc phạm Cây Sự Sống! (288, 28)

35. Đối với những ai cho rằng Ta trừng phạt con người bằng cách thả lỏng các lực lượng tự nhiên lên họ, Ta nói rằng họ đang sa vào một sai lầm lớn khi nghĩ như vậy. Bởi vì tự nhiên phát triển và biến đổi, và trong những thay đổi hay chuyển tiếp của nó, những biến động nảy sinh, gây ra cho các người những đau khổ nếu các người không tuân theo luật pháp của Ta; nhưng các người lại quy chúng là những hình phạt thần thánh.

36. Đúng là công lý của Ta đang tác động trong họ; nhưng nếu các con — những sinh linh được ưu ái bởi tia lửa thần thánh chiếu sáng linh hồn các con — sống hòa hợp với thiên nhiên xung quanh, thì tinh thần các con đã nâng các con lên trên những biến đổi, trên sức mạnh của các lực lượng tự nhiên, và các con sẽ không phải chịu đau khổ. (280, 16)

37. Thiên nhiên là gì nếu không phải là một sinh vật vĩ đại? Đúng vậy, các môn đệ, một sinh vật cũng đang phát triển, thanh lọc, nở rộ và hoàn thiện để có thể nuôi dưỡng những con người của ngày mai trong lòng mình.

38. Bao nhiêu lần các con đã chán nản trước những biểu hiện chuyển tiếp tự nhiên của nó để đạt đến sự hoàn hảo đó, và coi đó là những hình phạt của Đức Chúa Trời, mà không nhận ra rằng chính các con cũng đang thanh lọc, phát triển và tiến tới sự hoàn hảo cùng với thiên nhiên và sự sáng tạo. (283, 57-58)

Chương 26 - Những thế giới khác

Ánh sáng phổ quát của Đấng Christ

1. Ngày xưa, Ta đã nói với các con: “Ta là Ánh Sáng của thế gian”, bởi vì Ta đã nói với tư cách là một con người và bởi vì loài người không biết gì về thế giới bên kia thế giới nhỏ bé của họ. Bây giờ, trong Thần Khí, Ta nói với các con: Ta là Ánh Sáng Vạn Vật, chiếu sáng sự sống của tất cả các thế giới, các thiên đàng và các nơi cư ngụ, soi sáng tất cả các sinh linh và các loài thụ tạo, và ban sự sống cho họ. (308, 4)

2. Ta là Người Gieo Hạt Vĩnh Cửu. Ngay cả trước khi Ta đến thế gian và được loài người gọi là Giê-su, Ta đã là Người Gieo Hạt, những ai ở ngoài sự vật chất hóa, sai lầm hay vô minh đã biết Ta — những ai cư ngụ trong

các vùng linh hồn và nơi ở mà các con chưa biết và cũng không thể hình dung được.

3. Trong số những người đã biết Ta trước khi Ta đến thế gian, Ta đã sai nhiều người đến với các con để làm chứng về Ta trên thế gian, để loan báo sự đến của Đấng Christ, của Tình Yêu và “Lời” của Cha. Trong số họ, có những người là các tiên tri, những người khác là những người mở đường, và những người khác nữa là các tông đồ.

4. Thế giới này không phải là thế giới duy nhất mà bước chân Ta đã để lại dấu vết. Bất cứ nơi nào cần có một Đấng Cứu Thế, Ta đều hiện diện.

5. Nhưng Ta phải nói với các con rằng, trên những thế giới khác, Thập giá và Chén của Ta đã được xóa bỏ nhờ sự đổi mới và tình yêu của anh chị em các con, trong khi ở đây, trên thế giới này, sau nhiều thế kỷ, Ta vẫn còn bị đội vương miện gai, bị hành hình trên Thập giá của những bất toàn của các con, và vẫn còn uống Chén đầy mật đắng và giấm.

6. Vì công trình tình yêu của Ta bao hàm sự cứu rỗi cho toàn thể nhân loại, nên Ta chờ đợi các con với sự kiên nhẫn vô biên; Ta đã ban cho mỗi con người không chỉ một, mà là nhiều cơ hội để thắng tiến, và suốt nhiều thời đại qua, Ta đã chờ đợi sự thức tỉnh của tất cả những ai đang chìm đắm trong cơn mê muội sâu thẳm. (211, 26-29)

7. Trên nấc thang dẫn đến sự hoàn hảo có nhiều bậc; trong “Thung lũng Tâm linh” và trong những không

gian vô tận của vũ trụ có nhiều thế giới. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, Ta luôn tự bày tỏ mình cho tất cả, và tùy theo trình độ tâm linh của thế giới mà họ đang ở, sự mặc khải của Ta đã hiện diện giữa họ. (219, 34)

8. Trong khi các sinh vật loài người đang tranh luận về Thần tính, sự hiện hữu và giáo lý của Ta, thì có những thế giới nơi Ta được yêu mến trong sự hoàn hảo.

9. Cùng lúc đó, khi một số người đã đạt được sự thanh tịnh tâm hồn cao nhất, hành tinh của các con lại đang trải qua một thời kỳ suy đồi về đạo đức và tinh thần. (217, 65-66)

Sự kết nối tâm linh giữa các thế giới

10. Ánh sáng Thần thánh của Ta chiếu sáng khắp nơi; bất cứ nơi nào các con tìm kiếm Ta, các con sẽ tìm thấy sự hiện diện của Ta.

11. Ta là Cha, Đấng đang nỗ lực để sự hòa hợp bắt đầu ngự trị giữa tất cả các con cái của Ngài — cả những người cư ngụ trên Trái Đất lẫn những người sống trên các thế giới khác.

12. Sự hòa hợp tinh thần giữa tất cả các sinh linh sẽ tiết lộ cho họ những hiểu biết vĩ đại, sẽ mang lại cho họ sự giao tiếp từ tâm hồn này sang tâm hồn khác, điều này sẽ rút ngắn khoảng cách, đưa những người xa cách lại gần nhau và xóa bỏ mọi ranh giới và biên giới. (286, 1-3)

13. Con người sẽ tiến những bước lớn trên con đường tâm linh; tâm hồn của họ sẽ vượt qua những giới

hạn của con người và có thể đến những thế giới sống cao hơn, để kết nối với anh em của mình và nhận lấy ánh sáng mà họ có thể mang lại cho họ.

14. Con người cũng sẽ có thể xuống các tầng sống nơi những thực thể có trình độ phát triển thấp hơn, những thực thể lạc hậu, đang cư ngụ, để giúp họ thoát khỏi cuộc sống nghèo nàn của mình và đưa họ lên một tầng sống tốt đẹp hơn.

15. Bậc thang mà linh hồn leo lên để đạt đến sự hoàn thiện là rất dài; trên đó, các bạn sẽ gặp những thực thể ở vô số cấp độ phát triển khác nhau, và các bạn sẽ chia sẻ với họ một phần những gì mình có, và ngược lại, họ cũng sẽ ban tặng cho các bạn một phần của sự giàu có tinh thần của họ.

16. Rồi các con sẽ phát hiện ra rằng đây không phải là thế giới duy nhất đang đấu tranh để cải thiện. Các con sẽ biết rằng linh hồn đang phát triển trên tất cả các hành tinh, rằng linh hồn đang hoạt động và lớn lên trên tất cả các hành tinh để hoàn thành sứ mệnh của mình, và Ta muốn các con chuẩn bị để kết giao với tất cả anh em của mình, để chia sẻ với họ khát vọng thiêng liêng là nhận biết, yêu thương và giúp đỡ lẫn nhau.

17. Hãy làm điều đó nhân danh Ta và trong sự vâng phục tuyệt đối, bằng những suy nghĩ của các con. Khi các con bắt đầu thực hành điều này, các con sẽ dần dần hiểu đúng những lời cầu xin, những giáo huấn và ân huệ của họ.

18. Ta khao khát các con hòa hợp với các anh em của mình trên hành tinh này và ngoài hành tinh này, nơi hiện đang là ngôi nhà của các con. Hãy kết nối những mối quan hệ hữu nghị, hãy xin giúp đỡ khi các con cần, và cũng hãy nhanh chóng giúp đỡ những ai xin các con những gì các con có. (320, 44-46)

Khám phá những thế giới và hình thức sống khác

19. Các con đã thường hỏi Ta rằng có gì ở bên kia thế giới này và liệu những ngôi sao đang quay quanh quỹ đạo trong vũ trụ có phải là những thế giới giống như thế giới của các con hay không.

20. Câu trả lời của Ta đối với sự tò mò của các con chưa hoàn toàn vén bức màn bí ẩn, vì Ta thấy các con vẫn chưa có sự phát triển cần thiết để hiểu, cũng như chưa có sự tâm linh cần thiết để hòa hợp với các thế giới khác.

21. Các con vẫn chưa nhận ra và thấu hiểu những bài học mà hành tinh các con đang sống mang lại, mà đã muốn đi tìm kiếm những thế giới khác. Các con chưa thể trở thành anh em với nhau, những cư dân của cùng một thế giới, mà lại muốn khám phá sự tồn tại của các sinh linh trên những thế giới khác.

22. Trước mắt, các con hãy nhớ rằng trong “Thời kỳ Thứ hai”, Ta đã nói với các con: “Trong nhà của Cha có nhiều nơi ở”, và bây giờ, để xác nhận những lời đó, Ta nói với các con rằng các con không phải là những cư dân duy nhất của vũ trụ

và hành tinh của các con không phải là hành tinh duy nhất có sự sống.

23. Các thế hệ mai sau sẽ được chứng kiến những cánh cửa mở ra, đưa họ đến gần hơn với các thế giới khác, và họ sẽ ngưỡng mộ Cha một cách xứng đáng.

24. Lòng tốt và tình yêu, từ đó lòng nhân ái và hòa bình nở rộ, sẽ là chìa khóa mở ra cánh cửa bí mật, nhờ đó con người sẽ tiến một bước tới sự hài hòa vũ trụ.

25. Ngày nay, các con vẫn còn bị cô lập, bị giới hạn, bị cản trở, bởi vì lòng tham đã khiến các con chỉ sống cho “thế giới” mà không tìm kiếm sự tự do và sự thăng hoa của linh hồn.

26. Các người, những con người hão huyền — những sinh linh đã trở nên nhỏ bé vì chủ nghĩa vật chất — sẽ ra sao nếu được phép đến những thế giới khác trước khi thoát khỏi những sai lầm của con người? Hạt giống mà các người gieo sẽ là gì? Sự chia rẽ, tham vọng vô độ, sự hão huyền.

27. Thật vậy, Ta nói với các con: Để đạt được kiến thức mà mọi người đều khao khát, và sự mặc khải giải thoát tư tưởng khỏi những câu hỏi đang dày vò và khơi dậy sự tò mò của họ, con người sẽ phải thanh tẩy bản thân, tỉnh thức và cầu nguyện rất nhiều.

28. Không chỉ khoa học mới tiết lộ những bí mật của Ta cho họ; điều cần thiết là khát vọng kiến thức đó phải được truyền cảm hứng từ tình yêu thiêng liêng.

29. Một khi cuộc sống của con người phản ánh được tính thiêng

liêng — Ta nói với các con, thì họ sẽ không cần phải nỗ lực để tìm kiếm thế giới bên kia; vì cùng lúc đó, họ sẽ được những người cư ngụ ở những nơi ở cao hơn đến thăm.
(292, 3-11)

Sứ mệnh của các vì sao

30. Trong nhà của Cha các con có nhiều “căn phòng”, đó là vô số bậc thang dẫn đến sự hoàn hảo. Từ đó, “Thế giới Tâm linh” hạ xuống để tỏ mình ra giữa các con.

31. Các con đã nhiều lần hỏi Ta từ tâm hồn này sang tâm hồn khác về lý do tại sao lại có vô số ngôi sao và hành tinh chiếu sáng trên thế giới của các con, và các con đã nói với Ta: “Thầy ơi, những thế giới đó có trống rỗng không?”

32. Nhưng Ta nói với các con: Thời điểm để Ta tiết lộ điều đó cho các con một cách trọn vẹn vẫn chưa đến. Chỉ khi con người đạt được sự tâm linh, thì những sự mặc khải vĩ đại mới được ban cho họ, và họ sẽ có thể đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác với những thực thể yêu dấu của Thần tính Ta, và khi đó sự trao đổi tư tưởng giữa tất cả các anh em sẽ diễn ra.

33. Nhưng các con hãy biết ngay từ hôm nay: Tất cả các thế giới đều được các tạo vật của Ta cư ngụ, không có gì là trống rỗng, tất cả đều là những vùng đất và vườn tược được ban phước, được Mẹ Maria, hiện thân của sự dịu dàng thần thánh, chăm sóc.

34. Thánh Thần sẽ lại truyền đạt những giáo lý cao cả qua miệng các

con, những điều mà các con và nhân loại chưa biết. Khi nào, hỡi dân tộc yêu dấu? Đó là khi sự thiêng liêng ngự trị trong các con và sự tận hiến cho sứ mệnh của các con. (312, 10-12)

35. Hãy nhìn xem, dân Ta ơi, hãy ngẩng nhìn bầu trời, hãy nhìn kỹ vào đó, và các con sẽ thấy rằng trong mỗi vì sao đều ẩn chứa một lời hứa, một thế giới đang chờ đón các con; đó là những thế giới sống được hứa ban cho các con cái của Thiên Chúa, và tất cả các con sẽ cư ngụ tại đó. Vì tất cả các con sẽ được biết đến vương quốc của Ta, vương quốc không chỉ được tạo ra cho những sinh linh nhất định: nó được tạo ra ra như là Ngôi Nhà Chung, nơi tất cả các con cái của Chúa sẽ đoàn tụ. (12, 24)

Chương 27 - Thế giới bên kia

Kiến thức cần thiết về Cuộc sống Tâm linh

1. Tôi thấy con người ngày nay thật thiếu hiểu biết về các giáo lý tâm linh. Lý do là vì người ta chỉ truyền đạt luật pháp và giáo lý của tôi cho họ như một giáo lý đạo đức giúp ích cho họ, chứ không phải là con đường dẫn linh hồn họ đến ngôi nhà hoàn hảo.

2. Các giáo phái khác nhau đã gieo rắc vào lòng người một nỗi sợ hãi sai lầm đối với tri thức tâm linh, khiến họ tránh né những sự mặc khải của Ta và ngày càng chìm sâu

vào bóng tối của sự vô minh, đồng thời viện cứ rằng cuộc sống tâm linh là một bí ẩn không thể thấu hiểu.

3. Những ai khẳng định điều này là đang nói dối. Tất cả những mặc khải mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người từ thuở ban đầu đều nói với họ về cuộc sống tâm linh. Đúng là Ta chưa ban cho các con toàn bộ giáo lý của Ta, vì các con chưa đủ khả năng để hiểu hết mọi điều, mà chỉ khi thời điểm thích hợp đến. Nhưng những gì Cha đã mặc khải cho đến ngày nay là đủ để các con có được sự hiểu biết trọn vẹn về cuộc sống tâm linh. (25, 38-40)

4. Cuộc sống Tâm linh, được một số người khao khát, lại bị những người khác sợ hãi, phủ nhận và thậm chí chế giễu; nhưng nó chắc chắn đang chờ đợi tất cả các con. Đó là lòng mẹ đón nhận tất cả — cánh tay vươn ra đón các con — quê hương của Thần linh: một bí ẩn không thể thấu hiểu ngay cả đối với các nhà thông thái. Nhưng các con có thể thâm nhập vào những bí ẩn của Ta bất cứ khi nào chìa khóa mà các con dùng để mở cánh cửa này là chìa khóa của tình yêu. (80, 40)

"Thiên đàng" và "Địa ngục"

5. Con người đã hình dung địa ngục là một nơi đau khổ vĩnh viễn, nơi mà theo họ, tất cả những ai vi phạm các điều răn của Ta sẽ đến. Và cũng như họ đã tạo ra địa ngục này cho những tội lỗi nặng nề, họ cũng hình dung ra một nơi khác cho những tội lỗi nhẹ hơn, và một nơi nữa cho những ai

không làm điều thiện cũng không làm điều ác.

6. Ai nói rằng ở thế giới bên kia không có niềm vui cũng không có nỗi đau, thì người đó không nói sự thật; không ai là không có nỗi đau, cũng không ai là không có niềm vui. Nỗi đau và niềm vui sẽ luôn xen lẫn nhau, chừng nào linh hồn chưa đạt đến sự bình an tối cao.

7. Hãy nghe đây, các con của ta: Địa ngục hiện hữu trong những người đang tái sinh và những người đã không còn tái sinh, trong những cư dân của thế giới này và của Thung lũng Tâm linh. Địa ngục là biểu tượng cho những đau khổ nặng nề, những cắn rứt lương tâm khủng khiếp, sự tuyệt vọng, nỗi đau và sự cay đắng của những ai đã phạm tội nặng. Nhưng họ sẽ thoát khỏi những hậu quả này nhờ sự phát triển của linh hồn hướng tới tình yêu.

8. Ngược lại, Thiên đàng, nơi tượng trưng cho hạnh phúc và bình an đích thực, dành cho những ai đã từ bỏ những đam mê trần thế để sống trong sự hiệp thông với Thiên Chúa.

9. Hãy tự vấn lương tâm của mình, thì các con sẽ biết mình đang sống trong địa ngục, đang chuộc tội hay đang được thấm nhuần bình an của Thiên đàng.

10. Những gì con người gọi là Thiên đàng hay Địa ngục không phải là những nơi cụ thể, mà là bản chất của những việc làm của các con, mà linh hồn các con sẽ gặt hái khi đạt đến “Thung lũng Tâm linh”. Mỗi người đều trải qua địa ngục của

riêng mình, sống trong thế giới đền tội của mình hoặc tận hưởng sự hạnh phúc mà sự thắng hoa và sự hòa hợp với Thần Linh ban tặng. (11, 51-56)

11. Cũng như con người có thể tạo ra cho mình trên trần gian một thế giới bình an tinh thần, giống như bình an trong Vương quốc của Ta, thì nhờ sự sa đọa của mình, con người cũng có thể sống một cuộc đời giống như địa ngục của những thói hư tật xấu, sự xấu xa và sự cắn rứt lương tâm.

12. Ngay cả ở thế giới bên kia, linh hồn cũng có thể gặp phải những thế giới của bóng tối, sự sa đọa, hận thù và báo thù, tùy thuộc vào khuynh hướng của linh hồn, sự lạc lối và những đam mê của nó. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, cả Thiên đàng lẫn Địa ngục, mà con người chỉ có thể hình dung qua những hình thức và hình ảnh trần gian, chẳng là gì khác ngoài những giai đoạn phát triển khác nhau của linh hồn: một bên ở đỉnh cao của sự hoàn hảo nhờ đức hạnh và sự phát triển của mình, bên kia ở vực thẳm của bóng tối, tội lỗi và sự mù quáng.

13. Đối với linh hồn công chính, nơi chốn mà nó đang ở không quan trọng, vì ở đâu nó cũng sẽ mang trong mình sự bình an và thiên đàng của Đấng Tạo Hóa. Ngược lại, linh hồn ô uế và lầm lạc có thể đang ở trong thế giới tốt đẹp nhất, nhưng bên trong nó sẽ không ngừng cảm nhận địa ngục của những cơn dằn vặt lương tâm, những cơn dằn vặt

sẽ thiêu đốt nó cho đến khi chúng thanh tẩy nó.

14. Các con có tin rằng Ta, Cha các con, đã tạo ra những nơi dành riêng để trừng phạt các con và như vậy là để trả thù mãi mãi cho những sự xúc phạm của các con đối với Ta không?

15. Những người dạy những lý thuyết này thật là hẹp hòi biết bao!

16. Làm sao các con có thể tin rằng bóng tối vĩnh cửu và đau đớn vĩnh cửu là kết cục mà một số linh hồn phải đối mặt? Dù họ có phạm tội, họ vẫn mãi mãi là con cái của Thiên Chúa. Nếu họ cần sự dạy dỗ — đây là Thầy. Nếu họ cần tình yêu — đây là Cha. Nếu họ khao khát sự tha thứ — đây là Đấng Phán Xét Hoàn Hảo.

17. Ai không bao giờ cố gắng tìm kiếm Ta và sửa chữa lỗi lầm của mình, thì sẽ không đến được với Ta. Nhưng không có ai có thể chống lại công lý hay những thử thách của Ta. Chỉ khi được thanh tẩy, các con mới có thể đến với Ta. (52, 31-37)

18. Trong vô số nơi ở mà Nhà của Cha sở hữu, không có một thế giới nào chìm trong bóng tối; ánh sáng của Ngài hiện diện trong tất cả. Nhưng nếu các linh hồn bước vào đó với đôi mắt bị che phủ bởi sự vô minh — làm sao họ có thể chiêm ngưỡng vinh quang ấy?

19. Nếu các con hỏi một người mù ở thế gian này rằng anh ta thấy gì, anh ta sẽ trả lời các con: chỉ có bóng tối. Không phải vì ánh sáng mặt trời không có, mà vì anh ta không thể nhìn thấy nó. (82, 12-13)

20. Ta đã nói với các con trong thời gian này: Đừng ôm ấp quan niệm mà con người có về địa ngục, vì trên thế gian này không có địa ngục nào lớn hơn cuộc sống mà các con đã tạo ra bằng những cuộc chiến tranh và thù hận của mình, và ở thế giới bên kia không có ngọn lửa nào khác ngoài sự dẫn vật lương tâm của linh hồn, khi lương tâm chỉ ra những lỗi lầm của nó. (182, 45)

21. Chẳng nào những ai, trong sự cuồng tín tôn giáo của mình, chỉ mong đợi hình phạt của địa ngục ở thế giới bên kia, vẫn bám chặt vào quan điểm đó, thì họ sẽ tự tạo ra địa ngục cho chính mình, bởi vì sự rối loạn của linh hồn cũng giống như sự rối loạn của trí tuệ con người, dù mạnh mẽ hơn nhiều.

22. Bây giờ các con hỏi: “Thầy ơi, có sự cứu rỗi cho những người đó không?” Ta nói với các con: Có sự cứu rỗi cho tất cả mọi người, nhưng bình an và ánh sáng chỉ đến với những linh hồn đó khi bóng tối của sự mù quáng tan biến.

23. Các con đã từng cảm thấy thương xót cho một con người mà trí tuệ rối loạn khiến họ nhìn thấy những điều không hề tồn tại chưa? Nỗi đau của các con sẽ lớn lao biết bao nếu ở thế giới bên kia, các con nhìn thấy những sinh linh bị ảo tưởng bao trùm, đang nhìn thấy địa ngục do chính họ tưởng tượng ra! (227, 71)

24. Đừng run sợ trước những sự mặc khải này; ngược lại, hãy vui mừng khi nghĩ rằng Lời này sẽ phá vỡ quan niệm mà các con từng có về

sự trừng phạt vĩnh viễn, và tất cả những lời giải thích về lửa vĩnh cửu đã được truyền lại cho các con trong quá khứ.

25. “Lửa” là biểu tượng của nỗi đau, sự tự trách và sự hối hận, những điều sẽ hành hạ linh hồn và thanh lọc nó, giống như vàng được thanh lọc trong lò nung. Trong nỗi đau đó là ý chí của Ta, và trong ý chí của Ta là tình yêu của Ta dành cho các con.

26. Nếu đúng là lửa sẽ tiêu diệt tội lỗi của con người, thì tất cả thân xác của những ai đã phạm tội phải bị ném vào lửa ngay trong cuộc sống trần gian này, vì khi chết họ sẽ không còn cảm nhận được gì nữa. Vì thân xác không bao giờ thăng lên Không gian Tâm linh — ngược lại, một khi đã hoàn thành nhiệm vụ, chúng sẽ chìm xuống lòng đất, nơi chúng hòa nhập với thiên nhiên, nơi chúng đã lấy sự sống.

27. Nhưng nếu các con tin rằng cái mà các con gọi là “lửa vĩnh cửu” không dành cho thân xác mà dành cho linh hồn, thì đó là một sai lầm nghiêm trọng khác, bởi vì trong Vương quốc Tâm linh không có các yếu tố vật chất, cũng như lửa không tác động lên linh hồn. Cái gì sinh ra từ vật chất thì là vật chất, cái gì sinh ra từ tinh thần thì là tinh thần.

28. Lời Ta không xuống trần gian để tấn công bất kỳ niềm tin nào. Nếu ai đó nghĩ như vậy, thì người đó lầm lẫn rất lớn. Lời Ta sẽ giải thích nội dung của tất cả những gì chưa được giải thích đúng đắn và do đó đã tạo ra những sai lầm được truyền từ thế

hệ này sang thế hệ khác trong nhân loại.

29. Luật pháp và giáo lý của Ta sẽ có giá trị gì nếu chúng không thể cứu rỗi các linh hồn khỏi sai lầm và tội lỗi? Và sự hiện diện của Ta trên thế gian với tư cách là con người sẽ có ý nghĩa gì nếu có nhiều người phải mãi mãi hư mất trong sự đền tội vô tận? (352, 44-48)

30. Một số người cảm thấy thôi thúc làm việc thiện vì họ sợ cái chết sẽ bất ngờ ập đến, và khi đó họ sẽ không có công đức nào để dâng lên Chúa của mình. Những người khác từ bỏ điều ác, nhưng chỉ vì sợ chết trong tội lỗi và phải chịu đựng sự đau khổ vĩnh viễn trong địa ngục sau khi chết.

31. Thật là méo mó và không hoàn hảo biết bao khi nhiều người hình dung về Đức Chúa Trời như vậy! Thật bất công, quái dị và tàn nhẫn biết bao! Nếu gom hết mọi tội lỗi và tội ác mà con người đã phạm phải lại, thì điều đó cũng không thể so sánh được với sự ghê tởm mà hình phạt địa ngục mang lại cho cả vĩnh hằng, nơi mà — theo quan điểm của họ — Đức Chúa Trời kết án những đứa con phạm tội. Chẳng phải Ta đã giải thích cho các con rằng tình yêu là phẩm chất cao quý nhất của Đức Chúa Trời sao? Vậy các con không nghĩ rằng sự đau khổ vĩnh viễn là sự phủ nhận tuyệt đối phẩm chất tình yêu vĩnh cửu của Đức Chúa Trời sao? (164, 33-34)

32. Các con tin rằng Thiên đàng là một vùng đất trong cõi vĩnh hằng và rằng các con có thể vào đó bằng

cách thành tâm ăn năn những lỗi lầm của mình vào giờ phút chết thể xác, vì các con tin tưởng rằng vào khoảnh khắc đó các con sẽ được tha thứ và được Ta dẫn vào Nước Trời. Đó là điều các con tin.

33. Còn Ta thì nói với các con rằng, Thiên đàng không phải là một nơi chốn cụ thể, cũng không phải là một vùng đất, hay một nơi nương tựa. Thiên đàng của linh hồn chính là thế giới cảm xúc cao cả và sự viên mãn của nó, là trạng thái thanh tịnh của nó. Vậy thì ai là người quyết định cho phép các con được vào Nước Trời — là Ta, Đấng luôn kêu gọi các con, hay là chính các con, những người luôn làm ngơ?

34. Đừng giới hạn sự vô tận, sự thiêng liêng nữa. Các người không hiểu rằng, nếu thiên đàng là như các người tin — một nơi ở, một vùng đất hay một địa điểm cụ thể — thì nó sẽ không còn là vô tận nữa sao? Đã đến lúc các con phải hiểu về thế giới tâm linh theo một cách cao hơn, ngay cả khi trí tưởng tượng của các con không thể nắm bắt được toàn bộ thực tại. Nhưng ít nhất nó cũng phải tiến gần đến thực tại đó. (146, 68-69)

Âm nhạc của Thiên đàng

35. Các bạn đã nghe nói rằng các thiên thần trên trời mãi mãi được nghe bản hòa tấu thiêng liêng. Khi suy ngẫm về hình ảnh này, hãy cẩn thận đừng tin rằng trên trời cũng có những bản nhạc giống như những bản nhạc mà các bạn quen nghe trên đất. Ai nghĩ như vậy là đã sa

vào một sai lầm hoàn toàn của chủ nghĩa vật chất. Ngược lại, ai — khi nghe nói về âm nhạc của Thiên đàng và sự hạnh phúc của các thiên thần khi nghe nó — nghĩ đến sự hòa hợp với Đức Chúa Trời trong buổi hòa nhạc thiêng liêng này, thì người đó sẽ ở trong sự thật.

36. Nhưng tại sao một số người lại không hiểu điều này, mặc dù trong tâm hồn mỗi người trong các con đều có một âm thanh của Buổi hòa nhạc Vô biên? Tại sao một số người nghe lời này lại không hiểu, không cảm nhận được hoặc giải thích sai?

37. Hỡi các con yêu dấu, những ai còn yếu đuối trong khả năng hiểu biết — hãy tìm kiếm ánh sáng trong lời cầu nguyện. Hãy hỏi Ta trong những suy ngẫm của các con; vì dù câu hỏi của các con có rộng lớn đến đâu, Ta cũng sẽ biết cách trả lời từ cõi vĩnh hằng. Phía Ta cũng sẽ đặt câu hỏi cho các con, để ánh sáng của sự thật chiếu rọi giữa Thầy và các môn đệ.

38. Âm nhạc thiên đàng là sự hiện diện của Thiên Chúa trong các con, và giữa bản hòa tấu đó, âm thanh của các con sẽ vang lên khi các con đạt đến sự thẳng hoa chân chính, đó chính là vẻ đẹp tinh thần. Đây là âm nhạc thiên đàng và tiếng hát của các thiên thần. Khi các con trải nghiệm và cảm nhận điều đó, sự thật sẽ tỏa sáng trong bản thể các con, và các con sẽ cảm nhận được rằng Thiên Chúa đang ở trong các con. Cuộc sống sẽ mang đến cho các con một buổi hòa nhạc vĩnh cửu và thiêng liêng, và trong mỗi âm thanh

của nó, các con sẽ khám phá ra một sự mặc khải.

39. Các con vẫn chưa nghe thấy những âm thanh tuyệt đẹp trong sự hòa hợp hoàn hảo của chúng — đôi khi là những âm thanh dịu dàng, đôi khi là những âm thanh mạnh mẽ. Nếu các con tình cờ nhận ra chúng, chúng sẽ xuất hiện như những âm thanh mơ hồ mà các con không thể kết hợp lại được. Các con chưa hoàn toàn nhận thức được vẻ đẹp mà chúng chứa đựng. Các con phải bỏ lại phía sau các giác quan, những đam mê và bóng tối của chủ nghĩa vật chất để có thể nghe thấy bản hòa tấu của Đức Chúa Trời trong tâm hồn các con. (199, 53-56)

Trong Nhà Cha Ta có nhiều “căn nhà”

40. Công việc của Ta ngày càng phát triển, cho đến khi cuối cùng tất cả các linh hồn hợp nhất trong sự tuân thủ Luật của Ta và nơi ở trần gian này trở thành một thế giới của sự hoàn hảo. Những ai cư ngụ ở đó vào thời điểm đó sẽ cảm nhận được tình yêu của Ta trong mọi sự sáng tạo và chuẩn bị để sống trong một thế giới tốt đẹp hơn. Trái đất này sẽ chỉ là nơi tạm trú cho linh hồn các con, nó sẽ khởi hành đến những vùng đất khác, những cõi khác của thế giới bên kia trong khát vọng hoàn thiện.

41. Hãy nhớ rằng Ta đã nói với các con: “Trong nhà Cha Ta có nhiều nơi ở.” Và trong thời kỳ phát triển cao hơn này, khi các con hiểu rõ hơn những lời dạy của Ta, Ta muốn nói

với các con: “Trong nhà Cha có vô số nơi ở.” Vì vậy, đừng nghĩ rằng khi rời khỏi thế giới này, các con đã đạt đến đỉnh cao tinh thần cao nhất. Không, các môn đệ. Khi thời gian các con ở trên hành tinh này kết thúc, Ta sẽ dẫn các con đến những nơi ở mới, và như vậy, Ta sẽ luôn dẫn dắt các con trên bậc thang vô tận của sự hoàn thiện. Hãy tin tưởng vào Ta, hãy yêu mến Ta, và các con sẽ được cứu rỗi. (317, 30)

42. Các con không thể nào hình dung được trong thế giới này rằng Nước Trời, Thiên Đàng và vinh quang của Ta là như thế nào. Ta muốn các con hài lòng với việc biết rằng đó là một trạng thái hoàn thiện của linh hồn, từ đó linh hồn trải nghiệm, cảm nhận và hiểu được cuộc sống kỳ diệu của Thần Khí, điều mà hiện tại các con không thể hiểu hay hình dung được.

43. Ta nói với các con rằng ngay cả những linh hồn sống ở những cấp độ cao hơn cấp độ mà các con đang ở cũng không biết thực tại của cuộc sống đó. Các con có biết sống “trong lòng Cha” nghĩa là gì không? Chỉ khi các con sống ở đó, các con mới có thể biết được. Chỉ có một cảm giác mơ hồ, một linh cảm mờ nhạt về màu nhiệm đó lướt qua trái tim các con như một động lực trên con đường phát triển của các con. (76, 28-29)

VII Con đường phát triển hướng tới sự hoàn hảo

Chương 28 - Chết, cái chết và sự thức tỉnh ở thế giới bên kia

Sự bất tử của tinh thần

1. Đây là thời điểm mà con người thức tỉnh trước vẻ đẹp của tinh thần, quan tâm đến những điều vĩnh cửu và tự hỏi: “Cuộc sống đang chờ đợi chúng ta sau khi chết sẽ ra sao?”

2. Ai mà chưa từng tự hỏi — dù họ có vô thần đến đâu — liệu có tồn tại trong họ một cái gì đó sống sót sau khi vật chất cơ thể tan biến hay không? Thật vậy, Ta nói với các con, không có ai là không cảm nhận được bí ẩn đó và chưa từng suy ngẫm một giây phút nào về điều không thể thấu hiểu ấy.

3. Một số người đặt câu hỏi về bí mật của cuộc sống tinh thần, dường như xa vời nhưng thực ra lại ngay trước mắt các ngươi; một số người khác thì bối rối vì điều đó, và một số người khác lại phủ nhận nó. Một số người nói vì họ tin rằng mình biết tất cả, một số người khác im lặng và chờ đợi; nhưng có rất ít người thực sự biết gì về thế giới bên kia. (107, 1)

4. Trong Thời Đại Thứ Ba, Ta đã thoát khỏi ngôi mộ của sự lãng quên mà nhân loại đã đẩy Ta vào, để đánh thức họ đến cuộc sống mới; vì Ta là Sự Sống. Không ai có thể chết. Ngay cả người tự tay cướp đi sự tồn

tại của mình cũng sẽ nghe thấy lương tâm mình trách móc về sự thiếu đức tin của mình. (52, 63)

5. Giáo lý của Ta không chỉ nhằm ban cho các con sức mạnh và niềm tin trên hành trình cuộc đời trên trần gian; nó còn nhằm dạy các con cách rời bỏ thế giới này, vượt qua ngưỡng cửa cõi bên kia và bước vào quê hương vĩnh cửu.

6. Tất cả các giáo phái đều củng cố linh hồn trên hành trình qua thế gian này; nhưng họ tiết lộ cho linh hồn biết rất ít và chuẩn bị cho linh hồn rất ít cho cuộc hành trình vĩ đại sang thế giới bên kia. Đó là lý do tại sao nhiều người coi cái chết là một kết thúc, mà không biết rằng từ đó trở đi, người ta sẽ nhìn thấy chân trời vô tận của cuộc sống thật sự. (261, 52-53)

7. “Cái chết” chỉ là một biểu tượng, “cái chết” chỉ tồn tại đối với những ai chưa thể nhận ra sự thật. Đối với họ, “cái chết” vẫn là một hình ảnh đáng sợ, đằng sau đó là điều không thể hiểu được hoặc là hư vô. Ta nói với các con: Hãy mở mắt ra và hiểu rằng các con cũng sẽ không chết. Các con sẽ rời xa thân xác, nhưng điều đó không có nghĩa là các con sẽ chết. Các con, giống như Thầy của các con, có sự sống vĩnh cửu. (213, 5)

Chuẩn bị cho sự ra đi khỏi thế gian này

8. Các con phải hiểu rằng các con — được ban cho linh hồn — là tác phẩm được Cha yêu thương nhất trong sự sáng tạo, bởi vì Ngài đã đặt

vào các con bản chất tinh thần, các phẩm chất tinh thần và sự bất tử.

9. Đối với linh hồn, không có cái chết — cái chết như các con hiểu, tức là sự chấm dứt tồn tại. Cái chết của thân xác không thể là cái chết hay sự kết thúc đối với linh hồn. Chính lúc đó, linh hồn mở mắt đón nhận một cuộc sống cao cả hơn, trong khi vỏ bọc thân xác của nó đóng lại mãi mãi đối với thế gian. Đó chỉ là một khoảnh khắc chuyển tiếp trên con đường dẫn đến sự hoàn hảo.

10. Nếu các bạn chưa hiểu điều này, đó là vì các bạn vẫn còn rất yêu thế giới này và cảm thấy gắn bó chặt chẽ với nó. Các bạn cảm thấy nặng nề khi phải rời bỏ nơi ở này, vì các bạn tự coi mình là chủ sở hữu của những gì các bạn có ở ; và một số người còn có một linh cảm mơ hồ về công lý thần thánh của Ta và sợ hãi khi bước vào Thế giới Tâm linh.

11. Nhân loại đã yêu thế giới này quá nhiều — quá nhiều vì tình yêu của họ đã bị dẫn dắt sai lầm. Có bao nhiêu người đã chết vì lý do này! Có bao nhiêu linh hồn đã vật chất hóa vì cùng một lý do!

12. Chỉ khi các con cảm nhận được những bước chân của cái chết đang đến gần, khi các con bị bệnh nặng, khi các con phải chịu đau khổ, thì lúc đó các con mới nghĩ rằng mình chỉ còn cách cõi bên kia một bước, trước sự công bằng mà các con chỉ sợ hãi trong những khoảnh khắc nguy kịch như vậy; và rồi các con thề hứa với Cha và thề sẽ yêu mến

Ngài trên trần gian, phục vụ và vâng lời Ngài. (146, 46-49)

13. Con người đã yêu mến cuộc sống này đến mức — khi giờ phút phải rời bỏ nó đến gần — họ chống lại ý muốn của Ta và không muốn nghe tiếng gọi mà Ta gửi đến họ. Họ khinh thường sự bình an của Nước Trời và xin Cha cho thêm một khoảng thời gian trên trần gian để tiếp tục sở hữu những của cải trần thế.

14. Hãy trở nên nhạy cảm để các con có thể cảm nhận được cuộc sống tinh thần và đừng hài lòng với giai đoạn đầu của sự phát triển — vì đó chính là cuộc sống này — bởi vì trên nó còn tồn tại những tác phẩm sáng tạo cao hơn.

15. Đừng cố gắng từ chối cái chết khi nó đến với các con theo ý muốn của Ta, và cũng đừng cầu xin nhà khoa học thực hiện phép lạ để chống lại quyết định của Ta và kéo dài sự tồn tại của các con, vì cả hai điều này các con sẽ hối hận sâu sắc. Hãy chuẩn bị trong cuộc đời này, và các con sẽ không có lý do gì để sợ hãi khi bước vào thế giới bên kia. (52, 55-57)

16. Hãy yêu những gì thuộc về thế gian, miễn là các con còn sống trên đó, đến một mức độ nhất định, để các con biết cách tuân theo luật lệ của nó; nhưng hãy luôn nuôi dưỡng mục tiêu cao cả là cư ngụ trong các thế giới tinh thần cao cả, để linh hồn các con không bị xáo trộn khi thoát khỏi vỏ bọc thể xác, cũng như không bị cám dỗ bởi những gì nó đã yêu mến trên hành tinh này, vì khi đó nó

sẽ bị trói buộc và xiềng xích vào một thế giới mà nó không còn thuộc về và không thể tận hưởng được nữa. (284, 5)

17. Hãy thương xót chính mình! Không ai biết khi nào khoảnh khắc linh hồn tách khỏi thân xác sẽ đến. Không ai biết liệu ngày mai đôi mắt mình có còn mở ra đón ánh sáng hay không. Tất cả các con đều thuộc về Đấng Chủ Tể duy nhất của muôn loài và không biết khi nào mình sẽ được gọi về.

18. Hãy nhớ rằng ngay cả những sợi tóc trên đầu các con cũng không thuộc về các con, cũng như bụi đất mà các con dẫm lên; rằng chính các con cũng không thuộc về các con, rằng các con không cần những tài sản phù du, vì vương quốc của các con cũng không thuộc về thế gian này.

19. Hãy sống theo tinh thần, và các con sẽ sở hữu mọi thứ một cách công bằng và có chừng mực, miễn là các con cần. Khi thời khắc từ bỏ cuộc sống này đến, các con sẽ được tràn ngập ánh sáng và thăng thiên để nhận lấy những gì thuộc về các con ở thế giới bên kia. (5, 95-97)

Sự chuyển tiếp sang thế giới bên kia

20. Mỗi giờ, tiếng nói của Ta đều kêu gọi các con đi trên con đường tốt lành, nơi có bình an; nhưng đôi tai điếc của các con chỉ có một khoảnh khắc nhạy cảm với tiếng nói ấy, và khoảnh khắc đó là khoảnh khắc cuối cùng của cuộc đời các con, khi cơn đau đớn của cái chết báo

hiệu sự gần kề của cái chết thể xác. Lúc đó, các con sẽ muốn bắt đầu lại cuộc đời để sửa chữa lỗi lầm, để xoa dịu linh hồn trước phán quyết của lương tâm và dâng lên Chúa điều gì đó quý giá và xứng đáng. (64, 60)

21. Nếu các con khao khát sự bất tử của linh hồn, thì đừng sợ sự đến của cái chết, thứ kết thúc cuộc đời con người. Hãy đón nhận nó với sự chuẩn bị, vì nó tuân theo mệnh lệnh của Ta, và vì thế nó luôn đến vào đúng thời điểm và đúng lý, dù con người thường tin ngược lại.

22. Điều khó khăn không phải là con người chết đi, mà là khi rời khỏi thân xác, linh hồn thiếu ánh sáng và không thể nhìn thấy sự thật. Ta không muốn cái chết của kẻ có tội, mà muốn sự ăn năn của họ. Nhưng khi cái chết trở nên cần thiết — dù là để giải thoát một linh hồn hay để ngăn chặn một con người rơi vào sự hủy diệt — thì Công lý Thần thánh của Ta sẽ cắt đứt sợi dây sự sống của sự tồn tại con người đó. (102, 49-50)

23. Hãy biết rằng trong Sách Định Mệnh của các con, ngày và giờ đã được ghi chép, khi cánh cửa cõi bên kia sẽ mở ra để đón linh hồn các con vào. Từ đó, các con sẽ thấy toàn bộ công việc của mình trên trần gian, toàn bộ quá khứ của mình. Chắc hẳn các con không muốn nghe những tiếng nói đầy trách móc hay than vãn chống lại các con, hay nhìn thấy những người coi các con là thủ phạm gây ra những điều xấu xa cho họ! (53, 49)

24. Vì các con còn thấy một chặng đường dài phía trước, các con đừng dừng lại và nghĩ rằng các con sẽ không bao giờ đến được đích. Hãy tiến bước, vì ngay cả một khoảnh khắc bị lãng phí, linh hồn các con sau này cũng sẽ khóc than. Ai đã nói với các con rằng đích đến là ở thế gian này? Ai đã dạy các con rằng cái chết là kết thúc và rằng các con có thể đạt đến vương quốc của Ta vào khoảnh khắc đó?

25. Cái chết giống như một giấc ngủ ngắn, sau đó linh hồn sẽ thức dậy với sức mạnh mới dưới sự vuốt ve của ánh sáng Ta, như một ngày mới bắt đầu cho nó.

26. Cái chết là chìa khóa mở ra cánh cửa nhà tù mà các con đã ở trong đó chừng nào các con còn bị trói buộc vào vật chất thân xác, và đồng thời nó cũng là chìa khóa mở ra cánh cửa dẫn đến cõi vĩnh hằng.

27. Hành tinh này, vốn đã bị biến thành một thung lũng chuộc tội bởi những khiếm khuyết của con người, là nơi giam cầm và lưu đày đối với linh hồn.

28. Thật vậy, Ta nói với các con, cuộc sống trên Trái Đất là một bậc thang nửa trên thang cuộc đời. Tại sao các con không nhìn nhận nó như vậy để tận dụng tất cả những bài học của nó? Lý do tại sao nhiều người phải quay trở lại nó lần này qua lần khác là: Bởi vì họ không hiểu và không rút ra được bài học từ cuộc đời trước của họ. (167, 22-26)

29. Các con phải biết rằng trước khi nhập thể trên trần gian, linh hồn được chuẩn bị kỹ lưỡng, vì nó sắp

phải trải qua một thử thách dài và đôi khi khắc nghiệt. Nhưng nhờ sự chuẩn bị đó, linh hồn không bị xáo trộn khi bước vào cuộc đời này. Nó nhắm mắt lại với quá khứ để mở ra một cuộc sống mới, và như vậy, nó thích nghi ngay từ giây phút đầu tiên với thế giới mà nó đã đến.

30. Cách thức mà linh hồn các con chuẩn bị trước ngưỡng cửa của Cuộc Sống Tâm Linh lại hoàn toàn khác biệt, ngay khi nó rời bỏ thân xác và thế giới này. Vì không được chuẩn bị thực sự cho việc trở về quê hương, nó trở nên bối rối, vẫn bị chi phối bởi những cảm xúc của thân xác vật chất, và nó không biết phải làm gì, cũng như không biết phải hướng về đâu.

31. Điều này là do linh hồn không học được rằng vào giây phút cuối cùng, người ta cũng phải nhắm mắt lại với thế giới này; vì chỉ như vậy, linh hồn mới có thể mở mắt trở lại với Thế giới Tâm linh mà nó đã rời bỏ, nơi toàn bộ quá khứ của nó đang chờ đợi để được hợp nhất với trải nghiệm mới, và tất cả những công đức trước đây sẽ được cộng thêm vào những công đức mới.

32. Một tấm màn dày đặc bao trùm khả năng tư duy của cô ấy trong khi cô ấy lấy lại ánh sáng; một ảnh hưởng dai dẳng từ tất cả những gì cô ấy đã bỏ lại cản trở cô ấy cảm nhận được sự rung động của tinh thần mình; nhưng trong khi những bóng tối của cô ấy tan biến để hợp nhất với bản chất thật sự của cô ấy — biết bao nhiêu xáo trộn, biết bao nhiêu đau đớn!

33. Có ai, sau khi nghe hoặc đọc thông điệp này, lại từ chối nó như một lời dạy vô ích hay sai lầm không? Ta nói với các người rằng chỉ có những ai đang ở mức độ vật chất cực đoan hoặc mù quáng không chịu học hỏi mới có thể từ chối ánh sáng này mà không bị linh hồn mình lay động sâu sắc. (257, 20-22)

"Giấc ngủ của cái chết"

34. Sự bình an tinh thần, như bản chất trần thế của các bạn hiểu và nhận thức, là không tồn tại. Sự nghỉ ngơi mà linh hồn mong đợi chính là hoạt động, là nhân lên việc làm điều thiện, là tận dụng từng khoảnh khắc. Khi đó, linh hồn sẽ được nghỉ ngơi, thoát khỏi những tự trách và đau khổ, được sảng khoái nhờ làm điều thiện, được hồi phục nhờ yêu mến Đấng Tạo Hóa và anh chị em của mình.

35. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu Ta để linh hồn các con nằm im để nghỉ ngơi, như các con tưởng tượng về sự yên nghỉ trên trần gian, thì bóng tối của tuyệt vọng và sợ hãi sẽ chiếm lấy nó; vì cuộc sống và ánh sáng của linh hồn, cũng như hạnh phúc lớn nhất của nó, chính là lao động, là cuộc chiến, là hoạt động không ngừng nghỉ.

36. Linh hồn trở về từ trần gian đến "Thung lũng Tâm linh", mang theo trong mình sự mệt mỏi của xác thịt và tìm kiếm thế giới bên kia như một nơi nghỉ ngơi để nghỉ ngơi, để quên đi, để xóa bỏ những dấu vết của cuộc đấu tranh sinh tồn — linh hồn đó sẽ cảm thấy mình là sinh vật

bất hạnh nhất và không tìm thấy bình an hay hạnh phúc, cho đến khi nó thức tỉnh khỏi sự mê muội, nhận ra sai lầm của mình và vươn lên cuộc sống tinh thần, vốn là như Ta vừa nói với các con — tình yêu, hoạt động, cuộc đấu tranh không ngừng nghỉ trên con đường dẫn đến sự hoàn hảo. (317, 12-14)

Cuộc hội ngộ ở thế giới bên kia

37. Ta muốn các con là những người có đức tin, tin vào cuộc sống tâm linh. Khi các con thấy anh chị em mình ra đi sang thế giới bên kia, đừng coi họ là xa cách các con và cũng đừng nghĩ rằng các con đã mất họ mãi mãi. Nếu các con muốn đoàn tụ với họ, hãy làm việc, tích lũy công đức, và khi các con đến cõi bên kia, các con sẽ thấy họ đang chờ đợi các con ở đó để dạy các con cách sống trong "Thung lũng Tâm linh". (9, 20)

38. Ai chưa từng cảm thấy lo lắng trước cuộc sống ở thế giới bên kia? Ai trong số những người đã mất đi người thân trên thế gian này mà không cảm thấy khao khát được gặp lại họ một lần nữa, hoặc ít nhất là biết họ đang ở đâu? Các con sẽ được biết tất cả những điều này, các con sẽ được gặp lại họ.

39. Nhưng hãy tích lũy công đức ngay từ bây giờ, để khi các con rời khỏi cõi trần này và hỏi trong "Thung lũng Tâm linh" rằng những người mà các con hy vọng tìm thấy đang ở đâu, người ta sẽ không nói với các con rằng các con không thể nhìn thấy họ vì họ đang ở một bậc cao hơn. Đừng quên rằng Ta đã nói

với các con từ lâu rằng trong nhà của Cha có nhiều nơi ở. (61, 31)

Sự phán xét của linh hồn qua lương tâm của chính mình

40. Khi linh hồn của một tội nhân lớn nào đó rời bỏ cuộc sống vật chất này để bước vào "Thung lũng Tâm linh", nó sẽ ngạc nhiên khi nhận ra rằng địa ngục mà nó tưởng tượng không tồn tại và ngọn lửa mà người ta kể cho nó nghe trong quá khứ không gì khác hơn là hậu quả tâm linh của những việc làm của nó, khi nó đối diện với vị Thẩm phán không khoan nhượng, đó chính là lương tâm của nó.

41. Phán xét ở thế giới bên kia này, ánh sáng bừng lên giữa bóng tối bao trùm kẻ phạm tội ấy, thiêu đốt mạnh mẽ hơn ngọn lửa nóng nhất mà các con có thể tưởng tượng. Nhưng đó không phải là sự tra tấn được chuẩn bị sẵn như một hình phạt dành cho kẻ đã làm tổn thương Ta, không, nỗi đau đớn này xuất phát từ sự nhận thức về những lỗi lầm đã phạm, nỗi đau vì đã làm tổn thương Đấng đã ban cho họ sự sống, vì đã lạm dụng thời gian và tất cả những ân huệ mà họ nhận được từ Chúa của mình.

42. Các con có tin rằng Ta nên trừng phạt kẻ đã làm tổn thương Ta bằng những tội lỗi của mình, ngay cả khi Ta biết rằng tội lỗi làm tổn thương người phạm tội nhiều hơn không? Các con không thấy rằng chính kẻ phạm tội là người tự gây hại cho mình, và rằng Ta không muốn gia tăng nỗi bất hạnh mà chính hắn đã

tự gây ra cho mình bằng việc trừng phạt hắn sao? Ta chỉ cho phép hắn nhìn thấy chính mình, nghe thấy tiếng nói không khoan nhượng của lương tâm, tự hỏi và tự trả lời, lấy lại kỷ ức tinh thần mà hắn đã đánh mất vì vật chất, và nhớ lại nguồn gốc, sứ mệnh và những lời thề của mình; và ở đó, trong phiên tòa này, anh ta phải trải nghiệm tác động của "lửa" thiêu đốt sự ác của anh ta, nung chảy anh ta một lần nữa như vàng trong lò nung, để loại bỏ khỏi anh ta những gì độc hại, vô dụng và mọi thứ không thuộc về tinh thần.

43. Khi một linh hồn dừng lại để lắng nghe tiếng nói và phán quyết của lương tâm mình — thật vậy, Ta nói với các con, vào giờ phút đó, linh hồn ấy đang ở trong sự hiện diện của Ta.

44. Khoảnh khắc bình an, tĩnh lặng và sáng suốt này không đến với tất cả các linh hồn cùng một lúc. Một số người nhanh chóng bước vào cuộc thử thách bản thân, và nhờ đó họ tránh được nhiều đau khổ. Bởi vì ngay khi họ thức tỉnh trước thực tại và nhận ra những sai lầm của mình, họ chuẩn bị sẵn sàng và bắt tay vào đền bù những việc ác của mình cho đến cùng.

45. Những người khác, những người bị mù quáng — dù là do thói hư tật xấu, do oán hận nào đó, hay vì đã sống một cuộc đời đầy tội lỗi — cần rất lâu mới thoát khỏi sự mù quáng của mình.

46. Lại có những người khác, vì bất mãn khi cho rằng họ đã bị cất đi khỏi trần gian quá sớm, khi mọi thứ

vẫn còn tươi đẹp, nên họ chửi rủa và phỉ báng, qua đó trì hoãn cơ hội giải thoát khỏi sự rối loạn của mình; và giống như họ, có rất nhiều trường hợp mà chỉ có Trí tuệ của Ta mới biết. (36, 47-51)

47. Các người phải chịu trách nhiệm về mọi việc, và tùy theo bản chất của những việc xấu các người làm, các người sẽ nhận được những phán quyết nghiêm khắc nhất từ chính bản thân mình. Vì Ta không phán xét các người, điều đó là sai. Chính tinh thần của các con trong trạng thái sáng suốt mới là kẻ buộc tội khủng khiếp và là quan tòa đáng sợ của các con. Ngược lại, Ta bảo vệ các con trước những cáo buộc dữ dội, Ta tuyên bố các con vô tội và cứu rỗi các con, vì Ta là Tình Yêu, Đấng thanh tẩy và tha thứ. (32, 65)

48. Hãy nhớ rằng các con sẽ sớm ở trong thế giới tâm linh và các con phải gạt hái những gì các con đã gieo trồng trên trái đất này. Bước chuyển từ cuộc đời này sang cuộc đời khác vẫn là một sự phán xét nghiêm khắc và nghiêm trọng đối với linh hồn. Không ai thoát khỏi sự phán xét này, ngay cả khi người đó tự cho mình là người xứng đáng nhất trong số các tội tớ của Ta.

49. Ý muốn của Ta là từ khoảnh khắc các con bước vào quê hương vô tận ấy, các con sẽ không còn trải qua những nỗi sợ hãi của trần gian nữa, và các con sẽ bắt đầu cảm nhận được niềm vui sướng và hạnh phúc khi đã leo lên một bậc thang mới. (99, 49-50)

50. Ngày Phán Xét Cuối Cùng, như loài người đã hiểu, là một sai lầm. Sự phán xét của Ta không phải là của một giờ hay một ngày. Nó đã đè nặng lên các người từ lâu rồi.

51. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, những thân xác đã chết được định sẵn và đã tuân theo định mệnh của mình để hòa nhập với vương quốc tự nhiên tương ứng với chúng; vì những gì thuộc về trái đất phải trở về với trái đất, cũng như phần tinh thần phải hướng về quê hương của nó, đó là lòng Ta.

52. Nhưng Ta cũng nói với các người điều này, rằng trong ngày phán xét của các người, các người sẽ là những vị thẩm phán của chính mình; vì lương tâm, sự tự nhận thức và trực giác của các người sẽ cho các người biết đến mức nào các người đáng được khen ngợi và các người phải cư ngụ trong ngôi nhà tinh thần nào. Các con sẽ thấy rõ con đường mà các con phải đi, vì khi các con nhận được ánh sáng của Thần tính Ta, các con sẽ nhận ra hành động của mình và đánh giá công đức của mình.

53. Trong “Thung lũng Tâm linh” có nhiều linh hồn đang hoang mang và bối rối. Hãy mang thông điệp và ánh sáng của Ta đến cho họ khi các con bước vào đó.

54. Ngay từ bây giờ, các con đã có thể thực hành hình thức từ bi này qua lời cầu nguyện, nhờ đó các con có thể kết nối với họ. Tiếng nói của các con sẽ vang lên nơi họ cư ngụ và đánh thức họ khỏi giấc ngủ sâu. Họ sẽ khóc và thanh tẩy bản thân bằng

những giọt nước mắt hối hận. Vào khoảnh khắc đó, họ sẽ nhận được một tia sáng, vì khi đó họ sẽ nhận ra những sự kiêu ngạo, những sai lầm và những tội lỗi trong quá khứ của mình.

55. Nỗi đau của linh hồn lớn lao biết bao khi lương tâm đánh thức nó! Lúc đó, nó khiêm nhường biết bao trước ánh mắt của Đấng Phán Xét Tối Cao! Từ sâu thẳm bản thể của nó, những lời cầu xin tha thứ, những lời thề hứa, những lời chúc tụng danh Ta tuôn trào một cách khiêm nhường biết bao!

56. Bây giờ linh hồn nhận ra rằng mình không thể đến gần sự hoàn hảo của Cha, và vì thế nó hướng ánh mắt về trái đất, nơi nó đã không biết tận dụng thời gian và những thử thách, những cơ hội để đến gần mục tiêu hơn, và xin một thân xác khác để chuộc lại những lỗi lầm và hoàn thành những nhiệm vụ chưa hoàn thành.

57. Vậy ai đã đảm bảo công lý? Chẳng phải chính Thần Khí đã tự phán xét chính mình sao? 58. Thần Khí của Ta là một tấm gương mà các con phải soi mình vào, và nó sẽ tiết lộ cho các con mức độ tinh khiết mà các con đang có. (240, 345 41-46)

59. Khi linh hồn các con thoát khỏi vỏ bọc con người và rút lui vào nơi thánh thiêng của Đời Sống Thần Linh, vào chính nội tâm của mình, để xem xét quá khứ và thành quả của mình, thì nhiều việc làm của các con, vốn dường như hoàn hảo ở thế gian này, xứng đáng được dâng lên trước mặt Chúa và đáng được

thường, sẽ trở nên tầm thường trong những khoảnh khắc tự chiêm nghiệm đó. Linh hồn sẽ hiểu rằng ý nghĩa của nhiều hành động mà các con cho là tốt trên thế gian này chỉ là biểu hiện của sự hảo huyền, của tình yêu giả dối, của lòng từ thiện không xuất phát từ trái tim.

60. Các bạn nghĩ ai đã ban cho linh hồn sự soi sáng của một vị thẩm phán hoàn hảo để tự phán xét chính mình? Chính Thần Khí, Đấng sẽ tỏa sáng trên các con với một sự rõ ràng chưa từng thấy trong giờ phút công lý ấy — và chính Ngài sẽ nói với mỗi người điều gì là thiện, là công bằng, là đúng đắn, là chân thật mà họ đã làm trên trần gian, và điều gì là ác, là sai trái, là ô uế mà họ đã gieo rắc trên con đường của mình.

61. Nơi thánh mà Ta vừa nói với các con chính là nơi thánh của Thần Khí — ngôi đền mà không ai có thể làm ô uế, ngôi đền mà Đức Chúa Trời ngự trị, từ đó tiếng nói của Ngài vang lên và ánh sáng bùng tỏa.

62. Trên thế gian, các con chưa bao giờ sẵn sàng bước vào ngôi đền thánh nội tâm ấy, bởi vì nhân cách con người của các con luôn tìm mọi cách để trốn tránh tiếng nói khôn ngoan đang cất lên trong mỗi con người.

63. Ta nói với các con: Khi linh hồn các con thoát khỏi lớp vỏ bọc, cuối cùng nó sẽ dừng lại trước ngưỡng cửa của ngôi đền thánh đó và tập trung lại để bước vào, quỳ xuống trước bàn thờ của linh hồn, lắng nghe chính mình, kiểm tra những việc làm của mình trong ánh sáng

của lương tâm, và nghe thấy tiếng nói của Đức Chúa Trời trong lòng mình với tư cách là Cha, là Thầy và là Thẩm phán.

64. Không một người phàm nào có thể hình dung được khoảnh khắc đó trong tất cả sự trang nghiêm của nó, khoảnh khắc mà tất cả các con phải trải qua để nhận ra những điều tốt đẹp trong chính mình, để giữ gìn chúng, và cũng để nhận ra những điều các con phải loại bỏ khỏi mình, vì các con không được phép giữ chúng trong linh hồn nữa.

65. Khi linh hồn cảm thấy mình đang đối diện với lương tâm và lương tâm nhắc nhở nó bằng sự rõ ràng của sự thật, thì linh hồn đó cảm thấy quá yếu đuối để lắng nghe chính mình, nó ước gì mình chưa từng tồn tại; vì trong chốc lát, cả cuộc đời của nó lướt qua ý thức — cuộc đời mà nó đã để lại phía sau, những gì nó sở hữu và thuộc về nó, và giờ đây nó phải chịu trách nhiệm về tất cả.

66. Hỡi các môn đệ, hỡi loài người, hãy chuẩn bị ngay từ kiếp này cho khoảnh khắc ấy, để các ngươi đừng biến ngôi đền ấy thành một tòa án khi linh hồn các ngươi xuất hiện trước ngưỡng cửa của Đền Thờ Thần Linh; vì nỗi đau tinh thần lúc đó sẽ lớn đến mức không có nỗi đau thể xác nào có thể sánh được.

67. Ta muốn các con suy ngẫm về tất cả những gì Ta đã nói với các con trong bài giảng này, để các con hiểu được cách thức phán xét của các con diễn ra trong thế giới tâm linh. Vậy các con hãy xóa bỏ khỏi thế giới

tưởng tượng của mình hình ảnh mà các con tưởng tượng ra một tòa án do Đức Chúa Trời, dưới hình dạng một ông già, chủ tọa, người cho những đứa con ngoan đi qua bên phải Ngài để hưởng niềm vui của Thiên Đàng, và đặt những kẻ ác bên trái Ngài để kết án chúng vào sự trừng phạt vĩnh viễn.

68. Giờ đây đã đến lúc Ánh Sáng phải chiếu rọi đến những vùng cao nhất của linh hồn và trí tuệ các con, để Sự Thật tỏa sáng trong mỗi con người và họ chuẩn bị để xứng đáng bước vào Cuộc Sống Tâm Linh. (334, 5-11; 14-15)

Sự hồi sinh của ý thức tâm linh

69. Trong sự sáng tạo của Ta, không có gì thích hợp như cái chết thể xác để cho mỗi linh hồn thấy được mức độ phát triển mà nó đã đạt được trong cuộc đời, và không có gì hữu ích như Lời Ta để vươn tới sự hoàn hảo. Đó là lý do tại sao Luật pháp và Giáo lý của Ta luôn luôn và kiên quyết tìm cách thấm nhập vào lòng người, và tại sao nỗi đau và sự khổ đau khuyên nhủ con người từ bỏ những con đường mà thay vì nâng cao linh hồn, lại dẫn nó xuống vực thẳm.

70. Linh hồn các con sẽ cảm thấy hạnh phúc biết bao trong cõi vĩnh hằng khi lương tâm mách bảo rằng nó đã gieo hạt giống tình yêu trên trần gian! Toàn bộ quá khứ sẽ hiện ra trước mắt các con, và mỗi hình ảnh về những việc làm của các con sẽ mang lại cho các con niềm vui vô tận.

71. Những điều răn của luật pháp Ta, mà trí nhớ các con không phải lúc nào cũng có thể lưu giữ, cũng sẽ lướt qua tâm hồn các con với sự rõ ràng và ánh sáng. Hãy tích lũy công đức để các con có thể bước vào thế giới vô định với đôi mắt mở rộng đón nhận sự thật.

72. Có nhiều bí mật mà con người đã cố gắng giải thích một cách vô ích; cả trực giác con người lẫn khoa học đều không thể trả lời được những câu hỏi mà con người đã đặt ra, bởi vì có những sự hiểu biết chỉ dành cho linh hồn khi nó đã bước vào “Thung lũng Tâm linh”. Những điều bất ngờ đang chờ đợi họ, những phép lạ, những sự mặc khải đó sẽ là một phần phần thưởng của họ. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, nếu một linh hồn bước vào Thế giới Tâm linh với đôi mắt bị bịt lại trước, thì họ sẽ không nhìn thấy gì cả, mà chỉ tiếp tục thấy những bí ẩn xung quanh mình — ở nơi mà lẽ ra mọi thứ phải rõ ràng.

73. Giáo lý Thiên đàng mà Ta mang đến cho các con hôm nay sẽ tiết lộ cho các con nhiều vẻ đẹp và chuẩn bị cho các con, để khi một ngày nào đó các con bước vào trước Công lý của Đấng Vĩnh Hằng trong tinh thần, các con có thể chịu đựng được thực tại kỳ diệu sẽ bao quanh các con từ giây phút này. (85, 42; 63-66)

74. Hãy đón nhận ánh sáng của Ta, để nó chiếu sáng con đường đời các con và giúp các con thoát khỏi sự mờ mịt của ý thức vào giờ lâm chung. Khi đó, ngay lúc các con bước qua ngưỡng cửa của thế giới

bên kia, các con sẽ biết mình là ai, đã từng là ai và sẽ trở thành ai. (100, 60)

75. Trong khi thân xác các con được hạ xuống lòng đất, nơi chúng hòa nhập với đất để làm cho đất trở nên màu mỡ — vì ngay cả sau khi chết, chúng vẫn tiếp tục là sức mạnh và sự sống — thì tinh thần của các con, vốn đứng trên bản thể của các con, sẽ không ở lại trong đất, mà sẽ đi cùng linh hồn để hiện ra trước linh hồn như một cuốn sách, với những bài học sâu sắc và khôn ngoan mà linh hồn sẽ nghiên cứu.

76. Tại đó, đôi mắt tâm hồn các con sẽ mở ra để nhìn thấy sự thật, và trong chốc lát, các con sẽ hiểu được những điều mà cả một đời người các con không thể thấu hiểu. Tại đó, các con sẽ hiểu được ý nghĩa của việc là con cái của Đức Chúa Trời và là anh em của những người lân cận. Ở đó, các con sẽ thấu hiểu giá trị của tất cả những gì các con đã sở hữu, sẽ cảm nhận sự hối tiếc và ăn năn vì những lỗi lầm đã phạm, thời gian đã mất, và những ý định tốt đẹp nhất về sự cải thiện và đền bù sẽ nảy sinh trong các con. (62, 5)

77. Hãy cùng nhau hướng tới cùng một mục tiêu ngay từ bây giờ, để hòa giải và hài hòa đời sống tâm hồn của các con. Đừng ai nghĩ rằng mình đang đi trên con đường tốt hơn anh em mình, cũng đừng nghĩ rằng mình đang ở bậc cao hơn những người khác. Ta nói với các con, vào giờ lâm chung, chính tiếng nói của Ta sẽ cho các con biết sự

thật về mức độ phát triển của các con.

78. Ở đó, trong khoảnh khắc ngăn ngui của sự giác ngộ trước lương tâm, nhiều người nhận được phần thưởng của mình; nhưng cũng có nhiều người thấy sự vĩ đại của mình tan biến.

79. Các con muốn cứu rỗi mình chăng? Vậy hãy đến với Ta trên con đường huynh đệ. Đó là con đường duy nhất, không có con đường nào khác, đó là con đường được ghi trong điều răn cao cả nhất của Ta, điều răn bảo các con: “Hãy yêu thương nhau.” (299, 40-4)

Chương 29 - Sự thanh tẩy và sự thăng hoa của các linh hồn ở thế giới bên kia

Cảm giác tội lỗi, hối hận và tự trách mình

1. Ta không muốn linh hồn các con bị ô uế, cũng không muốn nó chết đi đối với cuộc sống thật. Vì thế, Ta sẽ trừng phạt các con bằng công lý của Ta khi Ta thấy các con đắm chìm trong những thú vui và khoái lạc có hại. Linh hồn các con phải trở về lòng Ta trong sự tinh khiết, như khi nó được sinh ra từ đó.

2. Tất cả những ai để lại thân xác trên đất và rời bỏ thế gian này trong tình trạng hoang mang, khi nhìn thấy sự hiện diện của Ta, được bày tỏ trong ánh sáng vĩnh cửu chiếu sáng tâm hồn, sẽ thức dậy khỏi giấc ngủ sâu trong những giọt nước mắt

cay đắng và sự tuyệt vọng của những lời tự trách. Chừng nào nỗi đau trong đũa con còn kéo dài để giải thoát khỏi những khổ đau của mình, thì người cha cũng phải chịu đau khổ. (228, 7-8)

3. Cảm giác tội lỗi và đau khổ phát sinh từ sự thiếu hiểu biết — đau khổ vì thiếu sự thánh hóa để tận hưởng cuộc sống đó, điều này và còn hơn thế nữa được bao hàm trong sự đền tội của những linh hồn bị ô uế hoặc chưa chuẩn bị khi bước vào ngưỡng cửa của Cuộc Sống Thần Linh.

4. Hãy nhận ra rằng Ta không thể coi tội lỗi, sự bất toàn hay sự sa đọa của con người là sự xúc phạm gây ra cho Cha, vì Ta biết rằng con người tự gây ra điều ác cho chính mình. (36, 56)

5. Cuộc sống của các con sẽ sáng ngời biết bao, và khoa học của các con sẽ vĩ đại và dẫn đường biết bao, nếu các con yêu thương người lân cận và làm theo ý muốn của Cha các con — nếu các con hy sinh một phần tự do ý chí của mình và hành động theo những gì lương tâm mách bảo. Khi đó, khoa học của các con sẽ vượt qua ranh giới của vật chất để chạm đến cõi siêu phàm; bởi vì cho đến nay, nó còn chưa từng đến gần những ranh giới đó.

6. Linh hồn của nhà khoa học cảm thấy bối rối biết bao khi rời bỏ thế giới này và cuối cùng đối diện với sự thật thiêng liêng! Ở đó, linh hồn ấy cúi đầu đầy xấu hổ và cầu xin được tha thứ cho sự kiêu ngạo của mình. Linh hồn ấy đã tin rằng mình biết và làm được tất cả, phủ nhận sự tồn tại

của bất cứ điều gì nằm ngoài kiến thức hay sự hiểu biết của mình. Nhưng giờ đây, khi đứng trước Sách Sự Sống, trước tác phẩm vô tận của Đấng Tạo Hóa, nó phải nhận ra sự hèn mọn của mình và bao bọc bản thân trong sự khiêm nhường trước Đấng là Trí Tuệ Tuyệt Đối. (283, 48-49)

7. Đừng sợ rằng khi đến Thế giới Tâm linh, các con sẽ phải nghĩ đến những tội lỗi mà các con đã phạm trên trần gian. Nếu các con để nỗi đau rửa sạch mình và sự hối hận trào dâng từ trái tim, nếu các con nỗ lực để chuộc lại những lỗi lầm của mình, các con sẽ đến trước sự hiện diện của Ta một cách xứng đáng và trong sạch, và không ai, ngay cả lương tâm của các con, sẽ dám nhắc đến những khiếm khuyết trong quá khứ của các con.

8. Trong Quê hương hoàn hảo, có một nơi dành cho mỗi linh hồn, nơi đó đang chờ đợi chủ nhân của nó đến, dù là trong thời gian hay trong vĩnh cửu. Trên “ ” – bậc thang của Tình yêu, Lòng thương xót, Đức tin và Công đức – các con sẽ lần lượt bước vào Vương quốc của Ta. (81, 60-61)

Công lý cân bằng

9. Ta chỉ có rất ít môn đệ trên thế gian này, và số những người giống như hình ảnh của Thầy Thần Thánh còn ít hơn nữa. Ngược lại, trong Thung lũng Tâm linh, Ta có rất nhiều môn đệ, vì ở đó người ta tiến bộ nhất trong việc thấu hiểu giáo lý của Ta. Đó là nơi các con của Ta, những

người khát khao và khao khát tình yêu, nhận được từ Thầy của mình những gì nhân loại đã từ chối cho họ. Đó là nơi những người vì sự khiêm nhường mà bị bỏ qua trên trần gian nay tỏa sáng nhờ đức hạnh của họ, và nơi những người từng tỏa sáng bằng ánh sáng giả dối trên thế gian này nay khốc lóc trong buồn bã và hối hận.

10. Ở thế giới bên kia, chính là nơi Ta đón nhận các con, điều mà các con không hy vọng khi còn ở trần gian, khi các con đền tội trong nước mắt nhưng vẫn chúc phúc cho Ta. Không quan trọng là trong hành trình cuộc đời, các con đã có một khoảnh khắc nổi loạn dữ dội. Ta sẽ tính đến việc các con đã trải qua những ngày đau khổ tội cùng và trong những ngày đó, các con đã tỏ ra cam chịu và chúc tụng danh Ta. Ngay cả các con, trong giới hạn sự nhỏ bé của mình, cũng đã trải qua một số Golgotha, dù chúng được gây ra bởi sự bất tuân của các con.

11. Hãy xem, nhờ một vài khoảnh khắc trung thành và yêu mến Thiên Chúa, các con sẽ đạt được những thời gian sống và ân sủng ở đời sau. Như vậy, Tình Yêu Vĩnh Cửu của Ta đáp lại tình yêu ngắn ngủi của con người. (22, 27-29)

12. Mọi việc thiện đều có phần thưởng, không phải nhận được trên đất này, mà là ở thế giới bên kia. Nhưng có bao nhiêu người muốn hưởng thụ hạnh phúc này ngay tại đây trên đất, mà không biết rằng ai không làm gì cho đời sống tâm linh của mình, thì khi bước vào thế giới

đó sẽ không có công đức nào, và sự hối hận của họ lúc đó sẽ rất lớn. (1, 21)

13. Ai khao khát danh dự và lời ca ngợi của thế gian, có thể nhận được chúng ở đây; nhưng chúng sẽ chỉ tồn tại trong thời gian ngắn và sẽ không có ích gì cho người đó vào ngày người đó bước vào Thế giới Tâm linh. Ai ham muốn tiền bạc, có thể nhận được phần thưởng của mình ở đây, vì đó là điều họ đã theo đuổi. Nhưng khi giờ phút đến, khi họ phải bỏ lại tất cả ở đây để bước vào thế giới bên kia, họ sẽ không có quyền đòi hỏi bất kỳ phần thưởng nào cho linh hồn mình, ngay cả khi họ cho rằng mình đã làm nhiều việc thiện.

14. Ngược lại, người luôn từ chối những lời nịnh hót và ân huệ, người yêu thương đồng loại bằng trái tim trong sáng và vô tư, từ chối mọi phần thưởng vật chất, người luôn bận rộn gieo mầm điều thiện và tìm thấy niềm vui thực hiện những việc làm đầy tình yêu — người đó sẽ không nghĩ đến phần thưởng, vì người ấy không sống vì sự thỏa mãn cá nhân, mà vì sự thỏa mãn của những người lân cận. Sự bình an và hạnh phúc của người ấy sẽ lớn lao biết bao khi người ấy ở trong lòng Chúa! (253, 14)

15. Trong thời đại này, Ta mang đến cho các con một sự dạy dỗ thuần khiết và trọn vẹn, vì vậy Ta nói với các con rằng, vào cuối ngày lao động của các con, chỉ những gì các con đã làm trong cuộc đời với tình yêu chân thật mới được tính là công đức; vì

điều đó sẽ chứng minh rằng các con đã biết sự thật. (281, 17)

16. Đừng nghĩ rằng — vì trong khoảnh khắc các con thực hiện một việc thiện, các con không biết giá trị của nó — rằng các con sẽ không bao giờ được hưởng điều thiện mà các con đã làm. Ta nói với các con rằng không có việc làm nào của các con sẽ không được đền đáp.

17. Khi các con đã ở trong Vương quốc Tâm linh, các con sẽ nhận ra rằng bao nhiêu lần một việc làm nhỏ, dường như không có ý nghĩa gì, lại là khởi đầu của một chuỗi những việc thiện — một chuỗi mà người khác sẽ làm cho ngày càng dài ra, nhưng sẽ mãi mãi mang lại sự mãn nguyện cho người đã bắt đầu nó. (292, 23-24)

18. Ta khích lệ các con tích lũy công đức; nhưng đừng để mong muốn ích kỷ về sự cứu rỗi linh hồn của chính mình thúc đẩy các con, mà hãy thực hiện các việc làm của mình với suy nghĩ về đồng loại, về các thế hệ tương lai, những người sẽ vô cùng hân hoan khi họ tìm thấy con đường đã được những “Người Đầu Tiên” dọn sẵn. Khi đó, hạnh phúc của các con sẽ vô biên, bởi vì niềm vui và sự bình an của anh chị em các con cũng sẽ chạm đến tâm hồn các con.

19. Thật khác biệt biết bao so với những ai chỉ tìm kiếm sự cứu rỗi và hạnh phúc cho riêng mình; vì khi họ đến nơi mà họ đã tự tạo ra bằng những việc làm của mình, họ sẽ không thể có được một giây phút bình an hay niềm vui nào khi nhìn

thấy những người mà họ đã bỏ lại phía sau, những người đang gánh chịu gánh nặng đau khổ của mình.

20. Quả thật, Ta nói với các con, những môn đệ chân chính của giáo lý này sẽ công chính và trong sạch trong các việc làm của họ, giống như tinh thần của họ, là ánh sáng của chính Ta. (290, 76-77)

21. Nếu các con khiêm nhường, sự giàu có tinh thần của các con sẽ gia tăng trong cuộc sống đang chờ đợi các con. Khi đó, các con sẽ có được sự bình an, mang lại cho các con cảm giác đẹp đẽ nhất trong cuộc đời. Và trong tâm hồn các con sẽ nảy sinh khát vọng phục vụ Cha, bằng cách trở thành người bảo vệ trung thành cho tất cả những gì Ta đã tạo dựng, bằng cách trở thành nguồn an ủi cho những người đau khổ và mang lại bình an cho những người bất an. (260, 29)

Sự thăng hoa của các linh hồn vào Nước Trời

22. Đây là “Thời kỳ thứ ba”, trong đó linh hồn các con đã có thể bắt đầu, ngay trên trần gian, mơ về những cấp độ sống rất cao và những tri thức rất lớn. Vì ai rời khỏi thế gian này và mang theo trong linh hồn sự hiểu biết về những gì mình sẽ gặp, cùng với sự phát triển các ân tứ tinh thần, người ấy sẽ đi qua nhiều thế giới mà không dừng lại ở đó, cho đến khi đến được thế giới mà mình xứng đáng được cư ngụ nhờ những công đức của mình.

23. Người ấy sẽ hoàn toàn ý thức được trạng thái tinh thần của mình,

sẽ biết cách thực hiện nhiệm vụ của mình, dù ở bất cứ đâu. Người ấy sẽ hiểu ngôn ngữ của tình yêu, hòa hợp và công lý, và sẽ có thể giao tiếp bằng sự rõ ràng của ngôn ngữ tinh thần, tức là tư tưởng. Sẽ không còn những vách đá, sự xáo trộn hay nước mắt đối với anh ta, và anh ta sẽ ngày càng trải nghiệm niềm vui vô tận khi tiến gần đến những nơi ở thuộc về anh ta, vì chúng là di sản vĩnh cửu dành cho anh ta. (294, 55)

24. Trên thang trời thiêng liêng có vô số các thực thể, sự hoàn thiện tâm hồn của họ cho phép họ chiếm giữ các bậc thang khác nhau tùy theo mức độ phát triển mà họ đã đạt được. Linh hồn các con được tạo ra với những đặc tính phù hợp để phát triển trên thang bậc hoàn thiện này và đạt đến mục tiêu đã được định sẵn trong những quyết định cao cả của Đấng Tạo Hóa.

25. Các con không biết định mệnh của những linh hồn đó, nhưng Ta nói với các con rằng nó là hoàn hảo như mọi thứ Ta đã tạo ra.

26. Các con vẫn chưa hiểu những ân huệ mà Cha đã ban cho các con. Nhưng đừng lo lắng, vì sau này các con sẽ nhận thức được chúng và chứng kiến chúng được bộc lộ trọn vẹn.

27. Số lượng vô tận những linh hồn, giống như các con, đang cư ngụ ở các cấp độ cuộc sống khác nhau, được kết nối với nhau bởi một sức mạnh cao cả, đó là tình yêu. Họ được tạo ra để chiến đấu, để phát triển cao hơn, chứ không phải để đứng yên. Những ai đã tuân giữ các

điều răn của Ta đã trở nên vĩ đại trong tình yêu thiêng liêng.

28. Tuy nhiên, Ta nhắc nhở các con rằng ngay cả khi linh hồn các con đã đạt đến sự vĩ đại, quyền năng và trí tuệ, nó cũng sẽ không trở nên toàn năng, vì các thuộc tính của nó không phải là vô hạn như ở nơi Thiên Chúa. Tuy nhiên, chúng sẽ đủ để đưa các con đến đỉnh cao của sự hoàn thiện trên con đường ngay thẳng mà tình yêu của Đấng Tạo Hóa đã vạch ra cho các con ngay từ giây phút đầu tiên. (32, 34, 37)

29. Linh hồn các con phải trải qua bảy giai đoạn phát triển tâm linh để đạt đến sự hoàn hảo. Hôm nay, khi các con còn sống trên trần gian, các con không biết mình đang ở bậc nào trên thang thiên đàng.

30. Mặc dù Ta biết câu trả lời cho câu hỏi này của linh hồn các con, nhưng hiện tại Ta không thể nói cho các con biết. (133, 59-60)

31. Mỗi bậc thang, mỗi cấp độ, mỗi tầng bậc cuộc sống đều mang lại cho linh hồn một ánh sáng rực rỡ hơn và một hạnh phúc trọn vẹn hơn. Nhưng sự bình an tột đỉnh, hạnh phúc trọn vẹn của linh hồn nằm ngoài tất cả những nơi tạm trú nhất thời của các linh hồn.

32. Bao nhiêu lần các con sẽ nghĩ rằng mình cảm nhận được trước hạnh phúc trọn vẹn trong lòng Chúa, mà không nhận ra rằng hạnh phúc ấy chỉ là một sự nếm trước của thế giới tiếp theo, nơi các con phải đến sau cuộc đời này. (296, 49-50)

33. Có bao nhiêu người mơ ước được chết với hy vọng rằng khoảnh

khắc đó sẽ đưa họ đến với Ta, để rồi họ có thể thờ phượng Ta mãi mãi trên thiên đàng, mà không biết rằng con đường còn dài vô tận hơn những gì họ đã tin tưởng. Để leo lên được chỉ một bậc thang trên thang thiên đàng sẽ dẫn các con đến với Ta, người ta phải sống cuộc đời con người một cách đúng đắn. Sự thiếu hiểu biết là nguyên nhân khiến nhiều người hiểu sai ý nghĩa của những lời dạy của Ta. (164, 30)

34. Con người đã giải phóng những sức mạnh hủy diệt. Chiến tranh đã gieo mầm vào mọi trái tim. Nhân loại đã phải chịu đựng bao nhiêu đau khổ! Chiến tranh đã để lại bao nhiêu sự cô đơn, khổ đau, mồ côi và tang thương trên con đường của nó! Các con có nghĩ rằng linh hồn của những người đã ngã xuống trong chiến trận đã tiêu tan, hay phần cuộc sống, tức là sự vĩnh hằng, đang ngự trong con người, không còn tồn tại nữa không?

35. Không, hỡi dân tộc: Linh hồn sống sót qua chiến tranh và cái chết. Phần này của chính tinh thần ta đã vươn lên từ những cánh đồng đau khổ và đang tìm kiếm một chân trời mới trên con đường của ta, để tiếp tục sống, nảy nở và phát triển. (262, 26-27)

36. Ta đã ban cho các con trái đất để các con cùng sở hữu nó, để các con sống trong hòa bình và sử dụng nó như một ngôi nhà tạm thời, nơi các con phát triển khả năng của mình và chuẩn bị linh hồn để thăng hoa đến nơi ở mới của nó.

37. Ta đã nói với các con: “Trong nhà của Chúa có nhiều nơi ở.” Các con sẽ làm quen với chúng theo mức độ mà các con thăng hoa. Mỗi nơi trong số đó sẽ đưa các con đến gần Ta hơn theo mức độ ngày càng tăng, và các con sẽ đạt được chúng tùy theo công việc của các con, vì mọi thứ đều tuân theo trật tự và công lý thiêng liêng.

38. Không ai có thể cản trở sự chuyển tiếp của các con từ một cấp độ cuộc sống này sang cấp độ khác, và vào cuối mỗi cấp độ, sẽ có niềm vui và lễ hội trong tâm hồn các con cũng như trong tâm hồn Ta.

39. Vì vậy, Ta chuẩn bị cho các con để các con biết rằng con đường các con phải đi là dài, và các con đừng tự mãn với những việc làm đầu tiên của mình, cho rằng chúng đã mở ra cánh cửa dẫn đến những nơi ở đó cho các con.

40. Nhưng Ta cũng nói với các con điều này, rằng thật đẹp để và thỏa mãn cho một tâm hồn khi đến cuối một giai đoạn phát triển và dừng lại để nhìn lại con đường đã đi qua với những cuộc đấu tranh vĩ đại, những ngày đặng cay và những giờ phút bình an, sau khi đã vượt qua vô số chướng ngại.

41. Cuối cùng là chiến thắng, phần thưởng và công lý tỏa sáng xung quanh các con, và linh hồn của Cha các con — hiện diện, vinh quang, ban phước cho đưa con và để nó nghỉ ngơi trong lòng Ngài, cho đến khi nó sẵn sàng cho giai đoạn tiếp theo của cuộc đời. Vậy là nó đi từ giai đoạn này sang giai đoạn khác,

cho đến khi cuối cùng đạt đến sự viên mãn cao nhất, để ở lại với Ta mãi mãi. (315, 34-36)

42. Tia lửa Thần Khí, thứ làm cho con người trở nên giống Đấng Tạo Hóa, sẽ ngày càng đến gần ngọn lửa vô tận mà nó đã phát sinh ra, và tia lửa đó sẽ trở thành một thực thể rực rỡ — có ý thức, tỏa sáng trong tình yêu, tràn đầy tri thức và sức mạnh. Thực thể đó sẽ tận hưởng trạng thái hoàn hảo, nơi không có chút đau khổ hay khó khăn nào, nơi hạnh phúc hoàn hảo và chân thật ngự trị.

43. Nếu đây không phải là mục tiêu của tâm hồn các con — thật sự, Ta nói với các con, Ta đã không truyền đạt giáo lý của Ta cho các con qua nhiều bài giảng như vậy, vì khi đó, Luật của “Thời kỳ Đầu tiên” đã đủ để các con sống trong hòa bình trên trái đất.

44. Nhưng nếu các con suy ngẫm rằng Ta đã sống giữa loài người và hứa hẹn với họ một thế giới tốt đẹp vô cùng ở bên kia cuộc đời này, và nếu các con còn nhớ rằng Ta đã hứa sẽ trở lại vào một thời điểm khác để tiếp tục nói chuyện với các con và giải thích mọi điều mà các con chưa hiểu, thì các con sẽ đi đến kết luận rằng định mệnh tinh thần của con người cao hơn, cao hơn rất nhiều so với mọi điều các con có thể mong đợi, và rằng hạnh phúc được hứa hẹn là vô cùng lớn lao hơn những gì các con có thể đoán được hay tưởng tượng ra. (277, 48-49)

Chương 30 - Sự phát triển của linh hồn qua các kiếp luân hồi

Luật phát triển

1. Ta nói với các con, con người phải biết rằng linh hồn của mình đã nhiều lần đến trái đất và vẫn chưa hiểu cách đi lên theo con đường của luật pháp Ta để đạt đến đỉnh núi. (77, 55)

2. Vì con người đã chứng kiến sự phát triển của khoa học và những khám phá mà trước đây họ không thể tin được — vậy tại sao họ lại chống lại sự phát triển tự nhiên của linh hồn? Tại sao họ lại bám chặt vào những điều làm cho linh hồn ngừng phát triển và ngủ yên? Bởi vì họ đã lùi bước trước viễn cảnh về cuộc sống vĩnh hằng! (118, 77)

3. Hãy hiểu rằng: Mặc dù sự sáng tạo dường như đã hoàn tất, nhưng mọi thứ vẫn tiếp tục phát triển, biến đổi và hoàn thiện. Liệu linh hồn các con có thể thoát khỏi luật pháp thiêng liêng này chăng? Không, các con của Ta. Không ai có thể nói lời cuối cùng về thế giới tinh thần, về khoa học hay về cuộc sống, vì đó là những tác phẩm của Ta, không có điểm dừng. (79, 34)

4. Có bao nhiêu người, dựa trên kiến thức mà họ đã đạt được, tự cho mình là vĩ đại về mặt tinh thần, nhưng đối với Ta, họ chẳng khác gì những đứa trẻ bị kẹt lại trên con đường phát triển. Vì họ phải nhớ rằng, không chỉ sự phát triển trí tuệ mới giúp họ đạt được sự tiến hóa của linh hồn, mà điều đó phải diễn

ra thông qua sự phát triển toàn diện của bản thể họ, và có rất nhiều khả năng trong con người cần được phát triển để đạt đến sự viên mãn.

5. Đó là lý do tại sao Ta — như một trong những luật của Ta về tình yêu và công lý — đã thiết lập sự luân hồi của linh hồn, để ban cho nó một con đường dài hơn, mang lại cho nó tất cả những cơ hội cần thiết để đạt đến sự hoàn thiện.

6. Mỗi kiếp sống trên trái đất là một bài học ngắn, vì nếu không, cơ hội để con người thực hiện luật của Ta sẽ quá ít ỏi. Nhưng điều không thể thiếu là các con phải nhận ra mục đích của cuộc đời này, để từ đó các con có thể thấu hiểu ý nghĩa của nó và đạt được sự hài hòa, vốn là nền tảng của sự hoàn thiện con người — để các con có thể tiến lên một cấp độ tồn tại cao hơn, cho đến khi các con đạt đến Cuộc Sống Tâm Linh, nơi Ta đã chuẩn bị sẵn cho các con biết bao bài học mà Ta vẫn còn phải dạy, và rất nhiều sự mặc khải mà Ta còn phải ban cho. (156, 28-29)

7. Trong khi vạn vật không ngừng phát triển, biến đổi, hoàn thiện và nở rộ — tại sao linh hồn các con lại phải đứng yên trong hàng thế kỷ?

8. Vì các con đã khám phá và học được nhiều điều qua khoa học, nên các con không xa lạ gì với sự phát triển không ngừng tồn tại trong mọi thực thể của tạo hóa. Vì vậy, Ta muốn các con hiểu rằng các con không được để linh hồn mình chìm đắm trong sự lạc hậu và trì trệ mà các con đã đẩy nó vào từ lâu, và rằng các con phải nỗ lực để đạt

được sự hài hòa với mọi thứ xung quanh, để một ngày nào đó sẽ đến với loài người, khi thiên nhiên không còn che giấu những bí mật của mình mà tiết lộ chúng ra, và thay vì các lực lượng tự nhiên là kẻ thù của các con, chúng sẽ trở thành những người phục vụ, những cộng sự, những người anh em. (305, 6, 8)

"Sự phục sinh của xác thịt" — hiểu đúng

9. Giờ đây, thế giới sẽ được biết sự thật về "Sự Phục Sinh của Thể Xác", đó chính là sự luân hồi của linh hồn.

10. Tái sinh có nghĩa là: trở lại thế giới vật chất để được sinh ra lại làm người; sự phục sinh của linh hồn trong một thân xác con người để tiếp tục sứ mệnh của mình. Đây là sự thật về "sự phục sinh của xác thịt" mà tổ tiên các con đã nói đến, mặc dù họ đã đưa ra những cách giải thích vừa sai lệch vừa phi lý.

11. Tái sinh là một ân huệ mà Đức Chúa Trời đã ban cho linh hồn các con, để linh hồn không bao giờ bị giới hạn trong sự nghèo nàn của vật chất, trong sự tồn tại thoáng qua trên trái đất, trong những khiếm khuyết tự nhiên của nó, mà linh hồn — vì xuất phát từ một bản chất cao hơn — có thể sử dụng bao nhiêu thân xác vật chất tùy theo nhu cầu để thực hiện những nhiệm vụ vĩ đại của mình trên thế gian.

12. Nhờ ân huệ này, linh hồn chứng tỏ sự vượt trội vô biên của mình so với "thân xác", so với cái chết và so với mọi thứ trần thế, bằng cách vượt qua cái chết, từ thân xác này

sang thân xác khác và sống sót qua tất cả, dù có bao nhiêu thân xác được giao phó cho nó. Nó là kẻ chiến thắng thời gian, những trở ngại và những cám dỗ. (290, 53-56)

13. Làm sao các người có thể tin rằng vào Ngày Phán Xét, thân xác của những người chết sẽ sống lại và hợp nhất với linh hồn của họ để vào Nước Trời? Làm sao các người có thể giải thích những gì đã được dạy cho các người vào những thời điểm khác theo cách này?

14. Thân xác thuộc về thế gian này, và nó sẽ ở lại trong thế gian này, trong khi linh hồn bay lên tự do và trở về với cuộc sống mà nó đã xuất phát. "Cái gì sinh ra từ xác thịt là xác thịt, và cái gì sinh ra từ Thần Khí của Ta là Thần Khí." "Sự phục sinh của xác thịt"* là sự tái nhập thể của linh hồn, và nếu một số người tin rằng đây là một lý thuyết của con người, và một số người trong các con tin rằng đây là một sự mặc khải mới — thật vậy, Ta nói với các con, Ta đã bắt đầu công bố sự mặc khải này cho thế giới từ thuở ban đầu của loài người! Các con có thể tìm thấy bằng chứng cho điều này trong các văn bản Kinh Thánh, là chứng tích cho các công trình của Ta.

** Cụm từ này, vốn được biết đến từ Kinh Tin Kính Kitô giáo cổ xưa, đã được hình thành tại Công đồng Constantinopolis lần thứ hai, tức là vào thời điểm mà học thuyết luân hồi — vốn được công nhận một phần cho đến lúc đó — đã bị Hoàng đế Justinian (!) lên án là tà thuyết. Vì vậy, sự tái sinh của linh hồn trong*

“thể xác” đã trở thành “sự phục sinh của thể xác”.

15. Tuy nhiên, trong thời đại này, sự mặc khải này đã đến với linh hồn các con khi nó đang ở một giai đoạn phát triển cao hơn, và sớm thôi, nó sẽ được công nhận một cách công bằng là một trong những luật công bằng và đầy tình yêu thương nhất của Đấng Tạo Hóa. Hãy từ bỏ quan niệm mà các người từng có về "Ngày Phán Xét"; vì đó không phải là một trong những ngày của các người, bởi vì đó là một khoảng thời gian, và "ngày tận thế" không phải là ngày tận thế của hành tinh mà các người đang sống, mà là sự kết thúc của cuộc sống ích kỷ mà các người đã tạo ra trên đó. (76, 41-43)

16. Bí mật về “Sự Phục Sinh của Thể Xác” đã được làm sáng tỏ qua sự mặc khải về sự luân hồi của linh hồn. Ngày nay, các con biết rằng ý nghĩa của luật pháp tình yêu và công bằng này là linh hồn hoàn thiện chính mình, rằng nó sẽ không bao giờ bị mất đi, bởi vì nó sẽ luôn tìm thấy một cánh cửa mở ra như một cơ hội để được cứu rỗi, mà Cha đã ban cho các con.

17. Phán quyết của Ta đối với mỗi linh hồn dựa trên luật này là hoàn hảo và không khoan nhượng.

18. Chỉ có Ta mới biết cách phán xét các con, vì mỗi số phận đều là điều con người không thể hiểu thấu. Vì vậy, không ai bị phớt lờ hay phản bội trước người khác.

19. Sau khi các linh hồn đã lạc lối trong tội lỗi của mình, sau bao nhiêu cuộc đấu tranh và biến cố, và sau

một hành trình dài, họ sẽ đến với Ta với sự khôn ngoan nhờ kinh nghiệm của mình, được thanh tẩy bởi nỗi đau, được nâng cao bởi công đức của mình, mệt mỏi vì cuộc hành hương dài, nhưng đơn sơ và vui vẻ như những đứa trẻ. (1, 61-64)

Các mức độ phát triển khác nhau của các linh hồn

20. Từ lâu, linh hồn các con đã phát sinh từ Ta; tuy nhiên, không phải tất cả đều tiến bộ như nhau trên con đường phát triển tâm linh.

21. Mọi số phận đều khác nhau, dù chúng đều dẫn các con đến cùng một mục tiêu. Những thử thách này dành cho người này, những thử thách kia dành cho người khác. Một sinh linh đi theo con đường này, sinh linh khác đi theo con đường khác. Các con không phải ai cũng bước vào cõi đời cùng một lúc, cũng không phải ai cũng trở về cùng một lúc. Người này đi trước, người kia đi sau, nhưng mục tiêu đang chờ đón tất cả các con. Không ai biết ai đang ở gần mình hay ai đang đi xa mình, bởi vì các bạn còn quá non nớt để có được kiến thức này; các bạn là con người, và sự kiêu ngạo của các bạn sẽ dẫn các bạn đến sự diệt vong. (10, 77-78)

22. Trong mọi thời đại, ngay cả trong những thời kỳ xa xưa của lịch sử nhân loại, các bạn đã có những tấm gương về những con người có tâm hồn cao thượng. Làm sao các bạn có thể giải thích được rằng ngay từ những thời kỳ sơ khai nhất đã có những con người có linh hồn phát

triển, nếu họ không trải qua những kiếp luân hồi liên tiếp, giúp họ phát triển lên cao hơn?

23. Lý do là vì linh hồn không được hình thành cùng lúc với thân xác, và sự khởi đầu của loài người cũng không trùng khớp với sự khởi đầu của linh hồn. Quả thật, Ta nói với các người, không có một linh hồn nào đến thế gian này mà trước đó không tồn tại ở thế giới bên kia. Ai trong các người có thể đo lường hay biết được thời gian mà linh hồn đó đã sống ở các cõi khác trước khi đến sống trên trái đất này? (156, 31-32)

Kiến thức về những kiếp sống trước đây trên Trái Đất và mức độ phát triển của bản thân

24. Chừng nào linh hồn còn gắn bó chặt chẽ với thân xác, nó sẽ không nhận ra cũng như không thể biết được những công đức mà nó đã tích lũy được trong những kiếp trước. Nhưng giờ đây, nó nhận ra rằng cuộc đời của nó là vĩnh cửu, là một quá trình phát triển liên tục trong khát vọng vươn tới đỉnh cao. Tuy nhiên, ngày nay các con vẫn chưa biết mình đã đạt đến trình độ nào. (190, 57)

25. Trí óc các con không tiếp nhận được những ấn tượng hay hình ảnh ký ức về quá khứ của linh hồn, bởi vì thân thể giống như một tấm màn dày đặc, không cho phép xâm nhập vào cuộc sống của linh hồn. Não bộ nào có thể tiếp nhận được những hình ảnh và ấn tượng mà linh hồn đã nhận được trong suốt quá khứ của mình? Trí tuệ nào có thể nắm

bắt được những điều mà các con không thể hiểu được, một cách liên quan đến những khái niệm của con người?

26. Vì tất cả những điều đó, cho đến nay Ta vẫn chưa cho phép các con biết các con là ai về mặt tinh thần, cũng như quá khứ của các con ra sao. (274, 54-55)

27. Tất cả các công trình của Ta đều được Ta ghi chép lại trong một cuốn sách có tên là “Cuộc Đời”. Số trang của nó là vô số, sự khôn ngoan vô tận của nó sẽ không ai có thể đạt tới ngoài Đức Chúa Trời, Đấng là tác giả của nó. Nhưng trong đó, trên mỗi trang của nó, đều chứa đựng một bản tóm tắt ngắn gọn, trong đó Cha đã trình bày một cách dễ hiểu từng công trình của Ngài, để làm cho nó trở nên dễ hiểu đối với mọi trí tuệ.

28. Các con cũng đang liên tục viết vào cuốn sách cuộc đời mình, nơi tất cả các công trình và mọi bước đi của các con trên toàn bộ con đường phát triển sẽ được ghi lại. Cuốn sách đó sẽ được ghi chép trong tâm hồn các con và sẽ là ánh sáng của tri thức và kinh nghiệm, để ngày mai các con có thể chiếu sáng con đường cho các em nhỏ của mình.

29. Hiện tại các con vẫn chưa thể cho ai xem cuốn sách của mình, vì các con còn chưa biết nội dung của nó. Nhưng sớm thôi, nó sẽ trở nên sáng tỏ trong bản thể các con, và các con sẽ có thể cho đồng loại xem những trang nói về sự phát triển, sự chuộc tội và kinh nghiệm của các con. Lúc đó, các con sẽ trở thành một cuốn sách mở cho loài người.

30. Phúc cho những ai làm chủ sứ mệnh của mình. Họ sẽ cảm thấy mình đang leo lên chiếc thang mà Gia-cốp đã thấy trong giấc mơ, đó là con đường tâm linh dẫn các thực thể đến sự hiện diện của Đấng Tạo Hóa. (253, 6-8)

Tình yêu là điều cần thiết cho sự phát triển tâm linh và tâm hồn

31. Giống như cơ thể các con cần không khí, mặt trời, nước và bánh mì để sống, linh hồn cũng cần môi trường sống, ánh sáng và thức ăn phù hợp với bản chất của nó. Nếu nó thấy mình bị tước đoạt tự do, không thể vươn lên trong khát vọng tìm kiếm thức ăn, nó sẽ yếu đi, héo mòn và trở nên u mê; giống như khi người ta ép buộc một đứa trẻ phải luôn nằm trong nôi và bị nhốt trong phòng. Các chi của nó sẽ tê liệt, nó sẽ xanh xao, các giác quan sẽ trở nên cùn mòn và các khả năng sẽ teo tóp.

32. Hãy nhận ra rằng linh hồn cũng có thể trở nên tàn tật! Ta thậm chí có thể nói với các con rằng thể giới đầy rẫy những linh hồn tàn tật, mù lòa, điếc và bệnh tật! Linh hồn sống trong sự giam cầm và không có tự do để phát triển là một thực thể không thể trưởng thành — không về trí tuệ, không về sức mạnh, cũng không về đức hạnh. (258, 62-63)

33. Thật vậy, Ta nói với các con, điều có thể nâng các con lên chính là tình yêu, vì tình yêu chứa đựng sự khôn ngoan, cảm xúc và sự thăng hoa. Tình yêu là sự tổng hợp của tất cả các phẩm chất của Thần Thánh,

và Đức Chúa Trời đã thắp lên ngọn lửa này trong mỗi sinh linh tinh thần.

34. Ta đã ban cho các con bao nhiêu bài học để các con học cách yêu thương! Lòng Thương Xót Thần Thánh đã ban cho các con bao nhiêu cơ hội, cuộc đời và kiếp luân hồi! Bài học đã được lặp lại bao nhiêu lần cần thiết cho đến khi được học thuộc lòng. Một khi đã hoàn thành, không còn lý do để lặp lại, vì nó cũng không thể bị quên lãng nữa.

35. Nếu các con học nhanh các bài học của Ta, các con sẽ không còn phải chịu đau khổ, cũng không còn phải khóc than vì những sai lầm. Một sinh linh biết tận dụng những bài học đã nhận được trên trần gian có thể quay trở lại thế gian, nhưng điều đó sẽ luôn diễn ra với sự trưởng thành hơn và trong những điều kiện sống tốt đẹp hơn. Giữa một kiếp sống và kiếp sống tiếp theo, nó sẽ luôn có một khoảng thời gian nghỉ ngơi, cần thiết để suy ngẫm và nghỉ ngơi trước khi bắt đầu công việc mới. (263, 43-45)

Các lý do khác nhau cho sự tái sinh

36. Thật vậy, Ta nói với các con, trong bất kỳ thời đại nào của cuộc đời con người, con người cũng không bao giờ thiếu kiến thức về Luật của Ta; bởi vì từ tia lửa thiêng liêng, tức là linh hồn của con người, chưa bao giờ thiếu một tia sáng trong tâm hồn, một sự linh cảm trong trí tuệ hay một linh cảm trong trái tim.

37. Tuy nhiên, linh hồn các con đã trở về cõi bên kia với đôi mắt bị che bởi một tấm vải đen, và Ta nói với các con: Ai không tận dụng bài học mà cuộc sống trên thế gian này mang lại, trong thung lũng thử thách này, thì phải trở lại đó để hoàn thành sự chuộc lỗi của mình, và trên hết là để học hỏi. (184, 39)

38. Trên các thế giới khác, các linh hồn cũng được hưởng tự do ý chí và phạm tội, lạc lối, hoặc kiên trì làm điều thiện và nhờ đó đạt được sự tiến hóa, giống như các con đang làm trên Trái Đất. Nhưng khi thời điểm đã định đến, những ai được định sẵn để sống trên thế giới này sẽ xuống đây để hoàn thành một nhiệm vụ cao cả, và những người khác để thực hiện nghĩa vụ chuộc tội của mình.

39. Nhưng tùy theo cách họ muốn nhìn nhận trái đất này, nó sẽ hiện ra với những người này như một thiên đường và với những người kia như một địa ngục. Do đó, khi họ thấu hiểu lòng thương xót của Cha mình, họ chỉ còn nhìn thấy một cuộc sống tuyệt vời, được gieo rắc những ân sủng và bài học cuộc sống cho tâm hồn — một con đường đưa họ đến gần hơn với Đất Hứa.

40. Một số người rời khỏi thế giới này với mong muốn trở lại, những người khác lại làm điều đó với nỗi sợ hãi phải trở lại. Lý do là bản chất con người của các con vẫn chưa thể hiểu được sự hài hòa mà các con phải sống cùng Chúa. (156, 33-34)

41. Đừng ai phản đối ý tưởng phải trở lại hành tinh này trong một thân

xác khác, và cũng đừng cho rằng luân hồi là một hình phạt dành cho linh hồn. Tất cả các linh hồn được định mệnh sống trên Trái Đất đều phải trải qua luật luân hồi để đạt được sự tiến hóa cao hơn và thực hiện nhiệm vụ mà Ta đã giao phó cho họ.

42. Không chỉ những linh hồn kém phát triển mới phải tái sinh, mà cả những linh hồn cao quý cũng quay trở lại nhiều lần cho đến khi hoàn thành công việc của mình.

43. Ê-li là vị tiên tri vĩ đại nhất đã đến thế gian; nhưng dù đã làm những việc lớn lao và đưa ra những bằng chứng hùng hồn (rằng Đức Chúa Trời tồn tại), ông vẫn phải trở lại thế gian này vào một thời điểm khác, trong một thân xác khác và với một tên gọi khác.

44. Luật Tình yêu và Công lý này đã lâu nay không được con người biết đến, vì nếu họ biết trước, họ có thể đã rơi vào sự hoang mang. Tuy nhiên, Cha đã ban cho các con một số sự mặc khải và một số dấu hiệu, đó là ánh sáng đi trước thời đại này để làm sáng tỏ mọi bí mật. (122, 25-28)

Con đường dẫn đến sự hoàn hảo

45. Con đường mà các con sẽ đi để đạt đến sự trọn vẹn của ánh sáng là rất dài. Không có sinh linh nào có con đường dài hơn con đường của linh hồn, trên đó Cha, Đấng Tạo Hóa, Hình Thần Thánh, người đang nắm đút và mài giũa linh hồn các con, ban cho nó hình hài trọn vẹn. (292, 26)

46. Quả thật, Ta nói với các con: Để đạt được sự tinh khiết hoàn toàn, linh hồn các con sẽ còn phải thanh lọc rất nhiều, cả trong thế giới này lẫn thế giới Tâm linh.

47. Mỗi khi cần thiết, các con sẽ phải trở lại hành tinh này, và càng nhiều lần các con bỏ lỡ những cơ hội mà Cha các con ban cho, thì các con càng trì hoãn việc bước vào cuộc sống thật sự và kéo dài thời gian lưu lại trong Thung lũng Nước mắt.

48. Trong mỗi kiếp sống trên trái đất, mỗi linh hồn phải chứng tỏ sự tiến bộ và thành quả của sự phát triển của mình bằng cách mỗi lần đều tiến một bước vững chắc về phía trước.

49. Hãy nhận thức rằng điều tốt duy nhất mang lại lợi ích cho chính mình là điều được thực hiện từ tình yêu và lòng thương xót chân thật dành cho người khác, và đó là sự vô tư. (159, 29 32)

50. Trong con người có hai sức mạnh luôn đấu tranh với nhau: bản chất con người, vốn là tạm bợ, và bản chất tinh thần, vốn là vĩnh cửu.

51. Thực thể vĩnh hằng này hiểu rất rõ rằng phải trải qua một khoảng thời gian rất dài thì nó mới có thể đạt được sự viên mãn về tâm hồn. Nó linh cảm rằng mình phải trải qua nhiều kiếp người và phải vượt qua vô số thử thách trong những kiếp đó trước khi đạt được hạnh phúc đích thực. Linh hồn cảm nhận rằng sau những giọt nước mắt, nỗi đau, và sau khi trải qua cái chết thể xác nhiều lần, nó sẽ đạt đến đỉnh cao

mà nó luôn tìm kiếm trong khát vọng hoàn thiện của mình.

52. Ngược lại, cơ thể, thứ nhỏ bé và yếu ớt, khó khăn, phản kháng và đôi khi từ chối tuân theo tiếng gọi của linh hồn; và chỉ khi linh hồn đã phát triển, trở nên mạnh mẽ và giàu kinh nghiệm trong cuộc chiến với “thể xác” và mọi thứ xung quanh, nó mới có thể chế ngự cơ thể và thể hiện chính mình qua cơ thể đó.

53. Hành trình của linh hồn thật dài, con đường của nó thật xa, các hình thức tồn tại của nó đa dạng và phong phú, và mọi khoảnh khắc đều là những thử thách khác nhau.

Nhưng trong khi vượt qua những thử thách đó, nó vươn lên, thanh lọc bản thân và hoàn thiện chính mình.

54. Trên hành trình đi qua cuộc đời, linh hồn để lại một vệt sáng; vì vậy, đối với linh hồn cao thượng, tiếng rên rỉ của cơ thể thường không quan trọng, bởi vì linh hồn biết rằng điều đó sẽ qua đi và linh hồn không được để những sự kiện mà linh hồn cho là nhỏ nhặt cản trở hành trình của mình.

55. Trong một khoảnh khắc, cô ấy hướng sự chú ý của mình vào những điểm yếu của “thân xác” mình, nhưng cô ấy biết rằng cô ấy không được yêu thương quá mức một thứ chỉ tồn tại trong chốc lát và sớm biến mất trong lòng đất. (18, 24; 27-28)

Trường học phổ quát của cuộc đời

56. Kể từ thuở sơ khai của loài người, sự luân hồi của linh hồn đã tồn tại như một luật của tình yêu và công lý, và là một trong những hình thức mà Cha đã thể hiện ân sủng vô hạn của Ngài. Tái sinh không chỉ là chuyện của thời đại này, mà là của mọi thời đại, và các con cũng đừng nghĩ rằng Ta mới chỉ tiết lộ bí ẩn này cho các con bây giờ. Ngay từ thuở sơ khai, con người đã có kiến thức trực giác về sự tái sinh của linh hồn.

57. Tuy nhiên, những con người theo đuổi khoa học vật chất và của cải trần gian đã để cho những đam mê xác thịt chi phối, khiến những sợi dây trong trái tim con người – vốn dùng để cảm nhận thế giới tinh thần – trở nên cứng cõi, khiến con người trở nên điếc và mù trước mọi điều thuộc về tinh thần. (105, 52)

58. Trước khi các con được tạo dựng, các con đã ở trong Ta; sau đó, với tư cách là những sinh linh tinh thần, các con đã ở nơi mà mọi thứ dao động trong sự hài hòa hoàn hảo, nơi có bản chất của sự sống và nguồn ánh sáng chân thật, từ đó Ta nuôi dưỡng các con.

59. Nỗi đau không phải do Cha tạo ra. Trong những thời kỳ mà Ta đang nói với các con, các con không có lý do để thờ dài, các con không có gì để than phiền, các con cảm nhận được thiên đàng trong chính mình, vì trong cuộc sống hoàn hảo của các con, các con là biểu tượng của sự tồn tại này.

60. Nhưng khi các con rời khỏi nơi chốn ấy, Ta đã ban cho tinh thần các con một bộ áo, và các con chìm sâu hơn nữa. Sau đó, linh hồn các con phát triển từng bước một, cho đến khi đạt đến bình diện hiện hữu mà các con đang ở, nơi ánh sáng của Cha chiếu rọi. (115, 4-5)

61. Mục tiêu của mọi linh hồn là, sau khi được thanh tẩy và hoàn thiện, hòa nhập với Thần tính*. Vì thế, Ta tràn ngập con đường của các con bằng ánh sáng và ban cho linh hồn các con sức mạnh, để các con từng bước leo lên. Tùy theo mức độ phát triển mà các con đã đạt được khi rời khỏi thế giới này, nơi cư ngụ tâm linh mà các con sẽ sinh sống ở thế giới bên kia sẽ được xác định. Bởi vì vũ trụ đã được tạo ra như một trường học hoàn thiện cho linh hồn. (195, 38)

** Các đoạn văn trong Chương 23, 69, Chương 58, 46, v.v. giải thích chi tiết hơn về điều này!*

62. Nếu Ta đã ban cho các con mọi thứ trong cuộc đời này, các con sẽ không còn khao khát leo lên một bậc cao hơn nữa. Nhưng những gì các con chưa đạt được trong một kiếp sống, các con sẽ phấn đấu trong một kiếp khác, và những gì các con chưa đạt được trong kiếp đó, một kiếp khác cao hơn sẽ hứa hẹn cho các con, và như vậy, trên con đường phát triển vô tận của linh hồn, mọi thứ sẽ tiếp tục diễn ra từng bước một cho đến muôn đời.

63. Khi các con nghe lời Ta, các con thấy dường như không thể nào linh

hồn các con có thể đạt được sự hoàn hảo lớn lao như vậy; nhưng Ta nói với các con rằng, các con chỉ nghi ngờ về định mệnh cao cả của linh hồn bởi vì các con chỉ nhìn vào những gì các con thấy bằng đôi mắt vật chất của mình: sự nghèo nàn, sự vô minh, sự độc ác. Nhưng điều này chỉ xảy ra vì linh hồn của một số người đang ốm yếu, của những người khác thì bị tê liệt; một số người mù lòa và một số người thì chết về mặt tinh thần. Tuy nhiên, trước sự khốn khổ tinh thần như vậy, các con phải nghi ngờ về định mệnh mà cõi vĩnh hằng dành cho các con.

64. Các con đang sống trong thời đại yêu thế gian và chủ nghĩa vật chất. Nhưng ánh sáng của Chân lý Ta đã đến với các con, xua tan bóng tối của đêm trong một thời đại đã qua, và bằng bình minh của nó, đã báo trước sự đến của một thời đại mà trong đó linh hồn sẽ nhận được sự khai sáng nhờ sự dạy dỗ của Ta. (116, 17-18)

65. Nhiều người trong các con sẽ không có cơ hội mới để trở lại trái đất nhằm chuộc lại những lỗi lầm của mình. Các con sẽ không còn sở hữu công cụ mà các con có ngày nay, đó là thân thể mà các con đang dựa vào. Các con phải hiểu rằng việc đến với thế gian là một đặc ân đối với linh hồn, chứ không bao giờ là một hình phạt. Vì vậy, các con phải tận dụng ân sủng này.

66. Sau cuộc đời này, các con sẽ đi đến những thế giới khác để nhận những bài học mới, và ở đó các con

sẽ tìm thấy những cơ hội mới để tiếp tục thăng tiến và hoàn thiện bản thân. Khi các con đã hoàn thành nghĩa vụ của mình với tư cách là con người, các con sẽ rời khỏi thế giới này với sự mãn nguyện vì đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, và trong tâm hồn các con sẽ có sự bình an. (221, 54-55)

67. Tiếng nói của Ta hiện đang kêu gọi đông đảo con người, bởi vì đối với nhiều linh hồn, hành trình lữ hành trên trần gian của họ đang đến hồi kết.

68. Sự chán nản, sự ghê tởm, nỗi buồn mà họ mang trong lòng là bằng chứng cho thấy họ đã khao khát một nơi ở cao hơn, một thế giới tốt đẹp hơn.

69. Nhưng điều cần thiết là họ phải sống chặng đường cuối cùng trên thế gian này trong sự vâng phục những chỉ dẫn của lương tâm mình, để dấu vết của những bước chân cuối cùng của họ trên trần gian trở thành nguồn phước lành cho các thế hệ sau này, để họ có thể hoàn thành những nhiệm vụ khác nhau của mình trên thế gian. (276, 4)

70. Thế giới này không phải là vĩnh cửu, cũng không cần phải như vậy. Khi nơi ở này không còn đáp ứng được mục đích tồn tại mà nó đang có, nó sẽ biến mất.

71. Khi linh hồn các con không còn cần những bài học mà cuộc sống này mang lại, vì những bài học cao hơn đang chờ đợi ở một thế giới khác, thì nhờ ánh sáng đạt được trong cuộc đấu tranh trần gian này, linh hồn sẽ nói: “Giờ đây tôi nhận ra

rõ ràng rằng tất cả những thăng trầm của cuộc đời này chỉ là những trải nghiệm và bài học mà tôi cần để hiểu rõ hơn. Cuộc hành trình cuộc đời ấy dường như dài đằng đẵng biết bao khi những đau khổ đè nặng lên tôi. Nhưng bây giờ, khi mọi thứ đã qua — nó dường như ngắn ngủi và thoáng qua biết bao trước sự vĩnh hằng.” (230, 47)

72. Hãy vui mừng, hỡi loài người, hãy nghĩ rằng các bạn là những con chim bay trên thế giới đầy nước mắt, sự khốn khổ và đau khổ này! Hãy vui mừng, vì đây không phải là quê hương vĩnh cửu của các bạn, những thế giới tốt đẹp hơn đang chờ đợi các bạn!

73. Vì vậy, khi các con rời khỏi trái đất này, hãy làm điều đó mà không hối tiếc, thì những tiếng thở dài đau khổ, những vất vả, những giọt nước mắt sẽ ở lại đây. Các con sẽ nói lời vĩnh biệt với thế giới này và bay lên gặp những người đang chờ đợi các con trên cao trời. Từ đó, các con sẽ nhìn thấy trái đất như một chấm nhỏ trong không gian, nơi mà các con sẽ nhớ lại với tình yêu thương. (230, 51)

Sức thuyết phục của giáo lý luân hồi

74. Ánh sáng của chủ nghĩa tâm linh hiện đang tiết lộ cho thế giới sự thật, công lý, lý trí và tình yêu vốn có trong khả năng tái sinh của linh hồn. Tuy nhiên, ban đầu thế giới sẽ chống lại sự tiết lộ này một cách quyết liệt và gán cho nó vẻ ngoài của một giáo lý kỳ lạ và sai lầm,

nhằm gieo rắc sự nghi ngờ vào lòng những người có đức tin chân thành.

75. Những nỗ lực của các giáo phái nhằm giữ các tín đồ của họ trong những lối mòn của những quan niệm tín ngưỡng cũ kỹ và những hệ thống tín ngưỡng lỗi thời sẽ trở nên vô ích và vô nghĩa. Vì không ai có thể ngăn cản Ánh Sáng Thần Thánh, thứ thâm nhập tận cùng khả năng tư duy của con người và đánh thức linh hồn cho một thời đại của những sự mặc khải, những linh cảm thần thánh, sự sáng tỏ của những nghi ngờ và bí ẩn, sự giải phóng tinh thần.

76. Cũng không ai có thể ngăn cản được dòng chảy mà nhân loại sẽ tạo ra khi họ vươn lên trong khát vọng tự do về tư tưởng, tinh thần và tín ngưỡng. (290, 57-59)

Con đường luân hồi của một linh hồn

77. Ta kêu gọi tất cả những người lữ hành trên đất, để họ nghe tiếng nói của Ta, tiếng nói mời gọi họ tiến lên và sở hữu sự sống vĩnh cửu.

78. Vào ngày này, khi “Lời Thần Thánh” được công bố — hãy tận dụng Lời của Ngài và để Lời đó soi sáng các con; vì trong tri thức có ánh sáng và sự cứu rỗi của các con.

79. Nếu luật pháp của Ta dạy các con về đạo đức, sự chính trực và trật tự trong mọi hành động của cuộc đời các con — vậy tại sao các con lại tìm kiếm những con đường trái ngược, khiến chính mình phải chịu đau khổ? Nhưng khi các con ra đi sang thế giới bên kia và để lại

thân xác trên trần gian, các con lại khóc than vì đã quá yêu mến cái vỏ bọc này.

80. Khi các con cảm thấy thân xác không còn thuộc về mình nữa và rằng các con phải tiến bước trên con đường phát triển cho đến khi đến với Ta, Ta nói với các con: “Con của Ta, con có gì để trình bày với Ta? Con đã sống trên trần gian để thực hiện các điều răn của Ta chưa?”

81. Nhưng các con — xấu hổ và chán nản vì không có món quà tình yêu nào dành cho Đấng đã yêu thương các con rất nhiều và ban cho các con biết bao ân huệ — đã rên nên những xiềng xích đè nặng lên linh hồn các con, và linh hồn ấy trở nên u ám, khóc lóc và than thở về chính mình vì đã đánh mất ân sủng. Nó chỉ nghe thấy tiếng gọi của Cha. Nhưng vì nó chưa phát triển và cũng không cảm thấy xứng đáng để đến với Ngài, nên nó đứng lại và chờ đợi.

82. Thời gian trôi qua, và linh hồn lại nghe thấy tiếng nói, và tràn ngập nỗi đau khổ, nó hỏi ai đang nói với nó, và tiếng nói ấy bảo nó: “Hãy thức dậy! Người không biết người đến từ đâu và sẽ đi về đâu sao?” Rồi nó ngước mắt lên, thấy một ánh sáng vô cùng rực rỡ, trước sự rực rỡ ấy, nó cảm thấy mình thật đáng thương. Nó nhận ra rằng trước khi được sai xuống trần gian, nó đã tồn tại, đã được Cha yêu thương, Đấng mà tiếng nói phát ra từ Ngài, và giờ đây, khi Ngài thấy nó trong tình trạng đáng thương, Ngài đang đau khổ vì nó. Nó nhận ra rằng nó đã

được sai đến những nơi ở khác nhau để trải qua con đường chiến đấu và nhận được phần thưởng nhờ công đức của mình.

83. Và đưa trẻ hỏi: “Nếu trước khi được gửi xuống Trái Đất, con đã là tạo vật được Ngài yêu thương vô cùng — tại sao con lại không kiên định trong đức hạnh mà lại phải sa ngã, đau khổ và vất vả để trở về với Ngài?”

84. Giọng nói đã trả lời nó: “Tất cả các linh hồn đều phải tuân theo luật phát triển, và trên con đường này, Thần Cha của Ta luôn bảo vệ các con, và Ngài hài lòng với những việc làm tốt của các con. Tuy nhiên, Ta đã gửi các con xuống trần gian để các con biến nơi đây thành một chiến trường của sự hoàn thiện tâm hồn, chứ không phải là một chiến trường của chiến tranh và đau khổ.

85. Ta đã nói với các con rằng các con phải sinh sôi nảy nở, không được vô sinh. Nhưng khi các con trở về “Thung lũng Tâm linh”, các con không mang theo mùa màng nào, chỉ than khóc và trở về mà không có ân sủng mà Ta đã ban cho các con. Vì vậy, Ta lại sai các con đi và nói với các con: “Hãy thanh tẩy bản thân, hãy tìm kiếm những gì các con đã mất, và hãy nỗ lực để thăng tiến tâm linh.”

86. Linh hồn trở lại trái đất, tìm kiếm một thân xác con người nhỏ bé và mỏng manh để an nghỉ trong đó và bắt đầu hành trình cuộc đời mới. Nó tìm thấy thân xác đứa trẻ nhỏ bé được chỉ định cho mình, và dùng nó để chuộc lại những vi phạm

của mình đối với luật pháp của Ta. Với sự hiểu biết về nguyên nhân, linh hồn đến với trái đất, nó biết rằng nó là hơi thở của Cha, và biết sứ mệnh mà nó mang theo từ Ngài.

87. Trong những năm đầu, nó vô tội và giữ được sự trong sạch, nó vẫn kết nối với Cuộc Sống Tâm Linh. Sau đó, nó bắt đầu nhận biết tội lỗi, nhìn thấy từ gần sự kiêu ngạo, ngạo mạn và sự chống đối của con người đối với những luật công bằng của Cha, và “thân xác” vốn dĩ bướng bỉnh bắt đầu bị vấy bẩn bởi điều ác. Sau khi sa ngã vì cám dỗ, cô quên đi sứ mệnh mà cô mang theo xuống trần gian, và chuẩn bị thực hiện những việc trái với luật pháp. Linh hồn và thân xác nếm trái cấm, và khi đã sa vào sự hủy diệt, giờ phút cuối cùng bất ngờ ập đến.

88. Lại một lần nữa, linh hồn ở trong không gian sống thiêng liêng, mệt mỏi và gục ngã dưới gánh nặng tội lỗi của mình. Rồi cô nhớ lại tiếng nói từng nói với cô và vẫn đang gọi cô, và sau khi đã khóc rất nhiều vì cảm thấy lạc lõng, không biết mình là ai, cô nhớ ra rằng mình đã từng ở nơi đó một lần.

89. Người Cha, Đấng đã tạo dựng nó với bao tình yêu thương, hiện ra trên đường đi của nó và nói với nó: “Con là ai, con đến từ đâu và con đi về đâu?”

90. Đứa trẻ nhận ra trong giọng nói ấy lời của Đấng đã ban cho nó sự sống, trí tuệ và khả năng — Người Cha luôn tha thứ cho nó, thanh tẩy nó, đưa nó ra khỏi bóng tối và dẫn dắt nó đến với ánh sáng. Nó run rẩy,

vì biết rằng mình đang đứng trước vị Thẩm phán, và nói: “Cha ơi, sự bất tuân và tội lỗi của con trước mặt Cha rất lớn, và con không thể mong đợi được sống trong Vương quốc của Cha, vì con không có công đức nào. Hôm nay, khi con trở lại “Thung lũng Tâm linh”, con thấy rằng con chỉ tích lũy được tội lỗi mà con phải chuộc lại.”

91. Nhưng Người Cha yêu thương một lần nữa chỉ cho nó con đường, nó trở lại với xác thịt và lại thuộc về loài người.

92. Nhưng giờ đây, linh hồn đã trải nghiệm này khiến cho thân xác phải tuân phục với sức mạnh lớn hơn, để khẳng định bản thân và tuân theo các điều răn thiêng liêng. Cuộc chiến bắt đầu; nó chiến đấu chống lại những tội lỗi khiến con người sa ngã, và muốn tận dụng cơ hội đã được ban cho để được cứu rỗi. Con người chiến đấu từ đầu đến cuối, và khi những sợi tóc bạc lấp lánh trên thái dương, và cơ thể từng mạnh mẽ và dẻo dai của anh ta bắt đầu uốn cong dưới gánh nặng của năm tháng và mất đi sức lực, linh hồn cảm thấy mạnh mẽ, chín chắn và giàu kinh nghiệm hơn. Tội lỗi dường như to lớn và ghê tởm biết bao đối với nó! Nó quay lưng lại với nó và đạt đến đích. Giờ đây, nó chỉ còn chờ đợi khoảnh khắc mà Cha gọi nó, vì nó đã đi đến kết luận rằng Luật Thần Thánh là công bằng và ý muốn của Đức Chúa Trời là hoàn hảo, rằng Cha này sống để ban sự sống và sự cứu rỗi cho các con cái của Ngài.

93. Khi ngày cuối cùng đến, cô cảm nhận cái chết trong thân xác mình mà không cảm thấy đau đớn. Cô ra đi trong im lặng và thành kính. Cô nhìn thấy chính mình trong tâm hồn, và như thể có một tấm gương trước mặt, cô thấy mình xinh đẹp và rạng rỡ trong ánh sáng. Rồi tiếng nói cất lên và hỏi cô: “Con ơi, con đi đâu vậy?” Và cô, người biết Ngài là ai, bước đến gần Cha, để ánh sáng của Ngài tràn vào bản thể mình và nói như thế này: “Ôi Đấng Tạo Hóa, ôi Tình Yêu bao la, con đến với Ngài để nghỉ ngơi và dâng lên Ngài sự viên mãn.”

94. Nợ đã được thanh toán, và linh hồn đã lành lặn, trong sạch, không còn xiềng xích của tội lỗi, và nhìn thấy trước mặt phần thưởng cao quý đang chờ đợi mình.

95. Sau đó, cô cảm thấy mình hòa nhập với ánh sáng của Người Cha ấy, rằng sự hạnh phúc của cô ngày càng lớn lên, và cô nhìn thấy một nơi bình an, một vùng đất thánh, cảm nhận được sự tĩnh lặng sâu thẳm, và “nghỉ ngơi trong lòng Áp-ra-ham”. (33, 14-16)

Chương 31 - Sự cứu rỗi, sự giải thoát và sự cứu rỗi vĩnh cửu

Sửa chữa những quan niệm sai lầm về sự cứu chuộc

1. Nhiều người cho rằng tất cả những giọt nước mắt trên thế gian

này đều do tội lỗi của những cư dân đầu tiên trên trái đất gây ra. Vì không thể giải thích được dụ ngôn, cuối cùng họ đã nói rằng Đấng Christ đã đến để rửa sạch mọi vết nhơ bằng máu của Ngài. Nếu khẳng định này là đúng — tại sao con người vẫn tiếp tục phạm tội và chịu đau khổ, mặc dù sự hy sinh đó đã được thực hiện?

2. Chúa Giê-su đã đến thế gian để dạy con người con đường dẫn đến sự hoàn hảo — một con đường mà Ngài đã dạy bằng chính cuộc đời, hành động và lời nói của mình. (150, 43-44)

3. Tất cả các con sẽ đạt được mục tiêu bằng cách hoàn thành nhiệm vụ của mình. Ta đã ban cho các con những giáo huấn vô tận của Ta để các con có thể leo lên bậc thang phát triển của mình. Không phải máu Ta cứu rỗi các con, mà chính ánh sáng của Ta trong linh hồn các con sẽ cứu chuộc các con. (8, 39)

4. Một cây thập tự mới sẽ được trao cho Ta trong Thời Đại Thứ Ba. Cây thập tự này sẽ không thể nhìn thấy bằng mắt phàm, nhưng từ trên cao, Ta sẽ gửi thông điệp tình yêu của Ta đến nhân loại, và máu của Ta, vốn là tinh hoa tinh thần của Lời Ta, sẽ được biến đổi thành ánh sáng cho linh hồn.

5. Những người đã từng xét xử Ta, ngày nay đang mang ánh sáng đến trái tim con người với tinh thần ăn năn, để chuộc lại lỗi lầm của họ.

6. Để giáo lý của Ta về sự xấu xa của loài người được chiến thắng, trước tiên nó phải bị đánh đòn và chế

nhạo như Chúa Kitô trên cột hình phạt. Ánh sáng của Ta phải tràn trào từ mỗi vết thương để chiếu sáng bóng tối của thế giới thiếu tình yêu này. Máu vô hình của Ta cần phải đổ xuống loài người để một lần nữa chỉ cho họ con đường dẫn đến sự cứu rỗi. (49, 17-19)

7. Ta nói với các con một lần nữa rằng, trong Ta, toàn thể nhân loại sẽ được cứu rỗi. Máu đã đổ ra trên Golgotha là sự sống cho mọi linh hồn. Nhưng đó không phải là máu tự thân, vì nó đã rơi xuống bụi đất, mà là tình yêu thần thánh được tượng trưng trong đó. Bất cứ khi nào Ta nói với các con về máu của Ta, các con giờ đây đã biết nó là gì và ý nghĩa của nó ra sao.

8. Nhiều người đã đổ máu mình để phục vụ Chúa và vì tình yêu đối với đồng loại, nhưng điều đó không thể hiện tình yêu thiêng liêng, mà chỉ là tình yêu tinh thần, tình yêu con người.

9. Tuy nhiên, máu của Chúa Giê-su thể hiện tình yêu thiêng liêng, vì trong Ngài không có bất kỳ vết nhơ nào. Trong Thầy không bao giờ có tội lỗi, và Ngài đã ban cho các con máu của Ngài đến giọt cuối cùng, để các con hiểu rằng Thiên Chúa là tất cả đối với các tạo vật của Ngài, rằng Ngài hiến dâng mình cho họ một cách trọn vẹn, không chút do dự, vì Ngài yêu thương họ vô cùng.

10. Khi bụi đất hút lấy chất lỏng vốn là sự sống trong thân thể của Thầy, điều đó xảy ra để các con hiểu rằng giáo lý của Ta phải làm cho cuộc sống con người trở nên trù phú nhờ

sự tươi mát thần thánh bằng tình yêu, sự khôn ngoan và công lý của Ngài.

11. Thế gian — không tin và hoài nghi trước những lời nói và gương mẫu của Thầy — chống lại giáo lý của Ta và nói rằng, mặc dù Chúa Giê-su đã đổ máu để cứu loài người khỏi tội lỗi, thế gian vẫn không được cứu rỗi; rằng thế gian ngày càng phạm tội nhiều hơn, mặc dù nó đã phát triển hơn.

12. “Sức mạnh của dòng máu cứu chuộc ấy ở đâu?” — con người tự hỏi, trong khi những ai lẽ ra phải chỉ ra những nguyên lý cốt lõi thực sự trong giáo lý của Ta lại không biết cách đáp ứng những câu hỏi của những người khao khát ánh sáng và khát khao sự thật.

13. Ta nói với các ngươi rằng, trong thời đại này, những câu hỏi của những người chưa biết lại có chiều sâu và ý nghĩa lớn hơn những câu trả lời và lời giải thích của những kẻ tự xưng là biết sự thật.

14. Nhưng Ta đã trở lại để nói với các con, và đây là lời Ta dành cho những ai cho rằng dòng máu ấy thực sự đã cứu rỗi những kẻ có tội khỏi sự công chính của Thiên Chúa — tất cả những ai đã bị mất và bị kết án chịu hình phạt nặng nề.

15. Ta nói với các con: Nếu Cha, Đấng biết mọi sự, đã tin rằng loài người sẽ không dần dần sử dụng và hiểu được toàn bộ giáo lý mà Đức Giê-su đã ban cho họ qua lời nói và việc làm của Ngài — thì quả thật, Ngài đã không bao giờ sai Ngài đến; vì Đấng Tạo Hóa chưa bao giờ làm

điều gì vô ích — không điều gì không được định sẵn để sinh hoa kết trái. Nhưng khi Ngài sai Ngài đến để sinh ra giữa loài người, lớn lên, chịu đau khổ và chết, thì điều đó xảy ra bởi vì Ngài biết rằng cuộc đời rạng ngời và trở sinh hoa trái của Thầy, qua những việc làm của Ngài, sẽ vạch ra một con đường không thể xóa nhòa, một dấu vết không thể phá hủy, để tất cả các con cái của Ngài tìm thấy con đường dẫn họ đến tình yêu đích thực và, trong việc tuân theo giáo lý của Ngài, dẫn họ đến ngôi nhà nơi Đấng Tạo Hóa đang chờ đợi họ.

16. Ngài cũng biết rằng dòng máu ấy, chứng tỏ sự trong sạch và tình yêu vô tận, đã được đổ ra đến giọt cuối cùng, sẽ dạy con người thực hiện nhiệm vụ với lòng tin vào Đấng Tạo Hóa của mình, nhiệm vụ sẽ nâng họ lên Đất Hứa, nơi họ có thể dâng lên Ta sự hoàn thành nhiệm vụ của mình và rồi nói: “Lạy Chúa, mọi sự đã hoàn tất.”

17. Bây giờ Ta có thể nói với các con rằng, giờ phút máu Ta đổ ra trên thập giá không phải là giờ phút báo hiệu sự cứu chuộc loài người. Máu Ta vẫn hiện diện ở đây trên thế gian, sống động, tươi mới, và bằng vết máu của Cuộc Khổ Nạn, đã vạch ra con đường dẫn đến sự chuộc tội của các con, con đường sẽ giúp các con đạt được quê hương mà Cha các con đã hứa ban.

18. Ta đã nói với các con: “Ta là Nguồn Sống, hãy đến và tẩy sạch những vết nhơ của các con, để các con được tự do và lành lặn trở về

với Cha và Đấng Tạo Hóa của các con.”

19. Nguồn suối của Ta là Tình Yêu, vô tận và vô biên. Đó là điều mà máu Ta đã đổ ra lúc bấy giờ muốn nói với các con. Nó đã đóng ấn Lời Ta, nó đã xác nhận giáo huấn của Ta. (158, 23-33)

20. Hôm nay, cách xa sự kiện đó nhiều thế kỷ, Ta nói với các con rằng — mặc dù Ta đã đổ máu vì toàn thể nhân loại — chỉ những ai đi theo con đường mà Chúa Giêsu đã dạy các con mới có thể đạt được sự cứu rỗi cho linh hồn mình; trong khi tất cả những ai vẫn chìm đắm trong sự vô minh, trong sự cuồng tín, trong những sai lầm hoặc trong tội lỗi, thì vẫn chưa được cứu rỗi.

21. Ta nói với các con, dù Ta có trở thành con người ngàn lần và chết trên thập giá ngàn lần — miễn là con người không đứng dậy để theo Ta, họ sẽ không đạt được sự cứu rỗi cho linh hồn mình. Không phải thập giá của Ta sẽ cứu chuộc các con, mà là thập giá của các con. Ta đã vác thập giá của Ta trên vai và chết trên đó với tư cách là một con người, và từ giây phút đó, Ta đã ở trong lòng Cha. Các con phải theo Ta trong sự hiền lành và tình yêu, và với sự khiêm nhường chân thật, vác thập giá của các con trên vai, cho đến khi các con đạt được mục tiêu cuối cùng của sứ mệnh, để rồi cũng được ở cùng Cha các con. (168, 16-17)

22. Không có ai là không muốn tìm thấy hạnh phúc, và hạnh phúc càng lâu dài thì càng tốt — vì Ta dạy các con một con đường dẫn đến hạnh

phúc tối cao và vĩnh cửu. Tuy nhiên — Ta chỉ chỉ cho các con con đường, và sau đó Ta để các con chọn con đường nào phù hợp nhất với các con.

23. Ta hỏi các con: “Nếu các con khao khát hạnh phúc — tại sao các con không gieo trồng nó để sau này gặt hái?” Thật ít ỏi những ai cảm thấy được thôi thúc để ở bên cạnh con người! (169, 37-38)

24. Quan niệm của các con về ý nghĩa của cuộc sống trên trái đất, về linh hồn là gì, và về thế giới tâm linh là gì, đều sai lầm.

25. Đa số các tín đồ cho rằng, nếu họ sống một cách chính trực hoặc nếu họ hối hận về những lỗi lầm đã phạm phải vào giây phút cuối cùng của cuộc đời, thì thiên đàng chắc chắn sẽ mở ra cho linh hồn họ.

26. Tuy nhiên, quan niệm sai lầm này, vốn rất hợp ý con người, là lý do khiến họ không kiên trì tuân giữ luật pháp trong suốt cuộc đời, và do đó, khi linh hồn rời khỏi thế giới này và bước vào Thế giới Tâm linh, họ phải nhận ra rằng mình đã đến một nơi không có những điều kỳ diệu mà họ từng tưởng tượng, cũng không cảm nhận được hạnh phúc tốt đỉnh mà họ cho rằng mình xứng đáng được hưởng.

27. Các con có biết điều gì xảy ra với những linh hồn đã chắc chắn rằng mình sẽ lên thiên đàng, nhưng thay vào đó lại chỉ gặp phải sự hỗn loạn? Vì họ không còn thuộc về trái đất nữa, do thiếu đi điểm tựa của thân xác vật chất, và cũng không thể vươn lên những tầng cao nơi các

tầng trời ánh sáng tinh thần tọa lạc, nên họ đã tự tạo ra cho mình — mà không hề hay biết — một thế giới không phải là con người cũng không phải là tinh thần sâu sắc.

28. Rồi các linh hồn bắt đầu tự hỏi: Đây có phải là thiên đàng không? Đây có phải là nơi ở mà Đức Chúa Trời đã định sẵn cho các linh hồn sau khi họ đã lang thang trên trần gian bấy lâu nay không?

29. Không — những người khác nói — đây không thể là “lòng Chúa”, nơi chỉ có ánh sáng, tình yêu và sự trong sạch mới có thể tồn tại.

30. Dần dần, qua suy ngẫm và đau khổ, linh hồn đạt đến sự hiểu biết. Linh hồn hiểu được công lý thần thánh, và, được soi sáng bởi ánh sáng của tinh thần mình, linh hồn đánh giá lại những việc làm trong quá khứ và phát hiện ra rằng chúng thật đáng thương và không hoàn hảo, rằng chúng không xứng đáng để nhận được những gì linh hồn đã tin tưởng.

31. Sau đó, nhờ sự tự suy ngẫm này, lòng khiêm nhường hiện ra và khao khát nảy sinh để quay trở lại những con đường mà nó đã đi qua, nhằm xóa bỏ những vết nhơ, sửa chữa những lỗi lầm và thực hiện những việc thực sự xứng đáng trước mặt Cha của mình.

32. Cần phải giải thích những bí mật này cho nhân loại để họ hiểu rằng cuộc sống trong vật chất là một cơ hội để con người tích lũy công đức cho linh hồn mình — những công đức sẽ nâng họ lên cho đến khi họ xứng đáng sống trong một cõi cao

hơn về mặt tâm linh, nơi họ phải tiếp tục hành động xứng đáng để không bị tụt lại phía sau và để tiếp tục thăng tiến từ bậc này sang bậc khác; vì “trong nhà Cha có nhiều nơi ở.”

33. Các con sẽ tích lũy những công đức này qua tình yêu, như Luật Vĩnh Cửu của Cha đã dạy các con. Và như vậy, linh hồn các con sẽ tiến bước từng bậc trên thang bậc hướng tới sự hoàn hảo, đồng thời làm quen với con đường hẹp dẫn đến Nước Trời — Nước Trời đích thực, chính là sự hoàn hảo của linh hồn. (184, 40-45)

34. Quả thật, Ta nói với các con, nếu Ta đến trong thời đại này dưới hình hài con người, mắt các con sẽ phải chứng kiến những vết thương của Ta vẫn còn tươi và chảy máu, bởi vì tội lỗi của loài người chưa chấm dứt và họ cũng không muốn được cứu chuộc khi tưởng nhớ đến dòng máu mà Ta đã đổ ra trên Golgotha, là bằng chứng cho tình yêu của Ta dành cho nhân loại. Nhưng Ta đã đến trong Thần Khí để giúp các con tránh khỏi sự xấu hổ khi phải nhìn thấy những việc làm của những kẻ đã xét xử và kết án Ta trên đất.

35. Mọi thứ đều đã được tha thứ; nhưng trong mỗi linh hồn đều tồn tại một phần của những gì Ta đã đổ ra trên thập tự giá vì tất cả mọi người. Đừng nghĩ rằng sức sống và máu đó đã tan biến hay mất đi. Chúng là hiện thân của Cuộc Sống Thần Linh mà Ta đã tuôn tràn trên tất cả loài người kể từ khoảnh khắc

đó. Nhờ máu đó, đã đóng ấn Lời Ta và xác nhận mọi điều Ta đã nói và làm trên đất, loài người sẽ phát triển lên cao trong khát vọng đổi mới linh hồn mình.

36. Lời Ta, công việc Ta và máu Ta đã không và sẽ không vô ích. Nếu thỉnh thoảng các con có cảm giác rằng tên Ta và Lời Ta gần như đã bị lãng quên, các con sẽ sớm chứng kiến chúng xuất hiện trở lại tràn đầy sức sống, sự sống và sự tinh khiết, như một hạt giống, dù bị chống đối không ngừng, nhưng không bao giờ tàn lụi. (321, 64-66)

37. Máu của Chúa Giêsu, biến thành ánh sáng cứu rỗi, đã thấm nhập vào mọi linh hồn như một sự cứu rỗi và vẫn tiếp tục làm như vậy. Thần Khí của Ta mãi mãi ban phát sự cứu rỗi và ánh sáng; Ta không ngừng để những tia sáng của Ta thấm nhập vào nơi tối tăm; Thần Khí Thần Thánh của Ta không ngừng tuôn đổ — không phải dưới hình thức máu người, mà là sức mạnh cứu chuộc, là sự sống tinh thần — trên tất cả các con của Ta. (319, 36)

"Thiên đàng" cần phải được chinh phục

38. Con người, bị cuốn theo sức mạnh của những đam mê, đã sa ngã vào tội lỗi đến mức họ đã từ bỏ mọi hy vọng về sự cứu rỗi. Nhưng không có ai là không thể được cứu rỗi. Bởi vì linh hồn — khi đã nhận ra rằng những cơn bão của con người sẽ không ngừng lại chừng nào nó còn không lắng nghe tiếng nói của Thần Khí — sẽ đứng dậy và tuân theo luật

pháp của Ta, cho đến khi đạt đến đích của định mệnh, không phải trên đất này, mà là trong cõi vĩnh hằng.

39. Những ai tin rằng sự tồn tại là vô nghĩa, và khi nghĩ đến sự vô ích của cuộc đấu tranh và nỗi đau, họ không biết rằng cuộc sống là người thợ điêu khắc, và nỗi đau là chiếc đục hoàn thiện. Đừng nghĩ rằng Ta đã tạo ra nỗi đau để dâng nó cho các con trong một chiếc cốc — đừng nghĩ rằng Ta đã khiến các con sa ngã. Con người đã tự mình trở nên bất tuân, và vì thế, họ cũng phải tự mình đứng dậy bằng nỗ lực của chính mình. Các con cũng đừng nghĩ rằng chỉ có nỗi đau mới hoàn thiện các con; không, các con cũng sẽ đến với Ta qua việc thực hành tình yêu, vì Ta là Tình Yêu. (31, 54-55)

40. Hãy cầu nguyện bằng tinh thần hơn là bằng thân xác, vì để đạt được sự cứu rỗi, không chỉ cần một khoảnh khắc cầu nguyện hay một ngày yêu thương, mà cần cả một cuộc đời đầy kiên nhẫn, nhẫn nại, những việc làm hào hiệp và tuân giữ các điều răn của Ta. Vì thế, Ta đã ban cho các con những khả năng lớn lao cũng như sự đồng cảm.

41. Công trình của Ta giống như một con tàu cứu rỗi, mời gọi tất cả mọi người bước vào. Ai tuân giữ các điều răn của Ta thì sẽ không bị diệt vong. Nếu các con để Lời Ta dẫn dắt, các con sẽ được cứu rỗi. (123, 30-31)

42. Hãy nhớ rằng chỉ những gì hoàn hảo mới đến được với Ta. Vì vậy, linh hồn các con chỉ được vào Nước

Ta khi đã đạt đến sự hoàn hảo. Các con đã ra khỏi Ta mà không có kinh nghiệm, nhưng các con sẽ phải trở về với Ta, được trang điểm bằng áo choàng của công đức và đức hạnh của các con. (63, 22)

43. Quả thật, Ta nói với các con, linh hồn của những người công chính, những người sống gần gũi với Đức Chúa Trời, đã tự mình xứng đáng với quyền được chiếm lấy vị trí đó nhờ những việc làm của chính họ — chứ không phải vì Ta đã ban cho họ. Ta chỉ chỉ đường cho họ và chỉ cho họ thấy phần thưởng cao quý ở cuối con đường đó.

44. Phúc cho những ai nói với Ta: “Lạy Chúa, Ngài là con đường, là ánh sáng chiếu sáng con đường, và là sức mạnh cho người lữ hành. Ngài là tiếng nói chỉ đường và làm mới lại chúng con trên hành trình cuộc đời; và Ngài cũng là phần thưởng cho ai đạt đến đích.” — Phải, các con của Ta, Ta là sự sống và sự sống lại từ cõi chết. (63, 74-75)

45. Hôm nay, Cha không hỏi: Ai có khả năng và sẵn sàng cứu loài người bằng máu của mình? Và Chúa Giêsu sẽ trả lời: “Lạy Chúa, con là Chiên Con, sẵn sàng mở đường cho sự cứu chuộc loài người bằng máu và tình yêu của con.”

46. Ta cũng sẽ không sai “Lời” của Ta xuống để trở thành con người trong thời đại này. Thời đại đó đã qua đối với các con và để lại giáo huấn cùng sự thắng hoa trong tâm hồn các con. Bây giờ Ta đã khai mở một kỷ nguyên mới của sự tiến bộ tinh thần, trong đó các con sẽ là

những người tích lũy công đức. (80, 8-9)

47. Ta muốn thấy tất cả các con hạnh phúc, sống trong hòa bình và ánh sáng, để các con dần dần sở hữu mọi thứ — không chỉ nhờ tình yêu của Ta, mà còn nhờ công đức của các con; vì khi đó, sự mãn nguyện và hạnh phúc của các con sẽ trọn vẹn. (245, 34)

48. Ta đã đến để chỉ cho các con thấy vẻ đẹp của một cuộc sống cao cả hơn cuộc sống con người, để truyền cảm hứng cho các con thực hiện những việc cao cả, để dạy các con Lời Khải Huyền khơi dậy tình yêu, để hứa hẹn với các con niềm hạnh phúc chưa từng biết đến, mà linh hồn nào đã có thể leo lên ngọn núi của sự hy sinh, đức tin và tình yêu sẽ được hưởng.

49. Các con phải nhận ra tất cả những điều này trong lời dạy của Ta, để cuối cùng các con hiểu rằng chính những việc làm tốt của các con sẽ đưa linh hồn các con đến gần hơn với hạnh phúc chân thật. (287, 48-49)

50. Nếu để đi từ lục địa này sang lục địa khác trên trái đất, các con phải vượt qua nhiều ngọn núi cao thấp, biển cả, dân tộc, thành phố và đất nước cho đến khi đạt đến đích của hành trình, thì hãy nhớ rằng để đến được Đất Hứa ấy, các con cũng phải trải qua một hành trình dài, để trên hành trình dài đó, các con đạt được kinh nghiệm, sự hiểu biết, sự trưởng thành và phát triển của linh hồn. Đây sẽ là trái cây của Cây Sự Sống mà các con cuối cùng sẽ được

thường thức, sau khi đã phải đấu tranh và khóc lóc nhiều để đạt được nó. (287, 16)

51. Các con là con cái của Cha Ánh Sáng; nhưng nếu vì sự yếu đuối của mình mà các con rơi vào bóng tối của một cuộc đời đầy gian nan, sai lầm và nước mắt, thì những đau khổ này sẽ qua đi, bởi vì các con sẽ đứng dậy khi nghe tiếng gọi của Ta, khi Ta gọi các con và nói với các con: “Ta đây, Ta chiếu sáng thế giới của các con và mời gọi các con leo lên ngọn núi, nơi trên đỉnh các con sẽ tìm thấy tất cả sự bình an, hạnh phúc và sự giàu có mà các con đã vô ích cố gắng tích lũy trên trần gian.” (308, 5)

52. Mỗi thế giới, mỗi cấp độ tồn tại đều được tạo ra để linh hồn phát triển trên đó và tiến một bước về phía Đấng Tạo Hóa của mình, và như vậy, tiến bước ngày càng xa trên con đường hoàn thiện, có cơ hội đến đích của hành trình một cách không tì vết, trong sạch và hoàn hảo, lên đỉnh cao của sự hoàn thiện tâm linh, chính là việc sống trong Nước Trời.

53. Ai lại cho rằng việc cuối cùng được sống “trong lòng Đức Chúa Trời” là điều không thể? Ôi, hỡi những con người khôn ngoan đáng thương, những người không thực sự biết suy ngẫm! Các con đã quên rằng các con đã bước ra khỏi lòng Ta để tồn tại, nghĩa là các con đã tồn tại trong đó từ trước rồi sao? Chẳng có gì lạ khi mọi thứ phát sinh từ Nguồn Sống đều trở về với Ngài vào đúng thời điểm.

54. Mỗi linh hồn, khi bước ra khỏi Ta để bước vào cuộc sống, đều trong trắng như trinh nữ; nhưng sau đó, nhiều người đã làm ô uế chính mình trên con đường của họ. Tuy nhiên — vì mọi sự đều đã được Ta tiên liệu một cách khôn ngoan, đầy tình yêu thương và công bằng, nên Ta đã ngay lập tức bắt tay vào việc chuẩn bị mọi phương tiện cần thiết cho sự cứu rỗi và đổi mới của các con trên con đường mà các con phải đi qua.

55. Dù sự trong trắng tâm hồn đó đã bị nhiều sinh linh làm ô uế, ngày sẽ đến khi họ thanh tẩy mọi lỗi lầm và nhờ đó lấy lại sự trong sạch ban đầu. Sự thanh tẩy đó sẽ rất đáng khen ngợi trong mắt Ta, vì linh hồn sẽ đạt được nó qua những thử thách lớn lao và liên tục về đức tin, tình yêu, lòng trung thành và sự kiên nhẫn của họ.

56. Tất cả các con sẽ trở về Vương quốc Ánh sáng trên con đường lao động, đấu tranh và đau khổ, nơi các con không còn cần phải tái sinh trong thân xác con người, cũng không còn phải sống trong một thể giới vật chất, vì khi đó khả năng hoạt động tinh thần của các con đã đủ để truyền tải ảnh hưởng và ánh sáng của mình từ cõi này sang cõi khác và làm cho nó trở nên cảm nhận được. (313, 21-24)

Sức mạnh vĩ đại nhất để cứu rỗi

57. Hãy xem, đây là con đường, hãy đi trên con đường đó, và các con sẽ được cứu rỗi. Quả thật, Ta nói với các con, không cần thiết phải nghe

Ta trong thời đại này để đạt được sự cứu rỗi. Ai thực hành Luật Tình Yêu Thần Thánh của Ta trong cuộc sống và biến tình yêu được Đấng Tạo Hóa truyền cảm hứng thành tình yêu thương láng giềng, thì người đó được cứu rỗi. Người ấy làm chứng về Ta trong cuộc sống và trong các việc làm của mình. (63, 49)

58. Nếu mặt trời chiếu ánh sáng sự sống lên toàn bộ thiên nhiên và mọi sinh vật, và nếu các vì sao cũng chiếu ánh sáng xuống trái đất — thì tại sao Thần Khí Thần Thánh lại không chiếu ánh sáng lên linh hồn con người?

59. Bây giờ Ta nói với các con: Hỡi loài người, hãy đi vào bên trong chính mình, hãy để ánh sáng của công lý, có nguồn gốc từ tình yêu, lan tỏa trên thế gian. Hãy để sự thật của Ta thuyết phục các con rằng, nếu không có tình yêu thực sự, các con sẽ không đạt được sự cứu rỗi cho linh hồn mình. (89, 34-35)

60. Ánh sáng của Ta dành cho tất cả các con của Ta; không chỉ dành cho các con, những người đang sống trên thế gian này, mà còn dành cho tất cả các linh hồn đang sống ở các cấp độ tồn tại khác nhau. Tất cả họ sẽ được giải thoát và sống lại để hưởng sự sống đời đời, nếu họ thực hiện điều răn thiêng liêng của Ta, điều đòi hỏi các con phải yêu thương lẫn nhau, bằng những việc làm yêu thương dành cho anh chị em của mình. (65, 22)

61. Hỡi dân tộc yêu dấu, đây là “Ngày Thứ Ba”, ngày mà Ta làm sống lại Lời Ta giữa những “người

chết”. Đây là “Thời kỳ Thứ ba”, trong đó Ta hiện ra trước thế gian một cách thiêng liêng để nói với họ: “Đây chính là Đấng Kitô mà các người đã thấy chết trên thập giá, và Ngài đang nói với các người lúc này, vì Ngài đang sống và sẽ sống mãi mãi.”

62. Ngược lại, Ta thấy rằng con người có một trái tim chết trong thân xác về đức tin, tình yêu và ánh sáng, mặc dù trong các cộng đồng tôn giáo của họ, họ khẳng định đang rao giảng sự thật. Họ cho rằng họ đã đảm bảo sự cứu rỗi cho linh hồn mình khi cầu nguyện trong các nhà thờ và tham gia các nghi lễ của họ. Nhưng Ta nói với các con, thế gian phải biết rằng sự cứu rỗi của linh hồn chỉ đạt được qua việc thực hiện những việc làm của tình yêu và lòng thương xót.

63. Các nơi thờ phượng chỉ là một trường học. Các nhà thờ không nên chỉ giới hạn ở việc giải thích luật pháp, mà phải đảm bảo rằng thế giới hiểu rằng cuộc sống là một con đường mà trên đó người ta phải áp dụng những gì đã học được từ Luật Thần Thánh, bằng cách thực hành giáo lý tình yêu của Ta. (152, 50-52)

64. Đấng Christ đã trở thành con người để bày tỏ Tình Yêu Thần Thánh trước thế gian. Nhưng con người có trái tim cứng cõi và trí tuệ tự cho mình là đúng, họ nhanh chóng quên đi giáo lý đã nhận được và giải thích sai lệch. Ta biết rằng con người sẽ dần dần nhầm lẫn công lý và tình yêu với sự trả thù và trừng phạt. Vì vậy, Ta đã báo trước

cho các con về một thời kỳ mà Ta sẽ trở lại thế gian về mặt tinh thần để giải thích cho con người những giáo lý mà họ chưa hiểu.

65. Thời kỳ được hứa hẹn đó chính là thời kỳ các con đang sống, và Ta đã ban cho các con sự dạy dỗ của Ta, để công lý và sự khôn ngoan thần thánh của Ta được bày tỏ như một giáo lý hoàn hảo về tình yêu cao cả của Đức Chúa Trời các con. Các con có nghĩ rằng Ta đã đến vì Ta lo sợ rằng loài người cuối cùng sẽ hủy diệt các công trình của Chúa họ, hay thậm chí là chính sự sống? Không, Ta chỉ đến vì tình yêu dành cho các con của Ta, những người mà Ta muốn thấy tràn đầy ánh sáng và bình an.

66. Chẳng phải là đúng và công bằng khi các con cũng đến với Ta chỉ vì tình yêu sao? Nhưng không phải vì tình yêu dành cho chính các con, mà là trong tình yêu dành cho Cha và cho đồng loại của các con. Các con có nghĩ rằng người chỉ tránh tội lỗi vì sợ những cực hình của địa ngục, hay người chỉ làm việc thiện với ý nghĩ về phần thưởng mà họ có thể đạt được, tức là giành được một chỗ trong cõi vĩnh hằng, là người được cảm hứng bởi tình yêu thiêng liêng không? Ai nghĩ như vậy thì không biết Ta, cũng không đến với Ta vì tình yêu dành cho Ta. Người ấy chỉ hành động vì tình yêu dành cho chính mình. (164, 35-37)

67. Toàn bộ luật pháp của Ta được tóm gọn trong hai điều răn: yêu mến Thiên Chúa và yêu mến người lân cận. Đây là con đường. (243, 4)

Sự cứu rỗi và giải thoát cho mọi linh hồn

68. Bây giờ Ta không đến để làm sống lại những người đã chết về thể xác, như Ta đã làm với La-xa-rô trong “Thời kỳ Thứ hai”. Hôm nay, Ánh sáng của Ta đến để đánh thức linh hồn thuộc về Ta. Và linh hồn ấy sẽ được nâng lên sự sống đời đời nhờ sự thật trong Lời Ta; vì linh hồn các con chính là La-xa-rô mà các con đang mang trong bản thể mình, và Ta sẽ làm cho người ấy sống lại từ cõi chết và chữa lành cho người ấy. (17, 52)

69. Cuộc sống thiêng liêng cũng được cai trị bởi các luật lệ, và nếu các con xa rời chúng, các con sẽ rất nhanh chóng cảm nhận được những hậu quả đau đớn của sự bất tuân đó.

70. Hãy nhận ra khát vọng cứu rỗi các con của Ta lớn lao đến nhường nào. Hôm nay cũng như ngày xưa, Ta sẽ vác Thập giá lên vai để nâng các con lên Đời Sống Thật.

71. Nếu như máu Ta đổ ra trên Golgotha đã lay động trái tim con người và khiến họ quay về với giáo lý của Ta, thì trong thời đại này, chính Ánh Sáng Thần Thánh của Ta sẽ làm rung chuyển linh hồn và thân xác, để đưa các con trở lại con đường chân chính.

72. Ta muốn những ai đã chết đối với cuộc sống ân sủng được sống đời đời. Ta không muốn linh hồn các con sống trong bóng tối. (69, 9-10)

73. Hãy nhận ra có bao nhiêu người đồng loại của các con đang mong

chờ sự đến của Đấng Mê-si-a giữa những hoạt động thờ phượng thần tượng của họ. Hãy suy ngẫm xem có bao nhiêu người, trong sự vô minh của họ, cho rằng Ta chỉ đến để phán xét những kẻ ác, cứu rỗi những người lành và hủy diệt thế giới, mà không biết rằng Ta đang ở giữa loài người với tư cách là Cha, là Thầy, là Anh em hay là Bạn, đầy tình yêu và khiêm nhường, và Ta giờ bàn tay cứu giúp để cứu rỗi, chúc lành và tha thứ cho tất cả. (170, 23)

74. Không ai được sinh ra một cách ngẫu nhiên, và dù ai đó tự cho mình là tầm thường, bất tài và khốn khổ đến đâu, thì người đó vẫn được tạo ra bởi ân sủng của Đấng Tối Cao, Đấng yêu thương người ấy không kém gì những sinh linh mà người ấy coi là cao quý hơn, và người ấy có một định mệnh sẽ dẫn dắt người ấy, cũng như tất cả mọi người, về lòng Chúa.

75. Các con có thấy những con người lang thang trên đường phố như những kẻ bị ruồng bỏ, mang theo tội lỗi và khổ đau, mà không biết mình là ai và đi về đâu không? Các con có biết về những con người vẫn còn sống trong rừng, bị thú dữ rình rập không? Không ai bị tình yêu của Cha ta lãng quên, tất cả đều có một nhiệm vụ phải hoàn thành, tất cả đều sở hữu mầm mống phát triển và đang trên con đường mà những công đức, nỗ lực và cuộc đấu tranh sẽ đưa linh hồn từng bước một đến với Ta.

76. Ai là người — dù chỉ trong một khoảnh khắc — chưa từng khao

khát sự bình an của Ta và chưa từng mong muốn được giải thoát khỏi cuộc sống trần gian? Mỗi linh hồn đều nhớ nhưng thế giới mà họ từng cư ngụ, nhớ nhưng ngôi nhà nơi họ được sinh ra. Thế giới ấy đang chờ đón tất cả con cái của Ta và mời gọi họ hưởng thụ cuộc sống vĩnh hằng, điều mà một số người khao khát, trong khi những người khác chỉ chờ đợi cái chết để rồi ngừng tồn tại, bởi vì họ có một linh hồn rối loạn và sống mà không có hy vọng cũng như không có đức tin. Điều gì có thể thúc đẩy những sinh linh này chiến đấu vì sự tái sinh của họ? Điều gì có thể khơi dậy trong họ khát khao về sự vĩnh cửu? Họ chỉ chờ đợi sự không còn tồn tại, sự im lặng và sự kết thúc.

77. Nhưng “Ánh sáng của thế gian” đã trở lại, “Con đường và Sự thật”, để cho các con sống lại nhờ sự tha thứ của Ngài, để vượt ve khuôn mặt mệt mỏi của các con, an ủi trái tim các con và khiến cho kẻ tự cho mình không xứng đáng tồn tại nghe thấy tiếng nói của Ta, nói với hân: Ta yêu con, hãy đến với Ta! (80, 54-57)

78. Con người có thể sa ngã và lao mình vào bóng tối, và vì thế cảm thấy xa cách Ta; người ấy có thể tin rằng khi chết đi, mọi thứ đối với người ấy sẽ chấm dứt. Nhưng đối với Ta, không ai chết, không ai bị mất.

79. Có bao nhiêu người trên thế gian này từng bị coi là những sinh linh sa đọa, mà ngày nay lại tràn đầy ánh sáng! Có bao nhiêu người đã để lại dấu vết là những vết nhơ của tội

lỗi, thói hư tật xấu và tội ác của họ, nhưng đã đạt được sự thanh tẩy! (287, 9-10)

80. Đúng là nhiều người làm ô uế linh hồn mình; nhưng đừng lên án họ, vì họ không biết mình đang làm gì. Ta cũng sẽ cứu họ, bất chấp việc họ hiện đang quên Ta, hoặc đã thay thế Ta bằng những vị thần giả mà họ đã tạo ra trên thế gian. Ta cũng sẽ đưa họ vào vương quốc của Ta, ngay cả khi bây giờ — vì họ theo các tiên tri giả — họ đã quên Đấng Christ nhân từ, Đấng đã hiến dâng cuộc đời mình vì họ để dạy họ giáo lý về tình yêu.

81. Đối với Cha, không ai là “xấu xa”, không ai có thể là như vậy, vì nguồn gốc của họ là ở trong Ta. Những kẻ lầm lạc, mù quáng, bạo lực, nổi loạn — nhiều con cái của Ta đã trở thành như vậy do ý chí tự do mà chúng được ban cho. Nhưng trong tất cả họ sẽ có ánh sáng, và lòng thương xót của Ta sẽ dẫn dắt họ trên con đường cứu rỗi. (54, 45-46)

82. Tất cả các con đều là hạt giống của Ta, và Đấng Thầy sẽ gặt hái nó. Nếu trong số những hạt giống tốt có lẫn hạt cỏ dại, Ta cũng sẽ yêu thương nắm lấy nó trong tay Ta để biến nó thành lúa mì vàng.

83. Ta thấy trong lòng các con hạt giống cỏ dại, bùn lầy, tội ác, hận thù, nhưng Ta vẫn gặt hái và yêu thương các con. Ta vượt ve và thanh tẩy hạt giống ấy cho đến khi nó lấp lánh như lúa mì dưới ánh mặt trời.

84. Các con có nghĩ rằng sức mạnh của tình yêu Ta không đủ để cứu rỗi

các con sao? Sau khi đã thanh tẩy các con, Ta sẽ gieo các con vào vườn của Ta, nơi các con sẽ nở hoa và kết trái mới. Nhiệm vụ thiêng liêng của Ta là làm cho các con xứng đáng với Ta. (256, 19-21)

85. Làm sao một linh hồn lại có thể mất đi vĩnh viễn đối với Ta, khi mà nó mang trong mình một tia sáng của Ta, tia sáng ấy không bao giờ tắt, và Ta luôn ở bên nó trên mọi nẻo đường? Dù sự chống đối của nó có kéo dài hay sự bối rối của nó có tiếp diễn đi chăng nữa — những thế lực bóng tối ấy sẽ không bao giờ chống lại được sự vĩnh hằng của Ta. (255, 60)

86. Đối với Ta, việc một thực thể bị vấy bẩn bởi những lỗi lầm nặng nề nhất, được truyền cảm hứng bởi một lý tưởng cao cả mà tự thanh tẩy mình, cũng đáng khen ngợi như việc một thực thể đã kiên định giữ sự trong sạch, đến phút cuối cùng vẫn đấu tranh để không bị vấy bẩn, bởi vì từ thuở ban đầu nó đã yêu mến ánh sáng.

87. Những ai cho rằng các linh hồn bị rối loạn có bản chất khác với các linh hồn của Ánh sáng thì đang đi xa sự thật biết bao!

88. Cha sẽ là Đấng bất công nếu điều đó là sự thật, cũng như Ngài sẽ không còn là Đấng Toàn Năng nữa nếu Ngài thiếu sự khôn ngoan và tình yêu để cứu rỗi những kẻ bị vấy bẩn, những kẻ ô uế, những kẻ bất toàn, và Ngài không thể hợp nhất họ với tất cả những người công chính trong cùng một nơi ở. (295, 15-17)

89. Thật vậy, Ta nói với các con, ngay cả những thực thể mà các con gọi là kẻ cám dỗ hay quỷ dữ, cũng chỉ là những thực thể lầm lạc hoặc chưa hoàn hảo, mà Cha khôn ngoan sử dụng để thực hiện những quyết định và kế hoạch cao cả của Ngài.

90. Nhưng những thực thể này, những linh hồn hiện đang bị bóng tối bao trùm và nhiều người trong số họ đã lạm dụng những khả năng mà Ta đã ban cho họ, sẽ được Ta cứu rỗi khi thời điểm thích hợp đến với họ.

91. Vì sẽ đến lúc, hỡi Israel, khi tất cả các tạo vật của Chúa sẽ ca ngợi Ta mãi mãi. Ta sẽ không còn là Đức Chúa Trời nữa nếu Ta không thể cứu rỗi một linh hồn nào đó bằng quyền năng, sự khôn ngoan và tình yêu của Ta. (302, 31)

92. Bao giờ cha mẹ trên trần gian chỉ yêu thương những đứa con ngoan và ghét bỏ những đứa con hư? Bao nhiêu lần Ta đã thấy họ đối xử với những người làm tổn thương và khiến họ đau khổ nhất một cách yêu thương và chu đáo nhất! Làm sao các con có thể thực hiện những việc làm của tình yêu và sự tha thứ vĩ đại hơn những việc Ta đã làm? Khi nào người ta từng chứng kiến Thầy phải học hỏi từ các môn đệ?

93. Vậy hãy biết rằng Ta không coi ai trong các con là không xứng đáng, và con đường dẫn đến sự cứu rỗi vì thế luôn mời gọi các con bước vào, cũng như các cánh cửa Nước Trời của Ta — là Ánh Sáng, Bình An và Lành Thiện — luôn rộng mở mãi mãi, chờ đón sự trở về của những ai đã

xa rời Luật Pháp và Sự Thật. (356, 18-19)

Tương lai huy hoàng của các con cái Thiên Chúa

94. Ta sẽ không để một đứa con nào của Ta lạc lối hay thậm chí bị mất đi. Ta biến những cây ký sinh thành cây sinh trái, vì tất cả các thụ tạo đều được gọi vào sự hiện hữu để đạt đến mục tiêu của sự hoàn hảo.

95. Ta muốn các con cùng Ta vui mừng trong công trình của Ta. Từ trước đây, Ta đã cho các con được chia sẻ những đặc tính của Ta, vì các con là một phần của Ta. Vì mọi sự đều thuộc về Ta, nên Ta cũng làm cho các con trở thành chủ nhân của công trình Ta. (9, 17-18)

96. Đừng nghi ngờ lời Ta. Trong “Thời kỳ đầu tiên”, Ta đã thực hiện lời hứa của Ta với các con, giải phóng Israel khỏi ách nô lệ của Ai Cập — vốn là sự thờ thần tượng và bóng tối — để dẫn các con đến Canaan, vùng đất của tự do và sự thờ phượng Đức Chúa Trời hằng sống. Tại đó, sự giáng sinh của Ta dưới hình dạng con người đã được báo trước cho các con, và lời tiên tri đã được ứng nghiệm từng chữ một trong Đấng Christ.

97. Ta, Đấng Thầy đã ngự trong Đức Giêsu và yêu thương các con trong Ngài, đã hứa với thế gian rằng vào một thời điểm khác, Ta sẽ nói với thế gian và tỏ mình ra trong Thánh Thần. Và đây là sự ứng nghiệm của lời hứa của Ta.

98. Hôm nay, Ta thông báo cho các con rằng Ta đã dành sẵn cho linh hồn các con những vùng đất kỳ diệu, những nơi cư ngụ, những ngôi nhà thiêng liêng, nơi các con có thể tìm thấy tự do đích thực để yêu thương, làm điều thiện và lan tỏa ánh sáng của Ta. Các con có thể nghi ngờ điều đó chẳng, sau khi Ta đã thực hiện những lời hứa trước đây của Ta cho các con? (138, 10-11)

99. Mong muốn thiêng liêng của Ta là cứu rỗi các con và dẫn dắt các con vào một thế giới của ánh sáng, vẻ đẹp và tình yêu, nơi các con sẽ hân hoan vươn lên nhờ sự thăng hoa của linh hồn, sự cao thượng của tình cảm, và lý tưởng về sự hoàn hảo. Nhưng các con có nhận ra tình yêu của Cha trong mong muốn thiêng liêng này không? Chắc chắn, ai không hiểu điều này thì phải là người mù. (181, 13)

100. Hãy suy ngẫm: Tất cả những vẻ đẹp của thế gian này đều được định sẵn sẽ biến mất, để nhường chỗ cho những điều khác vào một ngày nào đó. Nhưng linh hồn các con sẽ tiếp tục sống mãi mãi và chiêm ngưỡng Cha trong tất cả vinh quang của Ngài — Đấng Cha Toàn Năng (), Đấng mà các con xuất phát từ lòng Ngài. Mọi thụ tạo đều phải trở về nơi mà nó đã khởi nguồn. (147, 9)

101. Ta là Ánh Sáng vĩnh cửu, là Bình An vĩnh cửu và là Hạnh Phúc vĩnh cửu, và vì các con là con cái Ta, nên ý muốn và bổn phận của Ta là làm cho các con trở thành những người đồng hưởng vinh quang của Ta, và vì thế Ta dạy các con Luật

Pháp như con đường dẫn linh hồn lên những đỉnh cao của Vương Quốc ấy. (263, 36)

102. Hãy luôn ý thức rằng linh hồn đạt đến những bậc cao của lòng nhân từ, sự khôn ngoan, sự trong sạch và tình yêu, thì sẽ vượt lên trên thời gian, nỗi đau và khoảng cách. Linh hồn không bị giới hạn trong việc cư ngụ tại một nơi nào đó, linh hồn có thể hiện diện khắp mọi nơi và có thể tìm thấy niềm vui tốt đỉnh ở mọi nơi khi được tồn tại, cảm nhận, biết, yêu thương và được yêu thương. Đây là thiên đường của linh hồn. (146, 70-71)

VIII. Con người

Chương 32 - Hóa thân, bản chất và sứ mệnh của con người

Sự hóa thân trên Trái Đất

1. Các con khóc khi một người thân của các con ra đi về “Thung lũng Tâm linh”, thay vì cảm thấy bình an vì hiểu rằng người đó đang tiến thêm một bước gần hơn với Chúa của mình. Ngược lại, các con lại tổ chức lễ hội khi một sinh linh mới đến với gia đình các con, mà không nghĩ đến việc linh hồn đó đã nhập thể để thực hiện sự chuộc tội trong thung lũng nước mắt này; lẽ ra các con phải khóc thương cho họ. (52, 58)

2. Các con sinh ra những đứa con bằng xác thịt, nhưng chính Ta là Đấng phân phối các linh hồn cho các gia đình, các bộ tộc, các quốc gia và các thế giới, và trong sự công bằng mà con người không thể hiểu được này, tình yêu của Ta được bày tỏ. (67, 26)

3. Các con đang sống trong hiện tại và không biết Ta đã định sẵn điều gì cho tương lai của các con. Ta đang chuẩn bị những đoàn quân lớn các thực thể tinh thần sẽ cư ngụ trên Trái Đất và mang theo một sứ mệnh khó khăn, và các con phải biết rằng nhiều người trong các con sẽ là cha mẹ của những sinh linh mà các sứ giả của Ta sẽ nhập thể vào. Nhiệm vụ của các con là chuẩn bị nội tâm để biết cách đón nhận và hướng dẫn họ. (128, 8)

4. Ta muốn nói với các con về nhiều chủ đề tâm linh, nhưng các con vẫn chưa thể hiểu được. Nếu Ta tiết lộ cho các con biết các con đã xuống Trái Đất trong những loại nơi ở nào, các con sẽ không thể hiểu được làm sao mình lại sống ở những nơi như vậy.

5. Hôm nay các con có thể phủ nhận rằng các con biết “Thung lũng Tâm linh”, bởi vì linh hồn các con, miễn là còn nhập thể, không thể tiếp cận quá khứ của mình, để nó không trở nên kiêu ngạo, cũng không bị đè nén, hay tuyệt vọng trước sự tồn tại mới của mình, nơi nó phải bắt đầu lại từ đầu như trong một cuộc đời mới.

6. Dù các con có muốn đi chăng nữa, các con cũng không thể nhớ lại

được. Ta chỉ cho phép các con giữ lại một chút linh cảm hay trực giác về những gì Ta đang tiết lộ cho các con ở đây, để các con kiên trì trong cuộc đấu tranh của cuộc sống và sẵn lòng chịu đựng những thử thách.

7. Các con có thể nghi ngờ mọi điều Ta nói với các con, nhưng thật sự, thế giới linh hồn ấy chính là quê hương của các con khi các con còn là những linh hồn. Các con là cư dân của nơi chốn ấy, nơi các con không biết đến đau khổ, nơi các con cảm nhận được vinh quang của Cha trong bản thể mình, vì trong Ngài không có tí vết nào.

8. Nhưng các con không có công đức, và vì thế, các con buộc phải rời bỏ thiên đàng đó và xuống thế gian, để linh hồn các con có thể giành lại vương quốc đó nhờ nỗ lực của chính mình.

9. Nhưng các con ngày càng sa sút về mặt đạo đức, cho đến khi các con cảm thấy rất xa cách với cái Thần thánh và Tâm linh, nguồn gốc của các con. (114, 35-36)

10. Khi linh hồn đến với trần gian, nó tràn đầy những ý định tốt đẹp nhất, dâng hiến cuộc đời mình cho Cha, làm vui lòng Ngài trong mọi sự, và hữu ích cho người lân cận.

11. Nhưng ngay khi thấy mình bị giam cầm trong thân xác, bị cám dỗ và thử thách theo muôn vàn cách trên con đường đời, linh hồn trở nên yếu đuối, khuất phục trước những ham muốn của “thân xác”, sa ngã trước những cám dỗ, trở nên ích kỷ và cuối cùng yêu chính mình hơn tất cả, và chỉ trong chốc lát mới

lắng nghe Thần Khí, nơi ghi chép định mệnh và những lời thề nguyện.

12. Lời Ta giúp các con nhớ lại giao ước thiêng liêng của mình và chiến thắng những cám dỗ và trở ngại.

13. Không ai có thể nói rằng mình chưa bao giờ đi chệch khỏi con đường mà Ta đã vạch ra. Nhưng Ta tha thứ cho các con, để các con học cách tha thứ cho đồng loại. (245, 47-48)

14. Cần có một sự dạy dỗ tâm linh sâu sắc để con người sống hòa hợp với tiếng nói của lương tâm mình. Bởi vì mặc dù mọi thứ đều thấm đẫm tình yêu thiêng liêng, được tạo ra một cách khôn ngoan vì lợi ích và hạnh phúc của con người, nhưng vật chất bao quanh con người trên thế gian này lại là một thử thách cho linh hồn, kể từ khoảnh khắc nó cư ngụ trong một thế giới mà nó không thuộc về, và kết hợp với một thân xác có bản chất khác với bản chất của nó.

15. Trong đó, các con có thể thấy lý do tại sao linh hồn lại quên đi quá khứ của mình. Kể từ khoảnh khắc nó nhập thể vào một sinh linh vô thức vừa mới chào đời và hòa nhập với nó, nó bắt đầu một cuộc sống gần bó chặt chẽ với thân xác đó.

16. Chỉ còn lại hai đặc tính của Thần Thánh: lương tâm và trực giác; nhưng nhân cách, những việc đã làm và quá khứ vẫn bị che giấu trong một thời gian. Đó là ý định của Cha.

17. Linh hồn đến từ ánh sáng của một quê hương cao cả để sống trong những hoàn cảnh khốn khổ

của thể gian này, sẽ ra sao nếu nó nhớ lại quá khứ của mình? Và sẽ có những sự kiêu ngạo nào giữa loài người nếu sự vĩ đại từng tồn tại trong linh hồn họ ở một kiếp sống khác được tiết lộ cho họ? (257, 18-19)

Đánh giá đúng đắn về cơ thể và sự dẫn dắt của tinh thần

18. Ta không chỉ bảo các con rằng các con phải thanh tẩy linh hồn mình, mà còn phải làm cho cơ thể mình khỏe mạnh, để các thể hệ mới sinh ra từ các con được khỏe mạnh và linh hồn họ có thể hoàn thành sứ mệnh khó khăn của mình. (51, 59)

19. Hãy quan tâm đến sức khỏe của cơ thể các con, hãy chăm sóc để duy trì sức sống và sinh lực của nó. Giáo lý của Ta khuyên các con hãy chăm sóc đầy tình yêu thương cho linh hồn và cơ thể của mình, vì cả hai bổ sung cho nhau và cần nhau trong việc hoàn thành sứ mệnh tinh thần khó khăn được giao phó cho chúng. (92, 75)

20. Đừng coi trọng cơ thể các con hơn mức thực tế, và cũng đừng để nó chiếm lấy vị trí vốn chỉ dành cho linh hồn các con.

21. Hãy hiểu rằng vỏ bọc thể xác chỉ là công cụ mà các con cần để linh hồn có thể thể hiện mình trên trần gian. (62, 22-23)

22. Hãy nhìn xem giáo lý này có lợi cho linh hồn các con như thế nào; vì trong khi vật chất cơ thể ngày càng gần gũi hơn với lòng đất theo từng ngày trôi qua, thì linh hồn lại ngày càng gần gũi hơn với cõi vĩnh hằng.

23. Thân xác là điểm tựa mà linh hồn nương tựa trong suốt thời gian cư ngụ trên trần gian. Tại sao lại để nó trở thành xiềng xích trói buộc, hay ngục tù giam cầm? Tại sao lại để nó làm người cầm lái cuộc đời các con? Liệu có đúng không khi một người mù dẫn dắt người có đôi mắt sáng? (126, 15-16)

24. Lời dạy này đơn giản như mọi điều thuần khiết, thiêng liêng, và vì thế dễ hiểu. Nhưng đôi khi các con sẽ thấy khó khăn khi đưa nó vào thực hành. Những nỗ lực của linh hồn đòi hỏi sự cố gắng, sự từ bỏ hoặc hy sinh từ phía thân thể, và nếu các con thiếu giáo dục hoặc kỷ luật tinh thần, các con sẽ phải chịu khổ.

25. Từ thuở khai thiên lập địa, đã có cuộc chiến giữa linh hồn và “thân xác” trong nỗ lực hiểu điều gì là đúng đắn, được phép và tốt lành, để sống một cuộc đời phù hợp với luật pháp do Đức Chúa Trời ban cho.

26. Trong cuộc đấu tranh gian khổ này, các con có cảm giác như thể một thế lực xa lạ và độc ác liên tục dụ dỗ các con quay lưng lại với cuộc chiến, và mời gọi các con sử dụng quyền tự do ý chí của mình để tiếp tục con đường vật chất.

27. Ta nói với các con rằng không có cám dỗ nào lớn hơn sự yếu đuối của thân xác các con: nhạy cảm với mọi thứ xung quanh; yếu đuối đến mức dễ dàng khuất phục; dễ bị đánh ngã và cám dỗ. Nhưng ai đã học được cách chế ngự những ham muốn, đam mê và sự yếu đuối của cơ thể,

thì đã chiến thắng cám dỗ mà họ mang trong chính mình. (271, 49-50)

28. Trái đất là một chiến trường, ở đó có nhiều điều để học hỏi. Nếu không phải vậy, thì vài năm sống trên hành tinh này là đủ cho các con, và các con sẽ không bị gửi đi lần này đến lần khác để được tái sinh. Không có hang mộ nào u ám và tối tăm hơn cho linh hồn hơn chính cơ thể của nó, khi cơ thể đó bị bám bẩn bởi sự bẩn thỉu và chủ nghĩa vật chất.

29. Lời Ta sẽ nâng các con lên khỏi nắm mờ này và ban cho các con đôi cánh, để các con có thể bay lên những cõi bình an và ánh sáng tâm linh. (213, 24-25)

Ý nghĩa và nhiệm vụ của linh hồn, tinh thần và lương tâm trong con người

30. Con người có thể tồn tại mà không cần tinh thần, chỉ nhờ vào cuộc sống thể xác có linh hồn; nhưng khi đó, con người sẽ không còn là một sinh vật con người nữa. Con người sẽ có linh hồn nhưng không có tinh thần, nhưng khi đó, con người sẽ không thể tự dẫn dắt bản thân, cũng không còn là sinh vật cao quý nhất, người nhận biết luật pháp qua tinh thần, phân biệt thiện ác và tiếp nhận mọi sự mặc khải thiêng liêng. (59, 56)

31. Thần trí phải soi sáng linh hồn, và linh hồn phải dẫn dắt thân xác. (71, 9)

32. Trong khi trên thế gian, có những người chạy theo sự vĩ đại giả tạo, thì những người khác lại nói

rằng con người là một sinh vật tầm thường trước mặt Đức Chúa Trời, và thậm chí có những người so sánh mình với con sâu dưới đất. Chắc chắn, thân thể vật chất của các con có thể trông nhỏ bé giữa sự sáng tạo của Ta, nhưng đối với Ta thì không phải vậy, bởi vì sự khôn ngoan và khả năng mà Ta đã dùng để tạo ra nó.

33. Nhưng làm sao các con có thể đánh giá sự vĩ đại của bản thể mình dựa trên kích thước của thân thể? Các con không cảm nhận được sự hiện diện của linh hồn trong đó sao? Linh hồn lớn hơn thân thể các con, sự tồn tại của nó là vĩnh cửu, con đường của nó là vô tận, các con không thể nhận ra điểm kết thúc của sự phát triển của nó, cũng như không thể nhận ra nguồn gốc của nó. Ta không muốn thấy các con nhỏ bé, Ta đã tạo ra các con để các con đạt đến sự vĩ đại. Các con có biết khi nào Ta coi con người là nhỏ bé không? Đó là khi con người sa đọa trong tội lỗi, vì khi đó con người đã mất đi sự cao quý và phẩm giá của mình.

34. Từ lâu rồi các con đã không còn gần bó với Ta, các con không còn biết mình thực sự là ai, bởi vì các con đã để cho nhiều phẩm chất, khả năng và ân sủng mà Đấng Tạo Hóa đã đặt vào bản thể các con ngủ yên không được sử dụng. Các con đang ngủ quên về linh hồn và tinh thần, trong khi chính những phẩm chất tinh thần đó mới là sự vĩ đại thực sự của con người. Các con đang sống như những sinh vật thuộc về thể

gian này, bởi vì họ sinh ra và chết đi trong thế gian này. (85, 56-57)

35. Bằng lời yêu thương của Ta, Ta chứng minh cho các con thấy giá trị mà tinh thần của các con có đối với Ta. Không có gì trong thế giới vật chất vĩ đại hơn tinh thần của các con — không phải ngôi sao vua với ánh sáng của nó, cũng không phải trái đất với tất cả những kỳ quan của nó, cũng không phải bất kỳ tạo vật nào khác vĩ đại hơn tinh thần mà Ta đã ban cho các con, vì nó là một hạt thần thánh, là một ngọn lửa phát xuất từ Thần Thánh.

36. Ngoài Đức Chúa Trời, chỉ có các linh hồn mới sở hữu trí tuệ thiêng liêng, ý thức, ý chí và tự do ý chí.

37. Trên bản năng và những ham muốn của “thể xác”, có một ánh sáng, đó là linh hồn các con, và trên ánh sáng đó, có một người dẫn đường, một cuốn sách giáo khoa và một vị thẩm phán, đó chính là Thần Khí. (86, 68)

38. Nhân loại nói với Ta trong chủ nghĩa vật chất của họ: “Liệu vương quốc của Thần linh có tồn tại không?” Nhưng Ta trả lời các người: Hỡi những kẻ vô tín, các người là những Thomas của “Thời đại Thứ ba”. Những cảm xúc của lòng trắc ẩn và thương xót, của sự dịu dàng, nhân từ và hào hiệp không phải là đặc tính của thân xác, cũng như những ân sủng mà các người mang trong mình. Tất cả những cảm xúc đã in sâu trong trái tim và trí óc các người, tất cả những khả năng ấy đều thuộc về Thần Khí, và các người không được chối bỏ nó. “Thân xác”

chỉ là một công cụ hữu hạn, nhưng Thần Khí thì không phải vậy: nó vĩ đại vì nó là một nguyên tử của Đức Chúa Trời.

39. Hãy tìm nơi ngự trị của tinh thần các con trong cốt lõi của bản thể các con và tìm sự khôn ngoan vĩ đại trong vinh quang của tình yêu. (147, 21-22)

40. Quả thật, Ta nói với các con, từ những ngày đầu tiên của nhân loại, con người đã sở hữu kiến thức trực giác rằng mình mang trong mình một thực thể tinh thần — một thực thể, dù vô hình, nhưng đã bộc lộ qua những công việc khác nhau trong cuộc đời của con người.

41. Chúa của các con đã thỉnh thoảng tiết lộ cho các con về sự tồn tại của Thần, bản chất và sự hiện hữu ẩn giấu của Ngài. Bởi vì mặc dù các con mang Ngài trong mình, nhưng bức màn mà sự vật chất hóa bao phủ các con lại dày đặc đến mức các con không thể nhận ra điều quý giá và tinh khiết nhất trong bản thể của mình.

42. Con người đã dám phủ nhận nhiều sự thật. Tuy nhiên — niềm tin vào sự tồn tại của linh hồn mình không nằm trong số những điều mà con người chống đối mạnh mẽ nhất, bởi vì con người đã cảm nhận và cuối cùng hiểu ra rằng việc phủ nhận linh hồn mình cũng giống như việc phủ nhận chính bản thân mình.

43. Khi thân xác con người suy đồi vì những đam mê, những thói hư tật xấu và sự hưởng thụ giác quan, nó đã trở thành một xiềng xích, một tấm khăn che mắt đen tối, một nhà

tù và một chướng ngại vật cản trở sự phát triển của linh hồn. Tuy nhiên, trong những giờ phút thử thách, con người chưa bao giờ thiếu một tia sáng nội tâm nào đến giúp đỡ mình.

44. Thật vậy, Ta nói với các con, biểu hiện cao cả và thuần khiết nhất của Thần Khí chính là lương tâm, ánh sáng nội tâm khiến con người trở thành sinh vật đầu tiên, cao cả nhất, vĩ đại nhất và cao quý nhất trong tất cả các loài xung quanh. (170, 56-60)

45. Ta nói với mọi người rằng danh hiệu cao quý và đẹp đẽ nhất mà con người sở hữu chính là được làm “Con của Thiên Chúa”, dù điều đó cần phải được xứng đáng.

46. Ý nghĩa của Luật pháp và các giáo huấn là để mặc khải cho các con sự hiểu biết về Chân lý của Ta, để các con có thể trở thành những đứa con xứng đáng của Đấng Cha Thiên Thượng, Đấng là sự Hoàn Hảo Tối Cao. (267, 53)

47. Các con biết rằng các con được tạo dựng “theo hình ảnh và giống như Ta”; nhưng khi các con nói điều đó, các con nghĩ đến hình dáng con người của mình. Ta nói với các con, hình ảnh của Ta không ở đó, mà ở trong linh hồn các con, linh hồn đó — để trở nên giống Ta — phải hoàn thiện bằng cách thực hành các đức tính.

48. Ta là Con Đường, Sự Thật và Sự Sống, là Công lý và Lành Lành, và tất cả những điều này đều xuất phát từ Tình Yêu Thần Thánh. Bây giờ các con đã hiểu mình phải trở thành

như thế nào để trở thành “hình ảnh và bản sao của Ta” chưa? (31, 51-52)

49. Các con có một hình ảnh phản chiếu của Thần Thánh trong mình, Ta thực sự ở trong các con. Trí tuệ, ý chí, khả năng, giác quan và các đức tính mà các con sở hữu, chứng tỏ bản chất cao cả mà các con thuộc về, và là một chứng từ sống động về Cha, Đấng mà các con xuất phát từ đó.

50. Đôi khi, các con làm ô uế và làm nhục hình ảnh mà các con mang trong bản thể mình từ Ta bằng sự bất tuân và tội lỗi. Khi đó, các con không giống Ta; vì chỉ có thân xác và linh hồn con người thôi thì chưa đủ để trở thành hình ảnh của Đấng Tạo Hóa. Sự giống Ta thực sự nằm ở ánh sáng và tình yêu của các con dành cho tất cả những người lân cận. (225, 23-24)

51. Ta đã tạo ra các con “theo hình ảnh và sự giống Ta”, và vì Ta vừa là Ba vừa là Một, nên trong các con cũng tồn tại Ba Ngôi này.

52. Thân xác vật chất của các con đại diện cho sự sáng tạo nhờ vào cấu trúc hoàn hảo và sự hài hòa của nó. Linh hồn nhập thể của các con là hình ảnh của “Lời”, Đấng đã trở thành con người để để lại dấu vết tình yêu trên thế giới loài người, và tinh thần của các con là một tia sáng rực rỡ từ Ánh Sáng Thần Thánh của Thánh Thần. (220, 11-12)

53. Linh hồn các con sẽ có công đức gì nếu nó hoạt động trong một thân xác không có ý chí và không có khuynh hướng riêng? Cuộc chiến

của linh hồn với vỏ bọc thân xác là cuộc chiến giữa quyền năng này với quyền năng kia. Ở đó, linh hồn tìm thấy thước đo mà tại đó nó phải chứng minh sự vượt trội và sự vĩ đại của linh hồn. Đó là thử thách mà trong đó linh hồn thường trong chốc lát đã sa ngã trước những cám dỗ mà thế gian đưa đến cho nó qua “thân xác”. Sức mạnh mà những cám dỗ này tác động lên linh hồn lớn đến nỗi cuối cùng các con có cảm giác rằng một sức mạnh siêu nhiên và độc ác đã kéo các con vào sự hủy diệt và hủy hoại các con trong những đam mê.

54. Trách nhiệm của linh hồn trước mặt Thiên Chúa lớn lao biết bao! Thân xác không gánh vác trách nhiệm này. Hãy xem, khi cái chết đến, nó sẽ nằm yên dưới đất mãi mãi. Khi nào các con mới tích lũy được công đức để linh hồn xứng đáng được cư ngụ trong những nơi ở hoàn hảo hơn nơi các con đang sống?

55. Thế gian dâng tặng các con những vương miện chỉ chứng tỏ sự hão huyền, kiêu ngạo và vinh quang giả tạo. Linh hồn nào biết vượt qua những sự hão huyền ấy sẽ được dành sẵn một vương miện khác ở cõi bên kia, đó là vương miện của sự khôn ngoan của Ta. (53, 9-11)

56. Cuộc sống nên được thể hiện nhiều hơn trong linh hồn hơn là trong thân xác. Đã có bao nhiêu người sống trên thế gian này; nhưng chỉ có rất ít người sống bằng tinh thần, thể hiện ân sủng tồn tại trong mỗi con người, trong tia lửa thiêng

liêng mà Đấng Tạo Hóa đã đặt vào con người.

57. Nếu con người có thể giữ được khả năng thấu thị trong tâm hồn mình, thì nhờ đó họ có thể nhìn thấy quá khứ, hiện tại và tương lai của mình.

58. Tâm hồn giống như cuốn sách Trí tuệ Thần thánh của Ta. Nó chứa đựng biết bao điều! Nó luôn luôn có điều gì đó để tiết lộ cho các con — đôi khi là những sự mặc khải sâu sắc đến mức các con không thể hiểu được.

59. Tia sáng đó, hiện diện trong mỗi con người, là sợi dây kết nối con người với thế giới tâm linh, là điều đưa con người đến gần với thế giới bên kia và với Cha của mình. (201, 37-40)

60. Ôi, giá như bản chất vật chất của các con có thể tiếp nhận những gì tinh thần của các con nhận được qua khả năng tiên tri! Bởi vì tinh thần của các con không bao giờ ngừng quan sát, ngay cả khi cơ thể, do bản chất vật chất của nó, không nhận thức được điều gì. Khi nào các con mới có thể hiểu được tinh thần của mình? (266, 11)

61. Chẳng nào các người, những người không yêu cuộc sống vì gọi nó là tàn nhẫn, vẫn chưa nhận ra ý nghĩa của linh hồn trong con người và không để linh hồn dẫn dắt mình, thì các người sẽ không tìm thấy điều gì có giá trị thực sự.

62. Chính Thần Khí là Đấng nâng tâm hồn lên một cuộc sống cao cả hơn, vượt lên trên vật chất và những đam mê của nó. Sự thánh

hóa sẽ giúp các con cảm nhận được tình yêu vĩ đại của Thiên Chúa, nếu các con thành công trong việc thực hiện điều đó. Khi đó, các con sẽ hiểu được ý nghĩa của cuộc sống, sẽ chiêm ngưỡng vẻ đẹp của nó và khám phá ra sự khôn ngoan của nó. Khi đó, các con sẽ biết tại sao Ta đã gọi nó là “Cuộc Sống”.

63. Ai dám bác bỏ giáo lý này bằng cách nói rằng nó không đúng, sau khi đã biết và hiểu nó?

64. Khi các con hiểu rằng giá trị thực sự của các con nằm trong tâm hồn các con, các con sẽ sống hòa hợp với mọi thứ do Cha các con tạo ra.

65. Khi đó, tâm hồn sẽ làm đẹp cuộc sống con người nghèo nàn; nhưng trước tiên, con người phải từ bỏ mọi đam mê khiến họ xa cách Thiên Chúa, để bước theo con đường công chính và khôn ngoan. Khi đó, cuộc sống thật sự sẽ bắt đầu đối với các con, cuộc sống mà hôm nay các con nhìn nhận một cách thờ ơ, vì các con không biết mình đang khinh thường điều gì, và không có khái niệm về sự hoàn hảo của nó. (11, 44-48)

Đền thờ của Đức Chúa Trời
trong con người

66. Ý niệm mà nhân loại có về Ta là non sót, bởi vì họ không hiểu được những mặc khải mà Ta đã không ngừng ban cho họ. Đối với ai biết chuẩn bị, Ta hiện diện một cách rõ ràng và có thể chạm tới, và hiện diện khắp mọi nơi; nhưng đối với ai không có sự nhạy cảm, vì chủ nghĩa

vật chất đã làm cứng lòng họ, thì việc Ta tồn tại là điều khó hiểu, và họ có cảm giác rằng Ta ở một nơi vô cùng xa xôi, rằng không thể nào cảm nhận hay nhìn thấy Ta theo bất kỳ cách nào.

67. Con người phải biết rằng họ mang Ta trong mình, rằng trong tâm hồn và trong ánh sáng của tinh thần, họ sở hữu sự hiện diện thuần khiết của Thần Thánh. (83, 50-51)

68. Nỗi đau khổ đang đè nặng lên con người thời đại này đang dẫn dắt họ từng bước, mà họ không hề hay biết, đến trước cổng của thánh điện nội tâm; trước thánh điện đó — không thể đi tiếp được nữa — họ sẽ hỏi: “Lạy Chúa, Ngài ở đâu?” Và từ bên trong thánh điện, giọng nói nhân từ của Thầy sẽ vang lên và nói với họ: “Ta ở đây, nơi Ta luôn ngự — trong tâm hồn các con.” (104, 50)

69. Các con đã được sinh ra trong Ta. Các con đã nhận được cuộc sống tinh thần và vật chất từ Cha. Và theo nghĩa bóng, Ta có thể nói với các con rằng, cùng lúc các con được sinh ra trong Ta, Ta cũng đã được sinh ra trong các con.

70. Ta được sinh ra trong tâm hồn các con, lớn lên cùng sự phát triển của các con và hoàn toàn tỏ mình ra trong những việc làm yêu thương của các con, để các con có thể vui mừng nói: “Chúa ở cùng con.” (138, 68-69)

71. Hôm nay các con vẫn còn là những học trò nhỏ và chưa thể luôn hiểu đúng lời dạy của Ta; nhưng trước mắt, hãy nói chuyện với Thiên Chúa bằng trái tim, bằng suy nghĩ

của các con, và Ngài sẽ đáp lại các con từ tận sâu thẳm bản thể của các con. Thông điệp của Ngài, sẽ nói trong tâm hồn các con, sẽ là một tiếng nói rõ ràng, khôn ngoan, đầy tình yêu thương, mà các con sẽ dần dần khám phá ra, và sau này các con sẽ quen với nó. (205, 47)

72. Trong “Thời kỳ Thứ ba” này, Ta sẽ xây dựng Giáo hội Thánh Thần trong lòng các môn đệ của Ta. Nơi đó, Đức Chúa Trời Tạo Hóa sẽ ngự trị, Đức Chúa Trời Mạnh Mẽ, Đức Chúa Trời đã trở thành con người trong “Thời kỳ Thứ hai”, Đức Chúa Trời của Trí tuệ Vô hạn. Ngài sống trong các con, nhưng nếu các con muốn cảm nhận Ngài và nghe thấy tiếng nói của Ngài, các con phải chuẩn bị tâm hồn mình.

73. Ai làm điều thiện thì cảm nhận được sự hiện diện của Ta trong lòng, cũng như ai khiêm nhường hay xem mỗi người lân cận là anh em.

74. Trong linh hồn các con tồn tại Đền Thánh của Thánh Thần. Vùng đất này bất khả xâm phạm, không có cơn bão hay cơn lốc nào có thể phá hủy nó. Nó vô hình và vô hình trước mắt con người, những cột trụ của nó phải là khát vọng phát triển trong điều thiện. Mái vòm của nó là ân sủng mà Cha ban cho các con cái của Ngài, cánh cửa là tình yêu của Mẹ Thiên Chúa; vì ai gõ cửa nhà Ta cũng sẽ chạm đến trái tim của Mẹ Thiên Chúa.

75. Hỡi các môn đệ, đây là sự thật sống trong Giáo Hội Thánh Thần, để các con không thuộc về những ai bị lạc lối bởi những giải thích sai lầm.

Những nhà thờ bằng đá chỉ là một biểu tượng, và từ chúng sẽ không còn viên đá nào chồng lên viên đá nào.

76. Ta muốn ngọn lửa đức tin luôn bùng cháy trên bàn thờ nội tâm của các con và các con hiểu rằng, bằng những việc làm của mình, các con đang đặt nền móng mà một ngày nào đó ngôi đền vĩ đại sẽ được xây dựng trên đó. Ta thử thách tất cả mọi người với những ý tưởng khác nhau của họ và tác động lên họ, vì Ta sẽ cho tất cả mọi người được tham gia vào việc xây dựng Đền thờ của Ta. (148, 44-48)

Chương 33 - Nam và nữ, cha mẹ và con cái, hôn nhân và gia đình

Mối quan hệ giữa nam và nữ

1. Ngay cả trước khi các con đến trần gian, Ta đã biết trước con đường đời và những khuynh hướng của các con, và để đồng hành cùng các con trên hành trình cuộc đời, Ta đã đặt trên con đường của các con một trái tim, trái tim đó sẽ chiếu sáng con đường nhờ tình yêu dành cho các con. Trái tim đó là của cả nam lẫn nữ. Bằng cách đó, Ta muốn ban cho các con một sự trợ giúp, để các con trở thành một cây gậy của đức tin, sức mạnh đạo đức và lòng thương xót cho những ai cần đến nó. (256, 55)

2. Tôi muốn các con được chia sẻ niềm hạnh phúc làm cha mẹ, và vì thế, Tôi đã làm cho các con trở

thành cha mẹ của loài người, để các con có thể tạo ra những sinh linh giống các con, và những linh hồn mà Tôi gửi đến sẽ nhập vào trong họ. Vì trong Thần Thánh và Vĩnh Hằng có tình yêu mẫu tử, nên Ta muốn trong cuộc sống con người có một sinh linh thể hiện điều đó, và sinh linh ấy chính là người phụ nữ.

3. Lúc ban đầu, con người được chia thành hai phần và như vậy hai giới tính được tạo ra, một là nam, một là nữ; trong nam có sức mạnh, trí tuệ, phẩm giá; trong nữ có sự dịu dàng, duyên dáng, vẻ đẹp. Một là hạt giống, một là đất màu mỡ. Hãy nhìn đây, hai sinh vật chỉ khi kết hợp với nhau mới có thể cảm thấy trọn vẹn, hoàn hảo và hạnh phúc. Trong sự hòa hợp của họ, họ sẽ trở thành một “thân xác”, một ý chí và một lý tưởng duy nhất.

4. Nếu sự kết hợp này được truyền cảm hứng bởi Thần Khí và Tình Yêu, thì nó được gọi là hôn nhân. (38, 29-31)

5. Thật vậy, Ta nói với các con: Ta thấy rằng trong thời đại này, đàn ông và phụ nữ đã đi chệch khỏi con đường của mình.

6. Ta thấy những người đàn ông không thực hiện nghĩa vụ của mình; những người phụ nữ trốn tránh thiên chức làm mẹ, và những người khác xâm nhập vào những lĩnh vực dành cho đàn ông, mặc dù từ xưa đã nói với các con rằng người đàn ông là đầu của người phụ nữ.

7. Vì vậy, người phụ nữ đừng cảm thấy bị coi thường; vì bây giờ Ta nói

với các người rằng người phụ nữ là trái tim của người đàn ông.

8. Nay, chính vì thế mà Ta đã thiết lập và thánh hóa hôn nhân. Bởi vì trong sự kết hợp của hai thực thể này, vốn ngang hàng về mặt tinh thần nhưng khác biệt về mặt thể xác, mới có được trạng thái hoàn hảo. (66, 68, 69)

9. Rất ít người tìm kiếm cuộc sống trong thiên đường của hòa bình, ánh sáng và sự hài hòa, bằng cách tuân giữ các luật pháp thiêng liêng với tình yêu.

10. Con đường mà loài người đã đi qua thật dài, nhưng họ vẫn thích ăn những trái cấm, những thứ chỉ tích tụ đau khổ và thất vọng trong cuộc đời họ. Trái cấm là những thứ tuy tốt vì do Đức Chúa Trời tạo ra, nhưng có thể gây hại cho con người nếu họ không chuẩn bị đầy đủ hoặc lạm dụng chúng.

11. Người nam và người nữ nhận lấy trái cây của sự sống mà không có sự chuẩn bị, và không nhận ra trách nhiệm của mình đối với Đấng Tạo Hóa khi họ sinh ra những sinh linh mới để làm người trên trái đất. (34, 12-14)

12. Một số người hỏi Ta: “Lạy Chúa, tình yêu con người có phải là điều không được phép và đáng ghê tởm trước mặt Ngài, và Ngài chỉ chấp nhận tình yêu thiêng liêng thôi sao?”

13. Không, hỡi dân Ta. Dù những cảm xúc cao cả và thuần khiết nhất của tình yêu thuộc về tinh thần, nhưng Ta cũng đã đặt một trái tim vào thân xác con người để trái tim

ấy yêu thương, và Ta đã ban cho nó những cảm xúc để qua đó trái tim yêu thương mọi thứ xung quanh nó.

14. Tình yêu mà gốc rễ chỉ nằm trong thể xác là đặc trưng của những sinh vật thiếu lý trí, vì họ thiếu lương tâm để soi sáng con đường của họ. Hơn nữa, Ta nói với các con rằng những mối quan hệ tốt đẹp luôn sinh ra những trái ngọt, và những linh hồn ánh sáng sẽ nhập thể trong đó. (127, 7-8, 10)

15. Ta không đòi hỏi các con phải hy sinh những điều vượt quá khả năng con người. Ta không yêu cầu người đàn ông từ bỏ bản chất đàn ông để theo Ta, cũng không yêu cầu người phụ nữ từ bỏ bản chất phụ nữ để hoàn thành một nhiệm vụ tinh thần. Ta không tách người chồng khỏi người vợ, cũng không tách người vợ khỏi người chồng để cô ấy có thể phụng sự Ta; Ta cũng không bảo cha mẹ phải bỏ con cái hay từ bỏ công việc để theo Ta.

16. Tôi đã làm cho cả hai bên hiểu rõ, khi tôi biến họ thành “những người làm việc trong vườn nho này”, rằng để trở thành tôi tớ của tôi, họ không ngừng là con người, và vì thế họ phải hiểu rằng phải dâng cho Đức Chúa Trời những gì thuộc về Đức Chúa Trời, và cho thế gian những gì thuộc về thế gian. (133, 55-56)

Bản chất và sứ mệnh của người đàn ông

17. Ta đã ban cho các người, những người đàn ông, một gia tài, một tài sản, đó là người phụ nữ được giao

phó cho các người để các người yêu thương và chăm sóc. Tuy nhiên, người bạn đời của các người đã đến với Ta và than khóc trước mặt Ta vì sự thiếu hiểu biết của các người.

18. Ta đã nói với các người rằng các người mạnh mẽ, rằng các người được tạo ra “theo hình ảnh và sự giống Ta”. Tuy nhiên, Ta không ra lệnh cho các người hạ nhục người phụ nữ và biến cô ấy thành nô lệ của các người.

19. Ta đã làm cho các con mạnh mẽ để các con đại diện cho Ta trong gia đình mình: mạnh mẽ về đức hạnh, về tài năng, và Ta đã ban cho các con người phụ nữ làm bạn đời để bổ sung cho cuộc sống trần gian của các con, để các con tìm thấy sức mạnh trong tình yêu lẫn nhau, đối mặt với những thử thách và số phận đầy biến động. (6, 61)

20. Hãy suy ngẫm, hỡi các người đàn ông, rằng chính các người thường là những kẻ đã lôi kéo những người phụ nữ đức hạnh sa ngã vào lưới của mình, bằng cách tìm kiếm những mặt yếu đuối và nhạy cảm trong họ. Nhưng những tấm gương vốn trong suốt mà nay đã mờ đục, các người phải khiến chúng phản chiếu lại sự trong sạch và vẻ đẹp của tâm hồn họ.

21. Tại sao ngày nay các người lại khinh miệt chính những người mà trước đây các người đã dụ dỗ vào một cuộc sống sa đọa? Tại sao các người lại than phiền về sự suy đồi của phụ nữ? Hãy hiểu rằng, nếu các người đã dẫn dắt họ vào con đường của Luật pháp Ta, tức là Luật pháp

của trái tim và tinh thần, của sự tôn trọng và tình yêu thương, bằng cách yêu thương họ với tình yêu nâng cao chứ không phải với đam mê hạ thấp, thì các người sẽ không có lý do để khóc lóc và than vãn, và họ sẽ không sa ngã.

22. Người đàn ông tìm kiếm và mong đợi ở người phụ nữ những đức tính và vẻ đẹp. Nhưng tại sao các người lại đòi hỏi những điều mà các người không xứng đáng?

23. Ta thấy các người vẫn còn tự cho mình có nhiều công đức, dù thực tế các người chỉ có rất ít. Hãy dùng hành động, lời nói và suy nghĩ của mình để xây dựng lại những gì các người đã phá hủy, và hãy trao cho sự chính trực, đạo đức và đức hạnh giá trị mà chúng đáng có.

24. Nếu các người nỗ lực như vậy, hãy các người đàn ông, các người sẽ giúp Chúa Giê-su trong công việc cứu rỗi của Ngài, và lòng các người sẽ tràn ngập niềm vui khi thấy các gia đình được tôn vinh bởi những người vợ tốt và những người mẹ đáng kính. Niềm vui của các người sẽ lớn lao khi thấy đức hạnh trở lại với những ai đã đánh mất nó.

25. Sự cứu rỗi dành cho tất cả mọi người. Tại sao ngay cả kẻ tội lỗi lớn nhất cũng không được cứu rỗi? Vì vậy, Ta nói với các con, hãy các con trai: Hãy hợp tác với Ta để cứu những người mà các con đã đẩy vào chỗ diệt vong, bằng cách truyền cho họ niềm hy vọng mới qua ánh sáng của giáo lý Ta. Hãy để những suy nghĩ đầy yêu thương của Ta chạm đến trí óc và trái tim họ. Hãy mang

những thông điệp của Ta đến cả những nhà tù và bệnh viện, thậm chí đến những nơi bùn lầy. Bởi vì ở đó, họ sẽ khóc vì hối hận và đau đớn, vì họ đã không đủ mạnh mẽ khi thể gian với những cám dỗ của nó kéo họ vào con đường hủy diệt.

26. Mỗi người phụ nữ từng là một đứa trẻ, mỗi người phụ nữ từng là một trinh nữ, vì vậy các con có thể chạm đến trái tim họ bằng sự đồng cảm.

27. Ta sẽ sử dụng những người đàn ông chưa làm ô uế những đức tính này, và giao phó nhiệm vụ này cho họ. Hãy nhớ rằng Ta đã nói với các con: “Các con sẽ được nhận biết qua những việc làm của các con.” Hãy để linh hồn nói qua hình hài trần thế.

28. Nhưng đối với những ai không sẵn lòng tôn trọng những nét duyên dáng mà Ta đã đặt vào bản thể ấy, Ta nói: Tại sao các con lại nói rằng các con yêu, trong khi điều các con cảm nhận không phải là tình yêu? Tại sao các con lại gây ra sự sa ngã cho người khác, và không có gì ngăn cản các con? Hãy suy ngẫm: Trái tim các con sẽ cảm thấy thế nào nếu những gì các con làm với những bông hoa đã rụng lá ấy lại được làm với mẹ, chị em hay người vợ mà các con yêu thương và kính trọng? Các con đã bao giờ nghĩ đến những vết thương mà các con đã gây ra cho cha mẹ của những người đã nuôi nấng họ bằng bao nhiêu tình yêu thương chưa?

29. Hãy hỏi lòng mình trong một cuộc kiểm tra thực sự dưới ánh sáng của lương tâm, liệu người ta có thể

gặt hái những gì mình không gieo trồng hay không.

30. Các con đang chuẩn bị gì cho cuộc sống tương lai của mình khi liên tục làm tổn thương những người thân cận? Sẽ có bao nhiêu người trở thành nạn nhân của các con? Kết cục của các con sẽ ra sao? Thật vậy, Ta nói với các con, các con đã biến nhiều người thành nạn nhân trong cơn lốc của những đam mê; một số thuộc về hiện tại của các con và những người khác thuộc về quá khứ của các con.

31. Ta muốn trái tim và miệng lưỡi, vốn là nơi chứa đựng sự bất trung và dối trá, trở thành nơi chứa đựng sự thật và tình yêu trong sạch.

32. Hãy soi sáng con đường của những người thân cận các con bằng lời nói và gương sáng của các con, để các con có thể trở thành những người cứu rỗi những người phụ nữ sa ngã. Ôi, giá như mỗi người trong các con có thể cứu rỗi được ít nhất một người!

33. Đừng nói xấu người phụ nữ đó, vì lời nói gây tổn thương, vốn làm tổn thương một người, sẽ làm tổn thương tất cả những ai nghe thấy nó — bởi vì từ giây phút đó, họ cũng trở thành những quan tòa độc ác.

34. Hãy tôn trọng hành vi và bí mật của người khác, vì việc phán xét họ không phải là việc của các con. Tôi thích những người đàn ông đã sa ngã vào tội lỗi mà tôi sẽ vực dậy hơn là những kẻ đạo đức giả, những người khoe khoang sự trong sạch nhưng vẫn phạm tội. Tôi thích một kẻ tội lỗi lớn nhưng chân thành hơn

là sự giả vờ đạo đức giả. Nếu các con muốn trang điểm, hãy mặc những bộ lễ phục của sự chân thành.

35. Nếu các con gặp một người phụ nữ đức hạnh với những cảm xúc cao thượng và cảm thấy mình không xứng đáng đến với cô ấy, dù các con yêu cô ấy, và nếu các con sau đó làm cô ấy tổn thương và khinh miệt cô ấy, rồi sau khi đã chịu đựng và nhận ra lỗi lầm của mình, các con quay lại tìm cô ấy để tìm sự an ủi, thì các con sẽ gõ cửa cô ấy một cách vô ích.

36. Nếu tất cả những người phụ nữ đã đóng vai trò trong cuộc đời của mỗi người đàn ông đều nhận được từ anh ta những lời nói và tình cảm của tình yêu, sự tôn trọng và sự thấu hiểu, thì thế giới của các bạn sẽ không ở mức độ tội lỗi như hiện nay. (235, 18-32)

Người phụ nữ, người vợ và người mẹ

37. Hỡi các phụ nữ, chính các con là những người duy trì sự bình an ít ỏi còn lại trên trái đất bằng lời cầu nguyện của mình — những người, với tư cách là những người bảo vệ trung thành của gia đình, đảm bảo rằng gia đình không thiếu sự ấm áp của tình yêu. Bằng cách này, các con hiệp nhất với Đức Mẹ Maria, Mẹ của các con, để đánh bại sự kiêu ngạo của con người. (130, 53)

38. Hỡi các chị em phụ nữ, những người đã làm ướt con đường thế gian này bằng nước mắt và đánh dấu bước đi của mình trong cuộc

đời này bằng máu: Hãy nghỉ ngơi nơi Ta, để các chị em lấy lại sức mạnh và tiếp tục là nơi nương tựa của tình yêu, là ngọn lửa của lò sưởi, là nền móng vững chắc của ngôi nhà mà Ta đã giao phó cho các chị em trên trần gian. Để các chị em tiếp tục là con chim sơn ca, với đôi cánh che chở cho chồng và con cái. Ta ban phước lành cho các con.

39. Ta tôn vinh người đàn ông và vị trí của người phụ nữ bên phải người đàn ông. Ta thánh hóa hôn nhân và ban phước lành cho gia đình.

40. Trong thời đại này, Ta đến với thanh gươm của tình yêu để sắp xếp lại mọi sự, vì trước đây chúng đã bị con người xáo trộn. (217, 29-31)

41. Quả thật, Ta nói với các con, sự đổi mới của loài người phải bắt đầu từ người phụ nữ, để những trái ngọt của họ, tức là những con người của ngày mai, được thoát khỏi những vết nhơ đã dẫn các con đến sự suy đồi.

42. Sau đó, việc đóng góp phần mình vào công trình phục hồi này sẽ thuộc về người đàn ông; vì ai đã làm hư hỏng một người phụ nữ thì sẽ phải vực dậy người đó.

43. Hôm nay, Ta đã truyền cảm hứng cho các con để cứu người phụ nữ đã vấp ngã trên con đường của mình; và khi các con đưa người mà các con đã cứu đến trước mặt Ta, Ta sẽ ban cho cô ấy một bông hoa, phước lành và sự bình an vô cùng lớn lao, để cô ấy không vấp ngã lần nữa.

44. Nếu các con hoàn thành nhiệm vụ này như vậy, những linh hồn đã

bị thế gian làm tổn thương sẽ cảm nhận được tình yêu của Chúa Giêsu tràn vào lòng họ.

45. Ta sẽ nghe thấy khi họ nói với Ta trong lời cầu nguyện: “Lạy Cha, xin đừng nhìn vào tội lỗi của con, xin chỉ nhìn vào nỗi đau của con. Xin đừng phán xét sự hư hỏng của con, xin chỉ nhìn vào nỗi khổ của con.” Vào khoảnh khắc đó, sự an ủi của Ta sẽ giáng xuống trái tim đang đau khổ ấy, và nó sẽ được thanh tẩy bằng nước mắt. Nếu các con chỉ biết rằng lời cầu nguyện của người tội lỗi được cảm nhận mạnh mẽ hơn lời cầu nguyện của kẻ kiêu ngạo, người tự cho mình là công chính và trong sạch. (235, 16-17, 43-45)

46. Con người chỉ thể hiện rất ít bằng chứng hay dấu hiệu về tình yêu mà Ta đã ban cho các con sự sống. Trong tất cả các cảm xúc của con người, tình yêu giống với tình yêu thần thánh nhất là tình yêu của người mẹ, vì trong đó có sự vô tư, sự hy sinh bản thân và nỗ lực làm cho đứa con hạnh phúc, ngay cả khi phải hy sinh. (242, 39)

47. Đối với các bà mẹ hiếm muộn, Thầy nói: Các con đã khao khát và cầu xin rằng thân thể các con trở thành nguồn sống, và đã hy vọng rằng vào một buổi tối hay một buổi sáng nào đó, các con sẽ nghe thấy nhịp đập của một trái tim non nớt trong lòng mình. Nhưng ngày và đêm đã trôi qua, và chỉ có những tiếng nức nở thoát ra từ lồng ngực các con, vì không có đứa trẻ nào gõ cửa trái tim các con.

48. Có bao nhiêu người trong các con, những người đang nghe Ta, và những người đã bị khoa học tước đoạt mọi hy vọng, sẽ phải thụ thai để các con tin vào quyền năng của Ta, và nhiều người sẽ nhận ra Ta qua phép lạ này. Hãy tỉnh thức và kiên nhẫn. Đừng quên lời Ta! (38, 42-43)

Việc giáo dục trẻ em và thanh thiếu niên

49. Hỡi các ông bố, hãy tránh những sai lầm và những tấm gương xấu. Ta không đòi hỏi các người phải hoàn hảo, chỉ cần tình yêu và sự chăm sóc dành cho con cái các người. Hãy chuẩn bị cả về tinh thần lẫn thể chất, vì ở thế giới bên kia, vô số linh hồn đang chờ đợi thời khắc để hóa thân thành con người giữa các người.

50. Ta muốn một nhân loại mới, không chỉ tăng lên về số lượng mà còn về đức hạnh, để con người có thể nhìn thấy thành phố hứa hẹn ở gần và con cái họ có thể đạt được điều đó, được sống trong Giê-ru-sa-lem Mới.

51. Ta muốn trái đất tràn ngập những con người có thiện chí, những người là hoa trái của tình yêu.

52. Hãy phá hủy Sodom và Gomorrah của thời đại này, đừng để lòng các con quen với tội lỗi của chúng, và đừng làm như những cư dân của chúng. (38, 44-47)

53. Hãy nhiệt tình chỉ đường cho con cái các con, dạy chúng tuân giữ các luật của Thần Khí và Vật Chất; và

nếu chúng vi phạm, hãy quở trách chúng, vì các con, với tư cách là cha mẹ, đại diện cho Ta trên đất. Hãy nhớ đến Chúa Giê-su, Đấng đã đầy cơn giận thánh, đã dạy cho những người buôn bán ở Giê-ru-sa-lem một bài học muôn đời, khi Ngài bảo vệ sự nghiệp của Đức Chúa Trời, những luật lệ bất biến. (41, 57)

54. Ngày nay, các con không còn là những đứa trẻ nhỏ nữa và có thể hiểu được ý nghĩa của những lời dạy của Ta. Các con cũng biết rằng linh hồn của các con không được tạo ra cùng lúc với thân xác mà các con đang sở hữu, và nguồn gốc của cái này không phải là nguồn gốc của cái kia. Những đứa trẻ mà các con đang bế trong vòng tay mang trong lòng sự ngây thơ, nhưng trong tâm hồn chúng ẩn chứa một quá khứ đôi khi dài hơn và tai hại hơn cả quá khứ của chính cha mẹ chúng. Trách nhiệm của những người phải chăm sóc những trái tim đó để linh hồn chúng đạt được tiến bộ trên con đường phát triển là lớn lao biết bao.

55. Vì vậy, đừng nhìn con cái các con với ít tình yêu hơn. Hãy nhớ rằng các con không biết chúng là ai, cũng không biết chúng đã làm gì. Thay vào đó, hãy gia tăng sự quan tâm và tình yêu dành cho chúng, và cảm tạ Cha các con vì Ngài đã đặt lòng thương xót của Ngài vào các con, để biến các con thành những người dẫn dắt và cố vấn cho những anh chị em tinh thần của các con, những người mà về mặt thể xác và huyết thống, các con tạm thời là cha mẹ của họ. (56, 31-32)

56. Ta nói với các ông bố rằng, cũng như các ông lo lắng cho tương lai vật chất của con cái mình, các ông cũng phải quan tâm đến tương lai thiêng liêng của chúng, dựa trên sứ mệnh mà các ông đã mang đến thế gian về mặt này. (81, 64)

57. Hãy biết rằng khi linh hồn nhập thể, nó mang theo tất cả khả năng của mình, rằng định mệnh của nó đã được ghi chép sẵn và do đó nó không cần phải nhận bất cứ điều gì từ thế gian này. Nó mang theo một sứ điệp hoặc một nhiệm vụ chuộc tội. Đôi khi nó gặt hái một hạt giống (tốt), và đôi khi nó trả một món nợ. Nhưng trong cuộc đời này, nó luôn nhận được một bài học về tình yêu mà Cha của nó ban cho.

58. Hỡi các người, những người đang dẫn dắt con cái mình qua cuộc đời này, hãy đảm bảo rằng khi thời kỳ ngây thơ của trẻ thơ qua đi, chúng sẽ bước đi trên con đường của Luật pháp Ta. Hãy khơi dậy tình cảm của chúng, tiết lộ cho chúng những khả năng của chúng và luôn khuyến khích chúng làm điều thiện, và thật sự, Ta nói với các người, ai mà các người dẫn dắt đến với Ta theo cách này, người đó sẽ được tràn ngập bởi ánh sáng tỏa ra từ ngọn lửa thiêng liêng, đó chính là tình yêu của Ta. (99, 64-65)

59. Về mặt tinh thần, các con đã đi được một chặng đường dài, và giờ đây các con ngạc nhiên trước thực giác và sự phát triển mà các thể hệ mới bộc lộ ngay từ thuở ấu thơ. Bởi vì đó là những linh hồn đã trải qua nhiều điều và giờ đây trở lại để dẫn

dắt nhân loại tiến lên — những người trên con đường của Thần linh và những người khác trên con đường của thế gian, tùy theo khả năng và sứ mệnh của họ. Nhưng ở tất cả họ, con người sẽ nhận thấy sự bình an nội tâm. Những sinh linh mà Ta đang nói với các con sẽ là con cái của các con. (220, 14)

60. Các con có nghĩ rằng một đứa trẻ, trước tấm gương xấu của một người cha trần thế, người có thói hư tật xấu hoặc độc ác, sẽ phạm sai lầm nếu không theo lối sống của ông ta? Hay các con nghĩ rằng đứa trẻ có nghĩa vụ phải đi theo bước chân của cha mẹ mình?

61. Thật vậy, Ta nói với các con, lương tâm và lý trí mới là những gì dẫn dắt các con vào con đường chính đáng. (271, 33-34)

62. Sự trong trắng được chúc phúc đã bị lây nhiễm bởi sự đồi bại của thế gian; những người trẻ tuổi lao theo con đường của họ với tốc độ chóng mặt, và ngay cả những trinh nữ cũng đã mất đi sự e thẹn, sự trong trắng và sự đoan trang. Tất cả những đức tính này đã biến mất khỏi trái tim họ. Họ đã nuôi dưỡng những đam mê trần tục và chỉ khao khát những thú vui dẫn họ đến sự hủy diệt.

63. Ta nói với các con một cách rõ ràng, để các con đứng dậy và bước đi vững chắc trên con đường phát triển tâm hồn mình. (344, 48)

64. Hãy khơi dậy trong giới trẻ tình yêu thương đồng loại, hãy trao cho họ những lý tưởng cao cả và cao quý, vì chính giới trẻ sẽ là những

người ngày mai đấu tranh để đạt được một cuộc sống mà trong đó công lý, tình yêu và tự do thiêng liêng của tinh thần tỏa sáng. Hãy chuẩn bị, vì trận chiến vĩ đại mà các lời tiên tri nói đến vẫn chưa đến. (139, 12)

Lời nhắn gửi đến các con và các trình nữ

65. Hỡi các linh hồn trẻ thơ, các con đều có một Cha Thiên Chúa trong Ta, và nếu Ta đã ban cho các con những bậc cha mẹ trần thế trong cuộc sống vật chất, thì đó là để họ ban sự sống cho thân xác các con và đại diện cho Cha Thiên Chúa của các con ở bên các con. Ta đã nói với các con: “Con phải yêu mến Thiên Chúa hơn tất cả mọi loài thụ tạo”, và Ta đã thêm: “Con phải tôn kính cha mẹ con.” Vậy nên, đừng bỏ bê bốn phận của các con. Nếu các con chưa biết ơn tình yêu của cha mẹ mình, và các con vẫn còn cha mẹ trên thế gian này, thì hãy chúc phúc cho họ và công nhận công lao của họ. (9, 19)

66. Hôm nay, Ta đặc biệt nói với các cô gái, những người ngày mai sẽ phải thắp sáng cuộc sống của một mái ấm mới bằng sự hiện diện của mình, để các con biết rằng trái tim của người vợ và người mẹ là những ngọn đèn thắp sáng ngôi đền thánh ấy, cũng như Thánh Thần thắp sáng đền thờ nội tâm.

67. Hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ để cuộc sống mới của các con không làm các con bất ngờ; hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ con đường mà các con của các con sẽ đi — những linh

hồn đang chờ đợi giờ phút được đến gần lòng các con, để nhận lấy hình hài và cuộc sống con người, để hoàn thành một sứ mệnh.

68. Hãy là những cộng sự của Ta trong các kế hoạch phục hồi của Ta, trong công việc đổi mới và công lý của Ta.

69. Hãy tránh xa những cám dỗ đang rình rập các con trong thời gian này. Hãy cầu nguyện cho những thành phố tội lỗi, nơi có quá nhiều phụ nữ đang sa ngã, nơi có quá nhiều thánh đường bị ô uế, và nơi có quá nhiều ngọn đèn đang tắt lịm.

70. Hãy gieo rắc hạt giống của sự sống, sự thật và ánh sáng qua gương sáng của các con, để ngăn chặn những hậu quả của sự thiếu tinh thần trong nhân loại.

71. Các trình nữ của dân tộc này: Hãy thức tỉnh và chuẩn bị cho cuộc chiến! Đừng để những đam mê trong lòng làm mù quáng các con, đừng để những điều hư ảo làm các con lằm lạc. Hãy phát huy những ân tứ về trực giác, cảm hứng, sự nhạy cảm và lòng dịu dàng của các con. Hãy trở nên mạnh mẽ trong sự thật, và các con sẽ có được những vũ khí tốt nhất để đối mặt với cuộc chiến của cuộc đời này.

72. Để truyền tải tình yêu qua dòng máu của các con, để hỗ trợ con cái các con bằng bản chất của cuộc sống, đó là tình yêu mà Ta đã nói với các con rất nhiều, các con phải trải nghiệm nó trước tiên, để nó thấm sâu vào tâm hồn và cảm nhận nó một cách sâu sắc. Đó chính là điều mà sự dạy dỗ của Ta muốn

thực hiện trong trái tim các con.
(307, 31-36)

Hôn nhân và gia đình

73. Luật Hôn nhân đã được ban xuống như một ánh sáng, nói qua Thánh Thần của các Tổ phụ, để họ nhận ra rằng sự kết hợp giữa nam và nữ là một giao ước với Đấng Tạo Hóa. Quả của sự kết hợp này là đứa trẻ, trong đó dòng máu của cha mẹ hòa quyện lại với nhau như một bằng chứng rằng những gì được kết hợp trước mặt Thiên Chúa thì không được phép chia lìa trên trần gian.

74. Niềm hạnh phúc mà người cha và người mẹ cảm nhận khi sinh ra một đứa con giống như niềm hạnh phúc mà Đấng Tạo Hóa đã trải qua khi Ngài trở thành Cha, bằng cách ban sự sống cho những đứa con yêu dấu của Ngài. Khi sau này Ta ban cho các con những điều răn qua Mô-sê, để các con biết cách chọn bạn đời và không thêm muốn vợ của người lân cận, thì điều đó xảy ra vì loài người đã lạc lối vào con đường ngoại tình và dục vọng do tự do ý chí của họ .

75. Sau khi thời kỳ đó qua đi, Ta đã giáng sinh trong hình hài Đức Giêsu và nâng cao hôn nhân, từ đó nâng cao đạo đức và đức hạnh của loài người qua sự dạy dỗ nhân từ của Ta, vốn luôn là luật của tình yêu. Ta đã nói bằng những dụ ngôn để Lời Ta trở nên khó quên, và biến hôn nhân thành một thể chế thiêng liêng.

76. Bây giờ, khi Ta lại ở giữa các con, Ta hỏi các con, những người nam và người nữ: Các con đã làm gì

với hôn nhân? Rất ít người có thể trả lời thỏa đáng! Thể chế thiêng liêng của Ta đã bị ô uế, từ nguồn sống ấy nảy sinh ra cái chết và nỗi đau. Trên nền trắng tinh khiết của trang luật này, có những vết nhơ và dấu vết của nam và nữ. Quả ngọt lẽ ra phải ngọt ngào, nay lại đắng chát, và chén mà loài người uống đầy mật đắng.

77. Các con xa rời luật pháp của Ta, và khi vấp ngã, các con lo sợ tự hỏi: Tại sao lại có nhiều đau khổ đến thế? Bởi vì những ham muốn xác thịt luôn lấn át tiếng nói của lương tâm. Bây giờ Ta hỏi các con: Tại sao các con không có bình an, mặc dù Ta đã ban cho các con mọi điều cần thiết để được hạnh phúc?

78. Ta đã trải một tấm áo choàng xanh trên vòm trời, để các con có thể xây dựng những “tổ ấm tình yêu” của mình dưới đó, để các con có thể sống ở đó với sự đơn sơ của loài chim, xa lánh những cám dỗ và rắc rối của thế gian; vì trong sự đơn sơ và lời cầu nguyện chân thành, người ta có thể cảm nhận được sự bình an của Nước Trời và sự mặc khải của nhiều mầu nhiệm.

79. Ai kết hôn trước sự thánh thiêng của Ta — dù sự kết hợp đó không được linh mục nào chứng nhận — cũng đã ký kết một giao ước với Ta, một hiệp ước được ghi chép trong Sách của Đức Chúa Trời, nơi mọi số phận đều được ghi lại.

80. Ai có thể xóa bỏ hai cái tên đan xen này khỏi đó? Ai trên thế gian này có thể chia cắt những gì đã

được kết hợp trong luật pháp của Ta?

81. Nếu Ta chia rẽ các con, Ta sẽ phá hủy chính công trình của Ta. Nếu các con đã cầu xin Ta được kết hợp trên đất này, và Ta đã ban cho các con — tại sao sau đó các con lại không giữ lời thề và chối bỏ lời thề của mình? Điều đó chẳng phải là sự nhạo báng luật pháp và danh Ta sao? (38, 32-37, 39-41)

82. Ta đã nói với trái tim của người phụ nữ, người mẹ và người vợ, người không biết giữ sự trong sạch trong lòng, cũng không thể ban cho người bạn đời và các con sự ấm áp của tình yêu thương và sự thấu hiểu.

83. Làm sao nam giới và nữ giới có thể nâng cao đời sống tâm hồn của mình, nếu trước đó họ không sửa chữa những lỗi lầm nghiêm trọng tồn tại trong cuộc sống con người của họ?

84. Công việc của Ta đòi hỏi các môn đệ phải biết làm chứng cho nó qua sự chân thành và trung thực trong hành động của họ trong cuộc sống.

85. Tôi hỏi cả những người này lẫn những người kia: Các con có con cái không? Vậy hãy thương xót chúng. Nếu các con có thể nhìn thấy tâm hồn chúng dù chỉ trong một khoảnh khắc, các con sẽ cảm thấy mình không xứng đáng được gọi là cha mẹ của chúng. Đừng làm gương xấu cho chúng, hãy cẩn thận đừng la hét trước mặt con cái.

86. Ta biết rằng trong thời đại này, hơn bao giờ hết, có những vấn đề

trong hôn nhân — những vấn đề mà những người liên quan chỉ tìm thấy một giải pháp: ly thân, ly hôn.

87. Nếu con người có được kiến thức cần thiết về tinh thần, họ sẽ không phạm phải những sai lầm nghiêm trọng như vậy, vì họ sẽ tìm thấy nguồn cảm hứng trong cầu nguyện và sự thiêng liêng để giải quyết những rắc rối khó khăn nhất và vượt qua những thử thách khắc nghiệt nhất.

88. Ánh sáng của Ta chiếu đến mọi trái tim, kể cả những trái tim đang buồn bã và chán nản, để ban cho họ niềm can đảm mới trong cuộc sống. (312, 36-42)

89. Trong “Thời kỳ Thứ hai”, Ta đã bước vào ngôi nhà của nhiều cặp vợ chồng đã kết hôn theo Luật Mô-sê, và các con có biết Ta đã gặp nhiều người trong số họ như thế nào không? Họ đang cãi vã, phá hủy hạt giống của hòa bình, tình yêu và lòng tin. Ta đã thấy sự thù địch và bất hòa trong trái tim họ, trên bàn ăn và giường ngủ của họ.

90. Ta cũng bước vào nhà của nhiều người — dù cuộc sống hôn nhân của họ chưa được luật pháp công nhận — nhưng họ yêu thương và sống với nhau như những con chim sơn ca trong tổ, âu yếm và bảo vệ đứa con yêu quý của mình.

91. Có bao nhiêu người sống chung dưới một mái nhà mà lại không yêu thương nhau, và vì không yêu thương nhau nên họ không đoàn kết, mà lại tách biệt về tinh thần! Nhưng họ không để lộ sự chia rẽ của mình, vì sợ sự trừng phạt của

Thượng Đế, luật pháp con người hay sự phán xét của xã hội, nhưng đây không phải là hôn nhân; ở những người này không có sự hiệp nhất cũng như sự chân thật.

92. Tuy nhiên, họ vẫn thể hiện sự chung sống giả tạo của mình, đi thăm gia đình và nhà thờ, đi đạo, và thế giới không lên án họ, vì họ biết cách che giấu sự thiếu vắng tình yêu của mình. Ngược lại, có bao nhiêu người yêu nhau lại phải lẩn trốn, che giấu sự đoàn kết thực sự của mình và phải chịu đựng sự thiếu thấu hiểu và bất công.

93. Con người chưa phát triển đủ cao để nhìn thấu và đánh giá đúng đắn cuộc sống của người lân cận. Những người nắm giữ các luật lệ tinh thần và thế gian không áp dụng công lý đích thực để trừng phạt những trường hợp như vậy.

94. Nhưng những thời kỳ của sự thấu hiểu và sáng suốt mà Ta báo trước cho các con, trong đó nhân loại sẽ hoàn thiện, sẽ đến, và khi đó các con sẽ chứng kiến, giống như trong thời các tổ phụ trước Mô-sê, rằng sự kết hợp của những người yêu nhau sẽ diễn ra như Ta đã làm cho các con của Ta ngày hôm nay: theo cách tâm linh. Các con cũng sẽ làm như vậy trong những thời kỳ tương lai đó: trước sự chứng kiến của cha mẹ những người sẽ kết hợp, bạn bè và người thân, trong sự thiêng liêng, tình huynh đệ và niềm vui tốt độ. (357, 25-27)

Chương 34 - Tự do ý chí và lương tâm

Ý nghĩa của lương tâm và tự do ý chí

1. Hãy nghe đây, các môn đệ: Con người sở hữu tự do ý chí và lương tâm như những ân huệ tinh thần; tất cả đều được ban tặng những đức tính khi sinh ra và có thể sử dụng chúng. Trong tâm hồn họ có ánh sáng của lương tâm; nhưng cùng với sự phát triển của cơ thể, những đam mê và những khuynh hướng xấu cũng phát triển theo, và chúng luôn xung đột với những đức tính.

2. Đức Chúa Trời để điều này xảy ra, vì không có cuộc đấu tranh thì không có công đức, và do đó điều này là cần thiết cho các con để thắng tiến trên con đường tâm linh. Công đức của con cái Đức Chúa Trời sẽ là gì nếu các con không đấu tranh? Các con sẽ làm gì nếu các con sống trong hạnh phúc trọn vẹn, như các con hằng mong ước trên thế gian? Các con có thể mong đợi sự tiến bộ tâm linh khi được bao quanh bởi những tiện nghi và của cải không? Các con sẽ đứng yên; vì nơi nào không có cuộc chiến, nơi đó không có công đức.

3. Nhưng đừng hiểu lầm; vì khi Ta nói về cuộc chiến, Ta muốn nói đến cuộc chiến mà các con phát triển để vượt qua những yếu đuối và đam mê của mình. Những cuộc chiến này là những cuộc chiến duy nhất mà Ta cho phép con người, để họ chế ngự

sự ích kỷ và tham vọng vật chất của mình, để linh hồn, được Thánh Thần soi sáng, chiếm lấy vị trí đích thực của mình.

4. Ta tán thành cuộc đấu tranh nội tâm này, nhưng không tán thành cuộc đấu tranh mà con người tiến hành trong khát vọng tự đề cao bản thân, bị che mờ bởi tham vọng và sự độc ác. (9, 42-44)

5. Linh hồn đấu tranh để đạt được sự thăng tiến và tiến bộ, trong khi “thân xác” lại liên tục sa ngã trước những cám dỗ của thể gian. Tuy nhiên, linh hồn và thân xác có thể hòa hợp với nhau, nếu cả hai chỉ sử dụng những gì được phép dành cho mình một cách hợp lý, và đây chính là điều mà giáo lý của Ta chỉ cho các con.

6. Làm sao các con có thể thực hành luật pháp của Ta mọi lúc? Bằng cách lắng nghe tiếng nói của lương tâm, vốn là vị thẩm phán của các hành động của các con. Ta không ra lệnh cho các con điều gì mà các con không thể thực hiện được. Ta muốn thuyết phục các con rằng con đường dẫn đến hạnh phúc không phải là ảo tưởng, mà nó thực sự tồn tại, và Ta tiết lộ cho các con ở đây cách để đi trên con đường đó.

7. Các con có tự do để chọn con đường, nhưng là nghĩa vụ của Ta với tư cách là Cha, phải chỉ cho các con con đường chân chính, con đường ngắn nhất — con đường luôn được chiếu sáng bởi ngọn đèn thần thánh, đó chính là tình yêu của Ta dành cho các con. Vì các con là những môn đệ khao khát được nghe những lời mới

mẻ, những lời xác nhận kiến thức và làm sống động đức tin của các con. (148, 53-55)

8. Ta đã đặt lương tâm vào bản thể các con, để nó trở thành kim chỉ nam trên mọi con đường của các con, vì lương tâm có thể phân biệt điều thiện với điều ác, điều đúng với điều sai. Với ánh sáng này, các con sẽ không thể bị lừa dối hay bị gọi là vô minh. Làm sao người theo chủ nghĩa tâm linh có thể lừa dối người lân cận hay tự lừa dối chính mình, nếu họ biết sự thật? (10, 32)

9. Con người trên trái đất là một vị vua, người mà tình yêu và công lý của Ta đã ban cho danh hiệu này, và nhiệm vụ mà người ấy nhận được từ thuở ban đầu là cai trị trái đất.

10. Trên món quà thiêng liêng là tự do ý chí của con người, Ta đã đặt một ngọn hải đăng rực rỡ để chiếu sáng con đường đời của con người: đó là lương tâm.

11. Tự do để hành động và ánh sáng của lương tâm để phân biệt thiện ác là hai trong số những ân huệ vĩ đại nhất mà tình yêu của Cha đã ban tặng cho tinh thần các con. Chúng hiện hữu trong con người ngay cả trước khi anh ta được sinh ra và cả sau khi anh ta qua đời. Lương tâm dẫn dắt con người và không rời xa con người trong tuyệt vọng, khi mất lý trí, hay trong cơn hấp hối, bởi vì nó kết hợp sâu sắc với tinh thần. (92, 32-34)

12. Linh hồn được hưởng tự do ý chí, nhờ đó mà linh hồn có thể tích lũy công đức để đạt được sự cứu rỗi.

13. Ai là người dẫn dắt, định hướng hoặc tư vấn cho linh hồn trên con đường phát triển tự do của nó, để phân biệt điều được phép với điều không được phép và do đó không lạc lối? Đó chính là lương tâm

14. Lương tâm là tia lửa thần thánh, là ánh sáng cao cả và là sức mạnh giúp con người không phạm tội. Con người sẽ có công đức gì nếu lương tâm sở hữu sức mạnh vật chất để ép buộc họ phải ở lại trong điều thiện?

15. Ta muốn các con biết rằng công đức nằm ở việc lắng nghe tiếng nói ấy, tin tưởng rằng nó không bao giờ nói dối hay sai lầm trong những lời khuyên của mình, và trung thành tuân theo những chỉ dẫn của nó.

16. Như các bạn hẳn đã hiểu, để có thể nghe rõ tiếng nói ấy, cần phải rèn luyện và tập trung vào bản thân. Ai trong các bạn đang thực hành sự vắng lời này? Hãy tự trả lời cho chính mình.

17. Lương tâm luôn hiện diện trong con người; nhưng con người chưa đạt đến mức phát triển cần thiết để cho ánh sáng đó dẫn dắt toàn bộ cuộc đời mình. Con người cần luật pháp, giáo huấn, quy tắc, tôn giáo và lời khuyên.

18. Khi con người đạt đến mức có thể kết nối với tinh thần của mình, và thay vì tìm kiếm cái thiêng liêng ở bên ngoài, họ tìm kiếm nó trong nội tâm, họ sẽ có thể nghe thấy tiếng nói nhẹ nhàng, thuyết phục, không ngoan và công bằng, vốn luôn sống động trong họ mà họ không nghe thấy, và họ sẽ hiểu rằng trong tinh

thần có sự hiện diện của Đức Chúa Trời, rằng Ngài là Đấng Trung Gian chân chính, qua đó con người phải kết nối với Cha và Đấng Tạo Hóa của mình. (287, 26-30)

19. Tất cả các con đều có ánh sáng của Ta trong lòng, mỗi linh hồn đều sở hữu ân sủng này; nhưng trong khi ở một số người, ánh sáng này ngày càng mạnh mẽ hơn, lớn lên, tỏa ra bên ngoài để thể hiện mình, thì ở những người khác, nó chỉ ở trong một trạng thái bí mật, ẩn giấu, vô thức. Nhưng thật sự, Ta nói với các con: Dù một con người có chậm trễ về mặt tâm linh đến đâu, anh ta vẫn luôn có thể phân biệt được giữa điều thiện và điều ác, vì vậy tất cả các con đều phải chịu trách nhiệm trước Ta về những việc làm của mình.

20. Ta phải nói với các con rằng trách nhiệm của các con sẽ tăng lên theo mức độ nhận thức của các con, vì khi đó các con sẽ ngày càng nhạy cảm hơn với những chỉ dẫn của lương tâm. (310, 69-70)

21. Ta muốn các con biết rằng, trong tất cả các loài thụ tạo trên thế gian này, các con là những sinh vật được ưu ái nhất, được ban cho tinh thần và lương tâm. Ta đã ban cho các con tự do ý chí để các con tự nguyện bước vào con đường đúng đắn dẫn đến Ta. Con đường Ta đề nghị các con không phải là con đường hoa mỹ, mà là con đường cầu nguyện, sám hối và chiến đấu, và lương tâm các con sẽ dẫn dắt các con trên con đường này. (58, 42)

22. Tinh thần sẽ ra sao nếu bị tước đoạt tự do ý chí? Trước hết, nó sẽ không còn là tinh thần, và do đó, nó sẽ không phải là một sinh vật xứng đáng với Đấng Tối Cao. Nó sẽ giống như những cỗ máy mà các con chế tạo, một thứ không có sự sống riêng, không có trí tuệ, không có ý chí, không có khát vọng. (20, 37)

23. Ta đã ban cho con người tự do ý chí. Nhưng nếu con người, trong sự mù quáng của mình, đi quá xa đến mức trách móc Ta vì điều đó, Ta sẽ nói với con người rằng Ta cũng đã ban cho con người sức mạnh ý chí và trí tuệ. Đồng thời, Ta đã mặc khải cho con người luật pháp của Ta, đó là con đường để không vấp ngã hay lạc lối, và thắp lên trong con người ánh sáng của lương tâm, đó là ngọn hải đăng bên trong, chiếu sáng con đường của linh hồn và dẫn dắt linh hồn đến sự sống đời đời.

24. Tại sao lại có tội lỗi, tại sao cái ác lại lấn át và tại sao chiến tranh lại bùng nổ? Bởi vì con người không nghe theo tiếng nói của lương tâm và lạm dụng quyền tự do ý chí của mình. (46, 63-64)

25. Thế gian không nghe thấy Ta, vì tiếng nói của những thân xác mà qua đó Ta tỏ mình ra chỉ có phạm vi rất hẹp. Vì vậy, chính tiếng nói của Thần Khí, tức là sự khôn ngoan của Ta, đang nói với loài người và làm nhiều người ngạc nhiên, những người vốn bị mê hoặc bởi sự ích kỷ của mình nên thường điếc trước những lời kêu gọi của tiếng nói ấy, chỉ chú ý đến những lời nịnh hót và danh vọng trần thế, và say sưa với

địa vị xã hội và quyền lực của mình. (164, 18)

Sự lạm dụng tự do ý chí

26. Ngày nay, Ta gặp một nhân loại đã suy yếu về tinh thần do việc lạm dụng món quà tự do ý chí mà họ đã thực hiện. Ta đã vạch ra một con đường của công lý, tình yêu, lòng thương xót và điều thiện. Con người đã tạo ra một con đường khác từ ánh sáng giả tạo, dẫn họ đến sự diệt vong.

27. Khi Ta trở lại, Lời Ta sẽ chỉ cho các con chính con đường mà các con không muốn đi, và ai nói rằng giáo lý này gây nhầm lẫn hay làm người ta thờ ơ thì người đó thật bất công và vô lý. (126, 5-6)

28. Hãy nhìn con người tự hủy diệt và ghét bỏ lẫn nhau, tranh giành quyền lực mà không ngần ngại trước tội ác, lừa dối hay phản bội. Có những người chết hàng triệu người vì trở thành nạn nhân của đồng loại, và những người khác thì suy tàn dưới tác động của tội lỗi. Liệu có ánh sáng nào trong họ chẳng? Liệu Thần Khí sống trong họ có lên tiếng chẳng? Điều tồn tại ở đó là bóng tối và đau khổ, kết quả của việc lạm dụng ân huệ tự do ý chí và không lắng nghe tiếng nói bên trong, và bởi vì con người không hướng sự chú ý của mình vào ánh sáng của tia sáng Thượng Đế mà tất cả các bạn đều mang trong bản thể của mình, đó chính là tia sáng thần thánh mà các bạn gọi là lương tâm. (79, 31)

29. Tự do ý chí là biểu hiện cao nhất, là món quà tự do hoàn hảo nhất được ban cho con người trên hành trình cuộc đời, để sự kiên trì trong điều thiện mà họ đạt được nhờ lời khuyên của lương tâm và qua cuộc đấu tranh trong việc vượt qua các thử thách, sẽ đưa họ đến lòng Cha. Nhưng tự do ý chí đã bị thay thế bằng sự buông thả, lương tâm bị phớt lờ; người ta chỉ còn nghe theo những đòi hỏi của thế gian, và tinh thần đã bị thay thế bằng chủ nghĩa vật chất.

30. Trước sự hỗn loạn lớn lao và những sai lệch nhiều như vậy, giáo lý của Ta sẽ có vẻ phi lý đối với con người thời đại này. Nhưng Ta nói với các con rằng, đó chính là sự dạy dỗ đúng đắn để giúp con người thoát khỏi sự mê muội mà họ đã rơi vào. (157, 15-16)

31. Lời Ta là con đường, là Luật Thần Thánh dẫn các con đến sự hoàn hảo, là ánh sáng nâng cao linh hồn, nhưng linh hồn ấy đã bị u ám khi “thân xác” với sự cứng đầu của nó đã chiếm ưu thế và không lắng nghe tiếng gọi bên trong của Thần Khí.

32. Khốn thay cho linh hồn đã khuất phục trước sự thúc đẩy của “thể xác” và để cho thế giới xung quanh chi phối, từ bỏ vị trí lãnh đạo của mình để trở thành một sinh vật vô phương tự vệ, bị những đam mê và yếu đuối của con người xô đẩy như những chiếc lá khô bị gió cuốn đi không định hướng.

33. Con người yêu tự do nhất lại sợ phải khuất phục trước ý muốn của

Thiên Chúa, vì lo sợ rằng tinh thần của mình cuối cùng sẽ khuất phục anh ta và tước đoạt khỏi anh ta nhiều sự thỏa mãn trần tục mà anh ta biết là có hại cho mình; và như vậy, anh ta rời bỏ con đường dẫn đến cuộc sống đích thực. (97, 36)

34. Thời kỳ mà con người đã sử dụng tự do ý chí để phục vụ cho những thú vui, những đam mê thấp hèn, những thù hận và sự trả thù, nay đã đến hồi kết thúc. Công lý của Ta chặn đứng những con đường tội lỗi và thay vào đó mở ra con đường hòa giải và đổi mới, để con người có thể tìm thấy con đường bình an mà họ đã tìm kiếm vô ích bằng những phương tiện khác. (91, 80)

35. Ta đã ban cho các con ân huệ tự do ý chí và đã tôn trọng sự tự do thiêng liêng mà Ta đã ban cho các con của Ta. Nhưng Ta cũng đã đặt Ánh Sáng Thần Thánh của Thần Khí vào bản thể các con, để các con, được Ngài dẫn dắt, có thể hướng các khả năng của mình vào những con đường đúng đắn. Tuy nhiên, Ta nói với các con: Trong cuộc chiến giữa linh hồn và thân xác, linh hồn đã phải chịu thất bại, một cú ngã đau đớn đã dần dần đẩy nó xa hơn khỏi Nguồn Chân Lý, chính là Ta.

36. Thất bại của nó không phải là vĩnh viễn, mà chỉ là tạm thời; vì nó sẽ vươn lên từ đáy vực thẳm của mình khi nó không thể chịu đựng được cơn đói, cơn khát, sự trần trụi và bóng tối của mình nữa. Nỗi đau sẽ là sự cứu rỗi của nó, và khi nó nghe thấy tiếng nói của Thần Khí, nó sẽ vươn lên mạnh mẽ và rực rỡ, đầy

niệt huyết và cảm hứng, và một lần nữa sử dụng những khả năng của mình. Tuy nhiên, không còn với sự tự do để sử dụng chúng cho điều thiện hay điều ác nữa, mà bằng cách dành riêng chúng cho việc thực hiện các luật pháp thiêng liêng, đó là sự thờ phượng tốt nhất mà các con có thể dâng lên Thánh Linh của Ta. (257, 65-66)

Sự tuân theo cần thiết của những thôi thúc lương tâm

37. Hiện nay, hàng triệu sinh linh đang sống chỉ vì hiện tại vật chất của họ, họ cách xa thực tại biết bao! Làm sao họ có thể mở mắt nhìn thấy thực tại? Chỉ bằng cách lắng nghe tiếng nói của lương tâm — tiếng nói đó cần sự tập trung, suy ngẫm và cầu nguyện để được lắng nghe. (169, 16)

38. Bất cứ khi nào các con muốn biết liệu con đường các con đang đi có phải là con đường tiến hóa hay không, các con hãy hỏi lương tâm mình, và nếu trong lương tâm có sự bình an, và trong lòng các con có tình yêu thương và thiện chí đối với đồng loại, các con sẽ chắc chắn rằng ánh sáng của các con vẫn đang tỏa sáng và lời nói của các con mang lại sự an ủi và chữa lành.

39. Nhưng nếu các con phát hiện ra rằng lòng tham, ác ý, chủ nghĩa vật chất và dục vọng đã bén rễ trong lòng các con, các con có thể chắc chắn rằng ánh sáng của các con đã biến thành bóng tối, thành sự lừa dối. Các con có muốn rằng — khi Cha gọi các con về — các con sẽ

trình bày một vụ mùa ô uế thay vì lúa mì vàng óng không? (73, 45)

40. Các môn đệ: Nếu các con không muốn phạm sai lầm hay lỗi lầm, hãy kiểm tra hành động của mình dưới ánh sáng của lương tâm, và nếu có điều gì làm mờ nó, hãy tự kiểm tra kỹ lưỡng, và các con sẽ phát hiện ra vết như đó để có thể sửa chữa.

41. Có một tấm gương trong các con, nơi các con có thể nhìn vào và thấy mình có trong sạch hay không.

42. Người theo đạo phải được nhận biết qua hành động của mình, những hành động đó, để được trong sạch, phải do lương tâm chỉ dẫn. Ai hành động như vậy sẽ cảm thấy mình xứng đáng được gọi là môn đệ của Ta.

43. Ai có thể lừa dối Ta? Không ai cả. Ta không phán xét các con dựa trên những gì các con làm, mà dựa trên ý định mà các con làm điều đó. Ta ở trong lương tâm các con và vượt lên trên lương tâm đó. Làm sao các con có thể tin rằng Ta không thể biết hành động của các con và động cơ đằng sau chúng? (180, 11-13)

Cuộc đấu tranh giữa tự do ý chí và lương tâm

44. Khi những con người đầu tiên cư ngụ trên trái đất, Đấng Tạo Hóa đã đặt tình yêu của Ngài vào họ và ban cho họ một linh hồn, thấp sáng ánh sáng của Ngài trong tâm hồn họ, đồng thời ban cho họ tự do ý chí.

45. Tuy nhiên, trong khi một số người cố gắng giữ vững lòng tốt,

chống lại mọi cám dỗ với ý định giữ mình trong sạch, xứng đáng với Chúa và sống theo lương tâm, thì những người khác lại sa vào tội lỗi này đến tội lỗi khác, từ sai lầm này đến sai lầm khác, tạo thành một chuỗi tội lỗi, chỉ bị dẫn dắt bởi tiếng nói của các giác quan, bị chi phối bởi những đam mê của mình, và gieo rắc sai lầm và cám dỗ giữa những người đồng loại của họ.

46. Nhưng bên cạnh những linh hồn lầm lạc ấy, các Tiên tri của Ta cũng đã đến như những sứ giả thiên thần của Thần tính Ta, để đánh thức nhân loại, cảnh báo họ về những nguy hiểm và loan báo sự đến của Ta. (250, 38-39)

47. “Thân xác” quá cứng đầu và bướng bỉnh để tuân theo những chỉ dẫn của ánh sáng nội tâm mà người ta gọi là lương tâm, và nó thấy dễ dàng hơn nhiều khi theo những xung động dẫn dắt nó đến sự buông thả của bản năng và đam mê.

48. Từ lâu, nhân loại đã đi trên con đường đời trên trái đất này trong cuộc đấu tranh gay gắt giữa lương tâm, vốn chưa bao giờ im lặng, và “thể xác”, vốn muốn biến chủ nghĩa vật chất thành tôn giáo và luật lệ của mình, mà cho đến ngày nay, cả vật chất lẫn tinh thần đều chưa chiến thắng, vì cuộc chiến vẫn đang tiếp diễn.

49. Các con hỏi Ta, ai sẽ chiến thắng? Và Ta nói với các con rằng sẽ không còn lâu nữa là lương tâm sẽ giành được chiến thắng tuyệt đối, được thực hiện qua linh hồn trong “thể xác”.

50. Các con không cảm nhận được rằng sau bao nhiêu cuộc chiến và bao nhiêu cuộc đấu tranh, thân xác, vốn là thứ thuộc về con người và phù du, phải khuất phục trước Thần Khí, là Ánh Sáng vĩnh cửu của Ta sao?

51. Hãy hiểu rằng, sau một cuộc xung đột kéo dài như vậy, con người cuối cùng sẽ đạt được sự nhạy cảm và mềm dẻo mà trước đây họ chưa từng có đối với tiếng nói và cuộc sống tinh thần đang rung động và sống trong bản thể của họ.

52. Tất cả các con đang tiến đến điểm này mà không hay biết. Nhưng khi một ngày nào đó các con chứng kiến chiến thắng của điều thiện và công lý trên trái đất, các con sẽ hiểu lý do của những cuộc chiến, những trận đánh và những thử thách. (317, 21-26)

53. Hãy nhìn xem con người đứng trước và trên tất cả những gì bao quanh mình; rằng con người là sinh vật duy nhất được ban cho tự do ý chí và lương tâm. Từ tự do ý chí này, mọi sự lầm lạc, sa ngã và tội lỗi của con người đều bắt nguồn. Nhưng đó là những lỗi lầm tạm thời trước công lý và sự vĩnh hằng của Đấng Tạo Hóa. Vì sau đó, lương tâm sẽ chiến thắng trước những yếu đuối của thân xác và sự dễ bị cám dỗ của linh hồn. Từ đó, chiến thắng của Ánh Sáng sẽ đến, Ánh Sáng là tri thức, còn bóng tối là sự vô minh. Đó sẽ là chiến thắng của điều Thiện, tức là Tình Yêu, Công Lý và Hòa Hợp, trước điều Ác, tức là Tham Lam, Dâm Dục và Bất Công. (295, 49)

54. Đối với Ta, không có gì là không thể, ý chí của Ta đã được thực hiện và sẽ luôn như vậy, ngay cả khi thỉnh thoảng có vẻ như ý chí của con người đang thống trị, chứ không phải ý chí của Ta.

55. Con đường tự do ý chí của con người, sự thống trị của họ trên trái đất, những chiến thắng của sự kiêu ngạo, sự cưỡng ép mà họ thỉnh thoảng áp đặt bằng việc sử dụng bạo lực, đều quá phù du so với vĩnh hằng, đến nỗi mặc dù chúng có thể thay đổi các kế hoạch thần thánh theo một cách nào đó; nhưng vào ngày mai hoặc trong quá trình thực hiện, ý chí của Thần Khí Ta sẽ ngày càng được bày tỏ trên tất cả các sinh linh, bằng cách để điều thiện tồn tại và loại bỏ điều ô uế. (280, 9-10)

56. Sẽ đến lúc các ranh giới của thế giới này bị xóa bỏ bởi tình yêu và các thế giới xích lại gần nhau hơn nhờ sự thiêng liêng hóa.

57. Cho đến lúc đó, cuộc đấu tranh giữa lương tâm và tự do ý chí sẽ tiếp tục, mà con người sẽ sử dụng và tận dụng để biến cuộc đời mình thành những gì mình thích.

58. Cuộc đấu tranh giữa hai sức mạnh này sẽ đạt đến đỉnh điểm, và chiến thắng sẽ nghiêng về phía Thần Khí, Đấng trong sự hiến dâng tình yêu tuyệt đối cho Cha Ngài sẽ thừa với Ngài: “Lạy Chúa, con từ bỏ tự do ý chí của con, xin hãy thực hiện ý muốn của Ngài trong con mà thôi.”

59. Ta sẽ ban phước cho ai đến trước mặt Ta như vậy và bao bọc người ấy trong ánh sáng của Ta;

nhưng Ta sẽ cho người ấy biết rằng Ta sẽ không bao giờ tước đi sự tự do được ban phước mà người ấy đã nhận được. Vì ai làm theo ý muốn của Cha mình, ai trung thành và vâng lời, thì xứng đáng với sự tin tưởng của Chúa mình. (213, 61-64)

Sự trau dồi lương tâm qua Lời Chúa mới

60. Giáo lý đầy ánh sáng và tình yêu của Ta củng cố tinh thần, để tinh thần có thể thực thi quyền lực của mình trên “thể xác” và làm cho thể xác trở nên nhạy cảm đến mức những linh cảm của lương tâm ngày càng dễ nhận biết hơn.

61. Tâm linh là mục tiêu mà con người nên hướng tới, vì nhờ đó, con người sẽ có thể hòa làm một với lương tâm của mình và cuối cùng phân biệt được điều thiện với điều ác.

62. Bởi vì do sự thiếu thốn sự thẳng hoa tâm hồn của con người, nên tiếng nói nội tâm sâu sắc và khôn ngoan, kiên định và công bằng đó không thể được nghe và hiểu một cách đầy đủ, và do đó, con người chưa đạt được sự nhận thức vô hạn, cho phép họ thực sự phân biệt được điều thiện với điều ác.

63. Nhưng không chỉ vậy, con người còn phải tìm thấy trong chính mình sức mạnh cần thiết để theo đuổi mọi xung động tốt lành và tuân theo mọi linh cảm sáng ngời, đồng thời từ chối mọi cám dỗ, mọi ý nghĩ hay xung động cảm xúc bất chính hoặc xấu xa. (329, 56-57)

64. Con người sẽ dễ dàng hiểu nhau biết bao khi họ tĩnh lặng trong lòng và lắng nghe tiếng nói của lý trí cao cả, tiếng nói của vị Thẩm phán mà họ không muốn nghe, bởi vì họ biết rằng Ngài ra lệnh cho họ điều hoàn toàn trái ngược với những gì họ đang làm.

65. Hơn nữa, Ta có thể nói với các con rằng, nếu các con không sẵn lòng lắng nghe những chỉ dẫn của lương tâm mình, thì các con cũng không vâng lời và sẵn lòng thực hành giáo lý của Ta. Các con thừa nhận nó về mặt lý thuyết, nhưng lại không áp dụng nó vào thực tế. Các con ca ngợi bản chất thiêng liêng của Ngài — nói rằng Chúa Kitô rất vĩ đại, và giáo huấn của Ngài là hoàn hảo. Nhưng không ai muốn trở nên vĩ đại như Thầy, không ai muốn đến với Ngài bằng cách thực sự lấy Ngài làm gương mẫu. Nhưng các con phải biết rằng Ta không chỉ đến để các con biết rằng Ta vĩ đại, mà còn để tất cả các con đều trở nên vĩ đại. (287, 35-36)

66. Ta sẽ quy tụ tất cả mọi người và mọi dân tộc xung quanh thông điệp mới của Ta, sẽ gọi họ như người chăn chiên gọi đàn chiên của mình, và sẽ mang lại cho họ sự bình an của một chuồng chiên, nơi họ tìm được nơi trú ẩn khỏi thời tiết khắc nghiệt và bão tố.

67. Các con sẽ còn chứng kiến rằng, dù có vẻ như không có chút dấu vết nào của đức tin hay tinh thần, nhưng trong phần tinh khiết nhất của linh hồn, họ đã gìn giữ những nguyên tắc bất diệt của Cuộc Sống

Tinh Thần — các con sẽ còn nhận ra rằng, trong số những người mà các con tưởng chừng như không có chút sự tôn kính nào đối với Thiên Chúa, thì trong sâu thẳm bản thể của họ, họ đang mang trong mình một bàn thờ bất diệt.

68. Trước bàn thờ nội tâm này, con người sẽ phải quỳ gối về mặt tinh thần để khóc than về những lỗi lầm, những việc ác và những lời xúc phạm của mình, trong sự hối hận chân thành về sự bất tuân của mình. Tại đó, trước bàn thờ lương tâm, sự kiêu ngạo của con người sẽ sụp đổ, khiến con người không còn tự cho mình là cao quý hơn người khác vì chủng tộc của mình nữa. Khi đó, sự hy sinh, sự đền bù và cuối cùng là hòa bình sẽ đến như là thành quả hợp pháp của tình yêu và sự khiêm nhường, của đức tin và thiện chí. (321, 9-11)

Chương 35 - Sức mạnh của tư tưởng, cảm xúc và ý chí

Việc truyền và nhận những suy nghĩ và tác động của chúng

1. Có những sức mạnh — không thể nhìn thấy bằng mắt người và không thể nhận biết được bằng khoa học của con người — liên tục tác động đến cuộc sống của các con.

2. Có những lực lượng tốt và có những lực lượng xấu; những lực lượng này mang lại sức khỏe cho các con, còn những lực lượng kia gây ra

bệnh tật cho các con; có những lực lượng sáng và những lực lượng tối.

3. Những sức mạnh đó đến từ đâu? Từ tinh thần, các môn đệ, từ trí tuệ và từ cảm xúc.

4. Mỗi linh hồn nhập thể hay phi thể đều phát ra những dao động khi suy nghĩ; mỗi cảm xúc đều tác động lên thế giới. Các con có thể chắc chắn rằng thế giới này tràn ngập những dao động đó.

5. Giờ đây, các bạn có thể dễ dàng nhận ra rằng, ở những nơi mà người ta suy nghĩ và sống theo điều thiện, ắt hẳn phải có những sức mạnh và ảnh hưởng lành mạnh; còn ở những nơi mà người ta sống ngoài vòng pháp luật và quy tắc – những điều vốn là biểu tượng của thiện, công lý và tình yêu – thì ắt hẳn phải tồn tại những sức mạnh tai hại.

6. Cả hai đều tràn ngập không gian và đấu tranh lẫn nhau; chúng ảnh hưởng đến đời sống tình cảm của con người, và nếu con người có khả năng phân biệt, họ sẽ chấp nhận những cảm hứng tốt và từ chối những ảnh hưởng xấu. Nhưng nếu họ yếu đuối và chưa được rèn luyện trong việc thực hiện điều thiện, họ không thể chống lại những dao động này và có nguy cơ trở thành nô lệ của cái ác và khuất phục trước sự thống trị của nó. (40, 58-63)

7. Mọi thứ thuộc về tinh thần trong vũ trụ đều là nguồn ánh sáng, dù có thể nhìn thấy hay không đối với các bạn, và ánh sáng này là sức mạnh, là quyền năng, là nguồn cảm hứng. Ánh sáng cũng tỏa ra từ những ý tưởng, lời nói và tác phẩm, tương

ứng với sự tinh khiết và cao quý mà chúng sở hữu. Ý tưởng hay tác phẩm càng cao quý, dao động của nó và nguồn cảm hứng phát ra từ đó càng tinh tế và thanh tao, dù đối với những nô lệ của chủ nghĩa vật chất, việc nhận thức được chúng khó khăn hơn. Tuy nhiên — tác động tinh thần mà những tư tưởng và tác phẩm cao quý mang lại là rất lớn. (16, 16)

8. Khi một ý tưởng hay một suy nghĩ của ánh sáng nảy sinh trong tâm trí các con, nó sẽ đến đích để hoàn thành nhiệm vụ thiện lành của mình. Nếu thay vì những suy nghĩ thiện lành, tâm trí các con phát ra những luồng năng lượng ô uế, chúng sẽ chỉ gây hại cho nơi các con gửi chúng đến. Ta nói với các người, những suy nghĩ cũng là những việc làm, và như vậy, chúng sẽ được ghi lại trong cuốn sách tồn tại trong tâm hồn các người.

9. Dù việc làm của các con là thiện hay ác — các con sẽ nhận lại gấp bội những gì các con mong muốn cho đồng loại. Thà các con tự làm điều ác với chính mình còn hơn là mong muốn điều đó cho người thân cận.

10. Vì vậy, Ta đã nói với các con trong “Thời kỳ Thứ hai”: “Gieo gì thì gặt nấy”; vì các con cần phải nhận ra những trải nghiệm của mình trong cuộc đời này và nhớ rằng những gì các con gặt hái sẽ mang lại cho các con chính những hạt giống mà các con đã gieo, nhưng nhân lên gấp bội.

11. Hỡi loài người, các con đã không muốn suy ngẫm, cảm nhận

hay sống theo những lời dạy của Thầy các con! (24, 15-18)

12. Đó là lý do tại sao Ta đã nói với các con rằng các con chưa nhận ra sức mạnh của tư tưởng. Hôm nay Ta nói với các con rằng tư tưởng là tiếng nói và là thánh giá, là vũ khí và là lá chắn. Nó tạo ra cũng như phá hủy. Tư tưởng rút ngắn khoảng cách giữa những người ở xa nhau và tìm thấy những người mà nó đã mất dấu.

13. Hãy nhận biết vũ khí của các con trước khi trận chiến bắt đầu. Ai biết chuẩn bị sẽ trở nên mạnh mẽ và bất khả chiến bại. Các con sẽ không cần phải vung vũ khí giết người. Thanh gươm của các con phải là suy nghĩ trong sáng và thuần khiết, và lá chắn của các con là đức tin và tình yêu thương. Ngay cả trong im lặng, tiếng nói của các con cũng phải vang lên như thông điệp hòa bình. (76, 34)

14. Hãy tỉnh thức, cẩn trọng để không làm ô uế tâm trí mình bằng những suy nghĩ bất tịnh. Tâm trí là nguồn sáng tạo, và nếu các con dung túng cho một ý niệm xấu, nó sẽ kéo các con xuống những tầng thấp, và linh hồn các con sẽ bị bóng tối bao trùm. (146, 60)

15. Những suy nghĩ hợp nhất của một nhóm người lớn sẽ có khả năng đánh bại những ảnh hưởng xấu và lật đổ các thần tượng khỏi bệ thờ của chúng. (160, 60)

16. Hôm nay, Ta có thể đảm bảo với các con rằng trong tương lai, việc truyền đạt thông tin qua suy nghĩ sẽ đạt được sự phát triển lớn lao, và

nhờ phương tiện giao tiếp này, nhiều rào cản hiện đang chia cắt các dân tộc và thế giới sẽ biến mất. Nếu các con học cách kết nối với Cha các con bằng suy nghĩ, nếu các con đạt được sự đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác — thì điều gì còn có thể gây khó khăn cho các con khi liên lạc với các anh chị em của mình, dù họ có thể nhìn thấy hay không, có mặt hay vắng mặt, gần hay xa? (165, 15)

17. Suy nghĩ của các con luôn đến được với Ta, dù chúng có bất toàn đến đâu, và Ta nghe thấy những lời cầu nguyện của các con, ngay cả khi chúng thiếu niềm tin mà các con luôn phải đặt vào đó. Lý do là vì Thần Khí của Ta tiếp nhận sự rung động và cảm xúc của mọi sinh linh.

18. Nhưng những con người, vì sự ích kỷ mà giữ khoảng cách với nhau, xa rời đời sống tinh thần do chủ nghĩa vật chất mà họ đã để mình sa vào ngày nay, thì chưa sẵn sàng để có thể giao tiếp với nhau qua những suy nghĩ của mình.

19. Tuy nhiên, Ta nói với các con rằng các con cần phải bắt đầu rèn luyện tâm hồn mình. Để đạt được điều này, hãy “nói chuyện” với các linh hồn, ngay cả khi các con không nhận được câu trả lời rõ ràng từ họ.

20. Ngày mai, khi tất cả đã học được cách cho đi, họ sẽ nhận được ngày càng nhiều dấu hiệu về sự giao tiếp tinh thần, điều mà con người chưa bao giờ dám mơ tới. (238, 51)

Sức mạnh của cảm xúc, mong muốn hoặc nỗi sợ hãi

21. Mỗi giây phút, các dao động tư tưởng hoặc tinh thần đều phát ra từ các bạn, nhưng trong hầu hết các trường hợp, các bạn tỏ ra sự ích kỷ, hận thù, bạo lực, kiêu ngạo và những đam mê thấp hèn. Các con làm tổn thương người khác và cảm thấy đau đớn khi bị người khác làm tổn thương; nhưng các con không yêu thương, và vì thế các con không cảm nhận được khi được người khác yêu thương, và với những suy nghĩ bệnh hoạn của mình, các con ngày càng làm cho môi trường sống của mình tràn ngập đau khổ và lấp đầy cuộc sống của mình bằng sự bất an. Nhưng Ta nói với các con: Hãy lấp đầy mọi thứ bằng hòa bình, bằng sự hài hòa, bằng tình yêu, thì các con sẽ được hạnh phúc. (16, 33)

22. Đừng bao giờ nghĩ xấu về những người không thích các con, và đừng cay đắng với những người không hiểu các con, vì chính các con truyền tải cảm xúc sâu thẳm nhất mà các con dành cho những người thân cận của mình qua suy nghĩ. (105, 37)

23. Các con có thấy những người muốn trở nên quyền lực bằng bạo lực không? Rất sớm thôi, các con sẽ thấy họ bị lật tẩy vì sai lầm của mình.

24. Ta sẽ chứng minh cho họ thấy rằng chỉ có lòng nhân ái, là sự tỏa sáng của tình yêu, mới có thể khiến con người thực sự vĩ đại và quyền lực. (211, 22-23)

25. Các con thiếu niềm tin để ngăn cao đầu, mỉm cười đầy hy vọng và nhìn thẳng vào tương lai mà không sợ hãi, không nghi ngờ, vì trong tương lai có Ta.

26. Bao nhiêu lần các con ốm đau chỉ vì các con nghĩ như vậy; vì ở mỗi bước đi, các con đều cho rằng số phận đang bám đuổi và nỗi đau đang rình rập. Rồi qua suy nghĩ của mình, các con thu hút những thể lực đen tối, che phủ cuộc sống vật chất và con đường thẳng tiến tinh thần của các con.

27. Nhưng Ta ở đây với các con để thấp lại niềm tin vào cuộc sống, vào sự thật, vào sự vĩnh cửu, vào sự bình an trọn vẹn, và cũng để dạy các con cách thu hút ánh sáng. (205, 28-29)

Sự thiếu tự vượt qua bản thân

28. Con người đã phạm tội gấp đôi: không chỉ vì họ không nỗ lực gì để gỡ bỏ tấm màn che ngăn cản họ tiếp cận những giáo lý cao cả, mà còn vì họ chưa giải thoát mình khỏi xiềng xích của vật chất, thứ đã lôi kéo họ vào những thú vui thể xác — trái ngược với những niềm vui tinh thần. Đó là lý do tại sao con người đã tự biến mình thành nô lệ dưới sự thống trị của những đam mê và để cho tâm hồn mình giống như một người què, không làm gì để được khỏe mạnh.

29. Trong mọi lĩnh vực, Ta thấy đa số con người đều thiếu lập trường, ở đâu Ta cũng chỉ gặp những con người yếu đuối. Và điều đó là do đâu? Do các người không có đủ can

đảm và ý chí để thoát ra khỏi vũng bùn mà các người đang lún sâu, để vượt qua sự lười biếng đang rên nên những xiềng xích trói buộc các người vào vật chất, và đây chính là nguồn gốc của mọi thói hư tật xấu, mọi sai lầm.

30. Nhưng con người không muốn sử dụng sức mạnh mà mình được ban tặng, đó là ý chí — ý chí vốn phải là nhà lập pháp vô hạn, phải trở thành người lãnh đạo tối cao và, được lý trí hỗ trợ, phải chiến đấu — sức mạnh chống lại sức mạnh, quyền lực chống lại quyền lực: một bên là những đam mê và dục vọng, bên kia là lý trí và ý chí, cho đến khi những thứ sau cùng giành chiến thắng và các người có thể nói rằng các người đã được giải phóng.

31. Khi đó, các con sẽ có thể trở thành những vị tiên tri vĩ đại, những bậc giác ngộ vĩ đại, những “siêu nhân”. Khi đó, các con sẽ có thể sống chung với thú dữ và chơi đùa với loài bò sát. Vì quả thật, Ta nói với các con, chính những lỗi lầm đè nặng lên các con khiến các con sợ hãi những người anh em nhỏ bé của mình, và đó cũng là lý do tại sao họ tấn công các con.

32. Nhưng nếu các con dành thời gian quan sát con người, các con sẽ phát hiện ra rằng có những người còn hung dữ hơn hổ và độc hơn rắn hổ mang. (203, 3-6)

IX Những bài học về Trí tuệ Thần thánh

Chương 36 - Niềm tin, Sự thật và Tri thức

Niềm tin vượt qua mọi thứ

1. Để chiến thắng sự yếu đuối, sự nghèo nàn, sự khốn khổ và những đam mê, cũng như để loại bỏ sự nghi ngờ, niềm tin và những việc làm tốt là điều không thể thiếu, đó là những đức tính giúp chinh phục những điều không thể; trước những đức tính đó, những điều khó khăn và không thể đạt được sẽ tan biến như bóng mờ.

2. Ta đã nói với những người tin vào Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”: “Niềm tin của người đã giúp người.” Ta giải thích như vậy vì niềm tin là một sức mạnh chữa lành, một sức mạnh biến đổi, và ánh sáng của nó làm tan biến bóng tối. (20, 63-64)

3. Những ai còn xa rời sự thiêng liêng muốn thấy Ta dưới hình dạng của Chúa Giêsu để nói với Ta: “Lạy Chúa, con tin vào Ngài, vì con đã thấy Ngài.” Ta nói với họ: “Phúc cho những ai đã tin mà không cần thấy, vì họ đã chứng minh rằng nhờ sự thiêng liêng, họ đã cảm nhận được Ta trong lòng mình.” (27, 75)

4. Ta muốn các con biết đức tin là gì, để các con hiểu rằng ai có đức tin thì là chủ nhân của một kho báu vô song.

5. Ai sống được soi sáng bởi ánh sáng nội tâm này sẽ không bao giờ

cảm thấy bị ruồng bỏ, bị bỏ rơi, yếu đuối hay lạc lối — dù thế gian có coi họ là người nghèo khổ đến đâu.

Niềm tin của họ vào Cha, vào cuộc sống, vào sứ mệnh của mình và cả vào chính bản thân sẽ không bao giờ để họ chìm đắm trong cuộc đấu tranh của cuộc đời, và hơn nữa, họ sẽ luôn có khả năng thực hiện những việc làm vĩ đại và đáng kinh ngạc. (136, 4-5)

6. Niềm tin giống như một ngọn hải đăng chiếu sáng con đường đời của các con, cho đến khi các con đến được bến cảng an toàn của cõi vĩnh hằng.

7. Niềm tin không được là của những tâm hồn lười biếng và sợ hãi, những người hôm nay tiến một bước và ngày mai lùi một bước, những người không muốn chiến đấu với nỗi đau của chính mình và chỉ tin vào chiến thắng của Thần Khí nhờ lòng thương xót của Cha.

8. Đức tin là điều mà linh hồn cảm nhận được, khi ý thức rằng Thiên Chúa ở trong mình, yêu mến Chúa và vui mừng khi cảm nhận Ngài trong lòng mình và yêu thương đồng loại. Niềm tin của họ vào công lý của Cha lớn đến nỗi họ không mong đợi rằng những người thân yêu sẽ yêu thương họ, rằng họ sẽ tha thứ cho những lời xúc phạm và lỗi lầm, nhưng họ tin rằng ngày mai họ sẽ tràn ngập ánh sáng, vì họ đã đạt được sự thanh tẩy nhờ công đức của mình.

9. Ai có đức tin thì có bình an, có tình yêu và có lòng nhân ái trong lòng.

10. Người ấy giàu có về tinh thần và cả về vật chất; nhưng là sự giàu có thực sự, không phải sự giàu có mà các con nghĩ đến. (263, 12-16)

11. Bây giờ Ta sẽ cho các con biết bằng chứng cho thấy đức tin chân thật hiện hữu: khi trái tim không nản lòng trong giờ thử thách; khi bình an thấm nhuần tâm hồn trong những khoảnh khắc quan trọng nhất.

12. Ai có đức tin thì hòa hợp với Ta, vì Ta là sự sống, là sức khỏe và là sự cứu rỗi. Ai thực sự tìm kiếm bến cảng và ngọn hải đăng này thì sẽ không bị hủy diệt.

13. Ai sở hữu đức tính này sẽ làm nên những điều kỳ diệu vượt xa mọi khoa học của loài người và làm chứng cho Thánh Linh và cuộc sống cao cả. (237, 69-71)

Nhận thức về sự thật của Đức Chúa Trời

14. Khi trái tim chứa đựng lòng tin chân thành và trí tuệ không bị ràng buộc bởi thành kiến hay những ý niệm mơ hồ, người ta sẽ biết trân trọng cuộc sống hơn, và sự thật sẽ được nhận ra với sự rõ ràng hơn. Ngược lại, nếu trong lòng chứa đựng sự nghi ngờ hay kiêu ngạo, và trí tuệ đầy những sai lầm, mọi thứ sẽ trở nên mờ mịt, và ngay cả ánh sáng cũng hiện ra như bóng tối.

15. Hãy tìm kiếm sự thật, vì đó là sự sống, nhưng hãy tìm kiếm nó với tình yêu, với sự khiêm nhường, với sự kiên trì và với đức tin. (88, 5-6)

16. Hãy cầu nguyện, hãy hỏi Cha các con trong lời cầu nguyện của các

con, rồi các con sẽ nhận được một tia sáng vô tận của Ta trong sự suy ngẫm của mình. Đừng mong đợi nhận được toàn bộ sự thật chỉ trong một khoảnh khắc. Có những linh hồn đã tìm kiếm sự thật từ lâu, họ tìm tòi và cố gắng thâm nhập vào mọi bí ẩn, nhưng vẫn chưa đạt được mục tiêu mong đợi.

17. Đấng Kitô, Đấng Được Xức Dầu, đã chỉ cho các con con đường bằng những lời: “Hãy yêu thương nhau.” Các con có thể hình dung được tầm quan trọng của điều răn cao cả này không? Toàn bộ cuộc sống của loài người sẽ được biến đổi nếu các con sống theo giáo huấn này. Chỉ có tình yêu mới có thể tiết lộ cho các con những sự thật của các bí mật thần thánh, bởi vì tình yêu là nguồn gốc của cuộc sống các con và của mọi sự được tạo dựng.

18. Hãy siêng năng tìm kiếm sự thật, tìm kiếm ý nghĩa của cuộc sống, hãy yêu thương và trở nên mạnh mẽ trong điều thiện, và các con sẽ thấy từng bước một, mọi điều sai trái, bất chính hay bất toàn sẽ rơi rụng khỏi bản thể các con. Hãy ngày càng nhạy cảm hơn với ánh sáng của ân sủng thần thánh, thì các con sẽ có thể trực tiếp hỏi Chúa của các con về tất cả những gì các con muốn biết và những gì linh hồn các con cần để đạt đến chân lý tối cao. (136, 40-42)

19. Ta là “Lời”, Đấng tìm đến loài người, vì họ không thể đến với Ta. Đó là sự thật của Ta mà Ta mặc khải cho họ, vì sự thật là vương quốc mà

theo ý muốn của Ta, tất cả các con đều phải bước vào.

20. Làm sao các con có thể khám phá ra sự thật nếu Ta không nói trước với các con rằng điều đó đòi hỏi nhiều sự hy sinh?

21. Để tìm thấy sự thật, đôi khi cần phải từ bỏ những gì mình sở hữu, thậm chí từ bỏ chính bản thân mình.

22. Kẻ tự mãn, kẻ vật chất, kẻ thờ ơ không thể nhận ra sự thật chừng nào chưa phá bỏ những bức tường mà họ đang sống trong đó. Họ cần phải vượt qua những đam mê và điểm yếu của mình để được chiêm ngưỡng ánh sáng của Ta. (258, 44-47)

23. Phúc cho ai tìm kiếm sự thật, vì người ấy là kẻ khát khao tình yêu, ánh sáng và lòng nhân ái. Hãy tìm kiếm, các con sẽ tìm thấy; hãy tìm kiếm sự thật, và nó sẽ đến với các con. Hãy tiếp tục suy ngẫm, hãy tiếp tục hỏi cuốn Sách Trí Tuệ Thần Thánh, và nó sẽ trả lời các con, vì Cha chưa bao giờ im lặng hay thờ ơ với ai đó khẩn thiết hỏi Ngài.

24. Có bao nhiêu người trong số những ai tìm kiếm sự thật trong sách vở, nơi các học giả và trong các ngành khoa học khác nhau, cuối cùng sẽ khám phá ra nó trong chính bản thân mình, vì Ta đã gieo một hạt giống của Sự Thật Vĩnh Hằng vào sâu thẳm tâm hồn mỗi con người. (262, 36-37)

25. Ta không thể lừa dối các con! Ta không bao giờ hành động giả dối, Ta không ẩn mình trong bóng tối. Sự thật của Ta luôn trần trụi. Nhưng nếu con người không thể nhìn thấy

sự trần trụi của Thần Khí Ta, thì chỉ vì họ không muốn mà thôi. Ta không che giấu sự thật của Ta trước các con bằng bất kỳ lớp áo nào. Sự trần trụi của Ta là thiêng liêng và trong sạch, sự trần trụi của Ta là thánh thiện, và Ta sẽ cho tất cả các sinh linh trong vũ trụ thấy điều đó. Như một biểu tượng của điều đó, Ta đã đến thế gian trong hình hài con người trần trụi, và Ta cũng ra đi khỏi các con trong sự trần trụi.

26. Ta muốn sự thật luôn ngự trị giữa những người của Ta, vì Ta là và sẽ luôn ở trong sự thật của các con. Ta muốn tình yêu ở giữa các con, và tình yêu của Ta sẽ luôn ở trong tình yêu của các con.

27. Chỉ có một sự thật, một tình yêu chân thật duy nhất; và khi sự thật và tình yêu này ở trong các con, tình yêu và sự thật của các con sẽ là của Ta, và sự thật và tình yêu của Ta sẽ là của các con. (327, 33-34)

28. Ánh sáng của Ta ở trong mỗi tâm hồn. Các con đang ở trong thời kỳ mà Thần Khí của Ta sẽ tuôn tràn xuống loài người. Vì thế, Ta nói với các con rằng tất cả các con sẽ sớm cảm nhận được sự hiện diện của Ta — cả những người học thức lẫn những người dốt nát, cả những người vĩ đại lẫn những người bé nhỏ, cả những người quyền thế lẫn những người nghèo khó.

29. Cả những người này lẫn những người kia đều sẽ run rẩy trước sự thật của Đức Chúa Trời hằng sống và chân thật. (263, 33-34)

Sự nhận thức về Thần linh và Thần thánh

30. Không thể nào một đứa con của Ta lại quên Ta, vì trong tâm hồn nó mang trong mình Thần Khí, là Ánh Sáng của Thần Khí Ta, nhờ đó sớm muộn gì nó cũng phải nhận ra Ta.

31. Đối với một số người, việc thâm nhập vào ý nghĩa của Lời Ta và tìm thấy ánh sáng ở đó là điều dễ dàng; nhưng đối với những người khác, Lời Ta lại là một bí ẩn.

32. Ta nói với các con rằng không phải ai trong thời đại này cũng có thể hiểu được tính thiêng liêng của thông điệp của Ta. Những ai không thể hiểu được sẽ phải chờ đợi những thời đại mới, để tâm hồn họ mở mắt đón nhận ánh sáng của những mặc khải của Ta. (36, 4-6)

33. Khi Ta nói với các con rằng sự khôn ngoan của Ta sẽ thuộc về các con — các con có tin rằng một kiếp sống trên trần gian là đủ để trải nghiệm tất cả những gì Ta phải mặc khải cho các con không? Khi Ta nói với các con rằng các con không thể đạt được khoa học nhân loại mà không trải qua con đường phát triển dài đằng đẵng, thì các con càng không thể đạt được sự hiểu biết về tinh thần mà không có sự phát triển trọn vẹn của linh hồn các con.

34. Ta không xem sự thiêng liêng là đối lập với khoa học, vì sai lầm đó là của loài người, chứ không bao giờ là của Ta. Ngược lại, Ta dạy các con phải hòa hợp cái thiêng liêng với cái vật chất, cái nhân loại với cái thần thánh, cái hữu hạn với cái vĩnh hằng. Tuy nhiên, Ta giải thích cho

các con rằng, để bước đi trên con đường cuộc đời, trước tiên các con phải biết con đường mà Thần Linh vạch ra cho các con, mà luật tinh thần của Ngài bắt nguồn từ Thần Linh. (79, 38-39)

35. Các con đã sa sút quá sâu và xa rời thế giới tinh thần đến mức coi tất cả những gì thuộc về Thần Thánh — vốn là điều hoàn toàn tự nhiên — là siêu nhiên. Vì thế, các con gọi Thần Thánh là siêu nhiên, và cũng coi mọi thứ thuộc về Thần Thánh của các con là như vậy, và đó là một sai lầm.

36. Lý do là vì các con chỉ nhìn thấy và nhận thức được những gì nằm trong phạm vi các giác quan hoặc trong phạm vi hiểu biết của trí tuệ con người, và các con đã coi những gì nằm ngoài giác quan và trí tuệ là siêu nhiên. (273, 1)

37. Cả con người tìm kiếm ánh sáng của tri thức trong tự nhiên lẫn người tìm kiếm sự khôn ngoan của Ta trong những mặc khải tâm linh đều phải tự mình đi trên con đường mà họ sẽ tìm thấy tất cả những chân lý mà họ không thể khám phá trên những con đường khác. Chính vì vậy, Ta đã sai linh hồn các con đến sống cuộc đời này qua cuộc đời khác trên trái đất này, để nhờ sự phát triển và kinh nghiệm của mình, nó khám phá ra tất cả những gì có trong nó và trong những gì xung quanh nó.

38. Nếu các con muốn, hãy kiểm chứng lời Ta một cách kỹ lưỡng, nhưng sau đó hãy nghiên cứu và quan sát cuộc sống từ góc độ của

chúng, để các con có thể nhận ra sự thật chứa đựng trong tất cả những gì Ta đã nói với các con.

39. Sẽ có những lúc các con cảm thấy như có sự mâu thuẫn giữa những gì Ta nói với các con hôm nay và những gì đã được mặc khải cho các con trong quá khứ, nhưng sự mâu thuẫn đó không tồn tại. Chính con người là những người đang lầm lạc. Nhưng giờ đây, tất cả sẽ đến với ánh sáng. (105, 54-56)

Điều kiện để đạt được sự hiểu biết tâm linh

40. Sự khiêm nhường là ánh sáng của linh hồn, và ngược lại, sự thiếu vắng nó là bóng tối trong linh hồn. Sự kiêu ngạo là kết quả của sự vô minh. Ai vĩ đại nhờ tri thức và được kính trọng nhờ đức hạnh, người ấy sở hữu sự khiêm tốn chân thật và sự khiêm nhường tâm linh. (101, 61)

41. Hãy để mọi suy nghĩ xấu xa rời xa các con và hãy mặc lấy những suy nghĩ cao quý. Hạnh phúc không nằm ở những gì người ta sở hữu về mặt vật chất, mà nằm ở những gì người ta nhận thức về mặt tinh thần. Nhận thức là sở hữu và hành động theo đó.

42. Ai sở hữu tri thức chân chính thì có tâm hồn khiêm nhường. Người ấy không tự hào về trí tuệ trần gian, vốn chỉ khao khát hiểu biết mọi thứ (trần gian) và phủ nhận mọi điều mà nó chưa thấu hiểu. Ai mang trong mình ánh sáng của sự nhận thức được truyền cảm hứng, thì có thể nhận được những sự mặc khải vào đúng thời điểm, cũng như biết cách

mong đợi chúng. Nhiều người tự xưng là học giả, nhưng mặt trời, vốn tỏa sáng rực rỡ mỗi ngày, lại là một bí ẩn đối với họ.

43. Nhiều người đã tin rằng mình biết tất cả, nhưng thật sự, Ta nói với các người, con kiến, vốn lặng lẽ băng qua con đường của họ, cũng chứa đựng một bí ẩn không thể thấu hiểu đối với họ.

44. Con người sẽ có thể khám phá nhiều kỳ quan của thiên nhiên, nhưng chừng nào họ chưa làm điều đó trên con đường của tình yêu thiêng liêng, họ sẽ không đạt được sự khôn ngoan chân chính, vốn nằm trong cuộc sống bất tử của linh hồn. (139, 67-70)

Sự mở rộng ý thức cần thiết của con người

45. Ngay từ đầu, Ta đã ban cho con người tự do tư tưởng. Tuy nhiên, con người luôn là nô lệ — đôi khi vì sự cuồng tín, và trong những trường hợp khác là nô lệ của những quan điểm sai lầm về thế giới của Pharaoh và Hoàng đế. Đó là lý do tại sao trong thời đại này, trước sự tự do mà tinh thần đang đạt được và ánh sáng đang hiện ra trước mắt, con người lại bị lóa mắt. Bởi vì trí tuệ của họ vẫn chưa quen với sự tự do này.

46. Con người đã làm suy yếu khả năng hiểu biết về thế giới tinh thần, và vì thế, họ rơi vào sự cuồng tín, đi trên những con đường quanh co và trở thành cái bóng của ý chí người khác.

47. Anh ta đã mất tự do, không còn làm chủ bản thân cũng như những suy nghĩ của mình.

48. Nhưng giờ đây, thời đại của Ánh sáng đã đến, thời điểm mà các người phải phá vỡ xiềng xích và sải cánh để tự do bay lên vô tận trong khát vọng tìm kiếm Chân lý. (239, 4-7)

49. Thế kỷ mà các con đang sống này thể hiện hai khía cạnh: một là sự phát triển của trí tuệ, và hai là sự trì trệ về tinh thần.

50. Thật vậy, Ánh sáng Thần thánh chiếu xuống các khả năng trí tuệ, và từ đó nảy sinh nguồn cảm hứng vĩ đại của Ta, những thành quả của nó khiến nhân loại kinh ngạc; vì trí tuệ nay khao khát tự do và sự mở rộng tri thức. Con người đắm chìm trong việc nghiên cứu tự nhiên, họ khám phá, phát hiện, vui mừng, ngạc nhiên, nhưng không bao giờ do dự.

51. Tuy nhiên, mỗi khi trong lòng anh ta nảy sinh ý nghĩ làm sáng tỏ mối quan hệ với thế giới tinh thần, với sự thật nằm ngoài vật chất mà anh ta biết, anh ta lại trở nên sợ hãi, lo lắng khi phải tiến vào điều chưa biết, vào điều mà anh ta cho là cấm kỵ, vào điều mà (theo quan điểm của anh ta) chỉ dành cho những thực thể cao cả và xứng đáng với việc khám phá những bí ẩn của Thượng Đế.

52. Ở đó, anh ta đã tỏ ra yếu đuối và ngu ngốc, không thể dùng ý chí để vượt qua những định kiến đang kìm hãm anh ta. Ở đó, đã cho thấy rằng anh ta là nô lệ của những cách giải thích sai lệch.

53. Sự phát triển của trí tuệ con người sẽ không bao giờ hoàn thiện chừng nào nó chưa phát triển cả trên bình diện tâm hồn. Hãy nhận ra sự lạc hậu lớn lao của tâm hồn các người, bởi vì các người chỉ dành trọn tâm trí cho việc nhận thức về cuộc sống trần thế.

54. Con người là nô lệ của ý chí người khác, là nạn nhân của những lời nguyện rủa, sự lên án và đe dọa. Nhưng điều đó đã đạt được gì? Đó là việc con người từ bỏ mọi khát vọng hiểu và đạt được tri thức cao nhất mà con người nên sở hữu; rằng chính con người tự ngăn cản bản thân làm sáng tỏ điều mà một cách phi lý, con người luôn coi là bí ẩn: cuộc sống tinh thần.

55. Các người có nghĩ rằng cuộc sống của linh hồn đối với con người trên trần gian sẽ mãi mãi là một bí ẩn không? Nếu các người nghĩ như vậy, các người đang lầm lẫn lớn. Quả thật, Ta nói với các con, chừng nào các con chưa biết nguồn gốc của mình và không biết gì về những điều liên quan đến Thần linh, thì dù khoa học của các con có tiến bộ đến đâu, các con vẫn chỉ là những sinh vật sống trong một thế giới nghèo nàn giữa thực vật và động vật. Các con sẽ tiếp tục chiến đấu với nhau trong các cuộc chiến tranh, và nỗi đau sẽ tiếp tục thống trị cuộc sống của các con.

56. Nếu các con không khám phá ra điều các con mang trong bản thể mình, cũng như không nhận ra người anh em tinh thần đang ngự trong mỗi người lân cận — thì các

con có thể thực sự yêu thương nhau được chăng? Không, bởi vì con cái loài người, ngay cả khi các con nói rằng các con biết Ta và theo Ta. Nếu các con hiểu giáo lý của Ta một cách hời hợt, thì đức tin, sự hiểu biết và tình yêu của các con sẽ sai lầm. (271, 39-45)

57. Trong Ta, con người sẽ tìm thấy can đảm để giải thoát mình khỏi ách của sự vô minh.

58. Làm sao các con có thể mong đợi hòa bình trên trái đất và chiến tranh chấm dứt, con người được đổi mới và tội lỗi giảm bớt, nếu họ không có tri thức tâm linh, vốn là điều kiện tiên quyết, nguồn gốc và nền tảng của cuộc sống?

59. Thật vậy, Ta nói với các con, chừng nào các con chưa hiểu và tuân theo lẽ thật của Ta, thì sự tồn tại của các con trên trần gian sẽ giống như một tòa nhà được xây dựng trên cát lún. (273, 24-26)

60. Ta nói với con người rằng chính anh ta là một người xa lạ với chính mình, bởi vì anh ta chưa thâm nhập vào nội tâm mình, bởi vì anh ta không biết bí mật của mình, bởi vì anh ta không biết bản chất thực sự của mình. Nhưng trong thời đại này, Ta muốn dạy cho con người nội dung của cuốn sách đã bị đóng kín đối với con người trong một thời gian dài, nơi lưu giữ tất cả những bí mật mà Ta đã hứa sẽ làm sáng tỏ cho các con bằng ánh sáng của Thần Khí Ta trong “Thời Đại Thứ Hai”.

61. Bây giờ các con sẽ thực sự hiểu rõ bản thân và thâm nhập vào nội tâm của tâm hồn mình. Khi đó, các

con sẽ có thể nói rằng các con bắt đầu biết mình là ai.

62. Con người sẽ nhận biết nguồn gốc, định mệnh, nhiệm vụ, khả năng của mình, và cả cuộc sống vô tận và vĩnh cửu đang sống và dặt nên xung quanh anh ta. Anh ta sẽ không còn có thể làm tổn thương người lân cận, sẽ không còn có thể đe dọa sự tồn tại của đồng loại, cũng như sẽ không dám làm ô uế bất cứ điều gì xung quanh mình, bởi vì anh ta đã nhận ra rằng mọi thứ đều thiêng liêng.

63. Con người sẽ nhận ra những gì linh hồn mình chứa đựng và che giấu, và khi đó, con người sẽ có một hình dung rõ ràng và một niềm tin sâu sắc rằng — vì linh hồn là kỳ diệu — nên nơi ở mà Cha đã dành sẵn cho con người trong cõi vĩnh hằng cũng phải là kỳ diệu. (287, 4-6)

Chương 37 - Sự hiểu biết đúng dẫn về các văn bản Kinh Thánh

Việc giải thích các lời và lời hứa trong Kinh Thánh

1. Con người đã dành nhiều tâm huyết cho việc nghiên cứu Cựu Ước, đồng thời đau đầu trong việc phân tích và giải thích các lời tiên tri và lời hứa. Những ai trong số họ đã tìm ra ý nghĩa tâm linh trong các giáo lý của Ta chính là những người đã đến gần nhất với sự thật. Bởi vì những ai bám chặt vào cách giải thích trần tục và vật chất, không hiểu hoặc không muốn tìm ra ý nghĩa tâm linh trong

những mặc khải của Ta, sẽ phải chịu sự nhầm lẫn và thất vọng, giống như dân Do Thái đã phải chịu khi Đấng Mê-si-a đến, người mà họ đã tưởng tượng và mong đợi theo một cách khác với những gì thực tế đã cho thấy. (13, 50)

2. Quan niệm sai lầm mà con người đã hình thành về công lý của Ta trong những thời kỳ đầu tiên sẽ biến mất vĩnh viễn, nhường chỗ cho sự hiểu biết chân chính về nó. Công lý thần thánh cuối cùng sẽ được hiểu là ánh sáng phát xuất từ tình yêu hoàn hảo hiện hữu trong Cha các con.

3. Vị Thiên Chúa mà con người từng coi là hay trả thù, tàn nhẫn, hận thù và không khoan dung, sẽ được cảm nhận từ tận đáy lòng như một người Cha, Đấng ban sự tha thứ cho những lời xúc phạm của con cái mình, như một người Cha thuyết phục kẻ có tội bằng tình yêu thương, như một vị Thẩm phán, thay vì kết án kẻ đã phạm tội nặng nề, lại ban cho người ấy một cơ hội mới để được cứu rỗi.

4. Con người đã gán cho Ta biết bao nhiêu sự bất toàn trong sự vô minh của họ, vì họ cho rằng Ta có thể cảm thấy giận dữ, mặc dù cơn giận chỉ là một sự yếu đuối của con người! Khi các Tiên tri nói với các con về “cơn giận thánh của Chúa”, thì bây giờ Ta nói với các con rằng các con nên hiểu cụm từ đó là công lý thần thánh.

5. Con người của “Thời kỳ Đầu tiên” sẽ không hiểu được cách diễn đạt khác, cũng như những kẻ buông thả

hay những kẻ trụy lạc sẽ không coi trọng những lời cảnh báo của các tiên tri nếu họ không nói với họ theo hình thức đó. Điều cần thiết là sự linh hứng của các sứ giả của Ta phải được diễn đạt bằng những lời lẽ có thể gây ấn tượng với trí óc và trái tim của những con người có trình độ tâm linh còn hạn chế. (104, 11-14)

6. Các văn bản của "Thời kỳ đầu tiên" đã truyền lại lịch sử của dân tộc Israel và lưu giữ tên của con cái họ, những thành công và sai lầm của họ, những việc làm của đức tin và những điểm yếu của họ, vinh quang và những thất bại của họ, để cuốn sách này có thể nói với mỗi thế hệ mới về sự phát triển của dân tộc đó trong việc thờ phượng Đức Chúa Trời. Cuốn sách đó đã truyền lại cả tên của các tổ phụ, những người yêu mến đức hạnh và công lý, những tấm gương về sức mạnh đức tin, cũng như tên của các tiên tri, những người nhìn thấy tương lai, qua miệng họ, Chúa luôn phán khi Ngài thấy dân Ngài đứng trước nguy hiểm. Nó cũng truyền lại tên của những kẻ hư hỏng, những kẻ phản bội, những kẻ bất tuân, vì mỗi sự kiện, mỗi ví dụ đều là một bài học và đôi khi là một biểu tượng.

7. Khi Ta ngự giữa loài người trong thân xác Đức Giêsu, Ta chỉ sử dụng bản chất của những văn bản ấy, ý nghĩa của những tác phẩm ấy để truyền đạt giáo lý của Ta khi thật sự cần thiết; Ta chưa bao giờ ca ngợi những điều vật chất và trống rỗng. Các con không nhớ rằng Ta đã nhắc

đến A-bên công chính, rằng Ta đã ca ngợi sự kiên nhẫn của Gióp và tưởng nhớ đến sự khôn ngoan và vinh quang của Sa-lô-môn sao? Chẳng phải Ta đã nhiều lần nhắc đến Áp-ra-ham và nói về các tiên tri, và chẳng phải Ta đã nói với các con, liên quan đến Mô-sê, rằng Ta không đến để bãi bỏ luật pháp mà ông đã nhận được, mà là để hoàn thành nó sao? (102, 31-32)

8. Các con phải nghiên cứu những mặc khải thiêng liêng mà Ta đã ban cho các con trong mọi thời đại, phải hiểu ngôn ngữ ẩn dụ mà Ta đã dùng để nói với các con, phải làm cho các giác quan tinh thần của các con trở nên nhạy bén, để các con nhận ra đâu là Lời Chúa và đâu là lời người phàm, để các con khám phá ý nghĩa sâu xa của những lời dạy của Ta.

9. Chỉ từ góc độ tinh thần, các con mới có thể tìm thấy sự giải thích đúng đắn và chân thực về Lời của Ta — cả Lời mà Ta đã gửi đến các con qua các Tiên tri, cũng như Lời mà Ta đã truyền lại cho các con qua Đức Giêsu, hay Lời này mà Ta ban cho các con qua các phương tiện truyền đạt của "Thời Đại Thứ Ba".

10. Khi loài người này một lần tìm thấy ý nghĩa chân thật của Luật pháp, Giáo lý, các lời tiên tri và các sự mặc khải, họ sẽ khám phá ra điều đẹp đẽ và sâu sắc nhất liên quan đến sự tồn tại của mình.

11. Khi đó, con người sẽ nhận biết công lý đích thực, và trái tim họ sẽ cảm nhận được thiên đàng thật sự; khi đó, các con cũng sẽ biết thế nào

là sự chuộc tội, sự thanh tẩy và sự đền bù. (322, 39-42)

12. Các kinh sách của thời xưa có thể tiết lộ cho các con điều mà hôm nay Ta lặp lại cho các con; nhưng con người đã dám làm sai lệch những chân lý của Ta để truyền bá chúng một cách sai lệch. Và thế là các con giờ đây có một nhân loại bệnh hoạn về tâm hồn, mệt mỏi và cô đơn.

13. Vì vậy, lời kêu gọi thức tỉnh của Ta được truyền đi qua người phát ngôn, bởi vì Ta không muốn các con rơi vào sự hoang mang. (221, 14-15)

14. Nếu các văn bản của các môn đệ Ta, những người đã truyền lại Lời Ta cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai”, bị bóp méo khi đến tay các con, thì Ta sẽ khiến các con nhận ra đâu là những lời chân thật của Chúa Giê-su. Tâm hồn các con sẽ nhận ra những lời nào không phù hợp với bản hòa tấu thiêng liêng của Tình yêu Ta là sai lầm. (24, 19)

15. Con người chưa bao giờ thiếu những mặc khải của Ta, vốn là ánh sáng của Thần Khí; nhưng họ đã sợ hãi khi tìm hiểu chúng. Bây giờ Ta hỏi các con: Các con có thể biết gì về Sự Thật và về Cái Vĩnh Hằng nếu các con cứng đầu tránh né những điều thuộc về Thần Khí?

16. Hãy xem xét cách giải thích vật chất mà các con đã áp dụng cho những mặc khải của Ta trong “Thời kỳ” thứ nhất và thứ hai, mặc dù chúng chỉ nói về Thần thánh và Tâm linh. Hãy xem các con đã nhầm lẫn bản chất vật chất với bản chất tâm linh như thế nào, với sự thiếu tôn

trọng ra sao mà các con đã biến những điều sâu sắc thành những điều hời hợt, và những điều cao cả thành những điều thấp hèn. Nhưng tại sao các con lại làm như vậy? Bởi vì trong khao khát được làm điều gì đó trong công trình của Đức Chúa Trời, các con tìm cách điều chỉnh giáo lý của Ta cho phù hợp với cuộc sống trần thế của các con, với những tiện nghi con người mà các con quan tâm nhất. (281, 18-19)

17. Trong thời kỳ này, Ta sẽ làm cho giáo lý mà Ta đã ban cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai” – mà nhiều người không hiểu và những người khác đã quên – được tất cả mọi người hiểu, và hơn nữa, được tuân theo nhờ những lời dạy mới của Ta. (92, 12)

18. Ánh sáng của Thánh Thần Ta đang chiếu xuống các con; nhưng tại sao các con lại miêu tả Ta dưới hình dạng một con chim bồ câu? Những hình ảnh và biểu tượng đó không được các môn đệ mới của Ta tôn thờ nữa.

19. Hãy hiểu giáo lý của Ta, hỡi dân Ta: Trong “Thời kỳ Thứ hai” ấy, Thánh Thần của Ta đã hiện ra dưới hình dạng một con chim bồ câu trong lễ rửa tội của Chúa Giêsu, bởi vì loài chim này trong lúc bay có nét tương đồng với sự thối của Thánh Thần, màu trắng của nó nói lên sự tinh khiết, và trong ánh nhìn dịu dàng và hiền hòa của nó có sự phản chiếu của sự vô tội.

20. Làm sao có thể giúp những con người thiếu học thức đó hiểu được điều thiêng liêng, nếu không nhờ

đến hình ảnh của những sinh vật mà họ quen thuộc trong thế giới này?

21. Đấng Christ, Đấng đang nói với các con vào lúc này, đã được biểu tượng bằng một con chiên, và chính Gioan cũng đã thấy Ta như vậy trong thị kiến tiên tri của ông. Tất cả điều này là do rằng, nếu các con tìm kiếm Ta trong mọi công trình của Ta, các con sẽ luôn tìm thấy hình ảnh của Đấng Sáng Tạo Sự Sống trong toàn bộ tạo vật. (8, 1-3) 22.

Ngày xưa, Ta đã nói với các con rằng, một con lạc đà đi qua lỗ kim còn dễ hơn một kẻ giàu có keo kiệt vào Nước Trời. Hôm nay, Ta nói với các con rằng những trái tim đó phải giải thoát khỏi sự ích kỷ của mình và thực hành lòng bác ái tích cực đối với đồng loại, để linh hồn họ có thể đi qua con đường hẹp của sự cứu rỗi. Không cần thiết phải từ bỏ tài sản và của cải, mà chỉ cần từ bỏ sự ích kỷ. (62, 65)

23. Hiện nay, Ta đang xây dựng lại ngôi đền mà Ta đã đề cập đến khi Ta nói với các môn đệ của Ta, những người đang chiêm ngưỡng ngôi đền của Salomon với sự ngưỡng mộ: “Quả thật, Ta nói với các con, không một viên đá nào của nó sẽ còn nằm trên viên đá khác, nhưng Ta sẽ xây dựng lại nó trong ba ngày.”

24. Ý Ta muốn nói rằng mọi hình thức thờ phượng bên ngoài, dù có vẻ long lẫy đến đâu trong mắt con người, cũng sẽ biến mất khỏi lòng người, và Ta sẽ dựng lên thay thế nó ngôi đền thật sự, đền thờ tinh thần của Thần tính Ta. Bây giờ là “Thời kỳ Thứ ba”, tức là ngày thứ ba, ngày

mà Ta sẽ hoàn tất việc tái xây dựng ngôi đền của Ta. (79, 4)

25. Đức Chúa Trời không có hình dạng, vì nếu Ngài có hình dạng, Ngài sẽ là một sinh vật hữu hạn, giống như con người, và khi đó Ngài sẽ không phải là Đức Chúa Trời.

26. “Ngai vàng” của Ngài là sự hoàn hảo, công lý, tình yêu, sự khôn ngoan, sức sáng tạo, sự vĩnh cửu.

27. “Thiên đàng” là hạnh phúc tối cao mà một linh hồn đạt được trên con đường hoàn thiện, khi nó vươn lên cao trong sự khôn ngoan và tình yêu đến mức đạt được một mức độ tinh khiết mà không còn tội lỗi hay đau khổ nào có thể chạm tới.

28. Khi các tiên tri của Ta nói về Cuộc Sống Tâm Linh, đôi khi họ dùng những hình thức hiện thân của con người và những vật thể mà các người quen thuộc.

29. Các vị tiên tri đã thấy những ngai vàng giống như của các vị vua trên đất — những cuốn sách, những sinh vật có hình dáng con người, những cung điện có rèm treo tường, những cây đèn, Chiên Con và nhiều hình ảnh khác nữa. Nhưng ngày nay, các con phải hiểu rằng tất cả những điều này chỉ là một hình ảnh, một biểu tượng, chứa đựng một ý nghĩa thiêng liêng, một sự mặc khải, mà phải được thể hiện dưới hình thức hình ảnh đối với các con, vì các con không thể hiểu được một hình thức cao hơn.

30. Giờ đây đã đến lúc các con phải giải thích đúng đắn ý nghĩa của tất cả các dụ ngôn và giáo huấn mà Ta đã mặc khải cho các con qua các

hình ảnh tượng trưng, để ý nghĩa đó thấm sâu vào tâm hồn các con và hình thức tượng trưng biến mất.

31. Khi các con đạt đến sự nhận thức này, đức tin của các con sẽ trở nên chân thật, vì khi đó các con đã đặt nó trên nền tảng của sự thật.

(326, 37-42)

32. Nếu tất cả những người được kêu gọi đều vội vã đến bàn tiệc của Chúa, nơi thức ăn nuôi dưỡng linh hồn được dọn ra, thì bàn tiệc đó sẽ chật kín; nhưng không phải tất cả những người được mời đều đã đến.

33. Bản chất của con người là không biết trân trọng những ân huệ của Đức Chúa Trời, và vì thế, các con đã thấy nhiều người đồng loại từ chối các con khi các con kêu gọi họ.

34. Nhưng Ta nói với các con rằng, chính những người ít ỏi này, những người ngồi vào bàn của Ta và kiên nhẫn lắng nghe Ta để học hỏi từ Ta, sẽ là những người truyền bá cho muôn dân sự vĩ đại của Lời Ta, ý nghĩa sâu xa của giáo huấn này, vốn kêu gọi loài người tái thiết một thế giới đã đến hồi kết thúc và nhường chỗ cho một thế giới rực rỡ và cao cả hơn. (285, 33-35)

Sự mặc khải của Chúa Giê-su qua Thánh Tông đồ Gio-an

35. Mọi sự đều được ghi chép trong Sách Bầy Ấn, nằm trong Thiên Chúa và sự tồn tại của nó đã được mặc khải cho nhân loại qua Tông đồ và Tiên tri Gioan.

36. Chỉ có Chiên Con Thần Thánh mới tiết lộ cho các con nội dung của cuốn sách đó, vì không có một linh

hồn công chính nào trên đất hay trên trời có thể giải thích cho các con những bí mật sâu thẳm về tình yêu, sự sống và công lý của Đức Chúa Trời. Nhưng Chiên Con Thần Thánh, tức là Đấng Christ, đã mở các con dấu niêm phong cuốn Sách Sự Sống để tiết lộ nội dung của nó cho các con cái Ngài. (62, 30)

37. Nếu Sách Khải Huyền của Gioan được một số người coi là bí mật không thể thấu hiểu và được những người khác giải thích sai lầm, thì đó là do nhân loại chưa đạt được sự thánh hóa cần thiết để hiểu những gì được trình bày trong đó; và Ta cũng có thể nói với các con rằng ngay cả vị Tiên tri mà nó được truyền cho cũng chưa hiểu được.

38. Gioan đã nghe và thấy, và khi nghe lệnh phải ghi chép lại, ông đã vâng lời ngay lập tức; nhưng ông hiểu rằng thông điệp đó dành cho những người sẽ đến sau ông rất lâu. (27, 80-81)

39. Khi nào con người sẽ hướng sự chú ý của mình đến những gì môn đệ yêu quý của Ta đã để lại bằng văn bản? Cách thức mà sự mặc khải của ông được ghi chép thật kỳ lạ, ý nghĩa của nó thật bí ẩn, và những lời của ông sâu sắc đến vô cùng. Ai có thể hiểu được chúng?

40. Những người bắt đầu quan tâm đến Khải Huyền của Gioan sẽ đắm chìm vào đó, giải thích, quan sát và nghiên cứu. Một số người đến gần sự thật một chút, những người khác cho rằng đã khám phá ra ý nghĩa của Khải Huyền và rao giảng nó cho cả thế giới; những người khác lại bối

roi hoặc quá mệt mỏi để tiếp tục tìm hiểu, và cuối cùng phủ nhận mọi ý nghĩa thiêng liêng của thông điệp đó.

41. Các môn đệ của “Thời Đại Thứ Ba”, bây giờ Ta nói với các con rằng, nếu các con thực sự có khát vọng bước vào Đền Thánh này và tìm hiểu ý nghĩa thực sự của những sự mặc khải đó, các con phải làm quen với lời cầu nguyện từ Thần Khí đến Thần Khí — chính là lời cầu nguyện mà Giăng đã thực hành trong thời gian lưu đầy của mình.

42. Trước hết, các con phải hiểu rằng mặc dù được thể hiện qua các hình ảnh và hình tượng trần thế, nhưng tổng thể sự mặc khải thần thánh nói về linh hồn con người, về sự phát triển, những cuộc đấu tranh, những cám dỗ và sa ngã, những sự ô uế và sự bất tuân của nó. Nó nói về công lý, sự khôn ngoan, vương quốc của Ta, về những bằng chứng tình yêu và sự giao tiếp của Ta với loài người, về sự thức tỉnh, sự đổi mới và cuối cùng là sự thánh hóa của họ.

43. Ta đã mặc khải cho các con ở đó về hành trình cuộc sống tinh thần của nhân loại, được chia thành các giai đoạn thời gian, để các con hiểu rõ hơn về sự phát triển của linh hồn.

44. Vậy nên, các môn đệ, vì sự mặc khải này liên quan đến đời sống tinh thần của các con, thì các con nên nghiên cứu và suy ngẫm nó từ góc độ tinh thần; vì nếu các con chỉ muốn giải thích nó dựa trên các sự kiện trần gian, các con sẽ rơi vào sự nhầm lẫn như nhiều người khác.

45. Đúng là nhiều sự kiện trần thế có liên quan đến việc ứng nghiệm lời mặc khải đó và sẽ tiếp tục như vậy trong tương lai. Nhưng các con phải biết rằng những sự kiện và dấu hiệu chứa đựng trong đó cũng là những hình ảnh, biểu tượng và ví dụ nhằm giúp các con hiểu được sự thật của Ta và hoàn thành sứ mệnh của mình, đó là vươn lên đến Ta trên con đường thanh tịnh của linh hồn, mà môn đệ Giăng của Ta đã để lại cho các con một gương sáng, người đã đi trước nhân loại hàng ngàn năm trong cuộc đối thoại từ tâm hồn này sang tâm hồn khác với Chúa của mình. (309, 47-51)

Chương 38 - Ba thời kỳ mặc khải và bảy thời kỳ niêm phong

Sự phụ thuộc vào sự phát triển của các sự mặc khải của Đức Chúa Trời

1. Trong cả ba giai đoạn mà Ta đã chia sự phát triển của nhân loại, Ta đã chỉ cho các con bằng ánh sáng của Ta con đường thẳng và hẹp như nhau để linh hồn thăng hoa, con đường duy nhất của tình yêu, sự thật và công lý.

2. Ta đã dẫn dắt các con từ bài giảng này sang bài giảng khác, từ sự mặc khải này sang sự mặc khải khác, cho đến khi thời điểm này đến, khi Ta nói với các con rằng các con đã có thể kết nối với Ta từ tâm hồn này sang tâm hồn khác. Liệu nhân loại có thể kết nối theo cách này trong

“Thời kỳ đầu tiên” không? — Không, họ buộc phải dựa vào sự thờ cúng vật chất, vào các nghi thức và lễ nghi, vào các lễ hội truyền thống và các biểu tượng, để có thể cảm nhận được sự gần gũi với cái Thần thánh và Tâm linh. Từ sự bất lực này trong việc tiếp cận với tinh thần, vươn lên với Thần thánh, nhận ra những điều sâu xa và làm sáng tỏ những bí ẩn, các tôn giáo khác nhau đã ra đời, mỗi tôn giáo tương ứng với mức độ lạc hậu hoặc tiến bộ về tinh thần của con người, trong đó một số tôn giáo gần bó với sự thật hơn những tôn giáo khác, một số tinh thần hơn những tôn giáo khác, nhưng tất cả đều hướng tới cùng một mục tiêu. Đó là con đường mà các linh hồn đã đi qua trong suốt các thế kỷ và các thời đại — con đường mà các tôn giáo khác nhau chỉ ra. Một số chỉ tiến lên với tốc độ chậm chạp nhất, một số khác đã dừng lại, và một số khác nữa đã lạc lối và làm ô uế chính mình. (12, 92-93)

3. Hôm nay Ta đến trong Thần Khí, và thật sự, Ta nói với các con: Có người cho rằng Ta gần gũi các con hơn trong những thời kỳ đầu so với ngày nay. Họ lầm lẫn, vì mỗi lần đến, Ta lại đến gần các con hơn.

4. Hãy nhớ rằng trong “Thời kỳ đầu tiên”, Ta đã ngự trên một ngọn núi và từ đó ban cho các con Luật pháp của Ta được khắc trên đá. Trong “Thời kỳ thứ hai”, Ta đã rời khỏi đỉnh núi và xuống các thung lũng của các con, bằng cách trở thành con người để sống giữa các con. Và trong thời đại ngày nay, để gần gũi

các con hơn nữa, Ta đã lấy trái tim các con làm nơi ở của Ta, để tự bày tỏ mình ở đó và nói với loài người từ bên trong trái tim các con. (3, 31)

5. Bây giờ các con đã hiểu rằng Ta đã chia sự mặc khải thiêng liêng của Ta thành ba thời kỳ lớn.

6. Đó là vào thời thơ ấu thiêng liêng của loài người, khi Cha ban cho họ Luật pháp và hứa với họ một Đấng Mê-si-a, Đấng sẽ mở ra cánh cửa dẫn vào một thời đại mới.

7. Đấng Mê-si-a chính là Đấng Ki-tô, Đấng đã đến với loài người khi họ đang ở trong thời kỳ thanh niên thiêng liêng. Ngài đã dạy loài người một cách cao cả hơn để tuân giữ Luật mà trước đây họ đã nhận được từ Cha nhưng không biết cách tuân giữ. “Lời” của Đức Chúa Trời đã phán qua môi miệng của Chúa Giê-su, vì vậy Ta nói với các con rằng, nhờ giáo lý tình yêu của Đấng Thầy hoàn hảo, thế gian vẫn tiếp tục nghe thấy tiếng nói và mệnh lệnh của Cha mình.

8. Về phần mình, Chúa Giê-su đã đề nghị gửi “Thánh Linh của Sự Thật” đến cho loài người, để Ngài giúp họ hiểu rõ tất cả những điều mà họ chưa hiểu trong giáo lý của Ngài.

9. Vậy thì, dân tộc yêu dấu — lời nói đơn sơ, khiêm nhường mà các con đang nghe lúc này chính là tiếng nói của Thần Chân Lý, là Ánh Sáng Thần Linh của Đức Chúa Trời đang tuôn tràn vào bản thể các con, để các con mở mắt đón nhận Thời Đại Mới. Ánh sáng này, giúp các con dần dần hiểu rõ mọi sự mặc khải của Thầy, chính là Ánh sáng của Cha các

con, Thánh Thần, Đấng đang dẫn dắt nhân loại lên một bậc phát triển tâm linh cao hơn, tức là khi nhân loại đang tiến gần đến tuổi trưởng thành để hiểu được những mặc khải của Đức Chúa Trời.

10. Trong tất cả những gì Ánh sáng này mặc khải cho các con, các con sẽ nhận được sự dạy dỗ của Cha; vì “Lời” ở trong Ta, và Thánh Thần là sự khôn ngoan của chính Ta. (132, 10-15)

11. Trong những thời kỳ trước, Ta không nói với các con như vậy. Trong “Thời kỳ Thứ nhất”, Luật pháp đã soi sáng linh hồn con người; trong “Thời kỳ Thứ hai”, Đấng Christ đã soi sáng trái tim con người bằng ánh sáng của tình yêu. Ngày nay, ánh sáng của Thánh Thần soi sáng linh hồn các con để nâng nó lên trên mọi điều thuộc về con người.

12. Các con đã nhận được ba thông điệp này từ cùng một Thiên Chúa, và giữa chúng đã trôi qua một thời đại — khoảng thời gian cần thiết cho sự phát triển của linh hồn, để nó có thể tiếp nhận thông điệp mới hoặc sự dạy dỗ mới.

13. Giờ đây các con có thể hiểu tại sao Ta đã gọi các con là “các môn đệ của Thánh Thần”. (229, 50-52)

14. Nếu Ta đã nói hết mọi điều với các con trong những sự mặc khải đầu tiên, thì sẽ không cần thiết phải có Thầy, Đấng Mê-si-a, dạy các con những giáo huấn mới, cũng như không cần Thánh Thần đến trong thời đại này để chỉ cho các con thấy vinh quang của Đời Sống Tâm Linh.

15. Vì vậy, Ta nói với các con rằng các con đừng bám víu vào những gì đã được mặc khải cho các con trong những thời kỳ trước, như thể đó là lời cuối cùng trong giáo lý của Ta.

16. Ta đã trở lại với loài người, và trong một thời gian dài, Ta đã tự bày tỏ qua trí tuệ của họ, và Ta vẫn có thể nói với các con rằng lời cuối cùng của Ta vẫn chưa được nói ra.

17. Hãy luôn tìm kiếm trong Sách Khôn Ngoan của Ta lời cuối cùng, trang mới, để tiết lộ cho các con ý nghĩa, nội dung của những gì đã được ban cho trước đây, để các con thực sự là môn đệ của Ta. (149, 44-45)

Ba cuốn Kinh Thánh của Đức Chúa Trời

18. Mô-sê, Giê-su và Ê-li — đây là con đường mà Chúa đã vạch ra cho loài người, để giúp họ vươn lên Nước Trời của hòa bình, ánh sáng và sự hoàn hảo.

19. Hãy cảm nhận sự hiện diện của các sứ giả của Chúa trong cuộc sống của các con. Không ai trong số họ đã chết; tất cả họ đều còn sống để soi sáng con đường cho những người đã lạc lối, giúp họ đứng dậy sau những vấp ngã, và củng cố họ để họ có thể tận tâm với tình yêu trong những thử thách của việc chuộc tội.

20. Hãy nhận biết công việc mà Mô-sê đã hoàn thành trên đất nhờ sự linh hứng của Giê-hô-va. Hãy nghiên cứu kỹ lưỡng giáo lý của Đức Giê-su, qua Ngài mà “Lời Thiên Chúa” đã phán, và hãy tìm kiếm ý nghĩa tâm linh của sự mặc khải mới của Ta,

thời đại của nó được đại diện bởi Ê-li. (29, 20–22)

21. Nếu trong “Thời kỳ Thứ hai”, sự ra đời của Ta dưới hình hài con người là một phép lạ, và sự phục sinh thiêng liêng của Ta sau khi chết thể xác là một phép lạ khác — thật vậy, Ta nói với các con — thì sự mặc khải của Ta trong thời kỳ này thông qua trí tuệ con người là một phép lạ thiêng liêng.

22. Những lời tiên tri của Ta sẽ được ứng nghiệm trọn vẹn trong thời đại này cho đến ngày cuối cùng. Ta để lại cho các con ba di chúc của Ta, chúng hợp thành một.

23. Ai trước đây đã biết Cha là Tình Yêu, Sự Hy Sinh và Sự Tha Thứ, thì trong thời đại này hãy nhận biết Ngài một cách trọn vẹn, để yêu mến và tôn kính Ngài, thay vì sợ hãi sự công chính của Ngài.

24. Nếu các con đã tuân theo Luật pháp trong “Thời kỳ đầu tiên”, thì đó là vì sợ rằng công lý thiêng liêng sẽ trừng phạt các con; vì vậy, Ta đã gửi “Lời Ta” đến các con, để các con nhận ra rằng Thiên Chúa là Tình yêu.

25. Hôm nay, ánh sáng của Ta đến với các con, để các con không lạc lối và có thể đạt đến đích cuối cùng trong sự trung thành với luật pháp của Ta. (4, 43–47)

26. Những lời dạy mới của Ta là sự xác nhận những lời Ta đã ban cho các con trong “Thời kỳ thứ hai”, nhưng chúng còn sâu rộng hơn nhiều. Hãy nhớ rằng: Hồi đó Ta nói với trái tim con người, còn bây giờ Ta nói với tinh thần.

27. Ta không phủ nhận bất kỳ lời nào Ta đã ban cho các con trong quá khứ — trái lại, Ta ban cho chúng sự hoàn thành xứng đáng và sự giải thích đúng đắn. Cũng như Ta đã nói với những người Pha-ri-si lúc bấy giờ, những người tin rằng Chúa Giê-su muốn phá hủy luật pháp: “Đừng nghĩ rằng Ta đến để bãi bỏ luật pháp hay các lời tiên tri — trái lại, Ta đến để hoàn thành chúng.” Làm sao Ta có thể chối bỏ Luật pháp và các lời tiên tri đó, khi chúng chính là nền tảng của Đền thờ phải được xây dựng trong lòng con người qua ba thời đại, và là lời loan báo về sự giáng sinh của Ta? (99, 24–25)

28. Hôm nay, Ta lại nói với các con: “Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống”, và nếu các con tìm kiếm ý nghĩa của lời Ta trong thời đại này, các con sẽ tìm thấy trong đó luật pháp vĩnh cửu của tình yêu, chính là con đường mà Ta đã vạch ra cho các con trên đất.

29. Hồi đó, nhiều người tin rằng Đấng Christ đã lạc lối và làm sai lệch luật pháp. Vì thế, họ chống đối và bắt bớ Ngài. Nhưng sự thật, giống như ánh sáng mặt trời, luôn chiến thắng bóng tối. Bây giờ, Lời của Ta sẽ lại bị chống đối, vì một số người tin rằng họ tìm thấy những mâu thuẫn, sự mơ hồ và sai lầm trong ý nghĩa của nó. Nhưng ánh sáng của nó sẽ lại chiếu rọi vào bóng tối của thời đại này, và nhân loại sẽ nhận ra rằng con đường và luật pháp mà Ta đã mặc khải cho các con vẫn giống như thời đó và sẽ luôn như vậy. (56, 69–70)

30. Sự dạy dỗ này là con đường dẫn đến sự sống đời đời; ai phát hiện ra trong giáo lý này một sức mạnh nâng cao và sự hoàn hảo, người ấy sẽ biết cách kết hợp nó với những gì Ta đã dạy các con khi Ta còn ở trần gian, vì bản chất của chúng là như nhau.

31. Ai không biết tìm ra sự thật chứa đựng trong giáo lý của Ta, thậm chí có thể khẳng định rằng giáo lý này không dẫn đến cùng mục đích như giáo lý của Chúa Giê-su; những linh hồn bị che mờ bởi những giải thích sai lầm hoặc bị rối loạn bởi chủ nghĩa cuồng tín tôn giáo sẽ không thể ngay lập tức hiểu được sự thật của những sự mặc khải này. Họ phải trải qua con đường thử thách để thoát khỏi tâm tính trần tục, thứ cản trở họ hiểu và tuân giữ điều răn của Ta, điều dạy các con phải yêu thương lẫn nhau. (83, 42-43)

32. Sẽ có nhiều người vô ích nói rằng giáo lý này là mới mẻ hoặc rằng nó không có liên hệ gì với những mặc khải thiêng liêng đã được ban cho các con trong những thời kỳ trước đây. Ta bảo đảm với các con rằng tất cả những gì Ta đã nói với các con trong thời đại này thông qua trí tuệ con người đều có nguồn gốc và nền tảng trong những gì đã được tiên tri loan báo cho các con trong Thời Đại Thứ Nhất và Thời Đại Thứ Hai.

33. Tuy nhiên, sự nhầm lẫn mà Ta đang nói với các con sẽ xuất phát từ việc những người giải thích những sự mặc khải đó đã áp đặt những

cách giải thích của họ lên con người, và những cách giải thích đó một phần là đúng, một phần là sai lầm. Điều đó cũng sẽ xảy ra bởi vì ánh sáng thiêng liêng của những giáo lý của Ta đã bị che giấu khỏi con người và đôi khi được truyền đạt dưới hình thức bị bóp méo. Vì vậy, ngày nay, khi thời điểm đã đến để ánh sáng của Ta giải thoát các con khỏi bóng tối của sự vô minh, nhiều người đã phủ nhận rằng đây có thể là ánh sáng của sự thật, vì theo quan điểm của họ, nó không phù hợp với những gì Ta đã dạy các con trước đây.

34. Ta bảo đảm với các con rằng không một lời nào của Ta bị mất đi và rằng con người thời đại này sẽ biết được những gì Ta thực sự đã nói với các con trong những thời kỳ trước. Khi thế giới biết đến chủ nghĩa tâm linh, họ sẽ nói: “Thật vậy, tất cả những điều này Chúa Giê-su đã nói rồi!”

35. Thật vậy, Ta đã nói với các con tất cả mọi điều, dù trong nhiều sự thật được mặc khải, Ta chỉ công bố những nguyên tắc cơ bản của chúng cho các con. Ta để lại những điều đó cho các con để các con dần dần hiểu được, vì vào thời điểm đó, nhân loại vẫn chưa đủ khả năng để hiểu hết tất cả những gì Ta đang chỉ cho các con thấy một cách trọn vẹn. (155, 24-27)

Thời kỳ thứ ba

36. Đây là “Thời đại thứ ba”, trong đó Ta đã dạy các con bài học nhằm thống nhất nhân loại về mặt tinh

thần. Vì ý muốn của Ta là các ngôn ngữ, các chủng tộc, các hệ tư tưởng khác nhau không còn là rào cản cho sự thống nhất của họ nữa. Bản chất tinh thần mà Ta đã dùng để tạo ra một linh hồn là bản chất mà tất cả mọi người đều sở hữu, và các chất tạo nên máu chảy trong huyết quản của con người là như nhau ở tất cả mọi người. Vì vậy, tất cả đều bình đẳng và xứng đáng với Ta, và Ta đã trở lại vì tất cả mọi người. (95, 9)

37. Những thay đổi mà cuộc sống con người trải qua sẽ lớn đến mức các con sẽ cảm thấy như thể một thế giới đang kết thúc và một thế giới khác đang ra đời.

38. Giống như trong mọi thời đại, cuộc sống con người được chia thành các thời kỳ hay kỷ nguyên, và mỗi thời kỳ đều có những nét đặc trưng riêng — dù là nhờ những khám phá, nhờ những mặc khải thiêng liêng mà nó nhận được, nhờ sự phát triển về mặt cái đẹp mà con người gọi là “nghệ thuật”, hay nhờ khoa học — thì Thời đại Tinh thần () đang bắt đầu, thời đại đã bừng sáng như bình minh mới, sẽ được đặc trưng bởi sự phát triển của các ân tứ tinh thần — khía cạnh của bản thể các con mà các con lẽ ra nên nuôi dưỡng để tránh khỏi biết bao điều xấu xa, nhưng các con lại luôn hoãn lại cho đến sau này.

39. Các con không tin rằng cuộc sống con người có thể hoàn toàn thay đổi nếu phát triển tâm linh, khai mở những ân tứ tinh thần và thi hành luật pháp, vốn được lương tâm trên thế gian này chi phối sao?

40. Sắp tới, mọi dân tộc sẽ nhận ra rằng Thiên Chúa đã phán với họ trong mọi thời đại, rằng những mặc khải thần thánh chính là những bậc thang mà Chúa đã ban xuống cho loài người để họ có thể leo lên gặp Ngài.

41. Thời đại mới này, có người sẽ gọi là Thời đại Ánh sáng, có người gọi là Thời đại Thánh Thần, và có người gọi là Thời đại Chân lý. Nhưng Ta nói với các con rằng, đó sẽ là thời đại của sự phát triển tâm linh, của sự phục hồi tinh thần, và của sự đòi lại.

42. Đây là thời đại mà từ lâu Ta đã mong muốn nó sống trong lòng con người, nhưng lại liên tục bị chính con người chống lại và phá hủy — một thời đại mà sự sáng chói của nó được tất cả nhìn thấy và dưới ánh sáng đó, tất cả các con cái của Chúa sẽ đoàn kết lại: không phải là một cộng đồng tôn giáo của những con người, nơi này chấp nhận người này và từ chối người kia, nơi này rao giảng sự thật của riêng mình và phủ nhận sự thật của người khác, nơi này sử dụng những vũ khí không xứng đáng để áp đặt ý chí của mình, hoặc nơi này mang lại bóng tối thay vì ánh sáng. (135, 53-54, 57-59)

43. Đây là “Thời kỳ Thứ ba”, trong đó linh hồn con người phải giải thoát mình khỏi xiềng xích của chủ nghĩa vật chất. Điều này sẽ dẫn đến cuộc đấu tranh giữa các hệ tư tưởng, cuộc đấu tranh sẽ dữ dội hơn bất kỳ điều gì mà lịch sử nhân loại từng biết đến.

44. Sự đồi bại, sự ích kỷ, sự kiêu ngạo, tội lỗi, sự dối trá và tất cả những gì đã che phủ cuộc sống của các con sẽ rơi xuống dưới chân những người đã tôn thờ chúng như những tượng thần bị phá vỡ, để nhường chỗ cho sự khiêm nhường. (295, 64-65)

Bảy thời kỳ trong lịch sử cứu rỗi

45. Giai đoạn phát triển tinh thần đầu tiên trên thế giới được đại diện bởi Abel, người tô tạc đầu tiên của Cha, người đã dâng lên Đức Chúa Trời của lễ thiêu. Ông là biểu tượng của sự hy sinh. Sự ghen tị đã nổi lên chống lại ông.

46. Giai đoạn thứ hai được đại diện bởi Nô-ê. Ông là biểu tượng của đức tin. Ông đã xây dựng chiếc tàu theo sự soi dẫn của Đức Chúa Trời và dẫn dắt loài người vào đó để cứu họ. Đám đông đã nổi dậy chống lại ông với sự nghi ngờ, sự chế giễu và tâm tính ngoại đạo của họ. Tuy nhiên, Nô-ê đã để lại hạt giống đức tin của mình.

47. Giai đoạn thứ ba được tượng trưng bởi Gia-cốp. Ông là hiện thân của sức mạnh, ông chính là Y-sơ-ra-ên, người Mạnh Mẽ. Ông đã nhìn thấy bằng linh hồn chiếc thang lên trời, nơi mà tất cả các bạn sẽ leo lên để “ngồi bên hữu Đấng Tạo Hóa”. Thiên thần của Chúa đã hiện ra trước mặt ông để thử thách sức mạnh và sự kiên trì của ông.

48. Giai đoạn thứ tư được tượng trưng bởi Mô-sê, ông là hiện thân của Luật pháp. Ông chỉ vào những tấm bia mà trên đó Luật pháp được

ghi chép cho mọi người mọi thời đại. Chính ông, với đức tin vô biên, đã giải phóng dân tộc để dẫn dắt họ trên con đường cứu rỗi đến Đất Hứa. Ông là biểu tượng của Luật pháp.

49. Thời kỳ thứ năm được đại diện bởi Chúa Giêsu, “Lời Thiên Chúa”, “Chiên Con Vô Tội”, Đấng đã và sẽ tiếp tục nói với các con trong mọi thời đại. Ngài là Tình Yêu, vì tình yêu đó mà Ngài đã trở thành con người để sống trong thế giới loài người. Ngài đã chịu đựng nỗi đau của thế gian, chỉ cho nhân loại con đường hy sinh, tình yêu và lòng thương xót, trên đó họ sẽ đạt được sự cứu rỗi khỏi mọi tội lỗi của mình. Ngài đã đến như một vị Thầy để dạy cách sống trong tình yêu dù xuất thân từ hoàn cảnh khiêm tốn, đi đến sự hy sinh bản thân và chết trong tình yêu, sự tha thứ và sự ban phước. Ngài là hiện thân của giai đoạn thứ năm, và biểu tượng của Ngài là tình yêu.

50. Giai đoạn thứ sáu được đại diện bởi Ê-li. Ông là biểu tượng của Thánh Thần. Ông đến trên “chiếc xe lửa” của mình và mang ánh sáng đến cho tất cả các dân tộc và tất cả các thế giới, những nơi mà các con không biết, nhưng Ta biết, vì Ta là Cha của tất cả các thế giới và tất cả các loài thụ tạo. Đây là giai đoạn mà các con đang sống — giai đoạn của Ê-li. Chính ánh sáng của ông ấy đang soi sáng các con. Ông ấy là đại diện cho những giáo lý đã bị che giấu và đang được tiết lộ cho loài người trong thời đại này.

51. Giai đoạn thứ bảy được chính Cha thể hiện. Đó là đích đến cuối cùng, đỉnh cao của sự phát triển. Trong đó là thời gian của ân sủng, Con Dấu Thứ Bảy.

52. Như vậy, bí mật của Bảy Con Dấu đã được giải đáp. Đó là lý do tại sao Ta nói với các con rằng thời đại hiện tại chứa đựng Con Dấu thứ sáu. Bởi vì năm trong số chúng đã qua đi, Con Dấu thứ sáu nay đã được mở ra, và Con Dấu thứ bảy vẫn còn đóng kín, nội dung của nó chưa đến, chưa đến lúc giai đoạn này đến với các con. Khi nó đến, ân sủng, sự hoàn hảo và hòa bình sẽ ngự trị. Nhưng để đạt được điều đó — con người còn phải rơi bao nhiêu nước mắt nữa để thanh tẩy linh hồn mình! (161, 54-61)

53. Sách Bảy Con Dấu là câu chuyện về cuộc đời các con, về sự phát triển của các con trên Trái Đất, với tất cả những cuộc đấu tranh, những đau khổ, những xung đột, và cuối cùng là chiến thắng của cái Thiện và Công lý, của Tình yêu và sự Thần thánh hóa trước những đam mê của chủ nghĩa vật chất.

54. Hãy thực sự tin rằng mọi thứ đều hướng tới một mục đích tinh thần và vĩnh cửu, để các con dành cho mỗi bài học vị trí xứng đáng mà nó đáng được.

55. Chừng nào Ánh sáng của Con Dấu Thứ Sáu còn chiếu rọi các con, đó sẽ là thời kỳ của xung đột, từ bỏ và thanh tẩy; nhưng khi thời kỳ này qua đi, các con sẽ bước vào một giai đoạn mới, trong đó Con Dấu Thứ Bảy sẽ mang đến cho các con những

sự mặc khải mới. Linh hồn của ai được xem là trong sạch và đã chuẩn bị sẵn sàng sẽ đón nhận thời kỳ mới này với bao nhiêu sự mãn nguyện và hạnh phúc. Chừng nào Con Dấu Thứ Sáu còn soi sáng các con, thì thân xác và linh hồn sẽ được thanh tẩy. (13, 53-55)

56. Cuốn sách đã được niêm phong trên trời đã mở ra ở chương thứ sáu. Đó là Cuốn sách Bảy Con Dấu, chứa đựng sự khôn ngoan và sự phán xét, và đã được mở niêm phong vì tình yêu của Ta dành cho các con, để tiết lộ cho các con những giáo lý sâu sắc của nó.

57. Con người đã sống trên trái đất qua năm thời kỳ, được khích lệ bởi hơi thở thiêng liêng của Thần Khí. Tuy nhiên, con người vẫn chưa hiểu được ý nghĩa tâm linh của cuộc sống, mục đích của sự tồn tại, định mệnh và bản chất cốt lõi của mình. Mọi thứ đều là một bí ẩn không thể thấu hiểu đối với trí óc cũng như linh hồn của con người, một cuốn sách bị niêm phong mà con người không thể giải thích được nội dung của nó.

58. Con người mơ hồ cảm nhận được cuộc sống tinh thần, nhưng không thực sự biết các bậc thang phát triển đưa các sinh linh đến gần Thượng Đế hơn. Anh ta không biết sứ mệnh cao cả của mình trên trần gian, cũng như không biết những đức tính và ân sủng thuộc về tinh thần của mình để chiến thắng trong các cuộc đấu tranh, vượt lên trên những khó khăn của con người và

hoàn thiện tâm hồn để được sống trong Ánh sáng Vĩnh cửu.

59. Cần phải mở cuốn sách thiêng liêng ra, và con người phải chiêm ngưỡng nội dung của nó để có thể thoát khỏi bóng tối của sự vô minh, vốn là nguồn gốc của mọi điều ác trên thế gian. Ai có thể mở cuốn sách này? Có phải là nhà thần học, nhà khoa học hay nhà triết học? Không, không ai, ngay cả những linh hồn công chính cũng không thể tiết lộ nội dung của nó cho các con, bởi vì điều mà cuốn sách bảo vệ chính là sự khôn ngoan của Thiên Chúa.

60. Chỉ có Đấng Christ, “Lời”, chỉ một mình Ngài, Tình Yêu Thần Thánh mới có thể làm được điều đó; nhưng ngay cả khi đó, vẫn cần phải chờ đợi cho đến khi con người có khả năng tiếp nhận thông điệp thần thánh mà không bị chói lòa bởi ánh sáng của sự hiện diện thiêng liêng của Ta. Vì vậy, nhân loại phải trải qua năm giai đoạn thử thách, giáo huấn, kinh nghiệm và phát triển để đạt được sự trưởng thành thích hợp, cho phép họ nhận biết những bí mật mà cuốn sách của sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời đã bảo tồn cho loài người.

61. Luật pháp của Đức Chúa Trời, Lời Thánh do Đấng Christ ban cho, và tất cả các sứ điệp của các tiên tri, sứ giả và những người được sai đi, là hạt giống duy trì đức tin của nhân loại vào một lời hứa thiêng liêng, luôn báo trước ánh sáng, sự cứu rỗi và công lý cho tất cả mọi người.

62. Giờ đây, thời điểm được mong đợi cho Sự Khai Sáng Lớn đã đến,

qua đó các con sẽ hiểu được tất cả những gì Ta đã mặc khải cho các con qua các thời đại, và sẽ biết được ai là Cha của các con, các con là ai và lý do tồn tại của các con là gì.

63. Giờ đây là thời điểm mà nhờ sự phát triển tâm linh mà các con đã đạt được, nhờ những thử thách đã trải qua và kinh nghiệm đã tích lũy, các con có thể nhận được từ Thần Khí của Ta đến Thần Khí của các con ánh sáng của sự khôn ngoan, vốn được cất giữ trong kho tàng của Ta để chờ đợi sự chuẩn bị của các con. Và vì nhân loại đã đạt đến mức độ phát triển cần thiết để tiếp nhận thông điệp của Ta, Ta đã gửi đến họ tia sáng đầu tiên của ánh sáng Ta, chính là tia sáng này, đã khiến những con người chưa được giáo dục và đơn sơ, những người làm phương tiện truyền đạt lời Ta, nói lên những lời đầy say mê.

64. Tia sáng này chỉ mang tính chất chuẩn bị, nó giống như ánh sáng bình minh khi báo hiệu một ngày mới. Sau này, ánh sáng của Ta sẽ đến với các con trọn vẹn, chiếu sáng cuộc sống của các con và xóa tan ngay cả bóng tối cuối cùng của sự vô minh, tội lỗi và đau khổ.

65. Thời đại này, mà các con đang chiêm ngưỡng bình minh của nó trong vô tận, là kỷ nguyên thứ sáu đang bắt đầu trong đời sống tinh thần của nhân loại — kỷ nguyên của Ánh sáng, của những sự mặc khải, của sự ứng nghiệm những lời tiên tri xưa và những lời hứa đã bị lãng quên. Đó là Con Dấu Thứ Sáu, khi được mở ra, sẽ tuôn tràn nội dung

đầy trí tuệ vào tâm hồn các con, trong một thông điệp tràn ngập công lý, sự khai sáng và sự mặc khải. (269, 10-18)

66. Hỡi các môn đệ, Ta muốn những đức tính trong lòng các con trở thành những bộ áo che phủ những chỗ trần trụi của linh hồn các con. Đó là lời của Thánh Thần An Ủi, Đấng đã được hứa ban trong “Thời Đại Thứ Hai”, nói với các con.

67. Cha đã biết trước những đau khổ và thử thách sẽ đè nặng lên nhân loại, cũng như mức độ sa đọa mà con người sẽ đạt đến. Sự đến của Đấng An Ủi có nghĩa là sự mở ra của Con Dấu Thứ Sáu đối với các con, tức là sự khởi đầu của một giai đoạn mới trong sự phát triển của nhân loại. Kể từ thời điểm này, một sự phán xét thiêng liêng có hiệu lực đối với tất cả mọi người; mỗi cuộc đời, mỗi việc làm, mỗi bước đi đều bị phán xét nghiêm khắc. Đó là sự kết thúc của một thời đại, chứ không phải sự kết thúc của cuộc sống.

68. Đó là sự kết thúc của thời kỳ tội lỗi, và cần thiết là toàn bộ nội dung của Con Dấu Thứ Sáu trong Sách của Thiên Chúa phải được đổ tràn xuống các linh hồn và đánh thức họ khỏi sự mê muội, để con người có thể tự vực dậy và trải nghiệm sự hài hòa của linh hồn mình với toàn thể tạo vật, và chuẩn bị cho thời điểm mà qua Chiên Con, Con Dấu Thứ Bảy sẽ được mở ra, mang đến những giọt men cuối cùng của chén đau khổ, nhưng cũng mang đến chiến thắng

của sự thật, tình yêu và công lý thần thánh. (107, 17-19)

69. Ta muốn nhân loại chuẩn bị trong thời gian này, để khi con dấu cuối cùng được mở ra, con người sẽ nhận thức được điều đó và vội vã lắng nghe và hiểu nội dung của những mặc khải mới. Ta muốn các quốc gia và dân tộc trở nên mạnh mẽ để chịu đựng những đau khổ của những ngày đó.

70. Ta sẽ gọi những ai biết vượt qua những thử thách của thời kỳ đó là những người được phúc, và Ta sẽ ban thưởng cho họ vì sự kiên nhẫn và lòng tin vào quyền năng của Ta, bằng cách để họ lại làm tổ tiên của một nhân loại mới. (111, 10-11)

71. Khi Ấn Thứ Bảy cùng với sáu ấn khác được đóng lại, thì cuốn sách chứa phán quyết của Thiên Chúa về các việc làm của loài người, từ đầu đến cuối, cũng sẽ được đóng lại. Rồi Chúa sẽ mở ra một cuốn sách mới, chưa được ghi chép, để ghi lại trong đó sự sống lại của những người chết, sự giải phóng những người bị áp bức, sự đổi mới của những kẻ tội lỗi và chiến thắng của điều thiện trước điều ác. (107, 20)

Chương 39 - Israel trần thế và Israel thiêng liêng

Sứ mệnh lịch sử của Israel, sự thất bại của nó

1. Quả thật, Ta nói với các người, nếu loài người tuân giữ luật pháp mà lương tâm bên trong họ đã nhắc

nhỏ, thì sẽ không cần thiết phải gửi các nhà lãnh đạo hay các nhà tiên tri đến với các người; cũng không cần thiết phải có Chúa của các người xuống với các người, và thậm chí trong "Thời kỳ đầu tiên", Ta phải khắc luật pháp của Ta vào đá, và trong "Thời kỳ thứ hai", Ta phải trở thành con người và chết trên thập tự giá với tư cách là một con người.

2. Khi Ta hình thành một dân tộc và ban cho họ vô vàn ân sủng, điều đó không phải để họ tự cao tự đại và coi thường người khác, mà là để họ trở thành tấm gương về sự khiêm nhường trước Thiên Chúa chân thật và là hình mẫu của tình huynh đệ giữa loài người.

3. Ta đã chọn dân tộc này để làm công cụ thực hiện ý muốn của Ta trên đất và là người truyền đạt những mặc khải của Ta, để họ mời gọi mọi người sống theo luật pháp của Ta, và như vậy, toàn thể nhân loại cuối cùng sẽ trở thành một dân tộc duy nhất của Chúa.

4. Dân tộc này đã phải chịu nhiều đau khổ — mặc dù là dân được chọn — vì họ tin rằng gia tài chỉ dành riêng cho họ, rằng Đức Chúa Trời của họ không thể là Đức Chúa Trời của những người ngoại đạo, bởi vì họ coi các dân tộc khác là người lạ và không cho họ được chia sẻ những gì Cha đã giao phó cho họ. Chính vì lý do đó mà Ta đã tách biệt họ khỏi các dân tộc khác trong một thời gian, để họ không bị lây nhiễm bởi sự đồi bại và chủ nghĩa vật chất.

5. Nhưng khi dân tộc ấy tự cô lập trong sự ích kỷ và tự cho mình là vĩ

đại và mạnh mẽ, Ta đã chứng minh cho họ thấy rằng quyền lực và sự vĩ đại của họ là ảo tưởng, và Ta đã để cho các dân tộc khác xâm lược và đưa họ vào cảnh nô lệ. Các vua, các pharaoh và các hoàng đế đã trở thành chủ nhân của họ, mặc dù Ta đã đề nghị làm chủ nhân của họ.

6. Người Cha, trong tình yêu vô hạn của Ngài, đã tự mặc khải một lần nữa cho dân Ngài để ban cho họ tự do và nhắc nhở họ về sứ mệnh của mình — và trong thời đại ngày nay, Ta đến để ban cho họ những giáo huấn về tình yêu của Ta; nhưng chỉ ánh mắt của Ta mới có thể nhận ra những con cái Israel giữa loài người, những người mà Ta kêu gọi và quy tụ lại để họ nhận lãnh ánh sáng của Thánh Thần.

7. Ta đã tự mặc khải trước Thần Khí của các con, vì thời kỳ Ta đã nói với các con qua thiên nhiên và qua những biểu hiện vật chất mà các con gọi là phép lạ đã qua từ lâu. Ngày nay, các con đã có thể cảm nhận Ta trong Thần Khí của mình, cũng như trong sâu thẳm trái tim các con.

8. Trong thời đại này, không phải Palestine là chứng nhân cho sự mặc khải của Ta; vì Ta không tìm kiếm một nơi chốn cụ thể nào, mà là tâm hồn các con. Ta tìm kiếm "dân Israel theo Thần Khí", chứ không phải theo huyết thống — dân tộc sở hữu hạt giống thiêng liêng mà họ đã nhận được qua các thời đại nhờ lòng thương xót của Ta. (63, 64, 69)

Sự chia rẽ của dân tộc Do Thái thành những người có tư tưởng trần tục và những người có tư tưởng thiêng liêng

9. Sau khi ra đi (trong Đức Giêsu), Cha đã phải lấy lại khỏi tay dân Ngài mảnh đất đã được giao phó cho tổ tiên họ.

10. Đối với một số người, nó bị tước đoạt như một sự đền tội, còn đối với những người khác, đó là phần thưởng; vì vùng đất Canaan ấy, Palestine xinh đẹp của thời xưa, chỉ được Ta chuẩn bị như một hình ảnh của vùng đất hứa thực sự dành cho Thần Khí. Khi những tài sản ấy bị tước đoạt khỏi dân tộc, người Do Thái có tư tưởng vật chất đã trở thành những kẻ vô gia cư trên trái đất; nhưng phần còn lại — những người trung thành, những người luôn cảm nhận được sự hiện diện của Ta, vẫn trung thành với ý muốn của Ta, không đau khổ vì đã mất đi di sản của thời xưa, bởi vì họ biết rằng một ân sủng mới của Cha đã được giao phó cho họ: di sản của Lời Ngài, Lời Thần Thánh, của sự hy sinh và máu của Ngài.

11. Trong thời đại ngày nay, khi dân tộc Israel của Ta đã sống trong “Thời kỳ thứ ba”, Ta vẫn thấy họ chia thành hai nhóm: một nhóm vật chất hóa, trở nên giàu có nhờ của cải trần gian như một sự bù đắp tự ý, khiến chính nền tảng của thế giới cũng phải rung chuyển bởi sức mạnh của họ, bởi vì họ đã đặt sức mạnh, tài năng, những ân sủng mà Cha đã tuôn đổ trên tinh thần họ,

vào việc phục vụ chính bản thân, cho tham vọng và sự vĩ đại của họ.

12. Hãy xem, chính dân tộc đó, ngay trong giới hạn của chủ nghĩa vật chất, đã thể hiện sức mạnh trong khoa học, trong ý chí, trong trí tuệ của mình. Nó vẫn giữ trong đáy lòng sự oán hận vì những nạn đói, sự nô lệ, sự sỉ nhục trong quá khứ; nhưng ngày nay, họ đứng lên mạnh mẽ và kiêu hãnh để hạ nhục các dân tộc khác, đe dọa họ bằng sức mạnh của mình, nhằm thống trị họ. Ngày nay, chính họ là những kẻ no đủ và nhìn xuống hàng triệu người đói khát cùng những đám đông nô lệ — nô lệ của vàng bạc, quyền lực, khoa học và tham vọng danh vọng của họ — với sự thỏa mãn.

13. Nhưng Ta cũng thấy phần còn lại của dân tộc Ta, những người kiên định và trung thành — những người luôn cảm nhận được sự hiện diện của Ta, những người luôn nhận ra sự hiện diện của Ta giữa loài người, những người đã tin vào những sự mặc khải của Ta và dù thế nào cũng vâng lời Ta và hoàn thành những nhiệm vụ của Ta.

14. Phần còn lại đó không chỉ là các con, những người đã làm chứng cho sự mặc khải của Ta qua trí tuệ của con người trong thời đại này; vì một phần của Dân Tộc Tinh Thần Israel đang rải rác khắp toàn cầu, và tại nơi mỗi người đang ở, họ nhận được tình yêu thương chăm sóc của Ta, cảm nhận sự hiện diện của Ta, được nuôi dưỡng bằng bánh của Ta và chờ đợi Ta, mà không biết Ta sẽ

đến từ đâu, hay bằng cách nào, nhưng họ vẫn chờ đợi Ta.

15. Nhưng những ai biết rất rõ Ta đã đến như thế nào, Ta đã tự bày tỏ ra sao — những ai đã được chuẩn bị cho những thời kỳ sắp tới, chính là các con, những người đại diện cho một phần trong số 144.000 người được Ta chọn từ mười hai chi tộc của dân tộc ấy — Một trăm bốn mươi bốn ngàn người, những người sẽ như 144.000 tướng lĩnh trước dân Israel đông đảo, dẫn dắt họ vào Trận Chiến Lớn trong cuộc đấu tranh tinh thần của “Thời Đại Thứ Ba”.

16. Các con có nghĩ rằng dân Ta sẽ mãi mãi bị chia rẽ không? Thật vậy, Ta nói với các con: Không! Đối với các con, sự dạy dỗ, ánh sáng và những thử thách đã đến; đối với họ, sự công bình của Ta và những sự trừng phạt cũng đã đến. Ta đang dẫn dắt họ bằng những bước dài đến sự thức tỉnh của tinh thần họ, và mặc dù chắc chắn ban đầu họ sẽ chối bỏ sự giáng sinh lần thứ ba của Ta, như họ đã chối bỏ lần thứ hai, Ta nói với các con: Thời điểm họ hoán cải không còn xa nữa. Họ sống trong những truyền thống cũ, nhưng Ta thấu hiểu tâm hồn và trái tim của dân tộc Do Thái và cho các con biết rằng họ bám víu vào truyền thống của mình nhiều hơn vì sự thoải mái và sợ hãi trước những mặc khải tâm linh hơn là vì niềm tin của chính họ. Họ e ngại những biểu hiện của thế giới bên kia; nhưng điều Ta sẽ đề nghị với họ là: từ bỏ mọi điều không cần thiết, thực hành

lòng thương xót, tình yêu và sự khiêm nhường.

17. Các con sẽ phải đối mặt với họ, và cả hai bên đều sẽ cầm vũ khí lên: một bên là lời nói, tư tưởng, lời cầu nguyện và bằng chứng; bên kia là tài năng, quyền lực và truyền thống của họ. Nhưng Ta sẽ hiện diện trong cuộc xung đột này và sẽ làm cho công lý của Ta thực sự chiến thắng, sẽ đảm bảo rằng tinh thần sẽ chiến thắng, rằng tinh thần sẽ vượt lên trên xác thịt, khuất phục và hạ nhục nó, và sau đó sự hòa giải của các chi tộc Israel sẽ đến, sự hợp nhất của dân Chúa.

18. Một khi dân tộc đó đã được chuẩn bị sẵn sàng — thật vậy, Ta nói với các con, thì họ sẽ hoàn thành sứ mệnh của mình, cho đến khi hoàn tất sứ mệnh vĩ đại mà Thiên Chúa đã giao phó cho Dân được Chọn của Ngài từ thuở ban đầu, đó là trở thành Con Trưởng và Người Quản Trị các Mạc Khải của Chúa, để với tư cách là Anh Cả trong số các anh em, họ dẫn dắt những người còn lại, chia sẻ ân sủng của mình với họ và đưa tất cả đến bên hữu của Cha. (332, 17-21)

Dân Israel thuộc linh

19. Khi Ta nói về “dân tộc Israel” của Ta, về “dân tộc của Chúa”, Ta muốn nói đến những người đã mang theo một sứ mệnh thiêng liêng xuống trần gian; những người đã truyền bá luật pháp của Ta, đã rao giảng về Ta, đã trung thành với Ta; những người đã rao giảng sự hiện hữu của Đức Chúa Trời hằng

sống, những người đã gieo mầm tình yêu và những người đã nhận ra sự hiện diện và Lời của Cha trong Con. Chính họ là những người tạo nên dân của Đức Chúa Trời, đó là Israel, Israel mạnh mẽ, trung thành và khôn ngoan. Đó là đội quân của Ta, những người trung thành với Luật pháp và Sự thật.

20. Những ai đã bắt bớ các tiên tri của Ta, những ai đã xé nát trái tim các sứ giả của Ta — những ai đã quay lưng lại với Đức Chúa Trời chân thật để cúi đầu trước các thần tượng — những ai đã chối bỏ Ta, chế nhạo Ta và đòi hỏi máu và mạng sống của Ta, không thuộc về Dân được Chọn, dù họ tự xưng là người Israel dựa trên dòng dõi; họ không thuộc về dân tộc của các tiên tri, về đoàn thể những người được soi sáng, về những chiến binh trung thành. Vì “Israel” là một tên gọi thuộc linh, đã bị sử dụng một cách bất hợp pháp để thống trị một chủng tộc.

21. Các con cũng phải biết rằng bất cứ ai có mong muốn thuộc về dân tộc của Ta đều có thể đạt được điều đó bằng tình yêu, lòng thương xót, sự nhiệt thành và sự tuân thủ luật pháp của mình.

22. Dân tộc của Ta không sở hữu những vùng đất hay thành phố cụ thể nào trên thế giới, dân tộc của Ta không phải là một chủng tộc, mà nó hiện diện trong mọi chủng tộc, giữa mọi con người. Đám đông con người ở đây, những người lắng nghe Lời Ta và nhận lãnh những mặc khải mới, chỉ là một phần của dân tộc

Ta. Một phần khác rải rác khắp trái đất, và một phần nữa, phần lớn nhất, đang sống trong Thế giới Tâm linh.

23. Đó là dân tộc của Ta, những người biết Ta và yêu mến Ta, những người vâng lời Ta và theo Ta. (159, 55-59)

24. Hôm nay Ta nói với các con: Dân Ta ở đâu? Những người khôn ngoan trong thử thách, dũng cảm trong chiến trận và kiên định trong gian khổ ở đâu? Họ đang rải rác khắp thế giới. Nhưng Ta sẽ dùng tiếng nói của Ta để thúc đẩy họ lên đường và hợp nhất họ về mặt tinh thần, để họ dẫn đầu tất cả các dân tộc. Nhưng Ta nói với các con rằng, ngày nay dân tộc ấy sẽ được hình thành bởi những người thuộc mọi chủng tộc, những người sẽ hiểu được bản chất của giao ước mà Ta mong đợi từ tất cả mọi người.

25. Dân tộc này phải dũng cảm và chiến đấu, nhưng không được có vũ khí giết anh em hay xe chiến tranh, cũng không được hát những bài ca hủy diệt. Cờ của nó phải là hòa bình, gươm của nó là sự thật và khiên của nó là tình yêu.

26. Không ai có thể tìm ra dân tộc này ở đâu: họ có mặt khắp nơi. Kẻ thù của họ sẽ tìm cách tiêu diệt họ, nhưng sẽ không thể làm được, vì họ sẽ không bao giờ tìm thấy dân tộc này tập trung lại về mặt thể xác ở bất kỳ nơi nào, bởi vì sự hiệp nhất, trật tự và hòa hợp của họ sẽ là những giá trị thuộc về tinh thần. (157, 48-50)

27. Trong thời đại này, Thần Khí của Israel chân chính đang hoạt động khắp nơi. Đó là những linh hồn cảm nhận được sự hiện diện của Ta, đang mong chờ sự đến của Ta, và tin tưởng vào công lý của Ta.

28. Khi những lời này đến những nơi khác, nhiều người sẽ chế nhạo chúng; nhưng Ta nói với các con, sẽ tốt hơn cho họ nếu họ không lấy những lời này làm đối tượng chế nhạo, vì giờ sẽ đến khi họ thức dậy khỏi giấc ngủ sâu và nhận ra rằng chính họ cũng là con cái của dân tộc Thiên Chúa.

29. Những đám đông người ở đây, những người đang nghe Ta hôm nay, có thể sa vào lầm lạc nếu họ không nghiên cứu Lời Ta, và nếu họ không thoát khỏi lối suy nghĩ trần tục và vật chất của mình. Họ có thể gặp phải số phận giống như dân Israel thời xưa, những người đã nghe tiếng Chúa, nhận được Luật pháp và có các Tiên tri, vì thế cuối cùng họ tin rằng mình là dân tộc duy nhất được Chúa yêu thương — một sai lầm nghiêm trọng, từ đó họ phải trải qua những tai họa lớn, sự sỉ nhục, lưu đày và tù đày.

30. Các con phải biết rằng tình yêu của Ta không thể phân chia các con theo chủng tộc hay tín ngưỡng, và rằng khi Ta nói về “dân tộc của Ta”, điều đó chỉ xảy ra bởi vì từ thuở sơ khai, Ta đã chuẩn bị những linh hồn mà Ta gửi xuống trần gian để họ chiếu sáng con đường của nhân loại bằng ánh sáng của mình.

31. Các con là những lữ khách vĩnh cửu, đã sống trong các quốc gia

khác nhau và trải qua nhiều thử thách. Trong thời gian đó, các con đã nhận ra rằng luật pháp của loài người là bất công, rằng những biểu hiện cảm xúc của loài người không chân thật, và rằng trong tâm hồn con người đang ngự trị sự bất an.

(103, 10-14)

32. Dân của Đức Chúa Trời sẽ một lần nữa xuất hiện giữa loài người — không phải là một dân tộc được nhân cách hóa trong một chủng tộc, mà là một số lượng lớn, một đoàn môn đệ của Ta, nơi mà điều quyết định không phải là dòng máu, chủng tộc hay ngôn ngữ, mà là tinh thần.

33. Dân tộc này sẽ không chỉ giới hạn ở việc giảng dạy giáo lý của Ta qua các văn bản. Để những lời nói có sự sống, người ta phải sống theo chúng. Dân tộc này sẽ không chỉ là những người truyền bá các văn bản và sách vở, mà còn là những tấm gương và hành động.

34. Hôm nay, Ta giải thoát các con khỏi mọi điều không cần thiết, khỏi những gì ô uế và sai lầm, để dẫn dắt các con vào một cuộc sống đơn sơ và trong sạch, nhờ đó linh hồn các con có thể vươn lên, và chính các con sẽ làm chứng cho điều đó qua những việc làm của mình.

35. Khi thời điểm đến, Ta sẽ giới thiệu dân tộc Ta với nhân loại, và Thầy sẽ không hổ thẹn với các môn đệ, cũng như các môn đệ sẽ không chối bỏ Thầy. Thời điểm này sẽ trùng với thời điểm của cuộc chiến giữa các hệ tư tưởng, từ đó chủ nghĩa tâm linh sẽ trỗi dậy như một

làn gió hòa bình, như một tia sáng.
(292, 28-31)

36. Dân tộc của Ta đang lớn lên, đang gia tăng, không chỉ trên Trái Đất mà còn trong Thế Giới Tâm Linh. Trong những đoàn thể tâm linh ấy có những người đã gắn bó với các con bằng mối quan hệ huyết thống, dù họ là cha mẹ, anh chị em hay con cái của các con.

37. Đừng ngạc nhiên khi Ta nói với các con rằng dân Ta đông đúc đến mức trái đất không đủ chỗ chứa, và rằng nó sẽ còn lớn hơn nhiều nữa. Khi Ta đã đoàn tụ họ lại và không còn thiếu một đứa con nào của Ta, thì vô tận sẽ được ban cho họ làm nơi ở, đó là cõi ánh sáng và ân sủng không có kết thúc.

38. Ở đây trên trái đất, Ta chỉ chuẩn bị cho các con, ban cho các con những chỉ dẫn cần thiết qua giáo lý của Ta, để các con biết cách đến gần cuộc sống ấy. Nhân loại này chỉ là một phần của dân tộc Thiên Chúa. Cần thiết là tất cả phải biết những lời giải thích này, để họ hướng cuộc sống của mình về lý tưởng của sự hoàn hảo.

39. Thông điệp thiêng liêng này, là Lời của Ta được truyền đạt qua đôi môi của người phát ngôn, theo ý muốn của Ta, phải đến với tất cả mọi người. Lời của Ta là tiếng chuông kêu gọi thế giới, bản chất của nó sẽ làm các dân tộc xôn xao và thức tỉnh, để suy ngẫm về sự thiêng liêng, về định mệnh của linh hồn sau cuộc đời này. (100, 35-37)

144.000 người được chọn và được đánh dấu

40. Để truyền bá công trình của Ta trong “Thời kỳ Thứ ba” này, Ta đã chọn ra 144.000 linh hồn trong đám đông đông đảo và đánh dấu họ bằng một nụ hôn của Ánh sáng Thần thánh — không phải nụ hôn của Giu-đa, cũng không phải con dấu của một giao ước nào đó khiến linh hồn các con lâm nguy. Dấu hiệu của Ta là dấu hiệu mà Thánh Thần đặt vào những người được chọn của Ngài, để họ thực hiện một sứ mệnh vĩ đại trong “Thời đại thứ ba” này.

41. Ai mang dấu hiệu này thì không thoát khỏi nguy hiểm — ngược lại, người đó sẽ bị cám dỗ và thử thách nhiều hơn những người khác. Hãy nhớ lại từng người trong số mười hai người được Ta chọn trong “Thời kỳ Thứ hai”, và các con sẽ xác nhận điều Ta vừa nói với các con. Trong số họ có những lúc nghi ngờ, yếu đuối, bối rối, và thậm chí có một người đã phản bội Ta bằng cách giao nộp Ta cho những kẻ hành hình Ta qua một nụ hôn.

42. Làm sao những người được chọn của thời đại này lại không phải thức canh và cầu nguyện để không sa vào cám dỗ! Nhưng thật sự, Ta nói với các con, vẫn sẽ có những kẻ phản bội trong số một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

43. Dấu hiệu này có nghĩa là nhiệm vụ, sứ mệnh và trách nhiệm trước mặt Thiên Chúa. Nó không phải là sự bảo đảm chống lại cám dỗ hay bệnh tật; vì nếu như vậy — thì những người được chọn của Ta sẽ

có công đức gì? Tâm hồn các con sẽ nỗ lực ra sao để trung thành với Lời Ta?

44. Ta nói với các con như vậy, vì có nhiều trái tim trong dân tộc này muốn thuộc về số những người được chọn. Nhưng Ta đã thấy rằng hơn cả khát vọng phục vụ nhân loại bằng những ân sủng mà Ta ban tặng qua dấu hiệu, thì mong muốn được cảm thấy an toàn mới là yếu tố quyết định, hoặc chính sự kiêu ngạo đã thúc đẩy họ cầu xin Ta kêu gọi họ. Ta sẽ thử thách những học trò con cái của Ta, và họ sẽ tự mình nhận ra rằng Lời Ta không phải là vô căn cứ.

45. Dấu hiệu là dấu hiệu vô hình, nhờ đó người mang nó với tình yêu, sự kính trọng, nhiệt huyết và khiêm nhường có thể hoàn thành nhiệm vụ của mình. Khi đó, người ấy sẽ nhận ra rằng dấu hiệu ấy là ân sủng thiêng liêng, giúp người ấy vượt qua nỗi đau, soi sáng người ấy trong những thử thách lớn lao, tiết lộ cho người ấy những hiểu biết sâu sắc và mở ra cho người ấy, bất cứ nơi nào người ấy muốn, một con đường để linh hồn tiếp tục tiến bước.

46. Dấu hiệu giống như một mắt xích nối người sở hữu nó với Thế giới Tâm linh; nó là phương tiện để tư tưởng và lời nói của Thế giới Tâm linh được thể hiện trong thế giới của các con, vì vậy Ta nói với các con rằng người được đánh dấu là sứ giả của Ta, là người được Ta sai đi và là công cụ của Ta.

47. Nhiệm vụ cũng như trách nhiệm của người được đánh dấu đối với

công trình của Ta là rất lớn. Nhưng người ấy không đơn độc trên con đường của mình, bên cạnh người ấy luôn có thiên thần hộ mệnh, người bảo vệ, dẫn dắt, truyền cảm hứng và khích lệ người ấy.

48. Người biết bám chặt vào thập giá của mình bằng tình yêu đã mạnh mẽ biết bao, và con đường của người được chọn, người không sẵn lòng mang dấu hiệu thiêng liêng của người được chọn trong “Thời kỳ thứ ba”, đã gian nan và cay đắng biết bao.

49. Ta nói với tất cả những ai nghe Ta rằng họ phải học cách thức tỉnh và cầu nguyện, mang thập giá của mình với tình yêu, và hành động chính trực và vâng lời, để cuộc đời này, vốn là kiếp tái sinh rục rờ nhất cho linh hồn các con, không trở nên vô ích và sau này linh hồn các con phải than khóc vì thời gian đã mất và những khả năng chưa được sử dụng.

50. Hãy suy ngẫm về lời dạy này, dù có được đánh dấu hay không, vì tất cả các con đều có một sứ mệnh phải hoàn thành trong công việc của Ta. (306, 3-4, 7-12)

51. “Các chi phái của Israel theo Thần Khí” rất đông đảo. Từ mỗi chi phái, Ta sẽ chọn ra mười hai nghìn người và đánh dấu trên trán họ. Nhưng “dân Israel” không chỉ giới hạn ở 144.000 người. Dân được chọn là vô cùng đông đảo.

52. Thầy đã dạy các con trong “Thời kỳ Thứ hai” rằng nhiều người thuộc về những người được kêu gọi và ít người thuộc về những người được

chọn; nhưng toàn thể “dân Israel” đều được kêu gọi, và Ta sẽ đánh dấu 144.000 người trong số họ. Ta sẽ đặt bình an, tinh thần và sự khởi đầu của sự giao tiếp từ tâm hồn này sang tâm hồn khác vào tất cả họ. (312, 7-8)

53. Ta là Cha Vạn Vật, tình yêu của Ta tuôn xuống mọi trái tim. Ta đã đến với tất cả các dân tộc trên trái đất. Nhưng khi Ta đã chọn quốc gia Mexico này để Lời Ta và các mặc khải của Ta tuôn tràn trọn vẹn trên họ, thì điều đó xảy ra bởi vì Ta đã thấy họ khiêm nhường, bởi vì Ta đã phát hiện ra những đức tính trong cư dân của họ và đã cho các linh hồn của “dân tộc Israel” nhập thể vào họ.

54. Nhưng không phải ai cũng thuộc quốc tịch này, không phải ai cũng đã nhập thể. Trên khắp thế giới, những linh hồn thuộc số những người được chọn vẫn còn rải rác. Họ đã được đánh dấu, Ta đã mở mắt họ, đã làm cho trái tim họ trở nên nhạy cảm, và từ tâm hồn này sang tâm hồn khác, họ trò chuyện với Ta. (341, 25)

55. Trong nhân loại, có một phần trong số 144.000 người được Ta đánh dấu đang sống. Những tội tở của Ta này rải rác khắp thế giới và thực hiện nhiệm vụ cầu nguyện cho hòa bình và thúc đẩy tình huynh đệ giữa con người. Họ không biết nhau; nhưng họ đang thực hiện sứ mệnh của mình là soi sáng con đường cho đồng loại — những người này bằng trực giác, những người kia được soi sáng bởi sự mặc khải này.

56. Những người được Ta đánh dấu bằng tình yêu của Ta này, một phần là những người bình thường; nhưng cũng có những người được thể gian kính trọng. Người ta chỉ có thể nhận ra họ qua tính thiêng liêng trong cuộc sống của họ, qua những việc làm của họ, qua cách suy nghĩ và cách hiểu những sự mặc khải thiêng liêng. Họ không sùng bái thần tượng, không giả đạo đức, cũng không phù phiếm. Có vẻ như họ không theo tôn giáo nào, nhưng vẫn có một sự thờ phượng nội tâm giữa tâm hồn họ và Chúa của họ.

57. Những người được đánh dấu bằng Ánh sáng của Thánh Thần giống như những chiếc thuyền cứu sinh, họ là những người canh gác, là những cố vấn và là những pháo đài. Ta đã ban cho họ ánh sáng trong tâm hồn, sự bình an, sức mạnh, dầu thơm chữa lành, những chìa khóa bí mật mở ra những cánh cửa khó mở nhất, những “vũ khí” để vượt qua những trở ngại mà người khác không thể vượt qua. Họ không cần phải có những danh hiệu thể gian để người ta nhận ra khả năng của họ. Họ không biết khoa học nhưng lại là những “bác sĩ”; họ không biết luật pháp nhưng lại là những cố vấn; họ nghèo nàn về của cải trần gian nhưng vẫn có thể làm nhiều điều tốt trên con đường đời của mình.

58. Trong đám đông những người ở đây, những người đã đến để nhận Lời Ta, có nhiều người chỉ đến để xác nhận sứ mệnh của mình. Bởi vì không phải trên Trái Đất mà họ được ban tặng những ân tứ tinh

thần hay được giao phó sứ mệnh. Quả thật, Ta nói với các con, ánh sáng mà mỗi linh hồn sở hữu chính là ánh sáng mà họ đã tự mình rèn luyện trên con đường phát triển dài lâu của mình. (111, 18-21)

59. Nhân loại sẽ trở nên có đức tin, công trình của Ta sẽ lan rộng khắp thế giới. Ta sẽ bắt đầu với 144.000 người được đánh dấu, những người sẽ chiến đấu một cách vô cùng lòng, với tình yêu và sự tận tụy trong thời kỳ tranh chấp về đức tin và thế giới quan. Giữa trận chiến này, họ sẽ như một mắt xích, không mang đến cho thế giới một sợi xích nô lệ, mà là một liên minh tinh thần, được định hình bởi tự do và tình huynh đệ. Những chiến binh này sẽ không đơn độc, thế giới tinh thần của Ta sẽ đồng hành và bảo vệ họ. Họ sẽ thực hiện những phép lạ trên con đường của mình và như vậy làm chứng cho sự thật của Ta. (137, 9)

Chương 40 – Các thế lực của thiện và ác

Nguồn gốc của thiện và ác

1. Khi Cha tạo ra các con, Ngài đã đặt các con lên bậc thang đầu tiên của thang trời, để các con có cơ hội thực sự nhận biết và hiểu Đấng Tạo Hóa của mình trong khi đi trên con đường này. Nhưng có bao nhiêu người đã bắt đầu con đường phát triển hướng lên khi rời khỏi bậc thang đầu tiên! Hầu hết đều liên kết với nhau trong sự bất tuân và chống

đối, lạm dụng ân huệ tự do và không nghe theo tiếng nói của lương tâm; họ để vật chất chi phối và như vậy, qua những tỏa xạ của mình, đã tạo ra một sức mạnh — sức mạnh của cái ác — và đào một vực thẳm, nơi họ buộc phải lôi kéo anh chị em mình vào đó qua ảnh hưởng của mình, những người đã bắt đầu một cuộc chiến đẫm máu giữa những yếu đuối và sự hư hỏng của họ với khát vọng thăng hoa và thanh khiết. (35, 38)

2. Tội nguyên thủy không xuất phát từ sự kết hợp giữa nam và nữ. Ta, Đấng Tạo Hóa, đã ra lệnh cho sự kết hợp này khi Ta nói với cả hai: “Hãy sinh sôi nảy nở.” Đó là luật đầu tiên. Tội lỗi nằm ở việc con người đã lạm dụng ân huệ tự do ý chí. (99, 62)

3. “Thân xác” sợ cuộc chiến với linh hồn và tìm cách dụ dỗ linh hồn bằng những thú vui trần thế, nhằm ngăn cản sự giải thoát của linh hồn hoặc ít nhất là trì hoãn nó. Hãy xem, con người có kẻ cám dỗ ngay trong chính mình! Vì thế, Ta đã nói rằng, nếu con người chiến thắng chính mình, thì con người đã thắng trận. (97, 37)

4. Trong thời đại này, khi ngay cả không khí, đất đai và nước cũng bị ô nhiễm bởi những hành vi xấu xa của con người — thì có bao nhiêu người không bị lây nhiễm bởi cái ác hay bóng tối! (144, 44)

5. Tiếng than khóc của nhân loại vươn tới Ta; nỗi sợ hãi của trẻ em, thanh thiếu niên, nam nữ ở độ tuổi trưởng thành và người già đang dâng trào. Đó là tiếng kêu đòi công

lý, là lời cầu xin tha thiết về hòa bình, về lòng thương xót phát xuất từ Thần Khí. Bởi vì hạt giống của tình yêu trên thế gian này đã bị hư hỏng, và các con có biết tình yêu hiện nay ở đâu không? Trong sâu thẳm trái tim con người, sâu đến nỗi con người không thể khám phá ra, bởi vì hận thù, tham vọng quyền lực, khoa học và sự kiêu ngạo đã đè bẹp hạt giống đó, và không còn sự thiêng liêng hay lòng thương xót nào nữa. Chén đau khổ ngày càng đầy lên, và thế giới uống cạn nó đến tận đáy. (218, 12)

6. Từ bàn thờ này sang bàn thờ khác, từ nghi lễ này sang nghi lễ khác và từ giáo phái này sang giáo phái khác, con người lang thang trong khát khao tìm kiếm Bánh Sự Sống mà không tìm thấy, và vì thất vọng, họ trở thành những kẻ phạm thượng, đi vào những con đường không mục đích và sống mà không có Chúa và không có luật pháp.

7. Nhưng hãy nhớ, hỡi dân tộc, rằng trong số họ có những tâm hồn vĩ đại, rằng Ta phát hiện ra trong số họ các tiên tri và môn đệ của Thánh Thần! (217, 49)

8. Trong các giáo phái, con người thừa nhận quyền lực của Ác và đã nhân cách hóa nó thành một hình hài con người. Họ công nhận cho nó một vương quốc hùng mạnh và đã đặt cho nó những tên gọi khác nhau. Con người cảm thấy sợ hãi khi tin rằng nó đang ở gần, mà không hiểu rằng cám dỗ bắt nguồn từ những đam mê, từ những điểm yếu, rằng bên trong con người, cả điều

thiện lẫn điều ác đều đang hoạt động.

9. Ác đang chiếm ưu thế trên thế giới trong thời đại này và đã tạo ra một sức mạnh, một quyền lực thể hiện trong mọi thứ. Và trong thế giới tâm linh, có vô số linh hồn chưa hoàn thiện, bối rối, có khuynh hướng hướng về Ác và sự trả thù, sức mạnh của họ hợp nhất với sự độc ác của con người để hình thành vương quốc của Ác.

10. Quyền lực đó đã chống lại Chúa Giê-su trong "Thời kỳ Thứ hai" và cho Ngài thấy vương quốc của nó. "Thân xác" nhạy cảm với mọi thứ của Ta đã bị cám dỗ, nhưng sức mạnh tinh thần của Ta đã chiến thắng cám dỗ; vì Ta phải là Đấng Chiến Thắng thế gian, "thân xác", cám dỗ và cái chết, bởi vì Ta là Đấng Thầy đã xuống trần gian để làm gương về sức mạnh. (182, 42-43)

11. Qua sự bình an mà các con cảm nhận trong tâm hồn, các con có thể nhận ra sự hiện diện của Ta. Không ai ngoài Ta có thể ban cho các con sự bình an đích thực. Một thực thể thuộc bóng tối không thể ban tặng điều đó cho các con. Ta nói điều này với các con vì nhiều trái tim sợ hãi những cạm bẫy của một thực thể quyến rũ, mà con người đã gán cho nó sự sống và hình hài theo trí tưởng tượng của mình.

12. Người ta đã hiểu sai về sự tồn tại của Chúa tể Bóng tối biết bao! Cuối cùng, có bao nhiêu người đã tin vào quyền năng của hắn hơn là quyền năng của Ta, và con người đã xa rời sự thật đến mức nào!

13. Ác tồn tại, từ đó mọi thói hư tật xấu và tội lỗi đã nảy sinh, nghĩa là: Những kẻ làm điều ác luôn tồn tại, cả trên Trái Đất lẫn ở những nơi cư ngụ hay thế giới khác. Nhưng tại sao các người lại nhân cách hóa mọi điều ác hiện hữu thành một thực thể duy nhất, và tại sao các người lại đối lập nó với Thần linh? Ta hỏi các người: Trước quyền năng tuyệt đối và vô hạn của Ta, một thực thể ô uế là gì, và tội lỗi của các người có ý nghĩa gì trước sự hoàn hảo của Ta?

14. Tội lỗi không phải do thể gian sinh ra. Khi các linh hồn phát sinh từ Đức Chúa Trời, một số vẫn ở lại trong sự thiện, trong khi những linh hồn khác, những linh hồn đã lạc lối khỏi con đường này, đã tạo ra một con đường khác, đó là con đường của sự ác.

15. Những lời nói và những dụ ngôn, vốn được ban cho các người dưới dạng những biểu tượng như một sự mặc khải trong thời xưa, đã bị loài người giải thích sai lầm. Kiến thức trực giác mà con người có về thế giới siêu nhiên đã bị ảnh hưởng bởi trí tưởng tượng của họ, và như vậy, họ dần dần xây dựng xung quanh quyền lực của cái ác những khoa học, tôn giáo, quan niệm mê tín và thần thoại, những thứ vẫn tồn tại cho đến ngày nay.

16. Không thể có ma quỷ nào xuất phát từ Đức Chúa Trời; các người đã tự nghĩ ra chúng bằng trí óc của mình. Quan niệm mà các người có về thực thể đó, mà các người luôn đối lập với Ta như một kẻ thù, là sai lầm.

17. Ta đã dạy các con phải tỉnh thức và cầu nguyện để giải thoát mình khỏi những cám dỗ và ảnh hưởng xấu, có thể đến từ cả con người lẫn các thực thể tinh thần.

18. Ta đã nói với các con rằng các con phải đặt linh hồn lên trên “thể xác”, vì thể xác là một tạo vật yếu đuối, luôn có nguy cơ sa ngã nếu các con không canh chừng nó. Trái tim, trí tuệ và các giác quan là những cánh cửa mở, qua đó những đam mê của thể gian hành hạ linh hồn.

19. Nếu các con tưởng tượng rằng các thực thể của bóng tối giống như những con quái vật, thì Ta chỉ xem chúng là những sinh vật chưa hoàn thiện, mà Ta gờ tay ra để cứu rỗi, vì chúng cũng là con cái của Ta. (114, 54-62)

20. Mỗi khi các con làm điều tốt, các con nói: “Tôi cao thượng, tôi hào phóng, tôi từ thiện; vì thế tôi làm điều này.” Ta nói với các con: Nếu các con làm những việc đó nhân danh Chúa của các con, các con sẽ khiêm nhường, vì lòng tốt đến từ Thiên Chúa và Ta đã ban cho linh hồn các con.

21. Vì vậy, ai gán những việc làm tốt của mình cho trái tim con người, thì người đó đang chối bỏ linh hồn mình và Đấng đã ban cho linh hồn những đức tính đó.

22. Ngược lại, khi các con làm điều ác, các con rửa tay như Pilate, và đổ lỗi cho Cha về hành động đó, bằng cách nói: “Đó là ý muốn của Đức Chúa Trời, đã được ghi chép; Đức Chúa Trời muốn thế, đó là số phận.”

23. Các con nói rằng không có gì xảy ra mà không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời, để tự bào chữa cho những lỗi lầm của mình. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, các con đã lầm, vì những lỗi lầm, những sự hèn hạ của các con xảy ra mà không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời.

24. Hãy nhận ra rằng Đấng Toàn Năng không bao giờ ép buộc các con bằng bạo lực, bằng quyền năng của Ngài. Các con lại làm điều đó với những anh chị em yếu đuối hơn mình.

25. Thật vậy, Ta nói với các con, sự ác, sự bất chính, sự thiếu hòa hợp là bản chất của các con; tình yêu, sự kiên nhẫn, sự bình an trong tâm hồn đến từ Đức Chúa Trời.

26. Bất cứ khi nào các con yêu thương, chính Đấng Tạo Hóa linh hồn các con là Đấng truyền cảm hứng cho các con. Ngược lại, khi các con ghét bỏ, chính các con, chính sự yếu đuối của các con là điều thúc đẩy và hủy hoại các con. Bất cứ khi nào điều ác xảy ra trong cuộc đời các con, các con có thể chắc chắn rằng đó là việc làm của các con.

27. Nhưng rồi các con tự hỏi: Tại sao Đức Chúa Trời lại cho phép điều này xảy ra? Ngài chẳng phải cũng đau khổ vì tội lỗi của chúng ta sao? Ngài chẳng phải cũng khóc khi thấy chúng ta khóc sao? Ngài phải trả giá gì để cứu chúng ta khỏi những thất bại này?

28. Ta nói với các con: Chẳng nào các con chưa biết yêu thương, thì đối với các con, Thiên Chúa sẽ là điều mà các con không thể thấu

hiểu, bởi vì lòng bao dung của Đấng Tạo Hóa vượt xa sự hiểu biết của các con.

29. Hãy trở nên mạnh mẽ, vĩ đại, khôn ngoan, hãy học cách yêu thương. Khi các con yêu thương, các con sẽ không còn mong muốn trở con là muốn tìm hiểu Đức Chúa Trời nữa, vì khi đó các con sẽ nhìn thấy Ngài và cảm nhận Ngài, và điều đó sẽ đủ cho các con. (248, 29-32)

Kiều ngạo và khiêm nhường

30. Hãy biến sự khiêm nhường thành một trong những đồng minh tốt nhất của các con để đạt được sự thăng tiến tinh thần. Vì cánh cửa Nước Trời, vốn là vương quốc của Thần Khí, hoàn toàn đóng kín đối với kẻ kiêu ngạo. Hẳn chưa bao giờ bước qua nó, và cũng sẽ không bao giờ làm được điều đó. Nhưng nếu người đó trở nên khiêm nhường, Ta sẽ là người đầu tiên khen ngợi người đó, và chính lòng thương xót của Ta sẽ mở ra cánh cửa dẫn đến cõi vĩnh hằng cho người đó. (89, 45)

31. Bây giờ, đây là một lời dạy khác của Ta, các môn đệ: Thật vậy, Ta nói với các con, nếu các con cảm thấy mình mạnh mẽ, vĩ đại hay vượt trội, các con đang xa rời Ta, vì sự kiêu ngạo của các con đang bóp nghẹt cảm giác khiêm nhường. Nhưng nếu các con cảm thấy mình nhỏ bé, nếu các con nhận ra rằng các con chỉ như những nguyên tử giữa muôn loài tạo vật của Ta, thì các con đang đến gần Ta; vì nhờ sự khiêm nhường của các con, các con ngưỡng mộ Ta, yêu mến Ta và cảm

nhận Ta gần gũi với mình. Lúc đó, các con sẽ nghĩ đến tất cả những điều vĩ đại và huyền bí mà Thiên Chúa ẩn chứa trong chính Ngài, và những điều mà các con mong muốn được biết và trải nghiệm. Các con cảm thấy như thể đang nghe thấy tiếng vọng của lời thì thầm thiêng liêng trong tâm hồn mình. (248, 22)

32. Đệ tử: Nếu con người có sự hiểu biết chân thật về những việc mình đã làm, thì họ sẽ không bị sự kiêu ngạo làm mờ mắt. Họ biết rằng — nếu cảm xúc thấp hèn này xâm nhập vào bản thể của họ — thì trí tuệ của họ sẽ bị mờ đi và họ sẽ không thể tiến bước trên con đường phát triển nữa, họ sẽ đứng yên và chìm vào sự lười biếng.

33. Sự kiêu ngạo đã hủy hoại nhiều con người, phá hủy nhiều dân tộc đang phát triển và làm sụp đổ các nền văn hóa của các bạn.

34. Miễn là các dân tộc còn lấy sức mạnh hành động, năng lực và tiến bộ làm lý tưởng, họ sẽ được hưởng sự dư dật, vinh quang và thịnh vượng. Nhưng khi sự kiêu ngạo khiến họ cảm thấy mình vượt trội, khi lý tưởng phát triển tiến bộ của họ bị thay thế bởi tham vọng không thể thỏa mãn là muốn có tất cả cho riêng mình, họ bắt đầu từng bước, mà không nhận ra và không muốn, phá hủy tất cả những gì họ đã xây dựng, và cuối cùng rơi xuống vực thẳm.

35. Lịch sử nhân loại đầy rẫy những trải nghiệm như vậy. Vì vậy, Ta nói với các con rằng, thật đúng đắn khi trên thế giới xuất hiện một dân tộc

với những lý tưởng vĩ đại, dân tộc đó — dù luôn ý thức về những việc làm tốt của mình — nhưng không tự mãn về điều đó. Bằng cách đó, bước tiến của họ sẽ không bị cản trở, và vinh quang đã đạt được cho đến nay sẽ còn được vượt qua vào ngày mai và sau đó lại được nhân lên.

36. Khi Ta nói với các con như vậy, Ta không chỉ cố gắng truyền cảm hứng cho các con về những mục tiêu vật chất: Ta muốn những lời của Ta được hiểu đúng đắn, để các con biết áp dụng chúng vào cả lĩnh vực tinh thần lẫn vật chất.

37. Sự kiêu ngạo không chỉ có thể xâm chiếm con người trong cuộc sống vật chất của họ, và để làm bằng chứng cho những gì Ta nói với các con, hãy nhìn vào những sự sụp đổ và thất bại của các giáo phái lớn, những giáo phái bị sự kiêu ngạo, sự ngạo mạn và sự hào nhoáng giả tạo gặm nhấm tận gốc rễ. Bất cứ khi nào họ tin rằng mình đang ở đỉnh cao quyền lực, thì sẽ có ai đó đến và đánh thức họ khỏi giấc mơ, chỉ ra cho họ thấy những sai lầm, những con đường sai lầm, sự vi phạm luật pháp và sự xa rời lẽ thật của họ.

38. Chỉ thông qua sự nhận thức thực sự và việc tuân giữ luật pháp của Ta trước lương tâm, loài người này mới có thể vươn lên một cuộc sống cao quý; vì lương tâm, là ánh sáng của Ta, là hoàn hảo, trong sáng, công bằng, không bao giờ kiêu ngạo hay đi vào con đường sai trái. (295, 18-24)

Điều thiện, con người có thiện chí

39. Hãy tìm hiểu về Ta, để không ai chối bỏ Ta — hãy nhận biết Ta, để quan niệm của các con về Đức Chúa Trời dựa trên sự thật và các con biết rằng, ở nơi nào điều thiện hiện diện, thì Ta ở đó.

40. Điều thiện không hòa lẫn với bất cứ điều gì. Điều thiện là sự thật, là tình yêu, là lòng thương xót, là sự thấu hiểu. Điều thiện dễ nhận biết và không thể nhầm lẫn. Hãy nhận ra điều đó để các con không lầm lẫn.

41. Mỗi người có thể đi một con đường khác nhau; nhưng khi tất cả gặp nhau tại một điểm, đó là điều thiện, cuối cùng họ sẽ nhận ra nhau và đoàn kết lại.

42. Nhưng sẽ không như vậy nếu họ cứng đầu tự lừa dối mình, bằng cách gán cho điều thiện vẻ bề ngoài của điều ác và ngụy trang điều ác thành điều thiện, như những gì đang xảy ra với con người thời nay. (329, 45 47)

43. Suốt gần 2000 năm qua, các con lặp đi lặp lại câu nói mà các mục đồng ở Bethlehem đã nghe: “Bình an dưới đất cho những người thiện chí”; nhưng bao giờ các con đã biến thiện chí thành hành động để xứng đáng với bình an? Thật vậy, Ta nói với các con, các con đã làm điều ngược lại.

44. Các con đã mất quyền lặp lại câu nói đó; vì vậy hôm nay Ta đến với những lời mới và những bài giảng mới, để không phải là những câu nói và thành ngữ in sâu vào trí óc các con, mà là ý nghĩa của giáo lý

Ta, vốn phải thấm sâu vào trái tim và tâm hồn các con.

45. Nếu các con muốn lặp lại những lời của Ta y như Ta đã ban cho các con, thì hãy làm vậy; nhưng hãy biết rằng: Chẳng nào các con chưa cảm nhận được chúng, thì chúng sẽ không có bất kỳ sức mạnh nào. Hãy thốt ra chúng với cảm xúc chân thành và sự khiêm nhường, hãy cảm nhận chúng vang vọng trong lòng các con, thì Ta sẽ đáp lại các con theo cách khiến toàn bộ bản thể các con rung động. (24, 33-34)

46. Ta nói với các con một lần nữa: Bình an cho những người thiện chí, những người yêu mến sự thật, vì họ đang làm điều gì đó để tuân theo ý muốn của Thiên Chúa. Và những ai đặt mình dưới sự che chở của Ta, ắt hẳn sẽ cảm nhận được sự hiện diện của Ta — cả trong tâm hồn lẫn trong cuộc sống trần thế của họ, trong những cuộc đấu tranh, trong những nhu cầu, trong những thử thách của họ.

47. Những người có thiện chí là những đứa con vâng lời luật pháp của Cha mình. Họ đi trên con đường chính trực, và khi họ phải chịu đau khổ nặng nề, họ hướng tâm hồn lên Ta với khát khao được tha thứ và bình an.

48. Họ biết rằng nỗi đau thường là cần thiết, và vì thế họ chịu đựng nó với sự kiên nhẫn. Chỉ khi nó trở nên không thể chịu đựng được, họ mới cầu xin để gánh nặng thập giá của họ được nhẹ bớt. “Lạy Chúa,” họ nói với Ta, “con biết rằng linh hồn con cần sự thanh tẩy, cần sự đau khổ để

phát triển lên cao. Ngài biết rõ hơn con những gì con cần. Ngài không thể ban cho con điều gì mà con không cần. Vì vậy, ý muốn của Ngài hãy được thực hiện trên con.”

49. Phúc cho những ai suy nghĩ và cầu nguyện như vậy, vì họ tìm kiếm gương mẫu của Thầy mình để áp dụng vào những thử thách trong cuộc đời. (258, 52-53)

Sự ác, con người sa ngã vào sự ác

50. Trong thời đại này, ảnh hưởng của cái ác lớn hơn ảnh hưởng của cái thiện. Vì vậy, sức mạnh chi phối loài người là sức mạnh của cái ác, từ đó nảy sinh sự ích kỷ, dối trá, dâm dục, kiêu ngạo, hả hê trước nỗi đau của người khác, sự hủy diệt và mọi đam mê thấp hèn. Từ sự mất cân bằng đạo đức này nảy sinh những căn bệnh hành hạ con người.

51. Con người không có vũ khí để chống lại những thế lực này. Họ đã bị đánh bại và bị bắt làm tù nhân trong vực thẳm của một cuộc sống thiếu ánh sáng tinh thần, thiếu niềm vui lành mạnh, thiếu khát vọng hướng thiện.

52. Chính lúc này, khi con người tin rằng mình đang đứng trên đỉnh cao của tri thức, họ lại không biết rằng mình đang ở trong vực thẳm.

53. Ta, Đấng biết nguồn gốc và tương lai của các con trong cõi vĩnh hằng, từ thuở ban đầu đã ban cho loài người những vũ khí để họ có thể chiến đấu chống lại các thế lực của cái ác. Nhưng họ đã khinh thường chúng và chọn con đường

chiến đấu của cái ác chống lại cái ác, trong đó không ai chiến thắng, vì tất cả đều sẽ ra khỏi đó trong thất bại.

54. Đã được chép rằng Ác sẽ không giữ được quyền thống trị, điều đó có nghĩa là vào cuối thời đại, chính Thiện mới là điều chiến thắng.

55. Nếu các con hỏi Ta, những vũ khí mà Ta đã trang bị cho loài người để chiến đấu chống lại các thế lực hay ảnh hưởng của Ác là gì, thì Ta nói với các con rằng đó là lời cầu nguyện, sự kiên trì trong Luật pháp, niềm tin vào Lời Ta và tình yêu thương lẫn nhau. (40, 65-70)

56. Ác đã lan tràn giữa loài người, dân Ta. Lòng tốt, đức hạnh, tình yêu đã yếu đuối trước sự xâm lấn của cái ác, bệnh tật, tai ương, dịch bệnh và bất hạnh. Tất cả những gì là hạt giống của sự hư hỏng đã lây nhiễm vào lòng những người tốt, khiến nhiều người vấp ngã, làm suy giảm số lượng những người trung thành, bởi vì cái ác đã thực hiện quyền lực lớn lao trên nhân loại.

57. Ta đã cho phép những điều đó xảy ra vì sự tự do ý chí mà các con được ban cho. Bởi vì đằng sau tất cả sự sa đọa, tất cả bóng tối và sự mù quáng của loài người, có một ánh sáng thần thánh, đó là Thần Khí, không bao giờ tàn lụi và sẽ không bao giờ tàn lụi. Có một bản thể nguyên thủy, đó là linh hồn ánh sáng, giữ nguyên vẹn nụ hôn mà Cha đã ban cho nó, và đó là con dấu thiêng liêng mà Ta đã dùng để gửi tất cả các con của Ta lên con đường chiến đấu. Nhờ dấu hiệu này, không

một linh hồn nào trong số đó sẽ bị mất đi. (345, 11-12)

Cuộc chiến giữa Thiện và Ác

58. Các con cũng đã ngạc nhiên trước sự tàn bạo mà những người đàn ông và phụ nữ đã bộc lộ trong sự độc ác của họ suốt các thời đại của sự tồn tại con người. Cuốn sách lịch sử của các con đã ghi chép lại tên tuổi của họ. Trong cuốn sách ký ức về sự tồn tại của các con, trong cuốn sách mà Đức Chúa Trời ghi chép và lưu giữ mọi hành động, mọi việc làm của các con, tên tuổi của họ cũng được ghi lại, và các con đã ngạc nhiên rằng một linh hồn, một trái tim con người lại có thể chứa đựng nhiều sức mạnh cho cái ác đến vậy, có thể duy trì nhiều can đảm đến vậy để không run rẩy trước những việc làm của chính mình; rằng nó có thể làm im lặng tiếng nói của lương tâm mình để không nghe thấy lời đòi hỏi trách nhiệm của Đức Chúa Trời, điều mà Ngài đòi hỏi từ tất cả các con cái của Ngài qua chính lương tâm đó. Và biết bao lần con đường đời của những linh hồn ấy trên hành tinh này đã dài và kéo dài biết bao.

59. Những con người này, những người đã chống lại tình yêu và công lý của Ta vì tự do ý chí, Ta đã sử dụng họ và chính sự bất tuân của họ để biến họ thành những người phục vụ Ta. Trong khi họ nghĩ rằng mình đang hành động tự do, thì tất cả những suy nghĩ, lời nói và hành động của họ đều là công cụ của

công lý Ta — cả đối với chính họ lẫn đối với người khác.

60. Nhưng khi nào sự thống trị đó sẽ chấm dứt? — Cha nói với các con: Sự thống trị của Ác chưa bao giờ (hoàn toàn) chi phối nhân loại, vì ngay cả trong những thời kỳ suy đồi nhất, vẫn có những người trung thành với Ta, vâng lời sự dạy dỗ của Ta, và là các Tông đồ của Luật pháp Ta. Nhưng cuộc chiến đã luôn tồn tại từ thuở ban đầu.

61. Cho đến nay, trong cuộc chiến đó, lực lượng nào đã chiếm ưu thế? Chính là lực lượng của Ác! Vì vậy, Ta đã phải hiện diện giữa các con dưới hình hài hữu hình để hỗ trợ các con, để làm sống lại niềm hy vọng và đức tin của các con nơi Ta, để sưởi ấm trái tim các con và nói với các con: Các con không đơn độc trên con đường này, Ta chưa bao giờ nói dối các con. Các con không bao giờ được thay đổi những nguyên tắc mà Ta đã đặt vào trong các con. Đây là con đường của điều thiện và tình yêu. (345, 48-49)

62. Hãy nhìn xem, ánh sáng của Ta đang xé tan sương mù của thế giới các con. Ta chiến đấu chống lại loài người, nhưng chỉ để tiêu diệt mọi điều ác đang sống trong lòng họ. Ta sẽ đặt ánh sáng và sức mạnh của tình yêu Ta vào những ai trung thành theo Ta, và họ sẽ nói: “Hãy tìm con rồng đang rình rập chúng ta — con quái vật khiến chúng ta phạm tội và xúc phạm Chúa.” Họ sẽ tìm kiếm nó trên biển, trong sa mạc, trên núi và trong rừng, trong thế giới vô hình, nhưng sẽ không tìm

thấy, vì nó sống trong lòng con người. Chỉ có điều này đã sinh ra nó, và nó đã lớn lên ở đó cho đến khi thống trị trái đất.

63. Khi ánh sáng lóe lên từ thanh kiếm ánh sáng của Ta làm tổn thương trái tim mỗi con người, sức mạnh phát ra từ Ác Quỷ sẽ ngày càng suy yếu, cho đến khi nó biến mất. Rồi các con sẽ nói: “Lạy Chúa, nhờ sức mạnh thần thánh của lòng thương xót Ngài, con đã đánh bại con rồng mà con tưởng rằng nó đang rình rập từ cõi vô hình, mà không nghĩ rằng chính con đã mang nó trong lòng mình.”

64. Khi sự khôn ngoan tỏa sáng trong tất cả mọi người — thì ai còn dám biến điều thiện thành điều ác? Ai còn dám đánh đổi điều vĩnh cửu lấy điều phù du? Thật vậy, Ta nói với các con: không ai cả; vì tất cả các con sẽ mạnh mẽ trong sự khôn ngoan thần thánh. Tội lỗi chỉ là hậu quả của sự thiếu hiểu biết và yếu đuối. (160, 51-54)

Cám dỗ và lôi kéo

65. Nhân loại chăm sóc nhiều loại “cây”; cơn đói và sự khốn khổ của con người khiến họ tìm kiếm bóng mát và trái cây từ những cây đó, những thứ hứa hẹn mang lại sự cứu rỗi, công lý hoặc hòa bình cho họ. Những cây này là những giáo lý của con người, thường được truyền cảm hứng từ hận thù, ích kỷ, tham vọng quyền lực và ảo tưởng về sự vĩ đại. Quả của chúng là cái chết, máu, sự hủy diệt và sự ô uế những điều thiêng liêng nhất trong cuộc sống

con người, đó là tự do tín ngưỡng, tư tưởng, ngôn luận — nói tóm lại: sự cướp đoạt tự do tinh thần của con người. Đó là những thế lực tăm tối đang trỗi dậy để chống lại ánh sáng. (113, 52-53)

66. Ta đã nói với người, hỡi Israel yêu dấu, rằng sẽ đến lúc những kẻ phát ngôn xấu xa sẽ trỗi dậy để mở đường cho một Chúa Giê-su giả, và trong sự tham lam vật chất của chúng, chúng sẽ lừa dối và nói rằng Thầy đang nói qua chúng. Sẽ có những “nhà lãnh đạo” giả mạo, những “nhà tiên tri” giả mạo, những “chiến binh” giả mạo trỗi dậy, những kẻ muốn dùng lời nói và tham vọng vật chất của họ để lôi kéo các con rời xa con đường Ánh sáng và Chân lý. (346, 38)

67. Hãy cầu nguyện, hãy nhận ra rằng bây giờ là thời điểm mà công lý và ánh sáng của Ta đã khuấy động tất cả các thế lực bóng tối. Đây là một thời điểm khó khăn và đầy nguy hiểm, vì ngay cả những thực thể cư ngụ trong bóng tối cũng sẽ giả vờ là những thực thể ánh sáng giữa các con để dụ dỗ các con, để làm các con bối rối. Ta ban cho các con ánh sáng của Ta, để các con không lạc lối, cũng không để bị lừa dối bởi những kẻ lạm dụng danh Ta.

68. Những kẻ dụ dỗ không chỉ là những thực thể vô hình, các con còn tìm thấy họ trong những con người tái sinh, những người nói với các con về những giáo lý giả vờ là ánh sáng, nhưng lại mâu thuẫn với giáo lý của Ta. Các con không nên nghe theo họ. (132, 7-8)

69. Vương quốc của Ta mạnh mẽ và quyền năng, và nếu Ta đã cho phép một quyền năng khác — quyền năng của Ác — trỗi dậy trước sức mạnh và quyền năng của Ta, thì đó là để chứng minh quyền năng của Ta; để trước sự lừa dối và bóng tối, các con có thể trải nghiệm và nhìn thấy sức mạnh của ánh sáng và sự thật của Ta. Điều đó xảy ra để các con nhận ra rằng vương quốc của những bóng tối của sự lạc lối và cám dỗ, dù có sức mạnh lớn lao, cũng là công cụ của Ta và thực ra Ta đang sử dụng nó.

70. Khi Ta thử thách các con, điều đó không phải để cản trở con đường phát triển của các con, vì Ta đang chờ đợi các con đến với vương quốc của Ta. Nhưng Ta muốn các con đến với Ta trong chiến thắng sau những trận chiến, mạnh mẽ sau cuộc chiến, tràn đầy ánh sáng của kinh nghiệm tâm linh sau cuộc hành hương dài, đầy ắp công đức trong Thần Khí, để các con có thể khiêm nhường ngược mặt lên và nhìn thấy Cha vào khoảnh khắc Ngài đến gần để ban cho các con nụ hôn thiêng liêng — một nụ hôn chứa đựng mọi hạnh phúc và mọi sự hoàn hảo cho linh hồn các con. (327, 8-9)

Tội ác đạo đức

71. Hỡi loài người, hỡi những người đang va chạm lẫn nhau! Ta đã gặp các con, khi các con chối bỏ sự gian ác của mình và tự hào về những gì các con cho là vĩ đại, trong khi che giấu những vết nhơ của mình. Nhưng Ta nói với các ngươi rằng,

người tự cho mình là đáng khen ngợi trong sự vĩ đại bề ngoài của mình, là người nghèo nàn về tâm hồn. Và đối với những ai, vì thiếu đức hạnh, mà phỉ báng lỗi lầm của người khác và phán xét những sai phạm của người khác, Ta phải nói rằng họ là những kẻ đạo đức giả và rất xa rời công lý và sự thật.

72. Không chỉ những kẻ cướp đi mạng sống thể xác mới là kẻ giết người, mà cả những kẻ xé nát trái tim bằng những lời vu khống cũng vậy. Những kẻ giết chết tình cảm của trái tim, niềm tin, lý tưởng, chính là những kẻ giết người của linh hồn. Và có bao nhiêu người trong số họ đang sống tự do, không nhà tù, không xiềng xích.

73. Đừng ngạc nhiên khi Ta nói với các con như vậy, vì Ta thấy trong các con có những gia đình tan vỡ, bởi vì các con, phớt lờ nghĩa vụ của mình, đã nhận những cam kết mới bên ngoài gia đình, mà không quan tâm đến nỗi đau và sự cô đơn của những người thân yêu. Hãy nhìn xung quanh, có bao nhiêu gia đình tan vỡ, bao nhiêu phụ nữ sa vào tội lỗi, và bao nhiêu đứa trẻ mồ côi cha. Làm sao tình thương và tình yêu có thể tồn tại trong những trái tim ấy? Các con không nghĩ rằng kẻ đã giết chết hạnh phúc của những con người ấy và phá hủy những gì thiêng liêng là một tên tội phạm sao?

74. Các ngươi đã quen với cái ác đến mức các ngươi còn ca ngợi những kẻ phát minh ra những vũ khí giết người mới đó, vì chúng có thể hủy diệt hàng triệu sinh mạng trong

chớp mắt. Và các con thậm chí còn gọi họ là những nhà học giả. Lý trí của các con đâu rồi? Chỉ có tinh thần mới có thể làm cho con người vĩ đại, và chỉ những ai đi trên con đường chân lý mới là những nhà học giả. (235, 36-39)

Sự bất lực và tính tạm thời của cái ác

75. Trong mắt các người, sự đồi bại của con người là lớn, rất lớn; sức mạnh và quyền lực của cái ác mà con người thể hiện dường như khủng khiếp đối với các người; và thế mà Ta nói với các người rằng, nó yếu ớt trước sức mạnh của công lý Ta, trước thần tính của Ta, Đấng là Chủ tể của số phận, của sự sống, của cái chết và của cả vũ trụ. (54, 70)

76. Chỉ có một thực thể toàn năng như Ta mới có thể chiến đấu với Ta. Nhưng các con có tin rằng, nếu một vị thần xuất phát từ Ta, thì vị thần đó sẽ chống lại Ta không? Hay các con tin rằng vị thần đó có thể xuất hiện từ hư vô? Không có gì có thể xuất hiện từ hư vô.

77. Ta là Tất Cả và chưa bao giờ được sinh ra. Ta là khởi đầu và kết thúc, là Alpha và Omega của mọi sự được tạo dựng.

78. Các người có thể tưởng tượng rằng một trong những thực thể do Ta tạo ra có thể vươn lên thành Thượng Đế không? Tất cả các tạo vật đều có giới hạn, và để trở thành Thượng Đế, cần phải không có giới hạn. Ai ôm ấp những giấc mơ về quyền lực và vĩ đại đã rơi vào bóng

tối của sự kiêu ngạo của chính mình. (73, 34-35)

79. Thật vậy, Ta nói với các con, không có quyền lực nào các con có thể đối lập với tình yêu của Ta. Kẻ thù tỏ ra yếu đuối, các thể lực đối địch thì mỏng manh, những vũ khí cố gắng chống lại sự thật và công lý luôn luôn mong manh.

80. Cuộc chiến mà các thể lực của Ác đã tiến hành chống lại Công lý Thần thánh đã hiện ra trước mắt các con như một cuộc xung đột vô tận. Và thế mà — trước sự vĩnh cửu, nó sẽ chỉ như một khoảnh khắc, và những lỗi lầm đã phạm trong thời kỳ bất toàn của linh hồn các con sẽ chỉ như một vết bẩn nhỏ, mà đức hạnh của các con và công lý đầy yêu thương của Ta sẽ xóa bỏ mãi mãi. (179, 12-13)

Sức mạnh của sự tha thứ

81. Hỡi tất cả các con người, Ta hỏi các con và xem dân tộc này ở đây là đại diện cho các con: Khi nào các con mới vươn lên từ bên trong, yêu thương lẫn nhau và tha thứ cho nhau những lời xúc phạm? Khi nào thì hòa bình mới thực sự ngự trị trên hành tinh của các con?

82. Chỉ có giáo lý của Ta mới dạy về sự tha thứ xuất phát từ tình yêu, và nó có một sức mạnh to lớn để biến điều ác thành điều thiện, để cải hóa và biến đổi kẻ có tội thành người có đức hạnh.

83. Hãy học cách tha thứ, và các con sẽ có sự khởi đầu của hòa bình trên thế giới của các con. Nếu cần phải tha thứ ngàn lần, các con hãy

tha thứ ngàn lần. Các con không nhận ra rằng sự hòa giải đúng lúc sẽ giúp các con tránh khỏi phải uống chén đắng sao? (238, 12-14)

84. Miễn là các con còn là con người, hãy nhớ đến Ta trên cây Thập tự giá ấy, khi Ta đã tha thứ, chúc lành và chữa lành cho những kẻ hành hình Ta, để trong suốt con đường đời gian nan của các con, các con cũng chúc lành cho những ai làm điều bất công với các con, và làm mọi điều tốt lành có thể cho những ai đã gây hại cho các con. Ai hành động như vậy là môn đệ của Ta, và thật sự, Ta nói với người ấy rằng nỗi đau của người ấy sẽ luôn chỉ là tạm thời, vì Ta sẽ cho người ấy cảm nhận được sức mạnh của Ta trong những giây phút thử thách. (263, 56)

85. Hãy tha thứ cho nhau, và các con sẽ tìm thấy sự nhẹ nhõm cho chính mình và cho người đã làm điều bất công với các con. Đừng mang gánh nặng của hận thù hay oán giận trong tâm hồn; hãy có lòng trong sạch, và các con sẽ khám phá ra bí mật của sự bình an và sẽ sống như những sứ giả của lẽ thật của Ta. (243, 63)

Chương 41 - Sự kết nối giữa cõi này và cõi kia

Sự soi dẫn và trợ giúp từ Thế giới Tâm linh

1. Tất cả các con đều đang tiến bước trên nấc thang hoàn thiện tâm

linh; một số đã đạt đến trình độ phát triển mà hiện tại các con chưa thể hiểu được, những người khác sẽ theo sau các con.

2. Những linh hồn vĩ đại, vĩ đại nhờ cuộc đấu tranh, nhờ tình yêu, nhờ nỗ lực của họ, đang tìm kiếm sự hòa hợp với những anh chị em nhỏ bé của họ, với những người xa cách, những người lơ là; nhiệm vụ của họ cao quý và vĩ đại, tình yêu của họ dành cho Thần tính của Ta và dành cho các con cũng rất lớn lao.

3. Những linh hồn này biết rằng họ được tạo ra để hoạt động, để phát triển cao hơn; họ biết rằng đối với con cái của Đức Chúa Trời, không có sự nhàn rỗi. Trong sự sáng tạo, mọi thứ đều là sự sống, sự chuyển động, sự cân bằng, sự hài hòa; và vì vậy, vô số những thực thể này làm việc, nỗ lực và vui mừng trong cuộc đấu tranh của mình, trong sự nhận thức rằng bằng cách này, họ tôn vinh Chúa của mình và phục vụ cho sự tiến bộ và sự hoàn thiện của những người lân cận.

4. Ngày nay, khi các con đang lạc lối khỏi con đường mà Luật của Ta đã chỉ ra, các con không nhận thức được ảnh hưởng mà những anh chị em này của các con đang tác động lên các con; nhưng nếu các con có đủ sự nhạy cảm để nhận ra những luồng năng lượng, những linh cảm và thông điệp mà họ gửi đến các con, các con sẽ có một chút hiểu biết về vô số công việc và những việc làm cao quý mà họ dành cả cuộc đời mình để cống hiến.

5. Các con phải biết rằng những linh hồn ấy, trong tình yêu và sự tôn trọng đối với các luật lệ của Đấng Tạo Hóa, không bao giờ lấy những gì không thuộc về họ, cũng không đụng chạm đến những điều cấm kỵ hay xâm nhập vào những nơi mà họ biết là không được phép, để không làm xáo trộn các yếu tố cơ bản của sự sáng tạo.

6. Con người trên Trái Đất lại hành động khác hẳn: trong khát vọng trở nên vĩ đại và quyền lực trên thế giới, họ tìm kiếm những sức mạnh tự nhiên hủy diệt bằng chìa khóa khoa học mà không có chút tôn trọng nào đối với giáo lý của Ta, mở cánh cửa dẫn đến những sức mạnh chưa biết, và như vậy phá hủy sự hài hòa trong tự nhiên bao quanh họ!

7. Khi nào con người mới biết mở lòng để lắng nghe lời khuyên khôn ngoan của Thế giới Tâm linh và để được dẫn dắt bởi những linh cảm của họ?

8. Thật vậy, Ta nói với các con, điều này sẽ đủ để đưa các con lên đỉnh núi một cách an toàn, nơi các con sẽ đến; tại đó, các con sẽ nhìn thấy trước mặt mình một con đường thẳng tắp và rực rỡ ánh sáng, con đường mà những linh hồn đã đi qua, những linh hồn hiện nay chỉ có mặt để làm điều tốt cho các con và giúp đỡ các con trong gian nan, đồng thời từng bước đưa các con đến gần hơn với điểm cuối của con đường, nơi Cha các con đang chờ đợi tất cả các con.

9. Vì Ta đã nói với các con về lòng nhân từ và tầm cao tinh thần của

những thực thể ấy, Ta phải nói với các con rằng, giống như các con, họ cũng đã có ân sủng tự do ý chí ngay từ đầu, tức là tự do hành động chân chính và thánh thiện, điều này là bằng chứng cho tình yêu của Đấng Tạo Hóa dành cho các con cái của Ngài. (20, 28-36)

10. Các con không đi một mình, vì sự khích lệ và ánh sáng của Ta luôn ở cùng mỗi người trong các con. Nhưng trong trường hợp các con cảm thấy điều đó là chưa đủ, Ta đã đặt một thực thể ánh sáng tâm linh bên cạnh mỗi con người, để canh chừng từng bước đi của các con, để báo trước cho các con bất kỳ nguy hiểm nào, để làm bạn đồng hành trong sự cô đơn của các con và làm cây gậy trên hành trình cuộc đời. Đó chính là những thực thể mà các con gọi là thiên thần hộ mệnh hay người bảo vệ.

11. Đừng bao giờ tỏ ra vô ơn với họ, và đừng làm ngơ trước những linh cảm của họ, vì sức mạnh của các con sẽ không đủ để vượt qua mọi thử thách của cuộc sống. Các con cần những ai tiến bộ hơn các con, và những ai biết một chút về tương lai của các con, vì Ta đã mặc khải cho họ.

12. Cuộc chiến của những thực thể đó rất khó khăn, chừng nào các con chưa đạt đến sự thánh hóa, bởi vì các con đóng góp rất ít để hỗ trợ họ trong sứ mệnh khó khăn của họ.

13. Khi sự thánh hóa của các con cho phép các con cảm nhận và nhận thức được sự hiện diện của những anh chị em của các con, những

người đang hoạt động một cách vô hình, không phô trương, vì lợi ích và sự tiến bộ của các con, thì các con sẽ hối hận vì đã buộc họ phải vất vả và chịu đựng nhiều như vậy vì tội lỗi của các con. Nhưng nếu sự nhận thức này trỗi dậy trong các bạn, thì đó chỉ là vì ánh sáng đã chiếu rọi trong tâm trí các bạn. Khi đó, lòng trắc ẩn, lòng biết ơn và sự thấu hiểu dành cho họ sẽ thức tỉnh.

14. Những người bảo vệ các bạn sẽ cảm thấy hạnh phúc biết bao khi thấy rằng nỗ lực của họ được các bạn ủng hộ, và rằng nguồn cảm hứng của họ hòa hợp với sự thăng hoa của các bạn!

15. Các con có rất nhiều anh chị em và bạn bè trong “Thung lũng Tâm linh” mà các con không biết.

16. Ngày mai, khi sự hiểu biết về Cuộc Sống Tâm Linh lan rộng khắp thế giới, nhân loại sẽ nhận ra ý nghĩa của những thực thể bên cạnh các con, và con người sẽ chúc phúc cho sự quan phòng của Ta. (334, 70-76)

17. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu đức tin của các con vững chắc, các con sẽ không có khao khát cảm nhận sự hiện diện của thế giới Tâm linh bằng các giác quan của xác thịt, vì khi đó chính linh hồn, với sự nhạy cảm tinh tế của mình, sẽ cảm nhận được thế giới ấy, vốn không ngừng rung động xung quanh các con.

18. Vâng, loài người ơi, nếu các người cảm thấy xa cách thế giới thiêng liêng, thì những thực thể ấy cũng không thể cảm thấy xa cách con người, vì đối với họ không có

khoảng cách, không có ranh giới hay chướng ngại vật nào. Họ sống trong thế giới thiêng liêng, và vì thế họ không thể xa cách cuộc sống của các thực thể con người, những người có mục đích cao cả nhất là sự phát triển và hoàn thiện linh hồn. (317, 48-49)

19. Khoảng cách duy nhất tồn tại giữa các con và Đức Chúa Trời hoặc giữa các con và một thực thể tinh thần không phải là khoảng cách vật chất, mà là khoảng cách tinh thần, do sự thiếu chuẩn bị, thiếu sự trong sạch hoặc thiếu sự sẵn sàng của các con để tiếp nhận sự soi dẫn và ảnh hưởng tinh thần.

20. Đừng bao giờ tạo ra khoảng cách đó giữa các con và Thầy của các con, hay giữa các con và Thế giới Tâm linh, thì các con sẽ luôn được hưởng những ân huệ mà tình yêu của Ta ban phát cho những ai biết tìm kiếm. Các con sẽ luôn có cảm giác rằng Thế giới Tâm linh gần gũi với trái tim của những ai đang chuẩn bị để cảm nhận nó.

21. Khoảng cách mà nhân loại thời nay đặt ra giữa mình và Cuộc Sống Tâm Linh lớn đến mức nào! Nó lớn đến nỗi con người ngày nay cảm thấy Thiên Chúa vô cùng xa cách và coi Nước Trời là xa xôi và không thể với tới. (321, 76-78)

22. Ta nói với các con rằng không có một trí tuệ con người nào mà không sống dưới ảnh hưởng của Thế giới Tâm linh.

23. Nhiều người sẽ phủ nhận điều này, nhưng không ai có thể chứng minh rằng không thể nào trí tuệ con

người tiếp nhận những suy nghĩ và dao động không chỉ của các thực thể tinh thần và đồng loại của mình, mà còn cả của Ta.

24. Đây là một sự mặc khải cho toàn thể nhân loại — một sự mặc khải mà khi được truyền bá, sẽ tìm thấy những trái tim cởi mở đón nhận nó với niềm vui lớn lao; đồng thời, nó cũng sẽ gặp phải những kẻ đối lập và chống đối cứng đầu.

25. Nhưng những người này có thể làm gì để ngăn cản ánh sáng của Vương quốc Thần linh chiếu rọi trong cuộc sống của con người? Những kẻ vô tín sẽ dùng phương tiện nào để loại bỏ dao động đó? Ai là người tự cho mình đứng ngoài ảnh hưởng phổ quát, vốn là sức mạnh sáng tạo và sinh động của Đức Chúa Trời?

26. Ta đang nói với tinh thần, linh hồn và lý trí của các con, nhưng Ta xin nhắc lại rằng các con đang nhận được những thông điệp, ý tưởng và nguồn cảm hứng từ những cõi tồn tại khác, và cũng giống như các con không biết linh hồn mình đến từ đâu để nhập thể vào thân xác này, các con cũng không biết ai đang hiện diện với linh hồn các con một cách vô hình và vô cảm. (282, 33-37)

Những linh hồn hoang mang và ác ý

27. Thời đại này khác với Thời đại Thứ nhất và Thứ hai. Ngày nay, các con đang sống trong một sự hỗn loạn của các yếu tố hữu hình và vô hình đang hoành hành. Khốn cho kẻ nào không tỉnh thức, vì kẻ đó sẽ thất

bại, và ai đã chuẩn bị sẵn sàng thì phải chiến đấu!

28. Hàng ngàn con mắt vô hình đang dõi theo các con; một số để rình rập và làm các con ngã xuống trên con đường của mình, số khác để bảo vệ các con. (138, 26-27)

29. Những đạo quân lớn gồm những linh hồn hoang mang đang gây chiến với loài người, lợi dụng sự vô minh, sự u mê và sự thiếu tầm nhìn tâm linh của họ; và loài người chưa trang bị vũ khí của tình yêu để tự vệ trước những cuộc tấn công đó, vì vậy họ trông như những sinh vật không có khả năng tự vệ trong cuộc chiến này.

30. Thật cần thiết để giáo lý tâm linh của Ta đến với các con, để dạy các con cách chuẩn bị để chiến thắng trong trận chiến này.

31. Từ thế giới vô hình đang dật nên và tồn tại trong chính thế giới của các con, những ảnh hưởng phát ra, ám ảnh con người — dù là trong trí tuệ, cảm xúc hay ý chí của họ — và biến họ thành những kẻ phục tùng, nô lệ, công cụ, và nạn nhân. Những thông điệp tâm linh xuất hiện khắp nơi, nhưng con người thế gian vẫn không muốn nhận thức những gì đang bao quanh tinh thần của họ.

32. Cần phải bắt đầu cuộc chiến, tiêu diệt bóng tối, để khi ánh sáng bùng lên trong con người, tất cả sẽ đoàn kết trong một cộng đồng chân chính, cùng nhau tiến lên và chiến thắng qua lời cầu nguyện trong cuộc chiến chống lại những thế lực đã thống trị họ trong suốt thời gian dài.

33. Con người và các dân tộc đã khuất phục trước sức mạnh của những ảnh hưởng đó mà nhân loại không hề hay biết. Những căn bệnh hiểm gặp và chưa từng biết đến, do chúng gây ra, đã đánh gục con người và làm các nhà khoa học bối rối.

34. Con người đã tự gây ra cho mình biết bao nhiêu chia rẽ, biết bao nhiêu rối loạn và đau khổ. Sự thiếu vắng cầu nguyện, đạo đức và tinh thần đã thu hút những thực thể ô uế và rối loạn. Nhưng ta có thể mong đợi gì từ những kẻ bị tách biệt mà không có ánh sáng và không có sự chuẩn bị?

35. Ở đó là những người mà các người đã lừa dối và áp bức, những người mà các người đã làm rối loạn và sỉ nhục. Họ chỉ có thể gửi đến các người sự rối loạn và bóng tối, họ chỉ có thể trả thù, và họ chỉ có thể trách móc các người. (152, 22-28)

36. Những đạo quân của các thực thể bóng tối tràn vào loài người như những đám mây giông bão, gây ra những cuộc đảo lộn, làm rối loạn tư tưởng và làm u ám trái tim con người. Và mặc dù loài người có vũ khí để tự vệ trước những cuộc tấn công xảo quyệt này, một số người không biết cách sử dụng chúng, và những người khác thậm chí còn không biết rằng mình sở hữu chúng. (240, 53)

37. Nhân loại ngày nay, dù trong mắt các con có đông đảo đến đâu, cũng rất nhỏ bé so với thế giới các thực thể tinh thần bao quanh họ. Với sức mạnh nào mà những đạo

quân ấy xâm nhập vào con đường của con người; nhưng họ không nhận ra thế giới đang bao trùm xung quanh mình, không cảm nhận và không nghe thấy nó. (339, 29)

38. Một con người sa vào cuộc sống tội lỗi có thể kéo theo sau mình cả một đạo quân các thực thể bóng tối, khiến anh ta để lại trên con đường mình đi một dấu vết của những ảnh hưởng tai hại. (87, 7)

39. Nếu từ đây các con có thể nhìn thấy “Thung lũng Tâm linh”, nơi cư ngụ của những thực thể đã vật chất hóa — những người không tích lũy được gì cho hành trình tâm linh sau cuộc đời này — các con sẽ bị sốc.

Nhưng không một giây nào các con sẽ nói: “Công lý của Đức Chúa Trời thật khủng khiếp làm sao!” Không, thay vào đó, các con sẽ kêu lên: “Chúng ta thật vô ơn, bất công và tàn nhẫn với chính mình biết bao! Chúng ta đã thờ ơ với linh hồn mình và lạnh lùng biết bao khi là môn đệ của Chúa Giê-su!”

40. Vì vậy, Cha đã cho phép những linh hồn ấy thỉnh thoảng hiện diện trong cuộc đời các con và mang đến cho các con tin tức đau đớn, đầy sợ hãi về cuộc sống u ám và bất an của họ. Họ là cư dân của một thế giới không có ánh sáng rực rỡ của các cõi thiêng liêng, cũng như không có những vẻ đẹp của trái đất mà họ từng sinh sống. (213, 52-53)

41. Các đoàn linh hồn lang thang vô định trên thế gian và gõ cửa trái tim con người bằng nhiều cách khác nhau, thường là những tiếng nói muốn nói với các con rằng các con

phải thức tỉnh, phải mở mắt nhìn nhận thực tại, phải hối hận về những lỗi lầm và đổi mới bản thân, để sau này, khi các con để lại thân xác trong lòng đất, các con không phải khóc than về sự cô đơn, sự vô minh và chủ nghĩa vật chất của các con. Hãy nhận ra rằng ngay cả trong bóng tối cũng nảy sinh ánh sáng, vì không một chiếc lá nào trên cây lay động mà không có ý muốn của Ta; cũng vậy, những biểu hiện tâm linh ngày càng gia tăng ấy cuối cùng sẽ tràn ngập con người đến mức chúng sẽ đánh bại sự hoài nghi của nhân loại. (87, 65)

42. Hãy cầu nguyện cho những người rời xa các con và lên đường đến thế giới bên kia, vì không phải ai cũng tìm được con đường, không phải ai cũng có khả năng thăng hoa tâm hồn, cũng không phải ai cũng đạt được bình an trong thời gian ngắn.

43. Một số người sống trong thế giới tâm linh với ảo tưởng về cuộc sống vật chất; một số người phải chịu đựng những cảm giác hối hận dữ dội; những người khác thì vô cảm, bị chôn vùi dưới đất cùng với thân xác của họ, và những người khác lại không thể rời xa những người thân của họ, những người còn lại trên thế gian, bởi vì sự than khóc, sự ích kỷ và sự vô minh của con người giữ họ lại, trói buộc họ vào vật chất và tước đoạt sự bình an, ánh sáng và sự tiến bộ của họ.

44. Hãy để những linh hồn vẫn còn lưu luyến thế gian này được tiếp tục hành trình; hãy để họ từ bỏ những

của cải mà họ đã sở hữu và yêu mến trong cuộc đời này, để họ có thể nâng cao linh hồn mình lên cõi vô tận, nơi di sản thực sự đang chờ đợi họ. (106, 35-37)

45. Sẽ rất có lợi cho linh hồn các con khi được họ đón tiếp khi các con đến “Thung lũng Tâm linh” và nhận được những dấu hiệu biết ơn vì lòng thương xót mà các con đã dành cho họ. Niềm vui của các con sẽ rất lớn khi các con thấy họ tràn ngập ánh sáng.

46. Nhưng sẽ đau đớn biết bao nếu các con gặp phải đoàn quân những thực thể bị che phủ bởi sự hoang mang, và biết rằng họ đã mong đợi một hành động yêu thương từ phía các con mà các con lại không ban cho họ. (287, 58)

47. Thật vậy, Ta nói với các con: Khi Ta đối xử với các con, loài người, bằng tình yêu và lòng thương xót dồi dào như vậy, thì Ta cũng hướng tình yêu chăm sóc đó đến những ai đang chuộc tội cho những lỗi lầm trong quá khứ ở cõi bên kia. Ta gửi ánh sáng của Ta đến những linh hồn này để giải thoát họ khỏi sự rối loạn, vốn giống như bóng tối, và khỏi những lời tự trách, vốn là “lửa”, để sau đó gửi họ trở lại giữa loài người; để những ai trước đây gieo rắc nỗi đau vào những trái tim, nay được trang bị ánh sáng của sự hiểu biết, trở thành những người làm ơn và bảo vệ cho chính anh em của mình. (169, 6)

Cuộc chiến của các linh hồn vì loài người

48. Ngoài cuộc sống con người của các con, còn tồn tại một thế giới của các linh hồn, những anh chị em của các con, những thực thể vô hình đối với con người, đang tranh đấu lẫn nhau để chinh phục các con.

49. Cuộc chiến đó bắt nguồn từ sự khác biệt trong sự phát triển mà các bên đang ở. Trong khi các thực thể của Ánh sáng, được dẫn dắt bởi lý tưởng của tình yêu, sự hài hòa, hòa bình và sự hoàn thiện, rải ánh sáng trên con đường của nhân loại, luôn truyền cảm hứng về điều tốt lành và tiết lộ cho các con tất cả những gì vì lợi ích của con người, thì những thực thể vẫn còn bám víu vào chủ nghĩa vật chất của Trái Đất, những ai không thể thoát khỏi sự ích kỷ và tình yêu thế gian của mình, hoặc những ai nuôi dưỡng những thói quen và ham muốn của con người vô thời hạn, lại rải rác con đường của loài người bằng sự rối loạn, bằng cách làm mờ trí tuệ, làm mù lòng, nô lệ hóa ý chí, để lợi dụng con người và biến họ thành công cụ cho kế hoạch của mình, hoặc sử dụng họ như thể họ là thân thể của chính mình.

50. Trong khi Thế giới Tâm linh của Ánh sáng tìm cách thu phục linh hồn con người để mở ra một lối vào cõi vĩnh hằng; trong khi những đạo quân được chúc phúc ấy không ngừng nỗ lực để gia tăng tình yêu, trở thành những người chăm sóc bên giường bệnh, trở thành những người cố vấn bên cạnh con người

đang gánh vác trọng trách lớn lao, những người hướng dẫn cho giới trẻ, những người bảo vệ trẻ em, những người bạn đồng hành của những ai bị lãng quên và sống cô đơn, thì những đạo quân của những thực thể thiếu ánh sáng của trí tuệ tâm linh và thiếu cảm giác cao cả của tình yêu cũng không ngừng hoạt động giữa loài người. Nhưng mục tiêu của họ không phải là giúp các con dễ dàng bước vào Vương quốc Tâm linh — không; ý định của những thực thể này hoàn toàn trái ngược, mục tiêu của chúng là thống trị thế giới, tiếp tục làm chủ thế giới, tồn tại vĩnh viễn trên Trái Đất, thống trị con người và biến họ thành nô lệ và công cụ cho ý chí của chúng — nói tóm lại: không để mất đi những gì chúng luôn coi là của mình: thế giới.

51. Vậy nên, các môn đệ: Giữa những thực thể này và những thực thể kia đang diễn ra một cuộc chiến khốc liệt — một cuộc chiến mà đôi mắt thể xác của các con không thể nhìn thấy, nhưng những phản ánh của nó lại thể hiện rõ ràng từng ngày trong thế giới của các con.

52. Để con người có thể tự vệ và giải thoát mình khỏi những ảnh hưởng xấu, con người cần phải biết về sự thật bao quanh mình, phải học cách cầu nguyện bằng tinh thần, và cũng phải biết bản thể mình được trang bị những khả năng nào để có thể sử dụng chúng như những vũ khí trong cuộc chiến vĩ đại này giữa cái Thiện và cái Ác, giữa Ánh sáng và

Bóng tối, giữa sự Tâm linh hóa và Chủ nghĩa vật chất.

53. Chính Thế giới Tâm linh của Ánh sáng đang hoạt động, chiến đấu và chuẩn bị mọi thứ để một ngày nào đó thế giới sẽ bước vào con đường tâm linh hóa.

54. Hãy suy ngẫm về tất cả những điều này, và các con sẽ có thể hình dung được sự khốc liệt của cuộc chiến này của các anh chị em tinh thần của các con, những người đang nỗ lực cứu rỗi loài người — một cuộc chiến mà đối với họ, đó là một chiếc cốc mà các con liên tục rót vào đó mật đắng của sự vô ơn, bởi vì các con chỉ giới hạn ở việc nhận lấy tất cả những điều tốt đẹp mà họ ban tặng cho các con, nhưng không bao giờ đứng về phía họ để hỗ trợ họ trong cuộc chiến của họ.

55. Chỉ có rất ít người biết cách gia nhập cùng họ, rất ít người nhạy cảm với những nguồn cảm hứng của họ và tuân theo những lời khuyên của họ. Nhưng họ bước đi trong cuộc đời với sức mạnh dư thừa nào, họ cảm thấy được bảo vệ ra sao, những niềm vui và nguồn cảm hứng nào đang thổi bùng tinh thần họ!

56. Đa số con người bị giằng xé giữa hai ảnh hưởng, không quyết định chọn bên nào, không hoàn toàn cam kết với chủ nghĩa vật chất, nhưng cũng không nỗ lực để giải thoát khỏi nó và tinh thần hóa cuộc sống của mình, tức là nâng cao nó bằng điều tốt lành, bằng tri thức và sức mạnh tinh thần. Họ vẫn đang hoàn toàn đấu tranh với chính mình.

57. Những người đã hoàn toàn đầu hàng chủ nghĩa vật chất, không còn quan tâm đến tiếng nói của lương tâm, và coi thường mọi thứ liên quan đến linh hồn mình, không còn chiến đấu nữa, họ đã bị đánh bại trong cuộc chiến. Họ tin rằng mình đã chiến thắng, tin rằng mình đã tự do và không nhận ra rằng họ là những tù nhân và rằng các đạo quân Ánh sáng sẽ phải xuống thế gian để giải thoát họ.

58. Ta gửi thông điệp Ánh sáng này đến tất cả các dân tộc trên trái đất, để con người thức tỉnh, để họ nhận thức được kẻ thù mà họ phải chiến đấu cho đến khi đánh bại nó là ai, và những vũ khí mà họ mang theo mà không hay biết là gì. (321, 53-63)

Sự kết nối với thế giới linh hồn của Đức Chúa Trời

59. Hỡi các môn đệ, hãy thức tỉnh và nhận ra thời đại mà các con đang sống. Ta nói với các con: Cũng như không ai có thể ngăn cản công lý của Ta, thì cũng không ai có thể đóng cửa thế giới bên kia mà lòng thương xót của Ta đã mở ra cho các con. Không ai có thể ngăn cản những thông điệp của Ánh sáng, Hy vọng và Trí tuệ từ những thế giới đó đến với loài người. (60, 82)

60. Ta đã cho phép các con liên lạc với các thực thể của thế giới bên kia trong một thời gian ngắn, điều mà Ta không chấp thuận trong “Thời kỳ Thứ hai”, bởi vì lúc đó các con chưa sẵn sàng cho điều đó — cả họ lẫn các con. Cánh cửa này đã được Ta mở ra trong thời kỳ này, và qua đó,

Ta thực hiện những lời tiên tri của các tiên tri và một số lời hứa của Ta.

61. Vào năm 1866, cánh cửa vô hình này đã mở ra cho các con, cùng với cơ quan truyền đạt được chọn để công bố thông điệp mà các linh hồn ánh sáng sẽ mang đến cho loài người.

62. Trước năm đó, các thực thể tinh thần đã hiện ra trong các quốc gia và dân tộc trên Trái Đất, đó là những dấu hiệu báo trước sự đến của Ta. (146, 15)

63. Nếu con người ngày nay không quá cứng cõi và vô cảm, chắc chắn họ sẽ liên tục nhận được những thông điệp từ Thế giới Tâm linh, và thỉnh thoảng họ sẽ thấy mình được bao quanh bởi vô số các thực thể, những thực thể không ngừng tác động để đánh thức con người, và họ sẽ nhận ra rằng họ không bao giờ cô đơn.

64. Một số người gọi thế giới đó là “vô hình”, những người khác gọi là “thế giới bên kia”. Nhưng tại sao? Đơn giản là vì họ thiếu niềm tin để “nhìn thấy” thế giới tâm linh, và vì sự nghèo nàn của con người khiến họ cảm thấy xa lạ và cách biệt với một thế giới mà lẽ ra họ phải cảm nhận được trong lòng mình. (294, 32-33)

65. Các con ngạc nhiên khi một thực thể tinh thần tự bày tỏ hoặc liên lạc với các con, mà không nghĩ rằng chính các con cũng đang bày tỏ bản thân và thậm chí tự bày tỏ trong những thế giới khác, trong những cõi khác.

66. “Thân xác” của các con không nhận thức được rằng linh hồn các con kết nối với Ta trong những khoảnh khắc cầu nguyện; nó không thể nhận ra sự tiếp cận với Chúa của các con thông qua ân sủng này — không chỉ với Thần Khí của Ta, mà còn với Thần Khí của các anh chị em tinh thần mà các con tưởng nhớ trong những khoảnh khắc cầu nguyện.

67. Các con cũng không nhận thức được rằng trong những giờ nghỉ ngơi, khi thân xác đang ngủ, tùy theo mức độ phát triển và sự thánh hóa của mình, linh hồn tách khỏi thân xác và xuất hiện ở những nơi xa xôi, thậm chí trong những thế giới tâm linh mà trí óc các con không thể nào hình dung được.

68. Đừng ai ngạc nhiên về những sự mặc khải này. Hãy hiểu rằng các con hiện đang tiến gần đến sự viên mãn của thời đại. (148, 75-78)

69. Ta muốn những suy nghĩ trong sáng trở thành ngôn ngữ mà các con dùng để giao tiếp với anh chị em của mình đang cư ngụ trong thế giới tâm linh, để các con hiểu nhau theo cách đó, và quả thật, những công đức và việc làm tốt của các con sẽ có ích cho họ; cũng như ảnh hưởng của những đứa con của Ta, sự truyền cảm hứng và sự bảo vệ của họ đối với các con sẽ là một sự trợ giúp mạnh mẽ trên con đường đời của các con, để các con cùng nhau đến với Ta.

70. Hãy tinh thần hóa bản thân, và các con sẽ trải nghiệm sự hiện diện đầy ân sủng của những thực thể ấy

trong cuộc đời mình: sự vuốt ve của người Mẹ đã để lại dấu con của mình trên Trái Đất, sự ấm áp và lời khuyên của người Cha, người cũng đã phải ra đi. (245,7-8)

71. Tác phẩm này sẽ bị nhiều người chỉ trích và từ chối khi họ biết rằng các thực thể tinh thần đã hiện diện trong đó. Nhưng đừng lo lắng, vì chỉ có những kẻ vô minh mới chống lại phần này trong những lời dạy của Ta.

72. Đã bao lần các Tông đồ, các Tiên tri và các Sứ giả của Chúa đã nói với thế gian dưới ảnh hưởng của các thực thể ánh sáng tinh thần mà loài người không hề hay biết, và đã bao lần mỗi người trong các con đã hành động và nói năng theo ý muốn của các thực thể tinh thần mà các con không hề nhận ra! Và chính điều này, điều đã luôn xảy ra, Ta đã xác nhận với các con ngay lúc này. (163, 24-25)

73. Nếu chỉ vì tò mò mà các con tìm kiếm sự kết nối với thế giới bên kia, các con sẽ không tìm thấy sự thật; nếu vì khao khát vĩ đại hay sự kiêu ngạo mà các con làm điều đó, các con sẽ không nhận được sự mặc khải chân thật. Nếu sự cảm dỗ làm mê hoặc trái tim các con bằng những mục tiêu sai lầm hoặc những lợi ích ích kỷ, các con cũng sẽ không nhận được sự kết nối với Ánh sáng của Thánh Thần Ta. Chỉ có sự kính sợ, lời cầu nguyện trong sạch, tình yêu, lòng thương xót và sự thắng hoa tâm hồn của các con mới tạo nên phép lạ khiến linh hồn các con đang rộng đôi cánh, vượt qua không

gian và đến được những nơi ở thiêng liêng, theo ý muốn của Ta.

74. Đây là ân sủng và sự an ủi mà Thánh Thần đã dành cho các con, để các con có thể nhìn thấy cùng một quê hương và tin chắc rằng không có cái chết và không có sự xa cách, rằng không một tạo vật nào của Ta chết đi về mặt Cuộc Sống Vĩnh Cửu. Vì trong "Thời kỳ thứ ba" này, các con cũng sẽ có thể ôm lấy trong vòng tay tinh thần những linh hồn đã ra đi khỏi cuộc sống trần gian này, những người mà các con đã biết, đã yêu thương và đã mất đi trên thế gian này, nhưng không phải trong cõi vĩnh hằng.

75. Nhiều người trong các con đã liên lạc với những thực thể đó nhờ sự giúp đỡ của các "người làm việc" của Ta. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, đây không phải là cách liên lạc hoàn hảo, và thời điểm đang đến gần, khi những linh hồn nhập thể và những linh hồn đã lìa xác có thể giao tiếp với nhau từ tâm hồn này sang tâm hồn khác, mà không cần sử dụng bất kỳ phương tiện vật chất hay con người nào, cụ thể là thông qua sự cảm hứng, thông qua ân sủng của sự nhạy cảm tâm hồn, sự mặc khải hoặc khả năng linh cảm. Đôi mắt của tâm hồn các con sẽ có thể nhận thức được sự hiện diện của thế giới bên kia, sau đó trái tim các con sẽ cảm nhận được những biểu hiện của sự sống từ những thực thể cư ngụ trong "Thung lũng Tâm linh", và khi đó niềm hân hoan của tâm hồn các con, cùng với sự

hiếu biết và tình yêu dành cho Cha, sẽ trở nên vô cùng lớn lao.

76. Rồi các con sẽ biết cuộc sống của linh hồn mình là gì, nó là ai và đã từng là ai, bằng cách nhận ra chính mình mà không tự giới hạn bản thân trong những ranh giới hẹp hòi như những gì tương ứng với thân xác các con. Vì Cha nói với các con: Dù vật chất thân xác các con thực sự nhỏ bé — thì tinh thần các con cũng giống như Thần Linh của Ta biết bao! (244, 21-24)

Chương 42 - Tội lỗi và sự chuộc tội, những thử thách và đau khổ

Sự cần thiết của sự hối hận và đền tội

1. Khi Ta thường cho phép các con uống cùng một chén mà các con đã cho đồng loại của mình uống, đó là vì chỉ có như vậy một số người mới hiểu được điều ác mà họ đã gây ra; và khi trải qua cùng một thử thách mà họ đã khiến người khác phải trải qua, họ sẽ biết được nỗi đau mà họ đã khiến người khác phải chịu. Điều này sẽ soi sáng tâm hồn họ và dẫn đến sự hiểu biết, sự ăn năn và do đó là việc tuân theo luật pháp của Ta.

2. Nhưng nếu các con muốn tránh phải trải qua đau khổ hay uống chén đắng, thì các con có thể làm được điều đó bằng cách chuộc lại lỗi lầm của mình qua sự ăn năn, qua những việc thiện, qua tất cả những gì lương tâm mách bảo các con phải làm. Như vậy, các con sẽ đền bù một

món nợ tình yêu, sẽ trả lại danh dự, cuộc sống, hòa bình, sức khỏe, niềm vui hoặc bánh mì mà các con đã từng cướp đi của đồng loại.

3. Hãy xem thực tế về công lý của Ta khác biệt như thế nào so với hình ảnh mà các con đã vẽ ra về Cha các con!

4. Đừng quên: Khi Ta đã nói với các con rằng không ai trong các con sẽ bị mất, Ta chắc chắn cũng đã nói với các con rằng mọi tội lỗi phải được đền bù và mọi lỗi lầm phải bị xóa khỏi Sách Sự Sống. Việc chọn con đường để đến với Ta là tùy thuộc vào các con. Các con vẫn còn tự do ý chí.

5. Nếu các con ưa chuộng luật báo ứng của thời xưa, như những người thuộc các quốc gia kiêu ngạo vẫn còn áp dụng, thì hãy nhìn xem kết quả của họ!

6. Nếu các con muốn thước đo mà các con dùng để đánh giá đồng loại cũng được dùng để đánh giá các con, thì các con thậm chí không cần phải chờ đến khi bước vào cuộc sống bên kia để nhận sự công bằng của Ta; vì ngay tại đây (trên Trái Đất), khi các con ít ngờ nhất, các con sẽ thấy mình rơi vào chính tình huống nguy cấp mà các con đã đẩy đồng loại vào.

7. Nhưng nếu các con muốn một luật pháp cao cả hơn đến giúp đỡ các con — không chỉ để giải thoát các con khỏi nỗi đau mà các con sợ hãi nhất, mà còn để truyền cho các con những suy nghĩ cao thượng và những cảm xúc tốt đẹp, thì hãy cầu nguyện, hãy kêu cầu Ta, rồi hãy tiếp

tục con đường đấu tranh của mình để ngày càng trở nên tốt đẹp hơn, để mạnh mẽ trong những thử thách — nói tóm lại: để bằng tình yêu, các con trả món nợ mà các con mắc phải đối với Cha các con và những người lân cận. (16, 53-59)

8. Thường thì có người hỏi Ta: “Thầy ơi, nếu Thầy tha thứ cho những lỗi lầm của chúng con — tại sao Thầy lại để chúng con phải đền bù chúng bằng đau khổ?” Về điều đó, Ta nói với các con: Ta tha thứ cho các con, nhưng cần phải đền bù những vi phạm đó để các con lấy lại sự trong sạch cho linh hồn mình. (64, 14)

9. Ta đã nói với các con rằng ngay cả vết bẩn cuối cùng cũng sẽ bị xóa sạch khỏi lòng người, nhưng Ta cũng nói với các con rằng mỗi người phải tự rửa sạch những vết nhơ của mình. Hãy nhớ rằng Ta đã nói với các con: “Các con sẽ bị đo lường bằng thước đo mà các con dùng để đo lường người khác”, và: “Gieo gì thì gặt nấy.” (150, 47)

10. Trong những của lễ vật chất mà nhân loại dâng lên Ta, Ta chỉ nhận lấy ý định tốt lành, nếu ý định đó thực sự tốt lành; vì không phải lúc nào một món quà cũng thể hiện một ý định hào hiệp và cao thượng. Biết bao lần con người dâng lễ vật cho Ta để che đậy những việc xấu của họ hoặc để đòi hỏi điều gì đó từ Ta. Vì thế, Ta nói với các con rằng bình an của linh hồn không thể mua được, rằng những vết đen trong lòng các con không thể được rửa sạch bằng của cải vật chất, dù các

con có thể dâng cho Ta kho báu lớn nhất đi chăng nữa.

11. Sự hối hận, nỗi đau vì đã xúc phạm Ta, sự đổi mới, sự cải thiện, sự đền bù cho những lỗi lầm đã phạm, tất cả những điều này với sự khiêm nhường mà Ta đã dạy các con — vâng, khi đó con người mới dâng lên Ta những của lễ chân thật từ trái tim, linh hồn và tư tưởng, những của lễ này làm Cha các con hài lòng vô cùng hơn là hương trầm, hoa và nến. (36, 27-28)

Luật đền tội

12. Các con đã có cơ hội này đến cơ hội khác, và trong đó các con có thể nhận ra tình yêu vô hạn của Ta dành cho các con; vì Ta đã ban tặng cho các con và cho bản thể các con cơ hội để sửa chữa lỗi lầm, thanh tẩy và hoàn thiện linh hồn các con, thay vì trừng phạt hay kết án các con vĩnh viễn, như các con từng quen nghĩ trước đây.

13. Ai biết những giáo lý này và tin rằng chúng là sự thật, lại dám quay lưng lại với nhiệm vụ của mình trên trần gian, mặc dù biết rằng điều đó sẽ gây ra sự chuộc tội còn nặng nề hơn cho linh hồn mình?

14. Bởi vì mặc dù đúng là công lý của Ta mang đến cho các con những cơ hội mới để xóa bỏ vết nhơ và sửa chữa lỗi lầm, nhưng cũng đúng là với mỗi cơ hội, số lượng thử thách sẽ tăng lên và những gian khổ, đau khổ sẽ ngày càng dữ dội hơn, giống như những lỗi lầm đã phạm phải ngày càng trở nên nghiêm trọng hơn.

15. Nhiệm vụ của các con — không nên nói đến hình phạt — sẽ là phục hồi, làm mới, bù đắp và thanh toán đến khoản nợ cuối cùng. Không ai — dù là Cha Trời của các con hay anh chị em của các con trên đất hay trong “Thung lũng Tinh thần” — sẽ làm điều mà chỉ chính các con mới phải làm, mặc dù Ta nói với các con rằng Ta sẽ luôn đáp lại tiếng gọi của các con. Khi các con cảm thấy cô đơn và bị bỏ rơi, các con sẽ cảm nhận được sự hiện diện của Ta, và Thế giới Tinh thần sẽ luôn đến để nâng đỡ các con trong gánh nặng của thập giá. (289, 45-47)

16. Chỉ có tình yêu và công lý của Ta mới có thể bảo vệ những ai đang khao khát và khát khao điều đó ngày nay. Chỉ có Ta, trong công lý hoàn hảo của Ta, mới có thể đón nhận người tự kết liễu cuộc đời mình.

17. Nếu họ biết rằng sự bị bỏ rơi của linh hồn còn khủng khiếp hơn sự cô đơn trong thế giới này, họ sẽ kiên nhẫn và can đảm bám trụ cho đến ngày cuối cùng của cuộc đời trần thế. (165, 73-74)

18. Ta không hủy diệt bất kỳ đứa con nào của Ta, dù chúng có làm tổn thương Ta đến đâu; Ta bảo vệ chúng và cho chúng cơ hội để chuộc lỗi và trở lại con đường mà chúng đã bỏ dở. Tuy nhiên, dù Ta đã tha thứ cho chúng, chúng vẫn phải đối mặt với kết quả của những việc làm của mình, và chính những điều đó sẽ phán xét chúng và chỉ cho chúng con đường đúng đắn. (96, 55)

Nguyên nhân của những thử thách và đau khổ

19. Hãy nhận thức về chính mình! Ta đã quan sát sự tồn tại của con người trong mọi thời đại và biết nguyên nhân của mọi đau khổ và bất hạnh của họ là gì.

20. Từ thuở ban đầu, Ta đã thấy con người tước đoạt mạng sống của nhau vì ghen tị, vì chủ nghĩa vật chất, vì khát khao quyền lực; họ luôn bỏ bê linh hồn mình, tin rằng mình chỉ là vật chất, và khi giờ phút phải rời bỏ hình hài con người trên trần gian đến, thì chỉ còn lại những gì họ tạo ra trong cuộc sống vật chất, mà không gặt hái được bất kỳ sự an lạc nào cho linh hồn; vì họ đã không tìm kiếm, không nghĩ đến, cũng không quan tâm đến các đức tính của linh hồn hay tri thức. Họ chỉ bằng lòng với việc sống mà không tìm kiếm con đường dẫn họ đến với Đức Chúa Trời. (11, 42-43)

21. Ngày nay, mặc dù nền văn minh của các con đã tiến bộ, các con lại ngày càng xa rời bản chất vật chất, cũng như xa rời tinh thần, xa rời sự trong sạch, xa rời những gì thuộc về Đức Chúa Trời. Vì vậy, trong mỗi giai đoạn của cuộc đời, các con lại rơi vào sự yếu đuối ngày càng lớn, vào nỗi đau khổ ngày càng lớn, mặc dù các con mong muốn trở nên mạnh mẽ và hạnh phúc hơn mỗi ngày các con sống trên trần gian. Nhưng giờ đây, các con sẽ tiến một bước trong việc thực hiện luật pháp của Ta, hỡi những cư dân trên trái đất! (16, 35)

22. Những thử thách mà các con gặp phải trên con đường đời không

phải là ngẫu nhiên, Ta đã gửi chúng đến cho các con để các con có thể tích lũy công đức. Không một chiếc lá nào trên cây lay động mà không có ý muốn của Ta, và Ta hiện diện trong cả những công trình lớn lẫn nhỏ của sự sáng tạo.

23. Hãy tỉnh thức và cầu nguyện để các con hiểu được trái ngọt mà các con phải gạt hái từ mỗi thử thách, để sự đền tội của các con được rút ngắn. Hãy vác thập giá của mình với tình yêu, và Ta sẽ giúp các con mang lấy sự đền tội với lòng kiên nhẫn. (25, 6)

24. Khi con người quên Ta, thậm chí chối bỏ Ta trong tiếng cười, niềm vui và sự phù phiếm, tại sao họ lại tuyệt vọng và run rẩy khi gạt hái mùa màng của những giọt nước mắt hành hạ linh hồn và thân xác họ? Rồi họ phỉ báng, nói rằng không có Thiên Chúa.

25. Con người đủ can đảm để phạm tội, quyết tâm đi chệch khỏi con đường của luật pháp Ta; nhưng Ta bảo đảm với các con rằng, họ vô cùng hèn nhát khi phải đền tội và trả nợ. Tuy nhiên, Ta củng cố các con trong sự hèn nhát của các con, bảo vệ các con trong những yếu đuối của các con, kéo các con ra khỏi sự uể oải, lau khô nước mắt các con và ban cho các con những cơ hội mới, để các con lấy lại ánh sáng đã mất và tìm lại con đường đã quên của luật pháp Ta.

26. Ta đến để mang đến cho các con bánh và rượu của sự sống, như trong “Thời kỳ Thứ hai”, cho cả linh hồn lẫn thân xác, để các con sống

hòa hợp với mọi sự mà Cha các con đã tạo dựng.

27. Trên con đường của Ta, các đức tính nở rộ, còn trên con đường của các con thì đầy gai góc, vực thẳm và cay đắng.

28. Ai nói rằng con đường của Chúa đầy gai góc thì không biết mình đang nói gì, vì Ta không tạo ra đau khổ cho bất kỳ đứa con nào của Ta; nhưng những ai đã rời xa con đường Ánh Sáng và Hòa Bình thì khi trở về với nó, họ sẽ phải gánh chịu hậu quả của tội lỗi mình.

29. Tại sao các con lại uống chén đau khổ? Tại sao các con lại quên đi điều răn của Chúa cũng như sứ mệnh mà Ta đã giao phó cho các con? Bởi vì các con đã thay thế luật của Ta bằng luật của các con, và đây là kết quả của sự khôn ngoan hão huyền của các con: nổi đau đớn cay đắng, chiến tranh, cuồng tín, thất vọng và dối trá, những thứ đang bóp nghẹt các con và lấp đầy các con bằng tuyệt vọng. Và điều đau đớn nhất đối với con người vật chất hóa, với kẻ đặt mọi thứ dưới sự tính toán của mình và tuân theo các luật lệ vật chất của thế gian này, chính là sau cuộc đời này, hắn vẫn sẽ phải mang theo gánh nặng của những sai lầm và dục vọng của mình. Lúc đó, nỗi đau khổ của linh hồn các con sẽ vô cùng lớn.

30. Hãy gạt bỏ gánh nặng tội lỗi của các con ở đây, tuân giữ luật pháp của Ta và hãy đến sớm. Hãy xin tha thứ từ tất cả những người mà các con đã làm tổn thương, và hãy để phần còn lại cho Ta; vì thời gian để

yêu thương của các con sẽ rất ngắn ngủi, nếu các con thực sự quyết tâm làm điều đó. (17, 37-43)

31. Hỡi những ai đang mang trong lòng nỗi đau thầm kín, hãy đến với Ta. Các con đang âm thầm gánh chịu nỗi đau do sự phản bội gây ra, và sự cay đắng trong lòng các con rất lớn, bởi chính người mà các con hết mực yêu thương lại là người đã làm tổn thương các con sâu sắc.

32. Hãy tĩnh lặng trong lòng, để lời cầu nguyện soi sáng các con và các con có thể nhận ra liệu có phải chính các con đã từng là nguyên nhân khiến người ta phản bội các con hay không. Khi đó, lời cầu nguyện sẽ củng cố trong các con ý nghĩ rằng các con phải tha thứ cho những ai đã phản bội tình yêu, đức tin và lòng tin cậy của các con.

33. Thật vậy, Ta nói với các con, ngay khoảnh khắc các con tha thứ cho kẻ đã xúc phạm các con, các con sẽ cảm nhận trọn vẹn bình an của Ta; vì vào khoảnh khắc đó, tinh thần các con sẽ hợp nhất với tinh thần Ta, và Ta sẽ trải rộng áo choàng của Ta để tha thứ cho các con và bao bọc cả hai trong tình yêu của Ta. (312, 49-51)

34. Thật vậy, Thầy nói với các con: Ta đã chuẩn bị một vương quốc của bình an và sự hoàn hảo cho mỗi linh hồn. Nhưng vương quốc mà Ta đã chuẩn bị lại đối lập với một vương quốc khác: thế gian. Trong khi người ta đạt được vương quốc của Ta bằng sự khiêm nhường, tình yêu và đức hạnh, thì việc chiếm hữu vương quốc kia lại đòi hỏi sự kiêu ngạo,

tham vọng, tự hào, tham lam, ích kỷ và độc ác.

35. Trong mọi thời đại, thế gian đã chống lại vương quốc của Ta; những ai theo Ta luôn bị áp bức và căm dỗ trên con đường của họ, dù là bởi những ảnh hưởng hữu hình hay những sức mạnh vô hình.

36. Đây không phải là lần duy nhất các con bước qua gai góc để đến với Ta, cũng không phải là lần đầu tiên linh hồn các con vấp ngã trong nỗ lực đạt đến sự hiện diện của Ta. Trong mọi thời đại, các con đã chiến đấu ngay trong sâu thẳm bản thể của mình.

37. Sự soi sáng của Thần Khí Ta chiếu rọi vào nội tâm các con và đã khơi dậy một trận chiến với các thế lực bóng tối, với những ánh sáng giả dối, những đức tính giả dối, với vật chất, với mọi thứ thừa thãi, với toàn bộ vinh quang giả dối của thế gian này. (327, 3)

38. Ta ban phước cho nỗi đau mà các con đã chịu đựng vì Ta, vì mọi điều các con chịu đựng vì Ta sẽ làm cho các con trở nên xứng đáng mãi mãi. (338, 61)

Niềm tin, sự cam chịu và khiêm nhường trong những thử thách

39. Cuộc đời con người là lò luyện cho linh hồn, nơi nó được thanh tẩy, và là cái đe, nơi nó được rèn giũa. Con người nhất thiết phải có một lý tưởng trong tâm hồn, niềm tin vào Đấng Tạo Hóa và tình yêu đối với sứ mệnh của mình, để có thể kiên nhẫn vác thập giá của mình lên đến đỉnh núi Calvary.

40. Nếu không có niềm tin vào cuộc sống vĩnh cửu, con người sẽ rơi vào tuyệt vọng trước mọi thử thách nặng nề; nếu không có những lý tưởng cao cả, con người sẽ chìm đắm trong chủ nghĩa vật chất; và nếu không có sức mạnh để chịu đựng sự thất vọng, con người sẽ suy sụp trong sự chán nản hoặc sa vào tội lỗi. (99, 38-39)

41. Ta nói với các con rằng các con phải yêu mến thập giá của mình; vì nếu các con chống lại nó trong khi phải vác nó trên vai, nỗi đau sẽ xé rách một vết thương sâu trong lòng các con. Ta thực sự yêu mến thập giá của Ta, hỡi dân Ta; nhưng các con có biết Ta gọi thập giá của Ta là gì không? Thập giá của Ta chính là các con, hỡi những con người mà Ta yêu thương vô cùng. (144, 20)

42. Đức tin, sự vâng phục và khiêm nhường trước những gì Ta đã định sẽ làm cho con đường thử thách trở nên ngắn hơn, vì khi đó các con sẽ không phải đi qua con đường đau khổ đó hơn một lần. Nhưng nếu trong những thử thách nảy sinh sự phản kháng, bất mãn hay thậm chí là những lời xúc phạm Thiên Chúa, thì sự thử thách sẽ kéo dài hơn, vì khi đó các con sẽ phải đi lại con đường đó một lần nữa, cho đến khi bài học được học thuộc lòng. (139, 49)

43. Ta nói với các con: Những thử thách mà con người tự tạo ra cho mình trong thời đại này là rất nặng nề, vì chúng là cần thiết cho sự cứu rỗi của họ.

44. Công lý thiêng liêng sẽ được thực thi trên những người thân yêu nhất của mỗi con người, để đòi hỏi sự giải trình về công việc của mỗi sinh linh.

45. Quan trọng biết bao khi con người nhận ra ý nghĩa của sự chuộc tội tinh thần, để trong sự nhận thức rằng linh hồn có một quá khứ mà chỉ có Thiên Chúa mới biết, họ chấp nhận chén đắng của mình với tình yêu, sự kiên nhẫn, sự tôn trọng và thậm chí là niềm vui — trong sự hiểu biết rằng qua đó họ rửa sạch những vết nhơ quá khứ và hiện tại, thanh toán nợ nần và tích lũy công đức trước luật pháp.

46. Sẽ không có sự thăng hoa tâm hồn trong đau khổ chừng nào người ta chưa chịu đựng với tình yêu, với sự tôn trọng đối với công lý của Ta và sự cam chịu đối với những gì mỗi người đã tự gây ra cho mình. Nhưng chỉ sự thăng hoa giữa những thử thách này mới có thể mang lại cho con người sự hiểu biết về luật bù đắp tinh thần là gì. (352, 36-37, 42-43)

Ý nghĩa của đau khổ và nỗi đau

47. Nếu các con quy những thử thách của cuộc đời cho sự ngẫu nhiên, các con sẽ khó có thể mạnh mẽ. Nhưng nếu các con có khái niệm về sự chuộc tội, về công lý và sự bù đắp, các con sẽ tìm thấy sự thăng hoa và sự cam chịu trong đức tin của mình để chiến thắng trong những thử thách.

48. Ý muốn của Ta là thử thách linh hồn các con theo nhiều cách khác

nhau, vì Ta đang rèn luyện, định hình và hoàn thiện nó. Để làm điều đó, Ta sử dụng mọi sự vật và mọi con người; Ta dùng cả người công chính lẫn kẻ ác làm công cụ (). Lúc thì Ta dùng ánh sáng, lúc khác Ta biến bóng tối thành người hầu của Ta. Vì vậy, Ta nói với các con: Khi các con gặp phải tình huống khó khăn, hãy nghĩ đến Ta, Thầy của các con, Đấng sẽ giải thích cho các con lý do của thử thách đó với tất cả tình yêu thương.

49. Có những chén rượu mà tất cả đều phải uống, người này sớm, người kia muộn, để tất cả đều hiểu và học cách yêu mến Ta. Khổ đau, bệnh tật, vu khống, sỉ nhục là những chén rượu rất đắng, không chỉ chạm đến môi người tội lỗi. Hãy nhớ rằng, Đấng Công Chính nhất trong “Thời Đại Thứ Hai” ấy đã uống cạn chén đắng nhất mà các con có thể tưởng tượng. Sự vâng phục, khiêm nhường và tình yêu mà các con dùng để uống chén đau khổ sẽ làm cho thập giá nhẹ nhàng hơn và thử thách trôi qua nhanh hơn. (54, 4-6)

50. Mọi thứ xung quanh các con đều nhằm mục đích thanh tẩy các con, nhưng không phải ai cũng hiểu như vậy. Đừng để nỗi đau mà các con uống từ chén khổ đau của mình trở nên vô ích. Từ nỗi đau, các con có thể thu được ánh sáng, đó là sự khôn ngoan, sự hiền lành, sức mạnh và sự nhạy cảm. (81, 59)

51. Hãy biết rằng, các môn đệ, nỗi đau loại bỏ những quả xấu khỏi trái tim các con, ban cho các con kinh

nghiệm và khiến những sai lầm của các con được sửa chữa.

52. Bằng cách này, Cha các con thử thách các con để tâm trí các con được sáng tỏ. Nhưng nếu các con không hiểu và chịu đau khổ một cách vô ích vì không khám phá ra ý nghĩa của những bài học khôn ngoan của Ta, thì nỗi đau của các con là vô nghĩa, và các con không đánh giá cao bài học đó. (258, 57-58)

53. Con người kêu lên: “Nếu có một Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót và tình yêu thương — tại sao những người tốt lại phải chịu đau khổ vì những kẻ xấu, những người công chính lại phải chịu đau khổ vì những kẻ tội lỗi?”

54. Quả thật, Ta nói với các con, các con của Ta: Không ai đến thế gian này chỉ để đạt được sự cứu rỗi cho linh hồn riêng mình. Con người không phải là một cá thể độc lập, mà là một phần của một tổng thể.

55. Trong cơ thể con người, liệu một cơ quan khỏe mạnh và hoàn hảo có phải chịu đau khổ khi các cơ quan khác bị bệnh không?

56. Đây là một so sánh vật chất để các con hiểu được mối quan hệ giữa mỗi con người với những người khác. Những người tốt phải chịu đau khổ vì những kẻ xấu, nhưng những người tốt cũng không hoàn toàn vô tội nếu họ không nỗ lực vì sự tiến bộ tinh thần của anh em mình. Tuy nhiên, với tư cách là một cá nhân, mỗi người đều có trách nhiệm riêng, và vì là một phần của Thần Khí Ta và giống như Ngài, họ có ý chí và trí tuệ

để đóng góp vào sự tiến bộ của tất cả. (358, 18-19)

57. Hãy hiểu đúng lời dạy của Ta, đừng nghĩ rằng Thần Khí của Ta vui mừng khi thấy các con đau khổ trên đất, hay rằng Ta muốn tước đi mọi điều dễ chịu của các con để Ta được vui sướng. Ta đến để thúc đẩy các con nhận ra và tuân giữ các luật lệ của Ta, vì chúng xứng đáng được các con tôn trọng và tuân giữ, và vì việc tuân giữ chúng sẽ mang lại cho các con hạnh phúc vĩnh cửu và bình an vĩnh cửu. (25, 80)

58. Ta phải nói với các con rằng, chừng nào các con còn sống trên trần gian, các con được phép nỗ lực để làm cho cuộc sống của mình trên đó trở nên dễ chịu nhất có thể. Không cần thiết phải khóc lóc, đau khổ và “chảy máu” không ngừng để xứng đáng với sự bình an ở thế giới bên kia.

59. Nếu các con có thể biến trái đất này từ một thung lũng nước mắt thành một thế giới hạnh phúc, nơi các con yêu thương lẫn nhau, nơi các con nỗ lực làm điều thiện và sống theo luật pháp của Ta — thật sự, Ta nói với các con, cuộc sống này trong mắt Ta thậm chí còn đáng khen ngợi và cao quý hơn một cuộc sống đầy đau khổ, bất hạnh và nước mắt, dù các con có sẵn lòng chịu đựng nó đến đâu đi chăng nữa. (219, 15-16)

60. Hãy vui mừng vì không có nỗi đau nào kéo dài mãi mãi; những đau khổ của các con chỉ là tạm thời và sẽ qua đi rất nhanh.

61. Thời gian chuộc tội và thanh tẩy là thoáng qua đối với người xem các thử thách với tinh thần thiêng liêng; ngược lại, đối với người hoàn toàn chìm đắm trong chủ nghĩa vật chất, điều mà thực tế sẽ qua đi rất nhanh sẽ kéo dài mãi mãi.

62. Giống như nhịp đập của trái tim các con trôi qua, cuộc đời con người cũng trôi qua trong vô tận.

63. Không có lý do gì để sợ hãi, vì cũng như một tiếng thở dài thoát ra, một giọt nước mắt rơi xuống hay một lời nói được thốt ra, những đau khổ của con người cũng trôi qua như vậy.

64. Trong tình thương vô biên của Thiên Chúa, mọi nỗi đau và buồn phiền của các con sẽ tan biến như không. (12, 5-9)

Chương 43 - Bệnh tật, chữa lành và đổi mới

Nguồn gốc và ý nghĩa của bệnh tật

1. Khi con người rời xa con đường thiện lành do lơ là cầu nguyện và việc lành, họ sẽ mất đi sức mạnh đạo đức, sự thiêng liêng và dễ bị cám dỗ; trong sự yếu đuối, họ dễ cho tội lỗi xâm nhập, và những tội lỗi này làm cho trái tim trở nên bệnh tật.

2. Nhưng Ta đã đến bên giường người bệnh như một vị bác sĩ và ban cho anh ta tất cả tình yêu và sự chăm sóc của Ta. Ánh sáng của Ta như nước mát trên đôi môi nóng

bỏ vì sốt, và khi anh ta cảm nhận được đầu thơm của Ta trên trán, anh ta đã nói với Ta: “Lạy Chúa, chỉ có lòng thương xót của Ngài mới có thể cứu con. Linh hồn con đang rất đau khổ, và cái chết sẽ đến với con rất sớm.”

3. Nhưng Ta đã nói với anh ta: “Anh sẽ không chết, vì Ta, Đấng là Sự Sống, đã đến, và mọi thứ anh đã mất sẽ được trả lại cho anh.” (220, 39)

4. Một người bệnh, không thể làm bất cứ việc gì, có thể tích lũy được những công đức nào? Công đức của người ấy có thể rất đa dạng và lớn lao, nếu người ấy biết trang bị cho mình sự kiên nhẫn và sự cam chịu, nếu người ấy khiêm nhường trước ý muốn của Thiên Chúa và có thể chúc lành cho Ta dù đang đau đớn. Vì gương sáng của người ấy sẽ soi sáng nhiều trái tim đang sống trong bóng tối, những người đang tuyệt vọng và sa vào tội lỗi, hoặc nghĩ đến cái chết khi gặp thử thách.

5. Khi những người này trên con đường của mình gặp một gương mẫu về đức tin, khiêm nhường và hy vọng, phát xuất từ một trái tim cũng đang chịu nhiều đau khổ vì mang một thập giá rất nặng nề, thì họ sẽ cảm nhận được rằng trái tim mình đã được một tia sáng chạm đến.

6. Thực sự là như vậy: Vì họ không thể nghe thấy tiếng nói của chính tâm hồn mình, nên họ phải đón nhận ánh sáng của Thánh Thần, mà một người khác đã truyền cho họ

qua gương mẫu và đức tin của mình.

7. Đừng đầu hàng, đừng bao giờ tự nhận mình là kẻ thất bại, đừng khuất phục trước gánh nặng đau khổ của mình. Hãy luôn giữ ngọn đèn rực rỡ của đức tin trước mắt. Đức tin và tình yêu của các con sẽ cứu rỗi các con. (132, 38-39)

Chữa lành bằng chính sức mình

8. Các con xin Ta chữa lành cho các con; nhưng thật sự, Ta nói với các con, không ai có thể là bác sĩ giỏi hơn chính các con.

9. Tôi chữa lành cho các con và xóa bỏ nỗi đau của các con thì có ích gì, nếu các con không từ bỏ những lỗi lầm, tội lỗi, thói xấu và sự bất toàn của mình? Không phải nỗi đau là nguyên nhân của bệnh tật các con, mà là tội lỗi của các con. Hãy nhìn xem, đó là nguồn gốc của nỗi đau! Vì vậy, hãy chiến đấu chống lại tội lỗi, hãy tách mình ra khỏi nó, và các con sẽ được khỏe mạnh. Nhưng làm điều này là nhiệm vụ của các con. Ta chỉ dạy dỗ và giúp đỡ các con mà thôi.

10. Nếu các con khám phá ra nguyên nhân của những đau khổ qua lương tâm và dốc hết sức để chiến đấu chống lại nó, các con sẽ cảm nhận trọn vẹn sức mạnh thần thánh giúp các con chiến thắng trong cuộc chiến và giành được tự do tinh thần.

11. Niềm vui của các con sẽ lớn lao biết bao khi các con cảm nhận rằng chính nhờ công lao của mình mà các con đã giải thoát khỏi nỗi đau và đạt

được bình an. Lúc đó, các con sẽ nói: “Lạy Cha, Lời của Cha là sự chữa lành của con, giáo huấn của Cha là sự cứu rỗi của con.” (8, 54-57)

12. Dầu thuốc chữa lành thực sự, hồi dân tộc — thứ chữa lành mọi bệnh tật — bắt nguồn từ tình yêu.

13. Hãy yêu thương bằng tinh thần, bằng trái tim và bằng trí tuệ, thì các con sẽ có đủ sức mạnh không chỉ để chữa lành những bệnh tật của thân xác hay an ủi trong những nỗi khổ nhỏ bé của con người, mà còn để làm sáng tỏ những bí ẩn tâm linh, những nỗi sợ hãi lớn lao của linh hồn, những xáo trộn và những căn rút lương tâm.

14. Loại thuốc mỡ đó giải quyết những thử thách lớn, thấp sáng ánh sáng, xoa dịu nỗi đau, làm tan chảy những xiềng xích đang trói buộc.

15. Con người bị khoa học bỏ rơi sẽ trở lại với sức khỏe và sự sống khi tiếp xúc với loại thuốc mỡ này; linh hồn đã xa cách sẽ trở về nhờ lời yêu thương của người anh em đang kêu gọi nó. (296, 60-63)

16. Hãy loại bỏ nỗi đau! Cuộc sống do Ta tạo ra không đầy đau khổ. Nỗi đau khổ nảy sinh từ sự bất tuân và những lỗi lầm của con cái Thiên Chúa. Nỗi đau là đặc trưng của cuộc sống mà con người đã tạo ra trong sự buông thả của mình.

17. Hãy ngược mắt lên và khám phá vẻ đẹp của các tác phẩm của Ta. Hãy chuẩn bị tâm hồn để các con có thể nghe thấy bản hòa tấu thiêng liêng, đừng tự tách mình khỏi lễ hội này. Nếu các con tự cô lập mình — làm sao các con có thể tham gia vào

niềm vui này? Các con sẽ sống trong buồn bã, đau khổ và bệnh tật.

18. Ta muốn các con là những nốt nhạc hài hòa trong bản hòa tấu vũ trụ, để các con hiểu rằng các con đã phát xuất từ Nguồn Sống, để các con cảm nhận rằng trong mỗi linh hồn đều có Ánh Sáng của Ta. Khi nào các con mới đạt đến sự trưởng thành trọn vẹn, để có thể nói với Ta: “Lạy Cha, xin hãy phó thác linh hồn con cho Thánh Thần của Ngài, cũng như ý chí và cuộc đời con.”

19. Hãy nhận ra rằng các con sẽ không thể nói điều này chừng nào các giác quan của các con còn bệnh tật, và linh hồn các con còn ích kỷ, xa rời con đường chính đạo.

20. Các con đang sống trong nỗi đau đớn của bệnh tật hoặc nỗi sợ hãi sẽ mắc phải chúng. Nhưng bệnh tật thể xác có nghĩa lý gì so với sự sa ngã của linh hồn? Không có gì, nếu linh hồn có thể vươn lên; vì trong lòng thương xót của Ta, các con sẽ luôn tìm thấy sự giúp đỡ.

21. Giống như máu chảy qua các mạch máu và làm sống động toàn bộ cơ thể, sức mạnh của Đức Chúa Trời cũng thấm nhập linh hồn các con như một dòng chảy của sự sống. Không có lý do gì để bị bệnh nếu các con tuân giữ luật pháp. Cuộc sống là sức khỏe, niềm vui, hạnh phúc, sự hài hòa. Nếu các con bị bệnh, các con không thể là nơi cất giữ các ân huệ thiêng liêng.

22. Hồi những người có tâm trí, trái tim hay thân thể bệnh tật, Thầy nói với các con: Hãy cầu xin linh hồn các con, là con của Đấng Toàn Năng, hãy

trở về con đường chính đạo, hãy chữa lành những đau khổ của các con và giúp đỡ các con trong những yếu đuối của các con. (134, 57-59)

Sự đổi mới của con người

23. Sự kiêu ngạo — một điểm yếu đã bộc lộ ngay từ con người đầu tiên — sẽ được chiến thắng nhờ sự thánh hóa. Đó là cuộc chiến đã luôn tồn tại giữa linh hồn và “thể xác”. Bởi vì trong khi linh hồn, với khát khao về bản chất của Cha, hướng về Đấng Vĩnh Hằng và Cao Cả, thì “thể xác” chỉ tìm kiếm những gì làm nó thỏa mãn và nịnh nọt nó, ngay cả khi điều đó gây hại cho linh hồn.

24. Cuộc chiến này, vốn hiện diện trong mỗi con người, là một sức mạnh nảy sinh từ chính con người do ảnh hưởng mà thể gian tác động lên họ. Bởi vì cái trần tục khao khát tất cả những gì phù hợp với bản chất của nó.

25. Nếu linh hồn có khả năng chế ngự sức mạnh đó và hướng nó vào con đường đúng đắn, thì nó đã hòa hợp cả hai bản chất trong chính bản thể của mình và sẽ đạt được sự tiến bộ và thăng hoa. Ngược lại, nếu nó để mình bị sức mạnh của “thể xác” chi phối, nó sẽ bị cám dỗ vào con đường xấu, nó sẽ như một con thuyền không có bánh lái giữa cơn bão. (230, 64)

26. Các người — những kẻ vô tín và hoài nghi — không thể tin vào một thế giới công bằng, cũng không thể hình dung ra một cuộc sống đầy tình yêu và đức hạnh trên trái đất của các người. Nói tóm lại: Các người

cho rằng mình không có khả năng làm điều tốt, cũng không có niềm tin vào chính mình.

27. Tuy nhiên, Ta tin vào các con, Ta biết hạt giống nằm trong mỗi đứa con của Ta, vì Ta đã tạo ra chúng, vì Ta đã ban sự sống cho chúng bằng tình yêu của Ta.

28. Ta đặt niềm hy vọng vào con người, tin vào sự cứu rỗi, sự xứng đáng và sự thăng hoa của họ. Vì khi Ta tạo ra họ, Ta đã định cho họ làm chủ trên trái đất, nơi họ phải tạo ra một nơi chốn của tình yêu và hòa bình, và Ta cũng đã định rằng linh hồn họ phải trở nên mạnh mẽ trong cuộc đấu tranh của cuộc sống, để nhờ những công đức mà đạt được việc sống trong ánh sáng của Vương quốc Hoàn hảo, vốn là gia tài vĩnh cửu thuộc về các con. (326, 44-46)

Chương 44 - Sống theo Ý nghĩa Thần thánh

Sự cân bằng cần thiết

1. Số phận của mỗi người đã được định sẵn bởi nhiệm vụ thiêng liêng và nhiệm vụ trần thế của họ. Cả hai phải hài hòa với nhau và hướng tới một mục tiêu duy nhất. Quả thật, Ta nói với các con, Ta sẽ không chỉ đánh giá những việc làm thiêng liêng của các con, mà còn cả những việc làm vật chất của các con nữa. Bởi vì trong đó, Ta sẽ phát hiện ra những công đức giúp tinh thần các con đến với Ta. (171, 23)

2. Cho đến nay, sự kiêu ngạo của con người đã khiến họ coi thường khía cạnh tinh thần, và việc thiếu hiểu biết này đã cản trở họ đạt đến sự hoàn hảo.

3. Chừng nào con người chưa học được cách duy trì sự hài hòa giữa sức mạnh thể chất và tinh thần, thì họ sẽ không thể tìm thấy sự cân bằng cần có trong cuộc sống. (291, 26-27)

4. Các môn đệ: Mặc dù các con đang sống trên thế gian, các con vẫn có thể sống một cuộc sống tâm linh. Bởi vì các con đừng nghĩ rằng sự tâm linh hóa là việc quay lưng lại với những gì thuộc về thể xác, mà là việc hòa hợp các luật lệ của con người với các luật lệ của Thượng Đế.

5. Phước cho ai nghiên cứu các luật của Ta và biết cách hợp nhất chúng với các luật của loài người thành một, vì người đó sẽ khỏe mạnh, mạnh mẽ, hào hiệp và hạnh phúc. (290, 26-27)

Niềm vui tốt lành và niềm vui hư hỏng

6. Ta không bảo các người phải từ bỏ những bốn phận trần thế hay những niềm vui lành mạnh của trái tim và các giác quan. Ta chỉ yêu cầu các người từ bỏ những gì làm ô nhiễm linh hồn và làm bệnh tật thân thể các người.

7. Ai sống trong khuôn khổ luật pháp thì sẽ làm theo những gì lương tâm mách bảo. Ai khinh thường những niềm vui được phép để lao vào những thú vui bị cấm, thì ngay cả trong những giây phút vui sướng

tốt đẹp, người ấy cũng tự hỏi tại sao mình không hạnh phúc và không tìm thấy bình an. Bởi vì từ thú vui này sang thú vui khác, người ấy chìm sâu hơn và sâu hơn, cho đến khi chết chìm trong vực thẳm, mà không tìm thấy sự thỏa mãn thực sự cho trái tim và linh hồn mình.

8. Một số người phải khuất phục và uống cạn đến giọt cuối cùng chiếc chén mà họ đã tìm kiếm niềm vui mà không tìm thấy, để họ có thể nghe thấy tiếng nói của Đấng luôn mời gọi họ đến bữa tiệc của sự sống vĩnh cửu. (33, 44-46)

9. Nhà khoa học hái một quả từ cây khoa học bằng bàn tay thiếu kính trọng, mà không lắng nghe tiếng nói của lương tâm mình trước, nơi Luật của Ta nói với anh ta rằng tất cả các quả của cây khôn ngoan đều tốt, và do đó, ai hái chúng chỉ được phép làm điều đó vì lợi ích của người lân cận.

10. Những ví dụ mà Ta đã nêu ra cho các con thấy tại sao nhân loại không biết đến tình yêu cũng như hòa bình của thiên đường nội tâm đó, mà con người lẽ ra phải có mãi mãi trong lòng nhờ sự vâng lời Luật pháp.

11. Để giúp các con tìm thấy điều đó, Ta dạy những kẻ có tội, những kẻ bất tuân, những kẻ vô ơn và kiêu ngạo, để các con hiểu rằng các con được ban cho tinh thần, rằng các con có lương tâm, rằng các con có thể hoàn toàn tự do () và toàn diện để phán xét và đánh giá điều gì là thiện và điều gì là ác, và để chỉ cho các con con đường sẽ dẫn các con

đến thiên đường của hòa bình, của trí tuệ, của tình yêu vô tận, của sự bất tử, vinh quang và vĩnh cửu. (34, 15-17)

12. Con người không phải lúc nào cũng giải thích đúng các giáo lý của Ta. Ta chưa bao giờ dạy các con rằng các con phải coi thường hoặc từ chối hưởng thụ những trái ngọt mà luật pháp của Ta chấp nhận và cho phép. Ta chỉ dạy rằng các con không nên theo đuổi những điều không cần thiết, thừa thãi, và càng không nên yêu thích chúng; rằng các con không nên sử dụng những điều độc hại, bị cấm đoán như những trái cây có lợi cho linh hồn và thân thể. Nhưng tất cả những gì được phép đối với linh hồn hay trái tim và có lợi cho nó, Ta đã khuyên các con, vì nó nằm trong các luật của Ta. (332, 4)

13. Phải mất rất nhiều thời gian để nhân loại đạt được sự trưởng thành về mặt tinh thần. Các con luôn sa vào hai thái cực: một là chủ nghĩa vật chất, qua đó các con tìm kiếm những thú vui trần thế lớn hơn; nhưng điều này thực sự có hại, vì nó cản trở tinh thần hoàn thành nhiệm vụ của mình. Nhưng các con cũng phải tránh cực đoan kia: việc từ bỏ “thân xác”, việc từ chối hoàn toàn mọi thứ thuộc về cuộc sống này; vì Ta đã sai các con xuống trái đất này để sống như con người, như những sinh linh nhân loại, và Ta đã chỉ cho các con con đường đúng đắn để các con sống sao cho “trao cho hoàng đế những gì thuộc về hoàng đế, và trao cho Thiên Chúa những gì thuộc về Thiên Chúa”.

14. Ta đã tạo dựng thế giới này cho các con, với tất cả vẻ đẹp và sự hoàn hảo của nó. Ta đã ban cho các con thân xác con người, qua đó các con phải phát triển tất cả những khả năng mà Ta đã ban cho các con để đạt đến sự hoàn hảo.

15. Cha không muốn các con từ chối tất cả những điều tốt lành mà thế giới này mang lại cho các con. Tuy nhiên, các con không nên đặt thân xác lên trên linh hồn, vì thân xác là tạm bợ, còn linh hồn thuộc về cõi vĩnh hằng. (358, 7-9)

Sự giàu có đầy phước lành và bất hạnh

16. Nếu ý muốn của Ta là làm cho các con trở thành chủ nhân của các của cải trần gian, Ta sẽ ban cho các con để các con chia sẻ với những anh chị em nghèo khó của mình — những người không có tài sản hay sự hỗ trợ, những người yếu đuối và bệnh tật. Tuy nhiên, nhiều người trong số những người không sở hữu gì trên trần gian có thể cho các con được tham dự vào các của cải tinh thần của họ. (96, 27)

17. Ta muốn mọi thứ đều thuộc về các con, nhưng các con phải sử dụng những gì các con cần một cách có ý thức; các con phải biết làm thế nào để trở nên giàu có về mặt tinh thần và có thể sở hữu nhiều thứ về mặt vật chất, nếu các con sử dụng chúng một cách tốt đẹp và trao cho cả hai thứ đó giá trị và địa vị thực sự của chúng.

18. Làm sao linh hồn của một người giàu có vô cùng lại có thể tự hại

mình, nếu những gì anh ta sở hữu là vì lợi ích của những người lân cận? Và làm sao một người quyền thế lại có thể bị tổn hại, nếu, tinh thần anh ta biết rút lui khi có cơ hội để cầu nguyện, và qua lời cầu nguyện, anh ta ở trong sự hiệp thông với Ta? (294, 38)

19. Đừng nói với Ta rằng: “Lạy Chúa, con đã thấy sự nghèo khó nơi những người theo Chúa. Nhưng ở những người thậm chí không còn nhớ đến Chúa, cũng không còn nhắc đến danh Chúa, con lại thấy sự dư dật, những thú vui và sự hưởng thụ.”

20. Dân Ta đừng xem những trường hợp này là bằng chứng cho thấy ai theo Ta thì nhất định phải nghèo khó trên thế gian. Nhưng Ta nói với các con rằng, sự bình an mà những người đang lắng nghe ở đây và dành một phần cuộc đời để làm điều thiện có được, thì những người mà các con ghen tị đến thế không hề biết đến, và họ cũng không thể đạt được nó dù có tất cả sự giàu có của mình.

21. Một số người biết cách sở hữu đồng thời cả của cải trần gian lẫn của cải tinh thần. Những người khác lại không được hưởng của cải trần gian vì họ quên mất của cải tinh thần, và những người khác nữa chỉ quan tâm đến của cải trần gian vì họ cho rằng các luật lệ thiêng liêng là kẻ thù của của cải trần gian.

22. Tài sản là và vẫn là tài sản, nhưng không phải ai cũng biết cách sử dụng chúng đúng đắn. Các con cũng nên biết rằng không phải tất cả

những gì nhiều người sở hữu đều do Ta ban cho họ. Một số người có những gì họ nhận được từ Ta như một sự bù đắp, cũng như có những người khác đã đánh cắp tất cả những gì họ sở hữu.

23. Bằng chứng tốt nhất mà con người có thể nhận được về việc hoàn thành nghĩa vụ trong cuộc đời là sự bình an của tâm hồn, chứ không phải tiếng lách cách của đồng tiền. (197, 24-27)

24. Khi Ta nói với các con: “Hãy xin, thì các con sẽ được ban cho”, các con lại xin Ta những điều trần thế. Nhưng thật sự — các con xin Ta quá ít! Hãy xin Ta trước hết tất cả những gì có lợi cho linh hồn các con. Đừng tích trữ của cải trên đất, vì ở đây có kẻ trộm! Hãy tích trữ của cải trong Nước Cha, vì ở đó tài sản của các con sẽ được an toàn, và nó sẽ phục vụ cho sự hạnh phúc và bình an của linh hồn các con.

25. Của cải trần gian là sự giàu có, quyền lực và những danh hiệu của sự vĩ đại giả tạo. Của cải của tinh thần là những việc lành. (181, 68-69)

26. Kẻ kiêu ngạo tự cho mình là vĩ đại mà không phải vậy, và kẻ nghèo nàn là kẻ tự mãn với những của cải vô ích của cuộc đời này mà không khám phá ra những giá trị chân thật của trái tim và tinh thần. Thật là nghèo nàn biết bao những ước muốn, những ham muốn, những lý tưởng của hắn! Hắn lại dễ dàng thỏa mãn với những điều nhỏ nhoi biết bao!

27. Nhưng người biết sống là người đã học được cách dâng cho Thiên Chúa những gì thuộc về Thiên Chúa, và cho thế gian những gì thuộc về thế gian. Người biết tìm niềm vui trong lòng thiên nhiên mà không trở thành nô lệ của vật chất, người ấy biết sống, và ngay cả khi bề ngoài dường như không sở hữu gì, người ấy vẫn là chủ nhân của những của cải đời này và đang trên con đường sở hữu những kho tàng của Nước Trời. (217, 19-20)

Luật của sự cho đi

28. Nếu con người tin vào Lời Ta, mang Ta trong lòng, họ sẽ luôn ghi nhớ câu Ta từng nói với đám đông đang lắng nghe Ta: “Quả thật, Ta nói với các ngươi, ngay cả khi các ngươi chỉ đưa cho người khác một ly nước, điều đó cũng sẽ không vô ích.”

29. Nhưng con người lại nghĩ: Nếu họ cho đi mà không nhận lại được gì, thì thà giữ lấy những gì họ có, giữ riêng cho mình còn hơn.

30. Bây giờ Ta nói với các con rằng, trong công lý của Ta có sự cân bằng hoàn hảo, để các con đừng bao giờ sợ phải cho đi bất cứ điều gì mà các con sở hữu. Các con có thấy những người thu thập và tích trữ của cải mà không cho ai chia sẻ tài sản của họ không? Những người đó mang trong mình một linh hồn chết.

31. Ngược lại, những người đã cống hiến cho nhiệm vụ cho đi tất cả những gì họ có cho người lân cận cho đến hơi thở cuối cùng của cuộc đời, cho đến khi họ thấy mình cô đơn, bị bỏ rơi và nghèo khó trong

giờ phút cuối cùng — những người này luôn được dẫn dắt bởi ánh sáng của đức tin, ánh sáng đã chỉ cho họ thấy từ xa sự gần gũi của “Vùng Đất Hứa”, nơi tình yêu của Ta đang chờ đợi họ, để đền bù cho tất cả những việc làm của họ. (128, 46-49)

32. Hãy đến đây, để Ta đánh thức các con vào cuộc sống đích thực và nhắc nhở các con rằng các con được tạo ra để cho đi. Nhưng chừng nào các con chưa biết mình mang trong mình điều gì, các con sẽ không thể cho đi cho những ai cần đến.

33. Hãy nhìn xem, mọi thứ xung quanh các con đều thực hiện sứ mệnh ban tặng. Các nguyên tố, các vì sao, các sinh vật, các loài thực vật, các loài hoa và các loài chim — tất cả, từ những thứ vĩ đại nhất cho đến những thứ không thể nhận biết được, đều có khả năng và sứ mệnh ban tặng. Tại sao các con lại là ngoại lệ, mặc dù các con được ban cho ân sủng thiêng liêng để yêu thương nhiều nhất?

34. Các con còn phải trau dồi thêm bao nhiêu về trí tuệ, tình yêu, đức hạnh và khả năng nữa, để các con trở thành ánh sáng trên con đường của các em mình! Cha các con đã dành cho các con một sứ mệnh cao cả và đẹp để biết bao! (262, 50-52)

Việc hoàn thành các nghĩa vụ và nhiệm vụ

35. Trong “Thời kỳ thứ ba”, giáo lý thiêng liêng của Ta sẽ ban cho linh hồn sự tự do để vỗ cánh bay lên và hướng về Cha, để dâng lên Ngài sự thờ phượng chân thật.

36. Tuy nhiên, con người với tư cách là một sinh vật cũng phải dâng lên Đấng Tạo Hóa một sự phụng sự, và sự phụng sự này thể hiện qua việc hoàn thành các nghĩa vụ của mình trên trần gian, bằng cách tuân theo các luật lệ của loài người, thể hiện đạo đức và khả năng phán đoán tốt trong các hành động của mình, và hoàn thành các nghĩa vụ với tư cách là người cha, người con, người anh em, người bạn, chủ nhân và người hầu.

37. Ai sống theo cách này sẽ tôn vinh Ta trên trần gian và sẽ giúp linh hồn mình vươn lên để tôn vinh Ta. (229, 59-61)

38. Ai trốn tránh gánh nặng nhiệm vụ của mình, ai rời bỏ con đường chính đạo hoặc bỏ qua những nghĩa vụ mà linh hồn mình đã cam kết với Ta, để thay vào đó nhận lấy những nghĩa vụ theo sở thích hay ý muốn của mình, thì sẽ không thể có được sự bình an thực sự trong lòng, vì linh hồn họ sẽ không bao giờ được thỏa mãn và yên tĩnh. Đó là những người luôn tìm kiếm những thú vui để quên đi nỗi đau và sự bất an của mình, bằng cách tự lừa dối bản thân bằng những niềm vui giả tạo và những sự thỏa mãn thoáng qua.

39. Ta để họ đi theo con đường của họ, vì Ta biết rằng, dù hôm nay họ xa cách, quên Ta và thậm chí chối bỏ Ta, họ sẽ sớm nhận ra sự vô nghĩa của của cải, danh hiệu, thú vui và vinh quang của thế gian, khi thực tại đánh thức họ khỏi giấc mơ vĩ đại trên trần gian, khi con người phải đối mặt với sự thật thiêng liêng, sự

vĩnh cửu, công lý thần thánh, những điều mà không ai có thể trốn tránh.

40. Không ai là không biết điều này, vì tất cả các con đều có một linh hồn, nhờ ân sủng của khả năng linh cảm mà linh hồn ấy tiết lộ cho các con thực tại của cuộc đời các con — con đường đã được vạch sẵn cho các con, và tất cả những gì các con phải thực hiện trên con đường đó. Nhưng các con nhất định muốn giải thoát mình khỏi mọi lời thề tâm linh, để cảm thấy tự do và làm chủ cuộc đời mình. (318, 13-15)

41. Trước khi linh hồn các con được gửi đến hành tinh này, các “cánh đồng” đã được chỉ cho nó, nó được nói rằng nhiệm vụ của nó là gieo rắc hòa bình, rằng thông điệp của nó là tinh thần, và linh hồn các con đã hân hoan đón nhận và hứa sẽ trung thành và vâng lời sứ mệnh của mình.

42. Tại sao các con lại sợ gieo trồng lúc này? Tại sao các con lại cảm thấy mình không xứng đáng hoặc không đủ khả năng để thực hiện công việc mà linh hồn các con đã rất vui mừng khi được giao phó? Bởi vì các con đã để cho những đam mê cản trở con đường của mình và do đó ngăn cản linh hồn đi qua, trong khi các con lại tìm cách biện minh cho sự do dự của mình bằng những lý do trẻ con.

43. Đừng trở về “Thung lũng” mà các con đã đến từ đó với hai bàn tay trắng. Ta biết rằng nỗi đau khổ của các con lúc đó sẽ rất lớn. (269, 32-34)

44. Mỗi người được giao phó một số linh hồn để dẫn dắt hoặc chăm

sóc, và nhiệm vụ này không kết thúc khi chết về thể xác. Linh hồn tiếp tục gieo, trồng và gặt hái, ở Thế giới Tâm linh cũng như trên Trái đất.

45. Những linh hồn vĩ đại hơn dẫn dắt những linh hồn nhỏ bé hơn, và những linh hồn này lại dẫn dắt những linh hồn khác có mức độ phát triển còn thấp hơn, trong khi chính Chúa là Đấng dẫn dắt tất cả họ về với Ngài.

46. Khi Ta nói với các con rằng những linh hồn lớn hơn dẫn dắt những linh hồn nhỏ hơn, Ta không có ý nói rằng những linh hồn này đã lớn ngay từ đầu và rằng những linh hồn kia phải luôn nhỏ bé so với anh chị em của mình. Những ai hiện nay vĩ đại là vì họ đã phát triển và hoàn thiện bản thân trong việc thực hiện nhiệm vụ cao cả là yêu thương, phục vụ và giúp đỡ những ai chưa đạt đến trình độ phát triển tâm linh đó, những ai còn yếu đuối — những ai đã lạc lối và những ai đang đau khổ.

47. Những người hiện nay còn nhỏ bé sẽ trở nên vĩ đại vào ngày mai nhờ sự kiên trì của họ (131, 19-21)

Chương 45 - Định mệnh, ý nghĩa và sự hoàn thành trong cuộc sống

Sự an bài và định mệnh của Đức Chúa Trời trong số phận con người

1. Bây giờ là thời đại của ánh sáng, trong đó con người, ngoài việc tin tưởng, sẽ hiểu, chứng minh và cảm nhận được lẽ thật của Ta.

2. Mục đích của giáo lý của Ta là thuyết phục tất cả mọi người rằng không ai đến thế gian này mà không có lý do chính đáng, rằng lý do đó là tình yêu thiêng liêng, và rằng định mệnh của tất cả mọi người là hoàn thành một sứ mệnh tình yêu.

3. Từ thuở ban đầu, con người luôn tự hỏi: “Tôi là ai? Tôi nợ ai cuộc sống này? Tại sao tôi tồn tại? Tôi đến đây để làm gì, và tôi sẽ đi đâu?”

4. Đối với một phần những điều họ còn băn khoăn và thiếu hiểu biết, họ đã tìm thấy câu trả lời trong những lời giải thích của Ta và qua những suy ngẫm của họ về những điều Ta đã mặc khải cho các con theo thời gian.

5. Nhưng có những người đã tự cho mình là biết hết mọi điều; nhưng Ta nói với các con, họ đang lầm lẫn lớn, vì những gì được lưu giữ trong Sách Khôn Ngoan của Thiên Chúa thì con người không thể khám phá ra được chừng nào nó chưa được mặc khải cho họ; và có rất nhiều điều được chứa đựng trong Sách Khôn Ngoan Thần Thánh này, nội dung của nó là vô tận. (261, 4-6)

6. Số phận có lòng thương xót mà Đức Chúa Trời đã đặt vào đó. Số phận của loài người tràn đầy lòng nhân từ của Đức Chúa Trời.

7. Các con thường không tìm thấy lòng nhân từ này, bởi vì các con không biết cách tìm kiếm nó.

8. Nếu các con tự tạo ra cho mình một con đường gian nan và cay đắng trong số phận mà Ta đã vạch ra cho mỗi linh hồn, thì Ta sẽ tìm cách làm dịu đi con đường đó, nhưng không bao giờ làm tăng thêm sự cay đắng của nó.

9. Con người cần nhau trên thế gian này, không ai là thừa, cũng không ai là thiếu. Mọi sự sống đều cần thiết cho nhau để bổ sung và tạo nên sự hài hòa trong sự tồn tại của họ.

10. Người nghèo cần người giàu và người giàu cần người nghèo. Kẻ ác cần người thiện và người thiện cần kẻ ác. Người dốt nát cần người thông thái, và người thông thái cần người dốt nát. Trẻ nhỏ cần người lớn tuổi, và người lớn tuổi lại cần trẻ nhỏ.

11. Mỗi người trong các bạn đều được đặt vào vị trí của mình trên thế gian này nhờ sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, và ở gần người mà mình cần ở bên. Mỗi con người đều được chỉ định một vòng tròn để sống, trong đó có những linh hồn đã nhập thể và chưa nhập thể mà người đó cần sống cùng.

12. Như vậy, mỗi người trên con đường của mình, dần dần sẽ gặp tất cả những ai có nhiệm vụ dạy cho các con tình yêu nâng các con lên; từ những người khác, các con sẽ chịu đau khổ, điều đó sẽ thanh lọc các con. Một số người sẽ mang đến cho các bạn nỗi đau khổ, bởi vì các bạn cần điều đó, trong khi những người

khác sẽ ban tặng tình yêu của họ để bù đắp những cay đắng của các bạn; nhưng tất cả đều có một thông điệp dành cho các bạn, một bài học mà các bạn phải hiểu và áp dụng.

13. Đừng quên rằng mọi linh hồn nhập thể và siêu thoát, dù dưới hình thức nào, khi đi qua con đường đời của các con, đều giúp các con tiến bước trên con đường định mệnh của mình.

14. Ta đã gửi bao nhiêu linh hồn ánh sáng xuống thế gian vì các con, mà các con lại không dừng lại để đón nhận tình yêu của Ta dành cho các con!

15. Các con đã không để ý đến nhiều linh hồn mà Ta đã gửi đến cho các con, mà không nhận ra rằng họ là một phần của số phận các con; nhưng vì các con không biết cách đón nhận họ, nên các con đã trở về tay trắng và sau đó phải rơi những giọt nước mắt hối hận.

16. Nhân loại ơi, định mệnh của các con là phải hòa hợp với mọi tạo vật. Sự hài hòa mà Ta nói với các con chính là luật lớn nhất trong mọi luật, vì trong đó các con sẽ tìm thấy sự hiệp thông trọn vẹn với Thiên Chúa và các công trình của Ngài. (11, 10-16, 22-25)

17. Ai chối bỏ định mệnh của mình, là từ chối danh hiệu vinh dự “Con của Thần tính Ta”. Nếu người ấy không tin vào sự hiện hữu của Ta, thì không thể có đức tin vào tình yêu của Ta.

18. Nếu đối với một số người, cuộc đời này đã vô cùng cay đắng và đau khổ, thì hãy biết rằng cuộc sống này

không phải là duy nhất, rằng nó chỉ dài theo về bề ngoài, và rằng trong số mệnh của mỗi sinh linh đều ẩn chứa một bí mật mà chỉ có Ta mới có thể thấu hiểu. (54, 8-9)

19. Sự tồn tại của con người trên trái đất chỉ là một khoảnh khắc trong vĩnh hằng, một hơi thở của sự sống, thứ làm sống động con người trong một thời gian rồi ngay lập tức rời đi để sau này trở lại và thổi hơi thở vào một thân xác mới. (12, 4)

20. Mỗi người đều đã được định sẵn những gì sẽ nhận được trong hành trình cuộc đời mình. Trong khi một số người chấp nhận và tận dụng nó vào đúng thời điểm, những người khác lại lãng phí nó, và một số người thậm chí còn không biết chuẩn bị để đón nhận nó. Nhưng khi họ trở về Thế giới Tâm linh, họ đã nhận ra tất cả những gì đã được định sẵn cho họ và những gì họ không biết cách đạt được hay xứng đáng nhận được. (57, 31)

21. Không ai được sinh ra một cách ngẫu nhiên, không ai được tạo ra một cách tùy tiện. Hãy hiểu Ta, và các con sẽ nhận ra rằng không ai là tự do trên con đường đời của mình, rằng có một luật lệ điều khiển và cai trị mọi số phận. (110, 29)

22. Con người tin rằng mình hành động theo ý muốn của mình, tin rằng mình tự do khỏi mọi ảnh hưởng cao hơn, và cuối cùng tự coi mình là độc lập và là người kiến tạo số phận của chính mình, mà không ngờ rằng sẽ đến lúc tất cả sẽ nhận ra rằng chính ý muốn của Ta đã được thực hiện trên họ. (79, 40)

23. Hãy kiểm lấy phần thưởng tốt đẹp bằng cách gieo trồng những trái ngọt cho đồng loại. Hãy chuẩn bị cho những thời kỳ sắp tới, vì trước khi Ta ra đi, vẫn sẽ có xung đột giữa các con, bởi vì cám dỗ sẽ đến với tất cả các con. Các con phải cảnh giác. Hãy cầu nguyện và thực hành những lời dạy của Ta. Quả thật, Ta nói với các con, những khoảng thời gian ngắn ngủi mà các con dành để thực hành điều thiện sẽ mang lại những tác động tích cực cho nhiều thế hệ sau các con. Không ai có thể hay sẽ bao giờ có thể tự quyết định số phận của mình; điều đó chỉ thuộc về Ta mà thôi. Hãy tin tưởng vào ý muốn của Ta, và các con sẽ đi hết con đường đời mà không gặp nhiều khó khăn.

24. Hãy hiểu đúng khi Ta nói với các con rằng không một chiếc lá nào trên cây lay động mà không có ý muốn của Ta; khi đó các con sẽ biết khi nào là Ta đang thử thách các con, và khi nào các con đang uống cạn chén đau khổ — để sau đó đổ lỗi cho Ta. Khi đó các con sẽ trở thành những vị thẩm phán và biến Ta thành bị cáo.

25. Hãy nhận ra những sai lầm của các con và sửa chữa chúng. Hãy học cách tha thứ cho những lỗi lầm của đồng loại, và nếu các con không thể sửa chữa chúng, thì ít nhất hãy phủ lên chúng một tấm màn khoan dung. (64, 43-44)

26. Đừng là những người theo chủ nghĩa định mệnh, tự củng cố niềm tin rằng số phận của các con chính xác là những gì Thiên Chúa đã đặt

trên con đường đời của các con, và khi các con đau khổ, đó là vì đã được định sẵn, và khi các con vui mừng, lý do là vì điều đó cũng đã được định sẵn. Ta đã thuyết phục các con rằng các con sẽ gặt hái những gì các con đã gieo.

27. Nhưng bây giờ hãy lắng nghe kỹ: Trong một số trường hợp, các con sẽ nhận được thành quả ngay lập tức, và trong những trường hợp khác, các con sẽ phải bước vào một kiếp sống mới để gặt hái những gì các con đã gieo trồng. Hãy suy ngẫm kỹ những gì Ta vừa nói với các con, và các con sẽ xóa bỏ được nhiều phán xét sai lầm về công lý của Ta cũng như nhiều điều mơ hồ. (195, 53)

Trong trường học của cuộc đời

28. Con người giống như những đứa trẻ không suy nghĩ về hậu quả của hành động mình, và vì thế họ không hiểu rằng một hòn đá vấp ngã mà họ gặp trên đường đi chỉ là một chướng ngại vật mà Thầy đã đặt ra để ngăn chặn bước chạy vô thức của họ hoặc để giúp họ tránh khỏi việc đưa ra một quyết định sai lầm.

29. Ta muốn các con từ nay hãy cư xử như những người trưởng thành, hãy suy nghĩ về công việc và hành động của mình, hãy cân nhắc lời nói của mình. Đây là con đường để mang sự khôn ngoan và công bằng vào cuộc sống của các con. Hơn nữa, các con hãy suy ngẫm rằng cuộc sống là một thử thách vô cùng to lớn và liên tục đối với linh hồn.

30. Trên con đường của Ta, không ai bị hủy diệt, và mặc dù có những lúc con người, bị áp đảo bởi gánh nặng của thập giá, gục ngã, nhưng một sức mạnh cao cả sẽ nâng con người ấy dậy và khích lệ con người ấy. Sức mạnh này xuất phát từ đức tin. (167, 55-57)

31. Hạnh phúc của các con phụ thuộc vào sự hiểu biết mà con người thu được từ những lời dạy này và qua sự tuân theo các luật lệ cai trị vũ trụ; hạnh phúc mà một số người cho rằng không tồn tại trên trần gian, và một số người khác cho rằng chỉ có Ta mới có được nó một cách dư dật, nhưng nó lại được thể hiện rõ ràng trong sự bình an của linh hồn các con.

32. Giờ đây, hỡi dân tộc yêu dấu, các con đã biết rằng hạnh phúc của các con nằm trong chính bản thân các con, để các con dạy cho mọi người rằng trong cốt lõi của bản thể họ, nơi mà theo họ chỉ có sự cay đắng, hận thù và oán giận, hối hận và nước mắt, lại tồn tại một ánh sáng mà không gì có thể dập tắt được, đó chính là ánh sáng của Thần Khí. (178, 6-7)

33. Quá khứ tâm linh của các con không được “thân xác” các con biết đến. Ta để nó in sâu trong tâm hồn các con, để nó như một cuốn sách mở và được tiết lộ cho các con qua Thánh Thần và khả năng linh cảm. Đây là công lý của Ta, thay vì kết án các con, lại cho các con cơ hội để chuộc lỗi hoặc sửa chữa sai lầm.

34. Nếu quá khứ bị xóa khỏi linh hồn các con, các con sẽ phải trải qua

lại những thử thách đã qua; nhưng nếu các con lắng nghe tiếng nói của kinh nghiệm và để ánh sáng này soi sáng, các con sẽ nhận ra con đường của mình rõ ràng hơn và nhìn thấy chân trời rực rỡ hơn. (84, 46)

Ý nghĩa và giá trị của cuộc sống con người

35. Hãy biết rằng trạng thái tự nhiên của con người là sự tốt lành, sự bình an tâm hồn và sự hài hòa với mọi thứ xung quanh. Ai kiên trì thực hành những đức tính này trong suốt cuộc đời, người đó đang đi trên con đường chân chính, con đường sẽ dẫn họ đến sự nhận thức về Đức Chúa Trời.

36. Nhưng nếu các con rời xa con đường này và quên đi luật pháp vốn phải hướng dẫn hành động của các con, các con sẽ phải bù đắp trong nước mắt những khoảnh khắc mà các con đã sống xa rời con đường của sự hân hoan tâm hồn, vốn là trạng thái tự nhiên mà con người luôn phải duy trì. (20, 20)

37. Nhiều người đã quen với thế giới tội lỗi và đau khổ mà các con đang sống đến mức họ nghĩ rằng cuộc sống này là tự nhiên nhất, rằng trái đất được định sẵn là một thung lũng nước mắt, và rằng nó sẽ không bao giờ có thể chứa đựng hòa bình, hòa hợp và tiến bộ tinh thần.

38. Những người nghĩ như vậy đang chìm trong giấc ngủ của sự vô minh. Ai cho rằng thế giới này đã được Ta định sẵn là thung lũng nước mắt và sự chuộc tội thì người đó lầm. Vườn Địa Đàng mà Ta đã ban cho loài

người có thể và phải trở lại, vì tất cả những gì Ta đã tạo ra là sự sống và tình yêu.

39. Vì vậy, ai khẳng định rằng thế giới này đã được Đức Chúa Trời định sẵn là nơi đau khổ của loài người thì đều lầm lẫn. Thay vào đó, họ nên nói rằng chính họ đã tự kết án nó thành một sứ mệnh phán xét, trong khi nó thực ra được tạo ra để mang lại niềm vui và sự sáng khoái cho những linh hồn đã hóa thân thành con người.

40. Không ai bị định sẵn phải phạm tội, mặc dù mọi sự đã được tiên đoán để cứu con người khỏi những vấp ngã của mình.

41. Con người không muốn phát triển lên cao nhờ tình yêu, cũng không muốn trở nên khôn ngoan bằng cách tuân giữ luật pháp của Ta; và họ đã quên rằng công lý của Ta, mà họ luôn cố gắng trốn tránh, lại bảo vệ họ, bởi vì công lý của Ta phát xuất từ tình yêu hoàn hảo. (169, 10-13)

42. Nếu các con tìm hiểu Lời Ta, các con sẽ hiểu rằng ý định của Cha khi Ngài sai các con xuống thế gian để trải qua những con đường đầy nguy hiểm và cám dỗ, không phải là để các con lạc lối trên đó. Vì những con đường ấy đã được sắp đặt từ trước để các con nhận được những bài học cần thiết cho sự phát triển của linh hồn, để mang lại cho các con những kinh nghiệm mà các con còn thiếu, và cuối cùng, để các con trở về với Ta trong ánh sáng trọn vẹn.

43. Khi linh hồn các con phát xuất từ Ta, nó giống như một tia lửa mà

gió phải thổi thành ngọn lửa, để khi trở về với Ta, ánh sáng của các con sẽ hòa làm một với ánh sáng của Thần Tính.

44. Ta đang nói với các con từ đỉnh Núi Mới. Ta đang chờ các con ở đó, và quả thật, Ta nói với các con: Vào ngày các con đến, sẽ có một lễ hội trong vương quốc này.

45. Các con đến đó trên con đường đau khổ và trong quá trình đó, các con thanh tẩy những lỗi lầm của mình — một con đường không phải do Ta vạch ra, mà do con người tạo ra. Các con cũng đã để Ta đi trên con đường đó. Nhưng kể từ đó, con đường hy sinh và đau khổ đã được tôn vinh bởi máu Ta. (180, 64-65)

46. Con người cuối cùng sẽ hiểu rằng vương quốc của mình cũng không thuộc về thế gian này, rằng thân thể hay vỏ bọc con người của mình chỉ là công cụ mà qua các giác quan của nó, linh hồn nhận thức thế giới của những thử thách và sự chuộc lỗi. Cuối cùng, con người sẽ nhận ra rằng cuộc đời này chỉ là một bài học vĩ đại, được minh họa bằng những hình ảnh và nhân vật kỳ diệu, để các học trò, tức là tất cả mọi người, có thể hiểu rõ hơn những bài học mà cuộc đời ban tặng, nhờ đó, nếu họ biết đánh giá đúng đắn, họ sẽ đạt được sự phát triển của linh hồn và thấu hiểu ý nghĩa của cuộc đấu tranh làm cho họ mạnh mẽ — nỗi đau mài giũa họ, gian khổ làm họ cao quý, tri thức soi sáng họ, và tình yêu nâng họ lên.

47. Nếu cuộc sống này là duy nhất — thật sự, Ta nói với các con, Ta đã

loại bỏ nỗi đau khỏi nó từ lâu rồi, vì sẽ là bất công nếu các con đến thế gian này chỉ để uống chén đắng của đau khổ. Nhưng những ai hôm nay đang đau khổ và khóc lóc, họ làm vậy vì trước đây họ đã hưởng thụ một cách buông thả. Nhưng nỗi đau này sẽ thanh lọc họ và khiến họ xứng đáng được thăng hoa, để tận hưởng trong những nơi ở của Chúa dưới hình thức tinh khiết hơn. (194, 34-35)

48. Cuộc thử thách mà cuộc đời con người phải trải qua là quá khắc nghiệt, đến nỗi cần phải làm dịu bớt nó bằng tất cả những niềm vui về tinh thần và thể xác, những điều khiến gánh nặng thập giá của con người trở nên dễ chịu và nhẹ nhàng hơn.

49. Ta ban phúc cho tất cả những ai tìm thấy những niềm vui lớn nhất của cuộc đời trong sự ấm áp của tổ ấm gia đình, và những ai nỗ lực biến tình yêu của cha mẹ dành cho con cái, tình yêu của con cái dành cho cha mẹ, và tình yêu giữa anh chị em thành một sự phụng sự Thiên Chúa. Bởi vì sự hiệp nhất, sự hòa hợp và sự bình an đó giống như sự hòa hợp tồn tại giữa Cha Tối Cao và gia đình thiêng liêng của Ngài.

50. Trong những ngôi nhà này, ánh sáng của linh hồn tỏa sáng, bình an của vương quốc Ta ngự trị, và khi đau khổ ập đến, chúng dễ chịu đựng hơn, và những khoảnh khắc thử thách bớt đắng cay.

51. Những ai tìm kiếm sự thỏa mãn trong việc mang lại điều đó cho người khác, và vui mừng trước niềm

vui lành mạnh của những người thân cận, thì hành động của họ còn đáng khen ngợi hơn. Họ là những sứ giả của niềm vui, và họ đang thực hiện một sứ mệnh vĩ đại.

52. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu các con biết tìm kiếm những khoảnh khắc thỏa mãn và niềm vui, cũng như giữ gìn những giờ phút bình an nội tâm, các con sẽ có được những điều đó trong suốt những ngày tháng tồn tại trên trần gian. Nhưng để làm được điều đó, trước hết các con phải nâng cao tâm hồn mình, làm cho cảm xúc và cách suy nghĩ về cuộc sống của các con trở nên cao thượng hơn.

53. Thông điệp này, mà Ta gửi đến các con qua Lời Ta, tràn ngập ánh sáng, sẽ chiếu sáng con đường của các con và mang lại sự phát triển thăng hoa cho bản thể các con, dạy các con sống trong bình an và tận hưởng một cách lành mạnh tất cả những gì Ta đã ban phước cho cuộc sống của các con.

54. Nhân loại này vẫn còn phải đấu tranh rất nhiều để chống lại bóng tối của nỗi đau và vượt qua xu hướng hướng tới những thú vui sai lầm và những sự thỏa mãn ảo tưởng. Họ sẽ phải chiến đấu chống lại chủ nghĩa cuồng tín tôn giáo, thứ cản trở họ nhận ra sự thật; họ sẽ phải chiến đấu chống lại chủ nghĩa định mệnh, thứ khiến họ tin rằng mọi thứ đều đang tiến tới sự hủy diệt cuối cùng mà không ai có thể thoát khỏi, và họ sẽ phải chiến đấu chống lại chủ nghĩa vật chất của mình, thứ chỉ khiến họ tìm kiếm những thú vui

phù du — những khoái lạc giác quan đẩy linh hồn vào vực thẳm của thói hư tật xấu, của đau khổ, của tuyệt vọng và bóng tối.

55. Ta ban cho các con ánh sáng của Ta, để các con rời bỏ bóng tối và trên hành tinh này, mà các con đã biến thành một thung lũng nước mắt, cuối cùng khám phá ra những niềm vui đích thực của linh hồn và trái tim, bên cạnh đó, mọi niềm vui khác đều trở nên nhỏ bé và vô nghĩa. (303, 28-33)

X Chủ nghĩa vật chất và chủ nghĩa tâm linh

Chương 46 - Con người vật chất lạc lối

Sự trì trệ về tinh thần, sự thiếu hiểu biết và sự kiêu ngạo của con người

1. Mục đích cuối cùng của việc tạo ra thế giới này là con người; vì sự hài lòng của con người, Ta đã thêm vào các sinh vật và các lực lượng tự nhiên còn lại, để con người sử dụng chúng cho sự duy trì và sự sáng khoái của mình.

2. Nếu từ thuở ban đầu, kể từ khi còn trong tuổi thơ tinh thần, con người đã yêu mến và nhận biết Ta, thì ngày nay con người sẽ thuộc về một thế giới của những tâm hồn vĩ đại, nơi không có sự vô minh hay sự phân biệt, nơi tất cả các con đều

bình đẳng trong tri thức và sự thanh cao của cảm xúc.

3. Nhưng con người phát triển chậm chạp biết bao! Đã bao nhiêu thời kỳ trôi qua kể từ khi con người sống trên Trái Đất, mà con người vẫn chưa thể hiểu được nhiệm vụ tinh thần và định mệnh thực sự của mình. Anh ta không thể khám phá ra linh hồn trong chính mình, linh hồn không chết vì sở hữu sự sống vĩnh cửu; anh ta không hiểu cách sống hòa hợp với nó, cũng không công nhận quyền lợi của nó, và linh hồn này, bị tước đoạt tự do, đã không phát triển những ân tứ của mình và đã dừng lại. (15, 24)

4. Khi con người quay lưng lại với việc tuân giữ luật pháp của Ta, họ đã tạo ra nhiều ý tưởng, lý thuyết, tôn giáo và giáo lý khác nhau, khiến nhân loại bị chia rẽ và hoang mang, trói buộc linh hồn vào vật chất và cản trở linh hồn vươn lên tự do. Nhưng ánh sáng của Thánh Thần Ta chiếu sáng tất cả mọi người và chỉ cho họ con đường của cuộc sống chân thật, trên đó chỉ có một người dẫn đường, đó là lương tâm. (46, 44)

5. Một người duy vật chỉ yêu cuộc sống trần thế. Tuy nhiên, vì nhận ra rằng mọi thứ trong cuộc sống này đều vô thường, nên người ấy luôn cố gắng sống trọn vẹn từng khoảnh khắc.

6. Khi những kế hoạch hay mong muốn của anh ta không thành hiện thực, hoặc nỗi đau đớn ập đến với anh ta dưới bất kỳ hình thức nào, anh ta sẽ tuyệt vọng và phỉ báng;

anh ta thách thức số phận và đổ lỗi cho số phận vì không nhận được những ân huệ mà anh ta cho rằng mình có quyền được hưởng.

7. Đó là những linh hồn yếu đuối trong những thân thể cứng cỏi, là những sinh linh chưa trưởng thành về mặt đạo đức, bị thử thách theo nhiều cách để họ hiểu được sự đánh giá sai lầm mà họ gán cho những việc làm ít giá trị trong sự vật chất hóa của mình.

8. Những người vật chất hóa biết bao mong muốn thay đổi số phận của mình! Họ khao khát biết bao mọi thứ diễn ra theo ý tưởng và ý muốn của họ. (258, 48-50)

9. Giờ đây các con có thể hiểu rằng, khi Ta luôn tỏ mình ra cho loài người bằng sự khôn ngoan, điều đó là để giải thoát những linh hồn bị giam cầm bởi trí tuệ hạn hẹp.

10. Vẫn còn những người trong thời đại này có trí tuệ hạn hẹp và thiếu cảm hứng. Trong khi con người lẽ ra đã phải sở hữu một trí tuệ sáng suốt và cởi mở nhờ sự phát triển của mình, thì nhiều người vẫn suy nghĩ và sống như trong những thời kỳ nguyên thủy.

11. Những người khác đã đạt được những tiến bộ lớn trong khoa học và tự cô lập mình trong sự kiêu ngạo và ích kỷ, với quan điểm rằng họ đã đạt đến đỉnh cao của tri thức. Tuy nhiên, họ đã dừng lại trên con đường tiến bộ tâm linh của mình. (180, 32-33)

12. Nếu con người sống có ý thức về cuộc sống cao hơn đang tồn tại và rung động trên cao, và nếu họ biết

cách thấu hiểu tâm hồn mình — họ sẽ tránh được bao nhiêu rắc rối, thoát khỏi bao nhiêu vực thẳm.

Nhưng suốt cuộc đời, anh ta lại đi xin lời khuyên từ những người không có giải pháp cho những nghi ngờ và sự bất định của mình: những nhà khoa học đã thâm nhập vào tự nhiên vật chất, nhưng lại không biết đến cuộc sống tâm linh, bởi vì linh hồn trong họ đã rơi vào trạng thái hôn mê.

13. Linh hồn con người phải thức tỉnh để tìm lại chính mình, để khám phá tất cả những khả năng đã được giao phó cho nó, nhằm hỗ trợ nó trong cuộc chiến đấu của mình.

14. Ngày nay, con người giống như một chiếc lá khô nhỏ, rơi khỏi cây sự sống và trở thành con mồi của gió, chịu sự chi phối của ngàn biến cố, yếu đuối trước các thế lực tự nhiên, mong manh và thảm thương trước cái chết, trong khi lẽ ra anh ta phải là chủ nhân của trái đất như một vị vua được Ta sai đi để hoàn thiện bản thân trên thế gian. (278, 4-6)

15. Thời điểm phán xét đã đến, khi Ta sẽ hỏi những người này: Tại sao các người đã chối bỏ Ta? Và những người kia: Tại sao các người đã bách hại Ta? Liệu người không thể thâm nhập vào chính bản thân mình có quyền chối bỏ sự tồn tại của vương quốc Ta không? Nếu các người không biết sự thật của Ta, nếu các người không biết cách tìm kiếm nó, điều đó không có nghĩa là nó không tồn tại. Nếu các người cho rằng chỉ có những gì các người có thể hiểu được mới tồn tại, thì Ta nói với các

người rằng các người còn chưa biết nhiều điều và sự kiêu ngạo của các người rất lớn.

16. Thật vậy, Ta nói với các con, ai phủ nhận Đức Chúa Trời và Nước Trời của Ngài, thì đã phủ nhận chính mình. Ai muốn lấy sức mạnh từ chính mình, tự cho mình là độc lập và nuôi dưỡng cảm giác kiêu ngạo rằng mình có thể vĩ đại mà không cần đến Đức Chúa Trời, thì sẽ không đi được xa trên thế gian này, sẽ sớm lạc lối, và những đau khổ của người ấy sẽ rất đau đớn.

17. Những người thật sự khôn ngoan ở đâu?

18. Biết là cảm nhận sự hiện diện của Ta. Biết là để ánh sáng của Ta dẫn dắt và làm theo ý muốn của Ta. Biết là hiểu luật pháp, biết là yêu thương. (282,19-22)

19. Ngày nay, sự thiếu hiểu biết về mặt tinh thần của các con lớn đến mức khi nghĩ đến những người đã qua đời, các con nói: “Người đáng thương, anh ấy đã chết và phải bỏ lại tất cả, và đã ra đi mãi mãi.”

20. Nếu các con biết những linh hồn ấy nhìn các con từ Thế giới Tâm linh với sự thương xót như thế nào khi nghe các con nói như vậy. Thương xót là điều họ cảm nhận đối với các con trước sự thiếu hiểu biết của các con! Bởi vì nếu các con có thể nhìn thấy họ, dù chỉ trong một khoảnh khắc, các con sẽ cảm lạnh và choáng ngợp trước sự thật! (272, 46-47)

21. Các con đã gán cho các giá trị vật chất nhiều ý nghĩa hơn những gì chúng thực sự có, trong khi các con lại không muốn biết gì về thế giới

tâm linh, và tình yêu của các con dành cho thế gian đã trở nên lớn đến mức các con thậm chí còn cố gắng hết sức để phủ nhận mọi thứ liên quan đến thế giới tâm linh, vì các con cho rằng kiến thức này mâu thuẫn với sự tiến bộ của các con trên trần gian.

22. Ta nói với các người rằng kiến thức về thế giới tinh thần không cản trở sự tiến bộ của con người, cả về mặt đạo đức lẫn khoa học. Ngược lại, ánh sáng đó tiết lộ cho con người một kho tàng kiến thức vô tận mà khoa học hiện tại vẫn chưa biết đến.

23. Chẳng nào con người còn từ chối leo lên bậc thang của sự thăng hoa tâm linh, thì họ sẽ không thể đến gần hơn với vinh quang đích thực, thứ sẽ mang lại cho họ niềm hạnh phúc tốt cùng ngay tại đây, trong lòng Cha của họ, đó là được làm con của Đức Chúa Trời — một đứa con xứng đáng của Thần Khí Ta, nhờ vào tình yêu, sự thăng hoa và tri thức của họ. (331, 27-29)

Sự thiếu sẵn sàng từ bỏ, nỗ lực và trách nhiệm

24. Nếu loài người không bám víu vào sự vô minh của mình một cách cứng đầu như vậy, thì sự tồn tại của họ trên đất này sẽ khác đi. Nhưng con người chống lại các điều răn của Ta, nguyên rửa số phận của mình, và thay vì hợp tác với Ta trong công việc của Ta, họ tìm cách lách luật của Ta để thực hiện ý muốn của mình.

25. Ta cũng nói với các con rằng: Nếu con người quan sát kỹ lưỡng từng hành động của mình, họ sẽ nhận ra rằng họ đang chống lại Ta ở mỗi bước đi.

26. Khi Ta tuôn tràn ân sủng dồi dào xuống loài người, họ trở nên ích kỷ; khi Ta cho họ tận hưởng niềm vui sống, họ trở nên sa đọa; khi Ta thử thách sức mạnh của họ để làm cho linh hồn họ trở nên mạnh mẽ, họ nổi loạn; khi Ta cho phép chén đau khổ chạm đến môi họ để thanh tẩy họ, họ nguyện rửa cuộc sống và cảm thấy đức tin của mình tan biến; khi Ta đặt gánh nặng của một gia đình lớn lên vai họ, họ tuyệt vọng, và khi Ta cất đi một người thân của họ khỏi trần gian, họ cáo buộc Ta là bất công.

27. Các con chưa bao giờ đồng ý, Ta chưa bao giờ nghe thấy các con chúc tụng danh Ta trong những thử thách của mình, cũng chưa bao giờ thấy các con cố gắng hợp tác trong công trình sáng tạo của Ta. (117, 55-57)

28. Ta đã đặt sự vĩ đại trong con người, nhưng không phải là sự vĩ đại mà con người tìm kiếm trên đất. Sự vĩ đại mà Ta nói đến là sự hy sinh, tình yêu, sự khiêm nhường, lòng thương xót. Con người luôn trốn tránh những đức tính này, qua đó con người quay lưng lại với sự vĩ đại và phẩm giá thực sự mà Cha đã ban cho con người như một đứa con của Ngài.

29. Các con trốn tránh sự khiêm nhường vì các con tin rằng nó đồng nghĩa với sự nghèo nàn. Các con

trốn tránh những thử thách vì sự khốn khổ làm các con sợ hãi, mà không hiểu rằng chúng giải thoát linh hồn các con. Các con cũng trốn tránh những điều thuộc linh vì các con cho rằng việc đi sâu vào kiến thức này là lãng phí thời gian, trong khi các con không hiểu rằng các con đang khinh thường một ánh sáng cao hơn bất kỳ khoa học nhân loại nào.

30. Vì thế, Ta đã nói với các con rằng có nhiều người, dù khẳng định yêu Ta nhưng thực ra không yêu Ta, và dù tuyên bố tin vào Ta nhưng thực ra không có đức tin. Họ đã đi xa đến mức nói với Ta rằng họ sẵn sàng theo Ta, nhưng họ muốn theo Ta mà không mang thập giá. Nhưng Ta đã nói với họ rằng ai muốn theo Ta thì phải vác thập giá của mình và theo Ta. Ai ôm lấy thập giá của mình với tình yêu, người ấy sẽ đến được đỉnh núi, nơi người ấy sẽ thở hơi thở cuối cùng trên trái đất này để sống lại trong sự sống đời đời. (80, 37-39)

31. Thay vì loại bỏ sự khốn khổ đang bao trùm khắp nơi, con người ngày nay lại tìm cách thu lợi tối đa cho bản thân từ chính sự khốn khổ đó.

32. Tại sao con người không tiến hóa lên cao hơn trong khát vọng hướng tới một lý tưởng mang lại cho họ những cảm xúc và khát vọng trong sáng hơn, xứng đáng hơn với tinh thần? Bởi vì họ không muốn nhìn xa hơn những gì mắt phàm của họ có thể nhận biết, tức là không muốn nhìn xa hơn những khó khăn,

những thú vui trần thế và khoa học vật chất của họ.

33. Họ đã sử dụng và tận dụng thời gian được ban cho trên thế gian này để có được càng nhiều của cải và thú vui càng tốt — với suy nghĩ rằng khi thân xác kết thúc, mọi thứ đối với họ cũng chấm dứt.

34. Thay vì phát triển lên cao và xem mình là con cái của Đức Chúa Trời, con người, trong sự kiêu ngạo vô minh của mình, lại sa xuống cấp độ của một sinh vật thấp kém hơn, và khi linh hồn của họ được Thần Thánh và Đời Sống Tâm Linh nói chuyện với họ, nỗi sợ hãi trước sự công bằng của Đức Chúa Trời chiếm lấy họ, và họ thà làm im lặng tiếng nói bên trong đó và không “lãng phí” một suy nghĩ nào cho những lời cảnh báo đó.

35. Anh ta chưa từng suy ngẫm về sự tồn tại của chính mình cũng như về tình trạng tâm hồn và thể xác của mình. Làm sao có thể khác được khi anh ta chỉ là bụi bặm và khốn khổ, miễn là anh ta sống và suy nghĩ theo cách đó? (207, 18)

36. Giáo lý của Ta, vốn luôn là sự giải thích về Luật pháp, đến với các con như con đường dẫn đến Ánh sáng, như lối thoát an toàn cho tinh thần. Tuy nhiên, khi sử dụng quyền tự do ý chí được ban tặng và trong khao khát tìm kiếm con đường cho cuộc đời mình, con người luôn chọn con đường dễ dãi của sự vật chất hóa. Trong quá trình đó, một số người đã hoàn toàn phớt lờ những tiếng gọi của lương tâm, vốn luôn hướng về thế giới tinh thần; và

những người khác đã tạo ra các nghi lễ và nghi thức để tin rằng họ đang bước đi vững chắc trên con đường tinh thần, trong khi thực tế họ cũng ích kỷ không kém những kẻ đã loại bỏ tên và lời của Ta khỏi cuộc đời họ. (213, 51)

37. Con đường đã được mở ra và cánh cửa rộng mở cho bất cứ ai muốn đến với Ta.

38. Con đường hẹp, điều này các con đã biết từ lâu. Không ai không biết rằng luật pháp và giáo huấn của Ta vô cùng trong sạch và bất khuất, để không ai nghĩ đến việc thay đổi chúng theo sự tiện lợi hay ý muốn của mình.

39. Con đường rộng lớn và cánh cổng rộng mở hoàn toàn không phải là điều dẫn linh hồn các con đến ánh sáng, bình an và sự bất tử. Con đường rộng lớn là con đường của sự buông thả, bất tuân, kiêu ngạo và chủ nghĩa vật chất — một con đường mà đa số con người theo đuổi trong nỗ lực trốn tránh trách nhiệm tinh thần và sự phán xét nội tâm của lương tâm mình.

40. Con đường này không thể vô tận, vì nó không chân thật cũng không hoàn hảo. Do đó, vì con đường này, giống như mọi thứ thuộc về con người, đều có giới hạn, nên một ngày nào đó con người sẽ đến cuối con đường, nơi họ sẽ dừng lại để nhìn xuống vực thẳm kinh hoàng, là điểm kết thúc của con đường. Khi đó, sự hỗn loạn sẽ bùng phát trong lòng những ai đã từ lâu rời xa con đường chân chính.

41. Ở một số người, sự hối hận sẽ trỗi dậy, nhờ đó họ sẽ tìm thấy đủ ánh sáng để tự cứu mình; ở những người khác, sự bối rối sẽ ập đến trước một kết cục mà họ cho là bất công và phi lý; còn những người khác nữa sẽ phỉ báng và nổi loạn chống lại Thiên Chúa. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, đây sẽ là khởi đầu của sự trở về với Ánh Sáng. (333, 64-68)

Nỗi khổ tâm của con người

42. Ta không lầm lẫn trong những gì Ta đã tạo dựng; nhưng con người đã lạc lối khỏi con đường và cuộc sống đã được định sẵn; nhưng sớm thôi, họ sẽ trở về với Ta như “Người Con Lạc Lối”, người đã phung phí toàn bộ gia tài của mình.

43. Bằng khoa học của mình, con người đã tạo ra một thế giới mới, một vương quốc giả tạo. Con người đã lập ra luật pháp, dựng lên ngai vàng và trang bị cho mình quyền trượng và vương miện. Nhưng vinh quang của con người thật phù du và ảo tưởng biết bao: chỉ cần một hơi thở yếu ớt của công lý của Ta là đủ để nền tảng của con người rung chuyển, và cả vương quốc của con người sụp đổ. Tuy nhiên, vương quốc của hòa bình, công lý và tình yêu, mà hân không thể chiếm được, lại xa vời với trái tim con người.

44. Niềm vui và sự thỏa mãn mà công việc của con người mang lại cho họ chỉ là ảo tưởng. Trong lòng họ, nỗi đau, sự bất an và thất vọng đang gặm nhấm, ẩn giấu đằng sau nụ cười giả tạo.

45. Đó là những gì con người đã biến cuộc sống thành, và về phần cuộc sống của linh hồn cùng những luật lệ chi phối nó, thì những điều đó đã bị bóp méo, bởi vì người ta đã quên rằng còn có những sức mạnh và yếu tố làm sống động linh hồn, và con người phải duy trì sự kết nối với chúng để chịu đựng được những thử thách và cám dỗ, cũng như vượt qua mọi chướng ngại và nghịch cảnh trên con đường thẳng tiến hướng tới sự hoàn hảo.

46. Ánh sáng đến với mỗi linh hồn từ vô tận không xuất phát từ Mặt Trời; sức mạnh mà linh hồn nhận được từ cõi bên kia không phải là dòng chảy từ Trái Đất; nguồn của tình yêu, sự thật và sức khỏe, thứ làm dịu cơn khát tri thức của linh hồn, không phải là nước của các đại dương hay suối nguồn của các người; không khí bao quanh các người không chỉ là vật chất, nó là nguồn sống, hơi thở và cảm hứng mà linh hồn con người nhận được trực tiếp từ Đấng Tạo Hóa của vạn vật, từ Đấng đã tạo ra sự sống và cai trị nó bằng những luật lệ hoàn hảo và bất biến của Ngài.

47. Nếu con người dành một chút thiện chí để trở lại con đường Chân lý, họ sẽ ngay lập tức cảm nhận được sự vượt ve của hòa bình như một động lực. Nhưng bất cứ khi nào linh hồn bị vật chất chi phối và trở nên vật chất hóa, nó sẽ sa vào móng vuốt của vật chất, và thay vì là chủ nhân của cuộc đời này, là người lái con thuyền của mình, nó sẽ trở thành nô lệ của những yếu đuối và

ham muốn của con người, và bị đắm tàu trong cơn bão.

48. Ta đã nói với các con rằng linh hồn đến trước thân xác, cũng như thân xác đến trước y phục. Thân xác mà các con sở hữu chỉ là bộ y phục tạm thời của linh hồn. (80, 49-53)

49. Ôi, giá như tất cả mọi người đều muốn nhìn thấy ánh sáng đang mọc lên của thời đại này — thì sẽ có biết bao nhiêu hy vọng trong lòng họ! Nhưng họ đang ngủ. Họ thậm chí còn không biết cách đón nhận ánh sáng mà ngôi sao vương giả gửi đến cho họ hàng ngày — ánh sáng đó giống như một hình ảnh phản chiếu của ánh sáng tỏa ra từ Đấng Tạo Hóa.

50. Ánh sáng ấy vượt ve các con và đánh thức các con dậy để đối mặt với cuộc đấu tranh sinh tồn hàng ngày, mà những con người không nhạy cảm với vẻ đẹp của Tạo Hóa lại không dừng lại một chút nào để cảm tạ Ta. Về huy hoàng ấy có thể lướt qua họ mà họ không hề nhận ra, vì họ luôn thức dậy trong lo âu và quên cầu nguyện để tìm kiếm sức mạnh tinh thần nơi Ta.

51. Họ cũng không tìm kiếm sức mạnh cho cơ thể từ những nguồn sống của thiên nhiên. Tất cả đều vội vã chạy đi chạy lại và vất vả lao động mà không biết vì mục đích gì, cứ thế tiến về phía trước mà không có một mục tiêu rõ ràng trước mắt. Chính trong cuộc đấu tranh sinh tồn vô cảm và vô nghĩa này, họ đã vật chất hóa tâm hồn mình và khiến nó trở nên ích kỷ.

52. Khi những luật lệ của tinh thần, vốn là ánh sáng của cuộc sống, bị lãng quên, con người tự hủy diệt lẫn nhau, giết chóc và cướp đoạt miếng ăn của nhau, mà không nghe thấy tiếng nói của lương tâm, không quan tâm, không dừng lại để suy ngẫm. 53. Nhưng nếu có ai hỏi họ đánh giá cuộc sống hiện tại của mình ra sao, họ sẽ ngay lập tức trả lời rằng chưa bao giờ trong quá khứ có nhiều ánh sáng chiếu rọi cuộc sống con người như bây giờ, và khoa học chưa bao giờ tiết lộ cho họ nhiều bí mật đến thế. Nhưng họ sẽ phải nói điều này với một chiếc mặt nạ hạnh phúc trên khuôn mặt, bởi vì trong lòng họ, họ sẽ che giấu tất cả nỗi đau khổ và sự khốn khổ của tâm hồn. (104, 33-34)

54. Ta đã gửi linh hồn xuống để hóa thân trên trái đất và trở thành con người, để nó trở thành chúa tể và chủ nhân của mọi thứ tồn tại trên đó, chứ không phải để nó trở thành nô lệ, nạn nhân, hay kẻ khốn khổ, như Ta thực sự nhìn thấy. Con người là nô lệ của những nhu cầu, đam mê, thói hư tật xấu và sự vô minh của chính mình.

55. Con người là nạn nhân của đau khổ, sai lầm và những biến cố số phận mà sự thiếu thốn sự thăng hoa tâm hồn mang lại cho con trên hành trình qua trần gian. Con người thiếu thốn vì không biết về phần thừa kế mà con đáng được hưởng trong cuộc đời, nên không biết mình có gì và hành xử như thể không có gì.

56. Nhân loại này trước tiên phải thức tỉnh để bắt đầu nghiên cứu

trong cuốn sách của Cuộc Sống Tinh Thần, và rồi sớm thôi, thông qua việc truyền lại thế giới ý tưởng này từ thế hệ này sang thế hệ khác, hạt giống được chúc phúc ấy sẽ xuất hiện, trong đó Lời của Ta sẽ được thực hiện.

57. Ta đã nói với các con rằng một ngày nào đó nhân loại này sẽ đạt đến sự thiêng liêng và biết sống hòa hợp với vạn vật, và linh hồn, trí tuệ và trái tim sẽ đồng hành cùng nhau. (305, 9-11)

Những hành vi sai lầm trên trần gian và hậu quả của chúng

58. Khi Ta thấy con người, bị cuốn vào chiến tranh, giết hại lẫn nhau vì sở hữu những kho báu của thế gian, Ta không thể không so sánh con người với những đứa trẻ nhỏ, tranh cãi vì những thứ không có giá trị. Con người vẫn là những đứa trẻ đang tranh giành nhau vì một chút quyền lực hay một ít vàng. Những tài sản này có ý nghĩa gì so với những đức tính mà những người khác hội tụ trong bản thân?

59. Con người gieo rắc hận thù vào lòng người, gây chia rẽ các dân tộc, không thể so sánh với người dành cả cuộc đời để gieo mầm tình huynh đệ bao trùm vạn vật. Ai gây ra đau khổ cho đồng loại, không thể so sánh với người dành cả cuộc đời để xoa dịu nỗi đau của người lân cận.

60. Mọi người đều mơ ước một ngai vàng trên trần gian, mặc dù từ thuở ban đầu, nhân loại đã chứng kiến ngai vàng trên thế gian này có giá trị ít ỏi đến nhường nào.

61. Ta đã hứa với các người một chỗ trong vương quốc của Ta, nhưng rất ít người đã nhận lấy nó, và đó là bởi vì con người không muốn hiểu rằng thần dân nhỏ bé nhất của Vua các vương quốc thiên đàng còn vĩ đại hơn cả vị quân vương quyền lực nhất trên trái đất.

62. Con người vẫn còn là những đứa trẻ nhỏ; nhưng cơn đại nạn sắp ập đến sẽ khiến họ trải qua quá nhiều điều trong thời gian quá ngắn, đến nỗi họ sẽ sớm trưởng thành từ tuổi thơ này, và rồi — với thành quả của kinh nghiệm — họ sẽ kêu lên:

“Chúa Giêsu, Cha chúng con, đã đúng, hãy đến với Ngài.” (111, 3-7)

63. Con người khao khát sự bất tử trên thế gian và cố gắng đạt được nó qua những công trình vật chất, bởi vì vinh quang trần thế — dù chỉ là tạm thời — lấp lánh trước mắt họ, khiến họ quên đi vinh quang của Thần Khí, vì họ nghi ngờ sự tồn tại của cuộc sống ấy. Chính sự thiếu đức tin và sự thiếu tinh thần đã phủ một lớp màn hoài nghi lên đôi mắt con người. (128, 45)

64. Sự phát triển của con người, những tiến bộ, khoa học và văn minh của họ chưa bao giờ lấy sự thăng hoa của linh hồn làm mục tiêu, vốn là điều cao quý và thánh thiện nhất trong con người. Những khát vọng, tham vọng, mong muốn và lo âu của họ luôn hướng về thế gian này. Tại đây, con người đã tìm kiếm tri thức, tại đây, con người đã tích lũy của cải, tại đây, con người đã tìm kiếm những thú vui, vinh quang, phần thưởng, quyền lực và

danh hiệu, tại đây, con người đã muốn tìm thấy vinh quang của mình.

65. Vì vậy, Ta nói với các con: Trong khi thiên nhiên tiến bước từng bước, không ngừng phát triển theo quy luật của mình hướng tới sự tinh tế và hoàn hảo, thì con người lại tụt hậu, không tiến lên được; và do đó, những biến cố số phận trên trần gian, những thử thách, trở ngại và đòn giáng mà con người gặp phải trên con đường đời. (277, 42)

66. Ta muốn các con có khát vọng, có sự nỗ lực, mơ ước trở nên vĩ đại, mạnh mẽ và khôn ngoan, nhưng là về những giá trị vĩnh cửu của tinh thần.

67. Bởi vì, để đạt được những giá trị đó, cần phải có tất cả các đức tính, như lòng thương xót, sự khiêm nhường, sự tha thứ, sự kiên nhẫn, sự hào hiệp, nói tóm lại: tình yêu. Và tất cả các đức tính đều nâng cao, thanh lọc và hoàn thiện linh hồn.

68. Trong thế giới nghèo nàn này, trong nơi ở tạm bợ này, con người — để trở nên vĩ đại, quyền lực, giàu có hay uyên bác — đã phải trở nên ích kỷ, giả dối, thù hận, tàn nhẫn, thờ ơ, vô nhân đạo và kiêu ngạo, và tất cả những điều đó đã đẩy con người vào sự đối lập cực độ với những gì là Chân lý, Tình yêu, Hòa bình, Trí tuệ chân chính và Công lý. (288, 32)

69. Khi con người khám phá ra chính mình về mặt tinh thần, thì họ cảm nhận được sự hiện diện của Cha mình trong lòng. Nhưng nếu họ không biết mình là ai, cũng không

biết mình đến từ đâu, thì họ cảm thấy Ta xa cách, xa lạ, không thể với tới, hoặc họ vẫn vô cảm.

70. Chỉ có linh hồn đã thức tỉnh mới có thể thâm nhập vào vương quốc của sự thật. Chỉ với khoa học, con người sẽ không thể nhận ra điều đó.

71. Ta thấy con người khao khát tri thức, danh vọng, sức mạnh, giàu có và quyền lực, và Ta đề nghị cho họ những phương tiện để đạt được tất cả những điều đó — nhưng trong những đặc tính chân thật và thiết yếu của nó, trong sự thật tinh thần của nó, chứ không phải trong những điều bên ngoài và xảo trá của thế gian, không phải trong những điều phù du và ảo tưởng.

72. Khi con người dẫn thân vào vật chất và tự giam mình trong không gian hẹp hòi của một thế giới như thế giới của các con, con người sẽ trở nên nghèo nàn, con người sẽ giới hạn và kìm nén linh hồn mình, đối với con người không còn gì khác ngoài những gì con người sở hữu hoặc những gì con người biết. Khi đó, con người cần phải mất tất cả để mở mắt nhìn thấy sự thật, và sau khi nhận ra sai lầm của mình, con người sẽ lại hướng ánh mắt về Vĩnh cửu. (139, 40-43)

Chương 47 - Chủ nghĩa vật chất và chủ nghĩa tâm linh

Tác động của chủ nghĩa vật chất đang thống trị

1. Quả thật, Ta nói với các con, nhiều người sẽ trốn tránh giáo lý của Ta vì sợ phải trở nên thiêng liêng; nhưng đó sẽ không phải là lý trí hay tinh thần nói trong họ, mà là những đam mê thấp hèn của “xác thịt”.

2. Khi một linh hồn sống gắn bó với sự thật, nó sẽ trốn tránh chủ nghĩa vật chất như một người rời khỏi một môi trường ô nhiễm. Linh hồn cao thượng tìm thấy hạnh phúc trong đạo đức — nơi mà hòa bình ngự trị, nơi tình yêu ngự trị. (99, 41-42)

3. Hãy tìm hiểu lời của Ta cho đến khi các con chắc chắn về sự trong sáng và chân lý của nó. Chỉ như vậy, các con mới có thể dũng cảm bước đi trên con đường của mình và kiên định trước sự xâm nhập của những quan niệm vật chất đe dọa linh hồn. Vì chủ nghĩa vật chất là cái chết, là bóng tối, là ách và là chất độc cho linh hồn. Đừng bao giờ đánh đổi ánh sáng hay tự do của linh hồn các con lấy bánh mì trần thế hay những của cải vật chất tầm thường!

4. Thật vậy, Ta nói với các con: Ai tin tưởng vào luật pháp của Ta và kiên trì trong đức tin cho đến cùng, người ấy sẽ không bao giờ thiếu thốn nhu cầu vật chất, và trong những khoảnh khắc kết nối với Thần Khí của Ta, người ấy sẽ luôn nhận được bánh mì sự sống vĩnh cửu nhờ lòng thương xót vô biên của Ta. (34, 61-62)

5. Chủ nghĩa vật chất là một chương ngại vật khổng lồ cản trở sự

phát triển của linh hồn. Nhân loại đã bị chặn lại trước bức tường này.

6. Các con đang sống trong một thế giới mà con người đã có thể phát triển trí tuệ của mình để áp dụng vào khoa học vật chất. Nhưng khả năng phán đoán của con người về sự tồn tại của thế giới tinh thần vẫn còn hạn chế, sự hiểu biết của con người về tất cả những gì không hoàn toàn thuộc về vật chất vẫn còn lạc hậu. (271, 37-38)

7. Những thử thách mà thế giới các con đang trải qua là những dấu hiệu cho sự kết thúc của một thời đại, là sự sụp đổ hoặc cơn hấp hối của một thời kỳ vật chất; vì chủ nghĩa vật chất đã hiện diện trong khoa học, trong những mục tiêu và trong những đam mê của các con. Chủ nghĩa vật chất đã chi phối sự tôn kính của các con dành cho Ta cũng như tất cả những công trình của các con.

8. Tình yêu thế gian, lòng tham lam đối với những thứ trần tục, dục vọng xác thịt, sự đam mê những ham muốn thấp hèn, sự ích kỷ, lòng tự ái và kiêu ngạo là sức mạnh mà các con đã dùng để tạo dựng một cuộc sống theo trí tuệ và ý chí con người của các con, và Ta đã để các con gặt hái những quả của nó, để kinh nghiệm của các con được trọn vẹn.

9. Tuy nhiên, nếu thời đại đang đi đến hồi kết này sẽ được ghi dấu trong lịch sử nhân loại bởi chủ nghĩa vật chất — thì quả thật, Ta nói với các con, thời đại mới sẽ nổi bật bởi tính thiêng liêng của nó. Bởi vì trong

thời đại đó, lương tâm và ý chí của Thần Khí trên Trái Đất sẽ xây dựng nên một thế giới của những sinh linh đầy lòng nhân ái nhờ tình yêu — một cuộc sống mà trong đó người ta cảm nhận được Thần Khí của Cha rung động trong Thần Khí của các con, bởi vì khi đó tất cả những ân sủng và khả năng hiện đang ẩn giấu trong bản thể các con sẽ có vô tận làm lĩnh vực hoạt động. (305, 41-42)

Bản chất của chủ nghĩa tâm linh

10. Chủ nghĩa Tâm linh không phải là sự pha trộn của các tôn giáo. Nó là giáo lý thuần khiết và hoàn hảo nhất trong sự đơn giản của nó, là Ánh sáng của Đức Chúa Trời, đang chiếu xuống tâm hồn con người trong “Thời đại Thứ ba” này. (273, 50)

11. Ta đã gọi Chủ nghĩa Tâm linh là sự mặc khải nói với các con về cuộc sống của Thần linh, dạy các con kết nối trực tiếp với Cha các con, và nâng các con lên trên cuộc sống vật chất.

12. Thật vậy, Ta nói với các con, Chủ nghĩa Tâm linh không phải là điều mới mẻ, cũng không chỉ thuộc về thời đại này, mà là một sự mặc khải đã được tiết lộ ngày càng nhiều theo sự phát triển tâm linh của nhân loại.

13. Vì giáo lý mà Ta ban cho các con là Chủ nghĩa Tâm linh, dạy các con tình yêu hoàn hảo đối với Thiên Chúa và với người lân cận, và mời gọi các con bước vào con đường dẫn đến sự hoàn hảo, nên Chủ nghĩa

Tâm linh cũng chính là điều mà Luật của Thiên Chúa đã dạy các con trong “Thời kỳ Đầu tiên”, và Lời của Đấng Kitô trong Thời kỳ Thứ hai. (289, 20-22)

14. Chủ nghĩa Tâm linh không phải là một tôn giáo; nó chính là giáo lý mà Ta đã truyền bá trên thế giới qua nhân vật Chúa Giê-su để làm kim chỉ nam cho mọi người trong mọi thời đại. Đó là giáo lý của Ta về tình yêu, công lý, sự thấu hiểu và sự tha thứ.

15. Trong “Thời kỳ thứ ba” này, dựa trên sự phát triển về tâm hồn, thể chất và trí tuệ của các con, Ta chỉ nói với các con một cách rõ ràng hơn mà thôi. (359, 60-61)

16. Chủ nghĩa Tâm linh phá bỏ những phong tục và truyền thống do con người đặt ra và đã kìm hãm linh hồn. Chủ nghĩa Tâm linh là sự phát triển và thăng hoa liên tục của linh hồn, linh hồn thanh lọc và hoàn thiện bản thân nhờ những khả năng và phẩm chất của mình, cho đến khi đạt đến Đấng Tạo Hóa. Chủ nghĩa Tâm linh chỉ ra cách thức mà linh hồn thể hiện, cảm nhận và đón nhận Chúa của mình. Chủ nghĩa tâm linh giải phóng linh hồn và đưa nó đến sự phát triển.

17. Tinh thần là sức mạnh và ánh sáng phổ quát, hiện diện trong vạn vật và thuộc về tất cả mọi người. Không ai nên cảm thấy những lời dạy của Ta là xa lạ.

18. Các đặc tính của Thần linh là bất biến, vì chúng là những đức tính của Thần tính của Ta, là những sức mạnh vĩnh cửu. Tuy nhiên, hãy hiểu rằng tùy theo cách các con đã sống,

sự tinh khiết mà các con có thể thể hiện sẽ lớn hơn hoặc nhỏ hơn. (214, 57-59)

Ai có thể xứng đáng được gọi là người theo chủ nghĩa tâm linh?

19. Ai đã đạt được một mức độ tâm linh nhất định nhờ sự kiên trì, sự phát triển và tình yêu đối với những lời dạy của Cha, thì người đó sẽ là một người theo chủ nghĩa tâm linh, ngay cả khi môi miệng họ không thốt ra điều đó.

20. Ai có đức tin và thể hiện lòng quảng đại trong hành động của mình, người đó sẽ phản ánh những gì tâm hồn mình sở hữu. (236, 27-28)

21. Người theo chủ nghĩa tâm linh biết rằng Đấng Toàn Năng hiện diện trong vạn vật, rằng thế giới, vũ trụ và vô tận đều thấm đẫm bản chất và sự hiện diện của Ta.

22. Ai nhận biết và hiểu Ta như vậy, người ấy là một đền thờ sống của Đức Chúa Trời và sẽ không còn vật chất hóa những mặc khải của Thần linh qua các biểu tượng hay hình ảnh nữa. (213, 31-32)

23. Tâm linh là sự mặc khải tiết lộ và dạy cho các con tất cả những gì các con sở hữu và mang trong mình. Nó giúp các con nhận ra rằng các con là tác phẩm của Đức Chúa Trời, rằng các con không chỉ là vật chất, rằng có điều gì đó vượt lên trên “thân xác” của các con, nâng các con lên trên bình diện tự nhiên bao quanh các con và trên bụi bặm của những đam mê.

24. Khi con người đạt được sự tâm linh, mỗi điều răn và mỗi giáo lý sẽ trở thành một phần của ánh sáng linh hồn anh ta. Ngay cả khi trí nhớ của anh ta không giữ lại một câu hay một từ nào trong lời dạy của Ta, anh ta vẫn sẽ mang theo bản chất của chúng trong mình, bởi vì anh ta đã hiểu chúng, bởi vì anh ta cảm nhận và tuân theo chúng. (240, 17-18)

25. Người tu hành tốt là người dù nghèo nàn về của cải vật chất vẫn cảm thấy mình là chủ nhân, giàu có và hạnh phúc, bởi vì người ấy biết rằng Cha yêu thương mình, rằng mình có anh chị em để yêu thương, và rằng những kho tàng của thế gian chỉ là thứ yếu so với sự giàu có của linh hồn.

26. Người nào, dù là chủ sở hữu của các của cải vật chất, biết sử dụng chúng cho những mục đích tốt đẹp và coi chúng như những phương tiện mà Thiên Chúa đã ban cho để hoàn thành một sứ mệnh quan trọng trên trần gian, người đó cũng sẽ là một nhà tâm linh tốt.

27. Không nhất thiết phải nghèo khó, bị khinh miệt hay khốn khổ để được kể vào số những người theo Ta, cũng như không cần phải thuộc về những người đang chịu đau khổ để được Ta yêu thương. Thật vậy, Ta nói với các con rằng, theo ý muốn của Ta, các con luôn phải mạnh mẽ, khỏe mạnh và là chủ nhân của tất cả những gì Ta đã tạo ra cho các con.

28. Khi nào các con mới hiểu được rằng mình là chủ nhân của gia tài, biết trân trọng mọi ân sủng và đặt

mọi thứ vào đúng vị trí của nó trong cuộc sống? (87, 28-30)

Chủ nghĩa tâm linh trong các tôn giáo và giáo phái

29. Ngày nay, con người đang trải qua một thời kỳ hỗn loạn, bởi vì họ chưa hiểu rằng cả cuộc đời và mọi nỗ lực của họ đều nhằm mục đích phát triển tinh thần, với mục tiêu cuối cùng là sự đối thoại giữa tinh thần của họ với Đấng Tạo Hóa.

30. Tôn giáo mà đa số con người ngày nay theo đuổi là chủ nghĩa vật chất.

31. Chừng nào các giáo lý và tôn giáo còn bám vào sự khác biệt của mình, thế giới sẽ tiếp tục nuôi dưỡng hận thù và không thể thực hiện bước quyết định hướng tới sự thờ phượng Đức Chúa Trời chân chính.

32. Nhưng khi nào con người mới có thể hiểu nhau và đoàn kết lại, từ đó thực hiện bước đầu tiên hướng tới tình yêu thương lẫn nhau, nếu vẫn còn những người tự cho mình sở hữu chìa khóa hay bí mật cứu rỗi linh hồn và chìa khóa của cuộc sống vĩnh hằng, và vì thế không công nhận những ai đi theo con đường khác, bởi theo quan điểm của họ, những người đó không xứng đáng để đến với Chúa?

33. Vậy hãy nhận thức rõ mục tiêu thực sự của chủ nghĩa tâm linh, giáo lý của nó đứng trên mọi giáo phái, mọi hệ tư tưởng con người và mọi giáo phái. (297, 38-41)

34. Chủ nghĩa Tâm linh không phải là một giáo lý mới nhằm vượt qua

sự phát triển của các giáo lý tín ngưỡng trong quá khứ — không, nó chính là sự mặc khải giống như của “Thời kỳ” thứ nhất và thứ hai. Nó là nền tảng của tất cả các tôn giáo, mà Ta muốn nhắc nhở nhân loại trong những thời kỳ chia rẽ này, để họ không quên nguồn gốc của mình.

35. Các công trình của con người, các phong tục của họ và cách thức gây ấn tượng với các giác quan để tự tâng bốc và tự hào về các tôn giáo khác nhau của mình, mâu thuẫn với những gì công trình của Ta muốn trình bày trước thế giới. (363, 9)

36. Trong thời đại này, Ta ban cho các con những giáo lý mới để các con suy ngẫm — những giáo lý về tình yêu sẽ cứu rỗi và nâng cao các con, những chân lý, dù đắng cay, nhưng sẽ là ánh sáng trên con đường của các con.

37. Chủ nghĩa tâm linh trong thời đại này, cũng như Kitô giáo trong quá khứ, sẽ bị chống đối và bách hại bằng sự giận dữ, tàn bạo và cuồng nộ ; nhưng giữa cuộc chiến, thế giới tâm linh sẽ hiện ra, thực hiện những phép lạ và chinh phục trái tim.

38. Chủ nghĩa vật chất, sự ích kỷ, kiêu ngạo và tình yêu thế gian sẽ là những thế lực chống lại sự mặc khải này, vốn không mới mẻ cũng không khác biệt so với những gì Ta đã mang đến cho các con trong những thời kỳ trước. Giáo lý mà Ta đã mặc khải cho các con bây giờ, và mà các con gọi là Chủ nghĩa Tâm linh, là cốt lõi của Luật pháp và Giáo lý đã được

mặc khải cho các con trong “Thời kỳ Thứ nhất” và “Thời kỳ Thứ hai”.

39. Khi nhân loại hiểu được sự thật của giáo lý này, sự công bằng của nó và những tri thức vô tận mà nó tiết lộ, họ sẽ xua tan mọi sợ hãi, mọi định kiến khỏi lòng mình và biến nó thành kim chỉ nam cho cuộc đời họ. (24, 48-51)

40. Quả thật, Ta nói với các con, ở khắp mọi nơi trên thế giới đều có những người theo chủ nghĩa tâm linh — những con người đã trưởng thành, những người sẽ mang lại hòa bình cho nhân loại.

41. Nhưng Ta nói với các con rằng sự hợp nhất giữa những người theo chủ nghĩa tâm linh trên toàn thế giới sẽ không diễn ra thông qua việc tổ chức một Giáo hội mới, vì sức mạnh của họ sẽ không phải là vật chất. Sự thống nhất của họ sẽ tồn tại về mặt tư tưởng, lý tưởng và trong hoạt động của họ, và như vậy, sức mạnh của họ sẽ bất khả chiến bại, vì họ đã nhận được sức mạnh đó từ Nguồn Vĩnh Cửu, vốn nằm trong Thần Khí của Ta.

42. Ta truyền cảm hứng về Chân lý của Ta cho tất cả họ và cũng đến với họ, để mọi tạp chất thoát ra khỏi trái tim và trí tuệ của họ, vì những tạp chất đó không được phép hòa lẫn với Ánh sáng của Ta.

43. Tất cả các con đều có nghĩa vụ phải đảm bảo rằng giáo lý tâm linh được giải thích và thể hiện một cách rõ ràng thông qua khả năng tâm linh của các con, chứ không bị pha trộn bởi các học thuyết triết học của con người. (299, 30-32)

44. Quả thật, Ta nói với các con, lịch sử của chủ nghĩa tâm linh sẽ được ghi lại bằng những chữ cái rực rỡ trong lịch sử nhân loại.

45. Chẳng phải dân Israel đã trở nên bất tử nhờ việc giải phóng khỏi ách thống trị của Ai Cập sao? Chẳng phải các Kitô hữu đã trở nên bất tử nhờ tình yêu trong cuộc hành trình chiến thắng của họ sao? Tương tự như vậy, những người theo chủ nghĩa tâm linh sẽ trở nên bất tử trong cuộc đấu tranh vì tự do của tinh thần. (8, 64-65)

Chương 48 - Những ân tứ tâm linh và sự tâm linh hóa

Những khả năng tâm linh của con người

1. Bất cứ khi nào loài người đầy nghi ngờ, hoài nghi và vật chất này gặp phải một sự mặc khải thiêng liêng hay cái mà họ gọi là phép lạ, họ ngay lập tức tìm kiếm lý do hoặc bằng chứng để chứng minh rằng không có công trình siêu nhiên nào cả và phép lạ như vậy cũng chưa từng xảy ra.

2. Khi một người xuất hiện và thể hiện một khả năng tâm linh khác thường, người đó sẽ phải hứng chịu sự chế giễu, nghi ngờ hoặc thờ ơ nhằm bịt miệng họ. Và khi thiên nhiên, với tư cách là công cụ của Thần tính của Ta, cất lên tiếng nói công lý và những lời cảnh báo dành cho loài người, họ lại gán tất cả những điều đó cho sự ngẫu nhiên.

Nhưng chưa bao giờ loài người lại vô cảm, điếc và mù quáng trước mọi điều thiêng liêng, tâm linh và vĩnh cửu như trong thời đại này.

3. Hàng triệu người tự xưng là Kitô hữu, nhưng phần lớn trong số họ không biết giáo lý của Chúa Kitô. Họ tuy khăng định yêu mến tất cả những việc làm mà Ta đã thực hiện khi còn là con người; nhưng qua cách họ tin, suy nghĩ và nhìn nhận sự việc, họ chứng tỏ rằng họ không hiểu bản chất cốt lõi của giáo lý Ta.

4. Ta đã dạy các người về cuộc sống của linh hồn, đã tiết lộ cho các người những khả năng tiềm ẩn trong đó; đó là lý do Ta đến thế gian.

5. Ta đã chữa lành những người bệnh mà không cần thuốc men, nói chuyện với các linh hồn, giải thoát những người bị ám bởi những ảnh hưởng ngoại lai và siêu nhiên, trò chuyện với thiên nhiên, biến đổi từ một con người thành một linh hồn và từ một linh hồn trở lại thành con người, và mỗi công việc trong số đó luôn có mục đích chỉ cho các con con đường phát triển linh hồn. (114, 1-4)

6. Các con có những kho tàng thực sự trong mình, những khả năng và tài năng mà các con thậm chí còn không ngờ tới, và do sự thiếu hiểu biết của mình, các con rơi lệ như những người khốn khó. Các con biết gì về sức mạnh của lời cầu nguyện và sức mạnh của tư tưởng? Các con biết gì về ý nghĩa sâu sắc của sự đối thoại từ linh hồn này sang linh hồn khác? Không gì cả, hỡi loài người vật

chất và có tư tưởng trần tục! (292, 14)

7. Ta mong đợi thế giới hướng đến sự thiêng liêng. Đối với Ta, những tên gọi mà mỗi giáo hội hay giáo phái dùng để phân biệt nhau không có ý nghĩa gì, cũng như sự lộng lẫy ít nhiều của các nghi lễ và hình thức thờ phụng bên ngoài của họ. Những điều đó chỉ tác động đến các giác quan con người, chứ không tác động đến Thần Khí của Ta.

8. Ta mong đợi sự thiêng liêng hóa từ con người, vì nó có nghĩa là sự thăng hoa của cuộc sống, lý tưởng của sự hoàn thiện, tình yêu đối với điều thiện, hướng về sự thật, thực hành hoạt động yêu thương, sự hài hòa với chính mình, điều đó chính là sự hài hòa với người khác và do đó với Thiên Chúa. (326, 21-22)

9. Sự thiêng liêng không có nghĩa là sự sùng bái hời hợt, cũng không đòi hỏi việc thực hành bất kỳ nghi lễ nào, và nó cũng không phải là một hình thức thờ phụng bên ngoài. Sự thiêng liêng có nghĩa là sự phát triển toàn diện của tất cả các khả năng của con người — cả những khả năng thuộc về phần con người của họ, lẫn những khả năng nằm ngoài các giác quan thể xác và là những sức mạnh, phẩm chất, khả năng và giác quan của linh hồn.

10. Tâm linh hóa là việc sử dụng đúng đắn và tốt đẹp tất cả những ân huệ mà con người sở hữu. Tâm linh hóa là sự hài hòa với tất cả những gì xung quanh các con. (326, 63-66)

11. Ngày xưa, Ta đã dạy các con về đức tính cao quý nhất, đó là lòng

thương xót; Ta đã truyền cảm hứng cho trái tim các con và làm cho cảm xúc của các con trở nên nhạy cảm. Bây giờ, Ta tiết lộ cho các con những ân tứ mà linh hồn các con được ban tặng, để các con phát triển và sử dụng chúng nhằm làm điều thiện cho những người xung quanh.

12. Sự hiểu biết về Cuộc Sống Tâm Linh sẽ cho phép các con thực hiện những việc tương tự như những việc Thầy các con đã làm. Hãy nhớ rằng Ta đã nói với các con rằng, nếu các con phát triển khả năng của mình, các con sẽ làm được những điều kỳ diệu thực sự. (85, 20-21)

13. Tất cả các con đều sở hữu những ân tứ của Thánh Linh, những ân tứ này bắt đầu bộc lộ trong “Thời Đại Thứ Ba” này nhờ sự phát triển mà các linh hồn đã đạt được. Trực giác, thị kiến tâm linh, sự mặc khải, lời tiên tri, sự cảm hứng đang hiện ra một cách rõ ràng giữa loài người, và đây là dấu hiệu báo trước một thời đại mới, đó là ánh sáng của Sách Bảy Ấn, hiện đang mở ra ở chương thứ sáu trong thời đại này.

14. Nhưng các con, những ai biết mục đích của những biểu hiện này và hiểu thời đại mà các con đang sống — hãy hướng những ân sủng của Thánh Thần vào con đường của tình yêu. Hãy luôn sẵn sàng để mang đến sự giúp đỡ đầy tình yêu thương, và các con sẽ sống hòa hợp với luật pháp của Ta và sẽ là tấm gương cho đồng loại. Khi đó, các con sẽ là môn đệ của Ta và sẽ được công nhận như vậy. (95, 18)

15. Khi con người biết yêu thương và tha thứ cho nhau, khi lòng khiêm nhường tồn tại trong trái tim và họ đã đạt đến mức tinh thần chiến thắng thể xác, thì “thể xác”, thể gian hay những đam mê sẽ không còn tạo thành tấm màn dày đặc cản trở các con nhìn thấy con đường phía trước hay phía sau mình nữa.

Ngược lại: “Thân xác” được tinh thần hóa nhờ tuân theo giáo lý của Ta sẽ trở thành một người hầu trung thành với những chỉ dẫn của lương tâm, trái ngược với những gì nó đang là ngày nay: một chướng ngại, một cạm bẫy, một tấm màn che trước mắt của tinh thần. (122, 32)

16. Trực giác, vốn là sự nhìn thấy thiêng liêng, khả năng linh cảm và tiên tri, soi sáng trí tuệ và làm cho trái tim đập mạnh hơn trước những thông điệp và tiếng nói mà nó nhận được từ vô tận. (136, 46)

17. Nhờ ân sủng của trực giác, mà Ta đã ban cho tất cả mọi người, các con có thể khám phá ra nhiều điều ẩn giấu trong bí mật của trái tim — nhiều bí kịch không chỉ liên quan đến cuộc sống trần thế của đồng loại các con, mà còn liên quan đến linh hồn của họ.

18. Làm thế nào để thâm nhập vào sự thân mật của những trái tim đó mà không làm tổn thương họ và không làm ô uế những bí mật của họ? Làm thế nào để khám phá những nỗi đau ẩn giấu đang che phủ cuộc sống của những người đồng loại các con? Ta đã nói với các con trong “ ”: Trực giác, khả năng là một

phần của ân sủng tiên tri, và cần được phát triển trọn vẹn trong các con qua cầu nguyện, sẽ chỉ cho các con cách thức để xoa dịu nỗi đau của mỗi người đồng loại. (312, 73-74)

19. Vẫn còn bao nhiêu bí ẩn đối với con người. Con người được bao quanh bởi những thực thể vô hình và vô cảm, những thực thể lẽ ra đã phải trở nên hữu hình và có thể cảm nhận được đối với con người.

20. Một cuộc sống tràn ngập vẻ đẹp và những sự mặc khải đang nhip nhàng trên sự tồn tại của con người, nhưng họ, trong sự mù quáng của mình, vẫn chưa thể nhìn thấy điều đó. (164, 56-57)

21. Một con người được chuẩn bị qua giáo lý của Ta sẽ có khả năng thực hiện những việc làm siêu phàm. Từ linh hồn và thân thể của người ấy sẽ tỏa ra một ánh sáng, một sức mạnh và một năng lực, cho phép người ấy thực hiện những điều mà trí tuệ đơn thuần không thể làm được. (252, 4-5)

22. Đây là thời điểm mà Ánh sáng Thần thánh sẽ chiếu rọi trọn vẹn trong các môn đệ của Ta, những người sẽ bày tỏ những ân tứ của Thánh Linh và chứng minh rằng họ không cần đến của cải trần gian hay khoa học thể gian để làm điều thiện và thực hiện những phép lạ. Họ sẽ chữa lành nhân danh Ta, phục hồi những người bệnh nặng không còn hy vọng, biến nước thành dầu thơm và đánh thức những người chết khỏi nấm mồ. Lời cầu nguyện của họ sẽ có sức mạnh xoa dịu bão tố, làm dịu

các thế lực tự nhiên và chống lại dịch bệnh cùng những ảnh hưởng xấu.

23. Những người bị quỷ ám sẽ được giải thoát khỏi sự ám ảnh, những kẻ bách hại và áp bức họ nhờ Lời, lời cầu nguyện và quyền năng của các môn đệ mới của Ta. (160, 28-29)

24. Tâm linh hóa có nghĩa là sự thanh cao của cảm xúc, sự trong sạch trong cuộc sống, đức tin, tình yêu thương, sự giúp đỡ người lân cận, sự khiêm nhường trước Thiên Chúa và sự kính trọng sâu sắc đối với những ân huệ đã nhận được. Nếu các con có thể đạt được một phần nào đó trong những đức tính này, các con sẽ bắt đầu thâm nhập vào quê hương của tình yêu và sự hoàn hảo bằng cái nhìn tâm linh của mình. Tương tự, khi đạt được sự thánh hóa, các con có thể nói ngay trên trần gian rằng các con đang sống trong Quê hương Thần linh, dù chỉ là trong những khoảnh khắc cầu nguyện của các con. Đồng thời, các con sẽ nhận được ánh sáng tiết lộ cho các con những sự kiện nằm trong tương lai, vì đối với linh hồn đang vươn lên, những điều sắp đến không còn là bí mật nữa.

25. Đúng vậy, các môn đệ, chỉ trong cuộc đời con người, con người mới không biết điều gì sẽ xảy ra trong tương lai, điều gì sẽ đến vào ngày mai. Con người không biết định mệnh của mình, không biết con đường mình phải đi, và kết cục của mình sẽ ra sao.

26. Con người sẽ không thể chịu đựng được sự hiểu biết về tất cả

những thử thách mà anh ta phải vượt qua trong cuộc đời mình. Vì vậy, trong tình yêu thương xót của Ta dành cho anh ta, Ta đã đặt tấm màn bí ẩn giữa hiện tại và tương lai của anh ta, và như vậy đã ngăn chặn trí óc anh ta bị rối loạn nếu anh ta biết tất cả những gì anh ta còn phải trải qua và chịu đựng.

27. Ngược lại, linh hồn, một thực thể được ban cho sức mạnh và được tạo ra cho sự vĩnh cửu, có khả năng biết trước tương lai — ân sủng để nhận ra định mệnh của mình, và sức mạnh để hiểu và chấp nhận mọi thử thách đang chờ đợi. Nó biết rằng ở cuối con đường, nếu con đường đó được đi qua trong sự vâng phục luật pháp, nó sẽ đến được Vùng Đất Hứa, Thiên Đàng của linh hồn, đó là trạng thái thăng hoa, thanh khiết và hoàn hảo mà cuối cùng nó sẽ đạt được.

28. Các con không thể đạt đến trình độ thánh hóa của Thầy để biết được số phận dành cho các con là gì, tương lai sẽ mang lại điều gì cho các con; nhưng nhờ sự thăng hoa nội tâm của các con, Ta sẽ cho các con cảm nhận được sự gần kề của một sự kiện nào đó.

29. Khả năng cảm nhận này, cái nhìn tâm linh về tương lai này, sự hiểu biết về số phận của các con, các con sẽ chỉ đạt được khi bản thể của các con, bao gồm thể xác và linh hồn, dần dần phát triển cao hơn trên con đường tâm linh hóa, đó là đức tin, sự chân thành, tình yêu đối với cuộc sống, tình yêu và sự sẵn lòng giúp đỡ những người lân cận,

sự khiêm nhường và tình yêu đối với Chúa của các con. (160, 6-9, 13-14)

30. Hãy tỉnh táo để các con không chống lại những người cũng như các con, đang lên đường để hoàn thành những sứ mệnh được Thần Tính của Ta giao phó — để các con có thể nhận ra các tiên tri chân chính và các tiên tri giả, xác nhận công việc của những người này và phá hủy công việc của những người kia.

31. Vì đây là thời điểm mà mọi thế lực đã đứng lên chiến đấu. Hãy nhìn xem, điều thiện đang chiến đấu chống lại điều ác, ánh sáng chống lại bóng tối, tri thức chống lại sự vô minh, hòa bình chống lại chiến tranh. (256, 66)

Điều kiện và đặc điểm của tâm linh chân chính

32. Hãy biết rằng trong mỗi con người đều có một Giu-đa. Vàng, các môn đệ, vì trong trường hợp của các con, thân xác chính là Giu-đa của linh hồn; chính thân xác là thứ chống lại ánh sáng của sự thiêng liêng, là thứ rình rập linh hồn để đẩy nó vào chủ nghĩa vật chất, vào những đam mê thấp hèn.

33. Nhưng chỉ vì thân xác đưa các con đến bờ vực thẳm, các con không nên lên án nó. Không, vì các con cần nó cho sự tiến bộ của mình và phải vượt qua nó bằng sự thiêng liêng hóa, giống như Ta đã vượt qua Giu-đa bằng tình yêu của Ta. (150, 67-68)

34. Trước khi các con lên đường để giảng dạy các nguyên tắc sống của

Ta và trình bày nội dung của chúng, các con phải bắt đầu tuân theo giáo lý mà Ta đã mặc khải cho các con, bằng cách yêu thương những người lân cận, sống một cuộc đời hướng về tinh thần và gieo rắc con đường của các con bằng những hành động yêu thương và ánh sáng. Nếu các con không làm điều này, Ta nói với các con ngay từ bây giờ rằng các con chưa hiểu được chủ nghĩa tâm linh. Nó tiết lộ cho các con bản chất thực sự của các con, nhờ nó các con có thể hình dung rõ ràng về Cha các con và nhận ra chính mình.

35. Đúng là để đạt được sự thăng hoa về mặt tinh thần, các con cần phải có sự từ bỏ, nỗ lực và tinh thần hy sinh nhất định. Nhưng khi khát vọng về một cuộc sống cao cả hơn thức tỉnh trong các con, khi tình yêu bắt đầu tỏa sáng trong bản thể các con, hoặc khi khao khát về thế giới tâm linh bắt đầu nảy sinh, thì thay vì là sự hy sinh hay từ bỏ, việc loại bỏ mọi điều vô ích, có hại hay xấu xa trong các con sẽ trở thành niềm vui. (269, 46-47)

36. Hãy luôn ý thức rằng trước mặt Ta, các con đều bình đẳng, rằng các con đều có cùng một nguồn gốc và cùng một mục tiêu, dù bề ngoài mỗi số phận có thể khác nhau.

37. Đừng bao giờ quên rằng tất cả các con đều phải đến với Ta, điều đó có nghĩa là tất cả các con — dù bằng những cách khác nhau — đều phải tích lũy những công đức cần thiết để đạt đến đỉnh cao tinh thần cao nhất. Vì vậy, đừng bao giờ coi ai là kém cỏi.

38. Sự kiêu ngạo không bao giờ được phép bén rễ trong người theo chủ nghĩa tâm linh. Ngược lại, sự khiêm tốn chân thật phải luôn là người bạn đồng hành của họ, khi đó những hành động của họ, thay vì làm mù mắt người khác bằng ánh sáng giả tạo, sẽ được lòng những người xung quanh. (322, 32-34)

39. Những người gieo hạt tốt của chủ nghĩa tâm linh sẽ không bao giờ nổi bật bởi những điều bên ngoài hay vật chất. Họ sẽ không có trang phục, huy hiệu hay cách nói chuyện đặc biệt nào. Mọi hành động của họ đều thể hiện sự đơn giản và khiêm tốn. Tuy nhiên — nếu họ nổi bật bởi điều gì, đó sẽ là lòng bác ái và sự thăng hoa tâm linh của họ.

40. Những nhà truyền giáo chân chính của chủ nghĩa tâm linh sẽ không được chú ý bởi tài hùng biện của họ, mà bởi sự khôn ngoan và giản dị trong lời nói của họ, và trên hết là bởi sự chân thật trong hành động và sự tốt lành trong cuộc sống của họ. (194, 24-25)

41. Tâm linh là sự sáng suốt, là sự đơn giản, là sự hiến dâng cho tình yêu và là cuộc đấu tranh để đạt đến sự hoàn hảo của linh hồn. (159, 64)

Tác động đầy phước lành của tâm linh

42. Thông qua sự thiêng liêng hóa, con người đạt được một mức độ thăng hoa, cho phép họ tiếp nhận những ý tưởng vượt xa những gì trí tuệ của họ có thể dự đoán, và có quyền lực đối với thế giới vật chất.

43. Hãy suy ngẫm: Nếu sự thăng hoa tinh thần của linh hồn được áp dụng vào việc nghiên cứu sự sáng tạo vật chất mà thiên nhiên trình bày trước mắt các bạn, hoặc vào bất kỳ mục tiêu nào khác của con người, thì các bạn có thể hình dung ra những thành quả mà các bạn có thể gặt hái được, nếu những khám phá của các bạn không chỉ nhờ vào sự nghiên cứu bằng trí tuệ, mà còn nhờ vào sự mặc khải tinh thần mà Đấng đã tạo ra vạn vật ban cho các bạn. (126, 26-27)

44. Khi con người đạt được sự thiêng liêng hóa, họ sẽ trở thành những sinh vật vượt trội hơn tất cả những gì xung quanh họ. Bởi vì cho đến nay, họ chỉ là những sinh vật yếu đuối, bị phơi bày trước các lực lượng, sức mạnh và ảnh hưởng của tự nhiên, những thứ không nên vượt trội hơn con người, vì chúng không đứng trên con người. (280, 29)

45. Thật vậy, Ta nói với các con, sự thánh hóa cũng sẽ được truyền lại, vì vậy các con nên nỗ lực truyền đạt cho con cái mình sự trong sạch của trái tim và khả năng tiếp nhận những điều thuộc về tinh thần. Chúng sẽ cảm ơn các người, vì các người đã tỏ lòng nhân từ khi ban cho chúng một thân thể không bị chi phối bởi những đam mê, với một trí tuệ sáng suốt, một trái tim nhạy cảm và một linh hồn luôn tỉnh thức trước tiếng gọi của lương tâm. (289, 65)

46. Mục đích duy nhất của công việc của Ta là sự thiêng liêng hóa

của tất cả mọi người, vì trong sự thiêng liêng hóa, họ sẽ trở thành một và hiểu nhau. Trong sự thiêng liêng hóa, họ sẽ thấy những tên gọi, những hình thức bên ngoài của các tôn giáo của họ biến mất, những thứ đã là nguyên nhân gây ra sự chia rẽ tinh thần của họ, vì mỗi người đã giải thích Thượng Đế của mình theo những cách khác nhau.

47. Ngay khi tất cả tiến gần đến sự thiêng liêng trên những con đường khác nhau của mình, họ sẽ hiểu rằng điều duy nhất họ thiếu là giải thoát khỏi chủ nghĩa vật chất để có thể giải thích về mặt tinh thần những gì họ luôn hiểu theo nghĩa vật chất.

48. Tâm linh hóa là tất cả những gì Ta yêu cầu ở con người trong thời đại này, khi đó, trong phạm vi những gì được phép, họ sẽ thấy những lý tưởng cao cả nhất của mình được thực hiện và những xung đột nặng nề nhất được giải quyết. (321, 22-23, 29)

XI Nhân loại

Chương 49 - Tôn giáo và Tư pháp

Không có tôn giáo hay giáo phái nào là duy nhất đúng đắn

1. Ta không đến để khơi dậy sự cuồng tín tôn giáo trong lòng con người; giáo lý của Ta rất xa với việc dạy những điều sai lầm; Ta muốn sự cải thiện, đức tin, lòng bác ái, sự

thăng hoa tinh thần. Cuồng tín là một tấm vải đen che mắt, là niềm đam mê không lành mạnh, là bóng tối. Hãy tỉnh táo để hạt giống xấu xa này không xâm nhập vào trái tim các con. Hãy nhớ rằng chủ nghĩa cuồng tín đôi khi có vẻ ngoài giống như tình yêu.

2. Hãy hiểu rằng bóng tối này đã bao trùm nhân loại trong thời đại này. Hãy nhận ra rằng, mặc dù các dân tộc ngoại đạo đã biến mất khỏi trái đất và phần lớn nhân loại tuyên xưng sự thờ phượng Đức Chúa Trời chân thật, nhưng con người vẫn không biết Ta cũng như không yêu mến Ta; vì chiến tranh, hận thù và sự thiếu hòa hợp của họ là bằng chứng cho thấy họ vẫn chưa để Ta sống trong lòng mình.

3. Trên bóng tối của sự cuồng tín tôn giáo và sự thờ thần tượng này, những cơn bão lớn đang đến gần, sẽ thanh tẩy sự thờ phượng tinh thần của nhân loại này. Khi công việc này hoàn thành, cầu vồng hòa bình sẽ tỏa sáng trong vô tận. (83, 60-62)

4. Ta đã cho phép các tôn giáo tồn tại trên trái đất, vì chúng là những con đường dẫn linh hồn đến với Thiên Chúa. Mọi tôn giáo dạy điều thiện và tình yêu, ca ngợi lòng thương xót, đều là tốt, vì chúng chứa đựng ánh sáng và chân lý. Khi con người suy đồi trong đó và biến điều vốn tốt thành điều xấu, con đường ấy sẽ bị chôn vùi dưới chủ nghĩa vật chất và tội lỗi.

5. Vì vậy, trong thời đại này, Ta lại chỉ cho các con thấy sự thật của Ta, là con đường, là bản chất của sự

sống và là luật pháp, để các con tìm kiếm luật pháp này, là ngọn hải đăng và ngôi sao dẫn đường, vượt qua các hình thức và nghi lễ, vượt qua mọi điều thuộc về con người. Ai tìm kiếm Ta như vậy sẽ là người theo chủ nghĩa tâm linh. (197, 10-11)

6. Không ai sẽ bị lạc lối; một số người sẽ đến đích sớm hơn trên con đường mà Ta đã chỉ cho các con, và những người khác sẽ đến muộn hơn trên những con đường mà họ đang đi.

7. Trong tất cả các tôn giáo, con người có thể chấp nhận giáo lý mà họ cần để trở nên tốt đẹp. Nhưng nếu họ không đạt được điều đó, thì họ sẽ đổ lỗi cho tôn giáo mà họ theo, và vẫn là con người như họ vốn dĩ.

8. Tất cả các tôn giáo đều là những con đường; có những con đường hoàn hảo hơn những con đường khác, nhưng tất cả đều hướng tới điều thiện và nỗ lực để đến với Cha. Nếu có điều gì đó trong tôn giáo mà các con biết không làm các con hài lòng, thì đừng mất niềm tin vào Ta. Hãy đi trên con đường của tình yêu thương, và các con sẽ tìm thấy sự cứu rỗi, vì con đường của Ta được chiếu sáng bởi sức mạnh của tình yêu. (114, 43)

9. Các tôn giáo là những con đường nhỏ dẫn các linh hồn đến con đường chân chính, trên đó họ có thể từng bước leo lên cho đến khi đến với Ta. Chừng nào con người trên trái đất còn theo các tôn giáo khác nhau, họ sẽ còn chia rẽ. Nhưng một khi họ đã

bước trên con đường của tình yêu và sự thật, họ sẽ được hiệp nhất, họ sẽ trở thành một với ánh sáng duy nhất đó; vì chỉ có một sự thật duy nhất. (243, 5)

10. Sự hợp nhất các tôn giáo sẽ đến khi tinh thần con người vượt lên trên chủ nghĩa vật chất, trên các truyền thống, định kiến và sự cuồng tín. Khi đó, con người sẽ hợp nhất về mặt tinh thần trong một nghi lễ thờ phượng duy nhất: đó là làm điều thiện vì tình yêu đối với Thiên Chúa và người lân cận. Khi điều này xảy ra, nhân loại sẽ bước vào một thời kỳ hoàn thiện. (187, 43)

11. Sự chia rẽ tinh thần của con người là do một số người đã sử dụng một cành (của cây mặc khải thần thánh) và những người khác sử dụng một cành khác. Chỉ có một cây, nhưng cành của nó thì nhiều. Nhưng con người không muốn hiểu giáo lý của Ta theo cách đó, và những tranh cãi đã chia rẽ họ và làm sâu sắc thêm những bất đồng quan điểm. Mỗi người đều tin rằng mình sở hữu sự thật, mỗi người đều cảm thấy mình đúng. Nhưng Ta nói với các con: Miễn là các con chỉ nắm trái của một cành duy nhất và từ chối những cành còn lại, các con sẽ không nhận ra rằng tất cả các trái đều xuất phát từ cây thiêng liêng, và chỉ khi kết hợp lại, chúng mới tạo nên sự thật trọn vẹn.

12. Khi Ta nói với các con về những chân lý này, đừng nghĩ rằng Thầy đang đề cập đến các hình thức thờ cúng bên ngoài của các tôn giáo

khác nhau, mà là nguyên tắc cơ bản mà mỗi tôn giáo đều dựa vào.

13. Một cơn gió bão mạnh mẽ đang nổi lên. Những cơn gió mạnh làm rung chuyển cây, khiến các loại trái cây khác nhau rơi xuống, và chúng sẽ được nếm thử bởi những người trước đây chưa từng biết đến chúng.

14. Sau đó, họ sẽ nói: “Chúng ta đã lầm lạc và mù quáng biết bao khi — bị thúc đẩy bởi sự cuồng tín — chúng ta từ chối tất cả những trái cây mà anh em chúng ta dâng tặng, chỉ vì chúng ta không biết đến chúng!”

15. Một phần ánh sáng của Ta hiện diện trong mỗi nhóm người, trong mỗi cộng đồng. Vì vậy, đừng ai tự hào rằng mình sở hữu toàn bộ sự thật. Vậy hãy hiểu rằng: Nếu các con muốn tiến sâu hơn vào cốt lõi của Vĩnh Hằng, nếu các con muốn đi xa hơn nơi các con đã đến, thì trước tiên các con phải hợp nhất những hiểu biết của người này với người kia, và như vậy với tất cả những người khác. Khi đó, từ sự hài hòa này sẽ tỏa ra một ánh sáng rõ ràng và rất rực rỡ, thứ mà các con đã tìm kiếm trên thế gian này mà chưa tìm thấy.

16. “Hãy yêu thương nhau”, đây là chân ngôn của Ta, là điều răn cao nhất của Ta dành cho loài người, bất kể tín ngưỡng hay tôn giáo.

17. Hãy đến gần nhau hơn bằng cách thực hiện điều răn tối cao này, và các con sẽ thấy Ta hiện diện trong mỗi người trong các con. (129, 36-41)

Sự thù địch với sự phát triển của các tôn giáo

18. Đối với con người, cuộc sống trần thế quan trọng hơn cuộc sống tinh thần, mặc dù họ thường nhận thức được rằng cuộc sống trần thế là tạm bợ còn cuộc sống tinh thần là vĩnh cửu. Đây là lý do tại sao, mặc dù đã tiến bộ về văn minh và khoa học, họ vẫn dậm chân tại chỗ về mặt tinh thần và chìm đắm trong giấc ngủ của các tôn giáo.

19. Hãy xem xét từng tôn giáo một, và các bạn sẽ thấy rằng không có tôn giáo nào cho thấy bằng chứng về sự phát triển, sự mở rộng hay sự hoàn thiện. Mỗi tôn giáo đều được tuyên bố là chân lý tối cao; nhưng vì những người theo đạo đó cho rằng họ đã tìm thấy và nhận ra tất cả trong đó, nên họ không nỗ lực để tiến thêm một bước nào nữa.

20. Những mặc khải thiêng liêng, luật pháp của Đức Chúa Trời, giáo lý và những lời truyền đạt của Ta đã giúp các người hiểu rõ ngay từ đầu rằng con người là một sinh vật phải trải qua quá trình phát triển. Vậy tại sao không có giáo phái nào trong số các người xác nhận và kiểm chứng sự thật này?

21. Ta nói với các người: Chỉ có giáo lý nào đánh thức linh hồn, thắp sáng ánh sáng trong nó, nuôi dưỡng nó và tiết lộ cho nó những gì nó ẩn chứa bên trong, nâng đỡ nó mỗi khi nó vấp ngã, và giúp nó tiến bước mà không dừng lại — chỉ có giáo lý đó mới được sự thật soi sáng. Nhưng chẳng phải đây chính là điều mà sự

dạy dỗ của Ta đã tiết lộ cho các người trong mọi thời đại sao?

22. Tuy nhiên, từ lâu các con đã đứng yên về mặt tinh thần, vì các con lo lắng nhiều hơn về những gì liên quan đến cuộc sống của các con trên trần gian hơn là những gì liên quan đến linh hồn các con. Nhưng để không từ bỏ hoàn toàn khía cạnh tinh thần, các con đã thiết kế các tôn giáo của mình sao cho chúng không cản trở chút nào việc các con hoàn thành công việc và nghĩa vụ của mình trên trần gian.

23. Khi các con tuân theo truyền thống tôn giáo đó, các con nghĩ rằng mình đang làm vừa lòng Đức Chúa Trời, các con tìm cách xoa dịu lương tâm mình và tin rằng mình đang đảm bảo việc vào Nước Trời.

24. Thật là vô minh, hỡi loài người! Khi nào các con mới thức tỉnh trước thực tại? Các con không nhận ra rằng khi tuân theo các nghi lễ tôn giáo, các con không dâng hiến gì cho Ta, và linh hồn các con cũng ra về tay trắng sao?

25. Khi các con rời khỏi nhà thờ và nói: “Giờ thì tôi đã hoàn thành nghĩa vụ đối với Đức Chúa Trời”, các con đã sa vào một sai lầm lớn, vì các con nghĩ rằng đã dâng hiến cho Ta điều gì đó, mặc dù các con phải biết rằng các con không thể dâng hiến gì cho Ta, nhưng lại có thể nhận được nhiều điều từ Ta và mang lại nhiều điều cho chính mình.

26. Các con tin rằng việc tuân giữ luật pháp chỉ giới hạn ở việc đến những nơi đó, và đây là một sai lầm lớn nữa. Bởi vì những nơi đó phải là

trường học, nơi học sinh học để chuẩn bị cho tương lai. Khi trở lại cuộc sống hàng ngày, học sinh phải áp dụng bài học đã học vào thực tế, đó mới là sự tuân giữ luật pháp thực sự. (265, 22-27)

Mối quan hệ giữa tôn giáo và khoa học

27. Từ thuở khai thiên lập địa, những sứ giả của Luật pháp và Giáo lý của Thần linh đã có các nhà khoa học làm đối thủ. Giữa hai bên đã nổ ra những cuộc chiến lớn, và đã đến lúc Ta nói với các con về những cuộc tranh cãi này.

28. Ta đã tạo ra thế giới này để làm nơi cư ngụ tạm thời cho các linh hồn nhập thể. Nhưng trước khi họ đến cư ngụ ở đây, Ta đã ban cho họ những khả năng của Thần Khí, Trí Tuệ và Ý Chí.

29. Ta đã biết trước số phận và sự phát triển của các tạo vật của Ta. Ta đã đặt vào lòng đất, bên trong, bề mặt và bầu khí quyển của nó tất cả các yếu tố cần thiết cho sự duy trì, nuôi dưỡng, phát triển và cả sự sáng khoái của con người. Nhưng để con người có thể khám phá những bí mật của thiên nhiên như nguồn gốc của sự sống, Ta đã cho phép trí tuệ của họ thức tỉnh. Như vậy, những bước đầu của khoa học đã được tiết lộ cho con người, mà tất cả các con đều có khả năng tiếp cận, mặc dù luôn có những người có tài năng vượt trội, những người có sức mệnh khai phá bí mật về sức mạnh và các yếu tố của thiên nhiên vì lợi ích và niềm vui của nhân loại.

31. Ta cũng đã sai những bậc vĩ nhân xuống trần gian để họ tiết lộ cho các con về cuộc sống siêu nhiên — cuộc sống vượt lên trên tự nhiên này, vượt ra ngoài khoa học. Thông qua những sự mặc khải này, người ta đã cảm nhận được sự tồn tại của một Đấng toàn năng, sáng tạo, hùng mạnh và hiện diện khắp nơi, Đấng dành cho con người một cuộc sống sau khi chết, đó là cuộc sống vĩnh cửu của linh hồn.

32. Nhưng vì những người này mang theo sứ mệnh tâm linh còn những người kia mang theo sứ mệnh khoa học, nên cả hai bên, tôn giáo và khoa học, đã luôn đối đầu nhau như kẻ thù trong cuộc chiến.

33. Hôm nay Ta nói với các con rằng vật chất và tinh thần không phải là những lực lượng đối lập; giữa hai bên phải có sự hài hòa. Ánh sáng là những mặc khải tinh thần của Ta, và ánh sáng cũng là những mặc khải và khám phá của khoa học. Nhưng nếu các con đã nghe Ta nói rằng Ta thường chỉ trích công trình của các nhà khoa học, thì đó là vì nhiều người trong số họ đã lạm dụng năng lượng, những yếu tố và sức mạnh trước đây chưa được biết đến của tự nhiên cho những mục đích hủy diệt, thù địch, hận thù và báo thù, sự thống trị trần thế và tham vọng quyền lực vô độ.

34. Ta có thể nói với các con rằng, đối với những ai đã thực hiện sứ mệnh của mình với tình yêu và ý định tốt đẹp — những ai đã bước vào kho tàng bí mật của Ta một cách tôn kính và khiêm nhường — Ta đã

vui mừng khi tiết lộ cho họ những bí mật vĩ đại vì lợi ích của Con gái Ta, loài người.

35. Kể từ thuở khai thiên lập địa, khoa học đã thúc đẩy nhân loại bước vào con đường tiến bộ vật chất, trên con đường đó, con người đã tìm thấy những thành quả của khoa học ở mỗi bước đi — có những thành quả ngọt ngào và cũng có những thành quả đắng cay.

36. Giờ đây đã đến lúc các con phải hiểu rằng mọi ánh sáng đều thuộc về Thần Khí của Ta, rằng mọi sự sống đều xuất phát từ Thần Tính của Ta, bởi vì Ta là kho báu bí mật, là nguồn gốc và khởi nguyên của toàn bộ sự sáng tạo.

37. Những cuộc đấu tranh giữa tinh thần và khoa học sẽ biến mất khỏi cuộc sống con người đến mức tinh thần và khoa học sẽ hợp nhất trong một ánh sáng duy nhất, chiếu sáng con đường của con người đến vô tận. (233, 25-34)

Sự khắc nghiệt và bất công của hệ thống tư pháp trần gian

38. Ta đến để bãi bỏ những luật lệ sai lầm của các người, để chỉ những luật lệ được hình thành bởi các điều răn của Ta và phù hợp với sự khôn ngoan của Ta mới cai trị các người. Luật pháp của Ta được định hình bởi tình yêu, và vì chúng xuất phát từ thần tính của Ta, nên chúng bất biến và vĩnh cửu, trong khi luật pháp của các người thì phù du, đôi khi tàn nhẫn và ích kỷ.

39. Luật pháp của Cha được tạo nên từ tình yêu, từ lòng nhân từ, nó

giống như một loại dầu thơm mang lại sự an ủi và nâng đỡ người phạm tội, để họ có thể chịu đựng việc đền bù cho những lỗi lầm của mình. Luật Tình Yêu của Cha luôn ban cho kẻ phạm tội cơ hội rộng lượng để đổi mới đạo đức, trong khi luật pháp của các con, ngược lại, làm nhục và trừng phạt kẻ đã phạm tội, và thường cả những người vô tội và yếu đuối.

40. Trong hệ thống tư pháp của các con có sự khắc nghiệt, sự trả thù và thiếu lòng thương xót. Luật của Đấng Christ mang sức thuyết phục đầy tình yêu, công lý vô tận và sự ngay thẳng tốt bậc. Chính các con là những người phán xét chính mình, còn Ta là Đấng Bào Chữa không mệt mỏi của các con; nhưng các con phải biết rằng có hai cách để đền bù cho những sai lầm của mình: một là bằng tình yêu và một là bằng đau khổ.

41. Hãy tự mình lựa chọn, các con vẫn còn được hưởng ân huệ của tự do ý chí. (17, 46-48)

42. Ta là Thẩm phán Thần thánh, người không bao giờ đưa ra bản án nặng hơn lỗi lầm. Có bao nhiêu người tự cáo tội trước Ta, Ta lại thấy họ trong sạch. Ngược lại, có bao nhiêu người khoe khoang sự trong sạch của mình, Ta lại thấy họ hư hỏng và có tội.

43. Công lý của loài người thật bất công biết bao! Bao nhiêu nạn nhân của những quan tòa tồi tệ phải đền tội cho những lỗi lầm của người khác! Bao nhiêu người vô tội đã phải chứng kiến song sắt nhà tù

đóng lại trước mắt mình, trong khi kẻ có tội lại tự do đi lại và âm thầm mang theo gánh nặng của những vụ trộm cắp và tội ác. (135, 2-3)

44. Vì tư pháp loài người không hoàn hảo, nên các nhà tù của các người đầy ắp những nạn nhân, và các nơi hành quyết đã bị vấy bẩn bởi máu của những người vô tội. Ôi, Ta thấy biết bao tội phạm đang hưởng tự do và sự kính trọng trên thế gian này, và các người đã dựng lên biết bao tượng đài để tôn vinh ký ức của những kẻ đồi bại!

45. Nếu các con có thể nhìn thấy những sinh linh này khi họ sống trong Thế giới Tâm linh và ánh sáng bừng lên trong tâm hồn họ! Thay vì những sự tôn vinh vô nghĩa và vô ích, các con sẽ gửi đến họ một lời cầu nguyện để an ủi họ trong sự hối hận nặng nề của họ. (159, 44-45)

Sự tự mãn cứng lòng của con người

46. Hãy để tình yêu dẫn dắt các con, để các con trở thành những sứ giả chân chính của Đấng An Ủi Thần Thánh. Bởi vì các con, những người chưa từng rơi xuống vực thẳm, luôn sẵn sàng chỉ trích và phán xét. Các con kết án những người lân cận mà không có chút lòng trắc ẩn nào, và đó không phải là giáo lý của Ta.

47. Nếu trước khi phán xét, các con tự nhìn lại bản thân và những lỗi lầm của mình — Ta đảm bảo với các con, phán quyết của các con sẽ nhân ái hơn. Các con coi những người trong nhà tù là xấu xa, và xem những người trong bệnh viện là

những kẻ bất hạnh. Các con tránh xa họ mà không nhận ra rằng họ xứng đáng được bước vào Vương quốc Tình yêu của Ta. Các con không muốn nghĩ rằng họ cũng có quyền đón nhận những tia nắng mặt trời, vốn được tạo ra để ban sự sống và hơi ấm cho mọi sinh linh, không có ngoại lệ nào cả.

48. Những người bị giam giữ trong các nơi đền tội thường là những tấm gương mà con người không muốn nhìn vào, vì họ biết rằng hình ảnh mà tấm gương đó phản chiếu lại cho họ, trong nhiều trường hợp, sẽ là một lời buộc tội. (149, 51-53)

Tư pháp trần gian như một điều ác cần thiết

49. Hệ thống tư pháp hiện hữu trên trần gian vẫn chưa thể hiện những việc làm công bằng. Ta có thể thấy sự thiếu lòng thương xót, sự thiếu thấu hiểu và sự cứng cõi của lòng người. Tuy nhiên, mỗi người vẫn sẽ nhận được phán quyết hoàn hảo của mình.

50. Ta đã cho phép những thử thách này, và chừng nào con người còn không tuân giữ luật pháp của Ta, chừng nào họ còn quay lưng lại với việc tuân theo các điều răn của Ta, thì trên trần gian sẽ vẫn có người làm tan nát trái tim họ, làm tổn thương họ.

51. Nếu các con tuân giữ luật pháp, thì trên thế gian này sẽ không cần đến các quan tòa, sẽ không có hình phạt, các con sẽ không cần đến các chính phủ. Mỗi người sẽ tự quyết định hành động của mình, và tất cả

sẽ được Ta cai trị. Tất cả các con sẽ được truyền cảm hứng từ các luật pháp của Ta, và hành động của các con sẽ luôn nhân ái, hướng đến sự thăng hoa tinh thần và tình yêu thương.

52. Nhưng nhân loại đã rơi xuống những vực thẳm sâu thẳm: sự vô đạo đức, thói xấu, tội lỗi đã chiếm lĩnh trái tim con người, và đây là hậu quả: các con phải uống những chén đắng, phải chịu sự sỉ nhục từ những người, dù là anh em của các con, nhưng lại nắm quyền lực trên đất.

53. Nhưng hãy khiêm nhường, hãy kiên nhẫn chịu đựng những phán quyết, hãy nhớ rằng Ta là Đấng Phán Xét Hoàn Hảo. (341, 53)

Chương 50 - Giáo dục và Khoa học

Sự kiêu ngạo và tự hào về kiến thức

1. Ta hỏi những con người thời đại này, những người tự cho mình là những người tiên tiến nhất trong toàn bộ lịch sử thế giới: Với tất cả tài năng của các người, các người có tìm ra được một cách nào để tạo ra hòa bình, giành được quyền lực và đạt được sự thịnh vượng mà không giết hại, hủy diệt hay nô lệ hóa những người lân cận của các người không? Các người có tin rằng sự tiến bộ của các người là thật và chân chính khi các người lăn lộn trong bùn lầy về mặt đạo đức và lang thang trong bóng tối về mặt tinh

thần không? Ta không chống lại khoa học, vì chính Ta đã ban cho loài người; điều Ta phản đối là mục đích mà các người đôi khi sử dụng nó. (37, 56)

2. Nhân loại, con gái của Ánh sáng, hãy mở mắt ra, hãy nhận ra rằng các con đang sống trong thời đại của Thần linh!

3. Tại sao con lại quên Ta và muốn so sánh sức mạnh của con với sức mạnh của Ta? Ta nói với con rằng Ta sẽ trao quyền trượng vào tay con vào ngày mà một nhà khoa học dùng khoa học của mình để tạo ra một sinh vật giống các con, ban cho nó linh hồn và ban cho nó một tinh thần. Nhưng thành quả của con trước tiên sẽ là một điều khác. (125, 16-17)

4. Tại sao đã và đang có những con người, sau khi đã làm quen với khoa học nhân loại nhờ sử dụng những khả năng mà Đấng Tạo Hóa đã ban cho họ, lại dùng chính khoa học đó để chống lại và từ chối khoa học thần thánh? Bởi vì sự kiêu ngạo của họ không cho phép họ bước vào kho tàng của Chúa với sự khiêm nhường và kính trọng, và họ tìm kiếm mục tiêu và ngai vàng của mình trên thế gian này. (154, 27)

5. Ngày nay, con người cảm thấy mình vĩ đại, họ nâng cao nhân cách của mình và xấu hổ khi nói “Thiên Chúa”. Họ đặt cho Ngài những tên gọi khác để không làm tổn hại đến sự kiêu ngạo của mình, để không rời khỏi bệ đá của địa vị xã hội. Vì vậy, họ gọi Ta là: Trí Tuệ Vũ Trụ, Kiến Trúc Sư của Vũ Trụ. Nhưng Ta đã

dạy các con gọi Ta là “Cha chúng con”, “Cha của con”, như Ta đã dạy các con trong “Thời kỳ Thứ hai”. Tại sao con người lại cho rằng gọi Ta là “Cha” là hạ thấp hay làm giảm bớt nhân cách của họ? (147, 7)

6. Con người đã chìm sâu vào chủ nghĩa vật chất đến mức nào, đến nỗi cuối cùng họ đã chối bỏ Đấng đã tạo ra vạn vật! Làm sao trí tuệ con người lại có thể bị u ám đến mức đó? Làm sao khoa học của các con lại có thể chối bỏ Ta và làm ô uế sự sống và thiên nhiên như họ đã làm?

7. Trong mọi tác phẩm mà khoa học của các con khám phá ra, Ta đều hiện diện; trong mọi tác phẩm, luật pháp của Ta được bày tỏ và tiếng nói của Ta được nghe thấy. Tại sao những con người này lại không cảm nhận, không nhìn thấy và không nghe thấy? Phải chăng việc chối bỏ sự hiện hữu, tình yêu và công lý của Ta là một dấu hiệu của tiến bộ và văn minh? Vậy thì các con chẳng tiến bộ hơn những người nguyên thủy, những người biết khám phá trong mọi sức mạnh tự nhiên và mọi kỳ quan của thiên nhiên công trình của một Đấng thiêng liêng, cao cả, khôn ngoan, công bằng và quyền năng, Đấng mà họ gán mọi điều tốt lành trong mọi sự hiện hữu và vì thế mà họ thờ phượng. (175, 72-73)

8. Ta lại ban Lời của Ta cho loài người, để họ biết rằng họ không bị bỏ rơi, để họ thức tỉnh qua tiếng nói của tinh thần mình và nhận ra rằng linh hồn sẽ được đón nhận những phép lạ thần thánh vĩ đại sau cuộc đời này.

9. Ta đã nói với loài người qua họ, và ai biết cầu nguyện để kết nối với thế giới tinh thần cũng sẽ trải nghiệm điều đó, cũng như người nào dùng khoa học để đi sâu vào những bí ẩn của thiên nhiên cũng làm chứng điều đó. Trên hai con đường này, cả trí tuệ lẫn tinh thần sẽ khám phá ra ngày càng nhiều, càng tìm kiếm thì càng thấy.

10. Nhưng khi nào thì thời điểm con người để tình yêu truyền cảm hứng cho việc học tập và nghiên cứu của mình sẽ đến? Chỉ khi điều này xảy ra, công trình của họ trên thế gian mới bền vững. Chẳng nào động cơ của khoa học vẫn là tham vọng quyền lực, kiêu ngạo, chủ nghĩa vật chất hay hận thù, con người sẽ không ngừng phải hứng chịu sự trừng phạt của các lực lượng tự nhiên đang hoành hành, trừng phạt sự thiếu thận trọng của họ.

11. Có bao nhiêu người đã tự cao tự đại trong sự ác, trong kiêu ngạo, trong những tham vọng hão huyền của mình, có bao nhiêu người đã đội vương miện lên đầu, mặc dù họ nghèo nàn và trần trụi về tinh thần. Sự tương phản giữa những gì các người coi là sự thật của các người và sự thật của Ta lớn lao biết bao! (277, 31-32, 36)

Hậu quả của lối suy nghĩ duy vật

12. Nếu con người cảm nhận được tình yêu chân thật đối với đồng loại, họ sẽ không phải chịu đựng sự hỗn loạn mà họ đang phải đối mặt; mọi thứ trong họ sẽ là sự hài hòa và bình an. Nhưng họ không hiểu được tình

yêu thiêng liêng này, và họ chỉ muốn sự thật khoa học, sự thật suy diễn — những điều mà họ có thể chứng minh bằng suy nghĩ con người của mình: Họ muốn sự thật mà bộ não tiếp nhận, chứ không phải sự thật chạm đến trái tim, và giờ đây họ đã gặt hái kết quả của chủ nghĩa vật chất: một nhân loại ích kỷ, giả dối và đầy đau khổ. (14, 42)

13. Đừng tự hào về thành quả khoa học của các người, vì bây giờ, khi các người đã đạt được những tiến bộ to lớn trong lĩnh vực đó, nhân loại lại đang chịu đựng nhiều đau khổ nhất, có nhiều khốn khổ, lo âu, bệnh tật và chiến tranh huynh đệ tương tàn nhất.

14. Con người vẫn chưa khám phá ra khoa học chân chính — khoa học mà người ta đạt được trên con đường của tình yêu.

15. Hãy xem sự kiêu ngạo đã làm mù quáng các người như thế nào; mỗi quốc gia đều muốn có những nhà học giả vĩ đại nhất trên trái đất. Thật vậy, Ta nói với các người, các nhà khoa học chưa thâm nhập sâu vào những bí mật của Chúa. Ta có thể nói với các người rằng kiến thức mà con người có về cuộc sống vẫn còn hời hợt. (22, 16-18)

16. Điều gì là điều các con khao khát nhất trên trái đất vào những giây phút này? Hòa bình, sức khỏe và sự thật. Thật vậy, Ta nói với các con, khoa học của các con sẽ không ban cho các con những ân huệ này, theo cách các con đã áp dụng nó.

17. Các nhà khoa học đặt câu hỏi cho thiên nhiên, và thiên nhiên trả

lời mọi câu hỏi của họ; nhưng đằng sau những câu hỏi đó không phải lúc nào cũng là những ý định tốt, những tâm hồn tốt hay lòng yêu thương đồng loại. Những người cướp lấy những bí mật của thiên nhiên và làm ô uế bản chất sâu thẳm nhất của nó là những người thiếu chín chắn và thiếu hiểu biết — những người không tôn vinh thiên nhiên bằng cách lấy những nguyên liệu từ nguồn của nó để làm điều tốt cho nhau như những anh chị em ruột thịt, mà là vì những mục đích ích kỷ và đôi khi là hủy hoại.

18. Toàn bộ tạo vật nói với họ về Ta, và tiếng nói của nó là tiếng nói của tình yêu; nhưng có bao nhiêu người biết lắng nghe và hiểu ngôn ngữ này!

19. Nếu các con suy ngẫm rằng vũ trụ là một đền thờ mà Ta ngự trị, các con có sợ rằng Chúa Giê-su sẽ xuất hiện ở đó, cầm lấy roi da và đuổi những kẻ buôn bán cùng tất cả những ai làm ô uế Ngài không? (26, 34, 37)

20. Ta đã ban cho loài người ân sủng của khoa học, vốn là ánh sáng. Nhưng loài người đã dùng nó để tạo ra bóng tối, gây ra đau khổ và hủy diệt.

21. Con người cho rằng mình đang ở đỉnh cao của tiến bộ nhân loại. Về điều này, Ta hỏi họ: Các người có hòa bình trên trái đất không? Có tình huynh đệ giữa con người, đạo đức và đức hạnh trong các gia đình không? Các người có tôn trọng mạng sống của đồng loại không? Các người có quan tâm đến những

người yếu đuối không? — Thật vậy, Ta nói với các người, nếu các đức tính này có trong các người, các người sẽ sở hữu những giá trị cao nhất của cuộc sống con người.

22. Sự hỗn loạn đang ngự trị giữa loài người, bởi vì các người đã tôn vinh những kẻ đã dẫn dắt các người vào con đường diệt vong. Vì vậy, đừng hỏi tại sao Ta đã đến với loài người, và đừng phán xét việc Ta tự bày tỏ qua những kẻ tội lỗi và vô minh; vì không phải tất cả những gì các người cho là không hoàn hảo đều thực sự như vậy. (59, 52-54)

23. Nhà học giả tìm kiếm lý do cho mọi sự tồn tại và diễn ra, và hy vọng dùng khoa học của mình để chứng minh rằng ngoài tự nhiên không có nguyên tắc hay chân lý nào cả. Nhưng Ta xem họ là những kẻ non nớt, yếu đuối và vô minh. (144, 92)

24. Các nhà khoa học, đầy kiêu ngạo, coi những mặc khải thiêng liêng là không xứng đáng với sự chú ý của họ. Họ không muốn thăng hoa tinh thần lên với Đức Chúa Trời, và khi họ không hiểu được điều gì đó xung quanh mình, họ phủ nhận nó để không phải thừa nhận sự bất lực và sự thiếu hiểu biết của mình. Nhiều người trong số họ chỉ muốn tin vào những gì họ có thể chứng minh được.

25. Những con người này có thể mang lại sự an ủi nào cho trái tim những người thân cận của họ, nếu họ không nhận ra nguyên lý cơ bản của tình yêu, điều chi phối sự sáng tạo, và hơn nữa, không hiểu ý nghĩa

tinh thần của cuộc sống? (163, 17-18)

26. Nhân loại này đã xa rời những chỉ dẫn của Ta đến mức nào! Mọi thứ trong họ đều hời hợt, sai lầm, bề ngoài, hào nhoáng. Vì vậy, sức mạnh tinh thần của họ là vô nghĩa, và để bù đắp sự thiếu hụt sức mạnh và sự phát triển trong tâm hồn, họ đã lao vào vòng tay của khoa học và phát triển trí tuệ.

27. Bằng cách đó, con người đã nhờ khoa học mà cảm thấy mình mạnh mẽ, vĩ đại và quyền lực. Nhưng Ta nói với các con rằng, sức mạnh và sự vĩ đại đó là vô nghĩa so với sức mạnh của linh hồn, mà các con đã không để nó phát triển và bộc lộ. (275, 46-47)

28. Ngày nay, các con ngày ngày ăn những quả đắng của cây khoa học, vốn đã được con người chăm sóc một cách thiếu sót, bởi vì các con đã không nỗ lực để phát triển hài hòa tất cả các ân tứ của mình. Vậy làm sao các con có thể hưởng những khám phá và công trình của mình vào con đường tốt đẹp, khi các con chỉ rèn luyện trí tuệ mà lại bỏ bê linh hồn và trái tim?

29. Trong số các người có những người giống như thú dữ, để cho những đam mê của mình tự do hoành hành, căm ghét những người lân cận, khát máu và tìm cách biến các dân tộc anh em thành nô lệ.

30. Nếu ai đó tin rằng giáo lý của Ta có thể gây ra sự suy đồi đạo đức của con người — thật sự, Ta nói với các con, thì người đó đang lầm lẫn lớn; và để chứng minh điều này cho

những kẻ hoài nghi, những người duy vật và những kẻ kiêu ngạo của thời đại này, Ta sẽ cho phép họ gặt hái và ăn trái của khoa học họ, cho đến khi họ chán ngấy, cho đến khi lời thú nhận tuôn ra từ tâm hồn họ, nói với Ta rằng: "Lạy Cha, xin tha thứ cho chúng con, chỉ có quyền năng của Ngài mới có thể ngăn chặn những sức mạnh mà chúng con đã giải phóng trong sự thiếu lý trí của mình." (282, 15-17)

31. Khoa học nhân loại đã đạt đến giới hạn mà con người có thể đưa nó đến trong chủ nghĩa vật chất của mình. Bởi vì khoa học được truyền cảm hứng từ lý tưởng tinh thần về tình yêu, sự thiện và sự hoàn thiện có thể tiến xa hơn nhiều so với những gì các con đã đưa nó đến.

32. Bằng chứng cho thấy tiến bộ khoa học của các con không lấy tình yêu lẫn nhau làm động lực chính là sự suy đồi đạo đức của các dân tộc, là chiến tranh huynh đệ tương tàn, là đói khát và khốn khổ đang hoành hành khắp nơi, là sự thiếu hiểu biết về thế giới tinh thần. (315, 53-54)

33. Ta phải nói gì với các con về các nhà khoa học ngày nay, những người thách thức thiên nhiên cùng các lực lượng và nguyên tố của nó, khiến điều thiện trở nên xấu xa như một “ ”? Họ sẽ phải chịu đau khổ lớn lao vì đã hái và ăn một quả chưa chín từ cây khoa học — một quả mà họ chỉ có thể làm chín bằng tình yêu. (263, 26)

34. Vì loài người không hòa hợp với Luật Vũ trụ chi phối toàn bộ sự sáng tạo, nên một tình trạng không thể

kiểm soát sẽ xảy ra, thể hiện qua sức mạnh của các lực lượng tự nhiên.

35. Con người đã phân tách các nguyên tử, bộ não phát triển của họ sử dụng phát hiện này để thu được những sức mạnh to lớn và mang lại cái chết.

36. Nếu con người phát triển về mặt tinh thần ngang bằng với khoa học và trí tuệ của mình, họ sẽ chỉ sử dụng những khám phá về các lực lượng tự nhiên mới vì lợi ích của nhân loại. Nhưng sự lạc hậu về mặt tinh thần của họ là rất lớn; do đó, trí tuệ ích kỷ của họ đã sử dụng sức mạnh sáng tạo của mình để gây hại cho nhân loại và sử dụng các lực lượng hủy diệt, đồng thời quay lưng lại với các nguyên tắc về tình yêu và lòng thương xót của Chúa Giê-su. Vì vậy, khi các con thấy một cơn lũ lửa đổ xuống từ trời, điều đó sẽ không xảy ra vì chính trời mở ra hay lửa mặt trời hành hạ các con — không, đó là tác phẩm của con người, kẻ sẽ gieo rắc cái chết và sự hủy diệt. (363, 23-25)

37. Các dân tộc đang tiến bộ, và kiến thức khoa học của họ ngày càng gia tăng. Nhưng Ta hỏi các con: Đó là loại “trí tuệ” nào mà càng đi sâu vào nó, con người lại càng xa rời sự thật tinh thần, nơi chứa đựng nguồn gốc và cội rễ của sự sống?

38. Đó là khoa học của con người, là sự uyên bác, như cách mà một nhân loại bị bệnh bởi chủ nghĩa cá nhân và chủ nghĩa vật chất hiểu về nó.

39. Vậy thì kiến thức đó là sai lầm và khoa học đó là xấu xa, vì các người đã dùng nó để tạo ra một thế giới đầy đau khổ. Thay vì ánh sáng, bóng tối đang ngự trị, vì các người đang đẩy các dân tộc ngày càng gần hơn đến sự hủy diệt.

40. Khoa học là ánh sáng, ánh sáng là sự sống, là sức mạnh, sức khỏe và hòa bình. Đây có phải là thành quả của khoa học các người không? Không, hỡi loài người! Vì vậy, Ta nói với các người: Chừng nào các người không cho phép ánh sáng của Thần Khí thâm nhập vào bóng tối của trí tuệ các người, thì các công trình của các người sẽ không bao giờ có nguồn gốc cao cả và thiêng liêng, chúng sẽ không bao giờ vượt quá mức là những công trình thuần túy của con người. (358, 31-34)

41. Các bác sĩ cũng sẽ được gọi đến. Ta sẽ hỏi họ đã làm gì với bí mật về sức khỏe mà Ta đã tiết lộ cho họ, và với loại thuốc chữa bệnh mà Ta đã giao phó cho họ. Ta sẽ hỏi họ liệu họ có thực sự cảm nhận được nỗi đau của người khác hay không, liệu họ có cúi xuống tận những nơi nghèo nàn nhất để chữa lành người đau khổ bằng tình yêu hay không. Những người đã đạt được sự huy hoàng, cuộc sống sung túc và xa hoa nhờ nỗi đau của đồng loại — một nỗi đau mà họ không phải lúc nào cũng hiểu để xoa dịu — sẽ trả lời Ta thế nào? Tất cả sẽ tự hỏi trong lòng và phải trả lời Ta dưới ánh sáng của lương tâm mình. (63, 62)

42. Có bao nhiêu người chết về mặt tinh thần phải lang thang trên thế

gian và chờ đợi cho đến khi cái chết thể xác đưa họ đến trước mặt Ta, để nghe tiếng nói của Chúa, tiếng nói nâng họ dậy và vuốt ve họ trong cuộc sống thật sự. Họ đã có thể nuôi dưỡng khát vọng đổi mới nào trên trần gian, khi họ coi mình là những kẻ mất mát vĩnh viễn, mặc dù họ cảm thấy mình có khả năng ăn năn chân thành và đền bù lỗi lầm của mình?

43. Tuy nhiên, ngoài những người đã bị cho là không thể cứu rỗi linh hồn và đã đến với Ta trong tuyệt vọng, còn có những người đã đến trước mặt Ta, những người đã bị các nhà khoa học tuyên bố là không thể cứu chữa về mặt thể xác. Ta, Đấng nắm giữ sự sống, đã giải thoát họ khỏi nanh vuốt của cái chết thể xác. Nhưng những người mà Ta đã giao phó sức khỏe của linh hồn cũng như của thân xác đang làm gì trên thế gian này? Chẳng lẽ họ không biết sứ mệnh cao cả mà Chúa đã giao phó cho họ để họ thực hiện sao? Ta, Đấng đã sai họ đi với sứ điệp về sức khỏe và sự sống, phải liên tục nhận lấy những hy sinh của họ sao? (54, 13-14)

Sự truyền cảm hứng cho những khám phá khoa học mới từ Thiên Chúa và Thế giới Tâm linh

44. Nếu các nhà khoa học, những người đang thúc đẩy và thay đổi thế giới của các con, được truyền cảm hứng bởi tình yêu và sự thiện lành, thì họ đã phát hiện ra biết bao nhiêu kiến thức mà Ta dành sẵn cho khoa

học thời đại này, chứ không chỉ là phần rất nhỏ mà họ tự hào đến thế.

45. Salomon được gọi là người khôn ngoan vì những phán quyết, lời khuyên và lời nói của ông đều mang đậm dấu ấn của sự khôn ngoan; danh tiếng của ông đã vượt ra ngoài biên giới vương quốc của ông và lan tỏa đến các quốc gia khác.

46. Tuy nhiên, người đàn ông này, dù là một vị vua, vẫn khiêm tốn quỳ trước Chúa của mình và cầu xin sự khôn ngoan, sức mạnh và sự bảo vệ, vì ông nhận ra rằng mình chỉ là tôi tớ của Ta, và trước mặt Ta, ông đã đặt xuống cây quyền trượng và vương miện của mình. Nếu tất cả các học giả, tất cả các nhà khoa học đều hành động như vậy — thì sự khôn ngoan của họ sẽ lớn lao biết bao, bao nhiêu giáo lý chưa được biết đến cho đến nay sẽ được tiết lộ cho họ từ cuốn Sách Khôn Ngoan Thần Thánh của Ta! (1, 57-59)

47. Hãy hỏi các học giả của các người, và nếu họ thành thật, họ sẽ nói với các người rằng họ đã cầu xin Đức Chúa Trời ban cho sự soi dẫn. Nhưng Ta sẽ ban cho họ nhiều sự soi dẫn hơn nếu họ cầu xin Ta với nhiều tình yêu thương dành cho anh em của họ hơn và ít kiêu ngạo về bản thân hơn.

48. Thật vậy, Ta nói với các con: Tất cả những gì các con đã tích lũy được về kiến thức chân chính đều đến từ Ta; tất cả những gì họ có về sự trong sạch và cao quý, Ta sẽ sử dụng nó vì lợi ích của các con trong thời đại này

, vì Ta đã ban cho các con điều đó.
(17, 59-60)

49. Linh hồn con người đã phát triển, vì vậy khoa học của họ đã tiến bộ. Ta đã cho phép họ biết và khám phá những điều mà trước đây họ không biết; nhưng họ không được chỉ dành mình cho những công việc vật chất. Ta đã ban cho họ ánh sáng đó để họ có thể xây dựng sự bình an và hạnh phúc của mình trong Cuộc Sống Tinh Thần đang chờ đợi họ.
(15, 22)

50. Nếu các con đã dùng một phần khoa học của mình để nghiên cứu và phân xét Ta — thì chẳng phải sẽ hợp lý hơn nếu các con dùng nó để tự khám phá bản thân, cho đến khi nhận ra bản chất của mình và loại bỏ chủ nghĩa vật chất sao? Các con có lẽ nghĩ rằng Cha các con không thể giúp các con trên con đường khoa học tốt đẹp của các con chẳng? Quả thật, Ta nói với các con, nếu các con có thể cảm nhận được bản chất của tình yêu thiêng liêng, thì kiến thức sẽ dễ dàng đến với trí tuệ của các con, mà không cần phải làm mệt mỏi bộ não và kiệt sức vì việc nghiên cứu những kiến thức mà các con cho là sâu sắc, nhưng thực ra chỉ nằm trong tầm tay các con.
(14, 44)

51. Trong những công trình vĩ đại của loài người, có sự ảnh hưởng và tác động của các thực thể tinh thần cao cả, những vị luôn tác động lên khả năng tư duy của con người và truyền cảm hứng hoặc tiết lộ những điều chưa biết cho các anh chị em đã nhập thể của mình.

52. Vì vậy, Ta nói với các học giả và nhà khoa học mọi thời đại: Các người không thể tự hào về những gì các người hiểu biết, cũng như những gì các người làm, vì không phải tất cả đều là công lao của các người. Bao nhiêu lần các người chỉ là công cụ phục vụ cho những thực thể tinh thần mà Ta đang nói với các người! Các người chẳng phải đã nhiều lần ngạc nhiên trước tầm vóc của những khám phá của mình sao? Các người chẳng phải đã thầm thừa nhận rằng mình không thể tự mình thực hiện những điều mà các người đã đạt được sao? Đó chính là câu trả lời. Vậy tại sao các người lại tự hào về điều đó? Hãy nhận thức rằng công việc của các người được hướng dẫn bởi những thực thể cao cả. Đừng bao giờ cố gắng thay đổi những linh cảm của họ, vì chúng luôn hướng tới điều thiện. (182, 21-22)

53. Vì loài người đã chứng kiến sự phát triển của khoa học và những khám phá mà trước đây họ không thể tin được — vậy tại sao họ lại miễn cưỡng tin vào sự phát triển của linh hồn? Tại sao họ lại bám víu vào điều gì đó khiến họ bị kim hãm và trở nên trì trệ?

54. Giáo lý và những mặc khải của Ta trong thời đại này phù hợp với sự phát triển của các con. Nhà khoa học đừng tự hào về công trình vật chất và khoa học của mình, vì trong đó luôn hiện diện mặc khải của Ta và sự trợ giúp của các thực thể tinh thần, những người đang truyền cảm hứng cho các con từ cõi bên kia.

55. Con người là một phần của sự sáng tạo, anh ta có một nhiệm vụ phải hoàn thành, giống như tất cả các tạo vật của Đấng Sáng Tạo; nhưng anh ta đã được ban cho bản chất tâm linh, trí tuệ và ý chí riêng, để anh ta có thể đạt được sự phát triển và hoàn thiện của linh hồn thông qua nỗ lực của chính mình, đó là điều cao quý nhất mà anh ta sở hữu. Thông qua linh hồn, con người có thể thấu hiểu Đấng Tạo Hóa, nhận thức được những ân huệ của Ngài cũng như ngưỡng mộ sự khôn ngoan của Ngài.

56. Nếu các con, thay vì tự mãn về kiến thức trần thế của mình, mà tiếp thu toàn bộ công trình của Ta, thì sẽ không còn bí mật nào đối với các con, các con sẽ nhận ra nhau là anh em chị em và yêu thương nhau như Ta yêu thương các con: lòng nhân từ, lòng thương xót và tình yêu sẽ ở trong các con, và do đó là sự hiệp nhất với Cha. (23, 5-7)

Sự công nhận các nhà khoa học đang cố gắng vì lợi ích của nhân loại

57. Khoa học của con người là biểu hiện hữu hình trên trần gian của khả năng tinh thần mà con người đã đạt được trong thời đại này. Công trình của con người trong thời đại này không chỉ là sản phẩm của trí tuệ, mà còn là của sự phát triển tâm hồn. (106, 6)

58. Khoa học hướng về vật chất đã tiết lộ cho các bạn nhiều bí mật. Tuy nhiên, đừng bao giờ mong đợi rằng khoa học của các bạn sẽ tiết lộ cho

các bạn tất cả những gì các bạn cần biết. Khoa học của con người thời đại này cũng có những nhà tiên tri của riêng mình, những người mà con người đã chế giễu và cho là điên rồ. Nhưng sau đó, khi những gì họ tuyên bố được chứng minh là đúng, các bạn đã kinh ngạc. (97, 19)

59. Mắt các con không muốn nhìn vào ánh sáng mà mỗi sứ giả của Ta mang đến cho các con như một thông điệp của tình yêu, dù các con gọi họ là các nhà tiên tri, các nhà tiên tri, các bậc giác ngộ, các bác sĩ, các nhà triết học, các nhà khoa học hay các nhà tư vấn tâm linh.

60. Những người đó đã truyền bá ánh sáng, nhưng các người không muốn nhận ra ánh sáng của họ; họ đã đi trước các người, nhưng các người không muốn theo bước chân của họ; họ đã để lại cho các con con đường của sự hy sinh, đau khổ và lòng thương xót làm gương mẫu, nhưng các con lại sợ hãi không dám noi gương họ, mà không nhận ra rằng nỗi đau của những ai theo Ta chính là niềm vui của tâm hồn, một con đường đầy hoa và một chân trời tràn ngập những lời hứa.

61. Nhưng họ không đến để ngửi hương hoa của đất hay say sưa với những thú vui thoáng qua của thế gian; vì khát vọng của linh hồn họ không còn hướng về những điều ô uế, mà hướng về những điều cao cả.

62. Họ đã chịu đau khổ, nhưng họ không tìm kiếm sự an ủi, vì họ biết rằng họ đã đến để chính họ an ủi người khác. Họ không mong đợi gì từ thế gian, vì sau cuộc chiến, họ

mong đợi niềm vui được chứng kiến sự phục sinh của các linh hồn trong đức tin và sự sống — tất cả những ai đã xa rời sự thật.

63. Những thực thể mà Ta đang nói với các con là ai? Ta nói với các con, đó là tất cả những ai đã mang đến cho các con những thông điệp về Ánh Sáng, Tình Yêu, Hy Vọng, Sức Khỏe, Đức Tin, Sự Cứu Rỗi — bất kể họ mang tên gì, hay các con đã thấy họ hiện ra bằng cách nào, hay họ mang tước hiệu gì trên trần gian. (263, 20-24)

64. Ta không từ chối sự công nhận đối với các nhà khoa học, vì Ta đã giao cho họ nhiệm vụ mà họ đang thực hiện. Nhưng ở nhiều người trong số họ, đã thiếu cầu nguyện, tình yêu thương đồng loại và sự thăng hoa của linh hồn để trở thành những người trợ giúp thực sự cho loài người. (112, 25)

65. Con người ngày nay đã mở rộng vương quốc của mình, họ thống trị và đi khắp cả trái đất. Không còn lục địa, đất nước hay đại dương nào là chưa được biết đến nữa. Họ đã tạo ra những con đường trên đất liền, trên biển và trên không; nhưng không hài lòng với những gì họ sở hữu như di sản trên hành tinh của mình, họ khám phá và thám hiểm bầu trời, khao khát những lãnh địa thống trị còn lớn hơn nữa.

66. Ta chúc phúc cho khát vọng tri thức nơi các con Ta, và nỗ lực của các con để trở nên khôn ngoan, vĩ đại và mạnh mẽ khiến Ta vô cùng hài lòng. Nhưng điều mà công lý của Ta không chấp nhận là sự kiêu ngạo,

thứ thường là nền tảng cho những mục tiêu tham vọng của các con, hay mục đích ích kỷ mà các con thỉnh thoảng theo đuổi. (175, 7-8)

67. Ta đã ban cho con người trí tuệ, giúp họ có thể nghiên cứu cấu trúc của tự nhiên và các biểu hiện của nó, và Ta đã cho phép họ chiêm ngưỡng một phần của vũ trụ và cảm nhận những biểu hiện của Cuộc Sống Tinh Thần.

68. Bởi vì giáo lý của Ta không cản trở các linh hồn, cũng không kìm hãm sự phát triển của con người — ngược lại, nó giải phóng và soi sáng con người, để con người có thể tìm tòi, suy ngẫm, nghiên cứu và nỗ lực. Tuy nhiên, điều mà con người coi là đỉnh cao của sự tìm tòi trí tuệ của mình, thực ra chỉ mới là khởi đầu! (304, 6)

Chương 51 – Những người cầm quyền, lạm dụng quyền lực và chiến tranh

Sự ảo tưởng phù du về quyền lực và vinh quang trần thế

1. Chính Ta là Đấng đặt những thử thách trên con đường của các con, để ngăn chặn linh hồn các con khi nó rời xa con đường của Luật Ta và muốn sống theo ý riêng của mình. Hãy tìm hiểu lý do của những thử thách, Ta cho phép các con làm điều đó để các con xác nhận rằng mỗi thử thách đều giống như một cái đục, đang chạm khắc trái tim các con. Đây là một trong những lý do

tại sao nổi đau lại đưa các con đến gần Ta hơn.

2. Nhưng con người luôn tìm kiếm những thú vui, ham muốn quyền lực và vinh quang, để tự xưng là chúa tể trên đất và làm chủ các anh em của mình.

3. Vì Ta đã tạo ra tất cả các con với cùng một tình yêu — vậy tại sao luôn có những người tự cho mình là cao quý hơn? Tại sao lại có những người cai trị con người bằng roi vọt trong sự sỉ nhục? Tại sao lại có những kẻ khinh miệt những người thấp hèn và lòng họ vẫn vô cảm khi gây đau khổ cho người lân cận? Bởi vì đó là những linh hồn chưa nhận ra Ta là Cha, Đấng yêu thương tất cả các tạo vật của Ngài, cũng như chưa nhận ra Ta là Chúa duy nhất của mọi sinh linh.

4. Vì thế, có những người cướp lấy quyền lực và coi thường những quyền thiêng liêng của con người. Họ phục vụ Ta như những công cụ cho công lý của Ta, và mặc dù họ tự cho mình là những bậc đại nhân và “vua chúa”, họ chỉ là những tội tở. Hãy tha thứ cho họ! (95, 7-8)

5. Hãy nhìn con người và các vị vua trên đất. Vinh quang và quyền lực của họ thật ngắn ngủi. Hôm nay họ được dân chúng tôn vinh, và ngày mai họ bị đẩy khỏi ngai vàng.

6. Đừng ai tìm kiếm ngai vàng trong cuộc đời này, vì trong ý định tiến lên, người ấy sẽ cản trở bước đi của mình, và định mệnh của các con là tiến lên mà không dừng lại, cho đến khi các con đến được cổng Nước Trời của Ta. (124, 31)

7. Quả thật, Ta nói với các con, những kẻ quyền thế ngày nay sẽ chấm dứt, để nhường chỗ cho những ai sẽ trở nên vĩ đại và mạnh mẽ, quyền năng và khôn ngoan nhờ tình yêu và lòng thương xót đối với đồng loại. (128, 50)

8. Những người hiện nay chỉ nuôi dưỡng tham vọng quyền lực và vinh quang trần thế biết rằng kẻ thù mạnh nhất của họ là tâm linh, vì vậy họ chống lại nó. Và vì họ cảm nhận được cuộc chiến đang đến gần — trận chiến của Thần Khí chống lại Ác Quỷ — nên họ sợ mất đi tài sản của mình, và do đó chống lại Ánh Sáng, thứ liên tục bắt gặp đến với họ dưới hình thức sự cảm hứng. (321, 12)

9. Những người từng vĩ đại và quyền lực trên trần gian đến trước Cổng Thiên Đàng của Ta trong tình trạng khốn cùng thế nào, vì họ đã quên mất những kho tàng tinh thần và con đường dẫn đến sự sống vĩnh cửu! Trong khi sự thật về vương quốc của Ta được bày tỏ cho những người khiêm nhường, thì nó lại bị che giấu đối với những người học thức và thông thái, bởi vì họ sẽ làm với sự khôn ngoan tinh thần điều tương tự như những gì họ đã làm với khoa học trần gian: họ sẽ tìm kiếm trong ánh sáng này những ngai vàng cho sự kiêu ngạo của mình và những vũ khí cho những tranh chấp của mình. (238, 68)

Việc lạm dụng bạo lực đối với con người và các dân tộc

10. Hãy nhìn những người lãnh đạo các dân tộc, những người tạo ra các

học thuyết và áp đặt chúng lên con người. Mỗi người đều tuyên bố sự vượt trội của học thuyết mình, nhưng Ta hỏi các con: Kết quả của tất cả những điều đó là gì? Đó là những cuộc chiến tranh với hậu quả là sự nghèo đói, đau khổ, tàn phá và cái chết. Đó là thành quả mà những người đại diện cho các học thuyết đó đã gặt hái được trên trái đất này.

11. Hãy lưu ý rằng Ta không chống lại tự do ý chí của loài người, mặc dù Ta phải nói với các con rằng, bất chấp tự do đó, lương tâm vẫn không ngừng nói với trái tim của những ai xa rời công lý, tình yêu thương và lý trí. (106, 11)

12. Nếu Đấng Christ trở lại trần gian dưới hình hài con người trong thời đại này, Ngài sẽ không còn nói trên Golgotha rằng: “Lạy Cha, xin tha thứ cho họ, vì họ không biết họ đang làm gì”, bởi vì bây giờ các con đã nhận được ánh sáng của Thánh Linh dồi dào, và các linh hồn đã phát triển rất nhiều. Ai lại không biết rằng Ta là Đấng ban sự sống, và vì thế không ai được phép cướp đi sự sống của người khác? Nếu con người không thể ban tặng sự sống, thì họ cũng không có quyền lấy đi những gì họ không thể trả lại.

13. Hỡi loài người, các ngươi cho rằng mình đang tuân giữ luật pháp của Ta chỉ vì các ngươi nói rằng mình có tôn giáo và tuân giữ các nghi lễ bên ngoài sao? Trong luật pháp, các ngươi đã được dạy: “Ngươi chớ giết người”, nhưng các ngươi lại vi phạm điều răn này, vì các ngươi đang đổ máu đồng loại

thành dòng trên bàn thờ tội lỗi của mình. (119, 27-28)

14. Ta mang lại hòa bình cho thế giới, nhưng sự kiêu ngạo của các quốc gia đã trở nên hùng mạnh với quyền lực và vinh quang giả tạo của chúng từ chối mọi tiếng gọi của lương tâm và chỉ để cho mình bị cuốn theo những mục tiêu tham vọng và những cảm xúc hận thù.

15. Con người vẫn chưa nghiêng về phía điều thiện, công lý và lý trí; họ vẫn tiếp tục đứng lên và lên án những việc làm của người lân cận; họ vẫn tin rằng mình có thể thiết lập công lý. Các con không nghĩ rằng thay vì làm thẩm phán, họ nên tự gọi mình là những kẻ sát nhân và đao phủ sao?

16. Những kẻ nắm quyền lực đã quên rằng có một Chủ nhân của mọi sự sống; thế mà họ lại cướp đi mạng sống của người lân cận như thể nó thuộc về họ. Đám đông kêu gào đòi bánh mì, công lý, nhà cửa, quần áo. Chính Ta sẽ thiết lập công lý, chứ không phải con người hay những giáo lý của họ. (151, 70-72)

17. Hỡi dân tộc được chúc phúc: Những người đàn ông đang trỗi dậy trong các quốc gia, trong các dân tộc trên trái đất với sự kiêu ngạo và tham vọng quyền lực, là những linh hồn vĩ đại, được trang bị quyền năng và mang trong mình những sứ mệnh vĩ đại.

18. Tuy nhiên, họ không phục vụ Thần tính của Ta. Họ đã không đặt những tài năng và khả năng vĩ đại của mình vào sự phục vụ của tình yêu và lòng thương xót. Họ đã tạo

ra thế giới của mình, luật pháp của mình, ngai vàng của mình, những thần dân, lãnh địa của mình và mọi thứ mà họ có thể đặt ra làm mục tiêu.

19. Nhưng khi họ cảm thấy ngai vàng của mình rung chuyển dưới những thử thách, khi họ cảm nhận sự xâm lược của một kẻ thù hùng mạnh đang cận kề, khi họ thấy kho báu và danh tiếng của mình lâm nguy, họ liền dốc hết sức mạnh, tràn đầy ảo tưởng về sự vĩ đại, sự kiêu ngạo trần tục, hận thù và ác ý, và lao vào đối đầu với kẻ thù, bất chấp việc công trình, ý tưởng của họ chỉ để lại một vệt đau khổ, hủy diệt và ác độc phía sau. Họ chỉ nghĩ đến việc tiêu diệt kẻ thù, xây dựng một ngai vàng còn vĩ đại hơn nữa, để có được quyền thống trị tối đa đối với các dân tộc, đối với của cải, đối với bánh mì hàng ngày và thậm chí đối với cuộc sống của con người. (219, 25)

20. Đã đến lúc trên trái đất không còn tồn tại những đế chế hay những dân tộc mạnh mẽ nào nữa, những kẻ áp bức những kẻ yếu đuối, và thế mà chúng vẫn tồn tại như một bằng chứng cho thấy rằng trong con người, những khuynh hướng nguyên thủy vẫn chiếm ưu thế, đó là cướp bóc những kẻ yếu đuối bằng cách lạm dụng quyền lực và chinh phục bằng bạo lực. (271, 58)

21. Con người còn cách xa bao nhiêu nữa mới có thể hiểu được sự bình an tinh thần mà lẽ ra phải ngự trị trên thế giới! Họ tìm cách ép buộc nó bằng bạo lực và đe dọa, và

bằng thành quả khoa học mà họ tự hào.

22. Ta không hề phủ nhận những tiến bộ của con người hay chống lại chúng, vì chúng cũng là bằng chứng cho sự phát triển tâm linh của họ. Tuy nhiên, Ta vẫn nói với các con rằng, sự kiêu ngạo của các con về việc sử dụng bạo lực và quyền lực trần thế không làm Ta hài lòng. Bởi vì thay vì làm nhẹ bớt thập giá của con người, họ lại làm ô uế những nguyên tắc thiêng liêng nhất, xâm phạm những cuộc sống không thuộc về họ, và gieo rắc đau khổ, nước mắt, tang thương và máu thay vì hòa bình, sức khỏe và hạnh phúc. Tại sao những việc làm của họ lại bộc lộ điều ngược lại, mặc dù nguồn suối mà họ múc lấy tri thức chính là Sáng Tạo của Ta, vốn vô tận về tình yêu, sự khôn ngoan, sức khỏe và sự sống?

23. Ta muốn sự bình đẳng giữa các con của Ta, như Ta đã rao giảng trong “Thời kỳ Thứ hai”. Nhưng không chỉ về mặt vật chất, như con người hiểu. Ta truyền cảm hứng cho các con về sự bình đẳng từ tình yêu, qua đó Ta giúp các con hiểu rằng tất cả các con đều là anh chị em, là con cái của Thiên Chúa. (246, 61-63)

Những suy ngẫm về Chiến tranh thế giới thứ hai

24. Đây là những thời kỳ thử thách, đau đớn và khổ sở — những thời kỳ mà nhân loại phải gánh chịu hậu quả của quá nhiều hận thù và ác ý lẫn nhau.

25. Hãy nhìn những chiến trường, nơi chỉ nghe thấy tiếng súng đạn và tiếng kêu la sợ hãi của những người bị thương, những đồng xác chết bị tàn phế, vốn từng là những thân thể cường tráng của những người trẻ tuổi. Các con có thể hình dung họ khi lần cuối cùng ôm lấy người mẹ, người vợ hay người con trai của mình không? Ai có thể đo lường được nỗi đau của những cuộc chia ly này, nếu chính họ chưa từng uống chén đắng đó?

26. Hàng ngàn, hàng vạn bậc cha mẹ, phụ nữ và trẻ em đầy lo âu đã chứng kiến những người thân yêu của mình lên đường đến những cánh đồng chiến tranh, hận thù và báo thù, bị ép buộc bởi lòng tham và sự kiêu ngạo của một số người thiếu ánh sáng và thiếu tình yêu thương đối với đồng loại.

27. Những đoàn quân gồm những người đàn ông trẻ trung và mạnh mẽ này đã không thể trở về nhà, vì họ đã nằm lại trên chiến trường với thân thể tan nát; nhưng hãy nhìn xem, trái đất, Mẹ Trái Đất, nhân từ hơn những con người cai trị các dân tộc và tự cho mình là chủ nhân của cuộc sống đồng loại, đã mở rộng lòng mình để đón nhận và che chở họ một cách đầy yêu thương. (9, 63-66)

28. Thần linh của Ta canh giữ mọi sinh linh, và chính Ta cũng để ý đến từng ý nghĩ nhỏ nhất của các con.

29. Quả thật, Ta nói cùng các con, giữa những đạo quân đang chiến đấu vì những ý thức hệ trần thế và tham vọng quyền lực, trong những

khoảnh khắc yên tĩnh, Ta đã phát hiện ra những con người yêu chuộng hòa bình và thiện chí, những người đã bị ép buộc trở thành lính. Tiếng thở dài thoát ra từ trái tim họ khi tên Ta được thốt lên trên môi họ, và nước mắt lăn dài trên má họ khi nhớ đến những người thân yêu, cha mẹ, vợ con hay anh chị em. Rồi linh hồn họ vươn lên hướng về Ta, không có đền thờ nào khác ngoài thánh điện của đức tin, không có bàn thờ nào khác ngoài bàn thờ của tình yêu, cũng không có ánh sáng nào khác ngoài ánh sáng của hy vọng, trong khát khao được tha thứ cho những sự tàn phá mà họ đã vô tình gây ra bằng vũ khí của mình. Họ tìm kiếm Ta để cầu xin Ta bằng tất cả sức lực của bản thân, xin Ta cho phép họ trở về nhà, hoặc nếu họ phải ngã xuống dưới đòn tấn công của kẻ thù, ít nhất hãy dùng áo choàng lòng thương xót của Ta để che chở những người họ để lại trên trần gian.

30. Ta ban phước cho tất cả những ai tìm kiếm sự tha thứ của Ta theo cách này, vì họ không có tội trong việc giết chóc; những kẻ sát nhân khác mới là những kẻ, khi giờ phán xét của họ đến, sẽ phải trả lời trước Ta về tất cả những gì họ đã làm với mạng sống con người.

31. Nhiều người trong số những ai yêu chuộng hòa bình tự hỏi tại sao Ta lại cho phép họ bị dẫn đến cả những chiến trường và nơi chết chóc. Về điều đó, Ta nói với các con: Nếu trí tuệ con người các con không thể hiểu được lý do ẩn chứa sâu

thảm trong tất cả những điều đó, thì tinh thần các con vẫn biết rằng nó đang thực hiện một sự chuộc tội. (22, 52-55)

32. Đối với những ai theo Ta, Ta đặt hòa bình thế giới vào lòng họ, để họ đứng ra bảo vệ và cầu nguyện cho nó. Các dân tộc sẽ sớm dâng lời cầu nguyện lên để xin Ta ban hòa bình, điều mà Ta đã luôn luôn đề nghị cho họ.

33. Trước đây, Ta đã cho phép loài người nếm trái quả báo của những việc làm của họ, để họ thấy dòng máu người chảy tràn, chứng kiến những hình ảnh đau đớn, những núi xác chết và những thành phố bị biến thành đồng đổ nát. Ta muốn những người có trái tim sắt đá nhìn thấy sự tàn phá của các ngôi nhà, sự tuyệt vọng của những người vô tội, những người mẹ, trong cơn đau đớn tột cùng, hôn lên thân thể tan nát của con cái họ, để họ trải nghiệm tận mắt tất cả sự tuyệt vọng, nỗi sợ hãi và mọi tiếng than khóc của con người từ cự ly gần, để trong sự kiêu ngạo của mình, họ cảm nhận được sự khiêm nhường và lương tâm mách bảo họ rằng sự vĩ đại, quyền lực và trí tuệ của họ chỉ là dối trá, rằng điều duy nhất thực sự vĩ đại là đến từ Thần Linh.

34. Khi những con người này mở mắt ra trước sự thật, họ sẽ kinh hoàng — không phải vì những hình ảnh kinh hoàng mà mắt họ nhìn thấy, mà vì chính bản thân họ, và vì họ không thể trốn tránh ánh nhìn và tiếng nói của lương tâm mình, họ sẽ cảm nhận được bóng tối và ngọn

lửa của sự cắn rứt lương tâm trong lòng; vì họ sẽ phải chịu trách nhiệm về mỗi cuộc đời, về mỗi nỗi đau và ngay cả về giọt máu cuối cùng đã đổ ra vì họ. (52, 40)

35. Từng bước một, các dân tộc đang tiến về thung lũng (của cái chết), nơi họ tụ tập để bị phán xét.

36. Nhưng những kẻ gây chiến và tay nhuộm máu đồng loại vẫn còn dám thốt lên danh Ta. Chẳng lẽ đây là hoa hay quả của giáo lý mà Ta đã dạy các con sao? Các con chẳng học được từ Chúa Giê-su cách Ngài tha thứ, cách Ngài chúc phúc cho kẻ làm hại Ngài, và cách Ngài ban sự sống cho những kẻ hành hình Ngài ngay cả khi đang hấp hối sao?

37. Con người đã nghi ngờ lời Ta và bỏ bê đức tin; vì thế, họ đã đặt trọn niềm tin vào bạo lực. Vì vậy, Ta đã cho phép họ tự nhận ra sai lầm của mình bằng cách gặt hái quả của những việc làm của họ, vì chỉ như vậy họ mới mở mắt ra để hiểu được sự thật. (119, 31-33)

Sự đáng lên án và vô nghĩa của chiến tranh

38. Đã đến lúc tình yêu, sự tha thứ và sự khiêm nhường phải trỗi dậy trong lòng con người, như những vũ khí chân chính để chống lại hận thù và kiêu ngạo. Chừng nào hận thù còn đối đầu với hận thù và kiêu ngạo còn đối đầu với kiêu ngạo, thì các dân tộc sẽ tiêu diệt lẫn nhau, và sẽ không có hòa bình trong lòng họ.

39. Con người không muốn hiểu rằng họ chỉ có thể tìm thấy hạnh phúc và tiến bộ trong hòa bình, và

họ chạy theo những lý tưởng về quyền lực và sự vĩ đại giả tạo, trong khi đổ máu đồng loại, hủy diệt sự sống và phá hủy niềm tin của con người. (39, 29-30)

40. Năm 1945 đã mang theo những bóng tối cuối cùng của chiến tranh. Lưỡi hái đã gặt hái hàng ngàn sinh mạng, và hàng ngàn linh hồn đã trở về Quê hương Tâm linh. Khoa học đã khiến thế giới kinh ngạc và làm rung chuyển trái đất bằng những vũ khí hủy diệt của mình. Những kẻ chiến thắng tự xưng là quan tòa và đao phủ của những kẻ bại trận. Nỗi đau, sự khốn khổ và đói khát lan rộng, để lại sau lưng những góa phụ, trẻ mồ côi và sự lạnh lẽo. Dịch bệnh lan truyền từ quốc gia này sang quốc gia khác, và ngay cả các thể lực tự nhiên cũng cất lên tiếng nói của công lý và phần nộ trước vô số tội ác. Một bãi chiến trường đầy đổ nát, chết chóc và tàn phá là dấu vết mà con người, những kẻ tự xưng là văn minh, đã để lại trên bề mặt hành tinh. Đó là thành quả mà loài người này dâng lên Ta. Nhưng Ta hỏi các con: Liệu thành quả này có xứng đáng để vào kho lúa của Ta không? Liệu trái cây của sự độc ác của các con có xứng đáng để được Cha các con chấp nhận không? Thật vậy, Ta nói với các con, cây này hoàn toàn khác với cây mà các con có thể đã trồng nếu các con tuân theo điều răn thiêng liêng đó, điều răn bảo các con phải yêu thương lẫn nhau. (145, 29)

41. Khi nào các con mới đạt được bình an trong tâm hồn, nếu các con

còn chưa đạt được bình an trong lòng? — Ta nói với các con, chừng nào vũ khí giết anh em cuối cùng chưa bị tiêu diệt, thì sẽ không có hòa bình giữa loài người. Vũ khí giết anh em là tất cả những thứ mà con người dùng để tước đoạt mạng sống lẫn nhau, phá hủy đạo đức, tước đoạt tự do, sức khỏe, sự bình an trong tâm hồn hoặc hủy diệt đức tin. (119, 53)

42. Ta sẽ chứng minh cho nhân loại thấy rằng các vấn đề của họ không thể giải quyết bằng bạo lực, và chừng nào họ còn sử dụng vũ khí hủy diệt và giết người, họ sẽ không thể tạo ra hòa bình giữa loài người, dù những vũ khí đó có vẻ khủng khiếp và mạnh mẽ đến đâu. Ngược lại, hậu quả của chúng chỉ là khơi dậy thêm hận thù và khát khao trả thù. Chỉ có lương tâm, lý trí và tình yêu thương đồng loại mới có thể là nền tảng mà thời đại hòa bình dựa vào. Nhưng để ánh sáng này tỏa sáng trong lòng con người, trước tiên họ phải uống cạn chén đau khổ đến giọt cuối cùng. (160, 65)

43. Nếu trái tim con người không cứng cõi đến thế, nỗi đau của chiến tranh đã đủ để khiến họ suy ngẫm về những sai lầm của mình, và họ đã quay trở lại con đường ánh sáng. Nhưng mặc dù vẫn còn những ký ức cay đắng về những cuộc tàn sát đó, họ lại đang chuẩn bị cho một cuộc chiến mới.

44. Làm sao các con có thể cho rằng Ta, Đấng Cha, Tình Yêu Thần Thánh, lại có thể trừng phạt các con bằng chiến tranh? Các con thực sự tin

rằng Đấng yêu thương các con bằng tình yêu hoàn hảo “ ” và mong muốn các con yêu thương lẫn nhau, lại có thể gieo rắc tội ác, giết anh em, sát hại, trả thù và hủy diệt cho các con sao? Các con không hiểu rằng tất cả những điều này đều bắt nguồn từ chủ nghĩa vật chất mà con người đã tích lũy trong lòng mình sao? (174, 50-51)

45. Từ thuở ban đầu, Ta đã tạo ra con người với sự tự do, nhưng tự do của con người luôn đi kèm với ánh sáng của lương tâm. Tuy nhiên, họ đã không nghe theo tiếng nói của vị thẩm phán nội tâm và đã rời xa con đường của luật pháp, cho đến khi họ tạo ra những cuộc chiến tranh giết chóc, đổ máu và quái dị, trong đó con cái đã nổi dậy chống lại cha mình, bởi vì họ đã quay lưng lại với mọi cảm xúc nhân đạo, lòng thương xót, sự tôn trọng và tinh thần.

46. Con người lẽ ra đã phải tránh xa sự hủy diệt và chiến tranh từ lâu để thoát khỏi nghĩa vụ đền tội đầy đau khổ. Hãy biết rằng, nếu họ không thành công trong việc thanh tẩy bản thân bằng điều thiện trước khi đến với Ta, Ta sẽ phải gửi họ trở lại thung lũng nước mắt và máu này. Bởi vì ai sống với tâm trí chống lại sự hoàn hảo sẽ không thể đến với Ta. (188, 6-7)

47. Không phải tất cả mọi người đều ở cùng một mức độ hiểu biết. Trong khi một số người khám phá ra những điều kỳ diệu ở mọi nơi, những người khác lại coi mọi thứ là không hoàn hảo. Trong khi một số người mơ về hòa bình như đỉnh cao

của sự thiêng liêng và đạo đức của thế giới, những người khác lại tuyên bố rằng chính chiến tranh mới thúc đẩy sự phát triển của nhân loại.

48. Về điều này, Ta nói với các con: Chiến tranh không cần thiết cho sự phát triển của thế giới. Nếu con người sử dụng chiến tranh cho những mục tiêu tham vọng và ích kỷ của họ, thì đó là do sự vật chất hóa mà những người ủng hộ chiến tranh đang chìm đắm trong đó. Trong số họ, có những người chỉ tin vào sự tồn tại trên thế gian này, vì họ không biết hoặc phủ nhận cuộc sống tinh thần; nhưng trong mắt mọi người, họ lại được coi là những học giả. Vì vậy, tất cả mọi người cần phải biết về sự mặc khải này. (227, 69-70)

Chương 52 - Bất công và sự suy tàn của nhân loại

Sự khuất phục và bóc lột những người yếu đuối bởi những người mạnh mẽ

1. Nếu con người nhận ra rằng Trái Đất được tạo ra cho tất cả mọi người, và nếu họ biết chia sẻ một cách công bằng những kho tàng vật chất và tinh thần mà cuộc sống của họ được ban tặng với đồng loại — quả thật, Ta nói với các con, ngay tại đây trên Trái Đất này, các con sẽ bắt đầu cảm nhận được sự bình an của Vương quốc Tinh thần. (12, 71)

2. Các người không tin rằng việc chia rẽ nhân loại thành các dân tộc

và chủng tộc là điều nguyên thủy sao? Các người không suy nghĩ rằng, nếu sự tiến bộ trong nền văn minh mà các người tự hào là thật sự, thì luật của bạo lực và ác độc sẽ không còn thống trị nữa, mà mọi hành động trong cuộc sống của các người sẽ được điều khiển bởi luật của lương tâm sao? — Còn các con, hỡi dân tộc, đừng tự loại mình ra khỏi phán quyết này, vì ngay cả trong các con, Ta cũng phát hiện ra những cuộc đấu tranh và sự chia rẽ. (24, 73)

3. Hãy lấy dân Israel làm gương, như những gì sử sách đã ghi chép, khi họ phải lang thang trong sa mạc suốt một thời gian dài. Họ đã chiến đấu để thoát khỏi cảnh nô lệ và sự thờ phượng thần tượng ở Ai Cập, nhưng cũng để đến được một vùng đất của hòa bình và tự do.

4. Ngày nay, toàn thể nhân loại giống như dân tộc đó đang bị Pharaoh giam cầm. Người ta ép buộc con người phải tuân theo những tuyên xưng đức tin, giáo lý và luật lệ. Phần lớn các quốc gia là nô lệ của những kẻ mạnh hơn. Cuộc đấu tranh sinh tồn khốc liệt và lao động cưỡng bức dưới những đòn roi của đói khát và sỉ nhục là bánh mì đắng mà phần lớn nhân loại ngày nay phải ăn.

5. Tất cả những điều này ngày càng làm nảy sinh trong lòng con người khát khao được giải phóng, khát khao hòa bình, khát khao một cuộc sống tốt đẹp hơn. (115, 41-43)

6. Thế giới này, lẽ ra phải là ngôi nhà chung của một gia đình duy

nhất bao gồm toàn thể nhân loại, lại trở thành táo cái vĩa và là nguyên nhân của những tham vọng quyền lực vô nghĩa, của sự phản bội và chiến tranh. Cuộc sống này, vốn nên được dùng để học tập, suy ngẫm và nỗ lực đạt được sự sống vĩnh cửu bằng cách tận dụng những thử thách và bài học vì lợi ích của linh hồn, lại bị con người hiểu sai, khiến họ để lòng mình bị đầu độc bởi oán hận, cay đắng, chủ nghĩa vật chất và sự bất mãn. (116, 53)

7. Hỡi các dân tộc khốn khổ trên trái đất — những người bị nô lệ, những người bị áp bức và những người còn lại bị chính các nhà lãnh đạo và đại diện của mình bóc lột!

8. Trái tim các người không còn yêu mến những kẻ cai trị các người trên đất nữa, vì lòng tin của các người đã bị phản bội. Các người không còn tin tưởng vào công lý hay lòng khoan dung của các quan tòa, các người không còn tin vào những lời hứa, những lời nói hay những khuôn mặt tươi cười. Các người đã chứng kiến sự giả dối chiếm lĩnh trái tim và xây dựng vương quốc của dối trá, sai lầm và lừa đảo trên trái đất.

9. Hỡi các dân tộc khốn khổ, những người đang gánh vác những gian khổ như một gánh nặng không thể chịu đựng được trên vai — những gian khổ đó không còn là luật pháp được ban phước, nhờ đó con người nhận được mọi thứ cần thiết cho cuộc sống, mà đã biến thành một cuộc đấu tranh sinh tồn đầy tuyệt vọng và sợ hãi. Và con người nhận được gì khi hy sinh sức lực và cuộc

đời mình? Một miếng bánh mì không có giá trị, một chén đầy đắng cay.

10. Thật vậy, Ta nói với các con, đây không phải là nguồn sống mà Ta đã đặt vào trái đất để mang lại niềm vui và sự tồn tại cho các con, đây là bánh mì của sự chia rẽ, của sự hão huyền, của những cảm xúc vô nhân đạo — nói tóm lại, là bằng chứng cho sự thiếu hụt hoặc sự thiếu chín muồi về tinh thần ở những người đang chi phối cuộc sống con người của các con.

11. Ta thấy các con giật lấy bánh mì của nhau, rằng những kẻ ham quyền lực không thể chịu đựng được việc người khác sở hữu điều gì, vì họ muốn tất cả cho riêng mình; rằng những kẻ mạnh cướp lấy bánh mì của kẻ yếu, và những kẻ yếu phải bằng lòng với việc nhìn thấy những kẻ mạnh ăn uống và hưởng thụ.

12. Bây giờ Ta hỏi các con: Sự tiến bộ đạo đức của loài người này nằm ở đâu? Sự phát triển những cảm xúc cao quý nhất của họ ở đâu?

13. Quả thật, Ta nói với các người, trong thời đại mà con người sống trong hàng động và che thân bằng da thú, họ cũng cướp lấy thức ăn ngay từ miệng nhau, những kẻ mạnh nhất cũng chiếm phần lớn nhất, sự vất vả của kẻ yếu cũng phục vụ cho những kẻ đã khuất phục họ bằng bạo lực, con người, các bộ lạc và các dân tộc cũng giết chóc lẫn nhau.

14. Vậy thì sự khác biệt giữa loài người ngày nay và loài người thời đó là gì?

15. Vâng, Ta biết rằng các người sẽ nói với Ta rằng các người đã đạt được nhiều tiến bộ — Ta biết rằng các người sẽ nhắc đến nền văn minh và khoa học của các người. Nhưng rồi Ta sẽ nói với các con rằng tất cả những điều đó chỉ là chiếc mặt nạ của sự giả dối, đằng sau đó các con che giấu những cảm xúc thật sự và những bản năng vẫn còn nguyên sơ của mình, bởi vì các con đã không hề nỗ lực chút nào để phát triển tâm hồn mình, để thực hiện luật pháp của Ta.

16. Ta không nói với các con rằng các con không nên nghiên cứu khoa học — không, ngược lại: Hãy tìm kiếm, nghiên cứu, phát triển và gia tăng kiến thức và trí tuệ trong cuộc sống vật chất, nhưng hãy nhân từ với nhau, tôn trọng những quyền thiêng liêng của người lân cận, hiểu rằng không có luật nào cho phép con người được quyết định về cuộc sống của đồng loại — tóm lại, Hỡi loài người, hãy làm điều gì đó để áp dụng điều răn tối cao của Ta là “Hãy yêu thương nhau” vào cuộc sống của các người, để các người thoát khỏi sự trì trệ về đạo đức và tinh thần mà các người đang rơi vào, và để khi tấm màn dối trá che phủ khuôn mặt các người rơi xuống, ánh sáng của các người sẽ chiếu rọi, sự chân thành sẽ tỏa sáng và sự chân thật sẽ ngự trị trong cuộc sống của các người. Khi đó, các con mới có thể nói một cách chính đáng rằng các con đã tiến bộ.

17. Hãy trở nên mạnh mẽ về mặt tinh thần trong việc tuân theo

những lời dạy của Ta, để trong tương lai, những lời nói của các con luôn được xác nhận bằng những việc làm thực sự của lòng thương xót, sự khôn ngoan và tình huynh đệ. (325, 10-20)

18. Ta ban bình an cho các con; nhưng thật sự, Ta nói với các con: Chừng nào còn có những người sở hữu mọi thứ cần thiết mà lại quên đi những người đang chết vì đói, thì sẽ không có bình an trên trái đất.

19. Hòa bình không dựa trên vinh quang hay của cải của con người. Nó dựa trên thiện chí, trên tình yêu thương lẫn nhau — trên việc phục vụ và tôn trọng lẫn nhau. Ôi, giá như thế giới hiểu được những lời dạy này! Sự thù địch sẽ biến mất, và tình yêu sẽ nở rộ trong lòng con người. (165, 71-72)

Sự sa đọa của loài người

20. Nhân loại đang gặp nạn giữa cơn bão của tội lỗi và thói hư tật xấu. Không chỉ người lớn, khi trưởng thành, làm ô uế linh hồn mình bằng cách để cho những đam mê phát triển; ngay cả đứa trẻ trong tuổi thơ cũng trải qua sự lật úp của con thuyền mà nó đang đi.

21. Lời của Ta đầy những mặc khải vươn lên giữa loài người này như một ngọn hải đăng khổng lồ, chỉ đường đúng đắn cho những người bị đắm tàu và thấp lèn hy vọng trong lòng những ai suy mất đức tin. (62, 44)

22. Cùng với sự gia tăng của loài người, tội lỗi của họ cũng gia tăng. Trên thế giới không thiếu những

thành phố như Sodom và Gomorrah, sự cám dỗ của chúng vang dội khắp trái đất và đầu độc trái tim con người. Từ những thành phố tội lỗi đó, thậm chí không còn lại dấu vết nào; tuy nhiên, cư dân của chúng không phải là những kẻ đạo đức giả, vì họ đã phạm tội ngay giữa ban ngày.

23. Nhưng loài người ngày nay, những kẻ ẩn mình trong bóng tối để thỏa mãn những đam mê của mình, rồi sau đó giả vờ là chính trực và trong sạch, sẽ phải chịu sự phán xét nghiêm khắc hơn cả Sodom.

24. Đó là di sản tai hại của tất cả các thế hệ trước, những thói nghiện ngập, tật xấu và bệnh tật của họ đang đơm hoa kết trái trong thời đại này. Đó là cây ác đã mọc lên trong lòng người — một cây được làm cho sinh sôi bởi tội lỗi, và trái của nó tiếp tục cám dỗ đàn ông và đàn bà, ngày qua ngày làm sa ngã những trái tim mới.

25. Dưới bóng cây này, đàn ông và phụ nữ nằm đó, không có sức lực để thoát khỏi ảnh hưởng của nó. Ở đó, những đức tính bị hủy hoại, nhân phẩm bị vấy bẩn và nhiều cuộc đời bị tàn phá đã bị bỏ lại.

26. Không chỉ người lớn bị thu hút bởi những thú vui của thế gian và xác thịt và chạy theo chúng; cả thanh thiếu niên và thậm chí cả trẻ em, tất cả đều đã bị nhiễm chất độc đã tích tụ theo thời gian; và những ai đã thoát khỏi ảnh hưởng tai hại của Ác quỷ — họ làm gì cho những người đã lạc lối? Họ phán xét họ, lên án họ và phẫn nộ trước những hành

động của họ. Rất ít người cầu nguyện cho những ai đã lạc lối khỏi con đường, và còn ít hơn nữa những người dành một phần cuộc đời mình để chống lại cái ác.

27. Thật vậy, Ta nói với các con, vương quốc của Ta sẽ không được thiết lập giữa loài người chừng nào cây Ác còn sống. Quyền lực này phải bị tiêu diệt; để làm được điều đó, cần phải sở hữu thanh gươm của tình yêu và công lý — thứ duy nhất mà tội lỗi không thể chống lại. Hãy hiểu rằng không phải những phán quyết hay hình phạt, mà là tình yêu, sự tha thứ và lòng thương xót mới là cốt lõi của giáo lý của Ta, là ánh sáng chiếu rọi con đường của các con, và là lời dạy mang lại sự cứu rỗi cho nhân loại. (108, 10-14)

28. Chủ nghĩa vật chất của các con đã biến Vườn Địa Đàng mà Ta đã giao phó cho loài người thành một địa ngục.

29. Cuộc sống mà con người đang sống là sai lầm, những thú vui, quyền lực và sự giàu có của họ là sai lầm, sự uyên bác và khoa học của họ cũng là sai lầm.

30. Người giàu và người nghèo, tất cả các người đều bận tâm đến tiền bạc, thứ mà việc sở hữu nó là ảo tưởng. Các người lo lắng về đau đớn và bệnh tật, và kinh hoàng trước ý nghĩ về cái chết. Một số người sợ mất đi những gì họ có, và những người khác khao khát có được những gì họ chưa từng sở hữu. Một số người có tất cả dư dả, trong khi những người khác thiếu thốn mọi thứ. Nhưng tất cả những nỗ lực,

đam mê, nhu cầu và mục tiêu tham vọng đó chỉ liên quan đến cuộc sống vật chất, cơn đói của cơ thể, những đam mê thấp hèn, những ham muốn của con người, như thể con người thực sự không có linh hồn vậy.

31. Thế giới và vật chất đã tạm thời đánh bại linh hồn, dần dần đưa nó trở lại cảnh nô lệ và cuối cùng phá hủy sứ mệnh của nó trong cuộc sống con người. Tại sao các con không dần dần tự nhận ra rằng cơn đói, sự khốn khổ, nỗi đau và nỗi sợ hãi đang đè nặng lên cuộc sống của các con chẳng qua chỉ là sự phản chiếu trung thực của sự khốn khổ và nỗi đau trong tâm hồn các con? (272, 29-32)

32. Thế giới cần Lời của Ta, các dân tộc và quốc gia cần những giáo lý tình yêu của Ta. Nhà lãnh đạo, nhà khoa học, thẩm phán, mục sư, giáo viên — tất cả họ đều cần ánh sáng của sự thật Ta, và chính vì thế Ta đã đến trong thời đại này để soi sáng con người trong linh hồn, trái tim và trí tuệ của họ. (274, 14)

33. Hành tinh của các con vẫn chưa phải là nơi của tình yêu, đức hạnh hay hòa bình. Ta gửi những linh hồn trong sạch đến thế giới của các con, nhưng các con lại trả lại cho Ta những linh hồn ô uế, bởi vì cuộc sống của con người đã bị thấm đẫm tội lỗi và sự đồi bại.

34. Ta thấy những đức tính như những ngọn đèn nhỏ lẻ tẻ giữa những tâm hồn đang bị quất vào bởi những cơn bão của chủ nghĩa vị kỷ, của lòng thù hận và sự căm ghét. Đó

là thành quả mà nhân loại dâng lên Ta. (318, 33-34)

Thế giới đảo lộn của một nhân loại chưa trưởng thành

35. Các con có những nhà lãnh đạo, trong lòng họ không có công lý và lòng quảng đại để cai trị dân chúng, bởi vì họ theo đuổi mục tiêu tầm thường là quyền lực và giàu có — những con người tự xưng là đại diện của Ta, nhưng thậm chí còn không biết đến tình yêu thương đối với người lân cận — những bác sĩ không biết điều cốt yếu của sứ mệnh của họ, đó là lòng thương xót — và những thẩm phán nhằm lẫn công lý với sự trả thù và lạm dụng luật pháp cho những mục đích xấu xa.

36. Không ai đi trên con đường quanh co và quay lưng lại với ánh sáng mà họ có trong lòng như ngọn hải đăng của lương tâm, lại có thể hình dung được sự phán xét mà chính họ đang tự chuốc lấy.

37. Cũng có những người đã tự ý đảm nhận những nhiệm vụ không thuộc về họ, và bằng những sai lầm của mình, họ chứng minh rằng họ hoàn toàn thiếu những khả năng cần thiết để thực hiện nhiệm vụ mà họ đã tự ý nhận lấy.

38. Tương tự, các con có thể gặp những kẻ tự xưng là tôi tớ của Chúa nhưng thực ra không phải, vì họ không được sai phái — những người lãnh đạo dân chúng mà thậm chí không thể tự điều khiển bước đi của chính mình — những thầy giáo thiếu ân sủng giảng dạy và thay vì truyền bá ánh sáng, lại làm rối loạn trí tuệ

— những bác sĩ trong lòng không có chút cảm thông nào trước nỗi đau của người khác và không biết rằng ai thực sự sở hữu ân sủng này thì người đó chính là một tông đồ của Đấng Christ.

39. Tất cả các nguyên tắc cơ bản của Ta đã bị loài người làm ô uế, nhưng giờ đây đã đến lúc mọi việc làm của họ sẽ bị phán xét. Đây là sự phán xét của Ta, vì Ta là Đấng phải thi hành nó. Vì vậy, Ta nói với các con: Hãy tỉnh thức và tuân giữ các điều răn của Ta về tình yêu và sự tha thứ. (105, 16-19)

40. Hãy nhìn xem thế giới này — kiêu ngạo, thách thức và tự mãn về mọi công trình của loài người, những công trình mà họ dùng để làm kinh ngạc các thế hệ của thế kỷ này. Phần lớn họ không tin vào thế giới tâm linh, cũng không yêu mến nó. Vì thế, họ không cầu nguyện, cũng không tuân theo luật pháp của Ta. Tuy nhiên, họ vẫn hài lòng và tự hào vì có thể khoe ra một thế giới đầy những kỳ quan, mà họ đã tạo ra nhờ khoa học của mình.

41. Nhưng thế giới đáng kinh ngạc của loài người này, mà họ đã xây dựng qua hàng thế kỷ khoa học, đấu tranh, chiến tranh và nước mắt, họ sẽ tự tay phá hủy bằng chính vũ khí của mình. Thời điểm mà nhân loại nhận ra sự không bền vững và mong manh của những công trình thiếu vắng tình yêu, công lý và khát vọng chân chính hướng tới sự hoàn thiện đang đến gần.

42. Sắp tới, các con sẽ nhận ra rằng không có Chúa, các con chẳng là gì

cả, rằng chỉ từ Ta các con mới có thể nhận được sức mạnh, sự sống và trí tuệ để tạo ra một sự tồn tại hài hòa giữa phần tinh thần và phần con người của con người. (282, 9-11)

43. Con người nói về những thời kỳ đã qua, về thời cổ đại, về những thế kỷ dài và những thời đại vô tận, nhưng Ta vẫn thấy các con còn nhỏ bé. Ta thấy rằng các con đã trưởng thành rất ít về mặt tâm hồn. Trong mắt Ta, thế giới của các con vẫn còn ở trong thời thơ ấu, dù đối với các con có vẻ như các con đã đạt đến sự trưởng thành.

44. Không, nhân loại ơi, chừng nào linh hồn các con chưa thể hiện những bằng chứng về sự trưởng thành, sự phát triển hướng thượng, sự hoàn thiện và tiến bộ trong các lĩnh vực khác nhau của cuộc sống, thì các con sẽ không thể tránh khỏi việc dâng lên Ta những công trình của con người, những công trình chi to lớn về bề ngoài, nhưng do thiếu tình yêu nên không có nội dung đạo đức và không bền vững. (325, 62-63)

45. Bây giờ là thời điểm quyết định đối với các linh hồn, thực sự là thời điểm của cuộc chiến. Mọi thứ đều là tranh chấp và chiến đấu. Cuộc chiến này diễn ra trong lòng mỗi con người, trong lòng các gia đình, bên trong mọi thể chế, trong mọi dân tộc, trong mọi chủng tộc.

46. Không chỉ trên cõi trần gian, mà cả trong Thung lũng Tâm linh cũng đang diễn ra cuộc chiến. Đó là Trận Chiến Lớn, đã được các vị tiên tri của các thời đại khác nhìn thấy dưới

hình thức tượng trưng, và cũng được nhìn thấy trong những giấc mơ của các vị tiên tri hay nhà tiên tri của thời đại này.

47. Tuy nhiên, trận chiến này, đang diễn ra và làm rung chuyển mọi thứ, lại không được loài người hiểu, mặc dù họ chính là một phần và là nhân chứng của chính trận chiến này.

48. Bước đi của nhân loại ngày nay đang được đẩy nhanh — nhưng họ đang đi về đâu? Con người đang vội vã đi về đâu? Liệu trên con đường chóng mặt này, họ có tìm thấy hạnh phúc, đạt được hòa bình mong đợi, cuộc sống tuyệt vời mà mọi trái tim đều khao khát một cách ích kỷ?

49. Ta nói với các người rằng, điều mà con người thực sự đạt được với sự hối hả của mình chính là sự kiệt quệ hoàn toàn. Tâm hồn và trái tim con người đang tiến tới sự chán chường và mệt mỏi, và vực thẳm này chính do con người tự tạo ra.

50. Con người sẽ rơi xuống vực thẳm này, và trong sự kiệt quệ hoàn toàn này, trong sự hỗn loạn của những cảm xúc hận thù, của những thú vui, của những tham vọng quyền lực không được thỏa mãn, của tội lỗi và ngoại tình, của sự vi phạm các luật lệ tinh thần và nhân loại, linh hồn con người sẽ phải chịu một cái “chết” giả tạo, trái tim con người sẽ phải chịu một cái “chết” tạm thời.

51. Nhưng Ta sẽ khiến con người vươn lên từ cái “chết” này để trở về với sự sống. Ta sẽ đảm bảo rằng con người sẽ trải qua sự phục sinh và trong cuộc sống mới đó, chiến đấu

vì sự tái sinh của mọi lý tưởng, vì sự hồi sinh của mọi nguyên tắc và mọi đức tính, những đặc tính và di sản của linh hồn, là nguồn gốc của nó. Vì từ Ta, linh hồn đã phát sinh, từ Ta, nó đã nhận lấy sự sống, nó đã uống từ sự hoàn hảo của Ta, và được no nê bởi ân sủng của Ta. (360, 6-8)

XII Sự phán xét và thanh tẩy loài người

Chương 53 - Thời điểm phán xét đã đến

Thu hoạch thành quả của hạt giống loài người

1. Các môn đệ yêu dấu, những thời điểm này là thời điểm phán xét loài người. Thời hạn đã hết, để các con bắt đầu trả nợ. Các con đang gặt hái những gì đã gieo trong quá khứ, kết quả hay hậu quả của những việc làm của các con.

2. Con người có một thời gian để làm việc của mình, và một thời gian khác để chịu trách nhiệm về những gì mình đã làm; thời gian sau là thời gian mà các con đang sống. Vì vậy, tất cả các con đều đau khổ và khóc lóc. Giống như các con có một thời gian gieo trồng và một thời gian gặt hái, Thiên Chúa cũng có một thời gian Ngài ban cho các con để tuân giữ luật pháp của Ngài, và một thời gian khác để bày tỏ công lý của Ngài.

3. Các con đang sống trong thời kỳ phán xét thiêng liêng. Nỗi đau khiến các con khóc lóc, nhân loại đang thanh tẩy chính mình trong những giọt nước mắt của mình, vì không ai được miễn trừ khỏi sự đền bù.

4. Đây là những thời kỳ phán xét, trong đó các con nên suy ngẫm về số phận của mình, để qua sự trầm tư và thiền định, các con nghe thấy tiếng nói của lương tâm, tiếng nói không lừa dối hay đánh lừa, mà dẫn dắt các con trên con đường hòa bình. (11, 58-61)

5. Đây là thời kỳ phán xét đối với nhân loại. Mỗi con người, mỗi dân tộc và mỗi quốc gia đều bị phán xét bởi Thần tính của Ta. Tuy nhiên, con người vẫn chưa nhận ra điều này, cũng không biết mình đang sống trong thời đại nào. Vì vậy, Ta đã đến trong Thần Khí và chiếu tia sáng của Ta xuống trí tuệ con người, và qua sự trung gian của nó, Ta đã mặc khải cho các con biết ai đang nói với các con, thời đại nào các con đang sống, và nhiệm vụ của các con là gì. (51, 61)

6. Quả thật, Ta nói với các con: Các con đang sống trong “Ngày của Chúa”, các con đã ở dưới sự phán xét của Ngài. Người sống và người chết đang bị phán xét, những việc làm trong quá khứ và hiện tại đang được cân trên cán cân phán xét này. Hãy mở mắt ra để các con làm chứng rằng Công lý Thần thánh đang hiện diện khắp nơi. (76, 44)

7. Từ thời cổ đại, Ta đã nói với các con về một sự phán xét, và bây giờ là thời điểm đã được báo trước, mà

các tiên tri đã mô tả như thế đó là một ngày.

8. Lời của Đức Chúa Trời các con là lời của Vua và không thể rút lại. Có sao đâu nếu hàng ngàn năm đã trôi qua? Ý muốn của Cha là bất biến và phải được thực hiện.

9. Nếu con người, ngoài việc tin vào Lời Ta, còn biết tỉnh thức và cầu nguyện, thì họ sẽ không bao giờ bị bất ngờ. Nhưng họ bất trung, hay quên, không tin, và khi thử thách ập đến, họ quy đó là sự trừng phạt, sự báo thù hay cơn giận của Đức Chúa Trời. Về điều này, Ta nói với các con rằng mọi thử thách đều được báo trước để các con có thể chuẩn bị. Vì vậy, các con phải luôn tỉnh thức.

10. Đại hồng thủy, sự hủy diệt các thành phố bởi lửa, các cuộc xâm lược của kẻ thù, các tai họa, dịch bệnh, nạn đói và các thử thách khác đã được báo trước cho tất cả các dân tộc trên trái đất, để các con có thể chuẩn bị và không bị bất ngờ. Cũng như ngày nay, từ tình yêu của Đức Chúa Trời luôn có một thông điệp về sự tỉnh thức và chuẩn bị được ban xuống, để con người thức tỉnh, chuẩn bị và trở nên mạnh mẽ. (24, 74-77)

11. Ta nói với các con: Dù đúng là thế giới này sắp phải đối mặt với những thử thách vô cùng lớn lao, nhưng những ngày đau khổ sẽ được rút ngắn; bởi vì nỗi đau khổ của loài người sẽ lớn đến mức khiến họ thức tỉnh, ngược mắt lên nhìn Ta và lắng nghe tiếng nói của lương tâm, tiếng nói sẽ đòi hỏi họ phải tuân giữ Luật của Ta.

12. Công lý của Ta sẽ diệt trừ mọi điều ác tồn tại trên thế gian này. Trước tiên, Ta sẽ dò xét mọi thứ: các cộng đồng tôn giáo, khoa học và các thể chế xã hội, rồi lưới liềm của Công lý Thần thánh sẽ lướt qua, cắt bỏ cỏ dại và để lại lúa mì. Mỗi hạt giống tốt mà Ta tìm thấy trong lòng con người, Ta sẽ giữ lại để nó tiếp tục nảy mầm trong tâm hồn con người. (119, 10-11)

Sự thanh tẩy nhân loại trong ngày phán xét

13. Con người còn phải phát triển bao lâu nữa để hiểu được tình yêu của Ta và cảm nhận sự hiện diện của Ta qua lương tâm? Khi con người nghe thấy tiếng nói của Ta khuyên bảo và tuân giữ luật pháp của Ta, đó sẽ là dấu hiệu cho thấy thời đại vật chất đã qua đối với họ.

14. Trước mắt, họ vẫn phải chịu nhiều hình thức trừng phạt từ các lực lượng tự nhiên, cho đến khi họ tin chắc rằng có những sức mạnh cao hơn, so với đó thì chủ nghĩa vật chất của con người thật nhỏ bé.

15. Trái đất sẽ rung chuyển, nước sẽ thanh tẩy loài người và lửa sẽ rèn luyện họ.

16. Tất cả các yếu tố và sức mạnh của thiên nhiên sẽ thể hiện rõ ràng trên Trái Đất, nơi con người không biết sống hòa hợp với cuộc sống xung quanh mình.

17. Bằng cách đó, thiên nhiên không tìm cách hủy diệt những kẻ làm ô uế nó; thiên nhiên chỉ tìm kiếm sự hài hòa giữa con người và tất cả các sinh vật.

18. Nếu sự phán xét của thiên nhiên ngày càng hiện rõ, đó là vì những vi phạm của con người và sự thiếu tuân thủ các luật lệ cũng ngày càng gia tăng. (40, 20-25)

19. Chính bàn tay con người đã tự rước lấy sự phán xét. Trong não bộ của họ, một cơn bão đang cuồng nộ; trong trái tim họ, một cơn giông bão đang hoành hành, và tất cả những điều này cũng thể hiện ra trong thiên nhiên. Các yếu tố tự nhiên đang bị giải phóng, các mùa trở nên khắc nghiệt, các dịch bệnh xuất hiện và gia tăng, và đó là bởi vì tội lỗi của các người đang gia tăng và gây ra bệnh tật, và bởi vì khoa học ngu ngốc và kiêu ngạo không công nhận trật tự đã được Đấng Tạo Hóa định đoạt.

20. Nếu Ta chỉ nói với các con điều này, các con sẽ không tin. Vì vậy, cần thiết là các con phải cảm nhận được kết quả của những việc làm của mình bằng chính đôi tay, để các con cảm thấy thất vọng. Chính lúc này, các con đã đến thời điểm trong cuộc đời mà các con đang trải nghiệm kết quả của tất cả những gì các con đã gieo trồng. (100, 6-7)

21. Cuộc sống trên trái đất đối với con người luôn đi kèm với thử thách và sự chuộc tội; nhưng chưa bao giờ con đường phát triển này lại đầy đau khổ như bây giờ, chưa bao giờ chiếc cốc lại đầy đắng cay đến thế.

22. Trong thời đại này, con người không chờ đến tuổi trưởng thành mới đối mặt với cuộc đấu tranh sinh tồn. Có bao nhiêu sinh linh đã phải trải qua những thất vọng, ách nô lệ,

đòn roi, chướng ngại và thất bại ngay từ thuở ấu thơ. Ta có thể nói với các con thêm điều này: Trong thời đại này, nỗi đau của con người bắt đầu ngay trước khi họ chào đời, tức là ngay trong bụng mẹ.

23. Nợ đền tội của những sinh linh đến với trái đất trong thời đại này thật lớn lao! Nhưng các con hãy nhớ rằng, mọi đau khổ tồn tại trên thế gian đều là do con người gây ra. Liệu có sự hoàn hảo nào lớn lao hơn trong công lý của Ta, khi cho phép chính những kẻ đã gieo gai góc trên con đường cuộc đời, nay phải gặt hái những gai góc đó? (115, 35-37)

24. Các con không thể thấu hiểu kế hoạch cứu rỗi phổ quát của Ta; nhưng Ta cho các con biết một phần của nó, để các con được tham gia vào công việc của Ta.

25. Chỉ có Ta mới biết ý nghĩa của thời điểm mà thế giới đang sống. Không một con người nào có thể hiểu được thực tại của giờ phút này.

26. Từ thuở ban đầu, loài người đã không ngừng làm ô uế bản thân, cho đến khi họ làm tối tăm cảm xúc và linh hồn của mình, và tạo ra cho mình một cuộc sống bệnh hoạn, bất an và buồn bã. Nhưng giờ đây, giờ khắc thanh tẩy đã đến. (274, 11-12)

27. Thời điểm gặt hái đã đến với mọi linh hồn, và vì thế các con thấy sự hỗn loạn giữa loài người. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, trong sự hỗn loạn này, mỗi người sẽ gặt hái những gì mình đã gieo.

28. Nhưng điều gì sẽ xảy ra với những đứa con của Ta, những kẻ luôn vi phạm luật pháp của Ta? Thật

vậy: Tất cả những ai đang ngủ mê và không muốn nghiên cứu cũng như tuân theo những lời dạy của Ta, sẽ bị những thử thách cuốn đi như một cơn lốc xoáy, khiến họ ngã quỵ.

Nhưng đối với tất cả những ai đã tuân theo các chỉ dẫn của Ta, nó sẽ như một sự khích lệ để họ hoàn thành bốn phận, như một phần thưởng tuyệt vời mà Đức Chúa Trời ban tặng cho họ. (310, 7)

29. Trong thời kỳ này, ai không sẵn sàng đổi mới bản thân sẽ phải nếm trải những nỗi cay đắng tột cùng và bị loại bỏ khỏi trái đất, qua đó mất đi cơ hội quý giá để chuộc lại những lỗi lầm và hòa giải với Luật pháp, Sự thật và Sự sống.

30. Ngược lại, những ai rời bỏ cuộc sống vật chất này để về với Quê hương Tâm linh với sự bình an và miễn nguyện mà việc hoàn thành bốn phận mang lại, sẽ cảm thấy được soi sáng bởi Ánh sáng của Ta; nhưng nếu họ thuộc về những người phải tái sinh, Ta sẽ chuẩn bị cho họ trước khi họ trở lại cuộc sống con người, để họ được phục sinh trong sự tinh khiết, thánh thiện hơn và với sự khôn ngoan lớn hơn. (91, 38-39)

Tình yêu của Đức Chúa Trời trong Ngày Phán Xét

31. Nỗi đau đã trút hết nội dung của nó ra thế gian và thể hiện dưới muôn vàn hình thức.

32. Hỡi loài người, các con đang sống trong sự hối hả khùng khiếp biết bao! Các con nhào bột cho bánh mì hàng ngày một cách vất vả

biết bao! Vì thế, đàn ông kiệt sức trước tuổi, phụ nữ già trước tuổi, các cô gái tàn lụi khi đang trong độ tuổi xuân thì, và trẻ em trở nên thiếu cảm xúc khi còn nhỏ.

33. Thời đại mà các con đang sống là một thời đại của nỗi đau, sự cay đắng và thử thách. Tuy nhiên, Ta muốn các con tìm thấy bình an, đạt được sự hài hòa, xua tan nỗi đau. Vì thế, Ta hiện ra trong Thần Khí và gửi đến các con Lời của Ta, là sương mai của sự an ủi, chữa lành và bình an trên linh hồn các con.

34. Hãy lắng nghe Lời Ta, là sự Phục Sinh và là Sự Sống. Trong đó, các con sẽ tìm lại đức tin, sức khỏe và niềm vui để chiến đấu và sống. (132, 42-45)

35. Hôm nay là thời điểm đền bù lớn nhất cho linh hồn. Tòa án của Ta đã mở ra, và các việc làm của mỗi người đã được đặt lên cân. Dù tòa án này có nặng nề và đau khổ đối với các linh hồn, nhưng Cha vẫn ở gần các con, Đấng là Cha yêu thương hơn là Thẩm phán. Tình yêu của Đức Mẹ Maria, Đấng Bào Chứa của các con, cũng bao bọc các con. (153, 16)

36. Công lý của Ta đã đến, hỡi loài người, nó sẽ hạ bệ sự kiêu ngạo của con người, để khiến họ nhận ra rằng họ thật nhỏ bé trong sự gian ác và chủ nghĩa vật chất của mình.

37. Phải, hỡi dân tộc, Ta sẽ hạ gục con người trong sự vĩ đại giả tạo của họ, vì Ta muốn họ nhìn thấy ánh sáng của Ta và đứng dậy, để họ trở nên vĩ đại trong sự thật. Vì Ta muốn các con tràn đầy ánh sáng, lòng cao

thượng, lòng nhân từ, sức mạnh và sự khôn ngoan. (285, 15-16)

38. Nhân loại không nhận ra Ta và phủ nhận sự hiện diện của Ta trong thời đại này. Nhưng Ta sẽ cho họ thấy rằng Ta thể hiện công lý của Ta bằng tình yêu và lòng thương xót, rằng Ta không đến với roi vọt để gây đau khổ cho họ — rằng Ta chỉ muốn nâng họ lên cuộc sống của ân sủng và thanh tẩy họ bằng nước trong vắt, đó chính là Lời Ta, là Sự Thật của Ta. 39. Thế giới đã không học được bài học của Ta và đã nuôi dưỡng sự thờ thần tượng và sự cuồng tín của mình. Vì vậy, giờ đây họ đang trải qua lò luyện lớn và uống chén đau khổ; vì chủ nghĩa vật chất của họ đã đẩy họ xa khỏi Ta. (334, 29-30)

40. Bây giờ, nhân loại, vốn bị chia rẽ thành các dân tộc, chủng tộc, ngôn ngữ và màu da, đang nhận phần phán xét tương ứng từ Thần Khí Thần Thánh của Ta, những thử thách dành cho mỗi người, cuộc chiến, lò luyện và sự chuộc tội mà Ta đã định sẵn cho mỗi con người và mỗi chủng tộc.

41. Nhưng các con biết rằng sự phán xét của Ta có nền tảng là tình yêu, rằng những thử thách mà Cha gửi đến loài người là những thử thách của tình yêu — rằng mọi sự đều được dẫn dắt đến sự cứu rỗi, đến điều tốt lành, ngay cả khi trong những thử thách này dường như có bất hạnh, tai họa hay khổ đau.

42. Đằng sau tất cả những điều đó là sự sống, sự bảo tồn linh hồn, sự cứu rỗi của linh hồn. Cha luôn luôn

chờ đợi “Người Con Trai Lạc Lối” để ôm lấy người ấy với tình yêu thương vô bờ bến. (328, 11)

Chương 54 - Cuộc chiến giữa các thế giới quan, các tôn giáo và các Giáo hội

Những cuộc chiến tinh thần trước Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ trên đất

1. Cũng như Ta đã báo trước cho các con về sự tái lâm của Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”, thì giờ đây Ta cũng báo trước cho các con về “cuộc chiến” giữa các tín ngưỡng, các hệ tư tưởng và các tôn giáo, như một điềm báo mở đường cho việc thiết lập Vương quốc Tâm linh của Ta giữa loài người.

2. Lời Ta sẽ như một thanh gươm lửa tiêu diệt sự cuồng tín đã bao trùm loài người suốt nhiều thế kỷ, sẽ xé tan bức màn vô minh của họ và chỉ ra con đường sáng ngời dẫn đến Ta. (209, 10-11)

3. Để hòa bình của Vương quốc Ta được thiết lập giữa loài người, trước tiên phải diễn ra “cuộc chiến” giữa các giáo lý, tôn giáo và hệ tư tưởng — một cuộc đối đầu trong đó những người này đối lập Danh Ta và Chân lý của Ta với những thần tượng giả dối của những người kia, và trong đó một giáo lý chiến đấu chống lại giáo lý khác.

4. Đây sẽ là cuộc chiến mới, trận chiến tinh thần, trong đó các thần

giả sẽ bị lật đổ khỏi bệ thờ của chúng và mọi lời dối trá mà các con đã coi là sự thật sẽ bị vạch trần mãi mãi. Rồi các con sẽ chứng kiến sự thật rục rỡ vươn lên từ sự hỗn loạn của sự nhầm lẫn và bóng tối đó. (121, 40)

5. Chủ nghĩa tâm linh đang gây ra một cuộc chiến toàn cầu giữa các hệ tư tưởng, tín ngưỡng và các giáo phái tôn giáo. Nhưng sau cuộc xung đột này, giáo lý này sẽ mang lại cho con người sự bình an thiêng liêng mà họ rất cần, và sẽ khiến mặt trời công lý thần thánh của Ta chiếu sáng trên mọi linh hồn. (141, 11)

6. Ta chuẩn bị và cảnh báo các con về thời kỳ hỗn loạn của các hệ tư tưởng, để các con có thể giải thoát mình khỏi những xung đột nội tâm và sự dẫn dắt của tư tưởng.

7. Bởi vì tất cả các thế giới quan, học thuyết, thần học, triết học và tín ngưỡng của nhân loại sẽ bị lung lay, tượng trưng cho một cơn bão, một cơn bão thực sự của tinh thần, trên những cơn sóng cuộn trào của nó, theo ý muốn của Ta, các con phải lướt đi và giữ vững vị trí trên đỉnh, cho đến khi cơn bão và bóng tối qua đi.

8. Ta không ban cho các con phương thuốc nào tốt hơn để vượt qua thử thách này một cách an toàn, ngoài việc cầu nguyện và tuân theo Lời Ta, nhờ đó đức tin của các con sẽ không ngừng được củng cố.

9. Cuộc chiến giữa các thế giới quan, sự va chạm giữa các tín ngưỡng và ý thức hệ, trận chiến đó là điều tuyệt đối cần thiết để tất cả

những khiếm khuyết và sai lầm đã tích tụ ở đáy của mọi tôn giáo và mọi thể chế được phơi bày ra.

10. Chỉ sau cơn “bão táp” này, sự thanh tẩy đạo đức và tâm hồn của con người mới có thể bắt đầu; vì họ sẽ thấy sự thật được phơi bày, sẽ nhận ra nó, cảm nhận nó trong lòng và sẽ không còn có thể nuôi dưỡng bản thân bằng những ảo tưởng và sự giả dối nữa.

11. Giống như mỗi con người tự nguyện và hoàn toàn vì chính mình tận dụng tác dụng thiết yếu của mặt trời đối với cơ thể mình, bởi vì họ nhận ra rằng cuộc sống vật chất dựa trên ánh sáng, hơi ấm và ảnh hưởng của mặt trời, họ cũng sẽ sử dụng từ ánh sáng của sự thật tất cả những gì họ cần để duy trì, củng cố và khai sáng linh hồn mình.

12. Khi đó, một sức mạnh mà con người chưa từng cảm nhận sẽ phát huy tác dụng, bởi vì cuộc sống của họ sẽ ngày càng thích ứng với những nguyên tắc sống chân chính, những tiêu chuẩn do Luật của Ta thiết lập. (323, 19-22)

Cuộc đấu tranh giành quyền thống trị tinh thần trên Trái Đất

13. Trong thời đại này, có sự tranh đấu giữa các thế giới quan và các giáo lý tín ngưỡng. Mọi người đều muốn mình là người đúng. Nhưng trong cuộc tranh đấu giữa chủ nghĩa cá nhân và lợi ích riêng này, ai mới là người đúng? Ai mới là người sở hữu sự thật?

14. Nếu những ai tự cho mình đang đi trên con đường hoàn hảo và sở

hữu sự thật, và tự hào về điều đó — thật sự, Ta nói với các con, thì họ vẫn chưa biết con đường đó; vì trên con đường đó, người ta phải khiêm nhường, và chỉ cần họ không công nhận sự thật mà đức tin của người khác chứa đựng, thì họ đã không còn khiêm nhường nữa. Nhưng Ta đã nói với các con trong “Thời kỳ thứ hai”: “Phúc cho những ai hiền lành và khiêm nhường trong lòng.”

15. Con người lên án đức tin và niềm tin của đồng loại sẽ xa rời sự cứu rỗi, vì trong sự kiêu ngạo và thiếu suy nghĩ của mình, họ cố gắng trở nên giống như Đức Chúa Trời của họ. (199, 4-6)

16. Các con hỏi Ta, Ta muốn đạt được điều gì khi Ta mặc khải về mặt tinh thần cho nhân loại thời đại này? Ta trả lời các con như sau: Điều Ta mong muốn là sự thức tỉnh của các con hướng về Ánh Sáng, sự thánh hóa và sự hiệp nhất của các con, vì các con đã luôn bị chia rẽ. Vì trong khi một số người tìm kiếm những kho tàng của Thần Khí, những người khác lại dành trọn tình yêu cho những của cải trần gian — chủ nghĩa tâm linh và chủ nghĩa vật chất luôn trong cuộc chiến không ngừng; những người theo chủ nghĩa tâm linh và những người theo chủ nghĩa vật chất, những người chưa bao giờ có thể hiểu nhau.

17. Hãy nhớ lại: Khi Israel đang mong đợi Đấng Mê-si-a và đã nhìn thấy Ngài, họ đã chia rẽ thành những người tin và những người chối bỏ sự thật của Ta. Lời giải thích cho điều này rất đơn giản: Những

người tin là những người đã mong đợi Ta bằng tinh thần, còn những người chối bỏ Ta là những người đã mong đợi Ta bằng các giác quan của “thể xác”.

18. Hai thế lực này sẽ phải đối đầu nhau một lần nữa, cho đến khi sự thật được phơi bày từ cuộc đấu tranh này. Cuộc chiến sẽ khốc liệt; vì càng nhiều thời gian trôi qua, con người càng yêu mến những điều trần thế, bởi vì khoa học và những khám phá của họ mang lại cho họ cảm giác đang sống trong một vương quốc riêng, trong một thế giới do chính họ tạo ra. (175, 4-6)

19. Ngày nay, mỗi người đều tin rằng mình biết trọn vẹn sự thật. Mỗi tôn giáo đều khẳng định mình sở hữu sự thật. Các nhà khoa học tuyên bố rằng họ đã tìm ra sự thật. Ta nói với các người rằng không ai biết được sự thật tuyệt đối, bởi vì con người thậm chí còn không thể nắm bắt bằng trí tuệ phần sự thật đã được mặc khải cho họ.

20. Tất cả mọi người đều mang trong mình một phần sự thật và sai lầm, mà họ trộn lẫn với ánh sáng của sự thật.

21. Cuộc chiến đang đến gần, trong đó tất cả các thế lực này sẽ chiến đấu lẫn nhau, vì mỗi bên đều muốn áp đặt thế giới quan của mình. Nhưng cuối cùng, điều chiến thắng và chiếm ưu thế sẽ không phải là một hệ tư tưởng nhân loại, một lý thuyết khoa học, hay một tín ngưỡng tôn giáo nào, mà là sự kết hợp hài hòa của tất cả các quan điểm tốt đẹp, tất cả các niềm tin cao

cả, tất cả các hình thức thờ cúng được nâng lên đến mức tinh thần cao nhất, và tất cả các ngành khoa học dành cho sự tiến bộ thực sự của loài người.

22. Ta sẽ cho phép con người nói về những ý tưởng của họ và trình bày chúng, cho phép những người khác công khai trình diễn các hình thức thờ cúng và nghi lễ của họ, cho phép họ tranh luận và đấu tranh với nhau, cho phép các nhà khoa học phổ biến những lý thuyết tiến bộ nhất của họ, để mọi thứ tồn tại ẩn giấu trong tâm hồn mỗi người đều bùng nổ, lộ ra ánh sáng và tự bộc lộ. Vì ngày của người gặt đã gần kề — ngày mà lương tâm, như một lưỡi liềm không khoan nhượng, sẽ cắt đứt tận gốc rễ mọi điều sai trái trong lòng con người. (322, 15-18)

Cuộc chiến chống lại giáo lý về linh hồn

23. Các nhà lãnh đạo tinh thần thời nay ăn mặc như vua chúa để tượng trưng cho việc chủ trì lễ hiến tế của Chúa Giê-su, và mặc dù họ nhân danh Ta và quyền đại diện của Ta, Ta thấy rằng trí tuệ của họ bị rối loạn, trái tim họ bị xáo trộn bởi những cơn bão của mưu mô và đam mê. Không có ai tuyên bố như một nhà tiên tri rằng Ta đang ở giữa loài người thời nay. Họ sẽ phải chịu đau khổ lớn, vì không có sự chuẩn bị tinh thần nào trong họ. Sự hoàn thành của những người đã thề trước Chúa Giê-su rằng sẽ theo dấu chân Ngài ở đâu? Những người theo các Tông đồ của Ta ở đâu? Có ai giống như

Gioan, người thuộc số những người đầu tiên, hay Phao-lô, người thuộc số những người theo sau không?

24. Vì vậy, Thầy lại đến gần các con để tiếp tục giảng dạy. Ta đã thấy những người Pha-ri-si và các nhà thông luật mới đang tràn ngập hận thù lao vào Ta. Chính lúc đó, Ta sẽ hỏi: “Các môn đệ của Ta đâu?”

Nhưng khi những kẻ kiêu ngạo, những kẻ giả dối, những kẻ giàu có, những kẻ sợ mất quyền lực, những kẻ bị đe dọa bởi sự thật của Ta lại chế nhạo và bắt bớ Ta, những cơn bão dữ dội sẽ bùng nổ. Nhưng không phải Ta là Đấng sẽ gục ngã dưới gánh nặng của Thập giá, mà là những kẻ đã đòi hỏi sự hy sinh của Đấng đã ban sự sống cho họ. (149, 32-33)

25. Sóng của chủ nghĩa vật chất sẽ dâng cao và trở thành một biển động, một biển của đau khổ, tuyệt vọng và sợ hãi trước sự bất công của con người.

26. Chỉ có một con thuyền sẽ lướt qua biển cả của những đam mê, dục vọng và hận thù con người, và con thuyền đó sẽ là con thuyền của Luật pháp Ta. Phúc cho những ai mạnh mẽ khi thời khắc ấy đến!

27. Nhưng khốn cho những ai đang ngủ! Khốn cho những kẻ yếu đuối! Khốn cho các dân tộc đã đặt niềm tin vào nền tảng của sự cuồng tín tôn giáo, vì họ sẽ dễ dàng trở thành con mồi của những cơn sóng giận dữ đó!

28. Hỡi loài người, các ngươi không cảm nhận được trận chiến sắp đến sao? Lời Ta không thúc đẩy các

người chuẩn bị để tự vệ khi giờ phút đó đến sao?

29. Ánh sáng của Ta ở trong tất cả mọi người, nhưng chỉ những ai cầu nguyện, những ai chuẩn bị mới nhìn thấy nó. Ánh sáng của Ta nói với các người qua linh cảm, qua cảm hứng, qua trực giác, qua những giấc mơ và những dấu hiệu. Nhưng các người lại điếc trước mọi tiếng gọi thiêng liêng, thờ ơ trước mọi dấu hiệu thần thánh.

30. Sắp tới, các con sẽ thấy lời Ta ứng nghiệm và làm chứng rằng tất cả những điều này đều đúng sự thật.

31. Giáo lý và danh hiệu của Ta sẽ trở thành mục tiêu của mọi cuộc tấn công và bức hại; chúng sẽ là lý do khiến những kẻ thù của Chân lý truy đuổi các con. Tuy nhiên, giáo lý của Ta cũng sẽ là thanh gươm ánh sáng của những ai đứng lên bảo vệ đức tin, và nó sẽ là tấm khiên che chở cho những người vô tội. Tên của Ta sẽ ở trên môi mọi người, được những người này chúc phúc, bị những người kia nguyền rủa.

32. Tất cả các khả năng của con người sẽ được giải phóng: trí tuệ, cảm xúc, đam mê; các khả năng tinh thần của họ sẽ tỉnh táo và sẵn sàng chiến đấu.

33. Lúc đó sẽ có bao nhiêu sự hỗn loạn! Bao nhiêu người tưởng rằng mình tin vào Ta sẽ phải nhận ra rằng đó không phải là đức tin chân chính!

34. Trong nhiều gia đình và trái tim, ngọn lửa của tình yêu và hy vọng sẽ tắt lịm. Trẻ em và thanh thiếu niên sẽ không có Thượng Đế nào khác

ngoài thế gian, cũng không có luật lệ nào khác ngoài luật lệ của trần gian. (300, 35-40)

35. Điều gì sẽ xảy ra khi con người nhận ra rằng tình yêu vô độ của họ đối với thế gian và sự sùng bái những điều trần thế đã dẫn họ đến một thất bại đầy đau khổ? Họ sẽ cố gắng tìm lại con đường đã mất, tìm kiếm những nguyên tắc và luật lệ mà họ đã quay lưng lại, và trong nỗ lực này, họ sẽ tạo ra các học thuyết, đặt ra các quy tắc, và các triết lý, thế giới quan và lý thuyết sẽ nảy sinh.

36. Tất cả những điều này sẽ là khởi đầu của một trận chiến mới và vĩ đại — giờ đây không còn do sự tham vọng bất chính về quyền lực trần thế gây ra nữa. Sẽ không còn vũ khí giết người nào hủy diệt sinh mạng, phá hủy nhà cửa hay làm đổ máu người nữa. Trận chiến sẽ khác, vì khi đó các cộng đồng tôn giáo lớn sẽ chiến đấu chống lại những giáo lý mới và những tôn giáo mới.

37. Ai sẽ chiến thắng trong trận chiến này? Không có tôn giáo nào sẽ bước ra khỏi cuộc xung đột này với tư cách là người chiến thắng, cũng như trong cuộc chiến tàn khốc mà các bạn đang phải chịu đựng ngày nay, không có dân tộc nào sẽ chiến thắng.*

**Trong Chiến tranh thế giới thứ hai được đề cập ở đây, mặc dù có những cái gọi là các cường quốc chiến thắng, nhưng cuộc chiến giành quyền thống trị trên trái đất vẫn tiếp diễn sau khi chiến tranh kết thúc cho đến ngày nay. Tuy nhiên, trong cuộc*

đấu tranh này, cuối cùng sẽ không có cường quốc nào chiến thắng.

38. Công lý của Ta sẽ ngự trị trên cuộc chiến tranh giành quyền thống trị thế gian, và sau này, trong trận chiến nhằm áp đặt bất kỳ học thuyết hay tôn giáo nào, sự thật của Ta sẽ chiến thắng.

39. Sự thật duy nhất và tối cao sẽ chiếu sáng như tia chớp trong đêm bão, và mọi người sẽ nhìn thấy tia sáng thần thánh này tại nơi họ đang ở.

40. Thông điệp của Ta sẽ đến với tất cả mọi người, và tất cả các người sẽ đến với Ta. Ta đã chuẩn bị mọi thứ cho những thời kỳ sắp tới, và ý chí của Ta sẽ được thực hiện trên tất cả mọi người, vì Ta là Chúa tể của các linh hồn, các thế giới, các chủng tộc và các dân tộc. (288, 33-36, 45)

Việc phớt lờ hoặc chống lại các thông điệp và sự chữa lành của các linh hồn

41. Thế giới Tâm linh sẽ đến gần con người hơn nữa để chứng thực sự tồn tại và sự hiện diện của mình. Ở khắp mọi nơi sẽ xuất hiện những dấu hiệu, bằng chứng, sự mặc khải và thông điệp, những điều này sẽ kiên trì nói lên rằng một kỷ nguyên mới đã bắt đầu.

42. Sẽ có tranh cãi, sẽ có xáo trộn trong các dân tộc, bởi vì các đại diện tôn giáo sẽ gieo rắc nỗi sợ hãi cho những ai tin vào những thông điệp đó, và khoa học sẽ tuyên bố những sự thật đó là sai.

43. Sau đó, những người dân thường sẽ lấy lại can đảm và đứng lên để làm chứng cho sự thật của những bằng chứng mà họ đã nhận được. Những người — bị khoa học bỏ rơi — đã phục hồi sức khỏe bằng phương pháp tâm linh sẽ đứng lên, và họ sẽ làm chứng về những phép lạ chữa lành, về những sự mặc khải của một quyền năng vô hạn và một trí tuệ tuyệt đối.

44. Trong số những người dân thường và vô danh, sẽ có những người đàn ông và phụ nữ bước ra trước công chúng, những lời nói đầy ánh sáng của họ sẽ khiến các nhà thần học, triết gia và nhà khoa học ngạc nhiên. Nhưng khi cuộc tranh cãi lên đến đỉnh điểm và những người nghèo bị sỉ nhục, còn lời chứng của họ bị những kẻ kiêu ngạo phủ nhận, thì lúc đó sẽ là thời khắc mà Ê-li sẽ gọi các học giả, các bậc quyền quý và những người cai trị ra để họ phải chịu trách nhiệm và trải qua sự thử thách.

45. Khốn cho những kẻ giả dối và đạo đức giả vào giờ đó, vì công lý hoàn hảo sẽ giáng xuống họ!

46. Đó sẽ là giờ phán xét. Nhưng nhiều linh hồn sẽ vươn lên từ đó để đạt đến cuộc sống chân thật, nhiều trái tim sẽ sống lại trong đức tin, và nhiều con mắt sẽ mở ra đón nhận ánh sáng. (350, 71-72)

Chương 55 - Sự thanh tẩy trái đất và nhân loại trong ngày phán xét

Tiếng nói cảnh báo của Đức Chúa Trời và thiên nhiên trước ngày phán xét thanh tẩy

1. Ta đã nói với các con rằng cả nhân loại sẽ phải đối mặt với một thử thách rất lớn — lớn đến mức chưa từng có trong suốt lịch sử hàng thế kỷ và hàng thiên niên kỷ của họ.

2. Bây giờ các con phải hiểu rằng Ta đang nói với trái tim của tất cả các con, gửi đến các con những thông điệp và lời cảnh báo dưới nhiều hình thức khác nhau, để con người tỉnh ngộ và tỉnh táo trước luật pháp của Ta, như những trinh nữ khôn ngoan trong dụ ngôn của Ta.

3. Liệu các dân tộc và các quốc gia khác nhau trên thế giới có lắng nghe Ta không? Liệu dân tộc này, mà Ta đang tỏ mình ra dưới hình thức này, có lắng nghe Ta không? Chỉ có Ta mới biết điều đó; nhưng bốn phận của Ta với tư cách là Cha là phải cung cấp mọi phương tiện để cứu rỗi con cái Ta trên con đường của chúng. (24, 80-81)

4. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu trong thời gian này con người không tẩy sạch những vết nhơ mà họ đã gây ra trong tâm hồn mình, thì các thể lực tự nhiên sẽ đến như những sứ giả để loan báo sự phán xét và vinh quang của Ta, và thanh tẩy nhân loại khỏi mọi sự ô uế.

5. Phúc cho những người đàn ông, phụ nữ và trẻ em, những người — khi nhận ra sự gần kề của sự phán xét đó — ca ngợi danh Ta, vì họ cảm nhận rằng “Ngày của Chúa” đã đến. Vì lòng họ sẽ mách bảo rằng sự cai trị của Ác quỷ đang đến hồi kết. Ta

nói với các con, những người này sẽ được cứu rỗi nhờ đức tin, niềm hy vọng và những việc lành của họ.

Nhưng biết bao người sống trong những ngày đó sẽ phỉ báng Thiên Chúa! (64, 67-68)

6. Thiên đường của những con người đầu tiên đã biến thành thung lũng nước mắt, và bây giờ nó chỉ còn là thung lũng máu. Vì vậy, hôm nay, khi Ta đã đến để thực hiện lời hứa ban cho các môn đệ của Ta, Ta đánh thức nhân loại khỏi giấc ngủ tinh thần và ban cho họ giáo lý tình yêu của Ta để cứu rỗi họ. Ta đang tìm kiếm những linh hồn có sứ mệnh làm chứng cho những lời tuyên bố và lời Ta bằng những việc làm của họ trong thời đại này.

7. Khi những người được Ta đánh dấu này đoàn kết xung quanh luật pháp của Ta, trái đất và các vì sao sẽ rung chuyển, và trên trời sẽ có những dấu hiệu; vì vào thời điểm đó, tiếng nói của Chúa sẽ được nghe thấy từ đầu này đến đầu kia của trái đất, và Thần Khí Thánh của Ngài, được bao quanh bởi các linh hồn của những người công chính, các tiên tri và các vị tử đạo, sẽ phán xét thế giới tinh thần và vật chất. Khi đó, thời đại của Thánh Thần sẽ đạt đến đỉnh cao. (26, 43-44)

8. Nhiều dân tộc đã rơi xuống vực thẳm của sự vật chất hóa, và những dân tộc khác đang đứng trước nguy cơ rơi xuống; nhưng nỗi đau của sự sụp đổ sẽ khiến họ thức tỉnh khỏi giấc ngủ sâu.

9. Đó là những quốc gia đã trải qua thời kỳ huy hoàng rồi suy tàn, và

chìm vào bóng tối của đau khổ, tội lỗi và khốn cùng. Ngày nay, không phải chỉ một dân tộc, mà là toàn thể nhân loại đang mù quáng lao vào cái chết và hỗn loạn.

10. Sự kiêu ngạo của các dân tộc sẽ bị trừng phạt bởi công lý của Ta. Hãy nhớ đến Ninive, Babylon, Hy Lạp, La Mã và Carthage. Ở đó, các người sẽ tìm thấy những bài học sâu sắc về công lý thần thánh.

11. Bất cứ khi nào con người nắm lấy quyền lực và để cho lòng mình tràn ngập sự vô thần, kiêu ngạo và những đam mê điên rồ, từ đó lôi kéo dân tộc của họ cùng sa đọa, thì công lý của Ta đã đến để tước bỏ quyền lực của họ.

12. Nhưng đồng thời, Ta đã thấp lên trước mặt họ một ngọn đuốc chiếu sáng con đường dẫn đến sự cứu rỗi cho linh hồn họ. Con người sẽ ra sao nếu Ta để họ tự lực cánh sinh trong những lúc thử thách? (105, 45-47)

13. Con người đã sa sút tinh thần từ vực thẳm này sang vực thẳm khác, đến mức chối bỏ và quên lãng Ta — đến mức cực đoan là chối bỏ chính mình, khi không nhận ra bản chất cốt lõi của mình, tức là linh hồn.

14. Chỉ có lòng thương xót của Ta mới có thể giúp con người tránh khỏi nỗi đau phải lặp lại con đường để đến với Ta. Chỉ có Ta, trong tình yêu của Ta, mới có thể cung cấp những phương tiện trên con đường của các con Ta, để các con khám phá ra con đường cứu rỗi. (173, 21-22)

15. Vào ngày mà nước lũ (cơn đại hồng thủy) không còn bao phủ trái đất nữa, như một dấu hiệu của giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với loài người, Ta đã cho cầu vồng hòa bình tỏa sáng trên bầu trời.

16. Bây giờ Ta nói với các con: Hỡi nhân loại của “Thời Đại Thứ Ba”, chính các con là những người đã trải qua tất cả những thử thách ấy, nhờ đó mà các con đã được thanh tẩy: Các con sắp phải đối mặt với một cơn hỗn loạn mới.

17. Nhưng Ta đã đến để cảnh báo dân tộc Ta đã chọn và toàn thể nhân loại, những người mà Ta đã cho hiểu về Ta trong thời đại này. Hãy lắng nghe kỹ, các con của Ta: Đây là chiếc tàu, hãy bước vào đó, Ta mời các con vào.

18. Đối với người, hỡi Israel, chiếc tàu là việc tuân giữ luật pháp của Ta. Ai tuân giữ các điều răn của Ta trong những ngày đau khổ nhất, trong thời kỳ thử thách nặng nề nhất, sẽ ở trong chiếc tàu, sẽ mạnh mẽ và cảm nhận được sự che chở của tình yêu Ta.

19. Và Ta nói lại một lần nữa với toàn thể nhân loại: Chiếc tàu là luật tình yêu của Ta. Ai thực hành tình yêu và lòng thương xót đối với người lân cận và chính mình, người ấy sẽ được cứu rỗi. (302, 17-19)

20. Ta luôn ban cho các con thời gian để chuẩn bị và cung cấp cho các con phương tiện để cứu rỗi. Trước khi Ta gửi sự phán xét của Ta đến để đòi các con phải chịu trách nhiệm vào cuối một thời đại hay một giai đoạn, Ta đã bày tỏ tình yêu

của Ta bằng cách cảnh báo, đánh thức và khuyên nhủ các con ăn năn, cải thiện và làm điều thiện.

21. Nhưng khi giờ phán xét đã đến, Ta không còn dừng lại để hỏi các con xem các con đã ăn năn chưa, đã chuẩn bị chưa, hay vẫn còn chìm đắm trong điều ác và sự bất tuân.

22. Sự phán xét của Ta đã đến vào giờ đã định, và ai biết xây dựng chiếc thuyền của mình kịp thời thì được cứu. Nhưng ai đã chế nhạo khi giờ phán xét được báo trước, và không làm gì để cứu mình, thì phải bị hủy diệt. (323, 51)

Sức mạnh và quyền lực của cái ác sẽ bị phá vỡ

23. Cho đến nay, không phải tình yêu con người đã chiếm ưu thế trên thế gian. Như từ thuở ban đầu của loài người, chính bạo lực đã thống trị và chiến thắng. Ai đã yêu thương thì đã thất bại như một nạn nhân của sự ác.

24. Ác quỷ đã mở rộng vương quốc của mình và trở nên mạnh mẽ trên trái đất. Nhưng chính vào thời điểm này, Ta đến để chống lại những thế lực đó bằng vũ khí của Ta, để vương quốc của tình yêu và công lý được thiết lập giữa loài người.

25. Trước tiên, Ta sẽ chiến đấu. Bởi vì để ban cho các con sự bình an của Thần Khí Ta, Ta phải tiến hành chiến tranh và loại bỏ mọi điều ác. (33, 32-33)

26. Con người sẽ đi đến cuối con đường của chính mình và quay trở lại trên con đường đó, gặt hái những thành quả của những gì họ

đã gieo — đó là cách duy nhất để sự hối hận trỗi dậy trong lòng. Bởi vì ai không nhận ra lỗi lầm của mình thì không thể làm gì để chuộc lại những sai lầm đó.

27. Một thế giới mới đang được chuẩn bị, các thế hệ mới sẽ sớm đến; nhưng trước tiên, những con sói đói phải bị loại bỏ để chúng không bắt cừu làm mồi. (46, 65-66)

28. Một căn bệnh hủi không thuộc về thể xác đã lan tràn trên trái đất, gặm nhấm trái tim và hủy hoại đức tin cùng đức hạnh. Con người sống trong những mảnh vải rách rưới của tâm hồn, họ cho rằng không ai có thể vạch trần sự thảm hại này, bởi vì con người không nhìn xa hơn những gì thuộc về vật chất.

29. Nhưng giờ của lương tâm đang đến gần, cũng giống như khi các người nói rằng Ngày của Chúa hay sự phán xét của Ngài đang đến gần. Khi đó, sự xấu hổ sẽ trỗi dậy trong một số người, và sự hối hận trong những người khác.

30. Những ai nghe thấy tiếng nói nội tâm này, nóng bỏng và không khoan nhượng, sẽ cảm nhận được trong lòng ngọn lửa thiêu đốt, hủy diệt và thanh tẩy. Không tội lỗi nào, cũng như bất cứ điều gì không trong sạch, có thể chống lại ngọn lửa phán xét này. Chỉ có linh hồn mới có thể chịu đựng được nó, vì nó được ban cho sức mạnh thần thánh. Vì vậy, khi đã đi qua ngọn lửa của lương tâm, linh hồn sẽ được thanh tẩy khỏi những lỗi lầm và hồi sinh. (82, 58-59)

31. Mọi nỗi đau do con người gây ra sẽ được gom lại trong một chiếc chén duy nhất, và những kẻ đã gây ra nó sẽ phải uống chén đó. Còn những ai trước đây chưa bao giờ nao núng trước nỗi đau, thì lúc đó tâm hồn và thân xác họ sẽ run rẩy. (141, 73)

32. Cần thiết là trời phải đóng lại đối với tất cả mọi người trong một thời gian ngắn, và chỉ mở ra lại khi một tiếng kêu duy nhất vang lên từ trái đất, bởi vì người ta nhận ra rằng Cha của tất cả các sinh linh là một.

33. Quả thật, Ta nói với các con, Ta sẽ đưa thế giới đầy tội ác và ích kỷ này ra trước tòa án và thanh tẩy nó, cho đến khi Ta thấy tình yêu và ánh sáng trỗi dậy từ nó. Ngay cả những kẻ đang dẫn dắt dân tộc mình vào con đường diệt vong, những kẻ đang gieo rắc và lan truyền mọi tệ nạn, những kẻ đã tạo ra vương quốc bất công của mình, Ta cũng sẽ giao cho họ nhiệm vụ bù đắp bằng cách chống lại những cám dỗ, loại bỏ sự suy đồi và nhổ tận gốc cây ác. (151, 14 + 69)

34. Con người đã lạm dụng quyền tự do ý chí của mình để bẻ cong con đường phát triển của mình, đến nỗi quên mất mình xuất phát từ đâu; và con người đã đi đến mức mà đức hạnh, tình yêu, điều thiện, hòa bình, tình huynh đệ trở nên xa lạ với bản chất của mình, và con người coi sự ích kỷ, tệ nạn và tội lỗi là điều tự nhiên và được phép nhất.

35. Sodom mới đang hiện diện trên khắp trái đất, và một cuộc thanh tẩy mới là cần thiết. Hạt giống tốt sẽ

được cứu rỗi, và từ đó một nhân loại mới sẽ hình thành. Hạt giống của Ta sẽ rơi xuống những cánh đồng màu mỡ, được tưới bằng nước mắt ăn năn, và sẽ nảy mầm trong lòng các thế hệ tương lai, những người sẽ dâng lên Chúa của họ một hình thức thờ phượng cao cả hơn. (161, 21-22)

36. Ta sẽ cho phép bàn tay con người mang lại sự hủy diệt, cái chết và chiến tranh, nhưng chỉ đến một giới hạn nhất định. Sự bất công, sự đòi hỏi, sự mù quáng và tham vọng quyền lực của con người sẽ không thể vượt qua giới hạn đó.

37. Rồi lưỡi liềm của Ta sẽ đến, và nó sẽ cắt đứt những gì ý chí của Ta định đoạt bằng sự khôn ngoan. Vì lưỡi liềm của Ta mang trong mình sự sống, tình yêu và công lý chân chính. Nhưng các ngươi, hỡi dân tộc, hãy tỉnh thức và cầu nguyện! (345, 91)

38. Trước đây, trái đất là thung lũng nước mắt, hiện nay nó là thung lũng máu. Ngày mai nó sẽ là gì? Một chiến trường đầy tro tàn bốc khói, nơi ngọn lửa phán xét đã đi qua, thiêu rụi tội lỗi và đánh đổ sự kiêu ngạo của những con người thiếu tình yêu, vì họ đã bỏ bê linh hồn mình.

39. Tương tự như vậy, những kẻ buôn bán khoa học sẽ bị đuổi ra khỏi đền thờ của sự khôn ngoan, vì họ đã lợi dụng ánh sáng để trục lợi, vì họ đã làm ô uế sự thật. (315, 61-62)

40. Các quốc gia lớn ngạo mạn vươn lên, khoe khoang sức mạnh

của mình, đe dọa thế giới bằng vũ khí, tự hào về trí tuệ và khoa học của mình, mà không nhận thức được sự mong manh của thế giới giả tạo mà họ đã tạo ra; vì chỉ cần một làn gió nhẹ của công lý của Ta là đủ để thế giới nhân tạo này biến mất.

41. Nhưng chính bàn tay con người sẽ phá hủy tác phẩm của chính mình; chính trí tuệ của con người sẽ tìm ra cách để hủy diệt những gì mà trước đó chính họ đã tạo ra.

42. Ta sẽ đảm bảo rằng chỉ những tác phẩm của loài người đã mang lại những thành quả tốt đẹp cho họ mới tồn tại, để chúng tiếp tục được sử dụng vì lợi ích của các thế hệ tương lai. Nhưng tất cả những gì phục vụ cho mục đích xấu xa hoặc ích kỷ sẽ bị hủy diệt trong ngọn lửa của sự phán xét không khoan nhượng của Ta.

43. Trên đồng đồ nát của một thế giới được tạo ra và hủy diệt bởi một nhân loại vật chất, một thế giới mới sẽ trỗi dậy, với nền tảng là kinh nghiệm, và với mục tiêu là lý tưởng phát triển tâm linh. (315, 55-56)

Các cuộc chiến tranh tận thế, dịch bệnh, tai họa và sự hủy diệt

44. Các con đang sống trong thời đại của nỗi sợ hãi, trong đó con người thanh lọc bản thân bằng cách uống cạn chén khổ đau của mình. Tuy nhiên, những ai đã nghiên cứu các lời tiên tri đã biết rằng thời điểm mà chiến tranh bùng nổ khắp nơi vì các quốc gia không thể hòa hợp với nhau đang đến rất gần.

45. Vẫn còn phải chờ đợi những căn bệnh và dịch bệnh chưa biết xuất hiện giữa loài người và làm các nhà khoa học bối rối. Nhưng khi nỗi đau đạt đến đỉnh điểm ở con người, họ vẫn sẽ có sức lực để kêu lên: “Sự trừng phạt của Đức Chúa Trời!”

Nhưng Ta không trừng phạt, chính các người là những người tự trừng phạt mình khi các người đi chệch khỏi những luật lệ chi phối linh hồn và thân thể các người.

46. Ai đã giải phóng và thách thức các thế lực tự nhiên, nếu không phải là sự thiếu lý trí của con người? Ai đã thách thức các luật lệ của Ta? Chính là sự kiêu ngạo của các nhà khoa học! Nhưng thật sự, Ta nói với các người, nỗi đau này sẽ giúp nhổ tận gốc những cỏ dại đã mọc cao trong lòng con người.

47. Các cánh đồng sẽ phủ đầy xác chết, ngay cả những người vô tội cũng sẽ thiệt mạng. Một số sẽ chết vì lửa, một số vì đói, và một số khác vì chiến tranh. Trái đất sẽ rung chuyển, các lực lượng tự nhiên sẽ chuyển động, các ngọn núi sẽ phun trào dung nham, và các đại dương sẽ dâng trào.

48. Ta sẽ để cho loài người đẩy sự đòi bại của mình đến giới hạn mà ý chí tự do của họ cho phép, để họ — kinh hoàng trước chính những việc làm của mình — cảm thấy sự hối hận chân thật trong tâm hồn. (35, 22-26)

49. Cây Tri thức sẽ bị cơn bão dữ dội lay lắc và làm rụng trái xuống loài người. Nhưng ai đã tháo gỡ

xiềng xích của những yếu tố ấy, nếu không phải chính con người?

50. Đúng là những con người đầu tiên cũng đã trải qua nỗi đau để thức tỉnh với thực tại, để được đánh thức bởi ánh sáng của lương tâm và tuân theo luật pháp. Nhưng con người phát triển, có ý thức và có học thức của thời đại này — làm sao họ dám làm ô uế Cây Sự Sống? (288, 28)

51. Dịch bệnh sẽ bùng phát trên thế giới, và một phần lớn nhân loại sẽ bị tiêu diệt vì chúng. Đó sẽ là những căn bệnh lạ và hiếm gặp, mà khoa học sẽ bất lực trước chúng.

52. Cả thế giới sẽ được thanh tẩy khỏi cỏ dại. Sự phán xét của Ta sẽ loại bỏ sự ích kỷ, hận thù và tham vọng quyền lực vô độ. Những hiện tượng tự nhiên lớn lao sẽ xuất hiện.

53. Các quốc gia sẽ bị tàn phá và những vùng đất rộng lớn sẽ biến mất. Đó sẽ là một lời cảnh báo cho trái tim các con. (206, 22 24)

Thiên nhiên và thảm họa tự nhiên

54. Nhân loại ơi, nếu các con đã dùng tất cả những gì các con đã dùng để gây ra những cuộc chiến đẫm máu để thực hiện những công việc nhân đạo, thì cuộc sống của các con sẽ tràn ngập những ân sủng của Cha. Nhưng con người đã dùng những của cải mà họ đã tích lũy được để gieo rắc sự hủy diệt, đau khổ và cái chết.

55. Đây không thể là cuộc sống đích thực mà những ai là anh chị em và con cái của Thiên Chúa phải sống.

Cách sống này không phù hợp với luật pháp mà Ta đã ghi vào tâm hồn các con.

56. Để giúp các con nhận ra sai lầm mà các con đang sống, núi lửa sẽ phun trào, lửa sẽ trào ra từ lòng đất để tiêu diệt “cỏ dại”. Gió sẽ nổi lên, đất sẽ rung chuyển, và lũ lụt sẽ tàn phá cả những vùng đất và quốc gia.

57. Bằng cách này, các vương quốc tự nhiên sẽ bày tỏ sự bất mãn của mình đối với con người. Họ đã cắt đứt quan hệ với con người, vì con người đã phá hủy từng sợi dây tình bạn và tình anh em nối liền con người với thiên nhiên xung quanh. (164, 40-42)

58. Nhiều tai họa sẽ ập xuống loài người; thiên nhiên sẽ có những biến động, các nguyên tố sẽ phá vỡ xiềng xích của mình: Lửa sẽ tàn phá cả những vùng đất rộng lớn, nước lũ từ các con sông sẽ tràn bờ, các đại dương sẽ trải qua những biến đổi.

59. Sẽ có những vùng đất bị chôn vùi dưới dòng nước, và những vùng đất mới sẽ xuất hiện. Nhiều sinh vật sẽ mất mạng, và cả những sinh vật thấp hơn con người cũng sẽ chết. (11, 77)

60. Các thế lực tự nhiên chỉ đang chờ đợi thời khắc để ập xuống thế giới và thanh tẩy trái đất. Một dân tộc càng tội lỗi và kiêu ngạo, thì sự phán xét của Ta đối với họ sẽ càng nặng nề.

61. Trái tim của loài người này cứng cỏi và điếc lác. Chén đau khổ sẽ phải đến với họ để họ nghe thấy tiếng nói của lương tâm, tiếng nói của luật pháp và Công lý Thần thánh.

Mọi sự sẽ xảy ra vì sự cứu rỗi và sự sống đời đời của linh hồn. Chính linh hồn là điều Ta tìm kiếm. (138, 78 79)

62. Các người ngày nay chỉ biết đến trận Đại Hồng Thủy đã thanh tẩy trái đất khỏi những ô uế của loài người, và ngọn lửa đã giáng xuống Sodom, như những truyền thuyết. Tuy nhiên, ngay trong thời đại này, các người cũng sẽ chứng kiến loài người bị rung chuyển thế nào khi trái đất rung chuyển dưới sức mạnh của không khí, nước và lửa. Nhưng Ta sẽ lại gửi cho các con một chiếc tàu, đó là luật pháp của Ta, để ai bước vào đó sẽ được cứu rỗi.

63. Không phải tất cả những ai trong giờ thử thách kêu lên “Cha ơi, Cha ơi” đều yêu mến Ta, mà chỉ những ai luôn thực hành tình yêu của Ta đối với người lân cận. Những người đó sẽ được cứu rỗi. (57, 61-62)

64. Một trận Đại Hồng Thủy mới sẽ ập đến, rửa sạch trái đất khỏi sự hư hỏng của loài người. Nó sẽ lật đổ các bàn thờ của các thần giả, từng viên đá một phá hủy nền móng của ngọn tháp kiêu ngạo và vô thần ấy, và xóa sổ mọi giáo lý sai lầm và mọi triết lý lệch lạc.

65. Nhưng trận Đại Hồng Thủy này sẽ không chỉ gồm nước như xưa; vì bàn tay con người đã giải phóng tất cả các nguyên tố chống lại chính mình, cả những gì có thể nhìn thấy lẫn những gì không thể nhìn thấy. Con người tự phán xét chính mình, tự trừng phạt và tự xét xử. (65, 31)

66. Các vương quốc tự nhiên sẽ kêu gọi công lý, và khi được giải phóng,

chúng sẽ khiến các phần của bề mặt trái đất biến mất và trở thành biển, và khiến các biển biến mất và đất liền xuất hiện thay thế.

67. Các núi lửa sẽ phun trào để báo hiệu thời điểm phán xét, và toàn bộ thiên nhiên sẽ bị xáo trộn dữ dội và rung chuyển.

68. Hãy cầu nguyện để các con hành xử như những môn đệ tốt, vì đây sẽ là thời điểm thích hợp để giáo lý Thần linh Ba Ngôi-Đức Mẹ lan tỏa trong lòng mọi người. (60, 40-41)

69. Ba phần tư bề mặt trái đất sẽ biến mất, và chỉ còn lại một phần để làm nơi ẩn náu cho những ai sống sót qua sự hỗn loạn. Các con sẽ chứng kiến sự ứng nghiệm của nhiều lời tiên tri. (238, 24)

70. Đừng lầm lẫn; vì trước khi “Con Dấu Thứ Sáu” kết thúc, những sự kiện lớn sẽ xảy ra: Các vì sao sẽ đưa ra những dấu hiệu quan trọng, các quốc gia trên trái đất sẽ rên rỉ, và ba phần của hành tinh này sẽ biến mất, chỉ còn lại một phần, nơi hạt giống của Thánh Thần sẽ nảy mầm như một sự sống mới.

71. Nhân loại sẽ bắt đầu một cuộc sống mới, được thống nhất trong một giáo lý duy nhất, một ngôn ngữ duy nhất và một sợi dây hòa bình và tình huynh đệ duy nhất. (250, 53)

72. Ta nói với các con về nỗi đau mà các con xứng đáng phải chịu, nỗi đau mà các con ngày càng làm tăng thêm và sẽ tràn ngập khi giờ đã đến.

73. Ta sẽ không bao giờ trao cho các con cái Ta chén đắng như vậy; nhưng trong công lý của Ta, Ta vẫn

có thể cho phép các con gạt hái quả của sự gian ác, kiêu ngạo và thiếu suy nghĩ của các con, để các con ăn năn và trở về với Ta.

74. Con người đã thách thức quyền năng và công lý của Ta khi dùng khoa học của mình để làm ô uế đền thờ của thiên nhiên, nơi mà mọi thứ đều hài hòa, và sự phán xét của các con giờ đây sẽ không khoan nhượng.

75. Các lực lượng nguyên tố sẽ được giải phóng, vũ trụ sẽ bị rung chuyển, và trái đất sẽ rung chuyển. Khi đó, con người sẽ kinh hoàng và muốn chạy trốn, nhưng sẽ không có lối thoát. Họ sẽ muốn chế ngự những sức mạnh đã được giải phóng nhưng sẽ không thể làm được. Bởi vì họ sẽ cảm thấy có tội và, hối hận quá muộn về sự kiêu ngạo và ngu dại của mình, họ sẽ tìm đến cái chết để trốn tránh sự trừng phạt. (238, 15-17)

76. Nếu con người biết được những ân tứ tinh thần của mình — thì họ sẽ giảm bớt được bao nhiêu đau khổ! Nhưng họ lại thích ở trong tình trạng mù quáng hoặc lười biếng, trong khi những thời kỳ đau khổ tột cùng đang ập đến với họ.

77. Giáo lý của Ta sẽ soi sáng cho các con, để các con tránh được những đau khổ lớn lao đã được các vị tiên tri thời xưa báo trước cho nhân loại.

78. Chỉ khi cải thiện cuộc sống của mình, các con mới có thể tìm thấy sức mạnh hay khả năng để giải thoát bản thân khỏi tác động của các yếu tố tự nhiên đang hoành

hành. Bởi vì không chỉ đức tin hay lời cầu nguyện là những vũ khí mang lại cho các con chiến thắng trước những biến cố và nghịch cảnh của cuộc đời: Đức tin và lời cầu nguyện đó phải đi kèm với một cuộc sống đạo đức, trong sạch và tốt lành. (280, 14-15, 17)

79. Sắp tới, một thời kỳ của những sự kiện lớn lao sẽ bắt đầu đối với thế giới. Trái đất sẽ rung chuyển, và mặt trời sẽ chiếu những tia nắng nóng bỏng xuống thế giới này, thiêu đốt bề mặt của nó. Các lục địa sẽ bị đau khổ hoành hành từ cực này sang cực kia, toàn bộ trái đất sẽ được thanh tẩy, và sẽ không có sinh vật nào không cảm nhận được sự khắc nghiệt và sự chuộc tội.

80. Nhưng sau sự hỗn loạn lớn lao này, các quốc gia sẽ lấy lại sự bình yên, và các lực lượng tự nhiên sẽ lắng xuống. Sau “đêm bão táp” mà thế giới này đang trải qua, cầu vồng hòa bình sẽ xuất hiện, và mọi thứ sẽ trở lại với luật lệ, trật tự và sự hài hòa của nó.

81. Các con sẽ lại thấy bầu trời trong xanh và những cánh đồng màu mỡ. Các dòng nước sẽ lại trong vắt và biển sẽ lại êm đềm. Sẽ có trái cây trên cây và hoa trên đồng cỏ, và mùa màng sẽ bội thu. Con người, được thanh tẩy và khỏe mạnh, sẽ lại cảm thấy xứng đáng và thấy con đường dẫn đến sự thăng hoa và trở về với Ta được dọn sẵn.

82. Mọi người sẽ được thanh tẩy và tinh khiết từ tận gốc rễ, để xứng đáng được chứng kiến Thời đại Mới sắp đến. Vì Ta phải xây dựng nhân

loại mới trên những nền tảng vững chắc. (351, 66-69)

Công lý của tình yêu và lòng thương xót của Đức Chúa Trời

83. Giờ phút mà sự phán xét trên thế gian trở nên rõ ràng đang đến gần. Mọi việc làm, mọi lời nói và mọi suy nghĩ đều sẽ bị phán xét. Từ những người quyền thế trên đất, những người cai trị các dân tộc, cho đến những người thấp hèn nhất — tất cả đều sẽ được cân trên cán cân thiêng liêng của Ta.

84. Nhưng đừng nhầm lẫn công lý với sự trả thù, cũng đừng nhầm lẫn việc bồi thường với hình phạt. Vì Ta chỉ cho phép các con gặt hái và ăn những quả của hạt giống mà các con đã gieo, để qua hương vị và tác dụng của chúng, các con nhận ra chúng là tốt hay có hại, rằng các con đã gieo điều thiện hay điều ác.

85. Máu vô tội bị đổ bởi tội ác của con người, nỗi đau buồn và nước mắt của những góa phụ và trẻ mồ côi, của kẻ bị ruồng bỏ, của những người đang chịu cảnh khốn khổ và đói khát — tất cả đều kêu gọi công lý, và công lý hoàn hảo và đầy tình yêu thương, nhưng không khoan nhượng của Ta sẽ giáng xuống trên tất cả. (239, 21-23)

86. Công lý của Ta sẽ giáng xuống mọi loài thụ tạo và chạm đến mọi con người, giống như Thiên Thần của Chúa đã đến Ai Cập và thi hành sự phán xét của Ta, trong đó chỉ những ai đã đánh dấu cửa nhà mình bằng máu Chiên Con mới được cứu.

87. Thật vậy, Ta nói với các con, trong thời gian này, ai thức tỉnh và có đức tin vào Lời và những lời hứa của Đấng Cứu Thế, Chiên Con Thần Thánh, Đấng đã hiến tế để dạy các con cầu nguyện và hoàn thành những nhiệm vụ trên con đường đền tội của các con bằng tình yêu hoàn hảo, thì người ấy sẽ được cứu rỗi, vì máu Ta sẽ bảo vệ các con như một chiếc áo choàng tình yêu. Nhưng ai không tỉnh thức, ai không tin hoặc ai phỉ báng, thì sẽ bị trừng phạt, để họ thức tỉnh khỏi sự lơ là của mình. (76, 6-7)

88. Khi tiếng kêu cứu từ tận đáy lòng con người vươn lên đến Ta, nói với Ta: “Cha ơi, Đấng Cứu Thế của chúng con, xin hãy đến với chúng con, chúng con đang hư mất”, thì Ta sẽ cho họ cảm nhận sự hiện diện của Ta, sẽ bày tỏ lòng thương xót vô biên của Ta cho họ và một lần nữa chứng minh điều đó cho họ. (294, 40)

89. Cuộc sống thường nhật của các con sẽ đột ngột bị quét qua bởi những cơn bão dữ dội. Nhưng sau đó, trong vô tận, ánh sáng của một ngôi sao sẽ lóe lên, những tia sáng của nó sẽ ban tặng sự bình an, ánh sáng và sự tĩnh lặng mà linh hồn nhập thể cần để suy ngẫm về cõi vĩnh hằng. (87, 52)

Hiệu ứng của sự phán xét

90. Khi dường như mọi thứ đã chấm dứt đối với con người, cái chết đã chiến thắng hoặc cái ác đã đắc thắng, thì từ bóng tối, các thực thể sẽ vươn lên hướng về ánh sáng. Từ

cái chết, họ sẽ sống lại trong cuộc sống đích thực, và từ vực thẳm của sự hủy diệt, họ sẽ đứng dậy để tuân theo luật pháp vĩnh cửu của Đức Chúa Trời.

91. Không phải ai cũng sẽ biết đến vực thẳm; vì có những người đã cố gắng tránh xa cuộc chiến của những đam mê, tham vọng và hận thù, và chỉ sống ở rìa của Sodom mới; và những người khác, dù đã phạm nhiều tội lỗi, sẽ kịp thời dừng lại, và nhờ sự ăn năn kịp thời và sự đổi mới hoàn toàn, họ sẽ tránh được nhiều nước mắt và đau khổ. (174, 53-54)

92. Toàn bộ cấu trúc đạo đức và vật chất của nhân loại sẽ “không còn viên đá nào chồng lên viên đá nào”. Bởi vì để “con người mới” xuất hiện trên trái đất này, điều không thể thiếu là mọi vết nhơ phải được xóa bỏ, mọi tội lỗi phải được loại trừ, và chỉ những gì chứa hạt giống tốt mới được giữ lại.

93. Ánh sáng rực rỡ của sự hiện diện và công lý của Ta sẽ được cảm nhận trên toàn cầu, và trước ánh sáng đó, các tượng thần sẽ sụp đổ, các truyền thống quen thuộc sẽ chìm vào quên lãng và các nghi lễ vô ích sẽ bị từ bỏ. (292, 33-34)

94. Chỉ có một cánh cửa duy nhất sẽ mở ra để cứu rỗi loài người: đó là cánh cửa của sự thánh hóa. Ai muốn được cứu rỗi thì phải từ bỏ sự kiêu ngạo, sự vĩ đại giả tạo, những đam mê thấp hèn, và sự ích kỷ của mình.

95. Chiếc cốc mà con người phải uống trong trận chiến lớn sẽ rất đắng. Tuy nhiên, Ta nói với các con:

Phúc cho những ai uống từ chiếc cốc đó và sau đó rời khỏi trái đất với tâm hồn được thanh tẩy. Bởi vì khi họ trở lại thế giới này trong những thân xác khác, thông điệp của họ sẽ tràn ngập ánh sáng, hòa bình và trí tuệ. (289, 60-61)

96. Những “trận chiến cuối cùng” với những cay đắng và những “con bão cuối cùng” vẫn chưa đến. Vẫn còn phải chờ đợi cho đến khi mọi sức mạnh rơi vào hỗn loạn và các nguyên tử xoáy tròn trong hỗn độn, để sau tất cả những điều đó, một sự uể oải, kiệt sức, buồn bã và ghê tởm ập đến, tạo ra vẻ ngoài của cái chết.

97. Nhưng đó sẽ là giờ phút mà trong những linh hồn đã trở nên nhạy cảm, tiếng vang rung động của một chiếc kèn sẽ được nghe thấy, thông báo cho các con từ cõi bên kia rằng Nước Trời của sự sống và hòa bình đang đến gần với những người có thiện chí.

98. Khi tiếng kèn ấy vang lên, “những người chết sẽ sống lại” và rơi những giọt nước mắt ăn năn, và Cha sẽ đón nhận họ như những “người con hoang đàng”, những người mệt mỏi vì cuộc hành trình dài và kiệt sức vì cuộc chiến vĩ đại, và sẽ niêm phong linh hồn họ bằng nụ hôn của tình yêu.

99. Kể từ “ngày” đó, con người sẽ ghê tởm chiến tranh. Họ sẽ xua đuổi hận thù và oán giận khỏi lòng mình, sẽ truy đuổi tội lỗi và bắt đầu một cuộc sống đền bù và tái thiết. Nhiều người sẽ cảm thấy được truyền cảm hứng bởi một ánh sáng mà trước

đây họ chưa từng thấy, và sẽ lên đường để tạo dựng một thế giới hòa bình.

100. Đó mới chỉ là khởi đầu của thời kỳ ân sủng, thời đại hòa bình.

101. Thời kỳ đồ đá đã lùi xa. Thời đại khoa học cũng sẽ qua đi, và sau đó, thời đại của tinh thần sẽ nở rộ giữa loài người.

102. Nguồn suối của sự sống sẽ tiết lộ những bí mật vĩ đại, để loài người xây dựng một thế giới vững mạnh trong khoa học của điều thiện, trong công lý và trong tình yêu. (235, 79-83)

XIII Sự biến đổi và hoàn thiện của thế giới và sự sáng tạo

Chương 56 - Chiến thắng và sự công nhận công trình tinh thần của Đấng Christ

Sự truyền bá giáo lý Thần linh qua các sứ giả của Đức Chúa Trời

1. Luật pháp của Ta sẽ là chiếc tàu cứu rỗi trong thời đại này. Thật vậy, Ta nói với các ngươi: Khi những cơn lũ lụt của sự xấu xa, đau khổ và khốn cùng được giải phóng, người dân các quốc gia khác sẽ đổ về đất nước này thành những đoàn người dài, bị thu hút bởi sự thiêng liêng, lòng hiếu khách và hòa bình của nó; và khi họ đã biết đến sự mặc khải này và tin vào những gì Ta đã phán khi Ta trở lại dưới hình thức Thánh

Thần, Ta cũng sẽ gọi họ là "người Israel theo Thánh Thần".

2. Trong đám đông này sẽ có những sứ giả của Ta, những người mà Ta sẽ cho trở về với dân tộc của họ để mang thông điệp thiêng liêng của Lời Ta đến cho anh em của họ.

3. Nhưng không phải tất cả mọi người đều sẽ đến với dân tộc này để tìm hiểu giáo lý mà Ta đã mang đến cho các con, vì nhiều người sẽ tiếp nhận nó bằng tinh thần. (10, 22)

4. Tất cả các con sẽ nhận được sự bình an như các con xứng đáng; nhưng Ta hứa với các con những thời kỳ tốt đẹp hơn.

5. Sau sự thanh tẩy phải diễn ra trên đất, những người do Ta sai đi sẽ xuất hiện, những linh hồn đạo đức với những sứ mệnh vĩ đại, để tạo nên gia đình nhân loại vâng lời.

6. Sẽ còn bốn thế hệ nữa trôi qua kể từ thế hệ của các con, cho đến khi giáo lý của Ta lan rộng khắp thế giới và gặt hái những thành quả tốt đẹp. (310, 50)

Cuộc đấu tranh để được công nhận Lời mới

7. Hôm nay, chỉ có một nhóm nhỏ vây quanh Ta, nhưng ngày mai sẽ có vô số người tụ tập xung quanh Ta. Trong số họ, những người Pha-ri-si, những kẻ đạo đức giả sẽ đến và tìm kiếm những sai lầm trong giáo lý của Ta, nhằm kích động dư luận chống lại công việc của Ta. Họ không biết rằng — trước khi họ còn kịp tìm hiểu công việc của Ta — chính họ sẽ bị vạch trần. (66, 61)

8. Hồi đó, có ba quan tòa xét xử Ta: An-na, Phi-lát và Hê-rốt, và dân chúng đã thi hành án đối với Ta. Bây giờ Ta nói với các con rằng có nhiều người là quan tòa của Ta, và số những người sẽ gây đau khổ cho Ta trong thời đại này còn đông hơn nữa.

9. Nhưng càng nhiều người ghê tởm luật pháp và giáo huấn của Ta — khi chúng bị bách hại và từ chối nhiều nhất, tiếng nói của những người có đức tin sẽ vang lên, vì điều đó sẽ không xảy ra như trong “Thời kỳ Thứ hai”; bây giờ Ta sẽ không cô đơn. (94, 67)

10. Sẽ có một khoảng thời gian ngắn, trong đó Lời Ta ban ra trong thời kỳ này dường như đã biến mất khỏi mặt đất.

11. Rồi con người sẽ bắt đầu sáng tạo ra những giáo lý tâm linh, giảng dạy những luật lệ và điều răn mới. Họ sẽ tự xưng là các bậc thầy, các tông đồ, các nhà tiên tri và các sứ giả của Đức Chúa Trời, và Ta sẽ để họ nói và gieo hạt trong một thời gian. Ta sẽ để họ gieo hạt giống của mình, để khi họ gặt hái thành quả, họ sẽ biết mình đã gieo gì.

12. Thời gian và các lực lượng tự nhiên sẽ đi qua những hạt giống của họ, và những bước đi của họ sẽ là sự phán xét đối với mỗi người trong số những con người này.

13. Thế giới cần phải nhận ra sự lừa dối để có thể nhận biết sự thật. Khi đó, sự thật và bản chất của sự sống mà Ta đã ban cho các con trong thời kỳ này sẽ hồi sinh giữa loài người

với trọn vẹn sự trong sáng và tính thiêng liêng của nó. (106, 9-10)

Sức mạnh của giáo lý Thánh Thần

14. Một kỷ nguyên mới đã bắt đầu cho nhân loại; đó là kỷ nguyên của Ánh sáng, sự hiện diện của nó trên con đường tâm linh của mọi người sẽ là đỉnh cao, để họ thức tỉnh, suy ngẫm, gỡ bỏ gánh nặng của truyền thống, sự cuồng tín và những sai lầm của mình, để sau đó vươn lên một cuộc sống mới.

15. Người này sớm, người kia muộn, nhưng dần dần tất cả các tôn giáo và giáo phái sẽ đến được ngôi đền vô hình, ngôi đền của Thánh Thần, Đấng hiện diện trong công trình của Ta, vững chãi như một cột trụ vươn lên vô tận, chờ đón con người thuộc mọi dân tộc và mọi thế hệ.

16. Khi tất cả đã bước vào bên trong Đền Thánh của Ta để cầu nguyện và suy ngẫm, thì người này cũng như người kia sẽ đạt được cùng một sự nhận thức về Chân Lý của Ta. Vì vậy, một khi đỉnh cao trên con đường này được hoàn thành, tất cả sẽ được hiệp nhất trong cùng một Luật Pháp, cùng vươn lên và tôn kính Cha của họ theo cùng một cách. (12, 94-96)

17. Cùng với dân tộc mà Ta đang đào tạo và đã giải thoát khỏi bóng tối và sự vô minh, Ta sẽ thực hiện những lời tiên tri đã được ban cho trong quá khứ, và trước những bằng chứng và phép lạ của Ta, thế giới sẽ run rẩy, và các nhà thần học cùng

những người giải thích lời tiên tri sẽ đốt sách của họ và chuẩn bị tâm hồn để nghiên cứu sự mặc khải này.

Những người có tước vị, các nhà khoa học, những người cầm quyền trượng và đội vương miện sẽ dừng lại để lắng nghe giáo lý của Ta, và nhiều người sẽ nói: “Đấng Cứu Thế, Đấng Christ, đã trở lại!” (84, 60)

18. Quả thật, Ta nói với các con, Lời Ta sẽ biến đổi bản chất của thế giới hiện tại và cả cuộc đời các con.

19. Đối với con người thời nay, thế gian và những thú vui của nó là ý nghĩa của cuộc đời họ. Nhưng chẳng bao lâu nữa, họ sẽ coi trọng linh hồn hơn thân xác, và thân xác hơn y phục, và thay vì chạy theo những vinh quang trần thế, họ sẽ tìm kiếm sự bất tử của linh hồn.

20. Ban đầu sẽ có sự cuồng tín vì tinh thần, sự theo đuổi đó sẽ được đẩy lên đến cực độ; nhưng sau đó, trái tim sẽ bình tĩnh lại, và sự thiêng liêng sẽ nở rộ trong sự chân thật và trong sáng. (82, 30-31)

21. Giáo lý của Ta sẽ gây ra những biến động lớn trên thế giới, sẽ có những thay đổi lớn trong phong tục và tư tưởng, và ngay cả trong tự nhiên cũng sẽ có những biến đổi. Tất cả những điều này sẽ báo hiệu sự khởi đầu của một kỷ nguyên mới cho nhân loại, và những linh hồn mà Ta sẽ sớm gửi xuống trái đất sẽ nói về tất cả những lời tiên tri này. Họ sẽ giải thích Lời Ta và mô tả các công trình, để góp phần vào việc phục hồi và phát triển thế giới này. (152, 71)

22. Một “bài ca mới” sẽ tuôn trào từ tâm hồn của tất cả những ai không thể nhìn thấy Ta nhưng cuối cùng đã thấy Ta, bởi vì họ đã tìm kiếm Ta bất chấp những khiếm khuyết của họ; và các con biết rằng, ai tìm kiếm Ta thì luôn tìm thấy Ta.

23. Đối với những ai đã chối bỏ Ta, đã tránh né Ta, đã giấu diếm danh Ta, đã không muốn thừa nhận sự hiện diện của Ta, thì trên con đường của họ sẽ phải trải qua những thử thách mở mắt cho họ và cũng khiến họ nhìn thấy sự thật. (292, 35-36)

24. Giống như một dòng sông cuộn cuộn trôi mọi thứ, dòng người theo chủ nghĩa tâm linh sẽ trở thành một cơn lũ — một cơn lũ mà không ai có thể ngăn cản được, vì sức mạnh của nó là không thể vượt qua. Và ai muốn cản đường dòng chảy đó sẽ bị dòng nước cuốn trôi.

25. Ai trên đất này có thể có quyền năng ngăn cản sự phát triển của các linh hồn hay việc thực thi các quyết định của Đức Chúa Trời? Không ai cả. Đấng duy nhất có quyền năng và công lý tuyệt đối là Cha các con, và Ngài đã định rằng mọi linh hồn đều tiến tới sự hoàn hảo.

26. Nếu các luật pháp thiêng liêng của Ta bị loài người coi thường trong một thời gian ngắn, thì Ta sẽ làm cho tiếng nói của Ta vang lên như tiếng chuông lớn, để ngay cả những người đã chết về mặt tâm linh cũng có thể nghe thấy. (256, 40-42)

27. Khi nhân loại đã biết đến giáo huấn của Ta và thấu hiểu ý nghĩa của nó, họ sẽ đặt niềm tin vào đó và

củng cố niềm tin rằng đó là con đường an toàn, là người dẫn đường cho mọi người muốn sống trong công lý, trong tình yêu và trong sự kính trọng đối với người lân cận.

28. Khi giáo lý này bén rễ trong lòng con người, nó sẽ soi sáng đời sống gia đình bằng cách củng cố đức hạnh cho cha mẹ, sự chung thủy cho các cặp vợ chồng, sự vâng lời cho con cái, và ban cho các thầy cô sự khôn ngoan. Nó sẽ làm cho những người cầm quyền trở nên hào hiệp và truyền cảm hứng cho các thẩm phán thực thi công lý đích thực. Các nhà khoa học sẽ cảm thấy được soi sáng, và ánh sáng này sẽ tiết lộ cho họ những bí mật vĩ đại vì lợi ích của nhân loại và sự phát triển tinh thần của họ. Bằng cách này, một kỷ nguyên mới của hòa bình và tiến bộ sẽ bắt đầu. (349, 35)

Sự nhận thức về sự tái lâm của Đấng Christ trên toàn thế giới

29. Khi con người chìm sâu vào vực thẳm và, kiệt sức vì đấu tranh và đau khổ, thậm chí không còn sức để tự cứu mình, họ sẽ ngạc nhiên khi thấy từ sâu thẳm sự yếu đuối, tuyệt vọng và thất vọng của chính mình, một sức mạnh vô danh phát sinh, xuất phát từ Thần Khí. Khi con người nhận ra rằng giờ giải thoát đã đến, họ sẽ dang rộng đôi cánh và bay lên trên đồng đồ nát của một thế giới đầy hư vinh, ích kỷ và dối trá, và nói: “Đó là Chúa Giêsu, Đấng bị khinh miệt. Ngài đang sống. Chúng ta đã vô ích khi tìm cách giết Ngài từng bước đi và mỗi ngày. Ngài đang

sống và đến để cứu chúng ta và ban cho chúng ta tất cả tình yêu của Ngài.” (154, 54)

30. Thật vậy, Ta nói với các con, nếu xưa kia chính các vị vua cũng ngạc nhiên trước sự nghèo nàn mà Ta được sinh ra, thì trong thời đại này, người ta cũng sẽ ngạc nhiên khi biết được cách thức khiêm nhường mà Ta đã chọn để mang Lời của Ta đến cho các con. (307, 52)

31. Hiện nay, nhân loại đang ở giai đoạn chuẩn bị. Chính công lý của Ta đang hoạt động trong họ, mà con người chưa nhận ra. Bởi vì trong sự kiêu ngạo, trong chủ nghĩa vật chất ngạo mạn của mình, họ quy tất cả những sự kiện trong cuộc đời mình, vốn là điều không thể tránh khỏi, cho sự ngẫu nhiên.

32. Nhưng chẳng bao lâu nữa, tiếng gọi của Ta sẽ chạm đến trái tim họ, và khi đó họ sẽ đến gần Ta với lòng ăn năn và cầu xin Ta tha thứ cho sự kiêu ngạo và những lỗi lầm của họ.

33. Đây sẽ là giờ Thập tự giá cho linh hồn con người, khi họ trải qua một khoảng trống tuyệt đối trong một thời gian ngắn sau những thất vọng lớn lao, khi họ nhận ra sự sai lầm của sự kiêu ngạo, sự mong manh của quyền lực, và sự sai lầm của các hệ tư tưởng của mình.

34. Nhưng tình trạng hoang mang này sẽ không kéo dài lâu, vì khi đó các sứ giả của Ta sẽ xuất hiện và truyền bá thông điệp mới của Ta.

35. Một lần nữa, giống như trong những thời kỳ trước đây, khi các sứ giả của giáo lý Ta đã ra đi từ phương Đông và mang kiến thức về Lời Ta

đến phương Tây, thế giới vào thời điểm đó sẽ lại thấy các sứ giả của Ta mang ánh sáng của thông điệp này đến các dân tộc và các gia đình.

36. Liệu con người có thấy lạ lùng khi ánh sáng nay lại đi từ phương Tây sang phương Đông? Liệu họ có vì thế mà không chấp nhận thông điệp mà các sứ giả của Ta mang đến cho họ nhân danh Ta? (334, 42-45)

37. Có cả những chủng tộc không công nhận Ta, có những dân tộc cứng đầu xa rời luật pháp của Ta, không muốn tìm hiểu giáo lý của Ta, chống lại nó vì cho rằng nó đã lỗi thời.

38. Những ai không hiểu Ta chính là những người khăng khăng đòi hỏi những tự do trần thế. Cũng có những người thường làm điều thiện vì lợi ích riêng chứ không phải vì lòng quảng đại.

39. Nhưng sự công bằng và những thử thách của Ta được dành cho mọi dân tộc và mọi chủng tộc, và những điều này đến từng ngày để cuối cùng làm cho trái tim và linh hồn họ trở nên màu mỡ, như những cánh đồng có thể canh tác, và sau khi được cày xới, gieo vào đó hạt giống, hạt giống vĩnh cửu của tình yêu, công bằng và ánh sáng của Ta.

40. Các dân tộc đó sẽ nói về Ta với tình yêu, các chủng tộc đó sẽ đặt niềm hy vọng vào Ta, và trong tâm hồn của tất cả các dân tộc nhân loại này sẽ vang lên những bài ca hân hoan, những điệp khúc ca ngợi và tình yêu dành cho Đấng Chúa duy nhất của tất cả loài người. (328, 12)

Chương 57 - Sự hoán cải và thay đổi trên mọi lĩnh vực

Những nhận thức mới và sâu sắc hơn

1. Thời điểm đang đến gần, khi những sự mặc khải tâm linh sẽ hé lộ con đường sáng ngời cho loài người, để họ có thể khám phá những bí mật ẩn giấu trong lòng vũ trụ.

2. Ánh sáng của Thần Khí Ta sẽ tiết lộ cho các con cách thức để đạt được khoa học chân chính, giúp con người được các sinh vật xung quanh và các lực lượng tự nhiên của vũ trụ công nhận và tuân phục, qua đó ý chí của Ta được thực hiện, rằng con người phải chinh phục trái đất. Nhưng điều này sẽ chỉ xảy ra khi linh hồn con người được Thánh Thần soi sáng đã áp đặt quyền năng và ánh sáng của mình lên những yếu đuối của thân xác. (22, 19)

3. Ngày mà con người hiểu được ý nghĩa của linh hồn đã gần kề, vì nhiều người tự cho mình là có đức tin nhưng thực ra không tin, và những người khác tự cho mình là nhìn thấy nhưng thực ra không thấy. Nhưng một khi họ nắm bắt được sự thật, họ sẽ nhận ra rằng việc tiếp tục nuôi dưỡng một thực thể thuộc về một cuộc sống khác bằng những thành quả của thế gian là điều trẻ con, bất công và vô lý.

4. Rồi họ sẽ tìm kiếm ánh sáng trong các tôn giáo, và trong nỗi lo âu của linh hồn cùng khát khao day dứt tìm kiếm sự thật, họ sẽ loại bỏ

những điều sai lầm trong các giáo lý và thanh trừng mọi thứ hời hợt và bề ngoài mà họ tìm thấy trong các giáo phái khác nhau, cho đến khi họ khám phá ra bản chất thiêng liêng. (103, 42)

5. Nhân loại chắc chắn sẽ chán ngán việc tiếp tục gieo rắc hận thù, bạo lực và ích kỷ. Mỗi hạt giống hận thù mà họ gieo sẽ nhân lên đến mức sức lực của họ không đủ để thu hoạch.

6. Kết quả bất ngờ và vượt quá sức người này sẽ ngăn chặn họ trên con đường điên cuồng và đáng sợ của họ. Sau đó, Ta sẽ thực hiện một phép lạ trong mọi trái tim, bằng cách làm nở rộ tình yêu thương nơi trước đây chỉ có sự ích kỷ.

7. Con người sẽ lại công nhận nơi Ta mọi sự toàn hảo, toàn tri và công lý tối thượng. Họ sẽ nhớ lại rằng Chúa Giê-su đã nói: “Không có chiếc lá nào trên cây lay động mà không có ý muốn của Cha.” Bởi vì ngày nay, theo quan điểm của thể gian, chiếc lá trên cây, các sinh vật và các vì sao đều lay động một cách ngẫu nhiên. (71, 30)

8. Khi tiếng nói của Ta vang lên trong nhân loại theo cách thiêng liêng, con người sẽ cảm nhận được một sự rung động vốn luôn tồn tại trong họ, dù nó chưa thể bộc lộ tự do. Đó sẽ là Thần Khí — được kích lệ bởi tiếng nói của Chúa — sẽ đứng dậy và đáp lại tiếng gọi của Ta.

9. Khi đó, một kỷ nguyên mới sẽ bắt đầu trên Trái Đất, vì các con sẽ không còn nhìn cuộc sống từ dưới lên nữa, mà sẽ quan sát, nhận thức

và tận hưởng nó từ đỉnh cao của sự thăng hoa tâm hồn. (321, 38-39)

10. Chỉ khi nào không còn là trí tuệ thúc đẩy tinh thần quan sát và đi sâu vào khoa học, mà là tinh thần nâng cao và hướng dẫn trí tuệ, thì con người mới khám phá ra những điều hiện nay dường như không thể thấu hiểu, nhưng lại được định sẵn để được tiết lộ cho họ ngay khi họ đã tinh thần hóa trí tuệ của mình. (295, 37)

11. Ta đã nói với các con rằng sẽ đến lúc ánh sáng xuất hiện ở mọi nơi, trên mọi quốc gia, trên mọi lục địa. Ánh sáng đó sẽ chiếu rọi tùy theo sự tu dưỡng tinh thần của con người. Nhưng nhờ ánh sáng đó, một quan niệm mới và chính xác hơn về sự sáng tạo sẽ hình thành, một khái niệm mới về tâm linh. Bằng cách đó, một giai đoạn mới trong sự phát triển tinh thần và tâm hồn sẽ bắt đầu. (200, 41)

12. Khi con người đạt đến mức suy nghĩ phổ quát trong tình yêu, mỗi người sẽ tìm cách hoàn thiện bản thân, đối xử công bằng hơn với người khác và phục vụ họ. Mọi nỗi sợ hãi về sự trừng phạt sẽ trở nên thừa thãi, con người sẽ tuân theo luật pháp không phải vì sợ hãi, mà vì niềm tin. Chỉ khi đó, nhân loại mới thực sự phát triển về mặt tâm hồn và trí tuệ. (291, 25)

13. Khi hạt giống này của Ta nảy mầm trong lòng các dân tộc tạo nên nhân loại, sẽ có một sự thay đổi tuyệt đối trong cuộc sống của con người. Sự khác biệt mà họ thể hiện trong cả cuộc sống con người lẫn sự

thờ phượng thiêng liêng của họ sẽ lớn đến mức nào, khi so sánh cách sống, tin tưởng, thờ phượng, “chiến đấu” và suy nghĩ của con người thời xưa với những người đang sống theo tinh thần tâm linh.

14. Từ thời kỳ của sự cuồng tín, sự thờ thần tượng, sự vật chất hóa và những giáo điều tín ngưỡng phi lý đó, sẽ không còn một viên đá nào nằm trên viên đá nào nữa. Tất cả những sai lầm mà tổ tiên các bạn và chính các bạn để lại cho các thế hệ tương lai sẽ bị loại bỏ. Mọi thứ không mang trong mình bản chất của điều tốt và chân thật sẽ không tồn tại lâu dài. Nhưng mọi điều tốt đẹp mà các bạn đã thừa hưởng, họ sẽ giữ gìn.

15. Giáo lý này, được trình bày dưới một hình thức tinh thần hơn so với các thời kỳ trước, sẽ phải đấu tranh giữa con người, các dân tộc, các giáo hội và các giáo phái để khẳng định mình và đứng vững. Nhưng ngay khi thời kỳ ngắn ngủi của sự hỗn loạn qua đi, hòa bình sẽ đến với loài người, và họ sẽ hân hoan khi họ hiểu được ý nghĩa mà Lời của Ta luôn ẩn chứa trong đó.

16. Những quan niệm về Thần tính của Ta, về Đời sống Tâm linh và về Mục đích của sự tồn tại của các con sẽ được đưa vào đúng hướng, bởi vì mỗi con người sẽ là người giải thích tốt tất cả những gì đã được Thầy của các con, các sứ giả và các tiên tri của Ngài truyền đạt cho các con qua những câu chuyện ngụ ngôn và những hình ảnh tượng trưng.

17. Cách diễn đạt đó chỉ được con người hiểu một phần. Đó là sự dạy dỗ dành cho họ, phù hợp với khả năng tiếp thu về mặt tinh thần và trí tuệ ngày càng tăng của họ. Nhưng vì họ muốn biết tất cả mọi thứ ngay lập tức, nên họ đã vướng vào ngày càng nhiều mâu thuẫn và quan niệm sai lầm, bởi vì họ đã đưa ra những giải thích vật chất cho những điều chỉ có thể được giải thích theo cách tinh thần. (329, 22-26)

Sự khai sáng qua những người được Thượng Đế sai đến

18. Ta đã hứa với các con rằng sẽ gửi những linh hồn ánh sáng vĩ đại đến sống giữa các con. Họ chỉ đang chờ thời điểm thích hợp để đến gần Trái Đất, hóa thân và thực hiện một sứ mệnh vĩ đại về sự phục hồi.

19. Khi những linh hồn đó sống trên thế gian này — các con sẽ phải dạy họ điều gì? Thật vậy, Ta nói với các con: Không gì cả! Vì họ sẽ đến để dạy, chứ không phải để học.

20. Các con sẽ ngạc nhiên khi nghe chúng nói về những điều sâu sắc ngay từ khi còn nhỏ, thấy chúng trò chuyện với các nhà khoa học và thần học, khiến người lớn kinh ngạc bởi kinh nghiệm của chúng và khuyên nhủ trẻ em và thanh thiếu niên đi theo con đường đúng đắn.

21. Phúc cho gia đình nào đón nhận một trong những linh hồn ấy vào lòng mình. Gánh nặng đền tội sẽ nặng nề biết bao đối với những ai tìm cách cản trở sứ mệnh của các sứ giả của Ta! (238, 30-31)

22. Ta nói với các con một lần nữa rằng, trên thế gian này sẽ không thiếu những con người được ban cho ánh sáng rực rỡ, những người sẽ chiếu sáng con đường của các con và gieo rắc tình yêu vào cuộc sống của các con.

23. Loài người luôn có sự hiện diện của những con người ấy trên trái đất, nhưng sẽ có những thời kỳ mà những đạo quân lớn các linh hồn ánh sáng cao cả sẽ đến thế gian, để loại bỏ thế giới sai lầm mà các con đã tạo ra, nhằm xây dựng một thế giới mới, nơi người ta hít thở hòa bình và sự thật ngự trị.

24. Họ sẽ phải chịu nhiều đau khổ vì sự độc ác của con người. Nhưng điều này không có gì mới, vì không một sứ giả nào của Đức Chúa Trời thoát khỏi sự bắt bớ, sự chế giễu và sự thù địch. Họ phải đến thế gian và cư ngụ trên đó, vì sự hiện diện của họ trên trái đất là cần thiết.

25. Họ sẽ đến và nói chuyện với trái tim con người bằng tình yêu thương. Lời của họ, thấm đẫm công lý của Cha, sẽ chạm đến sự kiêu ngạo và tự cao của tất cả những ai đã thay thế chiếc áo khiêm nhường của linh hồn mình bằng bộ áo lộng lẫy của sự hão huyền, kiêu ngạo, quyền lực giả tạo và vinh quang giả tạo.

26. Những người này sẽ là những người đầu tiên đứng dậy và chỉ tay vào các sứ giả của Ta với ngón tay run rẩy vì giận dữ. Nhưng điều này sẽ giúp các tôi tớ của Ta có thể làm chứng mạnh mẽ về sự thật mà họ

đã mang đến thế gian trong mọi thử thách mà họ phải trải qua.

27. Hiện tại các con chưa biết họ sẽ xuất hiện trên những con đường nào của cuộc đời con người. Nhưng Ta nói với các con rằng, một số sẽ xuất hiện trong lòng các cộng đồng tôn giáo lớn. Những người này sẽ đấu tranh vì sự thống nhất và hòa hợp tinh thần của tất cả mọi người.

28. Những người khác sẽ nổi lên trong giới khoa học và bằng thành quả của những cảm hứng của họ, sẽ cho thấy rằng mục đích cuối cùng thực sự của khoa học là sự hoàn thiện tâm hồn con người — chứ không phải sự bần cùng hóa và hủy diệt con người.

29. Như vậy, trong mọi lĩnh vực của cuộc sống, các tôi tớ của Ta sẽ xuất hiện, những người mang luật pháp của Ta trong lòng và bằng lời nói và việc làm sẽ xác nhận tất cả những gì Ta đã nói với các con trong thời đại này. (255, 43-47)

Sự biến đổi của con người

30. Ta tiên tri báo trước cho các con về một thế giới mới và một nhân loại được thánh hóa, nhưng khi lời này được biết đến, nó lại sẽ không được tin tưởng.

31. Thế hệ này qua thế hệ khác sẽ trôi qua, sự kiêu ngạo của loài người sẽ gây ra bão tố và lũ lụt, dịch bệnh và tai họa, và tiếng kêu than của loài người sẽ làm rung chuyển vũ trụ.

32. Tuy nhiên, sau tất cả những điều đó, những cư dân mới trên Trái Đất sẽ bắt đầu một cuộc sống hướng nội và thăng hoa về tinh

thần, đồng thời tận dụng kho tàng kinh nghiệm vô giá mà các thế hệ trước đã để lại cho họ, và hạt giống thiêng liêng sẽ bắt đầu nảy mầm.

33. Trong mỗi linh hồn đều tồn tại hạt giống thiêng liêng, vì nó xuất phát từ Ta, và giống như con cái các con thừa hưởng nét mặt hay tính cách của cha mẹ, các linh hồn cuối cùng sẽ bộc lộ điều mà chúng đã thừa hưởng từ Cha Thiên Thượng: tình yêu. (320, 9-11)

34. Sau trận Đại Hồng Thủy mới, cầu vồng sẽ tỏa sáng như biểu tượng của hòa bình và giao ước mới mà nhân loại sẽ kết với Chúa của mình trên phương diện tinh thần.

35. Các con phải chuẩn bị tinh thần cho một cuộc chiến khó khăn, vì tất cả các con sẽ phải chiến đấu chống lại con rồng của Ác quỷ, vũ khí của nó là sự ham danh vọng, hận thù, quyền lực trần thế, sự buông thả, sự kiêu ngạo, sự ích kỷ, sự dối trá, sự sùng bái và sự cuồng tín — tất cả đều là những thế lực của Ác quỷ, sinh ra từ trái tim con người, mà các con sẽ phải chiến đấu với lòng dũng cảm và đức tin lớn lao, cho đến khi các con đánh bại chúng.

36. Khi con rồng của những đam mê của các con đã bị tiêu diệt bởi vũ khí ánh sáng của các con, một thế giới mới sẽ hiện ra trước mắt loài người — một thế giới mới, dù đó vẫn là cùng một thế giới; nhưng nó sẽ trông đẹp đẽ hơn. Bởi vì lúc đó, loài người sẽ sử dụng nó cho sự thịnh vượng và tiến bộ của mình, bằng cách thấm nhuần lý tưởng

thiêng liêng vào mọi hành động của họ.

37. Trái tim sẽ được thanh lọc, trí tuệ con người sẽ được khai sáng, tinh thần sẽ có thể chứng minh sự hiện hữu của mình. Mọi điều tốt lành sẽ nảy nở, mọi điều cao cả sẽ trở thành hạt giống cho các công trình của con người. (352, 61-64)

38. Con người đã chìm xuống tận vực thẳm, và lương tâm đã đồng hành cùng họ đến tận đó, chờ đợi thời điểm thích hợp để được lắng nghe. Sắp tới, tiếng nói này sẽ vang lên trên thế giới với một sức mạnh lớn lao đến mức các con hiện nay chưa thể hình dung được.

39. Nhưng điều này sẽ khiến nhân loại thoát khỏi vực thẳm của kiêu ngạo, vật chất và tội lỗi, để tẩy rửa bản thân trong dòng nước mắt ăn năn của mình và bắt đầu phát triển trên con đường tâm linh.

40. Ta sẽ ở bên cạnh tất cả các con của Ta, vì Ta là Sự Phục Sinh và là Sự Sống, Đấng nâng những “người chết” lên khỏi nấm mồ của họ.

41. Trong cuộc sống mà Ta đang ban tặng cho nhân loại ngày nay, con người sẽ làm theo ý muốn của Ta và từ bỏ tự do ý chí vì tình yêu, với niềm tin rằng ai làm theo ý muốn của Cha thì không phải là tội tở hay nô lệ, mà là con cái thật sự của Thiên Chúa. Khi đó, các con sẽ biết đến hạnh phúc thật sự và bình an trọn vẹn, là hoa trái của tình yêu và sự khôn ngoan. (79, 32)

42. Ta nói với các con, trong “Thời Đại Thứ Ba” này — dù điều đó có vẻ bất khả thi đối với các con — việc

đổi mới và cứu rỗi nhân loại sẽ không khó khăn, vì công trình cứu chuộc là công trình của Thiên Chúa.

43. Chính Tình Yêu của Ta sẽ đưa con người trở lại con đường Ánh Sáng và Chân Lý. Tình yêu của Ta, thầm lặng thấm vào từng trái tim, vuốt ve từng linh hồn, thể hiện qua từng lương tâm, sẽ biến những tảng đá cứng thành những trái tim nhạy cảm, sẽ biến những con người vật chất thành những sinh linh thiêng liêng, và biến những kẻ tội lỗi cứng đầu thành những con người của điều thiện, hòa bình và thiện chí.

44. Ta nói với các con như vậy vì không ai hiểu sự phát triển của linh hồn các con hơn Ta, và Ta biết rằng con người ngày nay, dù có chủ nghĩa vật chất lớn lao, tình yêu với thế gian và những đam mê phát triển đến mức tội lỗi tột cùng, nhưng chỉ bề ngoài là sống sa đọa trong “thể xác” và cuộc sống vật chất. Ta biết: Ngay khi họ cảm nhận được sự chạm nhẹ đầy yêu thương của tình yêu Ta trong tâm hồn, họ sẽ nhanh chóng đến với Ta để trút bỏ gánh nặng và theo Ta trên con đường Chân Lý, con đường mà vô thức họ khao khát được bước đi. (305, 34-36)

45. Hãy tỉnh thức, và các con sẽ chứng kiến sự hoán cải của những người đã chối bỏ Ta, cũng như các con sẽ chứng kiến sự trở về của những người đã xa rời con đường chân lý.

46. Các nhà khoa học, những người đã dành cả cuộc đời để tìm kiếm các nguyên tố và sức mạnh hủy diệt, khi

cảm nhận được ngày phán xét đang đến gần, sẽ quay trở lại con đường Chân Lý để dành những ngày cuối cùng của mình cho việc tái thiết thế giới về mặt đạo đức và vật chất.

47. Những người khác, những kẻ trong sự kiêu ngạo đã cố gắng chiếm lấy vị trí của Ta trong tâm hồn con người, sẽ bước xuống khỏi ngai vàng của họ để noi gương Ta trong sự khiêm nhường. Và cả những người từng xúi giục các dân tộc và gây ra chiến tranh cũng sẽ nhận ra tội lỗi của mình và lo sợ tìm kiếm hòa bình cho loài người. (108, 39)

48. Khi ánh sáng của Ta đã thấm vào mọi trái tim và những người lãnh đạo các dân tộc, những người dạy dỗ họ, cùng tất cả những ai có nhiệm vụ quan trọng nhất để hoàn thành công việc “ ”, đều để cho ánh sáng cao cả ấy – tức là lương tâm – dẫn dắt và truyền cảm hứng cho mình, thì các con có thể tin tưởng lẫn nhau, có thể tin tưởng anh em mình, vì ánh sáng của Ta sẽ ở trong tất cả mọi người, và trong ánh sáng của Ta, sự hiện diện của Ta cùng công lý yêu thương của Ta sẽ ngự trị. (358, 29)

49. Lời dạy của Ta sẽ lại được nhân loại lắng nghe, nhưng không phải vì luật pháp của Ta đã trở lại với loài người, vì nó luôn được ghi khắc trong tâm hồn họ. Chính con người sẽ là những người quay trở lại con đường của luật pháp.

50. Thế giới này sẽ là hình ảnh của người con trai lạc lối trong dụ ngôn của Ta. Giống như người con trai đó, thế giới này cũng sẽ tìm thấy Cha

đang chờ đợi họ tại nơi của Ngài, để ôm họ trong tình yêu và mời họ ngồi vào bàn ăn cùng Ngài.

51. Giờ trở về với Ta của loài người này vẫn chưa đến, và họ vẫn còn một phần gia tài mà họ sẽ phung phí vào tiệc tùng và vui chơi, cho đến khi họ trở nên trần truồng, đói khát và ốm yếu, rồi mới ngược mắt lên nhìn Cha mình.

52. Cần phải cho những người đang đuổi theo của cải trần gian thêm một vài “khoảnh khắc” nữa, để sự thất vọng của họ trở nên trọn vẹn; để cuối cùng họ nhận ra rằng vàng bạc, quyền lực, danh hiệu và những thú vui xác thịt sẽ không bao giờ mang lại bình an và hạnh phúc cho linh hồn họ.

53. Giờ phút tự kiểm điểm dưới ánh sáng của lương tâm đang đến gần với toàn thể nhân loại. Lúc đó, các học giả, các nhà thần học, các nhà khoa học, những người cầm quyền, những người giàu có và các thẩm phán sẽ tự hỏi: thành quả tinh thần, đạo đức hay vật chất mà họ đã gặt hái được là gì, và họ có thể cho con người ăn gì.

54. Sau thời điểm đó, nhiều người sẽ trở về với Ta, vì họ nhận ra rằng mặc dù họ đã được hưởng danh vọng trên trần gian, nhưng họ vẫn thiếu một điều gì đó để lấp đầy khoảng trống mà linh hồn họ đã rơi vào, linh hồn chỉ có thể nuôi dưỡng bằng những thành quả của đời sống tinh thần. (173, 19-20, 57-58)

55. Từ những con người ngày nay thiếu tinh thần và tình yêu, Ta sẽ cho những thế hệ đã được tiên tri

nhiều lần qua Lời Ta xuất hiện.

Nhưng trước tiên, Ta sẽ tác động lên những dân tộc này, những dân tộc hiện nay đang tự lầm lẫn, chiến tranh và hủy diệt lẫn nhau.

56. Khi sự phán xét của Ta đã trôi qua trên tất cả mọi người và cỏ dại đã bị nhổ tận gốc, một nhân loại mới sẽ bắt đầu hình thành, trong “máu” của họ không còn mang mầm mống của sự chia rẽ, hận thù hay ghen tị, bởi vì “máu” của cha mẹ họ đã được thanh lọc trong lò nung của đau khổ và ăn năn.

57. Ta sẽ đón nhận họ và nói với họ: “Hãy xin, hãy xin, và các người sẽ được ban cho”, như Ta đã nói với các người trong “Thời kỳ Thứ hai”. Nhưng hôm nay Ta thêm vào: hãy biết cách xin. (333, 54)

Những thay đổi và biến động trong mọi lĩnh vực của cuộc sống

58. Thế giới vật chất, hành tinh này, chưa đến gần sự tan rã, nhưng sự kết thúc của thế giới đầy sai lầm và tội lỗi, bóng tối và khoa học sai lầm này sẽ được mang lại bởi ánh sáng của giáo lý Ta, và trên đồng đồ nát của nó, Ta sẽ xây dựng một thế giới mới của tiến bộ và hòa bình. (135, 5)

59. Sự biến đổi mà nhân loại phải trải qua trong thời gian ngắn sẽ rất lớn. Các tổ chức xã hội, nguyên tắc, tín ngưỡng, giáo lý, phong tục, luật pháp và mọi trật tự của cuộc sống con người sẽ bị lung lay tận gốc rễ. (73, 3)

60. Con người, các quốc gia, các chủng tộc và các dân tộc, tất cả đều sẽ phải tuân theo tiếng gọi thiêng

liêng, khi linh hồn con người, chán ngán sự giam cầm trên trần gian, vươn lên, phá vỡ xiềng xích của chủ nghĩa vật chất và cất lên tiếng reo hò của sự giải phóng tinh thần. (297, 66)

61. Sẽ đến lúc những con người thực sự yêu mến luật pháp của Ta xuất hiện, những người có khả năng kết hợp luật pháp tinh thần với luật pháp thể gian, tức là: sức mạnh vĩnh cửu với sức mạnh trần thế.

62. Điều đó sẽ không xảy ra để nô lệ hóa các linh hồn như trong quá khứ, mà là để chỉ cho họ con đường dẫn đến Ánh sáng, đó chính là tự do thực sự của tinh thần.

63. Khi đó, đạo đức sẽ trở lại trong lòng các gia đình, sẽ có những nơi giáo dục thực sự và sự thiêng liêng trong phong tục tập quán của các con. Đó sẽ là thời điểm mà lương tâm sẽ cất tiếng nói, và các con của Ta sẽ giao tiếp với Thần tính của Ta từ tâm hồn này sang tâm hồn khác, khi các chủng tộc hòa nhập với nhau.

64. Tất cả những điều này sẽ quyết định sự biến mất của nhiều sự khác biệt và xung đột; bởi vì — mặc dù thế giới của các con rất nhỏ — cho đến nay các con vẫn chưa hiểu cách sống chung như một gia đình duy nhất, các con không thể dâng lên Ta một hình thức thờ phượng thống nhất.

65. Thành Babel xưa đã khiến các con phải chịu sự chia rẽ giữa các dân tộc và chủng tộc, nhưng việc xây dựng Đền thờ thiêng liêng của Ta trong lòng con người sẽ giải thoát

các con khỏi sự trừng phạt ấy và giúp các con thực sự yêu thương lẫn nhau. (87, 10)

66. Sẽ có một thời điểm mà khát vọng của con người trong việc phát triển tâm hồn mình lên một tầm cao mới sẽ trở nên mãnh liệt đến mức họ sẽ sử dụng mọi phương tiện có sẵn để biến thung lũng nước mắt này thành một thế giới nơi sự hài hòa ngự trị, để họ sẽ thực hiện những điều “không thể”, để họ sẽ đi đến sự hy sinh và nỗ lực siêu phàm nhằm ngăn chặn chiến tranh.

67. Chính những con người đó sẽ là những người nâng cao thế giới này, loại bỏ chén đắng đau khổ khỏi cuộc sống con người, tái xây dựng lại tất cả những gì các thế hệ trước đã phá hủy trong sự tham vọng quyền lực mù quáng, trong sự vật chất hóa và thiếu suy nghĩ của họ.

68. Chính họ sẽ là những người canh giữ sự thờ phượng chân chính dành cho Ta — sự tôn kính không có sự cuồng tín hay những nghi lễ bề ngoài và vô ích. Họ sẽ cố gắng giúp nhân loại hiểu rằng sự hài hòa giữa các luật lệ của con người và các luật lệ tinh thần, cùng việc tuân thủ chúng, chính là sự thờ phượng tốt nhất mà con người có thể dâng lên Đức Chúa Trời. (297, 68-69)

69. Thời đại của các nghi lễ, bàn thờ và chuông nhà thờ đang dần kết thúc giữa loài người. Sự thờ thần tượng và sự cuồng tín tôn giáo sẽ phát ra những dấu hiệu sống cuối cùng. Thời kỳ chiến tranh và hỗn loạn mà Ta đã liên tục báo trước cho các con sẽ đến.

70. Khi đó, sau cơn bão tố, bình an đã trở lại trong mọi tâm hồn, con người sẽ không còn xây dựng những cung điện hoàng gia để tôn vinh Ta nữa, cũng không còn những đám đông được tập hợp lại bởi tiếng chuông vang lên, cũng không còn những kẻ tự cho mình là vĩ đại để thống trị đám đông. Thời kỳ của sự khiêm nhường, tình huynh đệ và tinh thần sẽ đến, mang lại sự bình đẳng về ân sủng tinh thần cho nhân loại. (302, 37)

71. Trong thời đại ngày nay, Người Gặt đang hiện diện, với sứ mệnh chặt hạ mọi cây không sinh trái tốt. Trong cuộc đấu tranh vĩ đại này, chỉ có Công lý và Sự thật mới chiến thắng.

72. Nhiều nhà thờ sẽ biến mất, một số sẽ còn lại. Trong một số nhà thờ, sự thật sẽ tỏa sáng, trong những nhà thờ khác, người ta chỉ cung cấp sự lừa dối. Nhưng lưỡi liềm của công lý sẽ tiếp tục cắt, cho đến khi mọi hạt giống trên trái đất được sàng lọc. (200, 11)

73. Đây là sự tiếp nối của những lời dạy của Ta, nhưng không phải là ngày tận thế như con người giải thích. Thế giới sẽ tiếp tục quay quanh vũ trụ, các linh hồn sẽ tiếp tục đến Trái Đất và hóa thân để hoàn thành sứ mệnh của mình. Con người sẽ tiếp tục sinh sống trên hành tinh này trong tương lai, và chỉ có cách sống giữa con người với nhau là sẽ thay đổi.

74. Những thay đổi mà cuộc sống con người trải qua sẽ rất lớn, đến mức đối với các con, dường như

một thế giới đang sụp đổ và một thế giới khác đang được tái sinh. (117, 14)

75. Tất cả các bạn đang tiến tới cuộc sống đó, cuộc sống của niềm vui và hòa bình, chứ không phải tiến tới vực thẳm và “cái chết”, như trái tim các bạn tưởng tượng.

76. Đúng là các con còn phải trải qua nhiều điều cay đắng trước khi thời điểm tâm linh hóa của các con đến. Nhưng không phải cái chết, chiến tranh, dịch bệnh hay đói khát nào có thể cản trở dòng chảy của cuộc sống và sự phát triển tâm linh của nhân loại này. Ta mạnh hơn cái chết, và vì thế, nếu các con phải chết, Ta sẽ đưa các con trở lại với cuộc sống, và sẽ cho các con trở lại trái đất bất cứ khi nào cần thiết.

77. Ta còn nhiều điều phải tiết lộ cho các con, nhân loại yêu dấu, cuốn sách Trí Tuệ Thần Thánh của Ta còn chứa đựng nhiều điều bất ngờ. (326, 54)

Chương 58 - Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ và sự hoàn thiện của Sáng tạo

Sức mạnh quyết định trong Vương quốc Hòa bình của Đấng Christ

1. Cũng như Ta đã báo trước cho các con về những thời kỳ đau khổ lớn lao, Ta cũng nói với các con rằng, khi sự hỗn loạn qua đi, sự hòa hợp giữa loài người sẽ đến.

2. Những kẻ kiêu ngạo, những kẻ tự cho mình là vĩ đại, những kẻ thiếu lòng bác ái và công lý, sẽ bị giữ lại ở thế giới bên kia trong một thời gian, để điều thiện, hòa bình và công lý có thể tiến triển trên trái đất, và sự thiêng liêng cùng khoa học tốt đẹp có thể phát triển giữa chúng. (50, 39-40)

3. Trong cuộc sống của con người, cái ác luôn đàn áp cái thiện. Nhưng Ta nói với các con một lần nữa rằng cái ác sẽ không chiến thắng, mà luật pháp của Ta về tình yêu và công lý sẽ cai trị nhân loại. (113, 32)

4. Phần lớn những linh hồn tái sinh trong nhân loại vào những ngày đó sẽ tận tâm với điều thiện đến mức, khi những người có khuynh hướng hướng về điều ác xuất hiện, dù họ có mạnh mẽ đến đâu, họ cũng phải khuất phục trước ánh sáng của sự thật mà những người kia mang đến cho họ — hoàn toàn trái ngược với những gì đang xảy ra hiện nay. Vì những kẻ sa đọa chiếm đa số, nên họ đã tạo ra từ cái ác một sức mạnh bóp nghẹt, lây nhiễm và bao vây những người thiện. (292, 55)

5. Vào thời đó, hỡi các môn đệ, Giê-ru-sa-lem Mới sẽ ở trong lòng con người. Các con sẽ đạt đến những mức độ cao của sự thiêng liêng, và Ta sẽ không chỉ gửi những linh hồn có sự phát triển cao đến hóa thân giữa các con để mang những thông điệp của Ta đến cho các con. Ta cũng sẽ gửi đến các con những linh hồn cần đến đức hạnh của các con, và khi sống giữa các con, họ sẽ thanh tẩy bản thân khỏi tội lỗi.

6. Vào những thời kỳ đó, điều ngược lại với ngày nay sẽ xảy ra, khi Ta gửi đến các con những linh hồn trong sạch, và các con trả lại cho Ta những linh hồn đã bị vấy bẩn. (318, 46)

Con người mới

7. Tất cả các lời tiên tri sẽ ứng nghiệm, và nhân loại sẽ thấy từ những góc khuất và bí ẩn nhất của mình xuất hiện một dân tộc khiêm nhường, nghèo nàn về của cải vật chất nhưng mạnh mẽ về tinh thần, nhiệt thành với luật pháp của Ta và nhân từ với đồng loại. Nơi thánh của họ sẽ ở bên trong, vô hình và bất khả xâm phạm, do đó không thể phá hủy. Ở đó, một ánh sáng bất diệt sẽ chiếu sáng, soi đường cho họ. Con đường đời và những thử thách của họ sẽ đau đớn và gian nan, nhưng họ sẽ không bao giờ yếu đuối vì những điều đó, cũng không than vãn vì bất mãn hay đau khổ, và họ cũng sẽ không quay lưng lại với Ta, vì họ có sức mạnh của các Tông đồ. Con người sẽ vươn lên từ bùn lầy, tội lỗi để đến với luật pháp và đức hạnh, và bước đi trên con đường của tình yêu và ân sủng. Tinh thần của Ta sẽ được cảm nhận khắp nơi, mọi con mắt sẽ nhìn thấy Ta, mọi tai sẽ nghe thấy Ta, và mọi trí tuệ sẽ hiểu được những mặc khải và linh cảm của Ta.

8. Những người từng bị coi là vụng về và thiếu học thức sẽ bỗng nhiên được khai sáng và biến thành các tiên tri của Ta. Từ môi miệng họ sẽ

phát ra những lời như nước trong vắt trên những trái tim khô héo.

9. Các tiên tri sẽ lấy nước này từ nguồn của sự khôn ngoan và chân lý, chính là Ta; trong đó, con người sẽ tìm thấy sức khỏe, sự trong sạch và sự sống đời đời. (68, 38-39)

10. Nước Trời của Ta dành riêng cho những con cái có thiện chí, những người vì tình yêu dành cho Cha và người lân cận mà ôm lấy thập giá của mình. Vương quốc mà Ta đang nói với các con không nằm ở một nơi cụ thể nào, nó có thể tồn tại cả trên trái đất mà các con đang sinh sống lẫn trên tất cả các nơi cư ngụ tinh thần; vì vương quốc của Ta bao gồm hòa bình, ánh sáng, ân sủng, sức mạnh, sự hài hòa, và các con có thể đạt được tất cả những điều này — dù chỉ ở dạng hạn chế — ngay trong cuộc đời này. Các con sẽ chỉ đạt được sự phong phú về mặt tinh thần ở thế giới bên kia, nơi các con đang sinh sống. (108, 32)

11. Quả thật, Ta nói với các con, mặc dù ngày nay con người là thể xác nhiều hơn linh hồn, nhưng ngày mai họ sẽ là linh hồn nhiều hơn thể xác.

12. Con người đã cố gắng vật chất hóa linh hồn của mình một cách hoàn toàn, nhưng họ sẽ không đạt được sự vật chất hóa toàn diện đó. Bởi vì linh hồn giống như một viên kim cương, và một viên kim cương không bao giờ ngừng là chính nó, ngay cả khi nó rơi vào bùn đất. (230, 54)

13. Con người sẽ dâng hiến khoa học, sức mạnh, tài năng và trái tim

của mình để phục vụ cho sự nghiệp thiêng liêng của Ta, mà không bỏ bê các nghĩa vụ và nhiệm vụ của họ trên thế gian. Họ sẽ hưởng về những niềm vui lành mạnh, có lợi cho linh hồn và thân xác của họ. Họ sẽ đấu tranh cho sự đổi mới và tự do của mình, sẽ không để bị lây nhiễm, sẽ không lấy bất cứ thứ gì họ không cần. Khi đó, sự đồi bại, sự vô liêm sỉ sẽ biến mất khỏi trái đất, khi đó linh hồn sẽ đạt được quyền thống trị tuyệt đối đối với vỏ bọc thể xác của mình, và mặc dù vẫn còn cư ngụ trong một thân xác, nó sẽ sống một cuộc sống tinh thần của tình yêu, tình huynh đệ và hòa bình.

14. Đó sẽ là thời điểm mà chiến tranh biến mất, nơi có sự tôn trọng lẫn nhau và tinh thần sẵn sàng giúp đỡ, nơi các con nhận ra rằng các con không còn được phép quyết định về cuộc sống của người lân cận hay của chính mình nữa. Các con sẽ biết rằng các con không phải là chủ nhân của cuộc sống của mình, cũng không phải của cuộc sống con cái và vợ chồng các con, hay của trái đất này, mà chính Ta là Chủ nhân của toàn bộ tạo vật. Nhưng vì các con là những đứa con yêu dấu của Ta, nên các con cũng là chủ nhân của tất cả những gì thuộc về Ta.

15. Tuy nhiên, mặc dù Ta là Chúa và Chủ nhân của mọi sự được tạo dựng, Ta không thể giết chết các tạo vật của Ta, làm tổn thương ai đó hay gây đau đớn cho họ. Vậy tại sao những kẻ không phải là chủ nhân của sự sống lại chiếm đoạt những gì

không thuộc về họ để tự ý định đoạt?

16. Khi con người thấu hiểu lời dạy này, họ sẽ tiến thêm một bước trong sự phát triển tâm linh, và thế giới này sẽ trở thành nơi cư ngụ của những linh hồn tiến bộ.

17. Các con không biết liệu sau thời gian này các con có còn sinh sống trên hành tinh này nữa hay không. Ta sẽ chọn ra những người sẽ được trải qua những thời kỳ ân sủng đó, những người sẽ được chiêm ngưỡng vùng đất trần gian này, nơi mà trong một thời đại khác từng là thung lũng của nước mắt, hủy diệt và cái chết.

18. Những biển cả, núi non và đồng ruộng, vốn là chứng nhân của biết bao đau khổ, sẽ được biến đổi thành một nơi bình an, thành hình ảnh của các thế giới bên kia.

19. Ta đã báo trước với các con rằng, khi các cuộc chiến chấm dứt, vương quốc của Ta sẽ đã ở rất gần các con và rằng lúc đó linh hồn các con sẽ nở rộ trong các đức tính. Giáo lý của Ta sẽ hiện diện trong mọi linh hồn, và Ta sẽ tự bày tỏ qua những người nam và người nữ. (231, 28-30)

20. Ta đã chuẩn bị một thời đại mà nhân loại sẽ vươn lên trong sự vâng phục. Các cháu chắt của các con sẽ được chiêm ngưỡng vinh quang mà Ta sẽ tuôn đổ xuống trái đất này.

21. Vì ý muốn của Ta phải được thực hiện trên thế giới này, nơi Ta đã trao cho các con như một thiên đường trần gian, và thời gian sẽ đến khi những linh hồn đã đạt đến trình độ phát triển cao, những người đã

chiến đấu, sẽ đến hành tinh này.

Ánh sáng Thần thánh của Ta sẽ chiếu rọi khắp trái đất, và sự tuân thủ luật pháp của Ta sẽ ngự trị trên đó. (363, 44)

Trái đất là Đất Hứa và là sự phản chiếu của Nước Trời

22. Trái Đất này, bị ô uế bởi tội lỗi, bị vấy bẩn bởi tội ác và bị làm nhục bởi lòng tham và hận thù, sẽ phải lấy lại sự trong sạch của mình. Cuộc sống con người, vốn là một cuộc đấu tranh không ngừng giữa thiện và ác, sẽ trở thành ngôi nhà của các con cái Thiên Chúa, một ngôi nhà của hòa bình, tình huynh đệ, sự thấu hiểu và những khát vọng cao cả. Nhưng để đạt được lý tưởng này, con người phải trải qua những thử thách đánh thức họ khỏi sự thờ ơ tinh thần. (169, 14)

23. Ta sẽ không xây dựng một thế giới mới trên tội lỗi, hận thù và thói hư tật xấu; Ta sẽ xây dựng trên nền tảng vững chắc của sự đổi mới, kinh nghiệm và sự ăn năn; Ta sẽ biến đổi mọi thứ trong các con. Ngay cả từ bóng tối, ánh sáng cũng sẽ bừng lên, và từ cái chết, Ta sẽ tạo ra sự sống.

24. Dù con người đã làm ô uế và làm ô nhục trái đất — ngày mai, bằng những việc làm tốt lành của mình, họ sẽ làm cho nơi này xứng đáng trở thành quê hương, nơi sẽ được công nhận là Đất Hứa, nơi họ sẽ đến để thực hiện những nhiệm vụ cao cả. Lúc đó, ai còn có thể nghi ngờ sự biến đổi của thế giới? (82, 44-45)

25. Hiện tại, Ta đang xây dựng Đền thờ Thánh Thần. Nhưng khi ngôi đền này được xây dựng xong, sẽ không còn các nhà thờ, nhà nguyện và các địa điểm hành hương nữa, hoặc chúng sẽ mất đi lý do tồn tại, cùng với các biểu tượng tôn giáo, các nghi lễ và truyền thống của chúng. Khi đó, các con sẽ cảm nhận được sự vĩ đại và sự hiện diện của Ta, sẽ nhận ra vũ trụ là Giáo hội và tình yêu thương đối với người lân cận là Thánh lễ.

26. Từ lòng Mẹ Thiên nhiên sẽ nảy sinh những hiểu biết mới, biến khoa học của các con thành con đường dẫn đến hạnh phúc, vì khoa học sẽ được lương tâm – là tiếng nói của Đức Chúa Trời – dẫn dắt vào con đường đúng đắn. 27. Bộ não sẽ không còn là chủ nhân của thế giới nữa, mà là cộng sự của Thánh Linh, Đấng sẽ dẫn dắt và soi sáng nó. (126, 35-36)

28. Khi đó, khi thế giới đạt được sự giải phóng mới và, được dẫn dắt bởi ánh sáng của Ê-li, bước vào cuộc sống công bằng và tốt lành này, các con sẽ có ở đây trên trái đất một hình ảnh phản chiếu của Cuộc Sống Thần Linh đang chờ đợi các con ở bên kia cuộc đời này, để rồi các con được hưởng mãi mãi sự bình an và ánh sáng của Cha các con.

29. Nhưng nếu các con tự hỏi làm thế nào tất cả các dân tộc sẽ hợp nhất thành một dân tộc duy nhất, giống như các bộ lạc đã tạo nên dân Israel, thì Ta nói với các con: Đừng lo lắng, vì khi các dân tộc đều được đưa vào “sa mạc”, những thử thách

sẽ hàn gắn họ lại với nhau, và khi điều đó xảy ra, một “manna mới” sẽ rơi xuống từ trời trên tất cả những trái tim khao khát. (160, 39)

30. Giống như Đất Hứa đã được phân chia cho dân tộc Israel, cả trái đất sẽ được phân chia cho nhân loại. Điều này sẽ xảy ra khi thời điểm đã đến — sau khi thanh tẩy. Vì ý muốn của Ta là sự phân chia này phải diễn ra, nên công lý và bình đẳng sẽ ngự trị trong đó, để tất cả mọi người có thể cùng nhau làm việc cho một công trình duy nhất. (154, 49)

31. Hãy tưởng tượng sự tiến bộ của một nhân loại mà đạo đức của họ xuất phát từ sự thiêng liêng; hãy tưởng tượng một nhân loại không có ranh giới và biên giới quốc gia, chia sẻ một cách anh em tất cả các phương tiện sinh hoạt mà trái đất ban tặng cho con cái của mình.

32. Hãy thử tưởng tượng khoa học nhân loại sẽ như thế nào nếu nó lấy tình yêu thương lẫn nhau làm lý tưởng, nếu con người nhận được những kiến thức mà họ tìm kiếm qua lời cầu nguyện.

33. Hãy suy ngẫm xem điều đó sẽ làm Ta hài lòng biết bao khi nhận được sự thờ phượng của tình yêu, đức tin, sự vâng phục và khiêm nhường từ con người qua cuộc sống của họ, mà không cần họ phải nương tựa vào các nghi lễ và hình thức thờ phượng bên ngoài.

34. Chỉ điều này mới là sự sống cho loài người, vì trong đó họ sẽ hít thở bình an, sẽ tận hưởng tự do và chỉ

nuôi dưỡng bản thân bằng những gì chứa đựng sự thật. (315, 57-58)

35. Tội lỗi của loài người sẽ bị xóa bỏ, và mọi sự sẽ hiện ra như mới. Một ánh sáng tràn đầy sự tinh khiết và trinh nguyên sẽ chiếu sáng mọi loài thụ tạo, một sự hài hòa mới sẽ chào đón nhân loại ấy, và rồi từ tâm hồn loài người sẽ vang lên một bài ca tình yêu dành cho Chúa của họ, Đấng mà Ngài đã chờ đợi từ lâu.

36. Mẹ Trái Đất, từ thuở sơ khai đã bị con cái mình làm ô uế, sẽ lại trang điểm cho mình bằng những bộ lễ phục đẹp nhất, và loài người sẽ không còn gọi bà là “Thung lũng Nước mắt” nữa, cũng không biến bà thành một cánh đồng máu và nước mắt.

37. Thế giới này sẽ như một thánh đường nhỏ giữa vũ trụ, từ đó con người sẽ nâng tâm hồn mình lên vô tận, trong sự kết nối đầy khiêm nhường và tình yêu với Cha Trời của họ.

38. Luật của Ta sẽ được khắc sâu vào tâm hồn các con Ta, và Lời Ta sẽ được ghi khắc trong lòng các con; và nếu trong quá khứ loài người từng tìm thấy niềm vui trong điều ác và sự khoái lạc trong tội lỗi, thì giờ đây họ sẽ không còn lý tưởng nào khác ngoài điều thiện, cũng như sẽ không còn niềm vui nào lớn hơn việc bước đi trên con đường của Ta.

39. Nhưng đừng nghĩ rằng vì thế con người sẽ từ bỏ khoa học hay văn minh của mình và rút lui vào những thung lũng hẻo lánh hay lên núi để sống một cuộc sống nguyên thủy. Không, con người vẫn sẽ

hưởng thụ những trái cây của Cây Khoa Học mà họ đã chăm sóc với bao nhiêu sự quan tâm, và khi sự thăng hoa tinh thần của họ lớn hơn, thì khoa học của họ cũng sẽ lớn hơn.

40. Nhưng vào cuối thời đại, khi con người đã đi hết con đường này và hái được quả cuối cùng từ cây, họ sẽ nhận ra sự tầm thường của những công trình mà trước đây họ từng cho là vĩ đại, và họ sẽ hiểu và cảm nhận được cuộc sống tinh thần, và nhờ đó, họ sẽ ngưỡng mộ công trình của Đấng Tạo Hóa hơn bao giờ hết. Thông qua sự soi dẫn, con người sẽ nhận được những mặt khải vĩ đại, và cuộc sống của con người sẽ là sự trở về với sự đơn giản, tự nhiên và tinh thần hóa. Sẽ còn một thời gian nữa mới đến ngày đó, nhưng tất cả các con của Ta sẽ được chứng kiến ngày đó. (111, 12-14)

Sự hoàn thiện của sự sáng tạo

41. Ta đang chuẩn bị thung lũng nơi Ta sẽ tập hợp tất cả các con của Ta cho Đại Phán Xét Toàn Cầu. Ta sẽ phán xét với sự hoàn hảo, tình yêu và lòng thương xót của Ta sẽ bao trùm nhân loại, và vào ngày đó, các con sẽ tìm thấy sự cứu rỗi và chữa lành cho mọi tội lỗi của mình.

42. Nếu hôm nay các con chuộc tội lỗi của mình, hãy để linh hồn các con được thanh tẩy. Bằng cách đó, các con sẽ được chuẩn bị để nhận lấy gia tài mà Ta đã dành sẵn cho mỗi người trong các con. (237, 6)

43. Tình yêu của Ta sẽ hợp nhất tất cả con người và tất cả các thế giới thành một thể thống nhất. Trước mặt Ta, những khác biệt về chủng tộc, ngôn ngữ và bộ tộc sẽ biến mất, và ngay cả những khác biệt tồn tại trong sự phát triển tâm linh. (60, 95)

44. Thần Khí của Ta đã ngự xuống trên mỗi linh hồn, và các thiên thần của Ta đang ở khắp nơi trong vũ trụ, thực hiện mệnh lệnh của Ta để đưa mọi sự vào trật tự và đúng hướng. Khi tất cả đã hoàn thành sứ mệnh của mình, sự vô minh sẽ biến mất, cái ác sẽ không còn tồn tại, và chỉ có điều thiện mới cai trị trên hành tinh này. (120, 47)

45. Tất cả các thế giới mà con cái Ta đang hoàn thiện bản thân đều giống như một khu vườn vô tận. Hôm nay các con vẫn còn là những chồi non mỏng manh, nhưng Ta hứa với các con rằng các con sẽ không thiếu nước trong vạt của những lời dạy của Ta, và nhờ được tưới tắm bởi chúng, các con sẽ ngày càng trưởng thành hơn về trí tuệ và tình yêu; cho đến một ngày nào đó trong cõi vĩnh hằng, khi những cây cối trổ quả chín mọng, Người Vườn Trồng Thần Thánh có thể tận hưởng thành quả lao động của mình bằng cách nếm trái ngọt của chính tình yêu Ngài. (314, 34)

46. Ta muốn rằng vào cuối cuộc chiến, khi tất cả các con của Ta được đoàn tụ mãi mãi trong Quê hương Thần linh, các con sẽ được chia sẻ niềm hạnh phúc vô tận của Ta với tư cách là Đấng Sáng tạo, như một sự công nhận rằng mỗi người trong các

con đã tham gia vào công trình thần thánh bằng cách xây dựng hoặc phục hồi.

47. Chỉ khi trở thành những thực thể tinh thần, các con mới khám phá ra rằng trong tất cả những gì Ta đã tạo dựng từ thuở ban đầu, không có gì bị mất đi, rằng mọi thứ đều phục sinh trong Ta, mọi thứ đều sống lại và được tái tạo.

48. Vậy nên, nếu có nhiều sinh linh đã lạc lối trong một thời gian dài, nếu nhiều người thay vì thực hiện những việc làm mang lại sự sống lại thực hiện những việc làm phá hoại, thì họ sẽ nhận ra rằng thời gian lạc lối của họ chỉ là tạm thời, và rằng những việc làm của họ, dù có tồi tệ đến đâu, cũng sẽ được đền bù trong Cuộc Sống Vĩnh Hằng, và họ sẽ được biến đổi thành những cộng sự trong công trình sáng tạo không ngừng nghỉ của Ta.

49. Vài thế kỷ tội lỗi và bóng tối mà nhân loại đã trải qua trên Trái Đất thì có là gì, khi so sánh với Vĩnh Hằng, với một thời kỳ phát triển và hòa bình vô tận? Các con đã xa rời Ta vì tự do ý chí của mình và sẽ trở về với Ta, được thúc đẩy bởi lương tâm. (317, 17-20)

50. Ta đã nhận được sự tôn vinh của toàn bộ tạo vật — từ những ngôi sao lớn nhất cho đến những sinh vật mà mắt các con hầu như không thể nhận ra.

51. Mọi thứ đều tuân theo sự phát triển, mọi thứ đều diễn ra theo quy luật của nó, mọi thứ đều tiến lên, mọi thứ đều biến đổi, phát triển cao hơn và hoàn thiện hơn.

52. Khi đã đạt đến đỉnh cao của sự hoàn hảo, nụ cười thiêng liêng của Ta sẽ như một bình minh vô tận trên toàn vũ trụ, nơi mọi vết nhơ, mọi đau khổ, mọi bất hạnh và mọi sự bất toàn sẽ biến mất. (254, 28)

Bài ca ngợi khen sự hài hòa của tạo hóa được phục hồi

53. Trong tâm hồn Ta có một bài ca ngợi khen mà chưa ai từng nghe thấy; không ai biết đến nó, cả trên trời lẫn dưới đất.

54. Bài ca đó sẽ được nghe thấy khắp vũ trụ khi nỗi đau, sự khốn khổ, bóng tối và tội lỗi đã bị xóa sổ.

55. Những âm thanh thiêng liêng đó sẽ vang vọng trong mọi tâm hồn, và Cha cùng các con sẽ hợp nhất trong dàn hợp xướng của sự hài hòa và hạnh phúc. (219, 13)

56. Ta muốn ngự trị trong các con như một vị Chiến thắng — Ta muốn các con xem Cha các con là Vua của các đạo binh, Đấng chiến thắng cái ác trong các con, và xem chính các con là những chiến binh tràn đầy sự cao thượng tinh thần, tràn đầy sự mãn nguyện và bình an tâm hồn.

57. Rồi người ta sẽ nghe thấy bài ca của Sự Hài Hòa Vạn Vật trong chiến thắng vĩ đại nhất — chiến thắng sẽ đến, nhưng trong đó cả Cha các con lẫn chính các con sẽ không buồn phiền vì có những “kẻ bị đánh bại” nhờ tình yêu của các con.

58. Những “kẻ bị đánh bại” của chúng ta sẽ không phải là các linh hồn — đó sẽ là cái ác, mọi bóng tối, tội lỗi và sự bất toàn.

59. Chiến thắng của Cha sẽ là sự cứu rỗi của tất cả những linh hồn còn lại, những linh hồn đã bị chìm đắm trong bóng tối và sự ác.

60. Các con đang lầm tưởng khi tin rằng ai đó sẽ bị mất. Ta sẽ không còn là Đức Chúa Trời nữa nếu có một linh hồn nào đó không tìm được sự cứu rỗi.

61. Tất cả những ai mà các con gọi là quỷ dữ cũng là những linh hồn xuất phát từ Thiên Chúa, và nếu ngày nay họ vẫn còn lạc lối, thì họ cũng sẽ tìm thấy sự cứu rỗi.

62. Khi nào ánh sáng chân thật sẽ ở trong họ? Đó là khi các con cùng với các đạo binh thiêng liêng của Ánh Sáng chiến đấu chống lại sự vô minh và tội lỗi của họ bằng lời cầu nguyện và những việc làm của tình yêu và lòng thương xót.

63. Ngày Lớn của Chúa sẽ là niềm hạnh phúc trọn vẹn của Cha các con. Bữa tiệc Đại Tiệc sẽ diễn ra khi một ngày nào đó tất cả các con cùng ngồi vào bàn của Ngài để ăn bánh của Sự Sống Vĩnh Cửu. (327, 47-48)

64. Ta đã không nói với các con rằng các con là những người thừa kế vinh quang của Ta sao? Vậy thì chỉ còn thiếu việc các con tích lũy công đức để nó thuộc về các con và các con được hưởng thụ nó.

65. Mọi thứ Ta đã tạo ra không phải là cho Ta, mà là cho các con của Ta. Ta chỉ muốn niềm vui của các con, hạnh phúc vĩnh cửu của các con. (18, 60-61)

66. Tất cả sức mạnh đã làm sống động các thực thể và ban sự sống cho các sinh vật sẽ quay trở lại với

Ta; tất cả ánh sáng đã chiếu sáng các thế giới sẽ trở về với Ta, và tất cả vẻ đẹp đã được tuôn đổ trên các vương quốc của sự sáng tạo sẽ lại ở trong Thần Khí của Cha; và ngay khi trở lại trong Ta, sự sống đó sẽ biến thành Bản Chất Thần Linh, sẽ được tuôn tràn trên tất cả các thực thể thần linh, trên các con cái của Chúa; vì Ta sẽ không bao giờ tước đoạt các ân huệ mà Ta đã ban cho các con.

67. Trí tuệ, sự sống vĩnh cửu, sự hài hòa, vẻ đẹp vô tận, lòng nhân từ, tất cả những điều này và hơn thế nữa sẽ ở trong các con cái của Chúa, khi các con cùng Ngài cư ngụ tại nơi hoàn hảo. (18, 55-56)

XIV Sứ mệnh truyền giáo

Chương 59 - Sứ mệnh truyền bá Lời Chúa mới

Hướng dẫn về việc xuất bản sách, các bản trích đoạn và bản dịch

1. Đây là thời điểm đã được báo trước, khi Ta phải nói với nhân loại, và Ta muốn các con, để thực hiện những lời tiên tri của Ta, biên soạn các tập sách từ Lời Ta đã ban cho các con, sau đó trích dẫn và phân tích chúng, và truyền đạt cho đồng loại của các con. (6, 52)

2. Hãy biên soạn một cuốn sách từ Lời của Ta, rút ra ý nghĩa của nó, để các con có được một khái niệm thực sự về sự tinh khiết của giáo lý của

Ta. Trong Lời được truyền đạt bởi người truyền đạt, các con có thể phát hiện ra những sai lầm, nhưng không phải trong ý nghĩa của nó.

3. Những người truyền đạt của Ta không phải lúc nào cũng sẵn sàng. Vì vậy, Ta đã nói với các con rằng các con không chỉ nên đọc lướt qua, mà phải thâm nhập vào ý nghĩa của nó, để các con có thể phát hiện ra sự hoàn hảo của nó. Hãy cầu nguyện và thiến định để các con có thể hiểu được. (174, 30)

4. Ta đã mang Lời này đến cho các con và cho các con nghe bằng ngôn ngữ của các con, nhưng Ta giao cho các con nhiệm vụ sau này phải dịch nó sang các ngôn ngữ khác, để mọi người đều biết đến.

5. Bằng cách đó, các con sẽ bắt đầu xây dựng “Tháp Israel” đích thực — tháp kết hợp tất cả các dân tộc thành một thể thống nhất về mặt tinh thần, tháp kết hợp tất cả mọi người trong luật pháp thiêng liêng, bất biến và vĩnh cửu mà các con đã nghe từ miệng Chúa Giê-su khi Ngài nói với các con: “Hãy yêu thương nhau!” (34, 59-60)

6. Ta muốn rằng Lời Ta, khi được biên soạn thành sách để phổ biến khắp thế gian, phải được in một cách hoàn hảo, tinh khiết như khi nó phát xuất từ Ta.

7. Nếu các con để Lời Ta được đưa vào sách của các con như vậy, thì từ đó sẽ tỏa ra một ánh sáng chiếu rọi nhân loại, và ý nghĩa thiêng liêng của nó sẽ được mọi người cảm nhận và hiểu rõ. (19, 47-48)

8. Ta truyền dạy các con những lời dạy của Ta, để các con truyền lại cho đồng loại của mình đúng như hình thức mà Ta đã ban cho các con.

Nhưng đừng bao giờ tranh luận gay gắt khi các con giảng dạy. Hãy cẩn thận đừng phán xét điều gì mà các con không biết, nhưng hãy hiểu rằng một tấm gương trong sáng sẽ đủ để dẫn dắt con người đến sự thánh hóa. (174, 66)

9. Hãy chuẩn bị để truyền bá Tin Mừng, điều mà nhiều người sẽ đón nhận với niềm vui.

10. Ta nói với các con “bởi nhiều người” chứ không phải “bởi tất cả”, vì có thể có người sẽ nói với các con rằng những gì Thiên Chúa đã mặc khải trong “Thời kỳ đầu tiên” và những gì Đức Kitô đã mang đến cho loài người là đủ rồi.

11. Chính lúc đó, đôi môi của các con, được Ta lay động và truyền cảm hứng, hãy nói với những người không tin rằng cần phải làm quen với sự mặc khải mới để nhận ra toàn bộ sự thật mà Thiên Chúa đã ban cho loài người trong những thời kỳ trước đây. (292, 67)

Quyền được biết Lời Chúa mới

12. Hỡi dân tộc yêu dấu, các con cần phải lên đường đi khắp các nẻo đường trên trái đất. Vì hãy xem, ngay cả trong quốc gia Mexico, nhiều người vẫn chưa công nhận công việc của Ta.

13. Hãy nhìn xem, trên thế giới này đã có những kẻ tự xưng là hành động nhân danh Ta, mặc dù họ là

những kẻ thiếu thốn về mặt tinh thần.

14. Nhưng các con, những người đã được Thần tính của Ta ban tặng dồi dào — nhiệm vụ của các con là gì? Đó là truyền bá giáo lý của Ta. Các con không được ẩn mình trước thế gian, cũng không được từ chối sự giúp đỡ mà thế gian cần. (341, 16)

15. Ở đây, Ta đang âm thầm chuẩn bị cho các con; sau đó, ngày sẽ đến khi các con phải lên đường để mở đường, để Lời Ta đến được với mọi trái tim.

16. Vào thời điểm đó, thế giới sẽ được thanh tẩy qua đau khổ, và Lời của Ta sẽ không còn là một ngôn ngữ xa lạ đối với họ nữa, mà là điều mà trái tim và tâm hồn có thể dễ dàng hiểu và cảm nhận.

17. Ta trao cho các con cuốn sách nói về Chân lý và Tình yêu, để các con mang nó đến cho toàn thể nhân loại.

18. Không có dân tộc nào trên trái đất mà Ta có thể nói với các con rằng các con không cần phải đến đó, vì họ không cần sự mặc khải này. Dân tộc nào có thể khẳng định rằng họ thực sự là Kitô hữu — không chỉ trên danh nghĩa, mà còn bởi tình yêu, lòng thương xót và sự tha thứ của họ? Quốc gia nào có thể chứng minh được tính thiêng liêng của mình? Ở đâu trên thế giới này, họ yêu thương nhau? Ở đâu, con người thực sự tuân theo giáo lý của Chúa Kitô? (124, 15-16)

19. Khi thông điệp này kết thúc, Ta sẽ không còn nói qua các sứ giả nữa, mà sau đó sẽ tự bày tỏ một

cách tinh tế trong tâm hồn mọi người.

20. Nhưng Lời của Ta, được khắc sâu trong lòng những ai đã nghe và được ghi chép trong một cuốn sách mới, sẽ được mang đến cho các dân tộc và quốc gia trên thế giới như hạt giống của hòa bình, như ánh sáng của tri thức chân chính, như liều thuốc chữa lành mọi bệnh tật đang hành hạ thân xác và linh hồn con người.

21. Lời Ta sẽ không đến với trái tim khi các sứ giả của Ta mong muốn, mà khi đó là ý muốn của Ta. Vì chính Ta sẽ là Đấng canh giữ hạt giống của Ta, chuẩn bị đất đai và mở đường cho nó. Chính Ta sẽ là Đấng khôn ngoan đưa nó đến với các dân tộc, các quốc gia và các gia đình vào đúng thời điểm.

22. Lời Ta sẽ đến khi người ta đã mong đợi, khi những trái tim đang trông chờ vì họ nhớ đến những lời hứa của Ta, khi họ đã thức tỉnh khỏi giấc mơ sâu thẳm về sự tự cao, kiêu ngạo, vật chất và hư vinh. (315, 28-29)

23. Ta sẽ cung cấp cho dân Ta những phương tiện để mang thông điệp của Ta đến mọi quốc gia. Ta sẽ đảm bảo rằng trên con đường của mình, dân Ta sẽ gặp những người thiện chí, những người sẽ giúp họ mang những lời mặc khải của Ta đến tận cùng trái đất. (323, 75)

24. Qua các con, luật pháp sẽ được làm cho các thế hệ mới biết đến một lần nữa. Vì vậy, Ta đã nói với các con rằng các con phải sẵn sàng. Vì các con đã đến để chuẩn bị con

đường cho tương lai, để các thế hệ mới trong tương lai không còn là những kẻ thờ thần tượng nữa, cũng không có những tiên tri giả xuất hiện giữa họ để lừa dối nhân loại.

25. Hỡi Israel, người phải tiết lộ tất cả những điều này cho thế giới.

Trong thời đại này, khi các thế giới quan khác nhau đã nảy sinh, các giáo phái sẽ nổi dậy chống lại nhau, các giáo phái sẽ chiến đấu lẫn nhau và cũng sẽ từ chối các người.

26. Nhưng vì các con là con cái của Ánh Sáng và Hòa Bình, các con phải nói với họ: “Sự thật được chứa đựng trong ý nghĩa của Thánh Kinh Thứ Ba, ở đó có lời chứng về sự hiện diện và sự đến của Chúa trong thời đại này.”

27. Các con phải chỉ cho nhân loại cuốn sách này và làm chứng cho sự thật của nó bằng việc tuân giữ luật pháp của Ta. (348, 42-43)

Hướng dẫn về việc truyền bá Giáo lý Thần linh

28. Hãy hiểu, hỡi dân tộc: Trong “Thời kỳ Thứ ba” này, các con, với tư cách là những nhân chứng đã chứng kiến sự mặc khải thiêng liêng này, có nhiệm vụ truyền bá thông điệp này một cách trung thực và chân thật. Các con đã được kêu gọi và chọn lựa để mang Tin Mừng đến cho nhân loại, để dạy cho đồng loại con con đường tâm linh — con đường duy nhất dẫn các con đến hòa bình, ánh sáng chân thật và tình huynh đệ bao trùm vạn vật. (270, 10)

29. Hãy kiên nhẫn và thấu hiểu, vì nhân loại không phải công nhận các con, mà là công trình của Ta, giáo lý của Ta, và điều này là vĩnh cửu.

Nhiệm vụ của các con là dùng lời nói và hành động để truyền tải thông điệp, tiết lộ cho con người cách thức họ có thể tiến một bước hướng tới sự hoàn hảo. (84, 11)

30. Hãy xây dựng trên đất vững chắc, để những gì Ta đã xây dựng trong các con về mặt tâm linh và đời mới không bị những kẻ vô tín phá hủy.

31. Nhưng các con đừng che giấu sự thật này vì sợ thế gian; các con phải trình bày nó cho thế gian dưới ánh sáng ban ngày. Vì vậy, Ta luôn nhắc nhở các con rằng hãy gìn giữ hạt giống này, để các con và con cái các con mang ánh sáng này đến cho các dân tộc trên trái đất. Ta cho phép các con — để đưa thông điệp của Ta đến các nơi trên trái đất — sử dụng những phương tiện mà các con cho là phù hợp, bất cứ khi nào lương tâm các con mách bảo rằng các con đang đi trên con đường đúng đắn. Trong thời đại này, các con không nên tìm đến các hầm mộ để cầu nguyện và yêu mến Ta.

32. Đừng e ngại khi các con nói về Ta hay làm chứng về Ta theo bất kỳ cách nào, vì nếu vậy, con người sẽ không công nhận rằng Ta đã tỏ mình ra cho các con, họ sẽ nghi ngờ rằng đám đông người bệnh và người cần giúp đỡ đã được chữa lành và tìm thấy sự an ủi cho nỗi đau khổ của họ, họ sẽ phủ nhận những phép lạ

mà Ta đã thực hiện để thắp lên đức tin của các con.

33. Ta sẽ để lại cho các con cuốn sách những lời dạy của Ta, để các con nói với thế gian: “Này, đây là những gì Thầy đã để lại làm gia tài.” Và quả thật, khi nghe đọc Lời Ta, sẽ có bao nhiêu người tin, và bao nhiêu tội nhân sẽ được đổi mới!

34. Hãy ghi nhớ tất cả những lời dạy này, để những thử thách trong cuộc đời các con không bắt gặp các con khi các con chưa chuẩn bị. (246, 69-70)

35. Các con sẽ tìm thấy biết bao giáo lý, biết bao hình thức thờ phượng Thiên Chúa và biết bao quan niệm mới về đời sống thiêng liêng và đời sống con người. Nếu các con biết thâm nhập và đánh giá chúng, mỗi giáo lý sẽ chỉ cho các con một phần tốt đẹp và đúng đắn, và một phần sai lầm, xa rời sự thật, vốn là công lý, tình yêu và sự hoàn hảo.

36. Ở những nơi các con phát hiện ra sai lầm, sự thiếu hiểu biết hoặc điều xấu, hãy truyền bá bản chất của giáo lý của Ta, vốn là của Ta, nên không được pha trộn với những điều ô uế hay sai lầm.

37. Sự dạy dỗ của Ta là tuyệt đối, toàn diện và hoàn hảo. (268, 58-60)

38. Ta nói với các con ngay từ bây giờ rằng những ai thực sự gieo hạt giống này với lòng nhiệt thành mà Ta đã giao phó cho các con, sẽ đi trên con đường bình an. Những cánh cửa từng đóng trước tiếng gõ cửa của họ sẽ mở ra; và dù họ có thể bị chống đối, họ sẽ không bao giờ thất bại trong cuộc chiến, vì đức

hạnh của họ sẽ giúp họ vượt qua mọi thử thách.

39. Ngược lại, những ai phớt lờ tiếng nói của lương tâm, không vâng lời Ta và phản bội Ta, sẽ luôn bị bỏ mặc cho kẻ thù, sẽ sống trong bất an và sợ hãi cái chết. (252, 24-25)

40. Hỡi dân tộc, trước khi các cuộc chiến trên thế giới chấm dứt, luật tình yêu của Ta sẽ chạm đến mọi linh hồn, dù hôm nay các con chưa thể biết bằng cách nào.

41. Thông điệp ánh sáng thiêng liêng này cũng sẽ đến với loài người; nhưng điều này sẽ chỉ xảy ra khi các con đã mạnh mẽ.

42. Đừng ai dám nói rằng công việc này là sự thật nếu không thực sự tin tưởng vào nó, vì nếu vậy sẽ không ai tin các con. Nhưng nếu đức tin của các con là tuyệt đối và sự tin tưởng của các con là chân thật, thì sẽ không ai có thể cản trở các con mang Tin Mừng đến mọi trái tim. (287, 52-53)

Chương 60 - Hoạt động trong Thần Khí của Đấng Christ

Những phẩm chất, đức tính và khả năng cần thiết của các môn đệ mới

1. Các con thấy việc mở đường để hoàn thành nhiệm vụ của mình trong thời đại này khó khăn biết bao. Nhưng Ta nói với các con rằng điều đó không khó, vì nhân loại đã sẵn sàng để đón nhận thông điệp của Ta.

2. Trong mọi thời đại, những người yếu đuối đều nản lòng trước cuộc chiến, trong khi những người mạnh mẽ đã chứng tỏ rằng đức tin vào luật pháp của Ta sẽ chiến thắng mọi thứ. Sứ mệnh của các con, hỡi Israel, là luôn luôn công bố những thông điệp và sự mặc khải mới cho thế giới, đó là lý do tại sao đôi khi các con nghi ngờ liệu mình có tìm được đức tin hay không.

3. Nhưng đừng lo lắng, hãy lấy hạt giống mà Ta đã giao phó cho các con và gieo nó đi. Các con sẽ thấy rằng bao nhiêu cánh đồng mà các con từng cho là cằn cỗi sẽ trở nên màu mỡ khi được làm cho màu mỡ bằng sự thật trong Lời Ta.

4. Đừng bỏ qua nhiệm vụ của các con chỉ vì các con cảm thấy mình không xứng đáng. Thật vậy, Ta nói với các con, ai có sứ mệnh mà không thực hiện thì hành động xấu xa chẳng khác gì kẻ cố ý vi phạm luật pháp.

5. Đừng quên rằng cuối cùng Cha sẽ đòi các con phải chịu trách nhiệm — cả về những điều ác các con đã làm lẫn những điều các con đã không làm. Hãy biết rằng cả hai loại lỗi lầm này đều sẽ gây ra đau khổ cho linh hồn các con.

6. Hãy truyền bá giáo lý của Ta, hãy nói với mọi người về Lời Ta, hãy thuyết phục họ bằng những việc làm yêu thương của các con, hãy mời họ đến nghe Ta, và khi họ đến cùng với đám đông và ánh sáng đức tin bùng lên trong lòng họ, Ta sẽ gọi họ là con cái của Dân Israel Mới. (66, 14-17)

7. Những ai thoát khỏi vũng lầy, bụi bẩn và ích kỷ để vươn lên một cuộc sống phục vụ và yêu thương tha nhân, Ta sẽ lấy họ làm gương chứng tỏ rằng giáo lý của Ta chứa đựng ánh sáng và ân sủng để đổi mới những kẻ có tội. Gương mẫu này sẽ lan tỏa đến mọi trái tim.

8. Ai lại không mong muốn được thuộc về những người làm chứng cho Ta? Nhưng quả thật, Ta nói với các con, nếu hành động của các con không thực sự xuất phát từ trái tim, chúng sẽ không mang lại kết quả nào cho đồng loại, và các con sẽ thường nghe họ gọi các con là những kẻ đạo đức giả và những nhà giảng đạo giả dối. Và Ta không muốn các con phải chịu cảnh đó.

9. Các con phải biết rằng, trong thời đại ngày nay, rất khó để lừa dối con người. Tâm hồn họ rất nhạy bén, và dù họ có lạc lối trong chủ nghĩa vật chất của cuộc sống, họ vẫn rất nhạy cảm với mọi biểu hiện tinh thần. Nhưng nếu các con không thể lừa dối đồng loại — thì các con có thể lừa dối Cha các con được chăng?

10. Hãy để tình yêu của Thầy ngự trị trong bản thể các con, để các con tha thứ cho kẻ thù của mình, như Ngài tha thứ cho các con. Khi đó, trái tim các con sẽ là một chiếc neo cứu rỗi giữa loài người. (65, 44-46)

11. Đừng sợ con người; vì quả thật, Ta nói với các con: Ta sẽ nói qua miệng các con, chứng thực Lời Ta qua các con, và tiếng vang của Lời ấy sẽ lan tỏa đến tận cùng thế giới, đến với những người quyền thế, những người bình thường, những

nhà lãnh đạo, các nhà khoa học và các nhà thần học. (7, 37)

12. Ta lại nói với các con rằng các con không được né tránh tranh luận. Vậy hãy nói với đồng loại của các con một cách tự nhiên nhất rằng Chúa đã đến với các con.

13. Hãy nói với họ rằng Đấng đã chết trên thập tự giá là Chúa Giê-su — thân xác mà Đấng Christ ẩn mình trong đó, ngôi đền sống mà “Lời Chúa” ngự trị; nhưng Đấng Christ, Tình Yêu Thần Thánh, vẫn sống và đến với các con cái Ngài trong Thần Khí để dạy họ con đường dẫn họ vào Vương Quốc Thần Linh của Ngài. (88, 62-63)

14. Đừng sợ những phán xét và sự chế giễu của các giáo phái và các giáo hội. Chính họ, mặc dù có các sách tiên tri trong tay, nhưng đã không giải thích chúng một cách chính xác và do đó không biết chờ đợi Ta. Ngược lại, các con, những người không biết các lời tiên tri nói về sự tái lâm của Ta dưới hình thức Thánh Thần, đã chờ đợi Ta. Giờ đây, “Thời đại thứ ba” đã đến, nhưng nhân loại vẫn chưa hiểu cách giải thích Phúc âm một cách chính xác. (33, 26)

15. Làm thế nào các con có thể khiến nhân loại đạt được sự thiêng liêng trong một thời đại đầy vật chất hóa và rối loạn tinh thần như vậy?

16. Hãy ý thức rằng công việc của các con là khó khăn, rằng các con phải mạnh mẽ và kiên nhẫn trong cuộc chiến để có thể hoàn thành nó.

17. Các con phải nỗ lực rất nhiều để sửa chữa những cách giải thích sai

lầm về Luật của Ta, cũng như cách thờ phượng Ta còn thiếu sót của các con.

18. Nhưng các con phải nhớ rằng các con không thể thay đổi những quan niệm và hình thức thờ phượng trong chốc lát, mà để đạt được điều đó, các con phải trang bị cho mình sự kiên nhẫn và thiện chí, và phải làm gương về tình yêu qua những việc làm của mình. (226, 60)

19. Chỉ những ai có lòng trong sạch mới được phép lên đường đến các quốc gia và dân tộc để truyền bá thông điệp của Ta, vì họ sẽ là những người duy nhất xứng đáng làm chứng cho sự thật của công việc này.

20. Khi những sứ giả này lên đường đến các quốc gia đang chờ đợi họ, mọi sự cuồng tín tôn giáo phải đã bị xóa bỏ khỏi lòng họ, không được còn chút mong muốn nào về sự nịnh hót hay sự ngưỡng mộ, cũng như tay họ không được dám vấy bẩn bằng tiền của thế gian cho công việc yêu thương mà họ đang thực hiện.

21. Họ không được bán phép lạ, cũng không được định giá cho tình yêu thương lẫn nhau. Họ phải là những người phục vụ, không phải là những người chủ.

22. Sẽ có lúc các con hiểu được sự vĩ đại của sự khiêm nhường chân thật, và khi đó các con sẽ nhận ra rằng, ai biết làm người phục vụ thì thực ra đã tự do trong nhiệm vụ làm điều thiện và lan tỏa lòng thương xót, và rằng trong cuộc đời mình, người ấy đã được đức tin, sự tin tưởng và bình an đồng hành. (278, 11-12)

23. Ta nói với các con rằng các con sẽ cảm nhận được điều đó khi linh hồn các con đã sẵn sàng để dạy giáo lý của Ta cho đồng loại. Bởi vì điều đó sẽ xảy ra khi các con đã tìm thấy chính mình. Lúc đó, các con sẽ nghe thấy tiếng nói của lương tâm một cách rất rõ ràng. Chừng nào điều này chưa xảy ra với các con, các con sẽ không thể cảm nhận Ta một cách chân thật. (169, 36)

24. Hãy lắng nghe những lời này một cách chú ý, để sau đó các con có thể giải thích và gieo vào lòng những người xung quanh. Đừng chỉ dừng lại ở việc hiểu: hãy nói về điều đó, hãy làm gương và dạy dỗ qua những việc làm của các con. Hãy nhạy cảm để biết khi nào là thời điểm thích hợp để nói, và khi nào là thời điểm thích hợp để hành động của các con làm chứng cho giáo lý của Ta.

25. Ta ban cho các con một ngôn ngữ duy nhất để truyền bá Lời Ta, và ngôn ngữ đó là tình yêu thiêng liêng, mà mọi người đều có thể hiểu được.

26. Đó là một ngôn ngữ êm ái cho tai và trái tim con người, sẽ từng viên gạch một phá đổ tháp Babel mà họ đã xây dựng trong lòng mình. Khi đó, sự phán xét của Ta sẽ chấm dứt, vì tất cả sẽ xem nhau như anh em. (238, 27-28)

27. Chỉ khi các con đã được biến đổi từ bên trong, Ta mới sai các con ra thế gian để truyền bá sứ điệp của Ta. Bởi vì chỉ khi sự thiêng liêng là chân thật trong các môn đệ, họ mới

biết truyền lại nó như cách họ đã nhận được từ Ta. (336, 38)

28. Hãy nhớ rằng sự dạy dỗ của Ta không giới hạn trong những ý tưởng và khả năng hiểu biết của các con. Trí tuệ thần thánh của Ta không có giới hạn. Không ai có thể khẳng định rằng họ đã biết hoặc hiểu bất kỳ sự mặc khải nào của Ta trước khi Ta mặc khải cho họ.

29. Trong khi các nhà khoa học cố gắng giải thích mọi thứ bằng kiến thức vật chất của họ, thì Ta lại mặc khải cho những người khiêm nhường về Cuộc Sống Thần Linh, cuộc sống thực sự, trong đó chứa đựng nguyên nhân, lý do và lời giải thích cho mọi sự tồn tại.

30. Từ kiến thức mà các con truyền đạt, sẽ hình thành nên quan niệm mà con người có về công trình của Ta. Nhiều người, do thiếu hiểu biết, sẽ đánh giá giáo lý của Ta dựa trên sự khiêm nhường của các con, giống như trong “Thời kỳ Thứ hai”, Chúa Giê-su, Đấng Christ, đã bị đánh giá dựa trên vẻ ngoài khiêm tốn và bộ áo quần giản dị của Ngài, và vì mười hai môn đệ theo Ngài cũng mặc quần áo đơn sơ. Nhưng Ta nói thật với các con rằng họ không mặc những mảnh vải rách, mà chỉ khinh thường những hư vinh trần thế, bởi vì nhờ sự dạy dỗ của Ta, họ đã hiểu được những giá trị thực sự của linh hồn nằm ở đâu.

31. Ta nói với các con, các môn đệ: Khi con người bắt đầu nghiên cứu công trình của Ta, và họ tìm đến các con để hỏi han, thì đừng sa vào cảm dỗ bằng cách tự cho mình là cao

hơn vì kiến thức mà các con đã nhận được từ Ta. Càng khiêm tốn các con thể hiện, họ càng coi các con là cao quý và đáng tin cậy hơn.

32. Bằng cách đó, ánh sáng xua tan sự cuồng tín và giải phóng linh hồn sẽ dần dần lan tỏa từ người này sang người khác. Và những ai tự xưng là Kitô hữu mà không phải, sẽ nhận biết và giải thích những giáo huấn chân chính của Chúa Kitô nhờ ánh sáng này. Vì nó sẽ mang lại cho họ một khái niệm cao cả về Cuộc Sống Thần Linh mà Chúa Giêsu đã nói đến trong các giáo huấn của Ngài. (226, 17-21)

33. Các con không thể đến với mọi người với một sự chuẩn bị giả tạo hay chỉ là giả vờ; vì tâm hồn họ đã phát triển, và tấm màn che mắt họ đã rơi xuống từ lâu rồi.

34. Hãy mang đến cho họ sự thiêng liêng, hãy mang đến cho họ sự bình an và tạo ra một bầu không khí thoải mái và tình huynh đệ trong môi trường xung quanh các con, thì các con sẽ thấy họ lắng nghe và chấp nhận những lời của các con, trong đó sẽ chứa đựng sự soi dẫn và sức mạnh của Ta.

35. Khi các con rao giảng và dạy về hòa bình, chính các con cũng phải sống hòa bình; khi các con nói về tình yêu, hãy cảm nhận nó trước khi diễn đạt bằng lời; khi những người xung quanh cũng dâng lên các con những thành quả của họ, đừng từ chối. Hãy kiểm chứng mọi điều các con tiếp xúc và tuân theo những gì là hợp lý và đúng đắn trong giáo lý của họ.

36. Các con cũng sẽ gặp những người — đã trở nên cuồng tín trong việc thực hành tôn giáo — đã làm suy giảm khả năng nhận thức của mình do việc vật chất hóa các nghi lễ thờ cúng. Lúc đó, các con hãy kiên nhẫn giúp họ mở rộng kiến thức, hãy chỉ cho họ những chân trời mà tinh thần họ có thể đạt tới khi họ đắm mình vào sự dạy dỗ của Ta.

37. Các con phải nói với họ về Thần Khí Vạn Vật của Ta, về sự bất tử của linh hồn, về sự phát triển liên tục của nó. Các con phải dạy họ về lời cầu nguyện chân chính, về sự đối thoại của tâm hồn, và giải thoát họ khỏi những định kiến và những sai lầm. Đây là công việc mà Ta giao phó cho các con — một công việc của tình yêu và sự kiên nhẫn. (277, 6-7)

38. Hãy chữa lành mọi đau khổ, cả về thể xác lẫn tâm hồn, vì các con có nhiệm vụ an ủi, củng cố và chữa lành cho những người lân cận. Nhưng Ta hỏi các con: Làm sao các con có thể mang lại sức khỏe cho những người đau khổ nếu chính các con cũng đang ốm yếu? Làm sao bình an có thể tuôn trào từ tâm hồn các con nếu nó đang bị xáo trộn bởi lo âu, đau khổ, dằn vặt lương tâm và những đam mê thấp hèn?

39. Các con chỉ có thể mang đến cho đồng loại những gì các con đã tích lũy trong lòng mình. (298, 1-2)

40. Ta mang đến cho các con một lời dạy rõ ràng và đơn giản, để các con học cách sống giữa những kẻ tội lỗi mà không bị lây nhiễm; đi trên con đường đầy gai góc mà không bị

thương; chứng kiến những hành vi tàn bạo và ô nhục mà không nổi giận; sống trong một thế giới đầy những điều thảm thương mà không cố gắng trốn chạy khỏi nó, mà ngược lại, khao khát được ở lại giữa nó để làm mọi điều tốt đẹp có thể cho những người khốn khổ và gieo rắc hạt giống của điều thiện trên mọi nẻo đường.

41. Vì thiên đàng trần gian đã bị biến thành địa ngục bởi tội lỗi của loài người, nên họ cần phải rửa sạch những vết nhơ của mình để trả lại cho cuộc sống sự trong sạch ban đầu. (307, 26-27)

42. Ta sẽ không sai những người đã chết đối với cuộc sống ân sủng làm sứ giả, vì họ sẽ không có gì để ban tặng. Ta sẽ không giao phó sứ mệnh này cho những ai chưa thanh tẩy lòng mình khỏi sự ích kỷ.

43. Người truyền đạt Lời Ta phải là một môn đệ của Ta, người mà chỉ cần hiện diện thôi cũng đủ để mang lại sự bình an của Ta trong lòng mọi người. Người ấy phải có khả năng an ủi đồng loại ngay cả trong những giây phút khó khăn nhất của cuộc đời, và từ lời nói của người ấy phải luôn toát ra một ánh sáng xua tan mọi bóng tối trong tâm hồn hay trí óc. (323, 60-61)

Cách cư xử đúng đắn khi truyền bá Lời

44. Các môn đệ mới của Ta sẽ có nhiều phương tiện và cách thức để truyền bá hạt giống được chúc phúc này; nhưng đừng bao giờ quên sự khiêm nhường và giản dị, vì Ta đã

đến với các con như vậy, và các con cũng phải đến gần trái tim, gia đình và các dân tộc theo cách tương tự. Nếu các con đến như vậy, các con sẽ được công nhận là những sứ giả của một thông điệp thiêng liêng, và cuộc đấu tranh của các con sẽ mang lại những thành quả của sự thiêng liêng, sự đổi mới và tình huynh đệ đích thực. (82, 66)

45. Nếu các con muốn biết mình phải làm gì giữa loài người, chỉ cần nhìn lại những gì Ta đã làm với các con kể từ ngày các con nghe Lời Ta lần đầu tiên.

46. Ta đã tha thứ cho các con, đón nhận các con với lòng thương xót và tình yêu vô hạn, cho các con nghỉ ngơi sau những ngày lao động vất vả. Ta không bận tâm đến việc đánh giá địa vị xã hội, tầng lớp hay đẳng cấp của các con. Ta đã tẩy sạch vết nhơ tội lỗi của các con và chữa lành những bệnh tật của các con.

47. Ta đã tỏ ra thấu hiểu, khoan dung và nhân ái khi đánh giá những khuyết điểm của các con. Ta đã đưa các con trở lại cuộc sống chân thật bằng cách ban cho các con một giáo lý về tình yêu, giúp các con có thể tự cứu mình bằng cách cứu rỗi những người lân cận.

48. Trong những việc làm của Ta mà Ta đã thực hiện cho mỗi người trong các con, các con có thể tìm thấy tấm gương tốt nhất để áp dụng cho những người đang đau khổ về thể xác và tâm hồn, những người sẽ đến với các con đông đảo.

49. Khi Ta nói với dân tộc này ở đây, Ta đang nói với nhân loại.

Nhiệm vụ của các con là ngày mai hãy hướng về trái tim của mọi người và truyền đạt Lời Ta một cách anh em, Lời sẽ hoàn tất công trình cứu rỗi. (258, 21-24)

50. Các con phải khiêm nhường. Các con đừng bận tâm nếu bị xúc phạm. Hãy hiền lành. Các con sẽ phải chịu nhục nhã và đau khổ. Nhưng lời của các con, tức là sứ điệp của Ta, họ sẽ không thể xóa bỏ khỏi tâm hồn họ. Vì thế, Ta nói với các con: Nếu có người vẫn vô cảm và điếc trước tiếng gọi của các con, thì sẽ có người khác thức dậy khỏi giấc ngủ dài và lên đường tiến bước, đưa cuộc đời họ vào con đường đổi mới và sám hối.

51. Hãy trang bị cho mình lòng can đảm, đức tin và sức mạnh để các con có thể đối mặt với cuộc chiến. Nhưng Ta nhắc nhở các con: Đừng để bị đe dọa khi nói chuyện với một người đồng loại, chỉ vì các con thấy họ ăn mặc sang trọng, hay vì người ta gọi họ là hoàng tử, ngài hay bộ trưởng.

52. Hãy lấy gương của Phaolô và Phêrô, những người đã cất tiếng trước những kẻ mà thế gian gọi là chúa tể. Họ vĩ đại trong tinh thần, nhưng họ không khoe khoang với ai rằng họ là chúa tể; trái lại, họ tuyên xưng rằng họ là tội tở. Hãy noi gương họ và làm chứng cho sự thật của Ta qua tình yêu trong các việc làm của các con. (131, 60-62)

53. Ta cũng nhắc nhở các con rằng, kẻ nào dùng Lời Ta như một thanh gươm để làm tổn thương đồng loại, hay như một cây quyền trượng để

hạ nhục họ, thì không thể tự xưng là môn đệ Ta. Cũng vậy, kẻ nào nổi giận khi nói về giáo lý này và mất bình tĩnh, thì cũng không thể gieo hạt giống đức tin.

54. Một môn đệ đã được chuẩn bị sẽ là người, khi thấy đức tin của mình, những điều thiêng liêng nhất trong niềm tin của mình bị tấn công, vẫn biết giữ bình tĩnh, vì người ấy sẽ như một ngọn hải đăng giữa cơn bão. (92, 9-10)

55. Nếu các con muốn khuyên răn một người tội lỗi hướng về điều thiện, thì đừng làm điều đó bằng cách đe dọa họ với sự phán xét của Ta, với các lực lượng tự nhiên hay với nỗi đau, nếu họ không đổi mới, vì các con sẽ gieo vào lòng họ sự chán ghét đối với giáo lý của Ta. Hãy chỉ cho họ thấy Đức Chúa Trời chân thật, Đấng là tình yêu, lòng thương xót và sự tha thứ trọn vẹn. (243, 36)

56. Đừng cảm thấy bị tổn thương bởi sự chế giễu của đồng loại, vì các con biết rằng kẻ làm điều đó, do sự vô minh của mình, không thể nhận ra sự thật. Các con sẽ tìm thấy sự bù đắp cho điều đó ở những người đến với các con để tìm hiểu, và rồi họ sẽ ngạc nhiên trước sự bình an nội tâm toả sáng nơi mỗi môn đệ chân chính của Ta.

57. Ngược lại, các con đừng bao giờ chế giễu những kẻ là những kẻ thờ thần tượng trong sự cuồng tín tôn giáo của họ. Bởi vì dù họ có tìm kiếm Ta trong những hình thức vật chất, thì họ vẫn đang thờ phượng Ta trong những hình thức đó.

58. Các con không cần phải chỉ ra những sai lầm của đồng loại để khiến chúng được loại bỏ. Thay vào đó, các con sẽ chỉ khơi dậy cơn giận dữ của họ và làm tăng thêm sự cuồng tín của họ. Chỉ cần thực hành giáo lý của Ta với tinh thần mà nó đòi hỏi, là đủ để đưa những sai lầm của đồng loại ra ánh sáng của sự thật.

59. Các con sẽ phải có nhiều kiên nhẫn, lòng thương xót lớn lao và tình yêu chân thật, nếu các con muốn nhân loại sớm nhận ra nội dung tâm linh trong Lời Ta và học cách tôn kính nó một cách chân thật, cũng như nhận ra trong mỗi con người một người anh em tâm linh và trần thế trong Thiên Chúa. (312, 20-22)

60. Ta đã chứng minh cho các con thấy rằng có thể tháo bỏ tấm khăn che mắt khỏi những người vô minh hay bị lừa dối mà không làm hại họ, không xúc phạm hay làm tổn thương họ. Ta muốn các con cũng hành động như vậy. Ta đã chứng minh cho các con thấy rằng tình yêu, sự tha thứ, sự kiên nhẫn và lòng khoan dung có sức mạnh hơn sự cứng rắn, sự lên án hay việc sử dụng bạo lực. (172, 63)

61. Một lần nữa, Ta để lại dấu vết cho các con để các con theo Ta. Khi các con ra đi tìm kiếm con người để mang Tin Mừng đến, đừng van xin họ lắng nghe các con. Hãy thực hiện nhiệm vụ của mình với sự trang nghiêm, và những ai tin các con sẽ là những người mà Ta đã chọn để biến họ thành môn đệ của Ta. (10, 50)

Cách rao giảng Lời đúng đắn

62. Ta không ban Lời Ta cho các con để các con rao giảng trên đường phố và quảng trường. Chúa Giêsu tuy đã làm điều đó; nhưng Ngài biết trả lời mọi câu hỏi và thử thách những ai cố gắng thử thách Ngài.

63. Các con còn nhỏ bé và yếu đuối, vì vậy các con không được khiêu khích cơn giận của đồng loại. Đừng cố thu hút sự chú ý về phía mình — hãy nghĩ rằng các con chẳng có gì đặc biệt. Cũng đừng cố chứng minh với mọi người rằng tất cả đều lầm lạc và chỉ có các con mới biết Chân lý Tối thượng (); vì bằng cách đó, các con sẽ không gạt hái được điều gì tốt đẹp từ hạt giống của mình.

64. Nếu các con muốn phát triển về mặt tâm hồn và đạo đức, thì đừng chỉ trích những sai lầm của đồng loại, để không rơi vào cùng một sai lầm. Hãy sửa chữa những khiếm khuyết của chính mình, hãy khiêm tốn cầu nguyện với Thầy của các con, để được cảm hứng từ sự hiền lành của Ngài, và hãy nhớ lời khuyên của Ngài là đừng bao giờ công khai những việc thiện của mình, để tay trái của các con không bao giờ biết tay phải đã làm gì.

65. Ta cũng nói với các con rằng không cần phải đi tìm người ta để nói với họ về giáo lý của Ta; vì lòng thương xót của Ta sẽ dẫn các con đến với những người cần sự giúp đỡ của các con.

66. Tuy nhiên, nếu có những lúc các con cảm thấy cần phải thực hiện một việc bác ái để tuân theo luật

pháp của Ta, mà lại không có người nghèo khó nào ở gần các con, thì đừng vì thế mà buồn phiền và đừng nghi ngờ lời Ta. Đó chính là lúc các con nên cầu nguyện cho những anh em vắng mặt của mình, những người sẽ nhận được lòng thương xót của Ta, nếu các con thực sự có đức tin.

67. Đừng cố gắng biết nhiều hơn các anh em của các con. Hãy hiểu rằng tất cả các con đều đạt được sự hiểu biết phù hợp với sự phát triển của mình. Nếu Ta ban ánh sáng của Ta cho các con mà các con không có công đức, các con sẽ tự cao tự đại và hư hỏng trong sự kiêu ngạo của mình, và sự khôn ngoan của các con sẽ là sai lầm.

68. Ta muốn thấy các con khiêm nhường. Nhưng để được như vậy trước mặt Ta, các con cũng phải thể hiện điều đó với những người lân cận.

69. Hỡi các môn đệ, tình yêu và sự khôn ngoan không bao giờ tách rời, cái này là một phần của cái kia. Tại sao một số người lại cố gắng tách rời hai đức tính này? Cả hai đều là chìa khóa mở cánh cửa của Đền Thánh, giúp các con đạt được sự hiểu biết trọn vẹn về giáo lý của Ta.

70. Ta đã nói với các con: Các con muốn có nhiều bạn bè chăng? Vậy hãy sử dụng lòng tốt, sự nồng hậu, sự khoan dung và lòng thương xót. Vì chỉ nhờ những đức tính này, tinh thần các con mới có thể tỏa sáng trên con đường của những người lân cận, bởi chúng đều là biểu hiện trực tiếp của tình yêu. Vì tinh thần

ẩn chứa tình yêu trong bản chất sâu thẳm nhất của nó, bởi nó là Tia Lửa Thần Thánh và Thiên Chúa là Tình Yêu. (30, 29-36)

71. Bây giờ Ta nói với những ai phải thực hiện sứ mệnh làm tông đồ và tiên tri ở các quốc gia khác, để họ đừng khoe khoang về sứ mệnh mà Ta đã giao phó cho họ. Họ không được gây ồn ào bằng cách chống lại các cộng đồng tôn giáo hay các tín ngưỡng.

72. Sẽ có những người khác gây ra sự phẫn nộ chống lại các con, mà không nhận thức được rằng họ đang giúp các con truyền bá giáo lý của Ta, bằng cách khơi dậy sự tò mò của nhiều người, điều này sau đó sẽ biến thành đức tin. (135, 28)

73. Khi Ta khắc sâu thông điệp thiêng liêng của Ta vào lòng các con, thông điệp ấy phải trở thành một thông điệp anh em. Nhưng để nó có thể gây ấn tượng và lay động trái tim vật chất của nhân loại này, nó phải mang dấu ấn của sự thật mà Ta đã mặc khải cho các con. Nếu các con che giấu điều gì, nếu các con giấu diếm điều gì, thì các con đã không làm chứng chân thật về những gì mặc khải của Ta trong Thời Đại Thứ Ba, do đó các con sẽ không tìm được đức tin. (172, 62)

74. Sự lạc hậu về đạo đức và tinh thần mà Ta thấy ở loài người thật là lớn lao! Trách nhiệm của những ai đã nhận được ân sủng và ánh sáng của Lời Ta trong thời đại này thật là lớn lao!

75. Hỡi các môn đệ, hãy trở thành những bậc thầy, hãy xua đuổi nỗi sợ

hãi con người khỏi lòng các con, hãy loại bỏ sự thờ ơ và sự lười biếng, hãy nhận ra rằng các con thực sự là những người truyền tải Thông điệp Thiên đàng. Chính các con là những người phải giải thích tất cả những gì đang xảy ra trong thời đại này, phải nỗ lực chỉ ra những nguyên tắc trong giáo lý của Ta mà nhân loại đã quên lãng.

76. Các con đừng lặp lại Lời Ta cho đồng loại theo đúng như Ta đã nói với các con. Hãy rèn luyện để biết cách giải thích. Đừng tìm kiếm những lời lẽ để gây ấn tượng bằng tài hùng biện của mình. Hãy nói một cách đơn giản, điều đó thể hiện chân lý của Thần Khí một cách tốt nhất. (189, 11-13)

77. Hãy kiên trì, các môn đệ mới, khi các con nói về sự thật này. Những đôi môi chưa quen, những người không dám nói ra Lời Ta vì sợ hãi — hãy mở lòng ngay khi các con quyết định. Một lời duy nhất, được nói nhân danh Ta, có thể cứu rỗi một tội nhân, lấp đầy những vực thẳm đang cản trở những kẻ đã trở nên ngang bướng trong sự ác trên con đường của họ. Các con có biết sức mạnh mà Lời Ta có không? Các con có biết sức mạnh của quyền năng các con không?

78. Hãy nói bằng những hành động gương mẫu và làm tròn phần công việc của Ta mà Ta đã giao phó cho các con. Phần còn lại 686 Ta sẽ làm. (269, 6)

79. Nếu các con thấy những người đồng loại khác đang giảng dạy danh và lời của Đấng Christ, thì đừng coi

thường họ. Vì đã có chép rằng sự tái lâm của Ta sẽ xảy ra khi lời Ta đã mang đến cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai” đã lan rộng khắp cả trái đất.

80. Nhưng Ta nói với các con rằng vẫn còn những nơi trên thế giới chưa nhận được thông điệp đó. Làm sao giáo lý tâm linh sâu sắc ngày nay có thể đến được với những dân tộc đó nếu họ chưa từng nhận được hạt giống tình yêu thiêng liêng mà Đấng Cứu Thế đã ban cho các con qua Lời và Máu của Ngài? (288, 44)

81. Một khi các con hiểu và cảm nhận được sự thật, các con sẽ thấy rằng đối với linh hồn, việc theo bước chân Thầy mình dễ dàng biết bao, ngay cả trong những thử thách khắc nghiệt nhất. Hãy làm tất cả những gì các con có thể, vì Ta sẽ không đòi hỏi các con nhiều hơn, những gì các con có thể làm. Khi đó, các con sẽ mở đường cho các thế hệ mới.

82. Ta giao phó các con cho các con và truyền lệnh cho các con dẫn dắt chúng đi trên con đường chính đạo. Hãy tập hợp chúng lại, nói với chúng về Ta bằng tình yêu và sự tận tụy.

83. Hãy tìm đến những người bị ruồng bỏ — những người đang sống lạc lối trong cảnh khốn cùng và tội lỗi. Ta sẽ ban cho lời nói của các con sức mạnh thiêng liêng, để khi chúng thốt ra từ môi các con, chúng sẽ trở thành con đường dẫn đến sự cứu rỗi.

84. Hãy mở cuốn sách của Cuộc Sống Thật trước những người vô minh, để linh hồn họ thức tỉnh và

lớn lên khi thâm nhập vào những mặc khải của Thánh Thần. Hãy trở nên giống như Thầy của các con, và các con sẽ được lắng nghe. (64, 70)

85. Ta muốn những ai đã tìm thấy con đường hãy giảng dạy nó một cách dễ hiểu và làm cho nó trở nên dễ dàng đối với đồng loại, để họ không rải đầy chướng ngại vật trên đó, như nhiều người đã làm, khiến những ai tìm kiếm Ta không thể đến với Ta. (299, 34)

86. Ta giao phó cho các người, những người theo chủ nghĩa tâm linh, nhiệm vụ phá bỏ rào cản mà nhân loại đã dựng lên giữa mình và Đức Chúa Trời — một rào cản được tạo nên từ niềm tin sai lầm, niềm tin chỉ là bề ngoài vào sự Vinh Hằng, từ sự vật chất hóa và những nghi lễ thờ cúng không cần thiết.

87. Ta giao cho các người, dân tộc, nhiệm vụ lật đổ Con Bò Vàng khỏi bệ thờ, thứ mà con người vẫn còn thờ phụng, dù họ tự cho mình là đã xa rời sự thờ thần tượng và ngoại đạo. (285, 54-55)

88. Hãy xóa bỏ ấn tượng sai lầm mà con người đã nhận được từ các giáo lý tâm linh, như thể chúng dựa trên sự vô minh, lừa dối và gian trá. Hãy trình bày giáo lý của Ta trong tất cả sự chân thật và cao cả của nó, để nó có thể xóa tan sự vô minh, sự cuồng tín và sự cứng lòng, những điều đang cản trở con người suy nghĩ về bản ngã tinh thần của họ, mà họ đã tước đoạt mọi tự do hành động của nó. (287, 42)

89. Các con, những người đã nhận được những sự mặc khải này, được

chọn để rao giảng cho nhân loại lời tuyên bố mới của Ta thông qua trí tuệ con người. Ai sẽ làm chứng điều này nếu không phải là các con?

90. Nếu các con mong đợi các chức sắc hay các nhà tu hành của các cộng đồng tôn giáo sẽ mang Tin Mừng này đến cho nhân loại, thì các con đang lầm tưởng. Vì quả thật, Ta nói với các con, ngay cả khi họ nhìn thấy Ta, họ cũng sẽ không mở miệng để nói với nhân loại: “Hãy nhìn kìa, đó là Đấng Christ, hãy đến với Ngài!” (92, 13)

91. Đừng ngủ quên trong sự mong đợi những thời kỳ mà Ta đã nói với các con, để rồi mới đứng dậy và nói với mọi người: “Điều mà các con đang thấy trước mắt đã được tiên tri từ trước.”

92. Không, hỡi dân Ta, điều cần thiết là các con phải loan báo trước, phải tiên tri, phải dọn đường cho sự đến của tất cả những gì Ta đã tiên báo và hứa hẹn với các con. Khi đó, các con sẽ hoàn thành sứ mệnh của mình như những người mở đường cho sự thiêng liêng hóa trên đất.

93. Khi những điều kỳ diệu bắt đầu xuất hiện trên thế gian và Thần Khí của Chúa nói với các con qua những sự kiện chưa từng thấy, và khi Thần Khí của con người bắt đầu bộc lộ những ân tứ và khả năng chưa từng được ngờ tới, các con sẽ chứng kiến tất cả các tín điều, lý thuyết, chuẩn mực, các thể chế và khoa học bị lung lay, và khi đó nhân loại sẽ thừa nhận rằng những người đã khiêm tốn rao giảng một giáo lý dường như xa lạ đã đúng, bởi vì những lời

của họ đã được xác nhận khi chúng trở thành sự thật.

94. Các con sẽ chứng kiến rằng các dân tộc trên trái đất quan tâm đến sự dạy dỗ thiêng liêng, rằng các nhà thần học so sánh các giáo lý của Đấng Christ với những mặc khải mới, và các con sẽ thấy nhiều người, những người trước đây luôn thờ ơ với những điều thiêng liêng, nay lại quan tâm sâu sắc đến việc nghiên cứu các mặc khải của thời đại này và các thời đại trước. (216, 16-17)

Nhiệm vụ an ủi và chữa lành những người đau khổ về thể xác và tâm hồn

95. Ta đã giao phó những ân sủng lớn lao cho những người được Ta chọn. Một trong số đó là ân sủng chữa lành — dầu thơm chữa lành, để với ân sủng này, các con có thể thực hiện một trong những nhiệm vụ đẹp đẽ nhất giữa loài người, vì hành tinh của các con là một thung lũng nước mắt, nơi luôn có đau khổ.

96. Với khả năng này, các con có một lĩnh vực rộng lớn trước mắt để mang lại sự an ủi theo ý muốn của Ta. Ta đã đặt loại thuốc chữa lành này vào bản thể các con, vào những sợi dây nhạy cảm nhất của trái tim các con, và các con đã được an ủi bởi nó, các con đã cúi đầu trước những phép lạ của nó, trái tim các con đã trở nên mềm mại bởi nỗi đau của con người, và các con luôn bước đi trên con đường của lòng thương xót.

97. Hãy tiếp tục ban phát loại thuốc chữa lành này, thứ không nằm trong

tay các con, vì nó được truyền tải qua những ánh nhìn đầy cảm thông, an ủi và thấu hiểu, được lan tỏa qua những suy nghĩ tốt lành, và biến thành những lời khuyên hữu ích, những lời nói của ánh sáng.

98. Ơn chữa lành không có giới hạn. Đừng bao giờ quên rằng các con được thấm nhuần bởi ơn ấy; và nếu nỗi đau làm các con trở thành con mồi, vì các con đang phải trải qua một thử thách, nếu các con không thể xua tan nó bằng loại thuốc mỡ này, thì đừng quên những lời dạy của Ta, hãy quên đi nỗi đau của chính mình và nghĩ đến những người khác, những người đang phải chịu đựng nỗi đau lớn hơn. Khi đó, các con sẽ chứng kiến những điều kỳ diệu xảy ra với chính mình và những người xung quanh. (311, 18-19)

99. Các con phải chuẩn bị kỹ lưỡng đến mức nào để có thể nhìn thấu trái tim và biết được những gì ẩn chứa trong đó, những gì họ che giấu và những gì họ cần!

100. Ta đã dạy các con nuôi dưỡng linh hồn, chữa lành chúng, ban ánh sáng cho chúng và chỉ đường cho sự phát triển thăng hoa của chúng.

101. Ai nghe lời này và giữ nó trong lòng sẽ có khả năng trở thành người dẫn dắt linh hồn, bác sĩ và cố vấn. Trong lời nói của mình, người đó sẽ có món quà bình an và an ủi cho những người xung quanh đang cần ánh sáng. (294, 3-4)

102. Ta ban cho các con một giọt dầu thánh, để khi các con bị bách hại, các con có thể thực hiện những phép lạ chữa lành giữa loài người.

Bởi vì trong những đại dịch lớn, khi những căn bệnh lạ lùng và chưa được khoa học biết đến bùng phát, quyền năng của các môn đệ Ta sẽ được bày tỏ.

103. Ta giao phó cho các con một chìa khóa, nhờ đó các con sẽ mở được ổ khóa rỉ sét nhất, tức là trái tim cứng cõi nhất, và thậm chí cả cánh cửa nhà tù, để ban tự do cho người vô tội và cứu rỗi kẻ có tội.

104. Các con sẽ luôn sống trong bình an và tin tưởng vào Ta, vì bất cứ nơi nào các con đi, các con sẽ được các thiên thần của Ta bảo vệ. Họ sẽ coi việc hoàn thành sứ mệnh của các con là sứ mệnh của chính họ và sẽ đồng hành cùng các con đến các gia đình, bệnh viện, nhà tù, những vùng đất đầy chia rẽ và chiến tranh — bất cứ nơi nào các con đi để gieo hạt giống của Ta. (260, 37-38)

105. Mọi người sẽ đến, và trong số họ có "Thô-ma", đại diện cho khoa học và chủ nghĩa duy vật, với đôi mắt tỉnh táo để tìm hiểu; và không chỉ bằng đôi mắt, mà còn bằng các ngón tay của bàn tay, để sờ nắn, chạm vào, bởi vì chỉ như vậy anh ta mới có thể tin vào sự hiện diện của Ta và vào những sự kiện tâm linh sẽ lần lượt xảy ra trong nhân loại, và con người phải làm chứng về những sự kiện đó, để "Thomas của Thời Đại Thứ Ba" trong sự nghi ngờ và chủ nghĩa duy vật của mình có thể bị tình yêu của Ta chiến thắng. (319, 38)

106. Ta sẽ ban cho các con chỉ dẫn về thời điểm các con nên bắt tay

vào công việc; vì đó sẽ là thời kỳ của những dấu hiệu to lớn và rõ ràng đến mức các con sẽ nghe thấy tiếng gọi của Thế giới Thần linh và tiếng gọi của thế giới này, nơi sẽ báo hiệu qua những sự kiện của nó rằng giờ phút chiến đấu của các con đã đến. Ta sẽ nói chuyện với các con từ Thần linh đến Thần linh và dẫn dắt các con trên con đường.

107. Nhưng Ta muốn rằng, trước khi các con đến với loài người với tư cách là những người thầy, các con hãy đến với tư cách là những bác sĩ, và khi các con đã xoa dịu nỗi đau của họ, họ mới có thể uống từ nguồn nước trong lành của Lời Ta. Hãy tìm kiếm vết thương, vết loét hay bệnh tật trước tiên và chữa lành nỗi đau của họ, để sau đó các con mới có thể hướng về linh hồn của họ.

108. Hãy đến với đồng loại của các con như Chúa Giê-su trong “Thời kỳ Thứ hai” và mang theo thuốc chữa lành trước Lời của Ta. Nhưng thuốc chữa lành đó là gì, hỡi các môn đệ? Có phải là nước suối được ban phước và biến thành thuốc cho người bệnh chăng? Không, hỡi dân Ta. Loại thuốc chữa lành mà Ta đang nói với các con nằm trong trái tim các con. Ta đã đặt nó vào đó như một tinh chất quý giá, và chỉ có tình yêu mới có thể khai mở nó, để nó tuôn trào không ngừng.

109. Nếu các con muốn đổ nó lên bất kỳ người bệnh nào, thì không phải bàn tay các con sẽ chữa lành, mà là Thần Khí tràn đầy tình yêu, lòng thương xót và sự an ủi. Nơi nào

các con hướng tâm trí đến, phép lạ sẽ xảy ra.

110. Các con có thể tác động lên các thực thể và các yếu tố của thiên nhiên theo nhiều cách để mang lại sự an ủi cho tất cả. Nhưng Ta cũng nói với các con điều này: Đừng sợ bệnh tật và hãy kiên nhẫn và từ bi với tất cả mọi người.

111. Đối với những người bị ám và những người bị rối loạn trong trí tuệ con người, các con cũng có thể chữa lành, vì các con có khả năng này và phải đặt nó vào sự phục vụ của những sinh linh đã rơi vào tuyệt vọng và lãng quên. Hãy giải thoát họ và bày tỏ quyền năng này trước những kẻ vô tín. Một trong những sứ mệnh vĩ đại của dân tộc này là mang ánh sáng đến nơi tối tăm, phá vỡ mọi sự nô lệ và bất công, và khiến thế giới này nhận ra Chúa của mình và nhìn thấy chính mình, nội tâm của mình, trong sự nhận thức trọn vẹn về sự thật. (339, 39-41)

Thời điểm khởi hành cho sứ mệnh toàn cầu

112. Vì thế giới hiện nay mù quáng đến mức không thể nhận ra ánh sáng của sự thật, cũng không thể nghe thấy tiếng gọi của Ta trong bản chất sâu thẳm nhất của mình, nên các con hãy cầu nguyện và giành lấy đất đai tinh thần. Bởi vì hiện nay các con sẽ không được lắng nghe, vì tất cả các dân tộc đều bận rộn chuẩn bị để hủy diệt và tự vệ.

113. Con người sẽ phải trở nên mù quáng hơn nữa khi sự tuyệt vọng,

hận thù, khủng bố và đau khổ đạt đến đỉnh điểm.

114. Đây cũng không phải là thời điểm thích hợp để truyền tải thông điệp của Ta, vì các con sẽ giống như những người kêu gọi giữa sa mạc; không ai sẽ để ý đến các con. (323, 27-29)

115. Chỉ sau khi trái đất bị tàn phá từ cực này sang cực kia, và tất cả các quốc gia, tất cả các thể chế xã hội và tất cả các gia đình đều bị lật đổ tận gốc rễ, và sau khi nhân loại đã rửa sạch mọi vết nhơ, các con mới nên ra đi trong danh Ta để mang giáo lý của Ta đến với anh em các con. (42, 54)

116. Khi thời điểm đã đến, các con hãy lên đường, dân tộc yêu dấu, và làm cho đồng loại cảm nhận được Lời Thánh của Ta. Các con sẽ tỏa ra khắp thế giới như những môn đệ tốt lành, và Tin Mừng mới mà Ta để lại cho các con sẽ lan rộng. Ánh sáng phát ra từ Con Dấu Thứ Sáu sẽ soi sáng nhân loại thời đại này, và nhờ nó, những bí mật sẽ được làm sáng tỏ.

117. Giáo lý của Ta sẽ bén rễ ở các quốc gia khác, và mọi điều mà con người chưa khám phá ra, họ sẽ nhận biết nhờ ánh sáng mà Bầy Ấn ban tặng. Nhưng các con phải nói về những lời dạy mà các con đã nhận được, và dạy dỗ con người tuân giữ các điều răn của Ta. (49, 43)

XV. Lời khuyên răn, lời cảnh báo, lời dạy dỗ

Chương 61 - Những lời khuyên răn và cảnh báo của Chúa

Các điều răn và nhiệm vụ

1. Hỡi Israel, đừng chỉ thực hiện những nghĩa vụ mà các người đã cam kết với thế gian. Hãy tuân giữ luật pháp; vì các người đã nhận lãnh một nhiệm vụ trước mặt Cha, và việc thực hiện nhiệm vụ đó phải nghiêm ngặt, cao cả và thiêng liêng.

2. Ta dạy các con để các con từ bỏ chủ nghĩa vật chất và ngừng trở thành những kẻ cuồng tín và thờ thần tượng; để các con không tôn thờ hay thờ phụng những vật chất do con người tạo ra. Ta không muốn trong lòng các con có những rễ sâu của sự thờ thần tượng, cuồng tín và những nghi lễ sai lầm. Đừng dâng lên Ta những lễ vật không đến được với Ta; Ta chỉ đòi hỏi sự đổi mới và sự hoàn thiện của các con trong sự thiêng liêng.

3. Hãy đổi mới bản thân về những thói quen trước đây của các con, đừng nhìn lại và đừng để ý đến những gì các con đã từ bỏ và những gì các con không được làm nữa. Hãy hiểu rằng các con đã bước vào con đường phát triển thăng hoa và không được dừng lại. Con đường hẹp, và các con phải hiểu rõ nó, vì ngày mai các con sẽ phải dẫn dắt anh em mình trên con đường đó, và Ta không muốn các con lạc lối.

4. Ta là Người Cha kiên nhẫn, đang chờ đợi sự ăn năn và thiện chí của các con để tuôn đổ ân sủng và lòng thương xót của Ta xuống các con. (23, 60-63)

5. Lời Ta luôn khuyên các con làm điều thiện và đức hạnh: đừng nói xấu đồng loại và làm họ phải chịu nhục; đừng khinh miệt những người mắc bệnh mà các con gọi là bệnh truyền nhiễm; đừng ủng hộ chiến tranh; đừng làm những việc ô nhục phá hoại đạo đức và khuyến khích thói hư tật xấu; đừng nguyên rủa bất cứ tạo vật nào, đừng lấy đi bất cứ thứ gì của người khác mà không có sự cho phép của chủ sở hữu, cũng đừng truyền bá mê tín dị đoan.

6. Các con phải thăm viếng người bệnh, tha thứ cho những ai xúc phạm các con, bảo vệ đức hạnh và làm gương tốt; và các con phải yêu mến Ta và đồng loại, vì trong hai điều răn này, toàn bộ luật pháp đã được tóm gọn.

7. Hãy học bài học của Ta và dạy lại qua hành động của các con. Nếu các con không học, thì làm sao các con có thể rao giảng giáo lý của Ta? Và nếu các con không cảm nhận được những gì đã học, thì làm sao các con có thể dạy dỗ như những tông đồ tốt? (6, 25-26)

8. Hỡi dân tộc, nếu các con muốn tiến bộ, hãy vượt qua sự lười biếng trong các con. Nếu các con muốn vĩ đại, hãy áp dụng các nguyên tắc của Ta vào công việc của các con. Nếu các con muốn hiểu biết chính mình, hãy tìm hiểu bản thân qua Lời của Ta.

9. Hãy hiểu rằng các con cần Lời của Ta biết bao, Lời mang lại tình yêu, sự khôn ngoan, lời khuyên và sự giúp đỡ. Nhưng đồng thời, hãy cảm thấy có trách nhiệm với những gì Ta ban cho các con, vì các con không phải là những người duy nhất đang cần trên thế gian này. Có rất nhiều người đang khát khao những lời dạy này, và các con phải nhớ chuẩn bị để mang thông điệp tình yêu của Ta đến với họ. (285, 50-51)

10. Trách nhiệm mà dân tộc này đối với nhân loại là rất lớn. Phải có một tấm gương về sự thánh hóa đích thực, phải chỉ ra cách thức thực hành tôn giáo nội tâm, dâng lên những của lễ đẹp lòng, và tôn vinh Đức Chúa một cách xứng đáng.

11. Hãy mở lòng mình ra và lắng nghe tiếng nói của lương tâm, để các con có thể đánh giá hành vi của mình và biết được liệu các con có diễn giải những lời dạy của Ta một cách trung thực hay cũng hiểu sai ý nghĩa của giáo lý Ta. (280, 73)

12. Giáo lý của Ta sẽ mất hết ý nghĩa nếu các con không áp dụng nó.

13. Các con biết rất rõ, các môn đệ yêu dấu, rằng mục đích của luật pháp và giáo lý của Ta là làm điều thiện, và do đó, ai chỉ ghi nhớ hoặc nói suông mà không áp dụng vào hành động thì đang vi phạm bốn phạm. (269, 45)

14. Hỡi những người đang sở hữu trong lòng ánh sáng của kinh nghiệm cuộc đời này và trong tâm hồn ánh sáng mà sự phát triển qua các kiếp sống trần gian để lại — tại

sao tâm hồn các con lại bận tâm đến những điều vô ích đối với nó, và tại sao các con lại thường khóc vì những lý do không xứng đáng với nỗi đau của các con? Hãy tìm kiếm sự thật trong mọi việc; nó hiện diện trên mọi con đường, sáng và rõ ràng như ánh sáng ban ngày. (121, 48-49)

15. Đừng quên và hãy luôn ý thức rằng, niềm tin mà các bạn khơi dậy trong lòng những người xung quanh phụ thuộc vào cuộc sống chính trực và đạo đức của các bạn, nghĩa là họ sẽ tìm hiểu và quan sát chính các bạn ngay cả trong đời sống riêng tư, để tìm kiếm sự xác nhận cho giáo lý mà các bạn rao giảng qua những việc làm của các bạn. (300, 57)

16. Hãy nói với Ta: liệu Ta có từ chối các con khi các con phạm lỗi chẳng? Liệu Ta có bỏ rơi các con, để các con đơn độc khi bất kỳ vấp ngã nào cản bước các con chẳng? Liệu Ta có tỏ ra nghiêm khắc với các con khi các con ngã quỵ vì bị nỗi đau đánh gục chẳng?

17. Tuy nhiên, Ta thấy rằng những người mà Ta gọi là môn đệ với bao tình yêu thương, lại bỏ rơi đồng loại trong hoạn nạn, từ chối người lạc lối thay vì ân cần kéo họ lại và giúp họ cải thiện, và đôi khi họ trở thành những vị thẩm phán khi can thiệp vào những việc mà họ không có quyền phán xét.

18. Điều này có phù hợp với lời dạy của Ta không? Không, lương tâm các con hãy nói với Ta, vì Ta muốn các con tự đánh giá mình một cách chính xác, để các con có thể mài mòn những góc cạnh thô ráp đang

làm tổn thương tình cảm của các con, và các con có thể bắt đầu trở thành môn đệ của Ta. (268, 46)

Đức tin, Hy vọng, Tình yêu,
Khiêm nhường, Niềm tin

19. Nếu các con khiêm nhường, các con sẽ trở nên vĩ đại. Sự vĩ đại không nằm ở sự kiêu ngạo và tự mãn, như nhiều người vẫn tin. “Hãy hiền lành và khiêm nhường từ tận đáy lòng”, Ta đã luôn nói với các con như vậy.

20. Hãy nhận biết Ta là Cha và yêu mến Ta, đừng tìm kiếm cho thân xác các con một ngai vàng hay một danh hiệu nào để nổi bật hơn người khác. Hãy chỉ là một con người giữ những con người khác và hãy có lòng tốt trong lòng. (47, 54)

21. Ta muốn thấy nơi các con đức tin mà những người bệnh tật đã bày tỏ khi đến với Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”; đức tin của người liệt, người mù và người phụ nữ mắc bệnh nan y. Ta muốn được yêu mến như một người Cha, được kính trọng như một vị Bác sĩ và được lắng nghe như một vị Thầy. (6, 46)

22. Đừng yếu đuối trong đức tin, cũng đừng yếu đuối trong hy vọng. Hãy luôn ghi nhớ rằng cuối cùng của hành trình cuộc đời này sẽ đến. Đừng quên rằng nguồn gốc của các con là ở Ta và đích đến cuối cùng cũng sẽ là ở Ta, và đích đến đó là sự vĩnh hằng, vì linh hồn không bao giờ chết.

23. Hãy lấy sự vĩnh cửu làm lý tưởng phấn đấu và đừng mất lòng can đảm trước những thăng trầm

của cuộc đời. Các con có biết đây có phải là kiếp sống cuối cùng của các con trên trần gian không? Ai có thể nói với các con rằng trong thân xác mà các con đang có hôm nay, các con sẽ trả hết mọi nợ nần mà các con đã gánh lấy trước công lý của Ta? Vì vậy, Ta nói với các con: Hãy tận dụng thời gian, nhưng đừng vội vàng. Nếu các con chấp nhận những đau khổ của mình với đức tin và sự cam chịu, và uống cạn chén đắng với sự kiên nhẫn — thật vậy, Ta nói với các con, công đức của các con sẽ không vô ích.

24. Hãy đảm bảo rằng tinh thần luôn tiến bước, để các con không bao giờ ngừng hoàn thiện bản thân. (95, 4-6)

25. Hãy sống vì Cha bằng cách yêu thương các con cái của Ngài, là anh chị em của các con, và các con sẽ đạt được sự bất tử. Nếu các con sa vào sự ích kỷ và tự cô lập mình trong lòng tự ái, thì hạt giống mà các con để lại sẽ khó mà lưu giữ được ký ức về các con.

26. Hãy dịu dàng và khiêm nhường từ tận đáy lòng, và các con sẽ luôn tràn đầy ân sủng của Ta. (256, 72-73)

27. Sự mệnh của các con thật vĩ đại! Tuy nhiên, đừng để những điều báo xấu chi phối các con, mà hãy tràn đầy can đảm và hy vọng khi nghĩ rằng những ngày cay đắng đang đến gần là cần thiết cho sự thức tỉnh và thanh tẩy của loài người, nếu không có điều đó, các con sẽ không thể chứng kiến sự khởi đầu chiến thắng của thời đại tâm linh.

28. Hãy học cách vượt qua những nghịch cảnh, đừng để sự chán nản chiếm lấy trái tim các con, và hãy chăm sóc sức khỏe của mình. Hãy khích lệ tâm hồn anh chị em của các con bằng cách nói về Ta và chỉ cho họ thấy giáo lý của Ta, điều khơi dậy đức tin và hy vọng.

29. Hãy nhìn xem, bao nhiêu người đang sống trong sự chán nản. Đó là những con người đã để mình bị đánh bại trong cuộc đấu tranh sinh tồn. Hãy nhìn xem, họ đã già nua và bạc tóc sớm thế nào, khuôn mặt héo úa và nét mặt u sầu. Nhưng nếu những người lẽ ra phải mạnh mẽ lại yếu đuối, thì tuổi trẻ sẽ héo tàn, và trẻ em sẽ chỉ thấy sự u sầu xung quanh mình.

30. Hỡi dân tộc, đừng tước đoạt khỏi lòng mình tất cả những niềm vui lành mạnh mà các con được hưởng, dù chúng chỉ thoáng qua. Hãy ăn bánh mì khiêm tốn của các con trong bình an, và thật vậy, Ta nói với các con, các con sẽ thấy nó ngon miệng và bổ dưỡng hơn.

31. Hãy hiểu từ những lời của Ta rằng điều Ta muốn ở các con là sự tin tưởng, đức tin, sự lạc quan, sự bình an trong tâm hồn và sức mạnh, rằng dù có những gian nan và khổ đau, trong lòng các con không được có sự cay đắng. Nếu lòng các con đầy đau khổ, lo âu hay bất mãn, thì các con sẽ có gì để ban cho những ai cần sự ân cần hay sự khích lệ?

32. Chính trong những thử thách của các con, các con phải là tấm gương sáng nhất về sự vươn lên, đức tin và sự khiêm nhường.

33. Ai có thể mang lại sự thăng hoa tinh thần này cho cuộc đời mình sẽ luôn cảm thấy bình an, và ngay cả khi ngủ, giấc ngủ của họ cũng yên bình và thư thái, điều này giúp linh hồn tách khỏi thân xác để hướng về cõi vĩnh hằng, nơi nó tiếp nhận những dòng năng lượng thiêng liêng mà nó nuôi dưỡng và chia sẻ với thân xác. (292, 45-51)

Cầu nguyện, học tập, tỉnh thức, đổi mới và thiêng liêng hóa

34. Các môn đệ yêu dấu, Ta nói với các con một lần nữa: Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, vì xác thịt yếu đuối, và trong sự yếu đuối của nó, nó có thể làm linh hồn lạc lối khỏi con đường chính đạo.

35. Linh hồn biết “cảnh giác” sẽ không bao giờ đi chệch khỏi con đường mà Chúa của nó đã vạch ra, và có khả năng áp dụng di sản và tài năng của mình cho đến khi đạt được sự phát triển.

36. Con người ấy sẽ vượt qua các thử thách, vì sống tỉnh thức và không bao giờ để thân xác chi phối. Ai tỉnh thức và cầu nguyện sẽ luôn chiến thắng trong các cuộc khủng hoảng của cuộc đời và sẽ bước đi vững vàng trên con đường cuộc sống.

37. Hành vi của người quên cầu nguyện và “tỉnh thức” thì khác biệt bao! Người ấy tự nguyện từ bỏ việc tự vệ bằng những vũ khí tốt nhất mà Ta đã đặt trong con người, đó là đức tin, tình yêu và ánh sáng của tri thức. Chính người ấy là người không nghe thấy tiếng nói bên trong, tiếng

nói đang nói với người ấy qua trực giác, lương tâm và những giấc mơ. Nhưng trái tim và lý trí của người ấy không hiểu ngôn ngữ này và không tin vào thông điệp từ chính tinh thần của mình. (278, 1-3)

38. Hãy cầu nguyện cho những linh hồn lầm lạc, cho những người bị trói buộc với trái đất, cho những ai trong lòng đất vẫn chưa thể tách rời khỏi thân xác của mình, cho những ai đang đau khổ và khóc than vì nỗi buồn vô lý mà người ta vẫn duy trì trên trái đất vì họ.

39. Hãy tha thứ cho những người đã gieo rắc điều ác vào lòng các con và đừng phán xét họ nữa. Nếu mắt các con có thể nhìn thấy họ quỳ gối cầu xin sự tha thứ của các con, các con sẽ không đối xử bất công với họ như vậy. Hãy giúp họ vươn lên vô tận, nâng họ lên bằng sự tưởng nhớ đầy yêu thương của các con, hãy hiểu rằng họ không còn thuộc về thế giới này nữa. (107, 15)

40. Các con không được tự mãn với những việc làm ban đầu của mình, cho rằng đã tích lũy đủ công đức để hoàn thiện linh hồn. Nhưng để hàng ngày học được những bài học mới và khám phá những sự mặc khải lớn lao hơn, hãy luôn dành chút thời gian để nghiên cứu tác phẩm của Ta.

41. Đệ tử ham học hỏi sẽ luôn nghe thấy câu trả lời cho những câu hỏi của mình và trong những lúc thử thách sẽ luôn nghe thấy lời khuyên của Cha.

42. Người môn đệ tiến bộ sẽ là nguồn yêu thương cho đồng loại, anh ta sẽ thực sự cảm thấy được

Cha mình ban cho một di sản và sẽ nhận ra thời điểm để lên đường thực hiện sứ mệnh tinh thần vĩ đại của mình giữa loài người. (280, 40-42)

43. Càng hoàn thiện bản thân, các con sẽ càng thấy mục tiêu gần hơn. Dù các con không biết liệu mình chỉ còn cách sự cứu rỗi một bước nữa hay còn phải đi một chặng đường dài. Ta chỉ nói với các con rằng hãy để Lời này dẫn dắt các con một cách sẵn lòng và vâng lời, vì đó chính là tiếng nói của Thần Khí Thánh của Ta.

44. Hãy cẩn thận đừng vi phạm luật pháp, đừng lặp lại cùng một lỗi lầm nhiều lần. Hãy ghi nhớ lời kêu gọi này, đó là lời kêu gọi cải thiện — một lời cầu xin mà Cha các con gửi đến các con, vì Ta không muốn thấy các con sống vô ích trên đất này và sau đó phải khóc vì sự bất tuân của các con. (322, 60)

45. Đừng sợ những lời đồn đại của con người hay những phán xét của họ, hãy sợ sự phán xét của Thiên Chúa các con. Hãy nhớ rằng Ta đã nói với các con rằng Ta là một vị Thẩm phán không khoan nhượng. Vì vậy, hãy luôn tìm kiếm Ta như một người Cha, như Thiên Chúa, để các con không thiếu thốn điều gì trên con đường đời của mình. (344, 31)

46. Đừng để bị bắt ngờ, dân Ta. Hãy luôn sống tỉnh táo và là những người canh gác trung thành. Đừng sợ những lời mà chính anh chị em của các con nói với các con để thuyết phục các con rằng các con đang lầm lạc.

47. Hãy kiên định, vì Ta sẽ ban thưởng lớn cho những “chiến sĩ” trung thành với sự nghiệp của Ta — những người trong các con đang đối mặt với thời kỳ khó khăn này, khi các thế giới quan, các tín ngưỡng và các tôn giáo đang hỗn loạn.

48. Các con phải tôn trọng tất cả đồng loại của mình như cách các con tôn trọng công việc của Ta, và phải chỉ ra những lời dạy mà Ta sẽ lại để lại cho các con. Nếu mọi người chế giễu các con, hãy để họ làm điều đó; vì ánh sáng của Thánh Thần Ta sẽ đến với họ, và khi đó, sự hối hận sẽ hiện diện trong lòng họ. (336, 18)

49. Đừng dừng bước, hỡi các môn đệ! Như Ta đã luôn nói với các con, bước chân các con phải vững vàng trên con đường của điều thiện và sự tiến bộ, vì sẽ có những thời kỳ mà chỉ có điều thiện mới giúp con người tiến lên, chỉ có đức hạnh và chân lý mới giữ vững họ trên con đường đấu tranh và đối đầu.

50. Những ngày mà sự lừa dối sẽ sụp đổ đang đến gần, những ngày mà sự giả dối, sự đạo đức giả, sự ích kỷ, mọi hạt giống xấu xa sẽ chấm dứt bởi những tai họa nặng nề, những sự sụp đổ và những đòn giáng.

51. Vì vậy, Thầy nói với các con: Hãy ngày càng mạnh mẽ hơn trong điều thiện! Hãy tin chắc, hỡi dân Ta, rằng các con không thể nhận được điều ác nào cho những điều thiện mà các con làm. Nếu các con gặt hái được một quả ác hay một phần thưởng ác cho những điều thiện mà các con

làm trên đất, thì quả ác đó chỉ là tạm thời, đó không phải là quả cuối cùng, Ta nói với các con trong sự thật. Các con phải kiên trì cho đến khi gặt hái được. (332, 31)

Những lời cảnh báo dành cho các hội thánh mặc khải

52. Khốn cho kẻ giải thích Lời Ta theo ý mình, vì điều đó, hắn sẽ phải chịu trách nhiệm trước Ta.

53. Trên đất này, nhiều người đã dẫn thân vào việc bóp méo sự thật, mà không ý thức được trách nhiệm mà họ phải gánh vác với tư cách là những người cộng tác trong công việc yêu thương của Cha.

54. Trong thời kỳ phán xét này, mà nhiều người không biết vì họ không biết cách giải thích những sự kiện mà họ đang trải qua, sự phán xét nằm trong mỗi linh hồn và đòi hỏi họ phải chịu trách nhiệm về những việc làm của mình, cả trong và ngoài luật tình yêu, trong suốt hành trình của họ trên thế gian này.

55. Ai trong các văn bản này mà thay đổi ý nghĩa của những mặc khải của Ta, được ban cho qua sự soi dẫn, thì sẽ phải chịu trách nhiệm trước Ta về hành động của mình.

56. Vì vậy, các con phải hành động trung thực, vì những lời dạy này là di sản tình yêu của Ta dành cho các con cái Ta, những người, dù đang nhập thể hay ở trong tinh thần, đang mong chờ những lời dạy chi tiết hơn. (20, 12-14)

57. Ta không muốn thấy sự dối trá nơi người, hỡi Israel, vì một ngày nào đó nó sẽ bị phát hiện, và khi đó

thế gian sẽ nói: “Đó có phải là các môn đệ của Thầy không? Nếu họ là những môn đệ giả dối, thì Thầy, Đấng đã ở giữa họ để truyền lại những lời dối trá, cũng là giả dối.” (344, 10)

58. Các con là những người được giao phó nhiệm vụ xoa dịu nỗi đau của con người, dạy những kẻ phạm thượng cầu nguyện, những người đã lâu không nâng cao tâm hồn mình trong lời cầu nguyện.

59. Nhưng để làm được điều đó, các con phải ngày càng tinh thần hóa bản thân và giải thoát mình khỏi sự vật chất hóa.

60. Vì Ta không muốn các con trở thành những người theo chủ nghĩa tâm linh quá khích, không. Trong mắt Ta, chủ nghĩa cuồng tín là điều ghê tởm, và đó là điều Ta muốn loại bỏ khỏi các con. Lương tâm sẽ mách bảo các con cách sống hòa hợp với vạn vật. (344, 17-18)

61. Hãy nghe Ta, hỡi dân Ta, hãy lắng nghe, hỡi các môn đệ: Hiện nay Ta ban cho các con ánh sáng và giải thoát các con khỏi xiềng xích, trói buộc và bóng tối. Nhưng Ta không cho phép các con biến công việc này thành một tôn giáo khác, cũng không cho phép các con lấp đầy nó bằng hình tượng và nghi lễ như thường lệ — không!

62. Hãy nhận thức rõ ràng tự do mà Ta mang đến cho các con là gì, để các con không thay thế nó bằng một sự cuồng tín mới.

63. Các con vẫn chưa nhận ra rằng trí tuệ của các con và cùng với nó là linh hồn đã bị kìm hãm trong sự

phát triển của mình sao? Các con không nhớ đến dòng chảy của những nỗi sợ hãi và định kiến sai lầm mà các con thừa hưởng từ tổ tiên, mà Ta đã giải thoát các con khỏi chúng, để các con có thể nhìn thấy sự thật một cách rõ ràng và đón nhận ánh sáng sao? (297, 20-21)

64. Đất đai sẽ ẩm ướt và sẵn sàng đón nhận hạt giống của những người gieo hạt của Ta, và ở đây, các con nên suy ngẫm về trách nhiệm của những người gieo hạt này. Liệu có đúng không nếu dân tộc này, sau khi nhân loại được giải thoát khỏi sự cuồng tín và sự thờ phụng mê hoặc tâm trí, lại xuất hiện với một hình thức thờ phụng sai lầm mới? Không, các môn đệ và học trò yêu quý. Đó là lý do tại sao trên mỗi bước đường của các con đều có những bài học và thử thách. (292, 44)

Cảnh báo về việc tiếp tục các thông điệp sau năm 1950 và các “thông điệp của Chúa Kitô” giả mạo

65. Sau ngày do Thần tính của Ta đã định, các con sẽ không còn nghe thấy Lời Ta nữa. Nhưng Lời Ta sẽ được ghi chép trong tâm hồn, trong trái tim và trong các cuốn sách của các con.

66. Ai sau đó tự xưng là người truyền đạt và kêu gọi tia sáng của Ta, thì không biết phán quyết mà chính họ đang tự giáng xuống mình.

67. Ta cảnh báo các con, để các con đừng nghe theo những tiên tri giả,

những người tự xưng là tiếng nói của Ta và những "Đấng Christ" giả mạo. Ta đánh thức các con để các con kịp thời tránh sự hỗn loạn và ngăn chặn sự xâm nhập của các linh hồn bóng tối giữa các con. Hãy tỉnh thức, vì các con sẽ phải trả lời Ta về những lời dạy này nếu các con không chuẩn bị sẵn sàng. (229, 40-41)

68. Đây đã là giai đoạn cuối cùng mà Ta sẽ ở cùng các con dưới hình thức này. Hãy tin điều đó, và cũng hãy tin rằng Ta sẽ không trở lại thế gian này để làm cho Lời Ta được nghe thấy một cách vật chất, và càng không phải để trở thành con người.

69. Hãy chuẩn bị tinh thần, vì các người sẽ nghe những tin đồn từ những người khẳng định rằng Ta đã trở lại, rằng Đấng Christ đã đến thế gian. Lúc đó, các người phải giữ vững lòng trung thành và nói với sự tin tưởng: “Chúa đang ở cùng tất cả các con cái của Ngài về mặt tinh thần.”

70. Tuy nhiên, nếu các con ngủ quên và không tu dưỡng tinh thần, các con sẽ chối bỏ rằng Ta đã rút lại Lời của Ta; và trở thành những kẻ phạm thượng và bất tuân, các con sẽ cầu xin tia sáng của Ta chiếu xuống đám đông và nói với họ: “Hãy cầu xin Đấng đã ban Lời cho chúng ta, để Ngài tiếp tục nói với chúng ta. Chúng ta hãy dâng lên Ngài những bài ca và những bài thánh ca, để Ngài nghe lời chúng ta.”

71. Nhưng thật sự, Ta nói với các người: Tia sáng của Ta sẽ không trở

lại với trí tuệ con người nữa, vì Ta sẽ không ủng hộ sự ngu dốt của các người.

72. Các người sẽ phải đối mặt với điều gì? Đó là những lời lẽ của ánh sáng giả tạo sẽ đẩy các người vào sự hỗn loạn. Lòng các người không muốn điều đó sao? Vậy hãy chuẩn bị cho thử thách đó, và ánh sáng của sự soi dẫn của Ta sẽ chiếu xuống trên sự vâng lời và khiêm nhường của các người.

73. Ta báo trước cho các người rằng, nếu trước năm 1950 các cộng đồng này không hợp nhất thành một dân tộc duy nhất, thì rất sớm sẽ có sự hỗn loạn, vì sẽ có những kẻ khẳng định rằng Thầy vẫn tiếp tục hiện thân tại , và khi đó, khổn cho dân tộc này! Các người chưa cảm nhận được mối đe dọa này sao?

74. Tinh thần huynh đệ và đoàn kết vẫn chưa thức tỉnh trong các con, và các con mong đợi rằng chính những sự kiện sẽ đoàn kết các con lại. Nhưng nếu các con mong đợi điều đó, các con sẽ chứng kiến dịch bệnh, hỗn loạn, chiến tranh và sự trừng phạt của các lực lượng tự nhiên bùng phát, cho đến khi trên thế giới không còn nơi nào bình an nữa — không phải trên bề mặt trái đất, cũng không phải bên trong lòng đất, không phải trên biển, cũng không phải trên không trung. (146, 24-26)

75. Các con hãy chuẩn bị, rồi mỗi khi các con tụ họp — dù là trong các nhà thờ này, trong nhà các con hay ngoài thiên nhiên — các con sẽ cảm nhận được sự hiện diện của Ta trong những buổi tụ họp đó.

76. Nhưng hãy cảnh giác, vì cũng sẽ có những môn đệ giả xuất hiện, họ sẽ rao giảng rằng họ có thể trực tiếp đối thoại với Cha, và truyền đạt những chỉ dẫn và cảm hứng sai lầm.

77. Ta đã dạy các con phân biệt sự thật với sự lừa dối, nhận biết cây qua trái của nó. (260, 65-66)

78. Ta đã báo trước cho các con rằng sẽ đến lúc các con thấy nhiều “chủ nghĩa tâm linh” xuất hiện, và khi đó các con phải được huấn luyện để nhận ra đâu là sự thật và đâu là sự lừa dối.

79. Các con sẽ thấy những tuyên bố sai lầm xuất hiện, được gán cho Ta; những tin đồn về các Sử giả Thần thánh mang thông điệp đến thế gian; các giáo phái mang tên Bầy Ấn, và nhiều giáo lý mập mờ và mơ hồ.

80. Tất cả những điều này sẽ là kết quả của sự hỗn loạn tinh thần lớn mà nhân loại đã gây ra. Nhưng đừng lo lắng; thay vào đó, hãy đảm bảo rằng các con sống trong sự tỉnh thức và cầu nguyện, thì các con sẽ không bị sự hỗn loạn tinh thần đánh bại, vì Lời của Ta trong những khoảnh khắc tối tăm nhất sẽ là ánh sáng, giúp các con nhìn thấy sự thật trong suốt và vĩnh cửu của Ta. (252, 15-17)

Những tật xấu, sự giả dối, sự đòi bại

81. Sự kiêu ngạo đã ngự trị trong những người tự cho mình là đã đạt được sự hiểu biết trọn vẹn về sự thật, tự coi mình là uyên bác, mạnh mẽ, không thể sai lầm, vĩ đại và tuyệt đối, mà không nhận ra rằng họ đã nhiều lần lầm lẫn.

82. Ta không muốn rằng trong dân tộc này, vốn mới bắt đầu hình thành dưới ánh sáng của những lời dạy này, ngày mai sẽ xuất hiện những người — bị sự kiêu ngạo làm mờ mắt — rao giảng rằng họ là sự tái sinh của Đấng Christ hay là những Đấng Cứu Thế mới.

83. Những ai thực hiện những hành động như vậy chính là những người tự cho rằng mình đã thấu hiểu trọn vẹn chân lý của Ta, nhưng trên thực tế lại đi xa khỏi con đường mà Đức Kitô đã chỉ ra, đó chính là con đường khiêm nhường.

84. Hãy nghiên cứu cuộc đời của Chúa Giêsu trên trần gian, và các con sẽ tìm thấy một bài học sâu sắc và khó quên về sự khiêm nhường. (27, 3-6)

85. Một trong những khuyết điểm tính cách nghiêm trọng nhất là sự giả dối. Đừng nói to về tình yêu, chừng nào các con chưa có khả năng yêu thương Ta trong những người đồng loại của các con.

86. Có bao nhiêu người trong số những kẻ đã lên án nộ hôn của Giu-đa lại không nhận ra rằng chính họ đã trao cho anh em mình nộ hôn của tình huynh đệ giả tạo, rồi lại phản bội anh em từ phía sau! Có bao nhiêu người trong số những kẻ nói rằng họ phục vụ những người khốn khổ, mà Ta lại thấy họ mang ánh sáng, sự thật và lòng từ thiện đến để đổi lấy tiền bạc.

87. Tại sao khi ai đó làm các con sợ hãi bằng những câu hỏi của họ, các con lại hành động như Phê-rô trong những lúc yếu đuối, chối bỏ Ta và

khẳng định rằng các con thậm chí còn không biết Ta? Tại sao các con lại sợ sự phán xét của loài người mà không sợ sự phán xét của Ta?

88. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, giữa Công lý Thần thánh và tội lỗi của các con là sự cầu bầu của Đức Mẹ Maria, Mẹ Thiên đàng của các con, Đấng luôn cầu xin cho các con. (75, 34)

89. Không ai có quyền phán xét hành động của đồng loại mình, vì nếu người trong sạch còn không làm điều đó — thì tại sao người mang vết nhơ trong lòng lại được phép làm?

90. Ta nói điều này với các con vì các con luôn tìm cách soi xét hạt giống của anh em mình, với hy vọng tìm ra lỗi lầm trong đó, để rồi chỉ cho anh ta hạt giống của các con và làm anh ta xấu hổ bằng cách nói rằng công việc của các con trong sạch và hoàn hảo hơn.

91. Vị thẩm phán duy nhất biết cân nhắc công việc của các con là Cha các con, Đấng ngự trên trời. Khi Ngài xuất hiện với chiếc cân của Ngài, trong mắt Ngài, người có công đức lớn hơn không phải là người hiểu biết nhiều hơn, mà là người biết làm anh em với đồng loại và làm con của Chúa. (131, 55–57)

92. Hãy học hỏi và hành động, hãy dạy dỗ và cảm nhận những gì các con làm và nói, hãy củng cố giáo lý của Ta bằng những việc làm của các con. Ta không muốn có những kẻ đạo đức giả trong số các môn đệ của Ta. Hãy suy ngẫm xem nhân loại và chính các con sẽ ra sao nếu công

trình được xây dựng bằng bao nhiêu tình yêu và sự kiên nhẫn này lại bị sụp đổ vì sự thiếu đạo đức, đức hạnh và chân thật trong cuộc sống của các con. (165, 25)

93. Đừng chạy theo những thú vui hay sự phù phiếm của thế gian nữa. Hãy theo đuổi lý tưởng là xây dựng cuộc đời mình một cách hoàn hảo, vì Ta sẽ ban cho các con những niềm vui trong suốt cuộc đời các con, những điều đó sẽ là nguồn cảm hứng cho trái tim các con. (111, 61)

94. Khốn cho các con nếu những khuynh hướng xấu xa mạnh hơn những đức tính mà các con có trong tâm hồn, và nếu sự dạy dỗ của Ta không mang lại kết quả! Nếu các con không suy ngẫm và tìm hiểu Lời Ta, mà lại cho rằng mình đang thực hiện ý muốn của Ta, thì Ánh sáng của Ta sẽ đánh thức các con. Nhưng khi các con nhận ra toàn bộ sự thật, các con sẽ nhớ rằng Ta đã sai các con đến thế gian để làm những việc thiện. (55, 6)

95. Khốn cho những ai trong thời đại này, bởi những hành vi ô nhục và sự bất tuân của mình, đã làm gương xấu cho những đứa trẻ mà Ta đã sai xuống trần gian với một sứ mệnh thiêng liêng! Các con có muốn giống như đám đông đã dẫn Chúa Giêsu lên Golgotha trong tiếng la hét và chế nhạo, gieo rắc nỗi kinh hoàng vào lòng những đứa trẻ, những đứa trẻ không thể hiểu tại sao người ta lại tra tấn và giết chết một con người chỉ biết ban phát ân sủng?

96. Mỗi lần Chúa Giêsu ngã xuống, những đứa trẻ vô tội ấy lại khóc. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, những giọt nước mắt ấy xuất phát từ tình thần hơn là từ xác thịt. Có bao nhiêu đứa trẻ trong số chúng sau này đã theo Ta và yêu mến Ta, mà ký ức về những gì đôi mắt vô tội của chúng đã chứng kiến không thể nào bị xóa nhòa khỏi lòng chúng. (69, 50-51)

Sự sám hối sai lầm và những kỳ vọng sai lầm

97. Hãy cẩn thận đừng thực hiện những sự sám hối hiểu lầm, và đừng tước đoạt khỏi thân xác những gì nó cần. Ngược lại, hãy tránh cho nó những gì có hại, ngay cả khi điều đó có nghĩa là một sự hy sinh đối với nó. Đây sẽ là sự sám hối có ích cho linh hồn các con và do đó làm đẹp lòng Cha. (55, 40)

98. Các con đã nhìn thấy nơi Thiên Chúa không phải là một vị Thẩm phán, mà là Cha của tình yêu hoàn hảo và vô tận, và Ta nói với các con rằng, thật tốt khi các con nhìn thấy Cha của mình nơi Thiên Chúa.

99. Tuy nhiên, để giữ cho các con tỉnh táo, Ta phải nói với các con rằng, giống như dân tộc xưa kia, các con cũng có thể sa vào một lối lầm mới, và lối lầm đó có thể là các con không nỗ lực cải thiện bản thân về mặt đạo đức và tâm hồn, hoặc các con không lo lắng về việc liên tục và nghiêm trọng phạm tội, với niềm tin rằng Cha trước hết là Tình Yêu và sẽ tha thứ cho các con.

100. Chắc chắn, Thiên Chúa là Tình Yêu, và không có tội lỗi nào, dù nặng nề đến đâu, mà Ngài không tha thứ. Nhưng các con phải biết rõ rằng từ Tình Yêu thần thánh ấy phát sinh ra một sự công bằng không khoan nhượng.

101. Hãy ý thức rõ tất cả những điều này, để những gì các con đã tiếp thu trong lòng như sự hiểu biết về giáo lý của Ta phù hợp với sự thật, và để các con xóa bỏ mọi quan niệm sai lầm có thể tồn tại trong lòng các con.

102. Đừng quên rằng tình yêu của Cha tuy tha thứ cho các con, nhưng vết nhơ — dù đã được tha thứ — vẫn in sâu trong linh hồn các con, và các con phải rửa sạch nó bằng những công đức, để xứng đáng với tình yêu đã tha thứ cho các con. (293, 43-44)

103. Một tiếng nói đã đánh thức các con, một tiếng nói nhân từ và an ủi, kêu gọi các con vào vương quốc của Ánh Sáng và Sự Sống, nhưng tiếng nói đó có thể biến thành sự công bằng nếu các con chọn tiếp tục làm ô uế linh hồn mình và coi thường luật pháp.

104. Đối với những ai vâng lời và khiêm nhường, lời Ta phán: Hãy kiên định, vì các con sẽ nhận được nhiều ân sủng của Ta và sẽ đạt được nhiều điều cho anh chị em của các con.

105. Tiếng nói của Ta nói với kẻ ngu dại: Nếu người không tận dụng cơ hội được chúc phúc này để thoát khỏi vết nhơ của tội lỗi hay bóng tối của sự vô minh mà người đang

sống, người sẽ thấy thời gian và các thời đại trôi qua trên linh hồn người mà không biết Chúa đã mang đến điều gì trong sứ điệp của Ngài, cũng như những ân tứ thiêng liêng mà Ngài đã mặc khải cho dân Ngài.

106. Đúng là sẽ có một thời điểm thích hợp cho tất cả mọi người để tự cứu mình và vươn lên những đỉnh cao. Nhưng khổn cho kẻ trì hoãn ngày đó! Khổn cho kẻ bỏ lỡ những cơ hội để đạt được sự phát triển của linh hồn mình, vì đã dẫn thân vào những điều hư vô của thế gian này! Người ấy không biết thời gian phải chờ đợi một cơ hội mới sẽ kéo dài bao lâu, cũng như không biết được sự cay đắng của sự đền bù.

107. Trong đó không có sự trừng phạt nhỏ nhất hay hình phạt nhẹ nhàng nhất từ phía Cha, mà là công lý nghiêm khắc và không khoan nhượng của Ngài.

108. Hôm nay, khi Ta đã hiện diện giữa các con, các con có biết liệu mình đã bỏ lỡ hay để vuột mất những cơ hội trước đây hay không, và các con có biết khoảng thời gian mà linh hồn các con đã chờ đợi để nhận được cơ hội mới này, để hoàn thành sứ mệnh đã được giao phó từ lâu hay không?

109. Trái tim hay lý trí của các con biết gì về quá khứ của linh hồn mình, về số phận, những nợ nần, nhiệm vụ và sự đền bù của nó? Không gì cả!

110. Vì vậy, các con không được gián đoạn sự hoàn thiện của linh hồn, cũng không được cảm dỗ nó

bằng tình yêu đối với những của cải trần gian. Linh hồn phải đi theo một con đường khác, những mục tiêu khác, những lý tưởng khác. (279, 16-19)

Cảnh báo dành cho các dân tộc và những người quyền lực trên trái đất

111. Khốn cho loài người nếu lòng họ không cuối cùng trở dậy lòng thương xót và tình yêu thương tha nhân tích cực! Khốn cho loài người nếu họ không cuối cùng nhận thức đầy đủ về những việc ác của mình! Chính bàn tay họ đã giải phóng cơn thịnh nộ của các lực lượng tự nhiên xuống trên họ và cố gắng đổ chén đau khổ và cay đắng lên các quốc gia. Ngay cả khi họ gạt hái kết quả của hành động mình, một số người vẫn sẽ nói: “Đó là sự trừng phạt của Đức Chúa Trời.” (57, 82)

112. Khốn cho các dân tộc vẫn bám chặt vào sự thờ thần tượng, sự cuồng tín và truyền thống của họ! Họ sẽ không thể nhìn thấy ánh sáng của Ta, cũng như không thể cảm nhận được niềm hạnh phúc vô tận của sự thức tỉnh tâm hồn.

113. Đúng là giáo lý của Ta sẽ làm rung chuyển thế giới. Nhưng khi cuộc chiến kết thúc, người ta sẽ cảm nhận được hòa bình đích thực trên trái đất — hòa bình phát xuất từ Thần Khí của Ta. Chỉ những kẻ ngu muội, cứng đầu và lòng dạ chai đá mới tiếp tục chịu đau khổ. (272, 12-13)

114. Ta hiện diện trong trái tim cứng cõi của con người — những kẻ

có ý định khơi mào chiến tranh — để họ nhận ra rằng ý chí của Ta mạnh mẽ hơn những ý định chiến tranh của họ. Nếu trái tim những kẻ đó vẫn cứng cõi và không chịu khuất phục trước ý chí của Ta, thì công lý của Ta sẽ lan tỏa khắp toàn cầu. (340, 33)

115. Một lần nữa, giống như thời Nô-ê, loài người sẽ chế giễu những lời tiên tri, và chỉ khi họ cảm thấy nước lũ đã nhấn chìm thân thể mình, họ mới bắt đầu tin và ăn năn.

116. Lòng thương xót của Ta luôn muốn ngăn cản các con khỏi sự bông bột của mình, nhưng các con chẳng bao giờ chịu nghe lời Ta. Sodom và Gomorrha cũng đã được cảnh báo để họ cảm thấy sợ hãi và ăn năn, từ đó tránh khỏi sự hủy diệt. Nhưng họ không chịu nghe tiếng Ta và đã bị diệt vong.

117. Ta cũng đã kêu gọi Giê-ru-sa-lem cầu nguyện và trở lại với sự thờ phượng Thiên Chúa chân chính. Nhưng trái tim vô tín và ham mê xác thịt của nó đã từ chối lời khuyên nhủ đầy tình cha của Ta và phải để cho những sự kiện xảy ra thuyết phục nó về sự thật. Thật là cay đắng biết bao những ngày đó đối với Giê-ru-sa-lem!

118. Bây giờ các con có nhận ra sự thật rằng các con vẫn còn như xưa không? Vì các con đã không muốn từ bỏ tuổi thơ tinh thần của mình để trưởng thành và tiến lên trên con đường của sự khôn ngoan nằm trong Lời của Ta.

119. Ta gửi thông điệp này đến tất cả các con, để nó trở thành lời tiên

tri giúp các dân tộc và quốc gia thức tỉnh và cảnh giác. Phúc cho các con nếu các con tin vào nội dung của nó. 120. Hãy suy ngẫm về ý nghĩa của nó, nhưng sau đó hãy tỉnh thức và cầu nguyện, vì nếu các con làm như vậy, một ánh sáng nội tâm sẽ dẫn dắt các con và một sức mạnh cao cả sẽ bảo vệ các con cho đến khi các con được an toàn. (325, 73-77)

Chương 62 – Lời dành cho những người nghe có mặt tại Mexico

Lời dành cho những người đang nghe tại Mexico

1. Hỡi các môn đệ, hãy đi vào nội tâm, lắng nghe và cảm nhận Ta như xưa. Hãy nhớ lại rằng các con đã biết rằng Lời này là cuộc sống và ánh sáng của số phận các con. Đừng quên rằng hôm nay Ta nói với các con: Những gì các con cần sẽ được ban cho vào đúng thời điểm.

2. Hãy đổ dầu mới vào đèn của các con, để ngọn lửa của đức tin và tri thức lại bùng sáng.

3. Đừng ngủ, hãy thức và cầu nguyện, vì Thầy có thể làm các con ngạc nhiên khi Ngài bước vào nhà các con như xưa, như trong những ngày nhiệt huyết tâm linh ấy, khi các con cảm nhận sự hiện diện của Ta ở mọi nơi.

4. Các con sẽ thấy cuộc sống của mình lại được chiếu sáng bởi ánh sáng ấy, ánh sáng đã ngừng chiếu sáng các con mà các con không hay biết; và nó sẽ mang lại cho các con

niềm tin vào một tương lai tràn đầy sự dư dật và sự khôn ngoan. (4, 27-29)

5. Nhiều người trong các con tự xưng là những người theo chủ nghĩa tâm linh, vì họ tin vào sự hiện diện của Ta trong khi Ta truyền đạt thông điệp qua trí tuệ con người, và vì họ thường có mặt để lắng nghe Lời Ta. Nhưng Ta muốn các con trở thành những người theo chủ nghĩa tâm linh bằng cách thực hành điều thiện, bằng cách nhận thức bản chất của cuộc sống, bằng tình yêu thương đối với người lân cận, bằng việc thờ phượng Ta thông qua một cuộc sống hào hiệp, sinh hoa kết trái và đạo đức. (269, 55)

6. Đối với một số người, Ta đã ban cho họ một xuất thân khiêm tốn trên thế gian, để họ lấy Thầy làm gương mẫu trong cuộc đời mình; đối với những người khác, Ta đã ban cho họ một gia đình giàu có, để họ cũng noi gương Chúa Giê-su, Đấng dù là Vua nhưng đã từ bỏ “ngai vàng” của mình và phục vụ những người nghèo, người bệnh và những kẻ có tội.

7. Công đức của người từ bỏ địa vị xã hội để phục vụ người lân cận, dù họ là ai, cũng lớn lao như công đức của người, trên con đường tình yêu, vươn lên từ cuộc sống nghèo nàn và vô danh để đạt đến đỉnh cao của những người công chính. (101, 55-56)

8. Các con hỏi Ta tại sao Ta đến với các con: Bởi vì Ta thấy các con đã quên con đường mà các con phải trở về lòng mẹ, nơi các con đã ra

đời; nhưng Ta sẽ chỉ cho các con con đường đó một lần nữa.

9. Con đường là luật của Ta, và nhờ tuân theo luật đó, linh hồn sẽ đạt được sự bất tử. Ta chỉ cho các con cánh cửa, hẹp như con đường mà Ta đã dẫn dắt các con bằng lời dạy của Ta ngày xưa. (79, 2-3)

10. Các con, những ai đang nghe Ta, hãy dọn đường cho những ai sẽ đón nhận Ta về mặt tinh thần. Không phải ngẫu nhiên mà những ai đã nhận được lời dạy của Ta lại được đưa đến trước mặt Ta, cũng như không phải ngẫu nhiên mà những ân tứ tinh thần sẽ được phát triển nơi những ai sẽ cảm nhận sự hiện diện của Ta mà không cần đến một người truyền đạt bằng giọng nói. (80, 4)

11. Ta đã định cho các con truyền bá điều thiện trên trần gian, đó chính là tâm linh chân chính.

12. Các con có cảm thấy mình quá bất lực và tầm thường không? Các con có cho rằng mình quá ô uế để có thể gánh vác một nhiệm vụ như thế này lên linh hồn mình không? Lý do là vì các con không biết sự khôn ngoan và lòng thương xót của Ta, vì các con không quan sát những bài học mà Ta ban cho các con qua thiên nhiên ở mọi nơi mọi lúc với tâm hồn trong sáng.

13. Các con không thấy sao, những tia nắng mặt trời, chiếu sáng vạn vật, thậm chí còn chiếu đến cả vùng nước bắn nhất, làm nó bốc hơi, bay lên bầu khí quyển, thanh tẩy và cuối cùng biến thành một đám mây trôi qua các vùng đất và làm cho chúng trở nên màu mỡ? (150, 51-53)

14. Hãy thanh tẩy linh hồn các con khỏi mọi ô uế ngay tại đây, trước mặt Ta, và để nó được tự do. Đừng sợ hãi, vì các con sẽ không tiết lộ bí mật nào cho Ta, Ta hiểu các con còn hơn chính các con. Hãy xưng tội với Ta trong thâm tâm, Ta sẽ hiểu các con hơn bất kỳ ai và tha thứ cho các vi phạm luật pháp cũng như tội lỗi của các con, vì Ta là Đấng duy nhất có quyền phán xét các con.

15. Nhưng khi các con đã hòa giải với Cha các con và nghe thấy bài ca chiến thắng mà linh hồn các con cất lên trong bản thể mình, hãy ngồi xuống bàn của Ta trong bình an, ăn và uống những thức ăn của Thần Khí, những điều được chứa đựng trong ý nghĩa của Lời Ta. (39, 71)

16. Nhiều người trong các con đến đây khóc lóc sau khi đã nguyên rủa nỗi đau. Ta tha thứ cho những lỗi lầm của các con vì chúng xuất phát từ sự thiếu hiểu biết của các con.

17. Hãy làm dịu lòng các con và mở rộng tâm trí để các con hiểu những gì Ta đang nói với các con, các học trò của cuộc đời: Khi các con lại cảm thấy trái tim mình tràn ngập nỗi đau, hãy tách mình ra khỏi mọi thứ xung quanh trong một thời gian ngắn và ở một mình. Ở đó, trong sự thân mật của phòng ngủ, hãy trò chuyện với linh hồn mình, hãy đối diện với nỗi đau và khám phá nó, như thể các con đang cầm một vật gì đó trên tay để nghiên cứu vậy.

18. Hãy khám phá nỗi buồn của các con theo cách này, nhận ra nó đến từ đâu và tại sao nó lại đến. Hãy lắng nghe tiếng nói của tâm hồn các

con, và thật sự, Ta nói với các con, các con sẽ rút ra từ sự suy ngẫm đó một kho tàng ánh sáng và bình an cho trái tim mình.

19. Ánh sáng sẽ chỉ cho các con cách để loại bỏ nỗi đau, và bình an sẽ ban cho các con sức mạnh để kiên trì cho đến khi thử thách qua đi. (286, 26-28)

20. Các con phải tiếp tục nỗ lực để trở nên kiên cường về tinh thần và thể xác. Bởi vì nếu cho đến ngày nay vẫn còn bệnh tật giữa các con, thì đó là vì các con không thể vượt lên trên sự khốn khổ và đau đớn của cuộc đời này do thiếu sự thiêng liêng và đức tin.

21. Giáo lý của Ta không chỉ dạy các con phải có đức tin vào quyền năng của Đức Chúa Trời, mà còn dạy các con phải có đức tin vào chính mình. (246, 40-41)

22. Ngày nay, các con tuy nói: “Thiên Chúa ở trong chúng ta”; nhưng các con nói điều đó mà không cảm nhận hay hiểu được, bởi vì sự vật chất hóa của các con cản trở các con cảm nhận sự hiện diện của Ta trong bản thể các con. Nhưng một khi sự thiêng liêng trở thành một phần của cuộc sống các con, các con sẽ trải nghiệm sự thật về sự hiện diện của Ta trong mỗi con người. Tiếng nói của Ta sẽ vang lên trong lương tâm, tiếng nói của người phán xét nội tâm sẽ được lắng nghe và lòng nhân ái của Cha sẽ được cảm nhận. (265, 57)

23. Lời dạy này đi vào trái tim các con, nơi những quyết tâm cải thiện

và những tình cảm cao thượng được sinh ra.

24. Nếu các con đã chịu nhiều đau khổ và khóc lóc cho đến khi sẵn sàng mở cửa trái tim mình cho Ta — thật vậy, Ta nói với các con, ai đã chịu nhiều đau khổ thì đồng thời đã chuộc tội lỗi của mình và sẽ được tha thứ. (9, 37-38)

25. Các con khóc, dân Ta ơi, vì trong trái tim ăn năn của các con, các con cảm nhận được tình yêu của Thầy. Người ta đã nói với các con rằng không ai mang tội lỗi nặng nề trong tâm hồn mà đến trước mặt Cha thì sẽ được tha thứ, và rằng người đó sẽ phải chịu sự trừng phạt vĩnh viễn.

26. Nhưng sao các con lại có thể hiểu sự công bằng thần thánh của Ta một cách khủng khiếp đến thế? Các con chẳng nhận ra rằng qua Đức Giêsu, Ta đã rõ ràng cho thấy những lời dịu dàng nhất và những ánh mắt yêu thương nhất của Ta dành cho những ai đã phạm tội nhiều nhất sao? Làm sao Ta có thể rao giảng một giáo lý trên thế gian này mà lại làm điều ngược lại trong cõi vĩnh hằng? (27, 41)

27. Hãy an ủi chính mình trong những khoảnh khắc cay đắng và khó khăn của cuộc đời bằng suy nghĩ rằng luật pháp khôn ngoan và hoàn hảo của Ta sẽ phán xét mọi sự.

28. Ta đã ở trong nỗi đau của các con, để các con tìm kiếm Ta qua nỗi đau đó. Ta đã giáng xuống các con sự nghèo khó, để các con học cách cầu xin, khiêm nhường và thấu hiểu người khác.

29. Ta thậm chí còn tước đi cả bánh mì hàng ngày của các con, để cho các con thấy rằng, ai vẫn giữ lòng tin thì giống như những con chim, không lo lắng về ngày mai; chúng nhìn thấy bình minh mọc lên như một biểu tượng của sự hiện diện của Ta, và khi thức dậy, điều đầu tiên chúng làm là cất tiếng hát lên như một lời tạ ơn và như bằng chứng của lòng tin. (5, 55-57)

30. Đôi khi các con nói với Ta: “Lạy Chúa, nếu con có tất cả, nếu con không thiếu thốn gì, con sẽ hợp tác trong công việc thiêng liêng của Ngài và thực hành việc thiện.”

Nhưng hãy biết rằng, với tư cách là con người, các con hay thay đổi, và tất cả những quyết tâm của ngày hôm nay, khi các con không có gì, sẽ thay đổi nếu Ta ban cho các con tất cả những gì các con mong muốn.

31. Chỉ có tình yêu của Thiên Chúa dành cho các con cái Ngài là bất biến.

32. Ta biết trước rằng các con sẽ bị hủy diệt nếu Ta ban cho các con quá nhiều, vì Ta biết những quyết định và điểm yếu của các con. (9, 55-57)

33. Khi Ta bảo các con phải từ bỏ những thú vui, các con đã hiểu sai lời Ta và cuối cùng cho rằng Ta thích thấy các con đau khổ hơn là vui vẻ.

34. Vì Ta là Cha các con — làm sao các con có thể nghĩ rằng Ta thích thấy các con khóc hơn là cười?

35. Khi Ta bảo các con phải từ bỏ những thú vui, Ta chỉ muốn nói đến những thứ có hại cho linh hồn hoặc gây tổn hại cho thân thể các con.

Nhưng Ta nói rằng các con nên tìm

kiếm những niềm vui có lợi cho tinh thần và trái tim, những điều mà các con có thể đạt được. (303, 27)

36. Ta thậm chí còn không đòi hỏi các con phải tin vào Ta khi các con tìm đến đây. Chính Ta là Đấng đã đi trước các con và ban cho các con những bằng chứng, bằng cách chữa lành những bệnh tật thể xác của các con, ban bình an cho linh hồn các con, hoặc ban cho các con điều gì đó mà các con từng cho là không thể đạt được.

37. Sau đó, khi các con đã tin vào Ta và tận tâm tuân giữ luật pháp của Ta với lòng tin, Ta đã chỉ cho mỗi người nhiệm vụ của mình, để họ không lạc lối và chỉ nhận lấy những gì thuộc về họ, đồng thời ban phát lòng thương xót và tình yêu thương cho anh em mình, như Ta đã làm với các con.

38. Các con có tin rằng tất cả những ai giảng dạy đều là bậc thầy không? Các con có nghĩ rằng tất cả những ai tự xưng là tôi tớ của Đức Chúa Trời đều là sứ giả của Ta, hay rằng Ta đã giao cho họ nhiệm vụ mà họ đang thực hiện không? Các con có nghĩ rằng tất cả những ai thống trị, cai trị và ra lệnh trên thế gian này đều sở hữu những khả năng cần thiết để hoàn thành nhiệm vụ đó không? Không, hỡi dân Ta! Rất ít người thực hiện sứ mệnh mà thực sự đã được giao phó cho họ! Trong khi một số người chiếm đoạt một vị trí không thuộc về họ, thì những người đáng lẽ phải đảm nhận vị trí đó lại bị hạ thấp và gạt sang một bên. (76, 36-37)

39. Đừng nghĩ rằng Ta cảm thấy bị tổn thương khi ai đó không tin vào sự hiện diện của Ta trong buổi lễ này, vì không có gì có thể làm suy giảm sự thật của Ta. Đã có bao nhiêu người nghi ngờ sự tồn tại của một Đấng thiêng liêng đã tạo ra tất cả những điều kỳ diệu của vũ trụ, nhưng mặt trời vẫn không ngừng chiếu sáng cho họ. (88, 7)

40. Hôm nay, các con mở cửa trái tim và trí óc mình đón nhận ánh sáng của lời dạy của Ta. Các con sẽ tôn vinh Ta bằng những việc làm nào?

41. Tất cả các con đều im lặng, linh hồn và cả thân xác đều im lặng trước mặt Ta. Các con cúi đầu và hạ mình. Nhưng Ta không muốn các con cái của Ta hạ mình trước mặt Ta. Ta muốn các con xứng đáng ngẩng cao đầu và nhìn vào khuôn mặt Ta, vì Ta không tìm kiếm người hầu hay nô lệ; Ta không tìm kiếm những tạo vật cảm thấy mình bị ruồng bỏ, bị xa lánh, Ta đến với các con của Ta, những người mà Ta yêu thương vô cùng, để khi nghe tiếng Cha của Ta, linh hồn các con sẽ vươn lên con đường phát triển tâm linh. (130, 39-40)

42. Các môn đệ yêu dấu, hãy nhiệt tình canh giữ công việc của Ta, tuân theo những chỉ dẫn của Ta, và các con sẽ làm chứng cho Ta. Maria, Mẹ yêu thương của các con, cũng sẽ xuống với các con và ban ân sủng cho các con, dạy các con tình yêu hoàn hảo và biến trái tim các con thành một nguồn lòng thương xót, để các con thực hiện những việc làm

vĩ đại của tình yêu giữa những người đồng loại và nhận ra sự thật. Mẹ là cộng sự của Ta, và bên cạnh Lời của Ta với tư cách là Thầy và là Đấng Phán Xét, còn có Lời của Mẹ với tư cách là Mẹ và là Đấng Bào Chữa. Hỡi dân Ta, hãy yêu mến Mẹ và kêu cầu danh Mẹ. Thật vậy, Ta nói với các con, Đức Mẹ Maria canh giữ và ở bên các con, không chỉ trong những ngày thử thách này, mà mãi mãi. (60, 24)

43. Ta đã gọi các con là “dân tộc Maria”, vì các con biết yêu mến và tôn vinh Mẹ Thiên Chúa, và đến với Mẹ như đứa trẻ khao khát sự dịu dàng, hay như người tội lỗi tìm kiếm sự cầu bầu.

44. Sự hiện diện của Đức Mẹ Maria trên thế gian là bằng chứng cho tình yêu của Ta dành cho loài người. Sự trong sạch của Mẹ là một phép lạ trên trời đã được mặc khải cho các con. Mẹ đã từ Ta xuống trần gian để trở thành người phụ nữ, để trong lòng Mẹ, hạt giống thần thánh có thể nảy mầm, đó là thân xác của Chúa Giêsu, qua đó “Lời” sẽ phán. Trong thời đại ngày nay, Mẹ lại một lần nữa tỏ mình ra. (5, 9-10)

45. Cần thiết là trái tim con người phải hiểu biết từ gốc rễ thông điệp quý giá mà Thần Khí của Mẹ đã mang đến cho thế giới, và sau khi các con đã biết toàn bộ sự thật, các con phải xóa bỏ khỏi lòng mình mọi sự sùng bái mê muội và cuồng nhiệt mà các con đã dành cho Mẹ, và thay vào đó, dâng lên Mẹ tình yêu thiêng liêng của các con. (140, 43)

46. Một số người nói với Ta: “Lạy Chúa, tại sao Ngài không cho phép tất cả chúng con được nhìn thấy Ngài, như những anh chị em của chúng con, những người làm chứng rằng họ đã nhìn thấy Ngài?”

47. Ôi những trái tim yếu đuối, những người phải nhìn thấy mới tin! Các con thấy có công đức gì khi nhìn thấy Chúa Giê-su trong một thị kiến dưới hình dạng con người, mặc dù tinh thần các con có thể nhận thức Ta một cách vô hạn và trọn vẹn trong bản chất thần thánh của Ta qua tình yêu, đức tin và cảm xúc?

48. Các con làm điều xấu khi ghen tị với những ai có ân sủng nhìn thấy thế giới thiêng liêng dưới hình dạng hoặc biểu tượng; vì những gì họ thấy, xét cho cùng, không phải là Thần Thánh, mà là một biểu tượng hoặc một ẩn dụ nói với họ từ thế giới thiêng liêng.

49. Hãy hài lòng với những ân tứ của các con và tìm hiểu những chứng ngôn mà các con nhận được, và luôn tìm kiếm ý nghĩa, ánh sáng, sự dạy dỗ, và sự thật. (173, 28-30)

50. Đừng bao giờ bóp méo giáo lý của Ta. Hãy trình bày công trình của Ta như một cuốn sách chỉ chứa đựng sự tinh khiết, và khi các con đã hoàn thành con đường của mình, Ta sẽ đón nhận các con. Ta sẽ không nhìn vào những vết nhơ trong linh hồn các con và sẽ ban cho các con nụ hôn thiêng liêng của Ta, đó sẽ là phần thưởng lớn nhất khi các con đến Đất Hứa. Vì Ta đã ban cho các con một nắm hạt giống trong thời gian này, để các con học cách gieo

vào những cánh đồng màu mỡ và nhân lên ở đó. (5, 27)

51. Hãy đánh giá trách nhiệm của mình, dân tộc yêu dấu, hãy nhớ rằng mỗi ngày các con bỏ lỡ là một ngày các con trì hoãn việc mang Tin Mừng này đến trái tim những người đồng loại — rằng mỗi bài giảng các con bỏ lỡ là một ổ bánh mì ít hơn mà các con có thể dâng cho những người cần. (121, 40)

52. Các con đã biết hương vị của trái cây từ cây này, và Ta cảnh báo các con để trong tương lai các con đừng để bị các tiên tri giả lừa dối; nhưng các con cũng phải “cảnh giác” cho những người xung quanh bằng cách dạy họ nhận ra bản chất của giáo lý Ta.

53. Đã có chép rằng sau khi Ta ra đi, những tiên tri giả sẽ xuất hiện, họ sẽ nói với dân Ta rằng họ là sứ giả của Ta và đến nhân danh Ta để tiếp tục công việc mà Ta đã hoàn thành giữa các con.

54. Khốn cho các con nếu các con cúi đầu trước các tiên tri giả và các thầy giả, hoặc nếu các con thêm vào giáo lý của Ta những lời không có nội dung thiêng liêng, vì khi đó sẽ có sự hỗn loạn lớn! Vì vậy, Ta luôn nhắc nhở các con: “Hãy tỉnh thức và cầu nguyện.” (112, 46-47)

55. Nếu các con không chuẩn bị, những tiếng nói mơ hồ sẽ đến tai các con, làm các con hoang mang, và sau này các con sẽ làm anh em mình hoang mang vì điều đó.

56. Ta cảnh báo các con để khi những lời mặc khải này kết thúc, các con đừng cố gắng tiếp nhận chúng

một lần nữa, vì những linh hồn hiện ra sẽ không phải là những linh hồn của Ánh Sáng, mà là những thực thể bị rối loạn, muốn phá hủy những gì các con đã xây dựng trước đó.

57. Ngược lại, người biết chuẩn bị, người — thay vì muốn nổi bật — tìm cách làm mình hữu ích, người — thay vì thúc đẩy các sự kiện — kiên nhẫn chờ đợi, sẽ nghe rõ lời dạy của Ta, lời dạy sẽ đến với tâm hồn người ấy qua những ân tứ có trong người ấy, đó là ân tứ của sự cảm hứng, trực giác, và linh cảm, thông qua lời cầu nguyện, sự chiêm ngưỡng tâm linh và những giấc mơ tiên tri. (7, 13-14)

58. Hôm nay các con nhìn những người truyền đạt này, những người nói với các con trong sự say mê, và dù sự hoài nghi của một số người có lớn đến đâu, các con vẫn nghĩ rằng sự truyền đạt của Ta qua những người truyền đạt này là có thể. Nhưng khi con người thấy các môn đệ của Ta trong trạng thái bình thường của họ rao giảng những mặc khải thiêng liêng, họ sẽ nghi ngờ họ.

59. Trong chính cộng đoàn của các con, sẽ có những người nghi ngờ khi nghe các con nói dưới sự linh hứng của Ta, và các con sẽ phải có sự chuẩn bị tâm linh sâu sắc và sự trong sạch tâm hồn để tìm thấy đức tin. (316, 52-53)

60. Khi các con quan sát trên đường đi những người thể hiện sự lạc hậu về mặt tinh thần qua các việc làm hoặc cách suy nghĩ của họ trước những mặc khải của Ta, thì đừng bối rối, vì các con phải biết rằng không

bao giờ tất cả mọi người đều bước đi cùng một nhịp. Hãy tin tưởng rằng Ta đã để lại cho họ những lời lẽ sẽ đánh thức họ ngay khi thời điểm đến.

61. Những lời mà các con hiện tại không thể hiểu được, chính là những lời mà những người đó sẽ hiểu được. (104, 42-43)

62. Hãy tin và hành động mà không có sự cuồng tín. Hãy đứng dậy và đặt mình vào một vị trí mà từ đó các con có thể dạy dỗ tất cả những người đồng loại của mình mà không cần quan tâm đến giáo lý. Tuyên xưng đức tin

63. Đừng ngần ngại làm điều tốt cho người nghèo khó chỉ vì họ thực hành sự thờ phượng Chúa một cách chậm chạp hay chưa hoàn hảo. Thay vào đó, hành động vô tư của các con sẽ chinh phục trái tim họ.

64. Đừng đóng cửa trong các nhóm và do đó hạn chế phạm vi hoạt động của các con. Hãy là ánh sáng cho mọi linh hồn và là liều thuốc xoa dịu trong mọi nỗi buồn. (60, 27)

65. Nếu những người xung quanh nói xấu các con vì các con đã đáp lại lời kêu gọi của Ta, thì hãy bịt tai lại và im lặng; họ là những kẻ vô minh. Nhưng nếu các con lấy điều này làm cơ để phán xét họ, thì khổn cho các con, vì các con đã được ánh sáng của tâm hồn soi sáng và biết rõ mình đang làm gì. (141, 27)

66. Vậy nên, hỡi dân ta, đừng đòi hỏi mọi người phải suy nghĩ và tin tưởng giống như các con. Các con không bao giờ được lên án người khác, không được phán xét hay

trừng phạt những ai không lắng nghe các con, không chấp nhận những đề xuất, sự dạy dỗ hay lời khuyên của các con. Các con phải đối xử với tất cả đồng loại bằng sự kính trọng sâu sắc và lòng bác ái tinh thần chân thật. Khi đó, các con sẽ nhận ra rằng mỗi người, trong việc thực hành tôn giáo, trong giáo lý, trên con đường của mình, đã đạt đến vị trí mà khả năng tinh thần của họ đã ban cho họ quyền được đến; và điểm mà các con nhìn thấy ở con người, chính sự phát triển của họ đã dẫn họ đến đó. (330, 29)

67. Ngay từ bây giờ, Ta nói với các con rằng các con không hơn ai cả, rằng niềm tin mà các con đã nuôi dưỡng, tức là niềm tin rằng các con là một dân tộc của những sinh linh được ưu ái, là một sai lầm; vì Đấng Tạo Hóa, trong tình yêu hoàn hảo của Ngài dành cho tất cả các tạo vật, không ưu ái ai cả.

68. Ta nói với các con điều này vì ngày mai các con sẽ trình bày cho đồng loại bài học mà Ta đã mang đến cho các con trong thời gian này, và Ta không muốn các con xuất hiện trước thế hệ sau như những sinh linh cao quý hơn, cũng không nên có vẻ như rằng những công đức đã khiến các con xứng đáng là những người duy nhất được nghe Lời Ta.

69. Các con phải là những anh chị em hiểu biết, khiêm tốn, giản dị, cao thượng và nhân từ.

70. Các con phải mạnh mẽ, nhưng không được kiêu ngạo, để không làm nhục những người yếu đuối. Nếu các con có kiến thức sâu rộng

về giáo lý của Ta, thì cũng đừng bao giờ khoe khoang kiến thức của mình, để những người xung quanh các con không cảm thấy mình kém cỏi. (75, 17-19)

71. Ngay cả ở đây, trong số các môn đệ của Ta — có bao nhiêu người, mà không hiểu giáo lý của Ta, lại tự cho mình là những thực thể cao quý, xứng đáng được ngưỡng mộ và tôn vinh, chỉ vì họ tự nhận mình được ban cho một ân tứ tâm linh. Về điều này, Ta hỏi các con, liệu các con có thể chấp nhận được việc một linh hồn cao quý tự hào về những ân tứ của mình, trong khi khiêm nhường và tình yêu thương đồng loại mới là những phẩm chất thiết yếu mà người đó phải có. (98, 15)

72. Hãy nhớ rằng Ta đã từng nói với các con: Ta không tạo ra các con để các con trở thành những loài cây ký sinh. Ta không muốn các con chỉ hài lòng với việc không làm điều ác với ai. Ta muốn các con tìm thấy sự thỏa mãn trong việc đã làm điều thiện. Ai không làm điều thiện, dù có thể làm, thì đã làm điều ác nhiều hơn kẻ, vì không có khả năng làm việc thiện, nên chỉ giới hạn ở việc làm điều ác, vì đó là điều duy nhất mà hắn biết làm. (153, 71)

73. Hỡi các con yêu dấu của Ta, những người đang than khóc như những con chiên lạc và kêu gọi Mục Tử của các con bằng giọng nói đầy sợ hãi! Khi các con nhắm mắt trước thực tại bao quanh các con, cuối cùng các con lại nghĩ rằng Ta là nguyên nhân của mọi khổ đau của các con trên đất; những người khác

lại tin rằng Ta thờ ơ với hạnh phúc và đau khổ của họ.

74. Các con thật vô ơn khi nghĩ về Cha mình như vậy, và thật bất công khi đánh giá sự công bằng hoàn hảo của Ta!

75. Các con có nghĩ rằng Ta không nghe thấy các con khi các con nói rằng các con chỉ nuôi dưỡng bản thân bằng những nỗi cay đắng; rằng thế giới mà các con đang sống là một thế giới không có hạnh phúc và rằng cuộc sống mà các con đang sống không có lý do tồn tại?

76. Các con chỉ cảm nhận được Ta khi các con tin rằng Ta đang trừng phạt các con, rằng Ta từ chối mọi lòng thương xót đối với các con, và các con quên đi sự dịu dàng và nhân từ của Cha các con; các con than vãn về cuộc đời mình thay vì chúc tụng những ân huệ của nó.

77. Điều này là vì các con nhắm mắt trước sự thật và chỉ nhìn thấy đau khổ và nước mắt trong môi trường xung quanh, rồi rơi vào tuyệt vọng vì các con tin rằng mọi thứ sẽ không được đền đáp.

78. Cuộc đời các con sẽ khác biệt bao nếu thay vì sự phản kháng và sự thiếu hiểu biết này, suy nghĩ đầu tiên của các con mỗi ngày là chúc tụng Cha các con, và những lời đầu tiên của các con là lời tạ ơn vì biết bao ân huệ mà tình yêu của Ngài đã ban cho các con!

79. Nhưng các con không còn cảm nhận được những đức tính này nữa, bởi vì "xác thịt" đã làm xáo trộn linh hồn các con và các con đã quên lời dạy của Ta; vì thế, Ta nói với các con

về những cảm xúc mà các con đã loại bỏ khỏi lòng mình. (11, 4-9)

80. Các con đã phạm tội, phá vỡ hôn nhân, phạm tội ác, và bây giờ, khi đối diện với sự thật trong Lời Ta, vốn chỉ ra những lỗi lầm của các con, các con lại quên đi những vi phạm của mình và tin rằng Chúa các con bất công khi Ngài nói với các con về những thử thách và sự đền tội. (17, 33)

81. Các con đã bị thử thách rất nhiều, các môn đệ yêu dấu. Vì mỗi thử thách đều ẩn chứa một bí mật đối với các con, nên các con không biết liệu nó có phải để củng cố các con trong cuộc chiến, để tiết lộ cho các con điều gì đó mà các con chưa biết, hay để chuộc tội cho một lỗi lầm nào đó. Nhưng đừng bao giờ lùi bước trước những thử thách, vì chúng không được gửi đến để làm điều đó; chúng cũng không vượt quá sức mạnh đạo đức hay tinh thần của các con. (47, 26)

82. Tại sao nhiều người trong các con lại sợ rằng số phận của các con đã được Ta ghi chép bằng những thử thách, đau đớn, hình phạt hay tai họa? Làm sao các con có thể nghĩ rằng Đấng yêu thương các con một cách trọn vẹn lại ban cho các con một con đường đầy gai góc? Quả thật, Ta nói với các con, con đường đầy tai ương và rải rác những biến cố số phận chính là con đường mà các con tự chọn theo ý muốn của mình, với suy nghĩ rằng trên đó sẽ tìm thấy niềm vui, tự do và hạnh phúc, mà không hiểu rằng chính con đường được định sẵn cho các con,

con đường mà các con đang rời xa, mới là nơi tìm thấy hòa bình, an toàn, sức mạnh và sức khỏe, sự thịnh vượng và dồi dào.

83. Con đường này, mà Ta đề nghị các con trong giáo lý của Ta, là con đường đã được định sẵn cho linh hồn các con từ khi được tạo dựng, để cuối cùng các con tìm thấy trên đó những gì các con khao khát.

(283, 10-11)

84. Các con phán xét một cách vội vã, như thể các con là những đứa trẻ, và không nghĩ đến việc những thử thách đang hành hạ các con chính là do các con gây ra. Vì vậy, khi chúng ập xuống các con, các con mong muốn chúng rời xa mình, mong số phận được thay đổi để không phải chịu đau khổ, để không còn phải uống chén đắng của đau khổ nữa.

85. Lý do là vì các con không thể thâm nhập vào thực tại bằng cái nhìn tâm linh để hiểu rằng tất cả những gì các con gặt hái đều do chính các con gieo trồng, và rằng các con tự mình gây ra mọi đau khổ.

86. Không, các con chưa bao giờ hiểu được cách thâm nhập vào sự thật, và vì thế khi nỗi đau xâm nhập vào trái tim các con, các con tự coi mình là nạn nhân của sự bất công thần thánh. Nhưng Ta nói với các con rằng trong Thiên Chúa không thể tồn tại dù chỉ một chút bất công nào.

87. Tình yêu của Đức Chúa Trời là bất biến, không thay đổi và vĩnh cửu. Vì vậy, ai tin rằng Thần Linh có thể bị cơn giận, sự phẫn nộ và cơn

thịnh nộ chi phối, thì đang mắc phải một sai lầm lớn. Những điểm yếu như vậy chỉ có thể tưởng tượng được ở những sinh linh con người, khi họ thiếu sự trưởng thành về tâm hồn và sự kiểm soát đối với những đam mê.

88. Thỉnh thoảng các con nói với Ta: “Lạy Chúa, tại sao chúng con phải ‘trả giá’ cho những việc làm không phải của chúng con, và tại sao chúng con phải gặt hái trái đắng do người khác gieo trồng?” — Ta trả lời các con rằng các con không hiểu gì về điều đó, vì các con không biết mình đã từng là ai và những việc làm của các con là gì. (290, 9 12)

89. Dân tộc yêu dấu: Trái tim các con tràn ngập sự mãn nguyện khi nghĩ rằng các con là môn đệ của Ta trong “Thời kỳ Thứ ba” này. Nhưng Ta nói với các con rằng các con không bao giờ được để sự kiêu ngạo làm mờ mắt. Bởi vì nếu các con sa vào điểm yếu này, các con sẽ không còn lắng nghe lương tâm mình nữa, khi lương tâm đó nhắc nhở các con về những lỗi lầm của mình. Ai không bắt đầu thanh tẩy và nâng cao cuộc sống con người của mình thì không thể mong đợi sự phát triển tâm linh, vì những bước đi của người ấy sẽ sai lầm và những việc làm của người ấy sẽ không có hạt giống chân lý.

90. Vậy hãy nhớ rằng, trong các bài giảng của Ta, đôi khi Ta hạ mình từ sự dạy dỗ tinh thần xuống thành lời khuyên, để các con hành xử đúng đắn trong cuộc sống con người của mình. Lúc đó, Ta nói với trái tim con người, khuyên nhủ nó hãy đổi mới,

giúp nó hiểu được những tổn hại mà các tật xấu gây ra cho thân thể, và những điều xấu xa mà chúng gây ra cho linh hồn.

91. Ta đã nói với các con rằng con người để cho thói hư tật xấu chi phối đã quên rằng tinh thần không được phép bị đánh bại — rằng họ đã quên rằng sức mạnh thực sự nằm ở việc vượt qua cái ác bằng đức hạnh.

92. Con người bị xác thịt đánh bại đó đã tự hạ thấp mình, đã vi phạm lòng tự trọng của mình, đã sa sút từ địa vị cao quý của một con người xuống thành một sinh vật nghèo nàn, quá hèn nhát để chiến đấu.

93. Thay vì mang ánh sáng, bánh mì và rượu về cho gia đình, người đàn ông đó mang đến bóng tối, đau khổ và cái chết, làm nặng nề thập giá của mình, của vợ và con cái, và cản trở con đường phát triển tâm linh của tất cả những người xung quanh anh ta. (312, 32-35)

94. Hãy hiểu rằng mỗi người trong các con, khi từ bỏ con đường xấu, sẽ khiến cho thế lực của cái ác mất đi một phần sức mạnh; rằng cuộc đời các con, nếu ngay thẳng trong việc làm, lời nói và suy nghĩ, sẽ để lại hạt giống tốt trên con đường của mình; rằng những lời khuyên của các con, nếu xuất phát từ một trái tim thành kính, sẽ có sức mạnh để làm nên những điều kỳ diệu; và rằng lời cầu nguyện, nếu được sinh ra từ một ý nghĩ đầy lòng trắc ẩn và yêu thương, sẽ là một thông điệp ánh sáng cho người mà các con cầu nguyện. (108, 16)

95. Ở đây, bên Ta, các con thanh tẩy mình khỏi mọi vết nhơ. Ôi, giá như các con có thể giữ được sự trong sạch này suốt cả cuộc đời!

Nhưng bầu không khí thiêng liêng và tình huynh đệ mà các con tạo ra trong những giờ phút hiệp thông và giảng dạy này không tồn tại trong thế gian. Không khí mà các con hít thở đã bị tội lỗi làm ô nhiễm.

96. Nhưng các con đã cảm nhận được rằng, khi các con tiếp thu giáo lý của Ta, từng mắt xích trong chuỗi xích trói buộc các con với thế gian dần dần rơi rụng khỏi các con. (56, 26-27)

97. Hãy luôn tỉnh thức, vì trên con đường của các con sẽ có những người nói rằng họ thuộc về Ta; nhưng đừng tin họ ngay từ giây phút đầu tiên, hãy tin vì những gì họ thể hiện về sự khiêm nhường, sự khôn ngoan và tình yêu.

98. Những người khác sẽ nói với các con rằng họ có liên hệ với Ta, trong khi họ lại là những người bị lừa dối đầu tiên. Vì vậy, các con phải luôn cảnh giác về nhiệm vụ mà các con có và về vị trí mà các con đang đảm nhận. Các con phải mở rộng mắt và tai, và cũng phải tha thứ nhiều điều. (12, 55-56)

99. Hãy hành động, đừng ngủ quên! Hay các con định chờ đến khi sự bất bớ ập đến trong lúc các con đang say ngủ sao? Các con có muốn sa vào sự thờ lạy thần tượng một lần nữa chăng? Các con có định ngồi chờ cho đến khi những giáo lý ngoại lai được áp đặt bằng bạo lực hay sự sợ hãi không?

100. Hãy tỉnh thức, vì từ phương Đông sẽ xuất hiện những tiên tri giả và làm cho các dân tộc hoang mang. Hãy đoàn kết lại để tiếng nói của các con vang vọng khắp toàn cầu, và các con có thể cảnh báo nhân loại kịp thời. (61, 25)

101. Những tai họa lớn đang chờ đợi nhân loại; hãy tỉnh thức và cầu nguyện trước mọi đau khổ và thảm họa. Nhiều đau khổ sẽ được giảm nhẹ, những đau khổ khác sẽ không xảy ra, vì chúng bị những người cầu nguyện ngăn chặn trên đường đi.

102. Khi những người theo các giáo phái và tà giáo khác thấy rằng dân tộc này có đông đảo người theo, thì từ các giáo phái đó sẽ xuất hiện những kẻ bắt bớ các con. Nhưng đừng sợ, vì nếu các con giữ bình tĩnh, Thánh Thần sẽ đặt những lời ánh sáng lên môi các con, khiến những kẻ vu khống các con phải im lặng.

103. Ta không ban cho các con thanh gươm giết chóc để tự vệ, Ta ban cho các con thanh gươm của tình yêu. Mỗi tia sáng của nó sẽ là một đức tính phát ra từ nó.

104. Các con sẽ tìm thấy bao nhiêu ân sủng nơi Cha, khi các con chế ngự đám đông những kẻ bách hại công việc của Ta bằng lời nói của các con, và qua những việc làm yêu thương của các con, dẫn dắt họ đến với Ta.

105. Đây là giáo lý mà Ta đã ban cho các con trong “Thời kỳ Thứ hai” và mà các con đã quên mất.

106. Trí tuệ con người sẽ gặp phải những xáo trộn khi cố gắng hiểu

giáo lý Thần Khí Ba Ngôi-Đức Mẹ. Bởi vì con người bị vật chất hóa thì lúng túng trước những điều thuộc về Thần Khí. (55, 58-63)

107. Có bao nhiêu người đã để lại trên bàn của Ta những món ăn mà Ta đã dâng lên họ với bao tình yêu thương, mà không hề động đến. Bao giờ họ mới lại được trải qua một thời kỳ ân sủng như hiện tại, khi họ được ban cho cơ hội đến trần gian để nghe Lời Ta?

108. Các con là những tảng đá cứng, cần những cơn bão và thời gian để mềm ra. Di sản của các con sẽ bị tước đoạt chừng nào các con chưa biết gìn giữ và trân trọng nó. Nhưng các con sẽ lại sở hữu nó, vì Ta đã nói với các con rằng những gì Cha ban cho con cái mình sẽ không bao giờ bị lấy đi, mà chỉ được cất giữ cho các con mà thôi. (48, 8)

109. Một số trong các con sẽ được biến đổi và chuẩn bị qua giáo huấn của Ta, để họ đi tìm những người đã lạc lối trong sa mạc. Vì Ta nhìn cuộc đời con người như vậy — như một sa mạc. Nhiều người cảm thấy cô đơn giữa hàng triệu linh hồn và khát khô cổ, mà không có ai đưa cho họ một chút nước; Ta sẽ gửi các tông đồ mới của Ta đến đó.

110. Ta muốn tên Ta được một số người nhắc đến với tình yêu và được những người khác nghe với sự xúc động. Ta muốn tên Ta được biết đến bởi những ai chưa biết đến nó. Có những người — người già, phụ nữ và trẻ em — không biết gì về sự hiện hữu của Ta. Ta muốn tất cả mọi người làm quen với Ta và biết rằng

họ có trong Ta một người Cha đầy yêu thương — rằng tất cả mọi người đều nghe thấy Ta và yêu mến Ta.

(50, 3)

111. Lời Ta đã vấp phải sự ích kỷ của các con. Vì thế, Ta đã bảo các con rằng những gì Ta trao cho các con, các con phải truyền đạt lại cho đồng loại của mình. Nhưng các con chỉ muốn được an ủi bởi những lời giảng dạy của Ta mà không muốn gánh vác trách nhiệm đối với người khác.

112. Nhưng Thầy không gọi các con để dạy những bài học vô ích; Ngài đã nói với các con rằng các con phải học bài học thiêng liêng này để sau này áp dụng vào cuộc sống của mình, bằng cách thực hành nó với những người thân cận.

113. Ta tiết lộ cho các con ngay lúc này rằng linh hồn các con có một món nợ cũ đối với bất kỳ ai đến với các con với nỗi đau khổ, sự khốn khó hay lời cầu xin. Hãy suy ngẫm xem Ta đã đặt họ vào con đường đời của các con với tình yêu thương như thế nào, để các con thực hiện sự đền bù bằng cách biến họ thành đối tượng của lòng bác ái tích cực. (76, 20)

114. Hãy hoàn thành để các con không phải quay trở lại trần gian trong những thời kỳ đau khổ, nhằm gặt hái quả của những sai lầm hay sự ích kỷ của các con. Hãy hoàn thành sứ mệnh của các con; khi đó, các con sẽ trở lại, nhưng đó sẽ là vào thời bình, để các con được an ủi khi chăm sóc những hạt giống mà các con đã gieo trồng từ thời " ".

Giờ đây, không phải Mô-sê sẽ dẫn dắt các con để giải phóng các con, như ông đã làm trong "Thời kỳ đầu tiên"; chính lương tâm của các con sẽ dẫn dắt các con. (13, 17)

115. Ở đây có nhiều người từng là thầy dạy luật pháp hoặc nhà khoa học trong những thời kỳ khác. Giờ đây, trí tuệ của họ đã thức tỉnh đối với tri thức tâm linh, và họ tin chắc rằng họ sẽ không tìm thấy chân lý tối cao trong tri thức hạn hẹp của con người.

116. Ở đây có những người từng là những kẻ quyền thế và giàu có trên đất vào những thời kỳ khác, và giờ đây họ đã nếm trải sự nghèo khó và hèn mọn. Ta ban phước cho họ vì sự cam chịu và khát khao hoàn thiện của họ. Đây là bằng chứng về công lý đầy yêu thương của Ta, vì Ta đã cho họ trở lại trái đất để chỉ cho họ một trang khác trong cuốn sách của sự khôn ngoan vĩnh cửu. (96, 16-17)

117. Thế gian mang đến cho các con nhiều niềm vui, trong đó có những điều do Ta ban tặng và những điều do con người tạo ra. Bây giờ các con đã trải nghiệm rằng các con không thể đạt được chúng, điều này đã gây ra sự phản kháng ở một số người và nỗi buồn ở những người khác.

118. Ta phải nói với các con rằng, trong thời đại này, nhiều người không được phép chìm đắm hay sa đọa trong những thú vui và sự thỏa mãn của "thân xác", bởi vì nhiệm vụ của họ hoàn toàn khác.

119. Thật sự, Ta nói với các con rằng không có một linh hồn nào

trong nhân loại mà chưa từng nếm trải mọi niềm vui và ăn mọi trái cây. Hôm nay, linh hồn các con đã đến (trái đất) để tận hưởng tự do yêu mến Ta, chứ không phải để lại trở thành nô lệ của thể gian, của vàng bạc, của dục vọng hay của sự thờ phượng thần tượng. (84, 47)

120. Hãy nhìn những con người, những dân tộc, những quốc gia, họ hiến dâng cuộc đời mình cho một lý tưởng. Họ bị thiêu đốt trên giàn hỏa thiêu của những cuộc đấu tranh, trong khi vẫn mơ mộng về vinh quang của thể gian, về của cải, về quyền lực. Họ chết vì vinh quang phù du của trần gian.

121. Nhưng các con, những người đang bắt đầu thắp lên trong tâm hồn mình một lý tưởng thần thánh, với mục tiêu đạt được vinh quang vĩnh cửu, các con có muốn — nếu không phải cả cuộc đời mình — thì ít nhất cũng hiến dâng một phần của nó để hoàn thành nghĩa vụ của mình đối với đồng loại không?

122. Trên các người đang diễn ra một trận chiến vô hình mà chỉ những ai đã sẵn sàng mới có thể nhận ra. Tất cả điều ác phát xuất từ con người trong suy nghĩ, lời nói và hành động, tất cả tội lỗi của hàng thế kỷ, tất cả con người và linh hồn ở cõi bên kia đang lằm lạp, tất cả những sai lầm, sự bất công, sự cuồng tín tôn giáo và sự thờ lạy thần tượng của con người, những tham vọng ngu ngốc và sự giả dối đã hợp nhất thành một sức mạnh, phá hủy, chiếm đoạt và thẩm nhập mọi thứ, để chống lại Ta. Đó là sức mạnh

chống lại Đấng Christ. , quân đội của chúng rất hùng mạnh, vũ khí của chúng rất mạnh mẽ, nhưng chúng không mạnh đối với Ta, mà chỉ mạnh đối với loài người.

123. Ta sẽ giao chiến với các đạo quân này bằng thanh gươm công lý của Ta và sẽ ở bên cạnh các đạo quân của Ta trong cuộc chiến, mà theo ý muốn của Ta, các con sẽ là một phần của chúng.

124. Trong khi trận chiến này làm lo lắng những người theo đuổi thú vui, các con, những người mà Ta đã ban cho ân sủng để cảm nhận những gì đang diễn ra ở thế giới bên kia, hãy canh thức và cầu nguyện cho anh em mình, vì như vậy các con cũng đang canh thức cho chính mình.

125. Đấng Christ, Vị Chiến Binh Cao Quý, đã rút gươm ra; cần thiết là gươm ấy phải cắt đứt cái ác tận gốc rễ như lưỡi liềm và tỏa sáng ánh sáng trong vũ trụ bằng những tia sáng của nó.

126. Khốn cho thể gian và các con, nếu môi miệng các con im lặng! Các con là hạt giống thiêng liêng của Giacóp, và Ta đã hứa với ông rằng nhờ các con, các dân tộc trên đất sẽ được cứu rỗi và chúc phúc. Ta muốn hiệp nhất các con thành một gia đình duy nhất, để các con được mạnh mẽ. (84, 55-57)

127. Ta biết rằng trong lòng dân tộc này đã có những việc lớn lao được thực hiện, nhưng chỉ cần Ta biết là đủ, dù tên các con có vô danh trong thể gian.

128. Chỉ có Ta mới biết công lao thực sự hay giá trị thực sự của các

việc làm của các con, vì ngay cả chính các con cũng không thể đánh giá được chúng. Đôi khi một việc làm nhỏ bé sẽ dường như rất lớn lao đối với các con, và về những việc khác, các con thậm chí còn không nhận ra rằng công lao của các con đã đến với Ta. (106, 49-50)

129. Hỡi đám đông loài người đã nghe Ta — bao giờ các con mới bước ra khỏi sự ẩn dật và bóng tối của mình? Phải chăng các con đang cố tình trì hoãn sự chuẩn bị của mình vì sợ hãi trước cuộc đối đầu (sắp xảy ra)? Quả thật, Ta nói với các con, chỉ có những ai chưa chuẩn bị về mặt tinh thần mới sợ hãi; vì ai biết Lời Ta và yêu mến Chúa và người lân cận của mình thì không có gì phải sợ, và thay vì tránh né con người, người ấy tìm kiếm sự gặp gỡ với họ để chia sẻ với họ những gì mình đã nhận được. Sau khi đã nghiên cứu và thấu hiểu giáo lý của Ta, người ấy sẽ áp dụng nó. (107, 41)

130. Thông điệp này mang ánh sáng cho mọi tôn giáo, mọi giáo phái và cộng đồng tín ngưỡng, cũng như cho các hình thức lãnh đạo con người khác nhau. Nhưng các con đã làm gì với Lời Ta, hỡi các môn đệ? Các con có muốn làm cho cây nở hoa theo cách này không? Hãy để nó nở hoa, vì những bông hoa đó sẽ báo trước rằng sau này nó sẽ kết trái.

131. Tại sao các con lại giấu giếm những thông điệp này và không mang đến cho thế giới sự ngạc nhiên của thời đại mới này bằng Tin

Mừng này? Tại sao các con không dám nói với thế giới rằng tiếng nói của Đấng Christ đang vang lên giữa các con? Hãy nói và làm chứng về giáo huấn của Ta qua những việc làm yêu thương của các con; vì nếu có người bịt tai lại để không nghe các con, thì những người khác sẽ mở tai ra, và tiếng nói của các con sẽ ngọt ngào và du dương đối với họ như tiếng hót của chim sơn ca. (114, 46)

132. Nhân loại đang chờ đợi những môn đệ mới của Ta; nhưng nếu các con, những người là công nhân của Ta, lại bỏ rơi hạt giống và dụng cụ cày cấy vì sợ hãi trước cái nhìn của thế gian — thì nhân loại này sẽ ra sao? Các con chẳng cảm nhận được trách nhiệm đối với sứ mệnh của mình sao?

133. Lương tâm các con sẽ không bao giờ lừa dối các con, và nó sẽ luôn cho các con biết liệu các con đã hoàn thành bốn phận của mình hay chưa. Sự bất an mà các con đang trải qua là dấu hiệu cho thấy các con đã không tuân theo những chỉ dẫn của Ta. (133, 10)

134. Đôi khi các con than phiền rằng số lượng những người theo Lời Ta chỉ tăng lên chậm chạp. Nhưng Ta nói với các con rằng các con phải tự trách mình, vì các con có nhiệm vụ làm cho đám đông tạo nên cộng đồng này gia tăng và nhân lên gấp bội. Nhưng nếu trong lòng các con thiếu đức tin, nếu các ân tứ tinh thần của các con chưa được phát triển, nếu trong trí tuệ các con thiếu ánh sáng của tri thức tinh thần —

thì làm sao các con có thể thuyết phục những kẻ không tin? Làm sao các con có thể lay động họ từ bên trong bằng đức tin và tình yêu của mình, nếu những đức tính này chưa được phát triển trong lòng các con?

135. Ai không hiểu thì không thể dẫn dắt người khác đến sự hiểu biết; ai không cảm nhận thì sẽ không khơi dậy được cảm xúc. Bây giờ các con hãy hiểu tại sao mỗi các con lại lấp bắp và ấp úng khi các con phải làm chứng cho Lời của Ta.

136. Ai yêu thương thì không cần lấp bắp, ai tin tưởng thì không sợ hãi. Ai cảm nhận được thì có nhiều cơ hội để chứng minh sự chân thành và trung thực của mình. (172, 24-26)

137. Hôm nay các con muốn giải thích tại sao các con là Israel, nhưng lại không có lý lẽ; các con muốn giải thích tại sao các con là những người theo chủ nghĩa tâm linh, nhưng lại thiếu lời lẽ. Các con cố gắng trình bày những ân tứ tâm linh của mình là gì, nhưng lại thiếu bằng chứng và sự phát triển tâm linh để giải thích một cách thuyết phục. Nhưng khi sự phát triển thăng hoa của các con trở thành hiện thực, những lời cần thiết sẽ tự nhiên đến với các con, vì các con sẽ giải thích qua những việc làm yêu thương của mình rằng các con là ai, ai đã dạy dỗ các con và các con đang đi về đâu. (72, 27)

138. Ta nói với các con: Các con còn chờ gì nữa mà không truyền bá Tin Mừng? Các con định tiên tri trên đồng trống nát sao? Ta nói và mặc khải cho các con mọi điều, để các con luôn có câu trả lời khôn ngoan cho

mọi câu hỏi mà đồng loại đặt ra cho các con. Hãy nhớ rằng các con sẽ bị tấn công bằng những lập luận nặng nề, khiến những ai không chuẩn bị sẵn sàng phải khiếp sợ.

139. Hãy ghi nhớ lời Ta và đừng quên những phép lạ vĩ đại mà Ta đã ban cho các con, để mỗi người trong các con trở thành một chứng nhân sống động cho sự thật của Ta. Khi đó, ai tìm hiểu các con và lục lại trong lời Ta, sẽ nhận ra rằng nó không mâu thuẫn chút nào với những gì Ta đã nói và tiên tri cho các con trong những thời kỳ trước đây.

140. Cuộc chiến sẽ rất lớn — lớn đến nỗi một số người từng là môn đệ của Ta sẽ bị sợ hãi và chối bỏ Ta, bằng cách khẳng định rằng họ chưa bao giờ nghe thấy Ta.

141. Những ai trung thành với các điều răn của Ta và đối mặt với cuộc chiến, Ta sẽ che chở họ bằng một chiếc áo choàng, dưới đó họ sẽ tự vệ, và họ sẽ vượt qua mọi tình huống nguy cấp mà không bị tổn hại.

142. Ai gieo hạt giống này một cách tồi tệ hoặc ai làm ô uế sự trong sạch của công việc này, thì sẽ phải chịu sự phán xét, sự bắt bớ của loài người và sự bất an vào mọi lúc. Mọi người sẽ nhận ra cây mà mình đã nuôi dưỡng qua hương vị của trái cây.

143. Ta đã chuẩn bị những phép lạ vĩ đại cho thời kỳ chiến đấu tinh thần của dân Ta — những phép lạ và công trình sẽ khiến các học giả và nhà khoa học kinh ngạc. Ta sẽ không

bao giờ để các con phải tự lực cánh sinh. Đừng để bị lung lay khi con người chế giễu các con; đừng quên rằng trong “Thời kỳ Thứ hai”, đám đông cũng đã chế giễu Thầy của các con. (63, 42-44)

144. Thật vậy, Ta nói với các con, thế gian chống lại các con, và Ta đang chuẩn bị cho các con để các con biết cách bảo vệ sự nghiệp đức tin của mình bằng vũ khí của tình yêu và lòng thương xót. Ta nói với các con, các con sẽ chiến thắng, dù chiến thắng của các con không được biết đến.

145. Bây giờ, sự hy sinh của các con sẽ không phải là sự hy sinh bằng máu, nhưng các con vẫn sẽ phải chịu sự vu khống và khinh miệt. Tuy nhiên, Thầy sẽ ở đó để bảo vệ và an ủi các con, vì không có môn đệ nào bị bỏ rơi cả. (148, 17)

146. Hỡi dân tộc, đừng quen với sự đời bại nữa, hãy chống lại nó mà không khoe khoang về sự trong sạch, cũng đừng phẫn nộ trước những sai lầm của đồng loại. Hãy khéo léo, chính xác và nhân ái trong lời nói và hành động của các con, như vậy thế giới sẽ lắng nghe các con và cũng sẽ chú ý đến những lời dạy dỗ của các con. Có cần thiết phải nói với các con một lần nữa rằng, trước khi truyền bá giáo lý này, các con phải sống theo nó không? (89, 66)

147. Dân Ta cần phải xuất hiện giữa các quốc gia và làm gương về tình huynh đệ, hòa hợp, bác ái và sự thấu hiểu, như một chiến binh hòa bình giữa những kẻ lại lạm dụng

những lời dạy thiêng liêng để tranh cãi, làm tổn thương lẫn nhau và cướp đi mạng sống. (131, 58)

148. Hãy cuối cùng hiểu rằng tất cả các con đều yêu mến cùng một Thiên Chúa, và đừng tranh cãi vì sự khác biệt trong cách thức mà người này hay người kia đã thể hiện tình yêu đó.

149. Các con phải học cách hiểu rằng có những sinh linh mà niềm tin, truyền thống và phong tục đã ăn sâu vào tâm hồn họ đến mức các con sẽ không dễ dàng nhổ bỏ chúng ngay từ giây phút đầu tiên khi các con giảng dạy. Hãy kiên nhẫn, và theo thời gian, các con sẽ đạt được điều đó. (141, 9)

150. Khi năm 1950 kết thúc, nhiều người trong các con sẽ cảm thấy bất an và nghi ngờ.

151. Tại sao một số người lại nghi ngờ những mặc khải của Ta, những người có trí tuệ vượt trội hơn những người tin vào lời tuyên bố của Ta? Bởi vì không phải kiến thức hay trí tuệ của con người có thể đánh giá sự thật của Ta, và khi con người nhận ra điều này, họ sẽ bị nỗi sợ hãi bao trùm trước mọi điều mới mẻ, trước mọi điều họ chưa biết, để vô thức từ chối nó.

152. Nhưng các con, những người yếu đuối, những người ít học, những người không thể đạt đến tầm cao của những người được trí tuệ công nhận, chính là những người tin tưởng, và các con có thể đi sâu vào những bí ẩn của thế giới tâm linh. Tại sao? Bởi vì chính Thần Khí là Đấng mặc khải cho trí tuệ về Sự

Sống Vĩnh Hằng và những điều kỳ diệu của Ngài.

153. Trí tuệ con người là một sức mạnh mà các con sẽ phải đối đầu, bởi vì nhờ nó, con người đã tạo ra những ý tưởng và quan niệm về thế giới tinh thần mà không được Thần Khí tiết lộ.

154. Trong cuộc chiến này, các con phải mạnh mẽ — với một sức mạnh cũng phát xuất từ Thần Khí. Sức mạnh của các con sẽ không bao giờ dựa vào thân thể, cũng không dựa vào quyền lực của tiền bạc, hay các phương tiện trần thế. Chỉ có niềm tin của các con vào Chân lý đang sống trong các con mới giúp các con chiến thắng trong cuộc tranh luận.

155. Đừng sợ hãi khi người ta gọi các con là những kẻ lạc lối — hãy giơ tay ra với tất cả mọi người. Hãy nhớ rằng công việc này, vốn là chân lý đối với các con, có thể bị người khác coi là sai lầm, bởi vì trong mắt họ, nó thiếu sự thánh hiến mà các tôn giáo đã nhận được để được công nhận.

156. Nếu các con tin vào Ta, nếu các con tin rằng Ta bày tỏ chính mình qua lời nói của những người truyền đạt này, thì đừng sợ sự phán xét của đồng loại. Bởi vì giáo lý của Ta rất hùng hồn, và thông điệp của Ta chứa đựng nhiều sự thật đến nỗi, nếu các con biết sử dụng những vũ khí này một cách khéo léo, các con sẽ khó có thể bị đánh bại.

157. Không ai có thể kết án các con vì các con hằng hái tìm kiếm sự thật, sự hoàn hảo. Các con đều có quyền thiêng liêng đó, và vì thế các con đã

được ban cho tự do để hướng về ánh sáng. (297, 51-53)

158. Khi các con bắt đầu thực hiện sứ mệnh của mình và đến với các quốc gia, với những dân tộc xa xôi nhất, thậm chí vào tận những khu rừng nguyên sinh, các con sẽ gặp gỡ những con người, và các con phải giúp họ hiểu rằng tất cả các con đều là anh em, phải làm chứng cho họ về giáo lý tâm linh của Ta. Lúc đó, các con sẽ ngạc nhiên trước những bằng chứng của tình yêu mà Ta sẽ ban cho các con.

159. Ở đó, giữa những con người bị cắt đứt khỏi nền văn minh, nhưng cũng rất xa sự sa đọa của loài người, các con sẽ khám phá ra những tâm hồn vĩ đại, những người sẽ làm tăng thêm số lượng dân tộc Israel.

160. Những người bệnh tật sẽ nhận được thuốc chữa lành trên con đường của các con và sẽ được chữa lành; những người đau buồn sẽ khóc lần cuối cùng, nhưng những giọt nước mắt của họ sẽ là những giọt nước mắt vui mừng.

161. Trước những bằng chứng mà các con sẽ đưa ra, đám đông sẽ chúc phúc cho Chúa và các môn đệ của Ngài, các con sẽ được tung hô, như đã xảy ra vào ngày Thầy các con vào thành Giê-ru-sa-lem.

162. Nhưng ngay cả trong số những người hoan nghênh các con, cũng sẽ có những người nam và người nữ đầy ắp những ân tứ thiêng liêng mà các con sở hữu. Ở một số người, ân sủng tiên tri của họ sẽ khiến các con kinh ngạc; ở những người khác, dầu chữa lành của Ta sẽ vô tận; ở những

người khác nữa, Lời Ta sẽ tuôn trào như nước trong vắt. Như vậy, giữa anh em của các con, các con sẽ thấy những ân sủng của Thánh Thần hiện ra, giống như một hạt giống vô tận. (311, 38-40)

163. Hỡi dân tộc, hiện nay một sự bình an giả tạo đang ngự trị trong các quốc gia, nhưng các con đừng tuyên bố rằng hòa bình đã đến. Hãy im lặng. Hòa bình đích thực không thể được xây dựng trên nền tảng của sự sợ hãi hay những tiện nghi vật chất. Hòa bình phải phát xuất từ tình yêu và tình huynh đệ.

164. Hiện nay, con người đang xây dựng trên cát chứ không phải trên đá, và khi những con sóng lại dâng cao và đập vào những bức tường đó, tòa nhà sẽ sụp đổ. (141, 70-71)

165. Kể từ “Thời kỳ đầu tiên”, Ta đã nói với các con qua các tiên tri của Ta để dẫn dắt các con, chứ không phải để ép buộc các con tuân theo luật pháp của Ta.

166. Nhưng thời gian đã trôi qua, và linh hồn con người đã phát triển, đã đạt đến sự trưởng thành và giờ đây có thể hiểu được sứ mệnh của mình với tư cách là một linh hồn. Nhân loại, đang đứng trước vực thẳm, trước sự diệt vong, cần sự trợ giúp về mặt tinh thần từ các con.

167. Đó là cuộc chiến, cuộc chiến cuối cùng, cuộc chiến khùng khiếp và kinh hoàng nhất giữa bóng tối và ánh sáng. Tất cả các linh hồn của bóng tối đang hợp nhất lại, và tất cả các linh hồn của ánh sáng phải đối đầu với sức mạnh đó.

168. Các con, những ai đã nghe lời Ta, những ai mang ánh sáng của Thánh Thần trong lòng, hãy thức tỉnh! Đừng lãng phí thời gian nữa vào những thú vui trần thế, vào những mục tiêu tạm bợ. Hãy chiến đấu vì nhân loại, hãy nỗ lực để Nước Trời của Cha ngự trị trên thế gian này. Đó là sứ mệnh mà Ta trao cho tất cả mọi người, từ người thấp hèn nhất đến người có học thức nhất.

169. Thế giới Thần linh ở cùng các con và trên tất cả là Cha, đầy tình yêu thương, đầy lòng thương xót — Cha, Đấng với nỗi đau vô tận nhìn thấy nỗi khổ đau mà con người gây ra cho nhau.

170. Đây là cuộc chiến của Ánh sáng chống lại Bóng tối, và mỗi người trong các con phải chiến đấu cho đến khi chiến thắng được giành lấy. (358, 20-23)

Chương 63 - Những lời dạy cho các hội thánh và tất cả các môn đệ của Đấng Christ

Công việc của Thánh Linh của Đấng Christ

1. Hãy vui mừng vì sự hiện diện của Ta, dân Ta yêu dấu, hãy tổ chức một lễ hội trong lòng các con, hãy reo hò vì niềm vui, vì cuối cùng các con đã được trải nghiệm “Ngày của Chúa”.

2. Các con đã sợ hãi trước sự đến của ngày này, vì các con vẫn còn suy nghĩ như những người xưa và cho rằng trái tim của Cha các con đầy thù hận, rằng Ngài vẫn còn oán hận

vì những sự xúc phạm đã nhận, và vì thế Ngài đã chuẩn bị lưỡi hái, roi vọt và chén đau khổ để trả thù những kẻ đã xúc phạm Ngài nhiều lần và sâu sắc đến vậy.

3. Nhưng các con đã vô cùng ngạc nhiên khi nhận ra rằng trong Thần Khí của Thiên Chúa không thể có sự giận dữ, phẫn nộ hay ghê tởm, và dù thế gian đang khóc than và than van hơn bao giờ hết, lý do không phải là vì Cha đã cho họ ăn trái cây này và uống chén này, mà vì đây là mùa gặt mà nhân loại đang gặt hái do những việc làm của chính họ.

4. Đúng là tất cả những sự kiện tai ương đã bùng phát trong thời kỳ này đều đã được báo trước cho các con. Nhưng đừng vì chúng đã được báo trước mà nghĩ rằng Chúa của các con đang gửi chúng đến như một hình phạt. Hoàn toàn ngược lại: Trong mọi thời đại, Ta đã cảnh báo các con về điều ác, về những cám dỗ, và đã giúp các con đứng dậy sau những vấp ngã. Hơn nữa, Ta đã cung cấp cho các con mọi phương tiện cần thiết để các con có thể tự cứu mình. Nhưng các con cũng phải nhận ra rằng các con luôn làm ngơ và không tin vào những lời kêu gọi của Ta. (160, 40-41)

5. Khốn cho những ai trong thời gian này không cố gắng thắp sáng ngọn đèn của mình, vì họ sẽ bị hủy diệt! Hãy nhìn xem, bóng tối vẫn còn thống trị khắp nơi, mặc dù đây là thời đại của ánh sáng!

6. Các con biết qua Lời Ta rằng Ta đã chọn dân tộc này để tỏ mình ra trong họ vào lần đến thứ ba của Ta;

nhưng các con không biết lý do tại sao. Đấng Thầy, Đấng không muốn giấu giếm điều gì với các môn đệ của mình, lại trở thành một bí ẩn đối với các con. Ngài đến để tỏ ra cho các con mọi điều các con cần biết, để các con có thể trả lời chính xác cho những ai hỏi các con.

7. Ta đã thấy rằng những cư dân của góc đất này luôn tìm kiếm và yêu mến Ta, và mặc dù sự tôn kính của họ không phải lúc nào cũng hoàn hảo, Ta đã chấp nhận ý định và tình yêu của họ như một bông hoa của sự trong trắng, sự hy sinh và nỗi đau. Trên bàn thờ Thần tính của Ta, bông hoa thơm ngát này luôn hiện diện.

8. Các con đã được chuẩn bị để thực hiện sứ mệnh vĩ đại này trong “Thời kỳ Thứ ba”.

9. Hôm nay các con biết rằng Ta đã cho dân Israel tái sinh giữa các con, vì Ta đã mặc khải điều đó cho các con. Các con biết rằng hạt giống sống trong bản thể các con và ánh sáng nội tâm dẫn dắt các con chính là điều mà Ta đã tuôn đổ trên nhà Giacóp ngay từ “Thời kỳ Thứ nhất”.

10. Các con là người Israel về mặt tinh thần, các con sở hữu hạt giống của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cóp về mặt tinh thần. Các con là những cành của cây phước lành đó, sẽ mang lại bóng mát và trái cây cho nhân loại.

11. Đó là lý do tại sao Ta gọi các con là những người con đầu lòng, và tại sao Ta đã tìm đến các con trong thời đại này, để qua các con, Ta công bố

cho thế giới Mạc Khải Thứ Ba của Ta.

12. Ý muốn của Ta là “dân Israel” phải sống lại về mặt tinh thần giữa loài người, để loài người được chứng kiến “sự sống lại trong xác thịt” đích thực. (183, 33-35)

13. Các con có nghĩ rằng Ta sẽ ban Lời Ta cho tất cả các dân tộc trên trái đất chăng? Không! Cũng trong điều này, Mạc Khải Mới của Ta giống như Mạc Khải của những thời kỳ trước, khi Ta đã tỏ mình ra cho một dân tộc duy nhất, và dân tộc đó sau đó có nhiệm vụ ra đi để truyền bá Tin Mừng và gieo hạt giống mà họ đã nhận được trong Lời Ta. (185, 20)

14. Hãy để các dân tộc khác tự thức tỉnh cho thời đại mới khi họ thấy các vùng đất bị lũ lụt tàn phá, các quốc gia bị chiến tranh hủy diệt và dịch bệnh hủy hoại sự sống. Những dân tộc này — đã trở nên kiêu ngạo trong khoa học của họ và bị ru ngủ bởi sự tráng lệ của các nhà thờ — sẽ không công nhận Lời của Ta dưới hình thức khiêm tốn này, cũng như sẽ không cảm nhận được sự mặc khải của Ta trong Thần Khí. Vì vậy, trước tiên trái đất phải bị rung chuyển, và thiên nhiên sẽ nói với con người: Thời gian đã đến, và Chúa đã đến với các người.

15. Để nhân loại thức tỉnh, mở mắt ra và thừa nhận rằng chính Ta là Đấng đã đến, thì trước tiên quyền lực và sự kiêu ngạo của con người phải bị trừng phạt. Nhưng nhiệm vụ của các con là phải tỉnh thức, cầu nguyện và chuẩn bị. (62, 53)

16. Ta đã hứa với các con rằng Ta sẽ trở lại với nhân loại, và đây Ta đã đến để thực hiện lời hứa đó, dù đã trôi qua nhiều thế kỷ. Tâm hồn các con khao khát sự hiện diện của Ta trong khát vọng hòa bình, trong cơn đói khát sự thật, trong khát khao tri thức, và Thần Khí của Ta đã giáng xuống để ban cho các con lời dạy phù hợp với thời đại mà các con đang sống. Làm sao con người có thể tiếp tục muốn sống cuộc đời như họ đã làm cho đến nay? Việc tiếp tục trì trệ về mặt tinh thần hoặc lười biếng trong việc thực hành các nghi lễ và truyền thống không còn phù hợp với thời đại nữa. (77, 19)

17. Nhiều người có học thức được công nhận trên thế gian sẽ không thể nhận ra Ta dưới hình thức này và sẽ phủ nhận Ta. Nhưng các con đừng ngạc nhiên vì điều đó, vì Ta đã báo trước cho các con từ lâu, khi Ta nói với các con: “Xin chúc tụng Cha, vì Cha đã mặc khải lẽ thật của Cha cho những kẻ non nớt, còn giấu kín nó khỏi những người thông thái và khôn ngoan.”

18. Tuy nhiên, điều này không xảy ra vì Ta che giấu sự thật của Ta với ai đó, mà là vì những người có trí tuệ không bị gánh nặng, trong sự nghèo nàn (tinh thần) hay sự tầm thường của họ, có thể cảm nhận Ta tốt hơn, trong khi những người có tài năng, trí tuệ đầy ắp các lý thuyết, triết học và giáo lý, lại không thể hiểu hay cảm nhận Ta. Nhưng sự thật dành cho tất cả mọi người sẽ đến với mỗi người vào thời điểm đã định. (50, 45)

19. Ai biết luật của Ta mà che giấu, thì không thể tự xưng là môn đệ của Ta. Ai chỉ truyền bá sự thật của Ta bằng môi miệng mà không bằng trái tim, thì không lấy Ta làm gương mẫu. Ai nói về tình yêu mà hành động lại chứng minh điều ngược lại, thì là kẻ phản bội giáo lý của Ta.

20. Ai chối bỏ sự trong sạch và sự hoàn hảo của Đức Mẹ Maria là kẻ ngu dại, vì trong sự vô minh của mình, người ấy thách thức Thiên Chúa và chối bỏ quyền năng của Ngài. Ai không công nhận sự thật của Ta trong “Thời Đại Thứ Ba” và chối bỏ sự bất tử của linh hồn, thì vẫn còn đang ngủ mê và không để tâm đến những lời tiên tri của các thời đại trước, những lời đã báo trước sự mặc khải mà nhân loại đang trải qua trong thời đại này. (73, 28-29)

21. Họ sẽ đến và thử thách Ta, vì họ muốn chứng minh với các con rằng các con đang lầm lẫn. Nếu Ta không nói cho họ biết tên Ta, họ sẽ nói rằng Ta không phải là Ta, và nếu Ta trả lời những câu hỏi được đặt ra với ý đồ xấu của họ, họ sẽ phủ nhận Ta với sự nhiệt tình còn lớn hơn.

22. Rồi Ta sẽ nói với họ: Ai muốn bước vào Vương quốc Ánh sáng, phải tìm kiếm nó bằng trái tim. Nhưng ai muốn sống mà không công nhận Ta, sẽ tự tước đoạt kiến thức thần thánh khỏi tinh thần của chính mình, và do đó khiến mọi sự mặc khải rõ ràng và tràn đầy ánh sáng trở thành bí ẩn và huyền bí đối với họ. (90, 49-50)

23. Bây giờ Ta chỉ ở với các con tạm thời, như Ta đã từng ở trước đây. Thời điểm Ta không còn nói với các con nữa đã gần kề, nhưng nhân loại đã không cảm nhận được sự hiện diện của Ta.

24. Từ “ngọn núi” mà Ta gửi lời Ta đến các con và nhìn ngắm các con, vào đêm trước khi Ta ra đi, Ta sẽ phải kêu lên: “Loài người ơi, loài người ơi, các con đã không biết Ai đã ở bên các con!” Giống như trong “Thời kỳ Thứ hai”, ngay trước khi Ta qua đời, Ta đã nhìn xuống thành phố từ một ngọn núi và trong nước mắt, Ta đã kêu lên: “Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, người đã không nhận ra điều tốt lành đã ở bên người.”

25. Ngài khóc không phải vì thế gian, mà là vì linh hồn của loài người, những người vẫn còn chìm trong bóng tối, và vẫn còn phải rơi nhiều nước mắt để đạt được sự thật. (274, 68-69)

26. Đã nhiều thế kỷ trôi qua kể từ ngày Ta ban cho các con Lời Ta và những lời khuyên răn cuối cùng qua Đức Giêsu; nhưng hôm nay, Ta hiện ra với các con dưới hình thức Thánh Thần để thực hiện lời hứa của Ta với các con.

27. Ta không hóa thân thành người, Ta đến trong Thần Khí, và chỉ những ai đã sẵn sàng mới được thấy Ta.

28. Trong khi các con tin vào lời Ta và theo Ta, thì những người khác lại không chấp nhận và phủ nhận sự mặc khải của Ta. Ta đã phải cho họ những bằng chứng lớn lao, và nhờ đó, Ta đã dần dần chiến thắng sự vô tín của họ.

29. Tình yêu và sự kiên nhẫn mà Ta luôn bày tỏ với các con khiến các con hiểu rằng chỉ có Cha các con mới có thể yêu thương và dạy dỗ các con như vậy. Ta canh giữ các con và làm cho thập giá của các con trở nên nhẹ nhàng, để các con không vất vả. Ta cho các con cảm nhận sự bình an của Ta, để các con bước đi trên con đường của mình với trọn vẹn niềm tin vào Ta. (32, 4)

30. Lời Ta, bài giảng dạy của Ta, hôm nay dường như chỉ dành riêng cho các con; nhưng thực ra nó dành cho tất cả mọi người, vì sự khôn ngoan và tình yêu của nó bao trùm cả vũ trụ, kết hợp tất cả các thế giới, tất cả các linh hồn nhập thể và phi thể. Hãy đến đây nếu các con cần Ta; hãy tìm kiếm Ta khi các con cảm thấy lạc lối.

31. Ta là Cha các con, Đấng biết rõ những đau khổ của các con và an ủi các con. Ta truyền cho các con tình yêu mà các con rất cần — cho chính các con, và để các con lan tỏa nó ra xung quanh.

32. Nếu các con thực sự nhận ra sự hiện diện của Ta trong sự khôn ngoan mà Ta bày tỏ qua những người truyền đạt này, thì hãy nhận ra rằng đã đến lúc bắt đầu công việc xây dựng trên con đường tâm linh.

33. Ôi, giá như tất cả những ai được kêu gọi đều vội vã đến; thật vậy, Ta nói với các con, bàn tiệc của Chúa sẽ tràn ngập các môn đệ, và tất cả họ sẽ cùng ăn một bữa ăn! Nhưng không phải tất cả những người được mời đều đã đến, họ đã viện cớ những công việc khác nhau và như

vậy đã đẩy lời kêu gọi thiêng liêng xuống hàng thứ hai.

34. Phúc cho những ai đã vội vã đến, vì họ đã nhận được phần thưởng của mình. (12, 76-80)

35. Không phải tất cả những ai đã nhận được ân sủng thiêng liêng trong thời đại này đều đang lắng nghe Ta ở đây. Hãy nhìn xem có bao nhiêu chỗ trống trên bàn tiệc, bởi vì nhiều đứa con nhỏ của Ta, sau khi nhận được ân huệ, đã rời đi và trốn tránh trách nhiệm và nhiệm vụ. Ôi, giá như khi còn ở trên đất này, họ còn nhớ những lời thề mà mỗi linh hồn đã hứa với Ta trước khi xuống trần gian! (86, 43)

36. Hiện tại, Ta đang truyền lại cho các con Giao Ước Thứ Ba, nhưng các con thậm chí còn chưa hiểu hai Giao Ước đầu tiên. Nếu các con đã được chuẩn bị trong thời đại này, thì không cần thiết phải làm cho Lời Ta trở nên nghe được về mặt vật chất, vì khi đó Ta sẽ nói bằng tinh thần, và các con sẽ đáp lại Ta bằng tình yêu của các con. (86, 49)

37. Đây là Ánh sáng của “Thời đại Thứ ba”. Nhưng hãy thử thách kẻ nào nói rằng không phải là Đức Chúa Trời đang nói với các con, mà là con người này đây. Thật vậy, Ta nói với các con, chừng nào Tia sáng thiêng liêng của Ta chưa soi sáng trí tuệ của hần, các con sẽ không thể khiến hần thốt ra những lời có giá trị thiêng liêng và chân lý, ngay cả khi các con đe dọa hần bằng cái chết.

38. Không có gì lạ khi, cũng như linh hồn sử dụng thân xác để nói và bày tỏ mình, thì trong một khoảng thời

gian ngắn, linh hồn tách khỏi thân xác để cho phép Cha của mọi linh hồn, tức là Đức Chúa Trời, bày tỏ chính Ngài thay cho linh hồn.

39. Ta đến với các con vì các con không biết cách đến với Ta, và Ta dạy rằng lời cầu nguyện đẹp lòng nhất đến với Cha là lời cầu nguyện dâng lên từ tâm hồn các con trong sự tĩnh lặng. Chính lời cầu nguyện này thu hút tia sáng của Ta, nhờ đó các con nghe thấy Ta. Không phải những bài hát và lời nói làm vui lòng Thần tính của Ta. (59, 57-59)

40. Các con không thể nói rằng Lời Ta không rõ ràng, hay rằng nó chứa đựng những khiếm khuyết, vì từ Ta không thể phát ra bất kỳ sự mơ hồ nào. Nếu các con tìm thấy bất kỳ sai lầm nào trong đó, hãy quy nó cho sự truyền đạt kém cỏi của người truyền đạt hoặc khả năng hiểu biết kém cỏi của các con, nhưng đừng bao giờ quy cho giáo huấn của Ta. Khốn cho người truyền đạt làm hư hỏng Lời Ta! Khốn cho kẻ truyền đạt giáo huấn của Ta một cách tồi tệ và làm mất giá trị của nó, vì hắn sẽ phải chịu sự trách móc không ngừng của lương tâm và mất đi sự bình an trong tâm hồn! (108, 51)

41. Để đáp ứng các con, Ta nói với các con: Nếu các con không muốn Ta dùng thân xác tội lỗi để ban tình yêu của Ta cho các con, thì hãy chỉ cho Ta một người công chính, một người trong sạch, hãy chỉ cho Ta một người trong các con biết yêu thương, và Ta đảm bảo với các con rằng Ta sẽ dùng người đó.

42. Hãy hiểu rằng Ta dùng những kẻ tội lỗi để dẫn dắt những kẻ tội lỗi; vì Ta không đến để cứu những người công chính; họ đã ở trong vương quốc của Ánh Sáng rồi. (16, 25)

43. Hãy quan sát xem hạt giống này, dù các con đã chăm sóc nó không tốt, vẫn không chết; hãy xem nó đã chiến thắng bóng tối và những cạm bẫy, những chướng ngại và thử thách như thế nào, và ngày qua ngày vẫn tiếp tục nảy mầm và phát triển. Tại sao hạt giống này không chết? Bởi vì sự thật là bất tử, là vĩnh cửu.

44. Vì vậy, các con sẽ thấy rằng, khi giáo lý này đôi khi dường như biến mất, thì đó chính là lúc những chồi non mới và tươi tốt mọc lên, để giúp con người tiến thêm một bước trên con đường hướng tới sự thiêng liêng. (99, 20)

45. Hãy nghiên cứu những lời dạy của Ta và nói cho Ta biết liệu giáo lý này có thể được đưa vào một trong các tôn giáo của các con hay không.

46. Ta đã tiết lộ cho các con những đặc điểm toàn diện và ý nghĩa phổ quát của nó, không chỉ giới hạn ở một phần của nhân loại hay ở (một số) dân tộc, mà còn vượt qua quỹ đạo hành tinh của thế giới các con để bao trùm vô tận với tất cả các thế giới sống, nơi — giống như trên thế giới này — cũng có con cái của Đức Chúa Trời cư ngụ. (83, 6)

47. Hãy nhận thức rằng Lời của Ta không phải là một tôn giáo mới và cũng không thể là như vậy. Công trình này là con đường sáng ngời, nơi mà tất cả các hệ tư tưởng, tín

ngưỡng và tôn giáo sẽ hợp nhất về mặt tinh thần để đến trước cổng Đất Hứa. (310, 39)

48. Sự dạy dỗ của Ta, nguồn nuôi dưỡng linh hồn các con, muốn biến các con thành những bậc thầy, thành những tông đồ trung thành của Thánh Thần. (311, 12)

49. Ta sẽ giới thiệu các con với loài người như những người phục vụ của Ta, như những người tu hành theo Thần học Ba Ngôi và Đức Mẹ trong Thời Đại Thứ Ba — những người tu hành, vì các con phải là tinh thần hơn là vật chất; theo Thần học Ba Ngôi, vì các con đã nhận được sự mặc khải của Ta trong ba thời đại; theo Đức Mẹ, vì các con yêu mến Đức Mẹ, Mẹ chung của các con, Đấng đã canh giữ các con để các con không nản lòng trên con đường đời. (70, 36)

50. Không chỉ những ai đã nghe Lời Ta qua cơ quan trí tuệ của con người mới được gọi là con cái của dân tộc này. Ai mang lấy thập giá của mình — ai yêu mến luật này và truyền bá hạt giống này, sẽ được gọi là người làm việc trong vườn nho của Ta, là tông đồ của công trình Ta và là con cái của dân tộc này, ngay cả khi người đó chưa từng nghe Ta qua sự mặc khải này. (94, 12)

51. Làm sao các con có thể nghĩ rằng, hỡi dân tộc, chỉ vì các con tụ họp tại những nơi khác nhau mà đó là lý do để giữ khoảng cách với nhau? Chỉ có sự thiếu hiểu biết mới ngăn cản các con nhận thức được những sợi dây tinh thần gắn kết tất cả các con cái của Chúa. (191, 51)

52. Khi các con đến thăm một hoặc nhiều nơi tụ họp và nghe cùng một lời qua những người truyền đạt, lòng các con sẽ tràn ngập niềm vui và đức tin, và các con coi sự dạy dỗ đó là bằng chứng thực sự cho thấy các cộng đồng này được kết hợp nhờ sự thiêng liêng của họ. Tuy nhiên, nếu các con tham dự một buổi lễ thiếu sót, các con sẽ có cảm giác như bị tổn thương trong lòng, và các con sẽ nhận ra rằng ở đó không có sự hiệp nhất hay thể hiện sự hiệp nhất mà lẽ ra phải có trong dân tộc này. (140, 71)

53. Ta muốn các con trở thành những môn đệ tốt lành và khiêm nhường của Ta — những người không đòi hỏi chức vụ hay vinh dự nào trong cộng đồng, mà lý tưởng duy nhất của các con là đạt đến sự hoàn thiện qua đức hạnh và tuân theo những chỉ dẫn của Ta, để cuộc đời các con trở thành gương mẫu. Những vị trí danh dự, danh hiệu hay danh tiếng có ích gì cho các con nếu các con không có công lao xứng đáng để sở hữu chúng? (165, 17)

54. Công trình của Ta không phải là một trong vô số giáo lý, cũng không phải là một giáo phái nữa trên thế gian. Sự mặc khải mà Ta đã mang đến cho các con hôm nay chính là Luật Vĩnh Cửu. Tuy nhiên — vì thiếu tinh thần và sự hiểu biết, các con đã thêm vào đó bao nhiêu nghi lễ, bao nhiêu sự bất chính, cho đến khi cuối cùng các con đã làm méo mó nó. Các con đã đưa bao nhiêu nghi lễ vào giáo lý của Ta, trong khi các con nói và tin rằng tất cả những gì các

con đã làm đều được Ta truyền cảm hứng và chỉ định. (197, 48)

55. Các con sẽ sớm hòa mình vào giữa những con người đã mệt mỏi với các nghi lễ bề ngoài và chán ngán sự cuồng tín tôn giáo của họ. Vì vậy, Ta nói với các con rằng thông điệp về sự thiêng liêng mà các con sẽ mang đến cho họ sẽ thấm vào trái tim họ như sương mai tươi mát và sáng khoái.

56. Các con có nghĩ rằng, nếu các con đến với họ bằng những nghi lễ cuồng tín và những hành động trái ngược với sự thiêng liêng, thì thế gian có thể công nhận các con là những người mang đến một thông điệp thiêng liêng không? Thật vậy, Ta nói với các con, người ta sẽ coi các con là những kẻ cuồng tín của một giáo phái mới!

57. Trước sự rõ ràng mà Ta nói với các con, có những người nói với Ta: “Thầy ơi, làm sao chúng con có thể từ bỏ nhiều nghi lễ mà Roque Rojas đã để lại cho chúng con như một di sản?”

58. Về điều này, Ta nói với các con rằng Ta đã đưa ra cho các con ví dụ đó từ “Thời kỳ Thứ hai”, khi Ta giúp dân chúng hiểu rằng vì quá chú trọng vào việc tuân theo các nghi lễ, thủ tục, truyền thống và ngày lễ mà họ đã quên đi Luật pháp, tức là điều cốt yếu.

59. Ta đã nhắc các con về hành động này của Thầy các con, để các con hiểu rằng ngay cả ngày nay các con cũng phải quên đi các truyền thống và nghi lễ, ngay cả khi các con đã học được chúng từ Roque Rojas,

giống như dân chúng của Mô-sê đã thừa hưởng chúng vào thời đó.

60. Tuy nhiên, Ta không muốn nói rằng những điều đó đã dạy các con điều gì xấu — không. Họ chỉ buộc phải sử dụng các biểu tượng và cách hành xử nhằm giúp dân chúng hiểu được các mặc khải thiêng liêng. Nhưng ngay khi mục tiêu này đã đạt được, thì cần phải loại bỏ mọi hình thức thờ cúng hay biểu tượng đã trở nên vô dụng, để ánh sáng của sự thật được tỏa sáng. (253, 29-32)

61. Những người hầu của Ta, những kẻ không hiểu luật pháp của Ta, đã gây ra bao nhiêu nỗi đau cho trái tim Ta, và hiện nay, những kẻ — dù Ta đã huấn luyện và bổ nhiệm họ — lại đang gây ra bao nhiêu nỗi đau khi họ, trong sự nghi ngờ và sự bất an, và do sự thiếu hiểu biết và ích kỷ của họ, đã nói rằng Ta sẽ ở lại giữa dân chúng thêm một thời gian nữa, rằng Ta sẽ một lần nữa ban xuống Tia Sáng Vạn Vật theo ý muốn của họ và tiếp tục tỏ mình ra trong một thời gian dài.

62. Vì vậy, Ta đã nói với các con: Bao giờ Ta đã thể hiện sự do dự, sự bất an hay sự mâu thuẫn trong ý chí trong Lời Ta? Chưa bao giờ, quả thật, vì nếu vậy Ta sẽ không còn là Đấng Toàn Năng, sẽ không còn là Đức Chúa Trời và Đấng Sáng Tạo của các con.

63. Trong Ta có sự quyết đoán, một ý chí duy nhất, và vì thế Ta nói rõ ràng như ánh sáng ban ngày, để mọi người có thể cảm nhận Ta trong sự hiện diện, bản chất và quyền năng của Ta, để tinh thần có thể nhận ra

lý trí (cơ bản) và Lời mà Ta đã ban qua trí tuệ con người.

64. Thầy nói với các con: Con người đã xây dựng những tòa nhà và gọi chúng là nhà thờ, và tại những nơi này, dân chúng khi bước vào thì tỏ lòng kính trọng, nuôi dưỡng sự cuồng tín và sự thờ lạy thần tượng, và thờ phượng những gì chính con người đã tạo ra. Điều này trong mắt Ta là đáng ghê tởm, và vì vậy Ta đã loại bỏ khỏi các người, dân Israel, tất cả những gì các người đã biết và nghe ban đầu, để các người từ bỏ sự cuồng tín của mình.

65. Các nhà thờ của dân Israel phải được nhân loại biết đến, chúng không được đóng cửa, vì chúng phải là nơi trú ẩn cho những người yếu đuối và lạc lối, những người mệt mỏi và bệnh tật. Nhờ sự chuẩn bị của các người, nhờ sự vâng phục ý chí tối cao của Ta và việc tuân theo luật pháp của Ta, Ta sẽ chứng tỏ chính mình qua những việc làm của các môn đệ chân chính của Thần tính Ta.

66. Các con đừng lo lắng khi những kẻ giả mạo, những người lãnh đạo cộng đồng giả mạo, những “người làm việc” giả mạo xuất hiện, khi những đôi môi phạm thượng của họ nói với dân chúng và khẳng định rằng Lời Ta và Tia Sáng Phổ Quát của Ta vẫn tiếp tục là sự dạy dỗ giữa dân chúng.

67. Ta sẽ vạch trần ai là kẻ lừa dối, ai không tuân theo Luật pháp theo ý muốn của Ta, ai là kẻ chỉ thể hiện ý riêng của mình, và Ta sẽ vạch trần việc làm mà hắn đã phạm phải, cùng

với Luật pháp mà hắn đã tạo ra, và chúng sẽ bị loại bỏ và trục xuất.

68. Vì Ta sẽ giữ lại ân sủng và quyền năng thiêng liêng, và cảm dỗ sẽ bắt họ vào lưới của nó, và vì vậy, bất cứ ai tìm đến họ sẽ không cảm nhận được ân sủng của Thánh Thần Ta trong tâm hồn mình. (363, 52-56)

69. Các con phải là các tông đồ của Ta mà không cần phải rao giảng điều đó. Dù các con là các bậc thầy, các con cũng phải nói rằng các con là các môn đệ.

70. Các con không được mặc áo choàng để phân biệt mình với người khác, không được cầm sách trên tay, không được xây dựng nhà thờ.

71. Các con cũng không được có trung tâm hay nền tảng cho công việc của Ta trên đất, cũng không ai được đứng trên con người để thay thế vị trí của Ta.

72. Những người lãnh đạo mà các con đã có cho đến nay là những người cuối cùng. Lời cầu nguyện, sự thánh hóa và việc thực hành giáo lý của Ta sẽ dẫn dắt đám đông con người vào con đường ánh sáng. (246, 30-31)

73. Có công bằng chăng — Ta hỏi các môn đệ của Ta — khi các con trình bày một công trình hoàn hảo như Ta đã mặc khải cho các con trước nhân loại theo cách khiến nó bị đánh giá là sự lạc lối, hay bị xem như một trong những giáo lý và lý thuyết khác đã nảy sinh trong thời đại này như những quả của sự hỗn loạn tinh thần đang thống trị?

74. Liệu có đúng không, khi các con — những người mà Ta đã yêu

thương vô cùng và huấn luyện bằng Lời Ta để chứng ngôn của các con được trong sạch — lại trở thành nạn nhân của những sai lầm, rơi vào tay công lý trần gian, hoặc bị truy đuổi và tan tác, chỉ vì những người xung quanh coi các con là mối nguy hại?

75. Các con có nghĩ rằng giáo lý của Ta — nếu được tuân theo đúng đắn — có thể gây ra những sự việc như vậy không? Không, các môn đệ.

76. Hãy để Ta nói với các con theo cách này, vì Ta biết tại sao Ta làm điều đó. Ngày mai, khi Ta không còn nói với các con dưới hình thức này nữa, các con sẽ biết tại sao Ta đã nói với các con như vậy, và các con sẽ nói: “Thầy biết rõ chúng con sẽ mắc phải bao nhiêu điểm yếu. Không có gì thoát khỏi sự không ngoan của Ngài.” (252, 26-27)

77. Ta đang chuẩn bị cho các con cho thời kỳ mà các con sẽ không còn nghe thấy Lời Ta nữa, vì khi đó, người ta sẽ gọi các con là dân tộc không có Chúa, dân tộc không có nhà thờ, bởi vì các con sẽ không có những nhà thờ tráng lệ để thờ phượng Ta, cũng không cử hành những nghi lễ trang trọng, và cũng không tìm kiếm Ta qua những hình ảnh.

78. Nhưng Ta sẽ để lại cho các con một cuốn sách làm di chúc, đó sẽ là lá chắn bảo vệ các con trong những thử thách và là con đường mà các con phải hướng bước đi của mình. Những lời này, mà các con nghe thấy hôm nay qua người truyền đạt, ngày mai sẽ tuôn trào từ các văn bản, để các con lại được an ủi bởi

chúng và để chúng được nghe thấy bởi đám đông những người sẽ đến vào thời điểm đó. (129, 24)

79. Hiện nay, Ta để lại cho nhân loại một cuốn sách mới, một di chúc mới; Lời của Ta về “Thời Đại Thứ Ba”, tiếng nói thiêng liêng đã phán với loài người khi mở Ấn Thứ Sáu.

80. Không cần thiết phải ghi tên hay hành động của các con vào lịch sử. Trong cuốn sách này, Lời Ta sẽ như một tiếng nói vang dội và rõ ràng, mãi mãi nói với trái tim con người, và dân Ta sẽ để lại cho hậu thế dấu vết bước chân của họ trên con đường tâm linh hóa này. (102, 28-29)

81. Các nơi tụ họp, nơi Lời Ta đã được bày tỏ, đã nhân lên gấp bội, mỗi nơi trong số đó giống như một trường học của tri thức chân chính, nơi những người tạo nên các môn đệ của Ta tụ họp lại và háo hức đến để học bài học mới.

82. Nếu mỗi cộng đồng trong số đó làm chứng về tất cả những ân huệ mà họ đã nhận được từ lòng thương xót của Ta, thì việc làm chứng về những phép lạ đó sẽ không có hồi kết. Và nếu các con phải thu thập tất cả những gì Ta đã phán qua các sứ giả của Ta, từ lời đầu tiên đến lời cuối cùng, vào một cuốn sách, thì đó sẽ là một công việc mà các con không thể hoàn thành.

83. Nhưng Ta sẽ gửi đến nhân loại, qua trung gian dân Ta, một cuốn sách chứa đựng tinh hoa Lời Ta và chứng ngôn về những việc Ta đã thực hiện giữa các con. Đừng sợ nhận nhiệm vụ này, vì Ta sẽ soi sáng

các con để những giáo huấn thiết yếu được ghi chép trong cuốn sách đó. (152, 39–41)

84. Tinh hoa của Lời này chưa bao giờ thay đổi kể từ khi nó được công bố, khi Ta đã nói với các con qua Damiana Oviedo. Ý nghĩa của giáo lý Ta vẫn như cũ.

85. Nhưng bản chất của những lời đó ở đâu? Điều gì đã xảy ra với chúng? Những văn bản của những thông điệp thiêng liêng đó, những thông điệp đầu tiên trong thời kỳ này, khi Lời của Ta được truyền bá rộng rãi giữa các con, đã bị che giấu.

86. Cần phải đưa những lời dạy này ra ánh sáng để ngày mai các con có thể làm chứng về khởi đầu của sự mặc khải này. Như vậy, các con sẽ biết được ngày tháng của bài giảng đầu tiên của Ta, nội dung của nó và nội dung của bài giảng cuối cùng mà năm 1950 mang đến cho các con — năm đã được định sẵn để kết thúc thời kỳ mặc khải này. (127, 14-15)

87. Các con cần phải nói chuyện với những người che giấu Lời Ta và bóp méo những lời dạy của Ta. Hãy nói chuyện với họ một cách rõ ràng, Ta sẽ ở bên các con để các con có thể bảo vệ quan điểm của mình trước họ. Bởi vì chính những con người này là nguyên nhân khiến công trình của Ta bị chỉ trích vào ngày mai và luật pháp của Ta bị bóp méo, vì họ đã thêm vào công trình của Ta những điều không thuộc về nó. (340, 39)

88. Ta đã mang Lời này đến cho các con và cho các con nghe bằng ngôn ngữ của các con, nhưng Ta giao cho

các con nhiệm vụ sau này phải dịch nó sang các ngôn ngữ khác, để mọi người đều biết đến.

89. Bằng cách đó, các con sẽ bắt đầu xây dựng “Tháp Israel” đích thực — tháp mà về mặt tinh thần sẽ hợp nhất tất cả các dân tộc thành một, tháp mà sẽ hợp nhất tất cả mọi người trong luật pháp thiêng liêng, bất biến và vĩnh cửu mà các con đã nghe từ miệng của Chúa Giê-su khi Ngài nói với các con: “Hãy yêu thương nhau!” (34, 59-60)

Israel thuộc linh và dân tộc Do Thái

90. Ta đã gọi dân tộc mà Ta đang tập hợp xung quanh sự mặc khải mới của Ta là “Israel”, vì không ai biết rõ hơn Ta về tinh thần nào ngự trong mỗi người được kêu gọi trong “Thời đại thứ ba” này.

91. “Israel” có ý nghĩa thiêng liêng, và Ta ban cho các con tên này để các con ý thức rằng các con là một phần của dân tộc Thiên Chúa. Vì “Israel” không đại diện cho một dân tộc trên đất, mà là một thể giới của các linh hồn.

92. Tên này sẽ lại được biết đến trên đất, nhưng không còn sai lầm, với ý nghĩa thực sự của nó, đó là ý nghĩa tâm linh.

93. Các con phải biết nguồn gốc và ý nghĩa của tên gọi này; niềm tin của các con rằng các con là con cái của dân tộc đó phải là tuyệt đối, và các con phải có sự hiểu biết trọn vẹn về việc các con đã nhận được danh xưng này từ ai và vì sao, để các con có thể chống lại những cuộc tấn

công mà ngày mai các con sẽ phải hứng chịu từ những kẻ gán cho tên gọi “Israel” một ý nghĩa khác. (274, 47-50)

94. Ta muốn các con vâng lời Ta, Ta muốn các con trở thành một dân tộc mạnh mẽ nhờ đức tin và sự thánh hóa; vì cũng như Ta đã khiến các thế hệ dòng dõi Gia-cốp sinh sôi nảy nở — bất chấp những khó khăn lớn lao đã ập xuống dân tộc đó —, Ta cũng sẽ làm cho các con, những người mang hạt giống đó trong tâm hồn, kiên trì trong những cuộc đấu tranh của mình, để dân tộc các con lại sinh sôi nảy nở như các vì sao trên trời và như cát trên biển.

95. Ta đã cho các con biết rằng về mặt tinh thần, các con là một phần của dân tộc Israel đó, để các con có một sự hiểu biết toàn diện hơn về sứ mệnh của mình. Nhưng đồng thời, Ta cũng khuyên các con đừng công bố những lời tiên tri liên quan đến điều này cho đến khi nhân loại tự mình khám phá ra chúng.

96. Bởi vì trên đất này vẫn còn tồn tại dân tộc Israel, người Do Thái theo xác thịt, họ sẽ phủ nhận danh xưng này của các con và không công nhận nó, mặc dù điều này không phải là lý do chính đáng để tranh cãi.

97. Họ vẫn chưa biết gì về các con, còn các con thì biết rất nhiều về họ. Ta đã mặc khải cho các con rằng dân tộc này, đang lang thang trên đất và không có bình an trong tâm hồn, từng bước một, và mà không hay biết, đang tiến đến Đấng bị đóng đinh, Đấng mà họ sẽ nhận ra là Chúa

của mình và sẽ xin Ngài tha thứ vì sự vô ơn và lòng chai đá quá lớn của họ trước tình yêu của Ngài.

98. Thân thể Ta đã được hạ xuống khỏi thập giá, nhưng đối với những ai đã chối bỏ Ta suốt nhiều thế kỷ, Ta vẫn còn bị đóng đinh trên đó, và Ta tiếp tục chờ đợi giây phút họ tỉnh ngộ và ăn năn, để ban cho họ tất cả những gì Ta đã dành cho họ mà họ không muốn nhận. (86, 11-13)

99. Trong thời đại này, đừng giống như dân Do Thái của “Thời kỳ Thứ hai”, những người — vì bị ràng buộc bởi truyền thống, bảo thủ và cuồng tín — đã không thể ăn bánh trời mà Đấng Mê-si-a mang đến cho họ, Đấng mà họ đã chờ đợi suốt nhiều thế kỷ. Khi giờ đã đến, họ không thể nhận ra Ngài, vì sự vật chất hóa đã ngăn cản họ nhìn thấy ánh sáng của sự thật. (255, 19)

100. Từ những vùng đất và quốc gia xa xôi, các con sẽ thấy anh em mình đến với khát vọng giải phóng tinh thần. Từ Palestine xưa kia, họ cũng sẽ đổ về đây thành từng đoàn, giống như khi các chi tộc Israel băng qua sa mạc.

101. Hành trình của nó đã dài và đầy đau khổ, kể từ khi nó đuổi khỏi lòng mình Đấng đã dâng cho nó vương quốc của Ngài như một gia tài mới. Nhưng giờ đây, nó đang tiến gần đến ốc đảo, nơi nó sẽ nghỉ ngơi và suy ngẫm về Lời của Ta, để sau đó, được củng cố bởi sự hiểu biết về Luật của Ta, tiếp tục con đường dẫn nó đến sự phát triển mà nó đã quên lãng bấy lâu nay.

102. Rồi các con sẽ nghe nhiều người nói rằng dân tộc các con là Đất Hứa mới, là Giê-ru-sa-lem Mới. Tuy nhiên, các con sẽ nói với họ rằng Đất Hứa ấy nằm ở bên kia thế giới này, và để đến được đó, người ta phải thực hiện điều đó trong tinh thần, sau khi đã băng qua sa mạc lớn của những thử thách trong thời đại này. Các con cũng sẽ nói với họ rằng quốc gia này chỉ là một ốc đảo giữa sa mạc.

103. Tuy nhiên, các con phải hiểu, hỡi dân tộc, rằng ốc đảo phải mang lại bóng mát cho những người lữ hành kiệt sức, và hơn nữa, phải dâng nước trong vắt và mát lạnh của mình cho đôi môi khô khát của những ai tìm kiếm nơi nương náu ở đó.

104. Bóng mát và nước mà Ta nói với các con là gì? Đó là giáo lý của Ta, hỡi dân tộc, là sự dạy dỗ thiêng liêng của Ta về việc thực hành tình yêu. Và Ta đã đặt sự giàu có về ân sủng và phước lành này vào ai? Vào các con, hỡi dân tộc, để các con ngày càng giải phóng trái tim mình khỏi mọi sự ích kỷ và có thể trình bày nó như một tấm gương trong sáng trong mọi công việc của các con.

105. Liệu tinh thần và trái tim các con có không tràn ngập niềm vui, nếu nhờ tình yêu của các con mà dân tộc ấy, vốn bám víu vào truyền thống và đã dừng lại về mặt tinh thần, có thể được hoán cải về Giáo lý Thần linh Ba Ngôi và Đức Mẹ? Chẳng phải sẽ có niềm vui giữa các con nếu “Israel Cổ” được hoán cải

thành “Israel Mới” nhờ sự trung gian của Đức Mẹ Maria Ba Ngôi (), tức là “Israel Cổ” sẽ nhận được ân sủng nhờ “Israel Mới” sao?

106. Cho đến nay, chưa có gì thuyết phục được dân tộc Do Thái rằng họ phải từ bỏ những truyền thống cũ để đạt được sự phát triển đạo đức và tinh thần. Đó là dân tộc tin rằng mình đang tuân giữ các luật lệ của Giê-hô-va và Mô-sê, nhưng trên thực tế vẫn đang thờ lạy Con Bò Vàng của mình.

107. Thời điểm đã gần kề, khi dân tộc lầm lạc và rải rác khắp thế giới này sẽ ngừng nhìn xuống đất, và ngược mắt lên trời, tìm kiếm Đấng đã được hứa ban cho họ từ thuở ban đầu là Đấng Cứu Rỗi của họ, nhưng họ đã không nhận ra và giết chết Ngài, vì họ cho rằng Ngài là xấu xa và không tìm thấy điều gì tốt lành ở Ngài. (35, 55, 58)

108. Đừng coi việc Ta đã chọn một dân tộc trên đất này giữa các dân tộc khác là sự ưu ái: Ta yêu thương tất cả các con cái của Ta và các dân tộc mà chúng đã hình thành lên như nhau.

109. Mỗi dân tộc đều mang theo một sứ mệnh đến với thế gian, và sứ mệnh mà “Israel” mang theo là trở thành Tiên tri của Đức Chúa Trời giữa loài người, ngọn hải đăng của đức tin và con đường dẫn đến sự hoàn hảo.

110. Những lời tiên tri và mặc khải mà Ta đã ban cho các con từ thuở ban đầu chưa được giải thích đúng đắn, bởi vì thời điểm để loài người hiểu được chúng vẫn chưa đến.

111. Trước đây, “Israel” là một dân tộc trên trái đất; ngày nay, họ là những con người rải rác khắp thế giới; ngày mai, dân tộc của Đức Chúa Trời sẽ bao gồm tất cả các linh hồn, những người sẽ cùng với Cha của họ tạo thành Gia đình Thần thánh trong sự hòa hợp hoàn hảo. (221, 27-30)

Sự làm môn đệ và tâm linh

112. Hãy học cách yêu thương nhau, chúc phúc cho nhau, tha thứ cho nhau, hãy dịu dàng và yêu thương, tốt lành và cao thượng, và hãy hiểu rằng, nếu các con không làm điều này, thì những việc làm của Đấng Christ, Thầy của các con, sẽ không được phản ánh chút nào trong cuộc sống của các con.

113. Ta nói với tất cả mọi người và kêu gọi tất cả các con loại bỏ những sai lầm đã cản trở sự phát triển của các con trong suốt nhiều thế kỷ qua. (21, 22-23)

114. Đừng quên rằng nguồn gốc của các con là tình yêu của Ta. Hôm nay, trái tim các con đã bị lòng ích kỷ làm cho cứng cõi, nhưng một khi nó lại trở nên nhạy cảm với mọi cảm hứng thiêng liêng, nó sẽ cảm nhận được tình yêu dành cho những người lân cận và đồng cảm với nỗi đau của người khác như thể đó là nỗi đau của chính mình. Khi đó, các con sẽ có thể thực hiện điều răn dạy các con rằng: “Hãy yêu thương nhau.” (80, 15)

115. Thế giới này là cánh đồng thích hợp để làm việc. Trong đó có nỗi đau, bệnh tật, tội lỗi dưới mọi hình

thức, thói xấu, bất hòa, thanh niên lầm đường lạc lối, tuổi già mất phẩm giá, khoa học bị lạm dụng cho điều ác, hận thù, chiến tranh và đối trá.

116. Đây là những cánh đồng mà các con phải làm việc và gieo hạt. Nhưng nếu cuộc chiến đang chờ đợi các con giữa loài người có vẻ khổng lồ — thật sự, Ta nói với các con, dù nó lớn lao, nó cũng không thể so sánh với cuộc chiến mà các con phải bắt đầu với chính mình: cuộc chiến của linh hồn, lý trí và tinh thần chống lại những đam mê của xác thịt, sự tự ái, sự ích kỷ và sự vật chất hóa của nó. Nhưng chừng nào các con chưa chiến thắng chính mình — làm sao các con có thể chân thành nói về tình yêu, sự vâng lời, sự khiêm nhường và sự thánh hóa đối với đồng loại? (73, 18 19)

117. Đức hạnh đã bị khinh miệt và coi là điều có hại hoặc vô dụng. Giờ đây đã đến lúc các con phải hiểu rằng chỉ có đức hạnh mới mang lại sự cứu rỗi cho các con, cho các con cảm nhận được bình an và tràn đầy sự mãn nguyện. Nhưng đức hạnh vẫn phải chịu nhiều trở ngại và áp bức trước khi có thể đi vào mọi trái tim.

118. Những người lính bảo vệ nó phải chiến đấu với nỗ lực lớn lao và đức tin vững chắc. Những người lính của điều thiện, của tình yêu thương tích cực và của hòa bình đâu rồi? Các con có tin rằng mình là những người đó không?

119. Các con hãy tự kiểm điểm trong lòng và trả lời Ta rằng các con

không phải là những người đó. Nhưng Ta nói với các con rằng, với thiện chí, tất cả các con đều có thể trở thành những người lính đó. Các con nghĩ Ta đã đến với các con để làm gì? (64, 16)

120. Hãy yêu thương, hãy nói khi cần thiết — hãy im lặng khi thích hợp, đừng nói với ai rằng các con là những người được Ta chọn. Hãy tránh sự nịnh hót và đừng công khai những việc thiện mà các con làm. Hãy hành động trong thầm lặng và chứng thực sự thật của giáo lý Ta bằng những việc làm yêu thương của các con.

121. Yêu thương là sứ mệnh của các con. Hãy yêu thương, vì như vậy các con sẽ rửa sạch những vết nhơ của mình, cả trong cuộc đời hiện tại lẫn những kiếp trước. (113, 58-59)

122. Hãy từ chối sự nịnh hót, vì nó là một vũ khí sẽ phá hủy những tình cảm cao quý của các con. Nó là một thanh gươm có thể giết chết đức tin mà Ta đã thắp lên trong lòng các con.

123. Làm sao các con có thể để cho con người phá hủy bàn thờ mà các con có trong sâu thẳm bản thể của mình? (106, 47-48)

124. Đừng nhầm lẫn sự khiêm nhường với sự tồi tàn của trang phục. Cũng đừng tin rằng người nào mang trong mình cảm giác tự ti và vì lý do đó mà buộc phải phục vụ người khác và cúi đầu trước họ là người khiêm nhường. Ta nói với các con, sự khiêm nhường đích thực nằm ở người tuy có thể nhận thức được giá trị của bản thân và biết

mình sở hữu một số tri thức, nhưng vẫn sẵn lòng hạ mình trước người khác và vui vẻ chia sẻ những gì mình có với họ.

125. Các con cảm thấy biết ơn biết bao khi chứng kiến một người được mọi người kính trọng thể hiện tình cảm, sự thấu hiểu và sự khiêm tốn đối với các con. Các con cũng có thể truyền tải cảm giác đó cho những người ở dưới các con hoặc cảm thấy như vậy.

126. Hãy biết hạ mình, biết giơ tay ra mà không cảm thấy mình cao hơn, hãy học cách thấu hiểu. Ta nói với các con rằng, trong những trường hợp này, không chỉ người nhận được sự thể hiện tình cảm, sự giúp đỡ hay sự an ủi mới được hạnh phúc, mà cả người cho đi cũng vậy, vì người ấy biết rằng có Đấng ở trên cao đã ban cho chính mình những bằng chứng về tình yêu và sự khiêm nhường, và Đấng ấy chính là Thiên Chúa và Chúa của người ấy. (101, 60, 62)

127. Hãy sống trong sạch, khiêm nhường, đơn sơ. Hãy thực hiện mọi điều công bằng trong lĩnh vực con người, cũng như mọi điều liên quan đến linh hồn các con. Hãy loại bỏ khỏi cuộc sống những điều thừa thãi, giả tạo, có hại, và thay vào đó, hãy tìm niềm vui trong mọi điều tốt lành có trong cuộc sống của các con. (131, 51)

128. Đừng xem ai là kẻ thù, hãy xem tất cả mọi người là anh chị em của mình, đó là sứ mệnh của các con. Nếu các con kiên trì làm điều đó cho đến cùng, công lý và tình yêu

sẽ chiến thắng trên trái đất, và điều này sẽ mang lại cho các con sự bình an và an toàn mà các con hằng mong mỏi. (123, 65)

129. Hãy giải phóng trái tim các con, để nó bắt đầu cảm thông với nỗi đau của người khác. Đừng để nó chỉ bận rộn và cố gắng cảm nhận những điều liên quan đến bản thân các con. Đừng thờ ơ trước những thử thách mà nhân loại đang trải qua.

130. Khi nào tình yêu của các con sẽ đủ lớn để bao trùm nhiều người đồng loại, để yêu thương họ như các con yêu thương những người mang dòng máu của các con và là thịt da của các con?

131. Nếu các con biết rằng các con là anh em chị em về linh hồn hơn là về thân xác, thì nhiều người sẽ không tin. Nhưng Ta nói với các con: Chắc chắn các con là anh em chị em về linh hồn hơn là về thân xác, vì linh hồn thuộc về cõi vĩnh hằng, trong khi thân xác là tạm bợ.

132. Vậy hãy suy ngẫm về sự thật rằng các gia đình trên trần gian này hôm nay được hình thành và ngày mai lại tan rã, trong khi gia đình thiêng liêng tồn tại mãi mãi. (290, 39-41)

133. Các con, những ai đang nghe những lời này, có nghĩ rằng Ta có thể gieo vào lòng các con sự ghét bỏ hay ác ý đối với những người đồng loại của các con, những người theo các giáo phái khác không? Không bao giờ, các môn đệ, chính các con là những người phải bắt đầu làm gương về tình huynh đệ và hòa hợp,

bằng cách nhìn và yêu thương tất cả mọi người với cùng một tình cảm mà các con dành cho những người chia sẻ cách suy nghĩ của các con. (297, 49)

134. Ta biết, càng hiểu biết nhiều, tình yêu của các con dành cho Ta càng lớn. Khi Ta nói với các con: “Hãy yêu Ta” — các con có biết Ta muốn nói gì không? Hãy yêu sự thật, yêu điều thiện, yêu ánh sáng, yêu thương lẫn nhau, yêu cuộc sống chân thật. (297, 57-58)

135. Hãy biết rằng, các môn đệ, mục tiêu của cuộc chiến đấu của các con là trạng thái tâm hồn mà nỗi đau không còn chạm tới được nữa, và mục tiêu này đạt được nhờ công đức, cuộc chiến đấu, thử thách, hy sinh và từ bỏ.

136. Hãy chú ý đến những trường hợp kiên nhẫn, đức tin, khiêm nhường và cam chịu mà các con đôi khi phát hiện ở một số người đồng loại. Đó là những linh hồn do Ta sai đến để làm gương về đức hạnh giữa loài người. Nhìn bề ngoài, số phận của những tạo vật này thật đáng buồn, nhưng trong đức tin của họ, họ biết rằng họ đã đến để hoàn thành một sứ mệnh.

137. Các con đã nhận được những tấm gương vĩ đại của các sứ giả và môn đệ của Ta trong lịch sử của các con — những cái tên mà các con đã biết; nhưng đừng vì thế mà coi thường những tấm gương nhỏ bé mà các con gặp trên con đường đời của mình. (298, 30-32)

138. Đừng nghĩ rằng chỉ trong lòng dân tộc Israel mới có các nhà tiên

tri, những người mở đường và các linh hồn ánh sáng. Ta cũng đã sai một số trong số họ đến các dân tộc khác, nhưng con người đã coi họ là các vị thần chứ không phải là những sứ giả, và đã tạo ra các tôn giáo và các giáo phái từ những giáo lý của họ. (135, 15)

139. Hỡi các môn đệ, hãy luôn nhìn thấy trước tiên “cái đà” trong mắt mình, để có quyền nhìn thấy “cái dằm” trong mắt anh em mình.

140. Qua đó, Ta muốn nói với các con rằng các con không nên dùng giáo lý của Ta để lên án hành vi của đồng loại trong các giáo phái khác nhau của họ.

141. Thật vậy, Ta nói với các con, trên tất cả những con đường đó, có những trái tim đang tìm kiếm Ta qua một cuộc sống cao thượng và đầy hy sinh.

142. Tuy nhiên, các môn đệ vẫn cứ hỏi Ta tại sao Ta lại cho phép sự khác biệt trong các quan điểm thế giới, những quan điểm đôi khi mâu thuẫn, tạo ra sự khác biệt và gây ra sự thù địch giữa con người với nhau.

143. Về điều này, Thầy nói với các con: Điều đó được cho phép bởi vì không có hai linh hồn nào có cùng một sự hiểu biết, cùng một ánh sáng, cùng một đức tin, và bởi vì các con còn được ban cho tự do ý chí để chọn con đường của mình. Các con chưa bao giờ bị ép buộc phải đi theo con đường của Luật pháp, mà chỉ được mời gọi, nhờ đó các con vẫn giữ được tự do để kiếm được những

công đức thực sự trong khát vọng tìm kiếm sự thật. (297, 23-24)

144. Ta muốn các con học cách không vội vàng trong các phán đoán của mình, cũng không để ấn tượng ban đầu chi phối mình một cách vội vàng.

145. Ta cho các con lời khuyên này để khi các con giải thích Lời Ta, và ngay cả khi các con phải phán xét các giáo lý, tôn giáo, triết học, các giáo phái, các mặc khải tâm linh hay các khoa học, các con nhận ra rằng những gì các con biết không phải là tất cả những gì tồn tại, và rằng sự thật mà các con biết chỉ là một phần rất nhỏ của sự thật tuyệt đối, vốn được mặc khải ở đây theo một cách nào đó, nhưng có thể được mặc khải theo nhiều cách khác mà các con chưa biết. (266, 33)

146. Hãy tôn trọng niềm tin tôn giáo của đồng loại, và khi các con bước vào nhà thờ của họ, hãy cởi mũ ra trong sự thành kính chân thành, vì các con biết rằng Ta hiện diện trong mọi thánh lễ.

147. Đừng từ bỏ thế gian để theo Ta, và cũng đừng tách rời khỏi Ta với lý do rằng các con có nghĩa vụ trong thế gian. Hãy học cách hòa quyện cả hai luật thành một. (51, 53)

148. Ta chẳng phải đang ban phước cho toàn thể nhân loại, không thiên vị ai sao? Cả những người tốt lành và hiền lành lẫn những kẻ kiêu ngạo và tội phạm đều được bao bọc bởi “chiếc áo choàng” của phước lành ấy. Tại sao các con không lấy Ta làm gương? Phải chăng các con cảm

thấy ghê tởm trước những hành động của người khác?

149. Đừng quên rằng các con là một phần của nhân loại, rằng các con phải yêu thương và tha thứ cho họ, nhưng đừng từ chối họ, vì điều đó sẽ giống như các con cảm thấy ghê tởm chính bản thân mình. Tất cả những gì các con thấy ở người lân cận, các con cũng có ở mức độ cao hay thấp.

150. Vì vậy, Ta muốn các con học cách thấu hiểu nội tâm của mình, để các con nhận biết khuôn mặt tâm hồn và đạo đức của mình. Như vậy, các con sẽ biết cách đánh giá chính mình và có quyền nhìn nhận người khác.

151. Đừng tìm kiếm lỗi lầm ở những người xung quanh; những lỗi lầm mà các con có đã là đủ rồi. (286, 41-42)

152. Các con có tin rằng các con đã tuân giữ điều răn của Ta là yêu thương lẫn nhau, khi các con giới hạn tình yêu của mình một cách ích kỷ chỉ trong gia đình mình không? Các cộng đồng tôn giáo có tin rằng họ đang tuân giữ điều răn tối cao đó, khi họ chỉ công nhận các tín đồ của mình và từ chối những người thuộc một giáo phái khác không?

153. Các dân tộc lớn trên thế giới, những kẻ khoe khoang về văn minh và tiến bộ — liệu họ có thể khẳng định rằng họ đã đạt được tiến bộ về mặt tinh thần và tuân theo lời dạy của Chúa Giê-su, khi tất cả nỗ lực của họ chỉ nhằm chuẩn bị cho một cuộc chiến huynh đệ tương tàn?

154. Ôi các con người, các con chưa bao giờ biết trân trọng giá trị của Lời Ta, cũng chưa bao giờ muốn ngồi vào bàn tiệc của Chúa, vì nó dường như quá khiêm tốn đối với các con! Tuy nhiên, bàn tiệc của Ta vẫn tiếp tục chờ đón các con với bánh và rượu của sự sống cho linh hồn các con. (98, 50-51)

155. Đừng coi công việc của Ta là gánh nặng và đừng nói rằng việc thực hiện nhiệm vụ cao đẹp là yêu mến Cha và đồng loại là điều nặng nề đối với linh hồn các con. Điều thực sự nặng nề là thập giá của những điều xấu xa của chính các con và của người khác, vì những điều đó mà các con phải khóc, phải đổ máu và thậm chí phải chết. Sự vô ơn, sự thiếu hiểu biết, sự ích kỷ và sự vu khống sẽ đè nặng lên các con như một gánh nặng nếu các con dung túng cho chúng.

156. Đối với người cứng đầu, việc tuân giữ luật của Ta có thể dường như khắc nghiệt và nặng nề, vì luật ấy là hoàn hảo và không dung túng cho sự xấu xa hay dối trá. Tuy nhiên, đối với người vâng lời, luật ấy là lá chắn bảo vệ, là chỗ dựa và là sự cứu rỗi của họ. (6, 16-17)

157. Ta cũng nói với các con: Con người phải tin tưởng lẫn nhau, phải có niềm tin và sự tin cậy lẫn nhau, vì các con phải nhận ra rằng tất cả các con trên trái đất đều cần nhau.

158. Đừng nghĩ rằng Ta hài lòng khi các con nói rằng các con tin vào Ta, trong khi Ta biết rằng các con nghi ngờ cả thế giới. Vì điều Ta mong đợi ở các con là: các con hãy yêu mến

Ta qua tình yêu mà các con dành cho người lân cận, và tha thứ cho những ai xúc phạm các con; hãy yêu thương và giúp đỡ những người nghèo nhất, thấp kém nhất hay yếu đuối nhất, yêu thương đồng loại một cách không phân biệt, và để sự vô tư và chân thật tốt cùng chi phối mọi việc làm của các con.

159. Hãy học hỏi nơi Ta, vì Ta chưa bao giờ nghi ngờ các con, Ta tin vào sự cứu rỗi của các con và tin tưởng rằng các con sẽ tự vực dậy để đạt được cuộc sống chân thật. (167, 5-7)

160. Hãy yêu thương Cha các con, hãy thương xót những người lân cận, hãy tách biệt khỏi mọi điều có hại cho cuộc sống con người hay cho linh hồn các con. Đó là điều giáo lý của Ta dạy các con. Các con thấy khó khăn và điều không thể ở đâu?

161. Không, dân tộc yêu dấu, việc tuân theo Lời Ta không phải là điều không thể: không phải điều đó là khó khăn, mà là sự cải thiện, đổi mới và thánh hóa của các con, bởi vì các con thiếu những cảm xúc cao thượng và những khát vọng cao cả. Nhưng vì Ta biết rằng mọi nghi ngờ, sự thiếu hiểu biết và sự do dự của các con đều phải biến mất, nên Ta sẽ tiếp tục dạy dỗ các con, vì đối với Ta, không có gì là không thể. Ta có thể biến đá thành bánh mì sự sống vĩnh cửu và làm cho nước trong vắt tuôn trào từ đá. (149, 63-64)

162. Ta nhắc nhở các con về Luật pháp — Luật pháp không thể bị xóa bỏ khỏi tâm trí các con, cũng không thể bị lãng quên trong lòng các con,

và không được phép bị nghi ngờ, bởi vì nó được ban hành bởi Trí tuệ Khôn ngoan, Trí tuệ Vạn vật, để mỗi con người đều có được Ánh sáng bên trong, dẫn dắt họ trên con đường đến với Thiên Chúa.

163. Cần phải có sự hiểu biết sâu sắc về Luật pháp, để mọi hành động trong cuộc sống đều dựa trên sự thật và công lý. Nếu không hiểu biết về Luật pháp, các con chắc chắn sẽ phạm nhiều sai lầm. Nhưng Ta hỏi các con: Lễ nào Thần Khí của các con chưa bao giờ dẫn các con đến ánh sáng của sự hiểu biết? Thật vậy, Ta nói với các con, Thần Khí chưa bao giờ lừa dối hay thờ ơ. Chính trái tim các con, cũng chính lý trí các con, đã từ chối ánh sáng bên trong, bị mê hoặc bởi ánh hào quang của ánh sáng bên ngoài, tức là kiến thức của thế gian. (306, 13-14)

164. Hôm nay, khi Ta giải thích chi tiết về giáo huấn của Ta, Ta phải làm cho các con hiểu rằng mọi điều các con làm ngoài các luật lệ chi phối linh hồn hay thân xác đều gây hại cho cả hai.

165. Lương tâm, trực giác và sự nhận thức là những người dẫn đường, sẽ chỉ cho các con con đường an toàn và giúp các con tránh được những vấp ngã. Những ánh sáng này thuộc về tinh thần, nhưng cần phải làm cho chúng tỏa sáng. Khi sự sáng suốt ấy đã hiện diện trong mỗi người các con, các con sẽ kêu lên: “Lạy Cha, Hạt giống cứu rỗi của Ngài đã nảy mầm trong bản thể con, và Lời Ngài cuối cùng đã nở hoa trong cuộc đời con.” (256, 37-38)

166. Ta đã đến để ban cho linh hồn các con sự vĩ đại — một sự vĩ đại dựa trên việc tuân giữ Luật của Ta, tức là Tình Yêu của Ta. Nhưng các con phải chứng tỏ mình xứng đáng với sự vĩ đại đó bằng cách hoàn thành sứ mệnh của mình trong việc theo chân Thầy của các con. (343, 29)

167. Ta sẽ luôn nói với các con: Hãy tận dụng những niềm vui mà thế giới này có thể mang lại cho các con, nhưng hãy tận hưởng chúng trong khuôn khổ luật pháp của Ta, và các con sẽ trở nên hoàn hảo.

168. Các con luôn nghe thấy tiếng trách móc của lương tâm, đó là vì các con chưa hòa hợp thân xác và linh hồn với luật pháp mà Ta đã ban cho.

169. Thường thì các con tiếp tục phạm tội vì các con tin rằng các con sẽ không được tha thứ. Đây là một quan niệm sai lầm, vì trái tim Ta là một cánh cửa luôn rộng mở cho những ai ăn năn.

170. Chẳng lẽ trong lòng các con không còn chút hy vọng nào khích lệ các con trông đợi một tương lai tươi sáng hơn sao? Đừng để nỗi u sầu và tuyệt vọng bao trùm các con. Hãy nghĩ đến tình yêu của Ta, luôn ở bên các con. Hãy tìm câu trả lời cho những nghi ngờ của các con nơi Ta, và các con sẽ sớm cảm thấy được soi sáng bởi một sự mặc khải mới. Ánh sáng của đức tin và hy vọng sẽ chiếu sáng sâu thẳm trong tâm hồn các con. Khi đó, các con sẽ trở thành lá chắn bảo vệ cho những người yếu đuối. (155, 50-53)

171. Hãy luôn tỉnh thức về mặt tinh thần để các con có thể tha thứ từ tận đáy lòng cho những ai đã làm tổn thương các con. Hãy suy ngẫm trước rằng, ai làm tổn thương người khác chỉ vì họ thiếu ánh sáng tinh thần; nhưng Ta nói với các con rằng, sự tha thứ là điều duy nhất có thể mang ánh sáng đến những trái tim đó. Oán hận hay báo thù chỉ làm tăng thêm bóng tối và mang lại đau khổ. (99, 53)

172. Lương tâm của các con, vốn đòi hỏi và mong đợi các con thực hiện những việc làm hoàn hảo, sẽ không để các con được yên ổn cho đến khi các con ban cho đồng loại sự tha thứ chân thật.

173. Tại sao các con lại phải ghét những người xúc phạm các con, nếu họ chỉ là những bậc thang để các con đến với Ta? Nếu các con tha thứ, các con sẽ tích lũy công đức, và khi các con ở trong Nước Trời, các con sẽ nhận ra những người trên đất đã giúp đỡ các con trong hành trình thăng tiến tinh thần. Rồi các con sẽ cầu xin Cha để họ cũng tìm được phương tiện để cứu rỗi mình và đến với Chúa của họ, và lời cầu thay của các con sẽ giúp họ đạt được ân sủng này. (44, 44-45)

174. Đừng quay lưng lại với những ai trong cơn tuyệt vọng mà phỉ báng Ta hay phỉ báng các con. Ta ban cho các con một giọt dầu thơm của Ta vì họ.

175. Hãy sẵn sàng tha thứ cho bất cứ ai làm tổn thương những người thân yêu nhất của các con. Thật vậy, Ta nói với các con, mỗi lần các con

tha thứ một cách chân thành và thật lòng trong những thử thách này, đó sẽ là một bậc thang nữa mà các con đạt được trên con đường phát triển tâm linh của mình.

176. Vậy các con có cảm thấy oán hận và từ chối tha thứ cho những ai giúp các con đến gần Ta hơn không? Các con có từ bỏ niềm vui tinh thần khi lấy Ta làm gương mẫu, và để cho bạo lực làm mờ trí óc các con, nhằm trả đũa từng đòn đánh không?

177. Thật vậy, Ta nói với các con, nhân loại này vẫn chưa biết đến sức mạnh của sự tha thứ và những phép lạ mà nó mang lại. Một khi họ tin vào Lời Ta, họ sẽ tự mình nhận ra sự thật này. (111, 64-67)

178. Hỡi dân tộc yêu dấu: Hãy hiệp nhất với anh em các con, để khi các con đối thoại với Ta, nhờ tình yêu mà Ta đã truyền cảm hứng cho các con, các con sẽ tha thứ ngay cả những sự xúc phạm nặng nề nhất. Tại sao các con lại không tha thứ cho người không biết mình đang làm gì? Người ấy không biết vì không nhận ra rằng chính mình đang gây ra điều ác đó cho bản thân. (359, 25)

179. Hãy tha thứ bao nhiêu lần các con bị xúc phạm. Đừng để ý đến số lần các con phải tha thứ. Số mệnh của các con cao cả đến mức các con không được vướng vào những cạm bẫy trên con đường này; vì phía trước còn có những nhiệm vụ rất lớn đang chờ đợi các con.

180. Linh hồn các con phải luôn sẵn sàng để yêu thương, thấu hiểu và làm điều thiện, để các con có thể

thăng hoa lên những cấp độ cao hơn.

181. Giống như trong quá khứ, nhiều anh chị em của các con đã ghi lại những trang đẹp để vào Sách Vĩnh Cửu của Thần Linh bằng những việc làm của mình, các con hãy tiếp nối lịch sử đó, làm gương và mang lại niềm vui cho các thế hệ mới sẽ đến với trái đất. (322, 52)

182. Hãy gìn giữ hòa bình, yêu thương hòa bình và truyền bá hòa bình khắp nơi, vì nhân loại đang rất cần hòa bình!

183. Đừng để những biến cố của cuộc đời làm các con xao xuyến, để các con luôn mạnh mẽ và sẵn sàng chia sẻ những gì các con có.

184. Hòa bình đó, vốn là di sản của mỗi linh hồn, đã biến mất trong thời đại này và nhường chỗ cho chiến tranh, hành hạ các quốc gia, phá hủy các thể chế và hủy hoại các linh hồn.

185. Nguyên nhân là vì cái ác đã chiếm lĩnh trái tim con người. Hận thù, tham vọng vô độ, lòng tham vô độ đang lan rộng và gây ra thiệt hại. Nhưng sự thống trị của chúng sẽ chỉ còn rất ngắn ngủi.

186. Để mang lại niềm vui và sự an ủi cho các con, Ta thông báo với các con rằng sự giải thoát của các con đã gần kề, rằng nhiều người đang nỗ lực vì mục tiêu này, những người khao khát được hít thở trong bầu không khí của tình huynh đệ, sự trong sạch và sức khỏe. (335, 18)

187. Các con phải thực hành lòng bác ái tích cực trên suốt con đường đời của mình; đó là nhiệm vụ của

các con. Các con sở hữu nhiều tài năng để cung cấp sự giúp đỡ vô tư theo nhiều cách khác nhau. Nếu các con biết chuẩn bị, các con sẽ thực hiện được những điều mà các con gọi là không thể.

188. Việc làm từ thiện mà các con thực hiện bằng một đồng tiền — mặc dù đó cũng là việc làm từ thiện — nhưng sẽ là việc làm ít cao quý hơn.

189. Các con phải mang tình yêu, sự tha thứ và hòa bình đến trái tim của đồng loại.

190. Ta không muốn có thêm những người Pha-ri-si và những kẻ đạo đức giả được bảo vệ bởi luật pháp của Ta nữa. Ta muốn có những môn đệ cảm nhận được nỗi đau của đồng loại. Ta sẽ tha thứ cho tất cả những ai ăn năn hối cải, bất kể họ thuộc giáo phái hay nhà thờ nào, và sẽ chỉ cho họ con đường chân chính một cách rõ ràng. (10, 104-107)

191. Hãy nghe Ta: Hãy khiêm nhường trên thế gian và gieo điều thiện trên đó, để các con gặt hái thành quả của nó trên trời. Nếu các con không thích có người làm chứng khi các con làm điều ác — tại sao các con lại thấy vui khi có người làm chứng khi các con làm việc thiện? Các con có thể tự hào về điều gì, khi các con chỉ làm tròn bốn phận của mình?

192. Hãy hiểu rằng những lời khen ngợi gây hại cho linh hồn các con, vì các con vẫn còn non nớt và mang tính người.

193. Tại sao ngay sau khi làm một việc thiện, các con lại mong đợi Cha

các con ban thưởng cho các con? Ai nghĩ như vậy thì không hành động vô tư, và do đó, lòng từ thiện của người ấy là sai lầm, và tình yêu của người ấy còn xa mới là chân thật.

194. Hãy để thế gian thấy rằng các con làm việc thiện, nhưng không phải với ý định nhận vinh quang, mà chỉ để làm gương tốt và truyền dạy, đồng thời làm chứng cho sự thật của Ta. (139, 56-58)

195. Khi linh hồn các con đến “Thung lũng Tâm linh” để trình bày về thời gian lưu lại và những việc làm của mình trên đất, thì điều Ta hỏi các con nhiều nhất sẽ là tất cả những gì các con đã cầu xin và làm vì lợi ích của đồng loại. Lúc đó, các con sẽ nhớ lại những lời Ta đã nói vào ngày hôm nay. (36, 17)

196. Trong “Thời Đại Thứ Hai”, nhân loại đã trao cho Ta một cây thập tự bằng gỗ, mà qua đó con người đã kết án Ta phải chịu khổ nạn. Nhưng trên tâm hồn Ta, Ta đã mang một cây thập tự khác, nặng nề và đầm máu hơn: đó là cây thập tự của những khiếm khuyết và sự vô ơn của các con.

197. Các con có khả năng vác trên vai một cây thập giá của tình yêu và sự hy sinh vì những người lân cận để đến với Ta không? Hãy xem, Ta đã sai các con xuống trần gian vì điều đó; vì thế, sự trở về của các con sẽ diễn ra khi các con bước đến trước mặt Ta với sứ mệnh đã hoàn thành. Cây thập giá này sẽ là chìa khóa mở ra cánh cửa Nước Trời đã hứa cho các con. (67, 17-18)

198. Ta không đòi hỏi các con phải bỏ lại tất cả phía sau, như Ta đã đòi hỏi những người theo Ta trong “Thời kỳ Thứ hai”. Trong số họ, có người bỏ cha mẹ, có người bỏ vợ; họ bỏ nhà cửa, bờ biển, thuyền đánh cá và lưới — họ bỏ lại tất cả những thứ đó để theo Chúa Giêsu. Ta cũng không nói với các con rằng trong thời đại này, các con phải đổ máu. (80, 13)

199. Hãy hiểu rằng các con phải thay đổi cả về tâm hồn lẫn thể xác, rằng nhiều phong tục và truyền thống của các con — di sản của tổ tiên — phải biến mất khỏi cuộc sống các con để nhường chỗ cho sự thăng hoa tâm linh. (63, 15)

200. Hiện tại, không phải tất cả các con đều hiểu “sự thiêng liêng hóa” có nghĩa là gì, cũng như không hiểu tại sao Ta lại kêu gọi các con đạt được sự thăng hoa nội tâm này. Làm sao các con có thể sẵn lòng và vâng lời các điều răn của Ta, nếu các con còn chưa hiểu rõ Ta đang kêu gọi các con làm gì?

201. Nhưng một số người hiểu được lý tưởng mà Thầy truyền cảm hứng cho các môn đệ, và những người này sẽ vội vàng làm theo những chỉ dẫn của Thầy. (261, 38)

202. Nếu các con thực sự khao khát trở thành bậc thầy trong sự thiêng liêng hóa, các con phải kiên trì, nhẫn nại, ham học hỏi và chú tâm, vì khi đó các con sẽ có cơ hội thu hoạch dần dần thành quả của công việc mình trên con đường đi, nhờ đó các con sẽ tích lũy được kinh nghiệm,

đó chính là ánh sáng, là sự hiểu biết về cuộc sống chân thật. (172, 9)

203. Ta mang đến một bài học mới, qua đó các con sẽ học cách sống thiêng liêng trên trần gian, đó là cuộc sống chân thật mà Đức Chúa Trời đã định sẵn cho loài người.

204. Ta đã nói với các con rằng “tinh thần hóa” không có nghĩa là sự sùng bái mù quáng, cuồng tín tôn giáo hay các thực hành siêu nhiên. Thần thánh hóa có nghĩa là sự hài hòa giữa linh hồn và thể xác, tuân theo các luật lệ thiêng liêng và nhân loại, sự giản dị và trong sạch trong cuộc sống, niềm tin tuyệt đối và sâu sắc vào Cha, sự tin tưởng và niềm vui khi phục vụ Đức Chúa Trời trong người lân cận, những lý tưởng về sự hoàn thiện đạo đức và linh hồn. (279, 65-66)

205. Các con tự hỏi ý nghĩa của “bảy bậc thang lên trời” là gì, và Thầy các con nói với các con một cách dứt khoát: Con số Bảy tượng trưng cho sự thiêng liêng, đó chính là sự thiêng liêng mà Ta muốn thấy nơi dân tộc Israel được Ta chọn.

206. Các con phải đến với Ta bằng tất cả các đức tính và khả năng đã phát triển của mình. Trên bậc thang thứ bảy hay giai đoạn thứ bảy của sự phát triển, các con sẽ đến với Ta tại và thấy rằng thiên đàng đang mở rộng cánh cửa để đón nhận các con. (340, 6)

207. Trước hết, hãy hiểu rằng, chừng nào con người chưa đạt đến sự thiêng liêng hoàn toàn, họ sẽ cần những nhà thờ vật chất và sẽ đặt trước mắt mình những tác phẩm

điều khắc hoặc hình ảnh nhằm giúp họ cảm nhận được sự hiện diện của Ta.

208. Các con có thể đo lường mức độ thiêng liêng hay vật chất của con người qua cách họ thờ phượng. Người vật chất tìm kiếm Ta trong những vật chất trần gian, và nếu không thấy Ta theo ý muốn của mình, họ sẽ miêu tả Ta theo cách nào đó để có cảm giác rằng Ta đang ở trước mặt họ.

209. Ai hiểu Ta là Thần Linh thì cảm nhận Ta trong chính mình, bên ngoài mình và trong mọi thứ xung quanh mình, vì họ đã trở thành đền thờ của chính Ta. (125, 49-51)

210. Hãy dâng lên Ta sự tôn kính thiêng liêng và đừng giống như những kẻ xây dựng nhà thờ và bàn thờ phủ đầy vàng và đá quý, như những kẻ thực hiện những cuộc hành hương dài ngày, tự hành xác bằng những hình phạt tàn bạo và đau đớn, quỳ gối trong những lời cầu nguyện suông và những chuỗi kinh, nhưng vẫn chưa thể trao trái tim mình cho Ta. Ta đã khuyên nhủ các con qua lương tâm, và vì thế Ta nói với các con: Ai nói và khoe khoang về những gì mình đã làm, thì không có công đức nào trước mặt Cha Thiên Thượng cả. (115, 9)

211. Để tuân giữ luật của Ta, các con phải cầu nguyện, luôn hướng tâm hồn về Cha các con.

212. Ta đã thấy rằng để cầu nguyện, các con thường tìm đến sự cô độc và sự tĩnh lặng, và các con làm đúng khi tìm kiếm sự soi sáng qua lời cầu nguyện hoặc khi muốn

tạ ơn Ta. Nhưng Ta cũng nói với các con rằng các con phải cầu nguyện trong bất kỳ hoàn cảnh nào các con đang ở, để trong những khoảnh khắc khó khăn nhất của cuộc đời, các con biết kêu cầu sự giúp đỡ của Ta mà không mất đi sự bình tĩnh, sự tự chủ, niềm tin vào sự hiện diện của Ta và lòng tin tưởng vào chính mình. (40, 34-35)

213. Hãy kể cho Ta nghe những đau khổ của các con trong sự tĩnh lặng, hãy giao phó những khát khao của các con cho Ta. Dù Ta biết tất cả, Ta muốn các con dần dần học cách diễn đạt lời cầu nguyện của chính mình, cho đến khi các con sẵn sàng thực hành sự đối thoại trọn vẹn giữa tâm hồn các con với Cha. (110, 31)

214. Các con đã nhận thức được tác dụng của lời cầu nguyện và đã hiểu được sức mạnh vô biên vốn có trong đó khi các con dâng lên — cả để xua tan nỗi đau tinh thần lẫn để xin giải quyết một hoàn cảnh khó khăn về vật chất.

215. Hãy nhớ rằng, nhiều khi chỉ cần thoát lên từ “Cha” là đủ để làm rung động cả con người các con và mang lại cho trái tim các con cảm giác được tràn ngập sự an ủi mà tình yêu của Ngài ban tặng.

216. Hãy biết rằng mỗi khi trái tim các con gọi Ta với tất cả sự chân thành, Thần Khí của Ta cũng rung động vì niềm vui.

217. Khi các con gọi Ta là “Cha”, khi danh xưng ấy tuôn trào từ sâu thẳm lòng các con, tiếng nói của các con sẽ được nghe thấy trên trời, và các

con sẽ khám phá ra một bí mật nào đó của Trí Tuệ Thần Thánh. (166, 49-51)

218. Các con cần phải học cách cầu xin, chờ đợi và đón nhận, và đừng bao giờ quên truyền lại những gì Ta ban cho các con, đó chính là công đức lớn nhất. Hãy cầu nguyện cho những người ngày ngày hy sinh trong chiến tranh. Ta sẽ ban cho những ai cầu nguyện với trái tim trong sạch rằng, trước năm 1950, mọi người đã hy sinh trong chiến tranh sẽ được phục sinh về mặt tinh thần trong ánh sáng. (84, 53)

219. Hôm nay các con vẫn còn là học trò và chưa phải lúc nào cũng có thể hiểu bài học của Ta. Nhưng trước hết, hãy nói chuyện với Chúa bằng trái tim, bằng suy nghĩ của các con, và Ngài sẽ đáp lại trong sâu thẳm bản thể các con. Thông điệp của Ngài, sẽ vang lên trong tâm hồn các con, sẽ là một giọng nói rõ ràng, khôn ngoan và đầy yêu thương, mà các con sẽ dần dần khám phá ra và sau này sẽ quen thuộc với nó. (205, 47)

220. Đừng ngạc nhiên, cũng đừng phẫn nộ khi Ta nói với các con rằng tất cả sự huy hoàng, quyền lực và sự xa hoa của các cộng đồng tôn giáo của các con phải biến mất, và rằng — khi điều đó xảy ra — bàn tiệc tinh thần đã được dọn sẵn, nơi những đám đông con người khao khát tình yêu và sự thật sẽ được nuôi dưỡng.

221. Nhiều người — khi nghe những lời này — sẽ phủ nhận rằng đó là lời của Ta. Nhưng rồi Ta sẽ hỏi họ tại sao họ lại phẫn nộ và họ thực

sự đang bảo vệ điều gì? Cuộc sống của họ ư? Ta đang bảo vệ điều đó. Luật pháp của Ta ư? Ta cũng đang canh giữ điều đó.

222. Đừng sợ hãi, vì không ai sẽ chết vì bảo vệ sự nghiệp của Ta; chỉ có cái ác mới chết, vì cái thiện, sự thật và công lý sẽ tồn tại mãi mãi. (125, 54-56)

223. Các con có cho rằng thật khó tin khi thế giới khoa học và vật chất này lại một lần nữa cảm thấy khao khát hướng về tinh thần không? Ta nói với các con rằng không có gì là khó tin, vì quyền năng của Ta là vô hạn. Sự thăng hoa nội tâm, đức tin, ánh sáng và điều thiện là nhu cầu cấp thiết hơn đối với linh hồn so với việc ăn, uống và ngủ đối với thân xác các con.

224. Dù những ân tứ, khả năng và phẩm chất của tinh thần đã ngủ yên trong một thời gian dài, chúng sẽ thức tỉnh khi Ta kêu gọi và khiến sự thiêng liêng trở lại với loài người cùng với tất cả những phép lạ và sự mặc khải của nó, những điều này sẽ vĩ đại hơn so với thời xưa, vì bây giờ các con có khả năng hiểu chúng tốt hơn. (159, 7-8)

Sự phát triển

225. Cũng như các con thấy cơ thể con người phát triển, linh hồn cũng phát triển trong con người. Tuy nhiên, cơ thể gặp phải giới hạn trong sự phát triển của nó, trong khi linh hồn cần nhiều cơ thể và sự vĩnh cửu để đạt đến sự hoàn hảo. Đó là lý do cho sự luân hồi của các con.

226. Các bạn được sinh ra trong sự trong sáng, đơn giản và thuần khiết, giống như một hạt giống từ Thần Tạo Hóa của Cha và Mẹ. Nhưng đừng nhầm lẫn; vì sự trong sáng và đơn giản không đồng nghĩa với sự vĩ đại và hoàn hảo.

227. Các con có thể so sánh điều này với một đứa trẻ vừa mới sinh ra và một người có kinh nghiệm đang dạy dỗ trẻ em.

228. Đây sẽ là định mệnh của các con trong mọi giai đoạn của cuộc đời, ngay khi linh hồn các con đã phát triển. Nhưng linh hồn các con tiến bộ chậm chạp biết bao! (212, 57-60)

229. Hãy nghiên cứu, suy ngẫm kỹ lưỡng; vì có người bối rối trước suy nghĩ rằng làm sao có thể — khi linh hồn các con là một phần của Thần tính của Ta — mà nó lại phải chịu đau khổ? Và nếu Ánh sáng của Thần trí là một tia sáng của Ánh sáng Thánh Thần — làm sao nó lại có thể tạm thời bị bao phủ trong bóng tối?

230. Hãy nhận ra rằng con đường phát triển này nhằm mục đích tích lũy đủ công đức trước mặt Thiên Chúa, nhờ đó các con có thể biến linh hồn mình từ một linh hồn vô minh và chưa phát triển thành một Thần Linh Ánh Sáng vĩ đại bên hữu của Cha. (231, 12)

231. Ta muốn các con trở nên tốt lành, và hơn nữa, Ta mong muốn các con trở nên hoàn hảo. Bởi vì mặc dù bề ngoài các con có vẻ nhỏ bé, nhưng các con vĩ đại hơn các vật chất và các thể giới, vì các con có sự

sống vĩnh cửu, là một tia sáng của ánh sáng Ta.

232. Các con là những thực thể tinh thần. Các con phải nhận ra tinh thần là gì, để có thể hiểu tại sao Ta kêu gọi các con bước trên con đường hướng tới sự hoàn hảo. (174, 60)

233. Các con phải tuân theo luật phát triển, đó là lý do cho sự luân hồi của các con. Chỉ có Thần Khí của Ta là không cần phát triển: Ta là bất biến.

234. Từ thuở ban đầu, Ta đã chỉ cho các con bậc thang mà các linh hồn phải leo lên để đến với Ta. Ngày nay, các con không biết mình đang ở cấp độ tồn tại nào; nhưng khi các con cởi bỏ lớp vỏ bọc, các con sẽ nhận ra mức độ phát triển của mình. Đừng dừng lại, vì các con sẽ trở thành chướng ngại vật cho những người đến sau.

235. Hãy hiệp nhất trong Thần Khí, dù các con đang cư ngụ ở những cõi khác nhau, và một ngày nào đó, các con sẽ được hiệp nhất tại bậc thứ bảy, bậc cao nhất, và được hưởng trọn tình yêu của Ta. (8, 25-27)

236. Ta đã nói với các con rằng các con không chỉ đến Trái Đất một lần, mà linh hồn các con đã nhập vào thân xác bao nhiêu lần tùy theo sự phát triển và hoàn thiện của nó. Bây giờ Ta phải thêm rằng, thời gian để đạt được mục tiêu là ngắn hay dài cũng tùy thuộc vào các con, tùy theo mong muốn của các con. (97, 61)

237. Ai trong các con có thể chứng minh rằng mình không tồn tại trước kiếp này? Trong số những người hoàn toàn chắc chắn rằng mình

đang trải qua một kiếp tái sinh, ai có thể chứng minh rằng mình đã thanh toán xong nợ với Cha và vẫn còn công đức trong “tài khoản” của mình?

238. Không ai biết mình đang ở cấp độ hoàn hảo nào. Vì vậy, hãy chiến đấu, yêu thương và kiên trì đến cùng. (46, 58-59)

239. Để Ta có thể ban cho các con những mặc khải mới này, điều cần thiết là trong khoảng thời gian từ khi Ta rao giảng cho nhân loại với tư cách là con người cho đến khi Ta trở lại trong Thần Khí vào thời điểm này, các con phải trải qua nhiều kiếp luân hồi trên Trái Đất, để linh hồn các con có thể đáp lại khi Ta yêu cầu các con ôn lại bài học đã qua, và khi Ta ban cho nó những mặc khải mới, nó có thể hiểu được. (13, 52)

240. Các con sẽ phải trở lại Trái Đất bao nhiêu lần nữa để có một thân xác, qua đó thông điệp mà các con mang đến cho thế giới được bày tỏ với sự rõ ràng ngày càng lớn hơn?

241. Hãy để linh hồn các con, giống như một con chim sơn ca, trải nghiệm mùa xuân trong cuộc đời này và tận hưởng nó, và hãy để nó tìm thấy những kinh nghiệm cần thiết trên hành trình của mình để trở về với Ta.

242. Trong khi những người giàu có tích lũy những của cải quá phù du, các con hãy tích lũy kinh nghiệm, kiến thức chân chính. (142, 72)

243. Trong thời đại này, các con sẽ chiến đấu chống lại sự vô minh của nhân loại, vốn — dù đã vật chất hóa trên mọi phương diện — lại ít tàn

nhẫn hơn và phát triển cao hơn nhờ những kinh nghiệm mà họ đã thu được trong các kiếp trước.

244. Nếu ngày nay các con biết ai đó không hiểu và thể hiện sự tôn thờ Thượng Đế như đa số mọi người — dù điều này khiến các con thấy lạ lẫm và khó chịu — thì các con cũng không còn la hét đòi thiêu sống người đó nữa. (14, 21-22)

245. Các bạn có sợ nói chuyện với đồng loại về sự luân hồi của linh hồn không? Các bạn chẳng phải đã tin tưởng vào sự công bằng đầy tình yêu thương mà nó chứa đựng sao?

246. Hãy so sánh hình thức đền tội này với hình thức trừng phạt vĩnh viễn trong ngọn lửa địa ngục không ngừng — một khái niệm mà nhân loại sử dụng để đe dọa linh hồn con người. Hãy nói cho Ta biết, trong hai loại này, loại nào mang lại cho các con hình ảnh về một công lý thần thánh, hoàn hảo và nhân từ.

247. Cách này bộc lộ sự tàn nhẫn, hận thù vô biên, sự trả thù; cách kia chỉ chứa đựng sự tha thứ, tình yêu thương của người cha, và hy vọng đạt được sự sống đời đời. Sự bóp méo mà những lời dạy của Ta phải chịu do những cách giải thích sai lầm là lớn lao biết bao!

248. Ta chuẩn bị các con cho cuộc chiến, vì Ta biết rằng các con sẽ bị chống đối vì những gì các con sẽ dạy. Nhưng nếu những người đồng loại đang chống lại các con vào lúc này bị cái chết bất ngờ ập đến, và nếu họ chết trong tội lỗi, Ta hỏi họ rằng họ thích điều gì hơn: ngọn lửa vĩnh cửu mà họ tin tưởng, hay cơ

hội để thanh tẩy bản thân trong một cuộc sống mới — thật sự, Ta nói với các con, họ sẽ chọn giải pháp thứ hai, ngay cả khi họ đã chống lại điều đó trong cuộc đời mình vì bị mù quáng bởi sự cuồng tín. (120, 15-17)
249. Chỉ cần biết — như Ta đã nói với các con trong Lời Ta — rằng sự luân hồi của linh hồn là sự thật, thì ngay lập tức một ánh sáng sẽ bùng lên trong lòng các con, và các con sẽ càng ngưỡng mộ công lý đầy yêu thương của Ta hơn nữa.

250. Hãy so sánh các lý thuyết và các cách giải thích khác nhau mà các giáo phái đã đưa ra về những giáo lý này, và hãy chọn cách giải thích nào chứa đựng nhiều công lý nhất và hợp lý nhất.

251. Nhưng thật sự, Ta nói với các con, đây là một trong những sự mặc khải sẽ làm lay động tâm hồn nhất trong thời đại này, khi sự nhận thức nội tâm về sự thật vĩ đại này đang thức tỉnh. (63, 76)

252. Các con phải xác nhận rằng sự luân hồi của linh hồn là một trong những chân lý vĩ đại mà nhân loại cần phải biết và tin tưởng.

253. Một số người cảm nhận được điều đó, chấp nhận và tin vào nó bằng trực giác, như một điều không thể thiếu trong công lý đầy yêu thương của Ta đối với loài người. Nhưng cũng sẽ có nhiều người gọi các con là những kẻ phạm thượng và dối trá.

254. Đừng lo lắng, điều tương tự cũng đã xảy ra với các Tông đồ của Ta khi họ rao giảng về sự Phục sinh từ cõi chết, như Chúa Giê-su đã dạy.

Các linh mục và quan tòa đã tống họ vào ngục vì họ rao giảng những giáo lý như vậy.

255. Sau này, thế gian đã chấp nhận sự mặc khải đó, mặc dù Ta có thể đảm bảo rằng họ không thể nắm bắt được toàn bộ ý nghĩa của giáo lý này, đến nỗi Ta phải đến trong thời đại này để dạy các con rằng “sự phục sinh của xác thịt” chỉ có thể ám chỉ sự luân hồi của linh hồn, vì linh hồn là bản chất và là nền tảng của sự sống — điều thực sự là vĩnh cửu. Vì sao các thân xác đã chết lại phải sống lại, khi chúng chỉ là những bộ áo quần tạm bợ của linh hồn?

256. Thân xác chìm xuống đất và hòa nhập với đất. Ở đó, nó được thanh tẩy, biến đổi và không ngừng hồi sinh thành cuộc sống mới, trong khi linh hồn tiếp tục phát triển lên cao, tiếp tục hướng tới sự hoàn hảo, và khi nó trở lại trái đất, đó là sự phục sinh vào cuộc sống con người đối với nó, và đối với lớp vỏ thân xác mới của nó, đó cũng là sự phục sinh gắn liền với linh hồn.

257. Nhưng vật chất không có bản chất bất diệt, trong khi tinh thần thì có, đó là lý do tại sao Ta lại nói với các con rằng chính linh hồn các con là điều Ta tìm kiếm, là điều Ta dạy dỗ và là điều Ta muốn có bên Ta. (151, 56-58)

258. Linh hồn các con đang vất vả kéo theo một sợi xích được tạo ra bởi những kiếp sống mà Ta đã ban cho các con như cơ hội để hoàn thiện bản thân, nhưng các con đã không tận dụng. Mỗi kiếp sống là một mắt xích. Nhưng nếu các con

điều chỉnh cuộc sống theo những lời dạy của Ta, nếu các con tuân theo luật pháp, các con sẽ không còn phải trở lại thế gian này để chịu khổ nữa.

259. Nếu các con để thời gian trôi qua mà không nghiên cứu Lời Ta, Ta, Đấng là Thời Gian, sẽ khiến các con ngạc nhiên. Hãy nghiên cứu để các con có thể chiếm lấy vị trí xứng đáng của mình trong công trình của Ta. Ta ở ngoài thời gian và ban cho các con kho tàng này để các con sử dụng nó cho sự phát triển tâm linh của mình. Ta là Thầy của các con, người dạy dỗ các con suốt cuộc đời. (168, 250)

260. Ta muốn sự bất đồng và những ý kiến khác nhau về Thần tính của Ta chấm dứt. Hãy hiểu rằng tất cả các con đều xuất phát từ một Đức Chúa Trời duy nhất. (181, 63-65)

261. Hãy chiêm ngưỡng vũ trụ và trân trọng nó trong tất cả sự hoàn hảo và vẻ đẹp của nó. Nó được tạo ra để các con của Chúa lấy cảm hứng từ nó và nhìn thấy trong đó hình ảnh của Cha. Nếu các con hiểu về sự sáng tạo như vậy, các con sẽ nâng cao suy nghĩ của mình lên Thần tính của Ta. (169, 44)

262. Ánh sáng của thời đại này xé tan bức màn tối tăm bao trùm tâm hồn con người; nó phá vỡ những xiềng xích đã trói buộc con người và ngăn cản con người đi đến con đường chân chính.

263. Thật vậy, Ta nói với các con: Đừng nghĩ rằng giáo lý của Ta cấm việc nghiên cứu mọi lĩnh vực tri thức, vì chính Ta là Đấng khơi dậy sự quan tâm, sự ngưỡng mộ và sự tò

mò của các con. Vì thế, Ta đã ban cho các con khả năng tư duy, để nó có thể tự do hướng về nơi nó muốn.

264. Ta đã ban cho các con ánh sáng của trí tuệ để các con hiểu được những gì các con thấy trên con đường của mình. Vì vậy, Ta nói với các con: Hãy khám phá, hãy nghiên cứu, nhưng hãy đảm bảo rằng cách tiếp cận của các con để thâm nhập vào những bí mật của Ta phải đầy tôn trọng và khiêm nhường, vì khi đó điều đó mới thực sự được phép.

265. Ta không cấm các con tìm hiểu những cuốn sách mà con người đã viết; nhưng các con phải được rèn luyện để không vấp ngã và sa vào lầm lạc. Khi đó, các con sẽ biết con người đã bắt đầu cuộc đời và cuộc đấu tranh của mình như thế nào, và đã đi được bao xa.

266. Khi các con đã sẵn sàng, các con phải hướng về nguồn suối giáo huấn và mặc khải của Ta, để Ta chỉ cho các con tương lai và mục tiêu đang chờ đợi các con. (179, 22-23)

267. Ta đảm bảo với các con: Nếu các con quyết tâm thâm nhập vào ý nghĩa của những lời dạy này với sự quan tâm và tình yêu, các con sẽ khám phá ra những điều kỳ diệu thực sự của trí tuệ tâm linh, tình yêu hoàn hảo và công lý thần thánh ở mỗi bước đi. Nhưng nếu các con xem những sự mặc khải này một cách thờ ơ, các con sẽ không biết được tất cả những gì chúng chứa đựng.

268. Đừng đi qua lời tuyên bố của Ta như nhiều người trong các con đi qua cuộc đời: nhìn mà không thấy;

nghe mà không hiểu; và suy nghĩ mà không thấu hiểu. (333, 11-12)

269. Ta không muốn các con nghiên cứu Thần Khí của Ta hay bất cứ điều gì thuộc về tinh thần như thể chúng là những vật thể vật chất. Ta không muốn các con nghiên cứu Ta theo cách của các nhà khoa học, vì các con sẽ rơi vào những sai lầm lớn và đáng tiếc. (276, 17)

270. Toàn bộ giáo lý của Ta nhằm mục đích cho các con thấy rõ tất cả những gì bản thể các con chứa đựng, vì từ kiến thức này, ánh sáng sẽ được sinh ra để tìm ra con đường dẫn đến Vĩnh Hằng, đến Sự Hoàn Hảo, đến Thiên Chúa. (262, 43)

Sự thanh tẩy và sự hoàn thiện

271. Hôm nay, các con trình bày những đau khổ của mình trước mặt Ta để Ta xoa dịu chúng, và thật sự Ta nói với các con rằng đó là nhiệm vụ của Ta, rằng Ta đã đến vì điều này, bởi vì Ta là Bác sĩ Thần thánh.

272. Nhưng trước khi thuốc chữa lành của Ta phát huy tác dụng trên vết thương của các con, trước khi sự vuốt ve của Ta đến với các con, hãy tập trung vào chính mình và kiểm tra nỗi đau của mình, tìm hiểu nó, suy ngẫm kỹ lưỡng về nó trong suốt thời gian cần thiết, để từ sự suy ngẫm này, các con rút ra được bài học mà thử thách này chứa đựng, cũng như sự hiểu biết ẩn chứa trong đó mà các con cần phải biết. Sự hiểu biết này sẽ trở thành kinh nghiệm, sẽ trở thành niềm tin, sẽ là cái nhìn vào khuôn mặt của sự thật, sẽ là lời giải thích cho những thử thách và

bài học mà nhiều người trong các con chưa hiểu.

273. Hãy khám phá nỗi đau như thể nó là một thứ hữu hình, và các con sẽ phát hiện ra trong đó hạt giống tuyệt vời của kinh nghiệm, bài học vĩ đại của sự tồn tại của các con, vì nỗi đau đã trở thành người thầy trong cuộc đời các con.

274. Ai coi nỗi đau là một vị thầy và với sự dịu dàng tuân theo những lời cảnh tỉnh mà nó đưa ra nhằm mục đích đổi mới, ăn năn và cải thiện, thì sau này sẽ được trải nghiệm cảm giác hạnh phúc, bình an và sức khỏe.

275. Hãy tự kiểm điểm mình một cách cẩn thận, và các con sẽ thấy được bao nhiêu lợi ích từ đó. Các con sẽ nhận ra những khuyết điểm và sự bất toàn của mình, sửa chữa chúng, và do đó sẽ ngừng việc phán xét người khác. (8, 50-53)

276. Chỉ cần Ta muốn, các con đã được thanh tẩy. Nhưng nếu chính Ta là Đấng thanh tẩy các con, thì công đức ở đâu? Mỗi người phải tự chuộc lại những vi phạm của mình đối với luật pháp của Ta, đó mới là công đức. Bởi vì như vậy, trong tương lai các con sẽ biết cách tránh những vấp ngã và sai lầm, vì nỗi đau sẽ nhắc nhở các con.

277. Nếu giữa lỗi lầm đã phạm và hậu quả tự nhiên của nó có sự ăn năn chân thành, thì nỗi đau sẽ không chạm đến các con, vì khi đó các con đã đủ mạnh mẽ để chịu đựng thử thách với sự cam chịu.

278. Thế gian đang uống một chén đắng cay; nhưng Ta chưa trừng phạt

họ. Nhưng sau nỗi đau của họ, họ sẽ đến với Ta, Đấng đang kêu gọi họ. Lúc đó, những kẻ vô ơn sẽ biết ơn Đấng đã ban cho họ cuộc sống đầy ân huệ. (33, 30-31)

279. Hãy từ bỏ tình yêu quá mức dành cho thân xác của các con, hãy thương xót linh hồn của các con và giúp nó thanh tẩy và thăng hoa. Khi các con đạt được điều này, các con sẽ thấy mình mạnh mẽ biết bao về cả linh hồn lẫn thân xác.

280. Hãy nhớ rằng: Nếu linh hồn bị bệnh — làm sao có thể có bình an trong lòng? Và nếu trong linh hồn có sự cắn rứt lương tâm — làm sao nó có thể tận hưởng bình an? (91, 72-73)

281. Nếu trái đất này ban cho các con mọi điều các con mong muốn, nếu trên đó không có những thử thách tâm hồn lớn lao — thì ai trong các con sẽ còn khao khát được vào vương quốc của Ta?

282. Cũng đừng phỉ báng hay nguyên rủa nỗi đau, vì chính các con đã tạo ra nó bằng những lỗi lầm của mình. Hãy chịu đựng nó với sự kiên nhẫn, thì nó sẽ thanh tẩy các con và giúp các con đến gần Ta hơn.

283. Các con có nhận ra rằng các con đã gắn bó sâu sắc với những vinh quang và sự thỏa mãn của thế gian này đến mức nào không? Vâng, sẽ đến lúc khát khao rời xa thế gian này sẽ rất mãnh liệt.

284. Ai vượt qua được những thử thách bằng sự thăng hoa tâm hồn, người ấy sẽ tìm thấy bình an trong sự vượt qua đó. Ai bước đi trên đất với ánh mắt hướng về trời, người ấy

sẽ không vấp ngã, cũng không bị gai góc trên con đường đền tội làm tổn thương đôi chân. (48, 53-55)

285. Hãy hoàn thành sứ mệnh của các con! Đừng mong muốn trở về với Ta mà chưa đi hết con đường Ta đã chỉ dẫn, vì các con sẽ phải chịu đau khổ khi nhìn thấy những vết bẩn trong tâm hồn mình mà nó chưa rửa sạch, bởi vì nó chưa đi đến cuối con đường chuộc tội của mình.

286. Các kiếp luân hồi đã trôi qua, nhưng nhiều người trong các con đã không biết trân trọng ân sủng và tình yêu vô tận mà Cha đã ban cho các con qua đó.

287. Hãy suy ngẫm: Càng nhiều cơ hội, trách nhiệm của các con càng lớn, và nếu những cơ hội đó không được tận dụng, thì với mỗi cơ hội như vậy, gánh nặng chuộc tội và công lý cân bằng sẽ càng lớn hơn. Đây là gánh nặng mà nhiều sinh linh không thể hiểu được sự nặng nề không thể chịu đựng của nó, và chỉ có giáo lý của Ta mới có thể tiết lộ cho các con. (67, 46)

288. Những thử thách mà con người đang trải qua là những quả mà họ đang gặt hái, là kết quả của chính những gì họ đã gieo — một vụ mùa đôi khi là hậu quả của hạt giống họ đã gieo vào năm trước, và trong những trường hợp khác là quả của những gì họ đã gieo nhiều năm trước hoặc trong những kiếp trước. (178, 2)

289. Đừng nghĩ rằng hậu quả của sự bất tuân sẽ hiện ra ngay lập tức — không. Tuy nhiên, điều Ta nói với các con là sớm muộn gì các con

cũng phải chịu trách nhiệm về những việc làm của mình; ngay cả khi đôi khi các con có vẻ như thấy rằng lỗi lầm của mình không gây ra hậu quả nào, vì thời gian trôi qua mà công lý của Ta không có dấu hiệu nào.

290. Nhưng các con đã biết qua Lời Ta rằng Ta là Đấng Phán Xét không khoan nhượng, và khi ngày phán xét của các con đến, các con sẽ mở mắt đón nhận ánh sáng của lương tâm. (298, 48)

291. Hỡi các linh hồn đang lắng nghe Ta, đừng để những vấn đề của cuộc sống trần gian để lại dấu vết trong các con, và càng đừng để chúng khuất phục các con. Hãy tìm kiếm ánh sáng ẩn chứa trong mọi thử thách, để ánh sáng đó giúp các con trở nên mạnh mẽ và tiết chế.

292. Nếu linh hồn không thể khuất phục thân xác, thì thân xác sẽ khuất phục và thống trị linh hồn; vì lý do này, các linh hồn trở nên yếu đuối và tin rằng họ sẽ chết cùng với xác thịt. (89, 11-12)

293. Trong cuộc đời các con, các con đã từng trải qua một đam mê thể xác nào đó chiếm lĩnh toàn bộ con người các con và khiến các con không thể nghe thấy tiếng nói của lương tâm, đạo đức và lý trí chưa?

294. Điều này xảy ra khi linh hồn đã sa sút sâu sắc, bởi vì những cám dỗ và sức mạnh của con thú ác, vốn ngự trị trong xác thịt, đã khuất phục nó.

295. Và chẳng phải các bạn đã trải qua một cảm giác hạnh phúc sâu sắc và sự bình an sâu thẳm khi các bạn

thành công trong việc giải thoát mình khỏi niềm đam mê đó và đã vượt qua ảnh hưởng của nó sao?

296. Sự bình an và niềm vui này là kết quả của chiến thắng của linh hồn trước thể xác — một chiến thắng đạt được qua một cuộc chiến khốc liệt, một trận chiến nội tâm “đẫm máu”. Nhưng chỉ cần linh hồn tìm lại được sức mạnh mới và đứng dậy, được thúc đẩy và hướng dẫn bởi lương tâm, thì nó đã chế ngự được những ham muốn của xác thịt và giải thoát bản thân khỏi việc bị kéo vào con đường hủy diệt.

297. Trong cuộc đấu tranh này, trong sự từ bỏ này, trong trận chiến chống lại chính mình, các con đã thấy một điều gì đó chết đi, điều đó cư ngụ trong lòng các con mà không phải là cuộc sống của các con. Đó chỉ là một đam mê vô nghĩa. (186, 18-19)

298. Hãy nhận ra rằng kẻ thù mạnh nhất nằm ngay trong chính các con. Khi các con đã đánh bại nó, các con sẽ thấy “con rồng bảy đầu” mà Thánh Tông Đồ Gioan đã nói với các con, nằm dưới chân các con. Chỉ khi đó các con mới có thể thật lòng nói: “Con có thể ngược mặt lên với Chúa của con để nói với Ngài: Lạy Chúa, con sẽ theo Ngài.” Vì khi đó, không chỉ đôi môi nói ra, mà cả tâm hồn cũng nói lên điều đó. (73, 20)

299. Sắp tới, các con sẽ nhận ra rằng không phải cuộc đời tàn nhẫn với loài người, mà chính các con tàn nhẫn với chính mình. Các con đau khổ và khiến những người xung quanh đau khổ vì thiếu sự thấu

hiếu. Các con cảm thấy cô đơn, thấy rằng không ai yêu thương mình, và trở nên ích kỷ và cứng lòng. (272, 34)

300. Hãy hiểu rằng tất cả những đau khổ trong cuộc đời mà các con đang sống đều là hậu quả của những lỗi lầm của con người, vì Ta, Đấng yêu thương các con, không thể nào dửng dưng cho các con một chén đắng như vậy.

301. Từ thuở ban đầu, Ta đã mặc khải cho các con Luật pháp như một con đường để các con có thể tự bảo vệ mình khỏi những thất bại, sự hủy diệt và “cái chết”. (215, 65)

302. Ngày nay, các con vẫn chưa thể hiểu được ý nghĩa của những thử thách mà các con phải trải qua. Các con cho rằng chúng là vô ích, bất công và vô lý. Nhưng Ta sẽ còn nói cho các con biết có bao nhiêu công lý và sự cân nhắc trong mỗi thử thách đó, khi các con đã già đi, và với những người khác, khi các con đã vượt qua ngưỡng cửa của thế giới này và cư ngụ trong các cõi tâm linh. (301, 44)

303. Ta nói với các con một lần nữa rằng Ta nhận thức được mọi suy nghĩ và mọi lời cầu xin, trong khi “thế gian” không thể tiếp nhận sự soi sáng của Ta, cũng chưa chuẩn bị để cho những suy nghĩ thần thánh của Ta tỏa sáng trong tâm trí họ, cũng không nghe thấy tiếng Ta khi Ta đáp lại lời kêu gọi của họ.

304. Nhưng Ta tin tưởng các con, tin vào các con, vì Ta đã tạo ra các con và ban cho các con một linh

hồn, là một tia lửa của Ta, và một tinh thần, là hình ảnh của Ta.

305. Nếu Ta nói với các con rằng Ta không mong đợi các con hoàn thiện, điều đó sẽ giống như Ta tuyên bố rằng Ta đã thất bại trong công trình vĩ đại nhất phát xuất từ ý chí thần thánh của Ta, và điều đó không thể xảy ra.

306. Ta biết rằng các con đang sống trong thời đại mà linh hồn các con sẽ chiến thắng mọi cám dỗ mà các con gặp phải trên con đường của mình. Sau đó, linh hồn các con sẽ trở dậy trong ánh sáng rực rỡ để bước vào một cuộc sống mới. (238, 52-54)

Thế giới trần gian và thế giới bên kia

307. Hãy rèn luyện bản thân, đừng chờ đến khi cái chết bất ngờ ập đến mà các bạn chưa chuẩn bị. Các bạn đã chuẩn bị gì cho thời điểm trở về với cuộc sống tinh thần? Các con có muốn bị bất ngờ khi vẫn còn bị trói buộc bởi vật chất, bởi những đam mê và tài sản trần gian không? Các con có muốn bước vào thế giới bên kia với đôi mắt nhắm nghiền, không tìm được lối đi, và mang theo sự mệt mỏi của cuộc đời này in sâu vào tâm hồn không? Hãy chuẩn bị đi, các môn đệ, thì các con sẽ không sợ sự đến của cái chết thể xác.

308. Đừng than thở vì các con phải rời bỏ thung lũng trần gian này, vì dù các con nhận ra rằng ở đây có những điều kỳ diệu và vinh quang, nhưng Ta nói thật với các con rằng, những điều đó chỉ là sự phản chiếu

của vẻ đẹp trong Cuộc Sống Tâm Linh mà thôi.

309. Nếu các con không thức tỉnh — các con sẽ làm gì khi đứng trước một con đường mới, được chiếu sáng bởi một ánh sáng mà các con chưa từng biết đến?

310. Hãy rời xa thế gian này mà không rơi lệ, không để lại nỗi đau trong lòng những người thân yêu. Hãy buông bỏ khi thời khắc đã đến, và để lại trên khuôn mặt thân xác các con một nụ cười bình an, nói lên sự giải thoát của linh hồn các con.

311. Cái chết của thân xác các con không tách rời các con khỏi những sinh linh đã được giao phó cho các con, cũng không giải phóng các con khỏi trách nhiệm tinh thần mà các con có đối với những người từng là cha mẹ, anh chị em hoặc con cái của các con.

312. Hãy hiểu rằng đối với tình yêu, đối với bốn phận, đối với tình cảm, nói tóm lại: đối với linh hồn, cái chết không tồn tại. (70, 14-19)

313. Hãy làm việc với sự nhiệt tình lớn lao, để khi cái chết đến và các con nhắm mắt thân xác lại trong cuộc đời này, linh hồn các con sẽ tự cảm thấy được nâng lên, cho đến khi nó đạt đến nơi ở mà nó đã đạt được nhờ những công đức của mình.

314. Các môn đệ của công trình này sẽ trải nghiệm, khi cái chết thể xác đến, rằng những sợi dây ràng buộc linh hồn với thân xác dễ dàng đứt đoạn biết bao. Sẽ không có nỗi đau nào trong linh hồn, vì nó phải rời bỏ những tiện nghi của trần gian. Linh

hồn sẽ không lang thang như một cái bóng giữa loài người và gỗ cửa từ nhà này sang nhà khác, từ trái tim này sang trái tim khác, khao khát ánh sáng, tình yêu và hòa bình. (133, 61-62)

315. Hãy nâng cao tâm hồn các con, để các con chỉ tìm thấy niềm vui trong những điều Vĩnh cửu, Tốt đẹp và Tốt lành. Nếu không như vậy, linh hồn các con — bị vật chất hóa bởi cuộc đời các con đã sống — sẽ phải chịu nhiều đau khổ để tách rời khỏi thân xác và mọi thứ nó để lại, và nó sẽ lang thang trong các không gian (tinh thần) trong một thời gian dài trong sự bối rối và nỗi đau đớn cay đắng, cho đến khi đạt được sự thanh tẩy.

316. Hãy sống theo luật pháp của Ta, thì các con không cần phải sợ cái chết. Nhưng đừng gọi hay mong muốn nó đến trước thời hạn. Hãy để nó đến, vì nó luôn tuân theo mệnh lệnh của Ta. Hãy đảm bảo rằng nó sẽ tìm thấy các con đã sẵn sàng, thì các con sẽ bước vào Thế giới Tâm linh như những đứa con của Ánh sáng. (56, 43-44)

317. Hãy sống trong bình an trong ngôi nhà của các con, biến chúng thành nơi thánh thiêng, để khi những thực thể vô hình xâm nhập, những kẻ đang lang thang bối rối trong “Thung lũng Tâm linh”, họ sẽ tìm thấy trong bản thể các con ánh sáng và bình an mà họ đang tìm kiếm, và họ sẽ thăng hoa trong thế giới bên kia. (41, 50)

318. Đối với các con, những người đang sống trong tinh thần nhưng

vẫn còn gắn bó với những mục tiêu vật chất, Ta nói: Hãy từ bỏ những gì không còn thuộc về các con nữa. Bởi vì nếu trái đất không phải là quê hương vĩnh cửu của con người, thì nó càng không phải là quê hương của linh hồn. Ở thế giới bên kia, trong “Thung lũng Tâm linh”, một cuộc sống tràn ngập ánh sáng đang chờ đón các con, và các con sẽ từng bước tiến đến đó trên con đường của điều thiện.

319. Đối với những ai đang lắng nghe Ta với tư cách là con người, Ta nói rằng: miễn là các con còn sở hữu thân xác này, thứ đồng hành cùng các con trên hành trình cuộc đời trần thế, các con phải chăm sóc và bảo vệ nó cho đến giây phút cuối cùng. Bởi vì nó là cây gậy mà linh hồn dựa vào, và là công cụ để chiến đấu. Thông qua đôi mắt vật chất của nó, linh hồn nhìn vào cuộc sống này, và thông qua miệng của nó, linh hồn nói và có thể an ủi những người xung quanh. (57, 3)

320. Bây giờ, Thầy hỏi các con: Những người đã khuất của các con ở đâu, và tại sao các con lại khóc than vì sự ra đi của những người mà các con yêu thương? Quả thật, Ta nói với các con, trong mắt Ta, không ai chết cả, vì Ta đã ban sự sống vĩnh cửu cho tất cả. Tất cả họ đều còn sống; những người mà các con tưởng đã mất, đang ở bên Ta. Nơi mà các con tưởng là cái chết, chính là sự sống; nơi mà các con thấy là kết thúc, chính là khởi đầu. Nơi các con cho là tất cả đều là bí ẩn và bí mật không thể thấu hiểu, chính là

ánh sáng, rực rỡ như bình minh vĩnh cửu. Nơi các con tin là hư vô, chính là Tất cả, và nơi các con cho là sự im lặng vĩ đại, chính là một “buổi hòa nhạc”. (164, 6)

321. Mỗi khi cái chết kết thúc sự tồn tại của vỏ bọc thể xác các con, đó giống như một khoảng nghỉ ngơi cho linh hồn, linh hồn đó, khi tái sinh, sẽ trở lại với sức mạnh mới và ánh sáng lớn hơn, và tiếp tục học bài học thiêng liêng mà nó chưa hoàn thành. Bằng cách này, lúa mì, tức là linh hồn các con, chín muồi qua các thời đại.

322. Ta đã mặc khải cho các con nhiều điều về cuộc sống thiêng liêng, nhưng Ta nói với các con rằng bây giờ các con chưa cần phải biết tất cả, mà chỉ cần biết những gì cần thiết cho việc các con đến quê hương vĩnh cửu. Ở đó, Ta sẽ nói cho các con tất cả những gì các con cần biết. (99, 32)

323. Các con có thể hình dung được sự hạnh phúc của người trở về với cuộc sống tâm linh và đã hoàn thành trên trần gian sứ mệnh mà Cha đã vạch ra cho người ấy không? Sự mãn nguyện và bình an của người ấy vô cùng lớn lao hơn tất cả những niềm vui mà linh hồn có thể gặt hái được trong cuộc sống con người.

324. Và Ta ban cho các con cơ hội này để các con thuộc về những người vui mừng khi trở về vương quốc của mình, chứ không phải những người đau khổ và khóc lóc trong sự bối rối hay hối hận sâu sắc. (93, 31-32)

325. Cuộc truyền bá này đã gần kết thúc, để rồi được tiếp tục dưới một hình thức cao hơn thông qua sự khởi đầu của cuộc đối thoại từ Thần linh này sang Thần linh khác với Đấng Tạo Hóa của các con, mà các Thần linh cao cấp đang cư ngụ cùng Ta sử dụng. (157, 33)

326. Khi Ta nói với các con về Thế giới Tâm linh của Ta, Ta muốn nói đến những đoàn thể các thực thể tâm linh vâng lời, những người với tư cách là những người phục vụ chân chính, chỉ làm những gì ý chí của Chúa họ ra lệnh.

327. Ta đã sai họ đến với các con để họ trở thành những cố vấn, những người bảo vệ, những bác sĩ và những anh chị em thực sự cho tất cả mọi người. Họ không than vãn, vì họ có sự bình an trong lòng. Họ không đặt câu hỏi; vì ánh sáng của sự phát triển và kinh nghiệm của họ trên những con đường dài đã ban cho họ quyền được soi sáng trí tuệ của con người. Họ luôn sẵn sàng và khiêm tốn có mặt mỗi khi có lời kêu cứu và trong mọi hoàn cảnh khó khăn.

328. Chính Ta là Đấng đã giao phó cho họ nhiệm vụ hiện diện giữa các con, để họ truyền đạt những chỉ dẫn, chứng ngôn và sự khích lệ của họ cho các con. Họ đi trước các con, dọn đường và ban cho các con sự trợ giúp, để các con không mất lòng can đảm.

329. Ngày mai, các con cũng sẽ thuộc về đạo quân ánh sáng này, đạo quân mà trong thế giới vô tận của các thực thể tinh thần chỉ hành động vì tình yêu dành cho anh em

loài người, với ý thức rằng qua đó họ tôn vinh và yêu mến Cha của mình.

330. Nếu các con muốn trở nên giống như họ, hãy dâng hiến cuộc đời mình cho điều thiện. Hãy chia sẻ bình an và bánh mì của các con, hãy đón nhận người nghèo khó với tình yêu, hãy thăm viếng người bệnh và người tù. Hãy mang ánh sáng đến con đường của những người đồng loại đang loay hoay tìm kiếm con đường chân chính. Hãy lấp đầy vô tận bằng những suy nghĩ cao thượng, hãy cầu nguyện cho những người vắng mặt, thì lời cầu nguyện sẽ đưa họ đến gần các con.

331. Khi cái chết làm ngừng nhịp đập trái tim các con và ánh sáng trong mắt các con tắt lịm, các con sẽ thức dậy trong một thế giới kỳ diệu nhờ sự hài hòa, trật tự và công bằng của nó. Ở đó, các con sẽ bắt đầu hiểu rằng tình yêu của Đức Chúa Trời có thể bù đắp cho các con về mọi việc làm, thử thách và đau khổ của các con.

332. Khi một linh hồn đến được nơi an nghỉ đó, nó sẽ cảm thấy mình ngày càng tràn ngập một sự bình an vô tận. Ngay lập tức, nó nhớ đến những người vẫn còn sống xa sự hạnh phúc đó, và trong khát khao, mong mỏi rằng những người nó yêu thương cũng sẽ nhận được món quà thiêng liêng đó, nó gia nhập vào các đạo quân tinh thần, những người đang chiến đấu và làm việc vì sự cứu rỗi, hạnh phúc và hòa bình của các anh chị em trần gian của mình. (170, 43-48)

333. Ai đã từng hình dung ra những trận chiến mà các đạo quân Ánh Sáng này đang tiến hành chống lại sự xâm lăng của những thực thể bị mê hoặc, những kẻ liên tục đe dọa các con? Không có con mắt nào của con người đã phát hiện ra cuộc chiến này, mà cả hai bên đang không ngừng đối đầu với nhau, mà các con lại không nhận ra. (334, 77)

334. Hãy nhìn đây sự tiếp nối công việc của Ta, sự đến của Ta trong “Thời Đại Thứ Ba” với tư cách là Thần An Ủi, được bao quanh bởi đoàn thiên thần vĩ đại của Ta, như đã được chép.

335. Những thực thể tinh thần trong đoàn tùy tùng của Ta là một phần của sự an ủi mà Ta đã hứa với các con, và qua những lời khuyên lành mạnh cùng những gương mẫu về đức hạnh của họ, các con đã nhận được bằng chứng về lòng thương xót và bình an của họ. Qua họ, Ta đã ban ân huệ cho các con, và họ đã là những trung gian giữa các con và Thần Khí của Ta.

336. Khi các con nhận ra những ân sủng đặc biệt và sự khiêm nhường của họ, các con đã cảm thấy được truyền cảm hứng để thực hiện những việc làm trong sáng như những việc họ đã làm trong cuộc đời các con. Khi họ đến thăm nhà các con, các con đã cảm thấy vinh dự nhờ sự hiện diện thiêng liêng của họ.

337. Các con được chúc phúc nếu đã nhận ra lòng quảng đại của họ. Nhưng Thầy nói với các con: Các con có nghĩ rằng họ đã luôn là những

sinh linh đức hạnh không? Các con không biết rằng rất nhiều người trong số họ đã từng sống trên trái đất và đã trải qua sự yếu đuối cùng những lỗi lầm nghiêm trọng sao?

338. Nhưng hãy nhìn họ bây giờ: Họ không còn bất kỳ vết nhơ nào trên mình, và đó là bởi vì họ đã lắng nghe tiếng nói của lương tâm, thức tỉnh tình yêu và hối hận về những lỗi lầm trước đây của mình. Trong lò luyện đó, họ đã thanh lọc bản thân để xứng đáng vươn lên, và ngày nay họ phục vụ Ta bằng cách phục vụ nhân loại.

339. Vì tình yêu, linh hồn các con đã nhận lấy sứ mệnh giúp đỡ những người xung quanh, nhằm bù đắp lại tất cả những gì các con đã bỏ lỡ khi còn sống trên trần gian; và như một ân huệ thiêng liêng, các con đã nắm bắt cơ hội để gieo những hạt giống mà trước đây các con chưa từng gieo, đồng thời sửa chữa mọi việc làm chưa hoàn hảo mà các con đã gây ra.

340. Vì vậy, bây giờ các con kinh ngạc trước sự khiêm nhường, kiên nhẫn và hiền lành của họ, và thỉnh thoảng các con đã thấy họ phải chịu đau khổ vì sự đền bù của họ. Nhưng tình yêu và sự hiểu biết của họ, lớn hơn những trở ngại mà họ gặp phải, vượt qua tất cả, và họ sẵn sàng hy sinh. (354, 14-15)

341. Các con có cảm nhận được nơi cư ngụ tinh thần mà các con đã rời bỏ để đến Trái Đất không? “Không, Thầy ơi,” các con nói với Ta, “chúng con không cảm nhận được gì, cũng không nhớ gì cả.”

342. Phải, hỡi dân tộc, đã quá lâu rồi kể từ khi các con rời xa sự trong sạch và vô tội, đến nỗi các con thậm chí không thể hình dung ra sự tồn tại trong bình an, trạng thái an lành đó.

343. Nhưng giờ đây, khi các con đã được huấn luyện để nghe tiếng nói của Thần Linh và nhận lãnh những mặc khải từ Ngài, con đường dẫn đến Vương quốc hứa hẹn dành cho những ai hướng về Ta đã nằm trong tầm tay các con.

344. Đó không phải là Thiên đàng bình an mà những “Người Đầu Tiên” đã rời bỏ, mà là thế giới vô tận của Thần Khí, thế giới của Trí Tuệ, Thiên đàng của hạnh phúc tinh thần đích thực, Thiên đàng của Tình Yêu và Sự Hoàn Hảo. (287, 14-15)

Những mặc khải của Thần Thánh

345. Cha của muôn loài đang nói với các con vào lúc này. Tình yêu đã tạo ra các con đang hiện diện trong mỗi người nghe lời này. (102, 17)

346. Đấng Thượng Đế duy nhất hiện hữu đang nói với các con, Đấng mà các con đã gọi là Giê-hô-va khi Ngài tỏ quyền năng của Ngài và mặc khải Luật pháp cho các con trên núi Si-nai; Đấng mà các con đã gọi là Giê-su, vì trong Ngài có Lời của Ta; và Đấng mà các con ngày nay gọi là Thánh Thần, vì Ta là Thần Chân Lý. (51, 63)

347. Khi Ta nói với các con với tư cách là Cha, cuốn sách Luật pháp sẽ mở ra trước mặt các con. Khi Ta nói với các con với tư cách là Thầy, đó là cuốn sách Tình yêu mà Ta chỉ cho

các môn đệ của Ta. Khi Ta nói với các con với tư cách là Thánh Thần, đó là cuốn sách của sự khôn ngoan, cuốn sách soi sáng các con qua những lời dạy của Ta. Những điều này tạo thành một giáo lý duy nhất, vì chúng xuất phát từ một Đức Chúa Trời duy nhất. (141, 19)

348. Đức Chúa Trời là Ánh Sáng, Tình Yêu, Công Lý. Ai thể hiện những phẩm chất này trong cuộc đời mình sẽ đại diện và tôn vinh Chúa của mình. (290, 1)

349. Đừng nói rằng Ta là Thiên Chúa của sự nghèo khó hay buồn bã, vì các con nghĩ rằng Chúa Giê-su luôn có đám đông người bệnh và người đau khổ theo sau. Quả thật, Ta tìm kiếm những người bệnh tật, những người đau buồn và những người nghèo khó, nhưng điều đó xảy ra để lấp đầy họ bằng niềm vui, sức khỏe và hy vọng, vì Ta là Đức Chúa Trời của niềm vui, sự sống, hòa bình và ánh sáng. (113, 60)

350. Phải, hỡi dân Ta, Ta là khởi đầu và kết thúc của các con, Ta là Alpha và Omega, mặc dù Ta chưa truyền đạt hay mặc khải cho các con tất cả những giáo lý mà Ta đã chuẩn bị sẵn cho tinh thần các con, và các con sẽ chỉ được trải nghiệm những điều đó khi các con đã ở rất xa thế giới này.

351. Ta sẽ tiết lộ cho các con nhiều bài học mới trong thời đại ngày nay, nhưng Ta sẽ ban cho các con những gì các con có thể sở hữu, mà không khiến các con tự cao tự đại hay tỏ ra kiêu ngạo và tự cho mình là cao hơn người khác. Các con biết rằng, ai tự hào về công việc của mình thì chính

sự kiêu ngạo đó sẽ phá hủy công việc đó. Vì vậy, Ta đã dạy các con hãy hành động trong thầm lặng, để công việc của các con mang lại trái ngọt của tình yêu. (106, 46)

352. Các con vẫn chưa thể hiểu được nhiều sự mặc khải, những điều vốn được định sẵn để trở thành một phần trong kho tàng tri thức của các con, và mà con người đã cho rằng chỉ có Thiên Chúa mới biết. Ngay khi ai đó bày tỏ mong muốn giải thích chúng, hoặc cố gắng thâm nhập vào chúng, người đó lập tức bị gọi là phạm thượng hoặc bị coi là ngạo mạn. (165, 10)

353. Các con còn phải học hỏi nhiều để có thể tiếp nhận những cảm hứng và lời kêu gọi của Ta. Bao nhiêu lần các con cảm nhận được những rung động của thế giới tâm linh mà không thể hiểu được ai đang gọi các con! “Ngôn ngữ” đó quá khó hiểu đối với các con, đến nỗi các con không thể hiểu được và cuối cùng các con quy những biểu hiện tâm linh đó là ảo giác hoặc do nguyên nhân vật chất. (249, 24)

354. Đừng ngạc nhiên khi — mặc dù Ta là Chúa của muôn loài — Ta hiện ra giữa các con và xin tình yêu. Ta là Đức Chúa Trời của sự hiền lành và khiêm nhường. Ta không khoe khoang về sự vĩ đại của Ta, mà ngược lại, Ta che giấu sự hoàn hảo và vinh quang của Ta để đến gần trái tim các con hơn. Nếu các con nhìn thấy Ta trong tất cả vinh quang của Ta — các con sẽ khóc lóc biết bao vì những lỗi lầm của mình! (63, 48)

355. Hãy cảm nhận Ta rất gần gũi với các con; Ta sẽ ban cho các con những bằng chứng về điều đó trong những khoảnh khắc khó khăn của cuộc đời các con. Ta mong muốn các con chuẩn bị nơi ở cho Ta trong lòng mình, để cảm nhận sự hiện diện của Ta trong đó.

356. Tại sao các con không thể cảm nhận được Ta, mặc dù Ta đang ở trong các con? Một số người nhìn thấy Ta trong thiên nhiên, những người khác chỉ cảm nhận được Ta ở bên kia mọi vật chất, nhưng thật sự, Ta nói với các con, Ta ở trong mọi thứ và ở khắp mọi nơi. Tại sao các con luôn tìm kiếm Ta bên ngoài các con, trong khi Ta cũng đang ở trong các con? (1, 47-48)

357. Ngay cả khi không có tôn giáo nào trên thế gian, chỉ cần các con tập trung vào cốt lõi của bản thể mình là đủ để tìm thấy sự hiện diện của Ta trong đền thờ nội tâm của các con.

358. Ta cũng nói với các con rằng, chỉ cần quan sát mọi điều mà cuộc sống mang lại cho các con là đủ để khám phá ra trong đó cuốn sách của sự khôn ngoan, cuốn sách luôn chỉ cho các con những trang đẹp nhất và những bài học sâu sắc nhất của nó.

359. Các con sẽ hiểu rằng không đúng khi thế giới đi lạc lối trong khi mang con đường đúng đắn trong lòng, cũng như không đúng khi thế giới lang thang trong bóng tối của sự vô minh, dù đang sống giữa bao nhiêu ánh sáng. (131, 31-32)

360. Hôm nay, ngôn ngữ phổ quát của Ta vang lên đến tai mọi người để nói với họ: Dù Ta ở trong mỗi người các con, nhưng đừng ai nói rằng Thiên Chúa chỉ tồn tại trong con người, vì chính các thực thể và mọi tạo vật đều nằm trong Thiên Chúa.

361. Ta là Chúa, các con là tạo vật của Ngài. Ta không muốn gọi các con là tôi tớ, mà là con cái; nhưng hãy nhận thức rằng Ta đứng trên tất cả. Hãy yêu mến ý muốn của Ta và tuân giữ luật pháp của Ta, hãy ý thức rằng trong các mệnh lệnh của Ta không thể có sự bất toàn hay sai lầm nào. (136, 71-72)

362. Ta đã tạo dựng các con để yêu thương các con và để cảm nhận được tình yêu dành cho Ta. Các con cần Ta cũng như Ta cần các con. Ai khẳng định rằng Ta không cần các con thì không nói sự thật. Nếu vậy, Ta đã không tạo dựng các con, cũng không trở thành con người để cứu rỗi các con qua sự hy sinh đó, vốn là một bằng chứng lớn lao của tình yêu; Ta đã có thể để các con hư mất.

363. Nhưng các con phải nhận ra rằng, nếu các con được nuôi dưỡng bởi tình yêu của Ta, thì việc các con dâng lại điều đó cho Cha các con là điều công bằng, vì Ta luôn nói với các con: “Ta khát, Ta khát tình yêu của các con.” (146, 3)

364. Làm sao các con có thể tin rằng Ta yêu người đau khổ nhiều hơn ít hơn? Làm sao các con có thể coi nỗi đau của mình là dấu hiệu cho thấy Ta không yêu các con? Nếu các

con hiểu rằng chính vì yêu các con mà Ta đã đến! Ta chẳng đã nói với các con rằng người công chính đã được cứu rỗi và người khỏe mạnh không cần bác sĩ sao? Nếu các con cảm thấy mình ốm yếu và khi tự kiểm điểm trong ánh sáng lương tâm, các con nhận ra mình là tội nhân, thì hãy chắc chắn rằng chính các con là những người mà Ta đã đến để tìm kiếm.

365. Nếu các con tin rằng đôi khi Đức Chúa Trời đã rơi lệ, thì chắc chắn đó không phải là vì những người đang hưởng thụ Nước Trời của Ngài, mà là vì những người đang bối rối hoặc khóc lóc. (100, 50-51)

366. Ngôi nhà của Cha Ta đã được chuẩn bị sẵn cho các con. Khi các con đến với Ngài, các con sẽ thực sự vui mừng vì Ngài. Làm sao một người cha có thể sống trong phòng ngủ hoàng gia và thưởng thức những món ăn ngon lành, khi biết rằng chính những đứa con của mình đang đứng trước cổng nhà như những người ăn xin? (73, 37)

367. Hãy tìm hiểu Luật pháp, hãy yêu mến điều thiện, hãy biến tình yêu và lòng thương xót thành hành động, hãy ban cho tinh thần các con sự tự do thiêng liêng để vươn lên quê hương của nó, và các con sẽ yêu mến Ta.

368. Các con muốn một gương mẫu hoàn hảo về cách các con phải hành động và phải như thế nào để đến với Ta? Hãy lấy Chúa Giêsu làm gương mẫu, hãy yêu Ta trong Ngài, hãy tìm kiếm Ta qua Ngài, hãy đến

với Ta trên con đường thiêng liêng của Ngài.

369. Nhưng các con đừng yêu mến Ta trong hình hài thể xác của Ngài hay trong hình ảnh của Ngài, hay thậm chí thay thế việc thực hành giáo lý của Ngài bằng các nghi lễ hay hình thức bên ngoài, vì nếu không, các con sẽ mãi mãi chìm đắm trong sự khác biệt, trong sự thù địch và sự cuồng tín của mình.

370. Hãy yêu mến Ta trong Chúa Giêsu, nhưng trong Thần Khí của Ngài, trong giáo lý của Ngài, và các con sẽ tuân giữ luật vĩnh cửu; vì trong Đấng Kitô, công lý, tình yêu và sự khôn ngoan được kết hợp thành sự hiệp nhất, nhờ đó Ta đã cho nhân loại nhận biết sự hiện hữu và quyền năng vô biên của Thần Khí Ngài. (1, 71-72)

Con người và sứ mệnh của mình

371. Đã từ lâu, các con không còn gắn bó với Ta nữa, các con không còn biết mình thực sự là ai, bởi vì các con đã để cho nhiều phẩm chất, khả năng và ân tứ mà Đấng Tạo Hóa đã ban cho các con nằm im lìm trong bản thể của mình. Các con đang ngủ quên về linh hồn và tinh thần, trong khi chính những phẩm chất tinh thần đó mới là sự vĩ đại thực sự của con người. Các con đang sống như những sinh vật thuộc về thế gian này, bởi vì chúng sinh ra và chết đi trong thế gian này. (85, 57)

372. Thầy hỏi các con, hỡi các môn đệ yêu dấu: Cái gì của các con trên thế gian này? Mọi thứ các con sở

hữu đều do Cha ban cho, để các con sử dụng chúng trên hành trình của mình trên trái đất, chừng nào trái tim các con còn đập. Vì tinh thần của các con xuất phát từ Thần tính của Ta, vì nó là hơi thở của Cha Thiên Thượng, vì nó là hiện thân của một nguyên tử trong tinh thần Ta, vì thân xác các con cũng được tạo dựng theo luật pháp của Ta và Ta đã giao phó nó cho các con như một công cụ của tinh thần các con, nên các con không sở hữu gì cả, hỡi những đứa con yêu dấu. Mọi sự được tạo dựng đều thuộc về Cha, và Ngài đã tạm thời giao phó cho các con làm chủ của chúng. Hãy nhớ rằng cuộc sống vật chất của các con chỉ là một bước đi trong cõi vĩnh hằng, là một tia sáng trong vô tận, và vì thế các con phải chú ý đến điều vĩnh cửu, điều không bao giờ chết, và đó chính là linh hồn. (147, 8)

373. Thần khí phải dẫn dắt lý trí, và lý trí, chỉ được dẫn dắt bởi một trái tim khao khát sự vĩ đại theo cách con người, không được cai trị cuộc sống của các con.

374. Hãy suy ngẫm: Nếu các con muốn để những gì bộ não ra lệnh chỉ phối mình, các con sẽ làm quá sức nó và không thể vượt qua những gì sức mạnh hạn hẹp của nó cho phép.

375. Ta nói với các con: Nếu các con muốn biết tại sao các con cảm thấy được truyền cảm hứng để làm điều thiện, và tại sao trái tim các con bùng cháy tình yêu thương, thì hãy để trái tim và trí tuệ của các con được Thần Khí dẫn dắt. Khi đó, các

con sẽ kinh ngạc trước quyền năng của Cha các con. (286, 7)

376. Điều đúng đắn là khi Thánh Thần mặc khải sự khôn ngoan cho trí tuệ con người, chứ không phải trí tuệ mang lại “ánh sáng” cho Thánh Thần.

377. Nhiều người sẽ không hiểu những gì Ta nói với các con ở đây, bởi vì từ lâu các con đã đảo lộn trật tự cuộc sống của mình. (295, 48)

378. Hãy biết rằng, các môn đệ, sự thiêng liêng hóa cho phép lương tâm bày tỏ mình một cách rõ ràng hơn, và ai nghe thấy tiếng nói khôn ngoan này sẽ không bị lừa dối.

379. Hãy làm quen với lương tâm, đó là một tiếng nói thân thiện, đó là ánh sáng mà qua đó Chúa để ánh sáng của Ngài chiếu rọi — dù là với tư cách Cha, Thầy hay Thẩm phán. (293, 73-74)

380. Hãy không ngừng đọc lại Lời của Ta. Nó sẽ như một cái đục vô hình đảm nhận nhiệm vụ mài mòn những góc cạnh sắc nhọn trong tính cách của các con, cho đến khi các con sẵn sàng đối mặt với những vấn đề khó khăn nhất của đồng loại.

381. Các con sẽ phát hiện ra những đau khổ, những gánh nặng đè nặng và những nghĩa vụ bù đắp ở họ, mà nguyên nhân có thể rất khác nhau. Một số không có nguồn gốc quá khó hiểu, nhưng sẽ có những trường hợp khác mà các con chỉ có thể làm sáng tỏ bằng trực giác, qua sự mặc khải và khả năng thấu thị, để giải thoát đồng loại khỏi một gánh nặng nề.

382. Những ân tứ thiêng liêng này chỉ có thể tạo ra phép lạ đó khi người sử dụng chúng được truyền cảm hứng bởi tình yêu dành cho người lân cận. (149, 88)

383. Tại sao con người lại nói đến “siêu nhiên”, trong khi mọi thứ trong Ta và trong công trình của Ta đều là tự nhiên? Chẳng phải những việc làm xấu xa và bất toàn của con người mới là “siêu nhiên” sao, bởi lẽ điều tự nhiên là họ phải luôn hành động tốt, xét về Nguồn gốc mà họ xuất phát và những phẩm chất mà họ sở hữu và mang trong mình? Trong Ta, mọi thứ đều có một lời giải thích đơn giản và sâu sắc, không có gì bị che giấu trong bóng tối.

384. Các con gọi tất cả những gì các con không hiểu hoặc xem là được bao phủ trong bí ẩn là “siêu nhiên”. Nhưng ngay khi linh hồn các con đạt được sự thăng hoa nhờ công đức và nhìn thấy, khám phá ra những gì trước đây nó không thể thấy, nó sẽ nhận ra rằng mọi thứ trong tạo hóa đều tự nhiên.

385. Nếu cách đây vài thế kỷ, người ta thông báo cho nhân loại về những tiến bộ và khám phá mà con người sẽ đạt được trong thời đại ngày nay, thì ngay cả các nhà khoa học cũng sẽ nghi ngờ và coi những kỳ quan đó là siêu nhiên. Nhưng ngày nay, khi các con đã phát triển và từng bước theo dõi những tiến bộ của khoa học nhân loại, các con coi chúng là những tác phẩm tự nhiên, dù các con vẫn ngưỡng mộ chúng. (198, 11 12)

386. Ta phải nói với các con: Đừng tin rằng linh hồn nhất thiết cần cơ thể con người và cuộc sống trên thế gian này để có thể phát triển.

Nhưng những bài học mà linh hồn nhận được trong thế gian này vẫn rất hữu ích cho sự hoàn thiện của nó.

387. Thân thể giúp đỡ linh hồn trong sự phát triển, trong những trải nghiệm, trong sự chuộc tội và trong những cuộc đấu tranh của nó; đây là nhiệm vụ thuộc về nó, và các con có thể tìm thấy điều này được xác nhận trong sự biểu lộ Thần tính của Ta qua con người, khi Ta sử dụng bộ não của nó và dùng nó như một thiết bị thu nhận để truyền tải thông điệp của Ta. Hãy hiểu rằng không chỉ linh hồn mới được định sẵn cho thế giới tinh thần (), mà ngay cả những điều nhỏ bé nhất trong thế giới vật chất cũng được tạo ra để phục vụ các mục tiêu tinh thần.

388. Ta gửi đến linh hồn các con một lời gợi ý và một lời kêu gọi, để nó vượt qua ảnh hưởng của vật chất đang chi phối nó, và dùng ân sủng của trực giác để chiếu ánh sáng của mình đến trái tim và trí tuệ.

389. Ánh sáng của Ta là con đường dẫn linh hồn các con đến sự giải thoát; giáo lý của Ta cung cấp cho các con phương tiện để vượt lên trên cuộc sống con người, trở thành người lãnh đạo mọi công việc của mình, làm chủ cảm xúc của mình, chứ không phải nô lệ của những đam mê thấp hèn hay nạn nhân của những yếu đuối và khó khăn. (78, 12-15)

390. Ai ngoài Ta có thể cai trị linh hồn và định đoạt số phận của nó? Không ai cả. Vì vậy, ai đã cố gắng, trong khao khát thống trị, chiếm lấy vị trí của Chúa, thì tự tạo ra cho mình một vương quốc phù hợp với những sở thích, ý thích, tham vọng quyền lực và sự kiêu ngạo của mình — một vương quốc của vật chất, những đam mê thấp hèn và những cảm xúc không cao thượng.

391. Các con không thể đàn áp lương tâm, vì trong đó có sự công bằng tuyệt đối. Trong tâm hồn, chỉ có sự trong sạch mới có quyền lực đối với những cảm xúc cao quý, chỉ có điều thiện mới lay động chúng — nói tóm lại: Tâm hồn chỉ được nuôi dưỡng bởi sự thật và điều thiện. (184, 49-50)

392. Vì Ta đã tạo ra mọi sự vật trên trái đất để làm vui lòng con người, nên hãy luôn sử dụng chúng vì lợi ích của các con. Tuy nhiên, đừng quên rằng trong các con có một tiếng nói chỉ ra những giới hạn mà trong đó các con được phép sử dụng tất cả những gì thiên nhiên ban tặng, và các con phải vâng lời tiếng nói nội tâm đó.

393. Cũng như các con nỗ lực tìm kiếm một mái ấm, sự che chở, sự nuôi dưỡng và sự thỏa mãn cho thân thể mình để làm cho cuộc sống trở nên dễ chịu hơn, các con cũng phải ban cho linh hồn những gì nó cần cho sự an lạc và sự phát triển thăng hoa của nó.

394. Nếu linh hồn cảm thấy bị thu hút bởi những cõi cao hơn, nơi có ngôi nhà thực sự của nó, thì hãy để

nó bay lên. Đừng giam cầm nó, vì nó đang tìm kiếm Ta để được nuôi dưỡng và củng cố. Ta nói với các con: Mỗi khi các con cho phép nó giải thoát mình theo cách này, nó sẽ trở về vỏ bọc thể xác của mình một cách hạnh phúc. (125, 30)

395. Linh hồn muốn sống, nó khao khát sự bất tử, muốn thanh tẩy và tinh luyện bản thân, khát khao tri thức và khát khao tình yêu. Hãy để nó suy nghĩ, cảm nhận và hành động, hãy cho phép nó sử dụng một phần thời gian mà các con có cho chính mình, để nó thể hiện bản thân và được sáng khoái trong tự do của mình.

396. Trong tất cả những gì các con là ở thể gian này, sau cuộc đời này chỉ còn lại linh hồn các con. Hãy để nó tích lũy đức hạnh và công đức, và cất giữ chúng trong chính mình, để khi giờ giải thoát đến, nó không phải là một linh hồn nghèo nàn đứng trước cổng Đất Hứa. (111, 74-75)

397. Ta không muốn các con phải chịu thêm sự dằn tội hay đau khổ nào nữa; Ta muốn linh hồn của tất cả các con Ta, giống như những vì sao làm đẹp bầu trời, chiếu sáng vương quốc Ta bằng ánh sáng của mình và làm tràn ngập trái tim Cha các con bằng niềm vui. (171, 67)

398. Lời Ta sẽ hòa giải linh hồn với thân xác, vì từ lâu đã có sự thù địch giữa hai bên, để các con nhận ra rằng thân xác của các con, mà các con đã coi là chướng ngại và cản trở trên con đường phát triển của linh hồn, có thể là công cụ tốt nhất để

hoàn thành các nhiệm vụ của các con trên trần gian. (138, 51)

399. Hãy đảm bảo rằng sự hài hòa ngự trị giữa linh hồn và vỏ bọc thể xác, để các con có thể thực hiện những chỉ dẫn của Ta một cách dễ dàng. Hãy uốn nắn thân thể một cách đầy yêu thương, hãy nghiêm khắc khi cần thiết. Tuy nhiên, hãy cẩn thận để sự cuồng tín không làm mù quáng các con, để các con không đối xử tàn nhẫn với nó. Hãy tạo nên một ý chí duy nhất từ bản thể của các con. (57, 65)

400. Ta không chỉ bảo các con phải thanh tẩy linh hồn mình, mà còn phải làm cho thân thể mình khỏe mạnh, để các thể hệ mới sinh ra từ các con được khỏe mạnh và linh hồn họ có thể hoàn thành sứ mệnh khó khăn của mình. (51, 59)

401. Ta muốn các con xây dựng những mái ấm tin vào Đức Chúa Trời duy nhất — những mái ấm là những đền thờ, nơi người ta thực hành tình yêu, sự kiên nhẫn và sự từ bỏ bản thân.

402. Trong những ngôi nhà đó, các con phải là những người thầy của các con cái, những người mà các con phải bao bọc bằng sự dịu dàng và thấu hiểu, những người mà các con phải trông nom bằng cách theo dõi từng bước đi của chúng với sự quan tâm.

403. Hãy dành tình yêu của các con cho cả những ai được ban cho vẻ đẹp lẫn những ai dường như xấu xí. Không phải lúc nào khuôn mặt đẹp cũng phản ánh một tâm hồn đẹp như vậy. Ngược lại, đằng sau những

sinh linh có vẻ ngoài xấu xí ấy có thể ẩn chứa một tâm hồn đầy đức hạnh mà các con nên trân trọng. (142, 73)

404. Hãy nghiêm túc nghĩ đến các thể hệ sau các con, hãy nghĩ đến con cái các con. Giống như các con đã ban cho chúng sự sống thể xác, các con cũng có nghĩa vụ ban cho chúng sự sống tinh thần — đó là đức tin, đức hạnh và sự thánh hóa. (138, 61)

405. Hãy gìn giữ đức hạnh của gia đình và sự bình an trong tổ ấm của các con. Hãy xem, ngay cả những người nghèo nhất cũng có thể sở hữu kho báu này.

406. Hãy nhận ra rằng gia đình loài người là hiện thân của Gia đình Thần linh: trong đó, người đàn ông trở thành người cha, nhờ đó anh ta có sự giống nhau thực sự với Cha Thiên Thượng của mình. Người phụ nữ với trái tim mẹ đầy tình yêu thương là hình ảnh của tình yêu của Mẹ Thần linh, và gia đình mà họ cùng nhau tạo nên là hiện thân của Gia đình Thần linh của Đấng Tạo Hóa.

407. Gia đình là ngôi đền nơi các con có thể học cách tuân theo luật pháp của Ta một cách tốt nhất, nếu cha mẹ sẵn sàng rèn luyện bản thân.

408. Số phận của cha mẹ và con cái nằm trong Ta. Tuy nhiên, cả hai bên đều phải hỗ trợ lẫn nhau trong các nhiệm vụ và nghĩa vụ chuộc tội của mình.

409. Thập giá sẽ nhẹ nhàng và cuộc sống sẽ dễ chịu biết bao nếu tất cả cha mẹ và con cái đều yêu thương nhau! Những thử thách nặng nề

nhất sẽ được giảm bớt nhờ tình yêu và sự thấu hiểu. Sự cam chịu của các con trước ý muốn thiêng liêng sẽ được đền đáp bằng bình an. (199, 72-74)

410. Hãy nghiên cứu những linh hồn xung quanh các con và những người đi ngang qua con đường đời của các con, để các con học cách trân trọng những đức tính của họ, tiếp nhận thông điệp mà họ mang đến cho các con, hoặc trao cho họ những gì họ đáng nhận từ các con.

411. Tại sao các con lại khinh thường những người thân cận mà số phận đã đặt trên con đường của các con? Các con đã đóng cửa trái tim mình trước họ, mà không học được bài học mà họ nên mang đến cho các con.

412. Thường thì các con lại đẩy ra xa chính người mang đến thông điệp hòa bình và an ủi cho linh hồn các con, rồi sau đó các con than vãn khi đã đổ đầy chén đắng của mình.

413. Cuộc sống mang theo những thay đổi và bất ngờ không lường trước, và các con sẽ làm gì nếu ngày mai các con phải khao khát tìm kiếm người mà hôm nay các con đã kiêu ngạo đẩy ra xa?

414. Hãy nhớ rằng có thể ngày mai các con sẽ phải khao khát tìm kiếm người mà hôm nay các con đã từ chối và khinh miệt, nhưng thường thì lúc đó đã quá muộn. (11, 26-30)

415. Vũ trụ mang đến cho các con một ví dụ tuyệt vời về sự hài hòa! Những vì sao rực rỡ, tràn đầy sự sống, xoay vần trong không gian, xung quanh chúng là những vì sao

khác quay quanh. Ta là vì sao rực rỡ, thần thánh, mang lại sự sống và hơi ấm cho các linh hồn; nhưng có bao nhiêu người di chuyển trên quỹ đạo đã định sẵn, và có bao nhiêu người lại quay quanh xa khỏi quỹ đạo của mình!

416. Các con có thể nói với Ta rằng các vì sao vật chất không có tự do ý chí, và rằng chính tự do này đã khiến con người lạc lối. Vì vậy, Ta nói với các con: Cuộc đấu tranh của mỗi linh hồn sẽ đáng khen ngợi biết bao, khi nó biết tuân theo luật hài hòa với Đấng Tạo Hóa, dù đã được ban tặng tự do ý chí. (84, 58)

417. Không ai tự xưng là môn đệ của giáo lý tâm linh này lại than phiền với Cha rằng mình nghèo khó trong cuộc sống vật chất, thiếu thốn nhiều tiện nghi mà người khác có dư dả, hay phải chịu đựng thiếu thốn và gian khổ trong thế giới vật chất (). Những lời than phiền này xuất phát từ bản chất vật chất, mà như các con biết, chỉ có một sự tồn tại duy nhất.

418. Linh hồn các con không có quyền nói như vậy với Cha, cũng không được tỏ ra bất mãn hay phàn nàn về số phận của chính mình, vì trên con đường phát triển dài đằng đẵng trên trái đất, tất cả các linh hồn đều đã trải qua toàn bộ các bậc thang của kinh nghiệm, niềm vui và sự thỏa mãn của con người.

419. Quá trình thiêng liêng hóa linh hồn đã bắt đầu từ lâu; nỗi đau và sự nghèo khó mà trái tim các con miễn cưỡng phải chịu đựng và gánh chịu chính là điều giúp các con tiến tới

điều đó. Mọi tài sản tinh thần và vật chất đều có ý nghĩa mà các con phải nhận ra, để các con không phủ nhận giá trị của cái này hay cái kia. (87, 26 27)

420. Mỗi con người, mỗi sinh vật đều có một vị trí được chỉ định mà nó không nên từ bỏ; nhưng cũng không nên chiếm lấy vị trí không thuộc về mình. (109, 22)

421. Tại sao các con lại sợ tương lai? Các con muốn để tất cả kinh nghiệm mà linh hồn các con đã tích lũy trong quá khứ trở nên vô ích sao? Các con muốn bỏ mặc hạt giống mà không thu hoạch sao? Không, các môn đệ. Hãy nhớ rằng không ai có thể thay đổi định mệnh của mình, nhưng có thể trì hoãn giờ phút chiến thắng và gia tăng những đau khổ vốn đã tồn tại trên mọi con đường. (267, 14)

422. Nước Trời là gia tài của tất cả các con, ân sủng này chỉ có thể đạt được nhờ những công đức lớn lao của linh hồn. Ta muốn các con đừng coi việc đạt được ân sủng đưa các con đến gần Ta là điều không thể.

423. Đừng buồn khi các con nghe trong lời Ta rằng các con chỉ có thể đến được “Đất Hứa” bằng những nỗ lực và vất vả lớn lao. Hãy vui mừng, vì ai hướng cuộc đời mình về mục tiêu này sẽ không phải chịu thất vọng, cũng không thấy mình bị lừa dối. Người ấy sẽ không gặp phải số phận như nhiều người khác, những người theo đuổi vinh quang trần gian nhưng sau bao nhiêu vất vả vẫn không đạt được, hoặc những người tuy đạt được nhưng sớm phải chịu

đau khổ khi thấy nó tan biến, cho đến khi không còn gì cả. (100, 42-43)

424. Ta ban cho các con chìa khóa để mở cánh cửa dẫn đến hạnh phúc vĩnh cửu của các con. Những chìa khóa đó là tình yêu, từ đó nảy sinh lòng thương xót, sự tha thứ, sự thấu hiểu, sự khiêm nhường và bình an, để các con bước đi trên con đường đời.

425. Hạnh phúc của tâm hồn các con lớn lao biết bao khi nó làm chủ vật chất và vui mừng trong ánh sáng của Thánh Thần! (340, 56-57)

426. Trái đất này, vốn luôn gửi những linh hồn ốm yếu, mệt mỏi, rối loạn, bối rối, hoặc những linh hồn chưa trưởng thành đến cõi bên kia, sẽ sớm dâng lên Ta những trái ngọt xứng đáng với tình yêu của Ta.

427. Bệnh tật và đau đớn sẽ ngày càng rời xa cuộc sống của các con, nếu các con sống một cuộc đời lành mạnh và cao thượng. Khi cái chết đến, nó sẽ thấy các con đã sẵn sàng cho cuộc hành trình về Quê hương Tâm linh. (117, 24-25)

428. Đừng nản lòng, hỡi những linh hồn mà Ta đặc biệt hướng lời đến. Hãy kiên trì trên con đường của Ta, và các con sẽ biết đến bình an. Thật vậy, Ta nói với các con, tất cả các con đều được định sẵn để trải nghiệm hạnh phúc. Ta sẽ không phải là Cha của các con nếu các con không được tạo ra để chia sẻ Nước Trời cùng Ta.

429. Nhưng đừng quên: Để hạnh phúc của các con được trọn vẹn, các con cần phải từng bước tích lũy

công đức, để linh hồn các con cảm thấy xứng đáng với phần thưởng thiêng liêng đó.

430. Hãy nhận ra rằng Ta đang ở bên các con, đồng hành cùng các con trên suốt chặng đường. Hãy đặt trọn vẹn niềm tin vào Ta, với ý thức rằng nhiệm vụ của Ta hòa làm một với nhiệm vụ của các con, và số phận của Ta hòa làm một với số phận của các con! (272, 61)

Những tật xấu, sai lầm, lạc lối

431. Hãy hiểu giáo lý của Ta để không phạm thêm sai lầm trong cuộc đời các con; vì mọi sự xúc phạm mà các con gây ra cho đồng loại, dù bằng lời nói hay hành động, sẽ là một ký ức không thể xóa nhòa trong lương tâm các con, và lương tâm đó sẽ không ngừng trách móc các con.

432. Ta nói với các con một lần nữa rằng tất cả các con đều cần thiết để kế hoạch thiêng liêng được thực hiện và nỗi khổ tâm lớn lao giữa loài người chấm dứt.

433. Chừng nào sự ích kỷ còn tồn tại, thì nỗi đau cũng sẽ còn tồn tại. Hãy biến sự thờ ơ, sự ích kỷ và sự khinh miệt của các con thành tình yêu, thành lòng trắc ẩn, và các con sẽ thấy hòa bình sẽ sớm đến với các con. (11, 38-40)

434. Hãy tìm kiếm sự tiến bộ trong cuộc sống con người, nhưng đừng bao giờ để tham vọng quá mức chi phối các con; vì khi đó các con sẽ mất tự do, và chủ nghĩa vật chất sẽ nô lệ hóa các con. (51, 52)

435. Ta tha thứ cho những lỗi lầm của các con, nhưng đồng thời Ta cũng sửa chữa các con, để các con xua đuổi sự ích kỷ khỏi lòng mình, vì đó là một trong những điểm yếu kéo linh hồn xuống sâu nhất.

436. Ta lay động các con qua lương tâm, để các con nhớ đến bốn phận giữa anh em và gieo rắc những việc làm yêu thương và sự tha thứ trên con đường của mình, như Ta đã dạy các con trong “Thời Đại Thứ Hai”. (300, 29)

437. Ngày nay, sức mạnh của vật chất và ảnh hưởng của thế gian đã biến các con thành những kẻ ích kỷ. Nhưng vật chất không phải là vĩnh cửu, thế gian và ảnh hưởng của nó cũng vậy, và Ta là vị Thẩm phán kiên nhẫn, Đấng Công chính là Chủ tể của Sự Sống và Thời Đại. Các con không được phán xét những kẻ chối bỏ Ta, vì nếu vậy, Ta sẽ xem các con là có tội hơn cả họ.

438. Chẳng lẽ Ta đã cất tiếng để kết án những kẻ hành hình Ta sao? Chẳng phải Ta đã ban phước cho họ bằng tình yêu và sự dịu dàng sao? Nếu các con hiểu được rằng nhiều người trong số những kẻ đã lầm lạc trên thế gian này vì tội lỗi đó, ngày nay đã được thanh tẩy và đang ở trong thế giới tinh thần! (54, 47-48)

439. Cũng đừng cố gắng khám phá những cảm xúc thầm kín của người lân cận các con, vì trong mỗi sinh linh đều tồn tại một bí mật mà chỉ có Ta mới được biết. Nhưng nếu các con tình cờ phát hiện ra điều gì đó — vốn chỉ thuộc về anh em các con — và đáng lẽ phải là điều thiêng

liêng đối với các con, thì đừng tiết lộ ra, đừng xé rách tấm màn che ấy, mà hãy làm cho nó dày hơn.

440. Đã bao lần Ta thấy con người xâm nhập vào lòng anh em mình, cho đến khi phát hiện ra sự trần trụi về đạo đức hay tâm hồn của họ, để rồi hả hê và ngay lập tức công khai điều đó.

441. Không ai trong số những người đã xúc phạm đời tư của người khác như vậy được phép ngạc nhiên khi có ai đó vạch trần và chế giễu họ trên con đường đời. Lúc đó, họ đừng nói rằng chính thước đo của công lý đang đánh giá họ; bởi vì chính thước đo của bất công mà họ đã dùng để đánh giá người khác mới là thứ sẽ đánh giá lại họ.

442. Hãy tôn trọng người khác, dùng áo choàng lòng thương xót của các con để che chở những người bị phơi bày và bảo vệ người yếu đuối trước sự thích buôn chuyện của con người. (44, 46-48)

443. Không phải tất cả những ai “lang thang trên đường phố và ngõ hẻm”, nói về những sự kiện của quá khứ, giải thích những lời tiên tri hay những sự mặc khải, đều là sứ giả của Ta; vì nhiều người đã lạm dụng những thông điệp đó vì sự kiêu ngạo, vì sự cay đắng hay vì lợi ích cá nhân, để xúc phạm và phán xét, để làm nhục hay làm tổn thương, và thậm chí để “giết chết”. (116, 21)

444. Hãy lên đường, nhân loại ơi, hãy khám phá con đường, hãy khám phá lý do của cuộc sống! Hãy đoàn kết lại, dân tộc với dân tộc, hãy yêu thương nhau! Bức tường ngăn cách

giữa các ngôi nhà thật mỏng manh, thế mà — những người sống trong đó lại xa cách nhau biết bao! Và tại biên giới các quốc gia của các con — bao nhiêu điều kiện được đặt ra để các con cho người nước ngoài qua lại! Nếu các người làm điều này ngay cả với những người anh em cùng loài — thì các người đã làm gì với những người đang sống trong một cuộc đời khác? Các người đã hạ xuống một bức màn giữa họ và các người — nếu không phải là bức màn của sự lãng quên, thì cũng là bức màn của sự vô minh, giống như sương mù dày đặc. (167, 31)

445. Các con có thấy những con người chỉ sống để thỏa mãn cơn khát quyền lực vô độ và trong quá trình đó coi thường cuộc sống của những người lân cận, không tôn trọng những quyền lợi mà Ta, Đấng Tạo Hóa của họ, đã ban cho họ không? Các con có nhận ra rằng những việc làm của họ chỉ nói lên sự ghen tị, hận thù và tham lam không? Vì vậy, các con phải cầu nguyện cho họ nhiều hơn so với những người khác, những người không cần ánh sáng đến vậy.

446. Hãy tha thứ cho những người này tất cả nỗi đau mà họ gây ra cho các con, và hãy giúp họ tỉnh ngộ bằng những suy nghĩ trong sáng của các con. Đừng làm cho làn sương mù bao quanh họ trở nên dày đặc hơn nữa; vì khi họ phải chịu trách nhiệm về những việc làm của mình, Ta cũng sẽ truy cứu trách nhiệm những ai, thay vì cầu nguyện cho họ, lại chỉ gửi đến họ bóng tối bằng

những suy nghĩ xấu xa của mình. (113, 30)

447. Hãy nhớ rằng trong Luật đã dạy các con: “Người chớ có các thần khác bên cạnh Ta.” Tuy nhiên, có rất nhiều thần mà lòng tham vọng của con người đã tạo ra để thờ phụng, dâng lễ vật và thậm chí hiến dâng cả mạng sống cho chúng.

448. Hãy hiểu rằng Luật của Ta không hề lỗi thời và rằng, mà các con không hay biết, nó không ngừng nói với các con qua lương tâm; nhưng con người vẫn tiếp tục là những kẻ ngoại đạo và thờ thần tượng.

449. Họ yêu thương thân xác mình, nịnh hót sự kiêu ngạo và chiều theo những yếu đuối; họ yêu thích những của cải trần gian, mà họ hy sinh sự bình an và tương lai tâm linh của mình vì chúng. Họ tôn thờ xác thịt và đôi khi sa vào sự thoái hóa, thậm chí tìm thấy cái chết trong khao khát những thú vui.

450. Hãy tự thuyết phục bản thân rằng các con đã yêu mến những điều của thế gian hơn là yêu mến Cha các con. Khi nào các con đã hy sinh vì Ta, bằng cách yêu mến Ta trong người lân cận và phục vụ Ta? Khi nào các con hy sinh giấc ngủ hay mạo hiểm sức khỏe để giúp đỡ và xoa dịu những đau khổ đang đè nặng lên đồng loại của các con? Và khi nào các con đã đi đến gần cái chết vì một trong những lý tưởng cao cả mà giáo lý của Ta truyền cảm hứng?

451. Hãy nhận ra rằng sự sùng bái mà các con dành cho cuộc sống vật

chất lại được các con đặt lên trên sự tôn kính cuộc sống tinh thần. Đó là lý do tại sao Ta đã nói với các con rằng các con có những vị thần khác mà các con thờ phượng và phục vụ nhiều hơn là Đấng Thiên Chúa chân thật. (118, 24-26)

452. Các con đã quen với tội lỗi đến mức cuộc sống của các con dường như là điều tự nhiên, bình thường và được chấp nhận nhất, và thế mà dường như Sodom và Gomorrah, Babylon và Rome đã đổ hết sự đồi bại và tội lỗi của chúng lên nhân loại này. (275, 49)

453. Ngày nay các con đang sống trong một thời đại của sự rối loạn tinh thần, trong đó các con gọi điều ác là điều thiện, trong đó các con tưởng rằng mình nhìn thấy ánh sáng ở nơi có bóng tối, trong đó các con ưu tiên những điều thừa thãi hơn những điều thiết yếu. Nhưng lòng thương xót luôn sẵn sàng và hữu ích của Ta sẽ can thiệp kịp thời để cứu các con, và chỉ cho các con con đường sáng ngời của sự thật — con đường mà các con đã xa rời. (358, 30)

454. Để có thể chiến thắng trong mọi thử thách, hãy làm theo những gì Thầy đã dạy các con: Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, để đôi mắt các con luôn cảnh giác và không bị cám dỗ lẫn át. Hãy nhớ rằng Ác quỷ có trực giác rất nhạy bén để cám dỗ các con, để làm các con sa ngã, đánh bại các con và lợi dụng sự yếu đuối của các con. Hãy sáng suốt để có thể phát hiện ra nó khi nó rình rập các con. (327, 10)

455. Quả thật, Ta nói với các con, nhân loại sẽ tìm thấy con đường từ bóng tối này đến ánh sáng. Nhưng bước đi này sẽ diễn ra chậm rãi. Nếu con người trong chốc lát nhận ra tất cả điều ác mà họ đã gây ra, thì họ sẽ ra sao? Một số sẽ mất trí, số khác sẽ tự kết liễu đời mình. (61, 52)

Sự thanh tẩy và thánh hóa loài người

456. Các con đã quên luật pháp và đã chờ đợi cho đến khi các thể lực tự nhiên nhắc nhở các con về công lý của Ta: bão tố, dòng nước tràn bờ, động đất, hạn hán, lũ lụt là những tiếng kêu gọi đánh thức các con và nói với các con về công lý của Ta.

457. Trong thời đại này, loài người còn có thể dâng lên Ta thành quả nào khác ngoài sự bất hòa và chủ nghĩa vật chất? Dân tộc này, đã nghe lời dạy của Ta trong nhiều năm, cũng không thể dâng lên Ta một mùa màng đáng hài lòng. (69, 54-55)

458. Các con không nghe thấy những tiếng kêu của công lý sao? Các con không thấy các thể lực tự nhiên đang tàn phá từng vùng đất một sao? Các con có tin rằng — nếu các con sống một cuộc đời đạo đức — thì có cần thiết phải để công lý của Ta thể hiện mình theo cách này không? Thật vậy, Ta nói với các con, sẽ không có lý do gì để thanh tẩy các con nếu Ta đã thấy các con trong sạch. (69, 11)

459. Mặc dù hiện tại các con thấy dường như không thể mang lại hòa

bình cho nhân loại, nhưng Ta nói với các con rằng hòa bình sẽ đến, và hơn thế nữa: con người sẽ sống trong sự thăng hoa tinh thần.

460. Thế giới sẽ phải chịu nhiều tai họa trước khi thời kỳ đó đến. Nhưng những đau khổ đó sẽ mang lại lợi ích cho nhân loại, cả về mặt trần thế lẫn tinh thần. Nó sẽ giống như một lời “Đến đây là hết” đối với sự chạy đua vô độ của những hành vi xấu xa, sự ích kỷ và ham muốn hưởng thụ của con người.

461. Bằng cách này, sự cân bằng sẽ được thiết lập; vì các thế lực của cái ác sẽ không còn có thể chiến thắng các thế lực của cái thiện nữa.

462. Sự thanh tẩy này, vì luôn liên quan đến những gì nhạy cảm và được yêu thương nhất, nên có vẻ như là một hình phạt, nhưng thực ra không phải vậy. Bởi vì trên thực tế, nó là một phương tiện để cứu rỗi những linh hồn đã đi chệch khỏi con đường hoặc đã lạc lối.

463. Ai phán xét theo cách trần tục thì không thể thấy được điều gì hữu ích trong nỗi đau; nhưng ai nhận thức rằng mình có một linh hồn sẽ sống đời đời, thì từ chính nỗi đau đó, người ấy sẽ thu được ánh sáng, sự kiên định và sự đổi mới.

464. Nếu các con suy nghĩ theo tinh thần — thì làm sao các con có thể tin rằng nỗi đau là một điều xấu cho nhân loại, khi nó đến từ một Đức Chúa Trời là Tình Yêu trọn vẹn?

465. Thời gian trôi qua, và sẽ đến lúc những thử thách lớn bắt đầu xuất hiện, và ngay cả tàn dư cuối cùng của hòa bình cũng sẽ biến mất

khỏi thế giới, thứ sẽ không trở lại cho đến khi nhân loại tìm thấy con đường của Luật pháp Ta và lắng nghe tiếng nói bên trong, tiếng nói sẽ không ngừng nói với họ: Đức Chúa Trời đang sống! Đức Chúa Trời ở trong các con! Hãy nhận biết Ngài, cảm nhận Ngài, và hòa giải với Ngài!

466. Khi đó, lối sống của các con sẽ thay đổi. Sự ích kỷ sẽ biến mất, và mỗi người sẽ trở nên hữu ích cho người khác. Con người sẽ lấy công lý của Ta làm nguồn cảm hứng để tạo ra những luật mới và cai trị các dân tộc bằng tình yêu. (232, 43 47)

467. Trong lĩnh vực vật chất, các con cũng sẽ chứng kiến sự biến đổi: Các dòng sông sẽ dồi dào nước, những cánh đồng cần cỗi sẽ trở nên màu mỡ, các lực lượng tự nhiên sẽ trở lại quỹ đạo bình thường, bởi vì sự hài hòa sẽ ngự trị giữa con người và Thiên Chúa, giữa con người và các công trình thần thánh, giữa con người và các luật lệ do Đấng Tạo Hóa của sự sống ban hành. (352, 65)

468. Đừng lo lắng, các chứng nhân yêu dấu. Ta báo trước cho các con rằng nhân loại vật chất này, vốn từ lâu chỉ tin vào những gì họ chạm vào, nhìn thấy và hiểu được bằng trí tuệ hạn hẹp của mình, cũng như những gì họ chứng minh được bằng khoa học, sẽ trở nên tâm linh và có khả năng nhìn thấy Ta bằng cái nhìn tâm linh và tìm kiếm sự thật. (307, 56)

469. Nếu các con đã được chuẩn bị về mặt tinh thần, các con có thể nhìn thấy trong vô tận những đoàn thể các thực thể tinh thần, những

thực thể này trước mắt các con sẽ giống như một đám mây trắng khổng lồ vô cùng, và khi các sứ giả hoặc những người được phái đi tách ra khỏi đám mây đó, các con sẽ thấy họ tiến về phía các con như những tia sáng.

470. Ánh mắt tâm linh của các con vẫn chưa thấu suốt, và vì thế Ta phải nói với các con về thế giới bên kia, về tất cả những điều mà các con vẫn chưa thể nhìn thấy. Nhưng Ta nói với các con, sẽ đến lúc các con đều trở thành những nhà tiên tri và tận hưởng cuộc sống kỳ diệu đó, mà hiện tại các con cảm thấy xa cách, nhưng thực ra nó đang rung động gần các con, bao quanh và soi sáng các con, truyền cảm hứng cho các con và không ngừng gõ cửa các con. (71, 37-38)

471. Sự nhạy cảm, khả năng linh cảm, sự mặc khải, lời tiên tri, sự cảm hứng, khả năng tiên tri, ân tứ, Lời Nội Tâm — tất cả những điều này và những ân tứ khác sẽ phát xuất từ Thần Khí, và nhờ những điều đó, con người sẽ xác nhận rằng một thời đại mới đã bắt đầu cho loài người.

472. Hôm nay, các con còn nghi ngờ về sự tồn tại của những ân sủng thiêng liêng này, bởi vì có người giấu giếm chúng trước thế gian vì sợ sự phán xét của người đời; nhưng ngày mai, việc sở hữu chúng sẽ trở thành điều tự nhiên và đẹp dễ nhất.

473. Ta đến với các con trong “Thời kỳ thứ ba” này, vì các con đang ốm yếu cả về thể xác lẫn tâm hồn. Người khỏe mạnh không cần bác sĩ,

cũng như người công chính không cần sự thanh tẩy. (80, 5-6)

474. Ngày nay, các con vẫn còn cần các linh mục, các thẩm phán và các thầy giáo. Nhưng một khi tình trạng tinh thần và đạo đức của các con đã được nâng cao, các con sẽ không còn cần những điểm tựa này nữa, cũng như những tiếng nói này. Trong mỗi con người sẽ có một thẩm phán, một người chăm sóc linh hồn, một thầy giáo và một bàn thờ. (208, 41)

XVI. Những lời tiên tri và những câu chuyện ngụ ngôn, sự an ủi và lời hứa

Chương 64 – Những lời tiên tri

Sự ứng nghiệm của những lời tiên tri cũ và mới

1. Những gì các nhà tiên tri đã rao giảng sẽ được ứng nghiệm trong thời đại này. Lời mới của Ta sẽ đến với các nhà triết học và thần học, nhiều người sẽ chế giễu nó, và những người khác sẽ phẫn nộ. Nhưng trong khi điều đó xảy ra, đôi mắt ngạc nhiên của họ sẽ chứng kiến sự ứng nghiệm của những lời tiên tri mà Ta đã báo trước cho các con. (151, 75)

2. Các nhà tiên tri của thời xưa không nhận được bất kỳ quyền hạn pháp lý hay ủy quyền nào trên đất, họ không bị buộc phải tuân theo bất

kỳ quyền lực nào, và họ chỉ tập trung vào việc vâng lời các mệnh lệnh của Chúa của họ, Đấng đã đặt Lời của Ngài trên môi những người được Ngài chọn.

3. Đây đức tin và can đảm, không điều gì cản trở họ thực hiện nhiệm vụ dạy dân chúng luật pháp của Ta và đưa họ ra khỏi sự cuồng tín tôn giáo, bằng cách làm cho họ nhận thức được sự thờ ơ và những sai lầm của các linh mục. (162, 7-8)

4. Hỡi loài người, nỗi đau, sự khổ khổ và sự hỗn loạn đang bao trùm các ngươi trong thời đại này có vẻ như là điều không thể lường trước được chăng?

5. Nếu các con ngạc nhiên, thì đó là vì các con không quan tâm đến những lời tiên tri của Ta và không chuẩn bị sẵn sàng.

6. Mọi thứ đã được tiên đoán và mọi thứ đã được báo trước, nhưng các con thiếu đức tin, và giờ đây, các con đang phải uống một chén đắng vì điều đó.

7. Ngay cả ngày nay, Ta vẫn tiên tri qua trí tuệ con người. Một số lời tiên tri sẽ sớm ứng nghiệm, một số khác thì phải đến những thời đại xa xôi.

8. Dân tộc này, những người nghe thấy những lời tiên tri này, có trách nhiệm lớn lao là phải truyền bá chúng cho nhân loại. Bởi vì chúng chứa đựng ánh sáng giúp con người hiểu được thực tại mà họ đang sống, để họ dừng lại trong cuộc chạy đua điên cuồng của mình về phía vực thẳm. (276, 41-42)

9. Rất nhiều điều mà Ta đã nói với các con trong thời đại này là những lời tiên tri, có khi liên quan đến những thời kỳ sắp tới, có khi liên quan đến những thời kỳ tương lai. Vì vậy, nhiều người không muốn gán ý nghĩa nào cho thông điệp thiêng liêng này.

10. Tuy nhiên, Lời này sẽ trở dậy đầy ánh sáng giữa loài người trong những thời kỳ sắp tới, những người sẽ nhận ra và khám phá trong đó những sự mặc khải vĩ đại, mà tính chính xác và sự hoàn hảo của chúng sẽ khiến các nhà khoa học kinh ngạc. (216, 13)

Lời tiên tri vĩ đại dành cho các dân tộc ngày 10 tháng 1 năm 1945, vào cuối Chiến tranh thế giới thứ hai

11. Vào lúc này, Ta đang nói với các dân tộc trên trái đất. Tất cả đều có ánh sáng của Ta; với ánh sáng đó, họ hãy suy ngẫm về việc họ đã dám định đoạt cuộc sống như thế họ là chủ nhân của nó.

12. Quả thật, Ta nói với các ngươi, sự hủy diệt và nỗi đau của các ngươi đã khơi dậy sự hối hận sâu sắc nơi nhiều người và đã đánh thức hàng triệu người hướng về Ánh Sáng, những người đang tìm kiếm và kêu cầu Ta, và từ họ, một tiếng kêu than vang lên đến Ta, hỏi rằng: “Cha ơi, liệu chiến tranh năm 1945 có thể không kết thúc, và Ngài có lau khô nước mắt chúng con và mang lại hòa bình cho chúng con không?”

13. Nay, Ta đang hiện diện giữa các người, hỡi bảy quốc gia! 808
Chương 64 Bảy đầu, những kẻ đã tự cao tự đại trước mặt Ta trên thế gian!

14. ANH QUỐC: Ta soi sáng cho người, công lý của Ta sẽ còn trừng phạt người nặng nề; nhưng Ta ban cho người sức mạnh, chạm vào trái tim người và nói với người: Những tham vọng quyền lực của người sẽ sụp đổ, của cải của người sẽ bị tước đoạt, và chúng sẽ không được trao cho ai cả.

15. ĐỨC: Lúc này Ta trừng phạt sự kiêu ngạo của người và nói với người: Hãy chuẩn bị, vì dòng dõi người sẽ không bị diệt vong. Người đã cầu xin Ta những vùng đất mới, nhưng loài người đã can thiệp vào những quyết định cao cả của Ta. Ta uốn cong cổ người và nói với người: Hãy nhận lấy sức mạnh của Ta và tin tưởng rằng Ta sẽ cứu người.

16. Nhưng nếu người không tin cậy Ta và sa vào kiêu ngạo, người sẽ trở nên cô độc và là nô lệ của thế gian. Nhưng đây không phải là ý muốn của Ta, vì giờ đây là thời điểm Ta lật đổ các chúa tể và giải phóng các nô lệ và tù nhân. Hãy nhận lấy ánh sáng của Ta và đứng dậy.

17. NGA: Thần Khí của Ta thấy tất cả. Thế giới sẽ không thuộc về người. Chính Ta sẽ là Đấng cai trị tất cả các người. Người sẽ không thể xóa bỏ danh Ta, vì Đấng Christ đang nói với người sẽ cai trị trên tất cả loài người. Hãy giải thoát bản thân khỏi chủ nghĩa vật chất và chuẩn bị cho một cuộc sống mới, vì nếu điều

này không xảy ra, Ta sẽ bề gãy sự kiêu ngạo của người. Ta ban ánh sáng của Ta cho người.

18. Ý: Người không còn là Chúa tể như trong quá khứ; ngày nay, sự chế giễu, nô lệ và chiến tranh đã hủy hoại người. Do sự suy đồi của người, người đang trải qua một sự thanh tẩy lớn. Nhưng Ta nói với người: Hãy đổi mới bản thân, loại bỏ sự cuồng tín và thờ thần tượng của người, và nhận ra Ta là Chúa tể tối cao. Ta sẽ tuôn đổ những cảm hứng và ánh sáng mới xuống người. Hãy nhận lấy dầu thơm chữa lành của Ta, và hãy tha thứ cho nhau.

19. PHÁP: Người dâng nỗi đau của mình lên trước Ta. Tiếng than khóc của người vươn tới ngai vàng cao cả của Ta. Ta đón nhận người. Trước đây người đã tự xưng là Chúa, giờ đây người chỉ cho Ta thấy những xiềng xích mà người đang mang theo.

20. Người đã không thức canh cũng không cầu nguyện. Người đã đắm chìm trong những thú vui xác thịt, và con rồng đã bắt người làm mồi.

21. Nhưng Ta sẽ cứu người, vì tiếng than khóc của các phụ nữ và tiếng khóc của trẻ em vươn lên đến Ta. Người muốn tự cứu mình, và Ta đưa tay ra cho người. Nhưng thật sự, Ta nói với người: Hãy thức canh, cầu nguyện và tha thứ!

22. HOA KỲ: Ngay lúc này, Ta cũng đón nhận người. Ta nhìn vào trái tim người — nó không phải bằng đá, mà bằng kim loại, bằng vàng. Ta thấy bộ não bằng kim loại của người đã cứng lại. Ta không tìm thấy tình yêu

nơi người, không phát hiện ra sự thiêng liêng. Ta chỉ thấy sự kiêu ngạo, tham vọng và lòng tham.

23. “Cứ tiếp tục như vậy đi”, nhưng Ta hỏi người: Khi nào hạt giống của Ta mới đâm rễ sâu trong người? Khi nào người mới phá hủy “Con Bò Vàng” và “Tháp Babel” của người, để thay vào đó xây dựng Đền Thờ chân chính của Chúa?

24. Ta chạm vào lương tâm các con, từ người đầu tiên đến người cuối cùng, và tha thứ cho các con. Ta soi sáng các con, để trong giờ phút khó khăn nhất, khi sự thử thách đạt đến đỉnh điểm, trí óc các con không bị mờ mịt, mà suy nghĩ sáng suốt và nhớ rằng Ta đang ở trên các con.

25. Ta ban cho người ánh sáng, sức mạnh và quyền năng. Đừng can thiệp vào những quyết định cao cả của Ta, vì nếu người không tuân theo chỉ dẫn của Ta hoặc vượt qua ranh giới mà Ta đã vạch ra, thì đau khổ, hủy diệt, lửa, dịch bệnh và cái chết sẽ ập xuống người.

26. NHẬT BẢN: Ta đón nhận người và nói với người. Ta đã vào đền thờ của người và đã xem xét mọi sự. Người không muốn là người cuối cùng, mà luôn muốn là người đầu tiên. Nhưng thật sự, Ta nói với người: Hạt giống này không đẹp lòng Ta.

27. Người cần phải uống cạn chén đau khổ để lòng người được thanh tẩy. Người cần phải hòa trộn “ngôn ngữ”* của người với những “ngôn ngữ” khác. Thế giới cần phải đến gần người. Khi thế giới đã được chuẩn bị và thanh tẩy, nó sẽ mang

đến cho người hạt giống mà Ta sẽ trao cho nó. Vì Ta không thấy ai đã sẵn sàng cả. Ta không thấy ở người hạt giống tinh thần của Thần tính Ta. Nhưng Ta sẽ mở đường. * Điều này ám chỉ cách suy nghĩ và thế giới quan bị ảnh hưởng và chi phối bởi ngôn ngữ.

28. Sắp tới, trên toàn thế giới sẽ có một sự hỗn loạn về thế giới quan, một sự rối loạn về khoa học và lý thuyết. Nhưng sau sự hỗn loạn này, ánh sáng sẽ đến với các con. Ta chuẩn bị cho tất cả các con, tha thứ cho các con và đảm bảo rằng các con đi trên con đường đúng đắn.

29. Khi thời điểm đến và hòa bình đến với các quốc gia, đừng chống đối, đừng can thiệp vào những quyết định cao cả của Ta, cũng đừng chống lại ý muốn của Ta. Khi các quốc gia đã ký kết hòa bình, người không được phản bội họ, vì nếu không, Ta sẽ giáng sự phán xét của Ta xuống người.

30. Bảy quốc gia! Bảy người đứng đầu! Cha đã tiếp nhận các con. Thế giới đang ở trước mặt các con, dưới sự cai trị của các con. Các con phải chịu trách nhiệm trước Ta về họ!

31. Nguyên ánh sáng của “Sách Bảy Ấn” chiếu rọi trên mọi dân tộc, để mọi người chuẩn bị theo ý muốn của Ta. Bình an của Ta ở cùng các con! (127, 50-65)

Chiến tranh và thiên tai — Dấu hiệu trên trời

32. Chính thế giới mà các con đang sinh sống này đã là một chiến trường trong một thời gian dài.

Nhưng con người đã không hài lòng với kinh nghiệm to lớn mà tổ tiên để lại cho họ — một kinh nghiệm cay đắng và đau đớn, nằm trước mặt con người thời nay như một cuốn sách được mở ra bởi lương tâm.

33. Nhưng trái tim con người quá cứng cỏi để chấp nhận trái ngọt của kinh nghiệm ấy, vốn là một di sản ánh sáng. Điều duy nhất họ thừa hưởng từ tổ tiên là hận thù, kiêu ngạo, oán hận, tham lam, ngạo mạn và báo thù, những điều đã được truyền lại trong dòng máu của họ. (271, 65)

34. Hãy nhớ rằng đây là thời điểm phán xét; vì quả thật, Ta nói với các con, mọi tội lỗi đều sẽ được đền bù. Chính trái đất sẽ đòi hỏi sự giải trình về việc con người đã lạm dụng nó và các vương quốc tự nhiên của nó như thế nào.

35. Mọi thứ đã bị hủy diệt sẽ đòi các ngươi phải chịu trách nhiệm và qua đó khiến loài người nhận ra rằng họ đã được Đấng Tạo Hóa tạo ra với những ý định yêu thương và rằng chính ý chí duy nhất có thể hủy diệt họ lại là Đấng chăm sóc, bảo vệ và ban phước cho họ. (180, 67)

36. Ta trao cho các con thông điệp này, mà các con phải truyền đi khắp các đại dương. Lời Ta phải đi qua Lục địa Cổ đại và thậm chí đến với dân Israel, những người đã lao vào một cuộc chiến huynh đệ tương tàn vì một mảnh đất nhỏ, mà không nhận ra sự khốn khổ của linh hồn mình.

37. Các con không thể hình dung được thử thách mà thế giới sẽ phải

trải qua. Mọi người đều mong đợi hòa bình, nhưng hòa bình chỉ đến sau khi các lực lượng tự nhiên đã làm chứng cho Ta. (243, 52)

38. Các lực lượng tự nhiên của Ta sẽ được giải phóng và tàn phá cả những vùng đất rộng lớn. Các nhà khoa học sẽ khám phá ra một hành tinh mới, và một “cơn mưa sao”* sẽ chiếu sáng thế giới của các con. Nhưng điều này sẽ không mang lại tai họa cho nhân loại; nó chỉ báo trước cho con người về sự đến của một thời đại mới. (182, 38)

** Trong các sách Phúc Âm, dấu hiệu phán xét này được báo trước bằng những lời: “Các ‘ngôi sao’ sẽ rơi xuống từ trời”. Tuy nhiên, rõ ràng đây là một trận mưa sao băng lớn rơi xuống Trái Đất.*

39. Ta đã tiết lộ cho các con rằng dân Ta đang rải rác khắp trái đất, nghĩa là hạt giống tinh thần đã được gieo rắc khắp toàn cầu.

40. Ngày nay, các con bất hòa và thậm chí coi thường lẫn nhau vì những chuyện vặt vãnh. Nhưng khi những giáo lý vật chất đe dọa áp đảo tất cả các con, các con, những người suy nghĩ và cảm nhận bằng tinh thần, cuối cùng sẽ trở thành một. Khi thời điểm đó đến, Ta sẽ ban cho các con một dấu hiệu để các con có thể nhận ra nhau — một điều mà các con có thể nhìn thấy và nghe thấy theo cùng một cách. Khi các con làm chứng cho nhau về điều đó, các con sẽ ngạc nhiên và nói: “Chính Chúa đã viếng thăm chúng ta.” (156, 35-36)

Lời tiên tri về sự chia rẽ trong các cộng đoàn Mexico

41. Hỡi dân Ta, hãy lắng nghe Ta kỹ lưỡng và hãy bắt tay vào việc tuân theo Lời Ta một cách xứng đáng và chân thật.

42. Ta thấy các con mang nỗi buồn trong lòng, vì các con dự đoán rằng không phải tất cả đám đông này sẽ tuân giữ luật pháp mà Ta đã ghi vào tâm hồn các con. Nhưng Ta nói với các con rằng, ngày nay cũng như trong “Thời kỳ đầu tiên”, dân tộc sẽ bị chia rẽ.

43. Ta đã nói nhiều với các con và đã chỉ ra một con đường duy nhất cho tất cả mọi người. Vì vậy, Ta nói với các con: Nếu một số con cái của Ta không vâng lời Ta, thì phán quyết đối với dân tộc này sẽ được đưa ra khi ngày đã được định sẵn bởi ý muốn của Cha các con đến, để kết thúc sự kiện này.

44. Trong thời đại này, Ta đã đến với các con như một Đấng Giải Phóng, đã chỉ cho các con con đường qua sa mạc, công việc tinh thần của cuộc chiến đấu vì sự giải phóng và cứu rỗi, và cuối cùng đã hứa với các con về vùng đất hứa mới, nơi mang lại hòa bình, ánh sáng và hạnh phúc cho tâm hồn.

45. Phúc cho những ai lên đường và theo Ta trong cuộc hành trình này với khát vọng giải phóng và thánh hóa, vì họ sẽ không bao giờ cảm thấy cô đơn hay yếu đuối trong những thử thách mà sa mạc rộng lớn mang lại.

46. Ngược lại, khổn cho những ai vi phạm đức tin, những ai yêu mến những điều trần thế hơn là những điều thuộc linh — những ai vẫn bám víu vào những hình tượng thần tượng và truyền thống của họ! Với ý nghĩ là đang phụng sự Ta, họ sẽ trở thành nô lệ của “Pharao”, tức là “thể xác”, chủ nghĩa vật chất, sự thờ phượng thần tượng.

47. Ai muốn đến Đất Hứa, quê hương của Thần Khí, thì trên hành trình qua thế gian, phải để lại dấu vết của điều thiện.

48. Hãy đi theo con đường này và đừng sợ hãi. Vì nếu các con đặt niềm hy vọng vào Ta, thì không thể nào các con lạc lối được. Nếu các con sợ hãi hoặc không có lòng tin, thì đức tin của các con không phải là tuyệt đối, và Ta nói với các con rằng, ai muốn theo Ta thì phải tin chắc vào lẽ thật của Ta. (269, 50-51)

Chương 65 – Những dụ ngôn, sự an ủi và lời hứa

Dụ ngôn về những người quản gia xấu

1. Với khát khao được thương xót, một đám đông những người đói khát, ốm yếu và trần truồng đã đến gần một ngôi nhà.

2. Những người quản gia của ngôi nhà không ngừng chuẩn bị để tiếp đãi những người lữ hành tại bàn ăn của họ.

3. Chủ đất, người sở hữu và chủ nhân của những vùng đất đó đã đến để chủ trì bữa tiệc.

4. Thời gian trôi qua, những người nghèo khó luôn tìm thấy thức ăn và nơi trú ẩn trong ngôi nhà đó.

5. Một ngày nọ, vị chủ nhân ấy thấy nước trên bàn ăn đục ngầu, thức ăn không tươi ngon và khăn trải bàn bị vấy bẩn.

6. Ông gọi những người phụ trách dọn bàn ăn đến và nói với họ: “Các người đã nhìn thấy khăn trải bàn, nếm thử thức ăn và uống nước chưa?”

7. “Vâng, thưa ngài,” họ trả lời.

8. “Vậy thì trước khi cho những người đói này ăn, hãy để con cái các người ăn trước, và nếu chúng thấy thức ăn ngon, hãy cho những vị khách này ăn.”

9. Các con cái lấy bánh mì, trái cây và những thứ có trên bàn; nhưng mùi vị thật ghê tởm, và chúng bắt mẫn, phản đối, và phản nản dữ dội.

10. Bấy giờ, chủ trang trại nói với những người còn đang chờ đợi: “Hãy đến dưới gốc cây, vì ta sẽ mời các người trái cây trong vườn ta và những món ăn ngon miệng.”

11. Nhưng ông nói với những người hầu: “Hãy làm sạch những gì đã bị vấy bẩn, hãy loại bỏ mùi vị khó chịu khỏi môi những người mà các người đã làm thất vọng. Ta không hài lòng với các người, vì ta đã ra lệnh cho các người tiếp đón tất cả những người đói khát để dâng cho họ những món ăn ngon nhất và nước sạch, nhưng các người đã không

tuân theo. Công việc của các người không làm ta hài lòng.”

12. Chủ nhân của những vùng đất đó tự tay chuẩn bị bữa tiệc: Bánh mì ngon lành, trái cây tươi ngon và chín mọng, nước ngọt mát và sáng khoái. Rồi ông mời những người đang chờ đợi — những người ăn xin, người bệnh và người bị hủi — và tất cả đều no nê, niềm vui của họ thật lớn lao. Chẳng bao lâu, họ khỏe mạnh và không còn đau khổ, và họ quyết định ở lại trang trại.

13. Họ bắt đầu cày cấy ruộng đồng, trở thành những người làm ruộng, nhưng họ yếu ớt và không biết tuân theo chỉ dẫn của chủ nhân ấy. Họ trộn lẫn các loại hạt giống khác nhau, và mùa màng bị hư hỏng, lúa mì bị cỏ dại chen ép.

14. Khi đến mùa gặt, chủ trang trại đến và nói với họ: “Các người đang làm gì vậy, trong khi ta chỉ giao cho các người việc quản lý ngôi nhà để tiếp đón khách? Hạt giống các người gieo không tốt, có những người khác được giao nhiệm vụ canh tác ruộng đồng. Hãy đi dọn sạch đất khỏi cây gai và cỏ dại, rồi trở lại quản lý ngôi nhà. Giếng đã cạn khô, bánh mì không còn dinh dưỡng, và trái cây thì đắng. Hãy đối xử với những người lữ hành như ta đã đối xử với các người. Nếu các người đã nuôi dưỡng và chữa lành những người tìm đến các người, nếu các người đã xoa dịu nỗi đau của những người lân cận, thì ta sẽ cho các người nghỉ ngơi trong nhà ta.” (196, 47-49)

Dự ngôn về cuộc hành trình băng qua sa mạc đến Thành phố Lớn

15. Hai người lữ hành bước đi chậm rãi qua một sa mạc mênh mông, đôi chân họ đau nhức vì cát nóng. Họ đang hướng về một thành phố xa xôi, và chỉ có niềm hy vọng sẽ đến được đích mới tiếp thêm sức mạnh cho họ trên chặng đường gian nan ấy; bởi vì bánh mì và nước đang dần cạn kiệt. Người trẻ hơn trong hai người bắt đầu mệt mỏi và xin bạn đồng hành tiếp tục cuộc hành trình một mình, vì anh ta đã cạn kiệt sức lực.

16. Người lữ hành già cố gắng khích lệ người trẻ bằng cách nói với anh ta rằng có lẽ họ sẽ sớm gặp một ốc đảo, nơi họ sẽ lấy lại sức lực đã mất; nhưng anh ta không lấy lại được tinh thần.

17. Người lớn tuổi không nỡ bỏ rơi anh ta trong vùng hoang vu đó, và dù bản thân cũng mệt mỏi, ông đã cõng người bạn đồng hành kiệt sức lên lưng và tiếp tục cuộc hành trình một cách vất vả.

18. Sau khi chàng trai trẻ đã nghỉ ngơi và suy ngẫm về những vất vả mà mình gây ra cho người đang cõng mình trên vai, anh ta buông tay khỏi cổ người đó, nắm lấy tay anh ta, và thế là họ tiếp tục lên đường.

19. Niềm tin vô bờ bến đã thổi bùng trái tim người lữ khách già nua, mang lại cho ông sức mạnh để vượt qua sự mệt mỏi.

20. Như anh ta đã dự đoán, một ốc đảo xuất hiện ở đường chân trời, dưới bóng râm của nó, sự mát mẻ

của một suối nước đang chờ đợi họ. Cuối cùng, họ đến được đó và uống nước mát lành đó cho đến khi no nê.

21. Họ chìm vào giấc ngủ ngon lành, và khi thức dậy, họ cảm thấy mệt mỏi đã tan biến, họ cũng không còn đói hay khát nữa. Họ cảm thấy bình an trong lòng và có sức mạnh để đến thành phố mà họ đang tìm kiếm.

22. Thực ra họ không muốn rời khỏi nơi đó, nhưng cuộc hành trình phải tiếp tục. Họ đổ đầy nước trong vắt và tinh khiết vào bình của mình rồi tiếp tục lên đường.

23. Người lữ hành già, người đã là chỗ dựa cho chàng trai trẻ, nói:

“Chúng ta chỉ nên sử dụng nước mà chúng ta mang theo một cách tiết kiệm. Có thể trên đường đi, chúng ta sẽ gặp một số người hành hương, những người bị kiệt sức, đang khát nước hoặc ốm yếu, và khi đó sẽ cần phải chia sẻ với họ những gì chúng ta mang theo.”

24. Chàng trai trẻ phản đối và nói rằng sẽ là vô lý nếu chia sẻ thứ có thể không đủ cho chính họ; rằng trong trường hợp đó, họ có thể bán nó với giá họ muốn, vì họ đã phải tốn rất nhiều công sức để có được thứ quý giá đó.

25. Ông già không hài lòng với câu trả lời này và đáp lại rằng nếu họ muốn có sự bình an trong tâm hồn, họ phải chia sẻ nước với những người đang gặp khó khăn.

26. Chán nản, chàng trai trẻ nói rằng anh thà uống hết nước trong bình của mình còn hơn là chia sẻ với

những người mà họ có thể gặp trên đường.

27. Lại một lần nữa, linh cảm của ông lão trở thành sự thật, vì trước mặt họ xuất hiện một đoàn lũ hành gồm đàn ông, phụ nữ và trẻ em, những người đã lạc đường trong sa mạc và đang cận kề cái chết.

28. Ông lão tốt bụng vội vã tiến đến những người đó và cho họ uống nước. Những người kiệt sức lập tức cảm thấy khỏe lại, những người ốm mở mắt ra để cảm ơn người lũ khách đó, và lũ trẻ ngừng khóc vì khát. Đoàn lũ hành đứng dậy và tiếp tục hành trình.

29. Trong lòng người lũ khách hào hiệp tràn ngập bình an, trong khi người kia, khi thấy bình nước của mình đã cạn, lo lắng nói với người bạn đồng hành rằng họ nên quay lại tìm nguồn nước để bù đắp lượng nước đã tiêu thụ.

30. “Chúng ta không được quay lại,” người lũ hành tốt bụng nói, “nếu chúng ta có niềm tin, chúng ta sẽ gặp những ốc đảo mới ở phía trước.”

31. Nhưng chàng trai trẻ nghi ngờ, sợ hãi và thà chia tay người bạn đồng hành ngay tại chỗ để quay lại tìm nguồn nước. Họ, những người từng là bạn đồng hành trong gian khổ, đã chia tay nhau. Trong khi người này tiếp tục đi trên con đường, được truyền cảm hứng bởi niềm tin vào đích đến của mình, thì người kia, với suy nghĩ rằng mình có thể chết trong sa mạc, chạy về phía nguồn nước với nỗi ám ảnh về cái chết trong lòng.

32. Cuối cùng, anh ta đến nơi, thở hổn hển và kiệt sức. Nhưng anh ta uống no nê một cách thỏa mãn, quên đi người bạn đồng hành mà anh ta đã để lại một mình, cũng như quên đi thành phố mà anh ta đã từ bỏ, và quyết định từ nay sẽ sống trong sa mạc.

33. Không lâu sau, một đoàn lũ hành gồm những người đàn ông và phụ nữ kiệt sức và khát nước đi ngang qua gần đó. Họ háo hức tiến lại gần để uống nước từ nguồn nước đó.

34. Nhưng đột nhiên, họ thấy một người đàn ông xuất hiện, cầm họ uống nước và nghỉ ngơi nếu họ không trả tiền cho những ân huệ đó. Đó là chàng du khách trẻ tuổi, người đã chiếm lấy ốc đảo và tự xưng là chúa tể của sa mạc.

35. Những người đó nghe anh ta nói với vẻ buồn bã, vì họ nghèo khó và không thể mua được kho báu quý giá đó để giải khát. Cuối cùng, họ chia tay với số ít tài sản mang theo, mua một ít nước để làm dịu cơn khát cháy bỏng, rồi tiếp tục lên đường.

36. Chẳng bao lâu, người đàn ông ấy đã từ một ông chủ trở thành một vị vua, vì không phải lúc nào cũng chỉ có những người nghèo đi qua đó; cũng có những người quyền thế, những người có thể bỏ ra cả một gia tài chỉ để đổi lấy một ly nước.

37. Người đàn ông này không còn nhớ đến thành phố bên kia sa mạc, và càng không nhớ đến người bạn đồng hành thân thiết đã cõng anh

trên vai và cứu anh khỏi cái chết trong vùng hoang mạc đó.

38. Một ngày nọ, anh ta thấy một đoàn lữ hành đang tiến về phía thành phố lớn. Nhưng anh ta ngạc nhiên khi thấy những người đàn ông, phụ nữ và trẻ em đó bước đi đầy sức mạnh và niềm vui, đồng thời cất tiếng hát ca ngợi.

39. Người đàn ông không hiểu những gì mình đang nhìn thấy, và sự ngạc nhiên của anh càng tăng lên khi anh thấy người từng là bạn đồng hành của mình đang đi đầu đoàn lữ hành.

40. Đoàn lữ hành dừng lại trước ốc đảo, trong khi hai người đàn ông đối diện nhau và nhìn nhau đầy ngạc nhiên. Cuối cùng, người dân ốc đảo hỏi người từng là bạn đồng hành của mình: “Hãy nói cho tôi biết, làm sao có thể có những người băng qua sa mạc này mà không cảm thấy khát hay mệt mỏi?”

41. Anh ta hỏi vậy vì trong lòng đang nghĩ đến số phận của mình từ ngày không còn ai đến xin nước hay chỗ trú ngụ nữa.

42. Người lữ hành tốt bụng nói với người bạn đồng hành: “Tôi đã đến được thành phố lớn, nhưng không phải một mình. Trên đường đi, tôi gặp những người ốm yếu, khát nước, lạc đường, kiệt sức, và tôi đã truyền cho họ niềm can đảm mới nhờ đức tin đang thúc đẩy tôi, và như vậy, chúng tôi đi từ ốc đảo này sang ốc đảo khác, rồi một ngày nọ, chúng tôi đến trước cổng thành phố lớn.

43. Tại đó, tôi được triệu tập trước mặt Chúa tể của vương quốc ấy. Khi Ngài thấy tôi am hiểu sa mạc và có lòng trắc ẩn với những người lữ hành, Ngài đã giao cho tôi nhiệm vụ quay trở lại để làm người dẫn đường và cố vấn cho những người lữ hành trong hành trình băng qua sa mạc đầy gian khổ.

44. Và đây, người thấy ta đang dẫn một đoàn lữ hành khác, mà ta phải đưa đến thành phố lớn. — Còn người? Người làm gì ở đây?” ông hỏi người đã ở lại ốc đảo. — Người đó im lặng vì xấu hổ.

45. Rồi người lữ hành tốt bụng nói với anh ta: “Ta biết rằng người đã chiếm đoạt ốc đảo này, rằng người bán nước và đòi tiền để được bóng râm. Những tài sản này không thuộc về người, chúng được một sức mạnh thần thánh đặt vào sa mạc để ai cần thì sử dụng.

46. Anh có thấy đám đông này không? Họ không cần ốc đảo, vì họ không cảm thấy khát cũng không mệt mỏi. Chỉ cần tôi truyền đạt cho họ thông điệp mà Chúa tể của thành phố lớn gửi đến qua tôi, là họ đã lên đường và tìm thấy sức mạnh mới ở mỗi bước đi nhờ mục tiêu cao cả mà họ hướng tới: đạt đến vương quốc đó.

47. Hãy để nguồn nước cho những người khát, để họ tìm thấy sự sáng khoái ở đó, và để những ai đang chịu đựng sự khắc nghiệt của sa mạc có thể giải khát.

48. Sự kiêu ngạo và ích kỷ của người đã làm người mù quáng. Nhưng làm chủ ốc đảo nhỏ này có

ích gì cho người, khi người sống trong vùng hoang vu này và tự tưởng đi cơ hội được biết đến thành phố lớn mà chúng ta cùng nhau hướng tới? Người đã quên mục tiêu cao cả mà cả hai chúng ta từng có rồi sao?"

49. Khi người đàn ông ấy lắng nghe trong im lặng lời của người bạn đồng hành trung thành và vị tha, anh ta bật khóc vì cảm thấy hối hận về những lỗi lầm của mình. Anh ta xé bỏ những bộ áo choàng lộng lẫy giả tạo khỏi người và tìm đến điểm xuất phát, nơi sa mạc bắt đầu, để theo con đường sẽ dẫn anh ta đến thành phố lớn. Nhưng giờ đây, anh ta bước đi trên con đường được soi sáng bởi một ánh sáng mới, đó là ánh sáng của đức tin và tình yêu dành cho đồng loại. Kết thúc câu chuyện ngụ ngôn

50. Ta là Chúa của Thành phố Lớn và Ê-li, người già trong dụ ngôn của Ta. Ông là "tiếng kêu trong sa mạc", là Đấng đang tự tỏ mình ra giữa các con một lần nữa để thực hiện lời mặc khải mà Ta đã ban cho các con trong sự biến hình trên núi Tabor. Chính ông là Đấng dẫn dắt các con trong "Thời kỳ thứ ba" đến Thành phố Lớn, nơi Ta đang chờ đợi các con để ban cho các con phần thưởng vĩnh cửu của tình yêu Ta.

51. Hãy theo Ê-li, hỡi dân tộc yêu dấu, và mọi sự sẽ thay đổi trong cuộc đời các con, trong sự thờ phượng Thiên Chúa và những lý tưởng của các con; mọi sự sẽ được biến đổi.

52. Các con có tin rằng việc thực hành tôn giáo chưa hoàn hảo của

các con sẽ tồn tại mãi mãi không? — Không, các môn đệ của Ta. Ngày mai, khi tâm hồn các con nhìn thấy Thành Phố Lớn ở phía chân trời, nó sẽ nói như Chúa của nó: "Nước Ta không thuộc về thế gian này." (28, 18-40)

Dụ ngôn về lòng khoan dung của một vị vua

53. Ngày xưa có một vị vua, được vây quanh bởi thần dân, đang ăn mừng chiến thắng mà ngài đã giành được trước một dân tộc nổi loạn, nay đã trở thành chư hầu.

54. Nhà vua và những người thân cận của ông đã hát một bài ca chiến thắng. Rồi nhà vua nói với dân chúng như sau: "Sức mạnh của cánh tay ta đã chiến thắng và làm cho vương quốc ta phát triển; nhưng ta sẽ yêu thương những kẻ bị đánh bại như yêu thương các người, ta sẽ cho họ những cánh đồng trên đất đai của ta để họ trồng nho, và ý muốn của ta là các người cũng phải yêu thương họ như ta yêu thương họ."

55. Thời gian trôi qua, và trong số những người dân đã được chinh phục bởi tình yêu và công lý của vị vua ấy, xuất hiện một người đàn ông nổi loạn chống lại chủ nhân của mình và cố gắng giết ông ta khi ông đang ngủ, nhưng chỉ làm ông bị thương.

56. Trước tội ác của mình, người đàn ông đó đầy sợ hãi bỏ trốn để ẩn náu trong những khu rừng tối tăm nhất, trong khi nhà vua than thở về sự vô ơn và sự vắng mặt của thần tử

mình, vì lòng ông yêu thương anh ta rất nhiều.

57. Trong lúc trốn chạy, người đàn ông đó bị bắt bởi một bộ tộc thù địch với nhà vua, và khi bị buộc tội là thần dân của một người mà họ không công nhận quyền cai trị, anh ta hoảng sợ và hét lên rằng mình là một kẻ trốn chạy vì vừa mới giết nhà vua. Nhưng họ không tin lời anh ta và kết án anh ta phải chết trên giàn hỏa thiêu sau khi bị tra tấn.

58. Khi anh ta đã chảy máu và họ chuẩn bị ném anh ta vào lửa, thì tình cờ nhà vua cùng các thuộc hạ đang đi tìm tên nổi loạn đi ngang qua đó, và khi thấy những gì đang xảy ra ở đây, vị vua ấy giơ tay lên và nói với bọn tay sai: "Các người đang làm gì vậy, lũ phản loạn?" Và trước giọng nói uy nghiêm và ra lệnh của nhà vua, những kẻ nổi loạn quỳ xuống trước mặt ông.

59. Tên thần dân vô ơn, vẫn đang bị trời gần đốt lửa và chỉ chờ đợi bản án được thi hành, đã kinh ngạc và bối rối khi thấy nhà vua không chết, và rằng nhà vua đang từng bước tiến lại gần và cởi trói cho hắn.

60. Nhà vua dẫn anh ta ra khỏi ngọn lửa và băng bó vết thương cho anh ta. Rồi nhà vua cho anh ta uống rượu, mặc cho anh ta một bộ áo trắng mới, và sau khi hôn lên trán anh ta, nhà vua nói với anh ta: "Hỡi thần dân của ta, tại sao người lại chạy trốn khỏi ta? Tại sao người lại làm ta bị thương? Đừng trả lời ta bằng lời nói, ta chỉ muốn người biết rằng ta yêu người, và giờ ta nói với người: Hãy đến và theo ta."

61. Những người dân chứng kiến những cảnh tượng đầy lòng thương xót này đã kêu lên đầy ngạc nhiên và lòng họ đã được biến đổi:

"Hosanna, Hosanna!" Họ tự nhận mình là những thần dân vâng lời của vị vua ấy và chỉ nhận được ân huệ từ chúa tể của mình, còn thần dân từng nổi loạn kia, bị choáng ngợp bởi tình yêu thương vô bờ bến của vị vua, đã quyết tâm đền đáp những bằng chứng của tình cảm vô hạn ấy bằng cách luôn yêu mến và tôn kính chúa tể của mình, bị chinh phục bởi hành động hoàn hảo của ngài.

Kết thúc dụ ngôn

62. Hỡi dân chúng, hãy xem lời Ta rõ ràng biết bao! Nhưng loài người chống lại Ta và đánh mất tình bạn với Ta.

63. Ta đã gây hại gì cho loài người? Giáo lý và luật pháp của Ta mang lại bất lợi gì cho họ? 64. Hãy biết rằng: Dù các người có làm tổn thương Ta bao nhiêu lần đi chăng nữa, mỗi lần các người đều sẽ được tha thứ. Nhưng khi đó, các người cũng có nghĩa vụ phải tha thứ cho kẻ thù của mình, bất cứ khi nào họ xúc phạm các người.

65. Ta yêu các người, và nếu các người lùi một bước khỏi Ta, Ta cũng sẽ lùi một bước như vậy để đến gần các người. Nếu các người đóng cửa đền thờ của các người trước mặt Ta, Ta sẽ gõ cửa cho đến khi các người mở ra và Ta có thể bước vào. (100, 61-70)

Các lời chúc phúc và phước lành

66. Phúc cho ai chịu đựng đau khổ với lòng kiên nhẫn, vì chính trong sự hiền lành của mình, người ấy sẽ tìm thấy sức mạnh để tiếp tục vác thập giá trên con đường phát triển của mình.

67. Phúc cho ai chịu đựng sự sỉ nhục với lòng khiêm nhường và có thể tha thứ cho những người đã xúc phạm mình, vì Ta sẽ minh oan cho người ấy. Nhưng khốn cho những ai phán xét hành động của đồng loại, vì chính họ cũng sẽ bị phán xét!

68. Phúc cho ai tuân giữ điều răn đầu tiên của Luật pháp và yêu mến Ta hơn tất cả mọi loài thụ tạo.

69. Phúc cho ai để Ta phán xét việc công bằng hay bất công của mình. (44, 52-55)

70. Phúc cho ai khiêm nhường trên đất, vì Ta sẽ tha thứ cho người ấy. Phúc cho ai bị vu khống, vì Ta sẽ làm chứng cho sự vô tội của người ấy. Phúc cho ai làm chứng về Ta, vì Ta sẽ ban phước cho người ấy. Và ai bị coi thường vì thực hành giáo lý của Ta, Ta sẽ công nhận người ấy. (8, 30)

71. Phúc cho những ai ngã xuống rồi lại đứng dậy, những ai khóc lóc mà vẫn chúc phúc cho Ta, những ai bị chính anh em mình làm tổn thương mà vẫn tin cậy Ta tận đáy lòng. Những người bé nhỏ và đau buồn, bị chế giễu, nhưng hiền lành và nhờ đó mạnh mẽ trong tinh thần, chính là môn đệ của Ta. (22, 30)

72. Phúc cho ai chúc tụng ý muốn của Chúa mình, phúc cho ai chúc tụng nỗi đau khổ của chính mình, vì biết rằng nó sẽ rửa sạch những vết

nhơ của mình. Vì người ấy giữ vững bước chân để leo lên Núi Thần Linh. (308, 10)

73. Mọi người đều mong chờ ánh sáng của một ngày mới, bình minh của hòa bình, sẽ là khởi đầu của một thời đại tốt đẹp hơn. Những người bị áp bức mong chờ ngày giải phóng của họ, những người bệnh tật hy vọng vào một phương thuốc sẽ trả lại cho họ sức khỏe, sức mạnh và niềm vui sống.

74. Phúc cho những ai biết chờ đợi cho đến giây phút cuối cùng, vì những gì họ đã mất sẽ được trả lại cho họ với lãi suất. Ta chúc phúc cho sự mong đợi này, vì nó là bằng chứng của niềm tin vào Ta. (286, 59-60)

75. Phúc cho những người trung thành, phước lành cho những ai kiên định cho đến cuối cùng của những thử thách. Phước lành cho những ai không lãng phí sức mạnh mà sự dạy dỗ của Ta ban cho họ, vì họ sẽ vượt qua những thăng trầm của cuộc đời với sức mạnh và ánh sáng trong những thời kỳ đắng cay sắp tới. (311, 10)

76. Phúc cho những ai chúc tụng Ta trên bàn thờ của Sáng Tạo và biết khiêm nhường chấp nhận hậu quả của những lỗi lầm của mình, mà không quy đó là sự trừng phạt của Thượng Đế.

77. Phước lành cho những ai biết tuân theo ý muốn của Ta và khiêm nhường chấp nhận những thử thách của mình. Tất cả họ sẽ yêu mến Ta. (325, 7-8)

Những lời khích lệ để phát triển lên cao

78. Phước cho những ai với lòng khiêm nhường và đức tin cầu xin Ta cho linh hồn họ được thăng tiến, vì họ sẽ nhận được những gì họ xin từ Cha của họ.

79. Phước lành cho những ai biết chờ đợi, vì sự giúp đỡ đầy lòng thương xót của Ta sẽ đến tay họ vào thời điểm thích hợp.

80. Hãy học cách cầu xin và cũng học cách chờ đợi — với sự hiểu biết rằng không có gì thoát khỏi ý muốn yêu thương của Ta. Hãy tin tưởng rằng ý muốn của Ta được thể hiện trong mọi nhu cầu và mọi thử thách của các con. (35, 1-3)

81. Phước cho những ai mơ về một thiên đường hòa bình và hài hòa.

82. Phước cho những ai khinh bỉ những điều tầm thường, những sự hão huyền và những đam mê, những thứ không mang lại điều gì tốt lành cho con người và càng không mang lại điều gì tốt lành cho linh hồn họ, và đã nhìn nhận chúng một cách thờ ơ.

83. Phước lành cho những ai đã loại bỏ những nghi lễ cuồng tín vô ích, và từ bỏ những niềm tin cũ kỹ và sai lầm để ôm lấy sự thật tuyệt đối, trần trụi và thuần khiết.

84. Ta ban phước cho những ai từ chối những điều bên ngoài để thay vào đó dâng mình cho sự chiêm nghiệm tinh thần, tình yêu và bình an nội tâm, bởi vì họ ngày càng nhận ra rằng thế gian không mang lại bình an, mà các con có thể tìm thấy nó trong chính bản thân mình.

85. Phước cho những ai trong các con không bị sự thật làm cho sợ hãi và không phẫn nộ vì nó, vì quả thật, Ta nói với các con, ánh sáng sẽ tuôn xuống linh hồn các con như một dòng thác, để mãi mãi thỏa mãn khát khao ánh sáng của các con.

(263, 2-6)

86. Phước cho ai lắng nghe những lời dạy của Ta, làm cho chúng trở thành của riêng mình và tuân theo chúng, vì người ấy sẽ biết cách sống trên thế gian, sẽ biết cách từ bỏ thế gian và, khi giờ của người ấy đến, sẽ sống lại trong cõi vĩnh hằng.

87. Phước cho ai đắm mình trong Lời Ta, vì người ấy đã hiểu được nguyên nhân của nỗi đau, ý nghĩa của sự đền bù và chuộc tội, và thay vì tuyệt vọng hay phỉ báng, điều sẽ làm tăng thêm nỗi đau của mình, người ấy đứng dậy với niềm tin và hy vọng để chiến đấu, để gánh nặng tội lỗi của mình mỗi ngày nhẹ nhàng hơn và chén đắng của sự đau khổ bớt đắng cay.

88. Niềm vui và bình an là đặc trưng của những người có đức tin — những người đồng ý với ý muốn của Cha. (283, 45-47)

89. Sự tiến bộ hay sự phát triển thăng hoa của các con sẽ giúp các con khám phá ra lẽ thật của Ta và cảm nhận được sự hiện diện thiêng liêng của Ta — cả trong thế giới tâm linh lẫn trong từng công trình của Ta. Khi đó, Ta sẽ nói với các con: “Phước cho những ai có thể nhận ra Ta ở khắp mọi nơi, vì chính họ là những người thực sự yêu mến Ta. Phước cho những ai có thể cảm nhận

Ta bằng linh hồn và cả bằng thân xác, vì chính họ là những người đã ban cho toàn bộ bản thể của mình sự nhạy cảm, những người đã thực sự thăng hoa về mặt tinh thần.”

(305, 61-62)

90. Các con biết rằng từ “Ngai Vàng” của Ta, Ta bao trùm vũ trụ trong sự bình an và phước lành của Ta.

91. Mọi sự đều được Ta ban phước vào mọi giờ, mọi khoảnh khắc.

92. Không có, và sẽ không bao giờ có bất kỳ lời nguyền rủa hay sự trừng phạt nào từ Ta dành cho các con của Ta. Vì vậy, không phân biệt người công chính hay tội nhân, Ta ban xuống cho tất cả các con phước lành, nụ hôn yêu thương và bình an của Ta. (319, 49-50)

BÌNH AN CỦA TA Ở CÙNG CÁC CON

Lời kêu gọi của Đức Chúa Trời

Lời kêu gọi dành cho con người thời đại này:

"Hỡi loài người, loài người, hãy thức dậy, thời gian đang gấp gáp, và nếu các con không làm điều đó vào 'ngày' này, các con sẽ không còn thức dậy trong cuộc đời trần thế này nữa. Các con có muốn tiếp tục ngủ mặc dù đã nhận được thông điệp của Ta không? Các con có muốn cái chết của xác thịt đánh thức các con — với ngọn lửa ăn mòn của sự hối hận trong linh hồn vô hình của các con không? Hãy chân thành, hãy đặt mình vào hoàn cảnh

đang ở trong Cuộc Sống Tâm Linh, trước sự thật, nơi không gì có thể bào chữa cho chủ nghĩa vật chất của các người, nơi các người thực sự nhìn thấy mình trong những mảnh vải rách — bị vấy bẩn, dơ bẩn và rách nát — mà linh hồn các người sẽ mặc làm áo. Quả thật, Ta nói với các con, ở đó, khi nhìn thấy sự khốn khổ của mình và cảm thấy sự xấu hổ tội độ, các con sẽ cảm nhận được khát khao vô bờ bến muốn tẩy rửa mình trong dòng nước của sự hối hận sâu thẳm, vì các con biết rằng các con chỉ có thể đến Lễ Hội của Thần Khí khi đã được thanh tẩy. Hãy nhìn xa hơn sự ích kỷ của con người với tất cả những khiếm khuyết của nó, những điều hiện đang là niềm kiêu hãnh và sự thỏa mãn của các con, và hãy nói với Ta xem các con có đồng cảm với nỗi đau của con người không, liệu tiếng khóc của phụ nữ hay tiếng khóc của trẻ em có vang vọng trong lòng các con không. Vậy hãy nói với Ta: Các con đã là gì đối với con người? Các con có phải là sự sống đối với họ không?" (228, 62-63)

Lời kêu gọi dành cho các trí thức:

"Hãy đến với Ta, hỡi các trí thức, những người đã chán ngán cái chết và thất vọng trong lòng. Hãy đến với Ta, những người đang bối rối và thay vì yêu thương lại đã hận thù. Ta sẽ ban cho các người sự bình an và giúp các người hiểu rằng tinh thần vâng lời các điều răn của Ta sẽ không bao giờ mệt mỏi. Ta sẽ dẫn

dắt các người vào một khoa học không bao giờ làm rối trí tuệ." (282, 54)

Lời kêu gọi dành cho những người mệt mỏi và gánh nặng:

"Hãy đến với Ta, hỡi những người buồn bã, cô đơn và ốm yếu. Hỡi những ai đang mang theo xiềng xích tội lỗi, những người bị hạ nhục, những ai đói khát công lý, hãy ở bên Ta; trong sự hiện diện của Ta, nhiều nỗi khổ của các con sẽ tan biến, và các con sẽ cảm thấy gánh nặng của mình trở nên nhẹ nhàng hơn. Nếu các con muốn sở hữu những ân huệ của Thánh Thần, Ta sẽ ban cho các con; nếu các con xin Ta những ân huệ trần thế để sử dụng chúng một cách tốt đẹp, Ta cũng sẽ ban cho các con, vì lời cầu xin của các con là cao quý và công bằng. Khi đó, các con sẽ trở thành những người quản lý tốt, và Ta sẽ ban cho các con sự gia tăng những ân huệ đó, để các con chia sẻ chúng với đồng loại của mình." (144, 80-81)

Lời kêu gọi dành cho Israel thuộc linh:

"Israel, hãy trở thành người dẫn dắt nhân loại, hãy ban cho họ bánh mì sự sống vĩnh cửu này, hãy chỉ cho họ công trình tinh thần này, để các tôn giáo khác nhau được tinh thần hóa trong giáo lý của Ta và như vậy, Nước Trời sẽ đến với tất cả mọi người." (249, 66)

"Hãy nghe Ta, Israel yêu dấu! Hãy mở mắt tâm linh của các con và

chiêm ngưỡng vinh quang của Cha các con. Hãy lắng nghe tiếng Ta qua lương tâm các con, hãy nghe những giai điệu thiên đàng bằng tai tâm linh của các con, để trái tim và tâm hồn các con được vui mừng, để các con cảm nhận được bình an; vì Ta là Bình An và mời gọi các con sống trong bình an ấy. Ta bày tỏ cho các con tình yêu mà Ta đã dành cho nhân loại từ muôn thuở — lý do khiến Chúa Giêsu đã đổ máu quý giá nhất của Ngài trong 'Thời kỳ Thứ hai' để cứu chuộc các con khỏi tội lỗi, dạy các con về tình yêu và khắc sâu giáo lý chân chính vào tâm hồn và trái tim các con." (283, 71)

"Hãy hướng ánh mắt về Ta khi các con lạc lối; hãy ở bên Ta hôm nay. Hãy nâng tâm trí lên với Ta và nói chuyện với Ta, như một đứa trẻ nói chuyện với cha mình, như người ta nói chuyện với một người bạn một cách tin tưởng." (280, 31)

"Hãy thay đổi bản thân dưới sự hướng dẫn của Ta, hãy cảm nhận mình là những con người mới, hãy thực hành các đức tính của Ta, thì tâm hồn các con sẽ ngày càng sáng sủa hơn, và Đấng Christ sẽ hiện diện trên con đường của các con." (228, 60)

"Hỡi dân tộc, hãy đến với mọi người, hãy nói chuyện với họ như Đấng Kitô đã nói với các con — với cùng lòng trắc ẩn, cùng sự quyết tâm và hy vọng. Hãy cho họ nhận ra rằng có những con đường phát triển thẳng tiến mang lại sự thỏa mãn lớn lao hơn những gì của cải vật chất có thể ban tặng. Hãy cho họ nhận ra

rằng có một đức tin cho phép họ tin tưởng và hy vọng vượt ra ngoài những gì có thể nhìn thấy và cảm nhận được. Hãy nói với họ rằng linh

hồn của họ sẽ sống mãi mãi, và do đó họ phải chuẩn bị để có thể được tham dự vào hạnh phúc vĩnh cửu đó." (359, 94-95)

Những lời dạy thiêng liêng tại Mexico 1866-1950

Tài liệu tham khảo

Reichl Verlag, D-56329 St. Goar, Điện thoại: +49 (0)6741 1720

Cuốn sách Cuộc sống Thật, Tập I, II, III, IV, V, VI

Tân Ước (cũng có bản tiếng Tây Ban Nha, tiếng Anh và tiếng Pháp)

Những mặc khải thiêng liêng từ Mexico (Giới thiệu ngắn gọn)

Những mặc khải thiêng liêng về các vấn đề cuộc sống

Những lời tiên tri cho Thời đại thứ ba

Dịch vụ sách về cuộc sống, Manfred Bäse, Kirchweg 5, D-88521 Ertingen

Điện thoại: +49 (0)7371 929 66 42, E-mail: manfredbaese@gmx.de

Tình yêu thiêng liêng, nguồn gốc, bản chất và mục đích của cuộc sống chúng ta và của mọi sự tồn tại

El Amor Divino - Origen, esencia y fin de nuestra vida y de todo ser

Cuốn sách về Cuộc sống Thật, Tập VII, VIII, IX, X, XI

Kinh Thánh Thứ Ba

Quỹ Unicon, D-88709 Meersburg

Điện thoại: +49 (0)7532 808162, Email: info@unicon-stiftung.de

Giới thiệu về "Cuốn sách về Cuộc sống Thật" (miễn phí)

Hiệp hội Nghiên cứu Tâm linh Vida Verdadera A.C.

Orinoco N° 54 Interior 5, Col. Zacahuitzco, 03550 México, D.F.

Cuốn sách Cuộc sống Thật, Tập I-XII

El Tercer Testamento

và các cuốn sách khác về những Mặc khải Thần thánh của Mexico

Trang web

www.reichl-verlag.de

www.das-dritte-testament.com (bằng tiếng Tây Ban Nha, tiếng Đức, tiếng Anh, tiếng Pháp)

www.unicon-stiftung.de

www.drittes-testament.de

www.drittetestament.wordpress.com (đa ngôn ngữ)

www.tercera-era.net (tiếng Tây Ban Nha)

www.144000.net (đa ngôn ngữ)
www.dritte-zeit.net